

Biblia Hebraica sine punctis =

<https://hdl.handle.net/1874/382723>

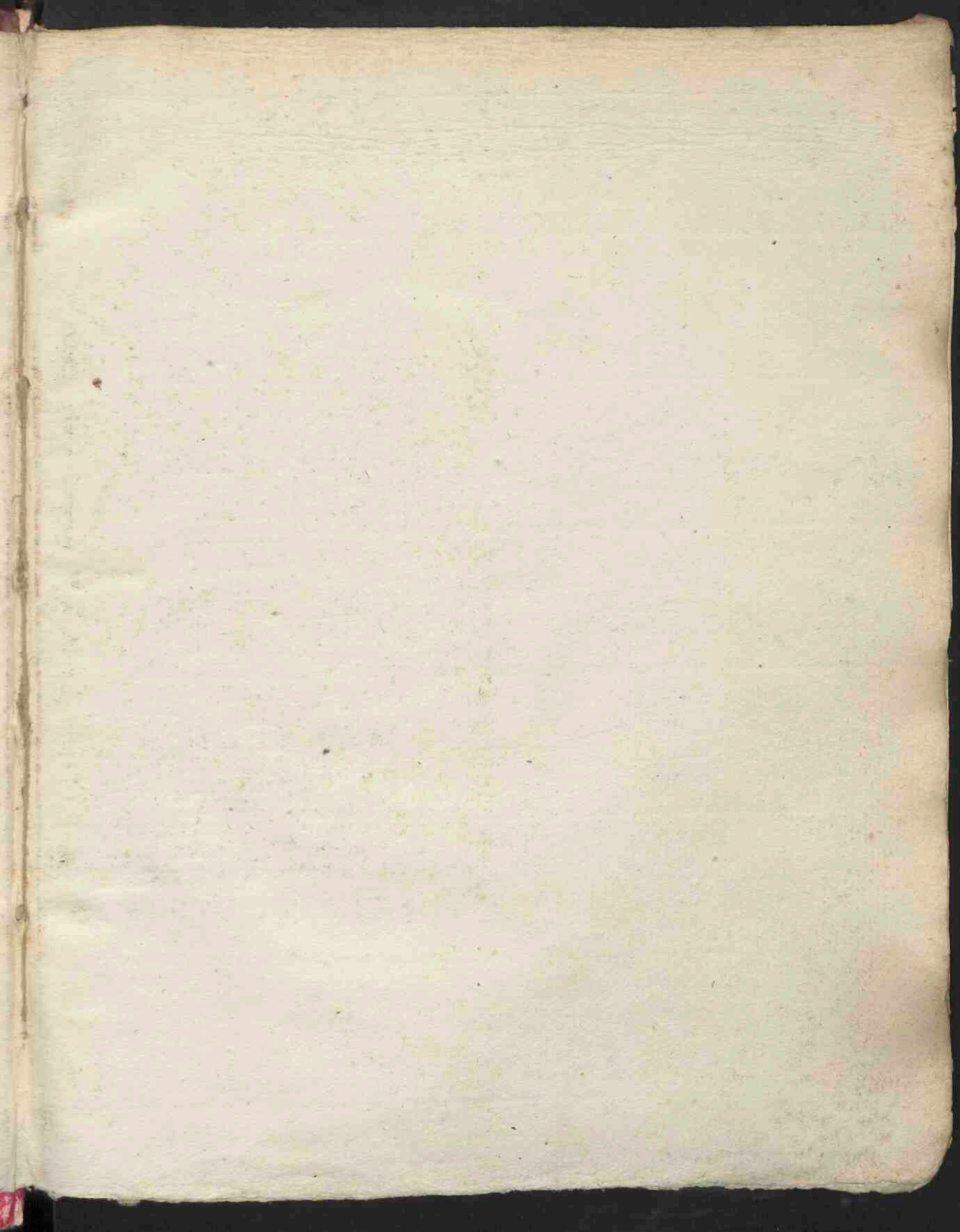

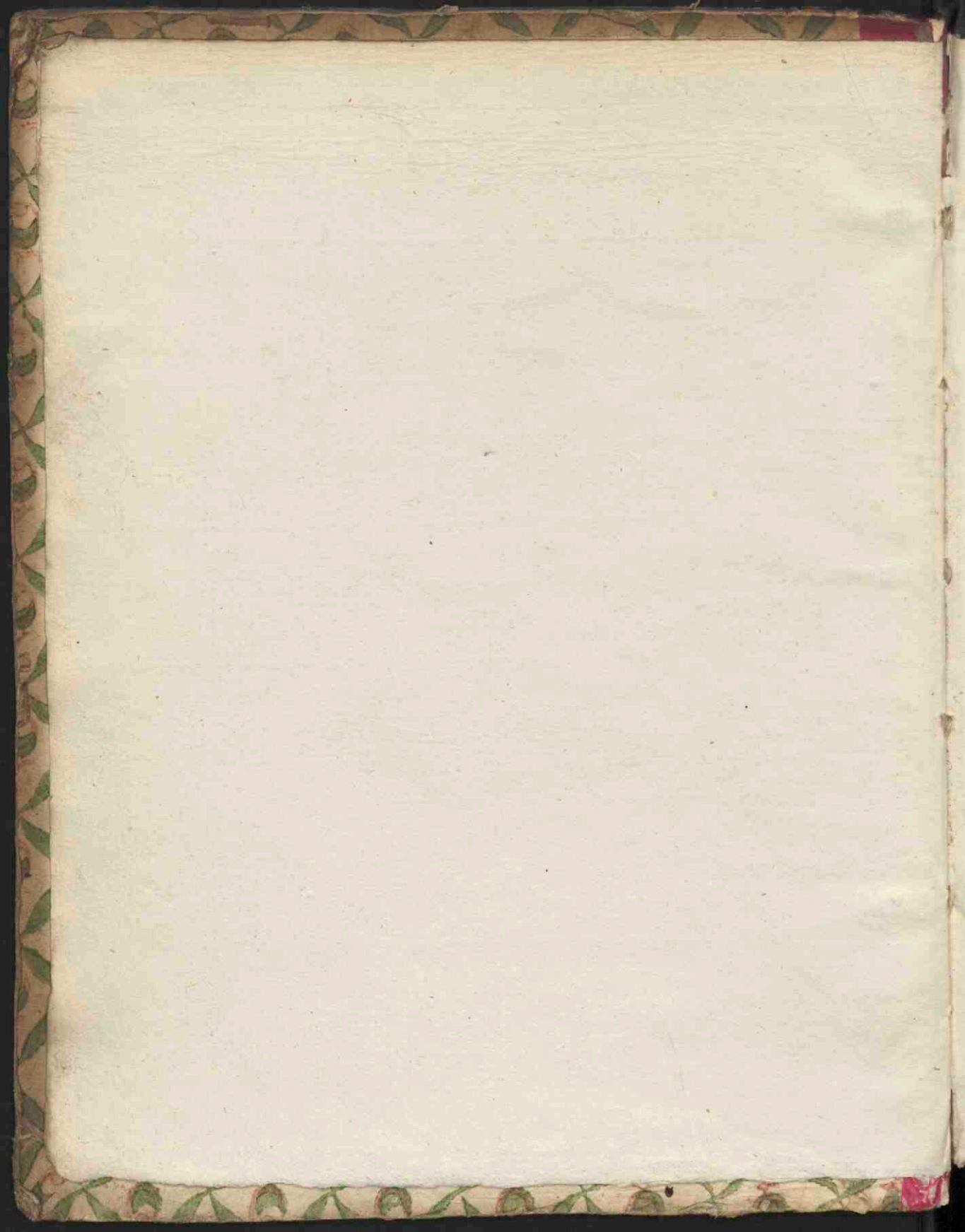
Aevum recens.
Scripta varii arg.
N° 309

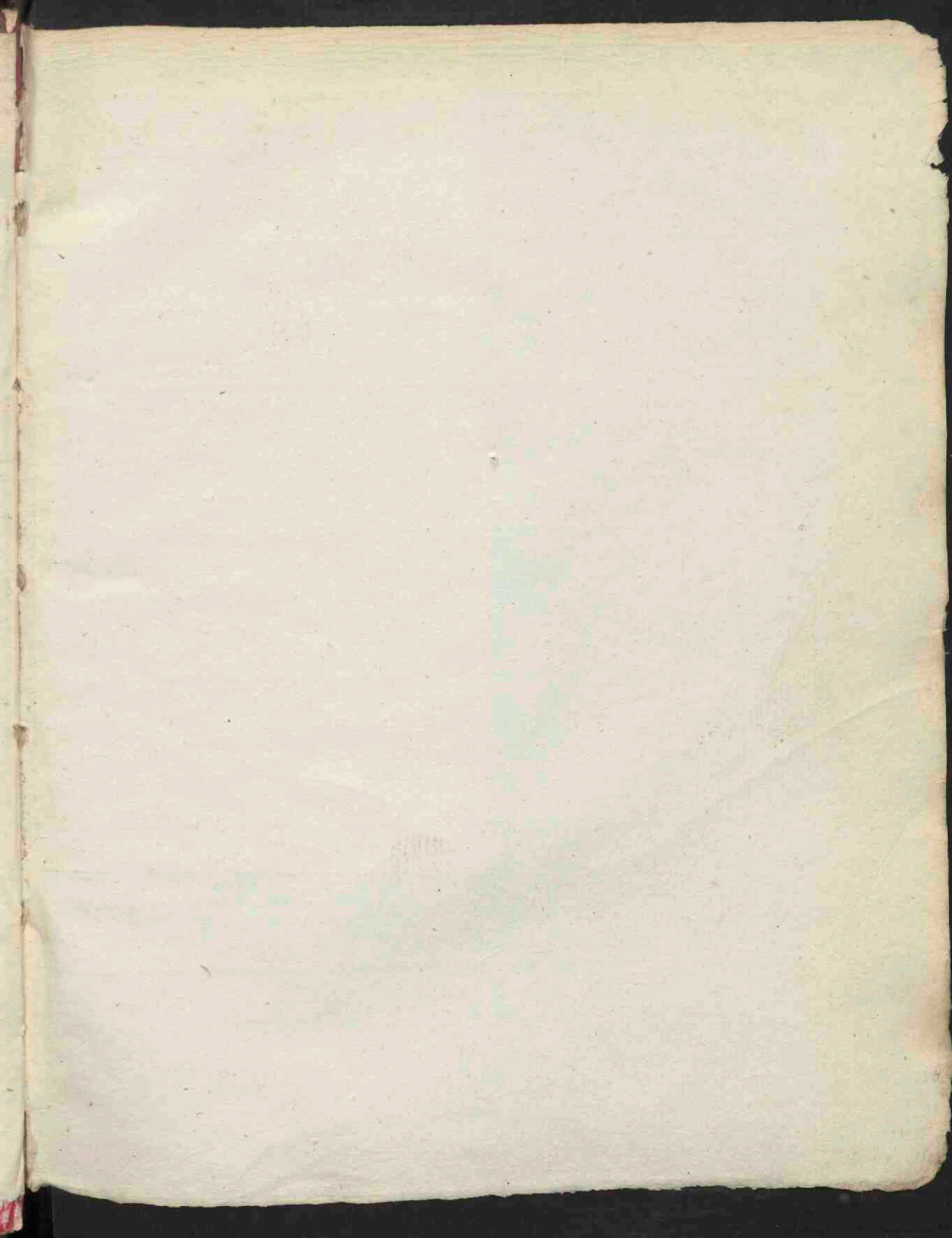
Est. VII, p. N. n° 24

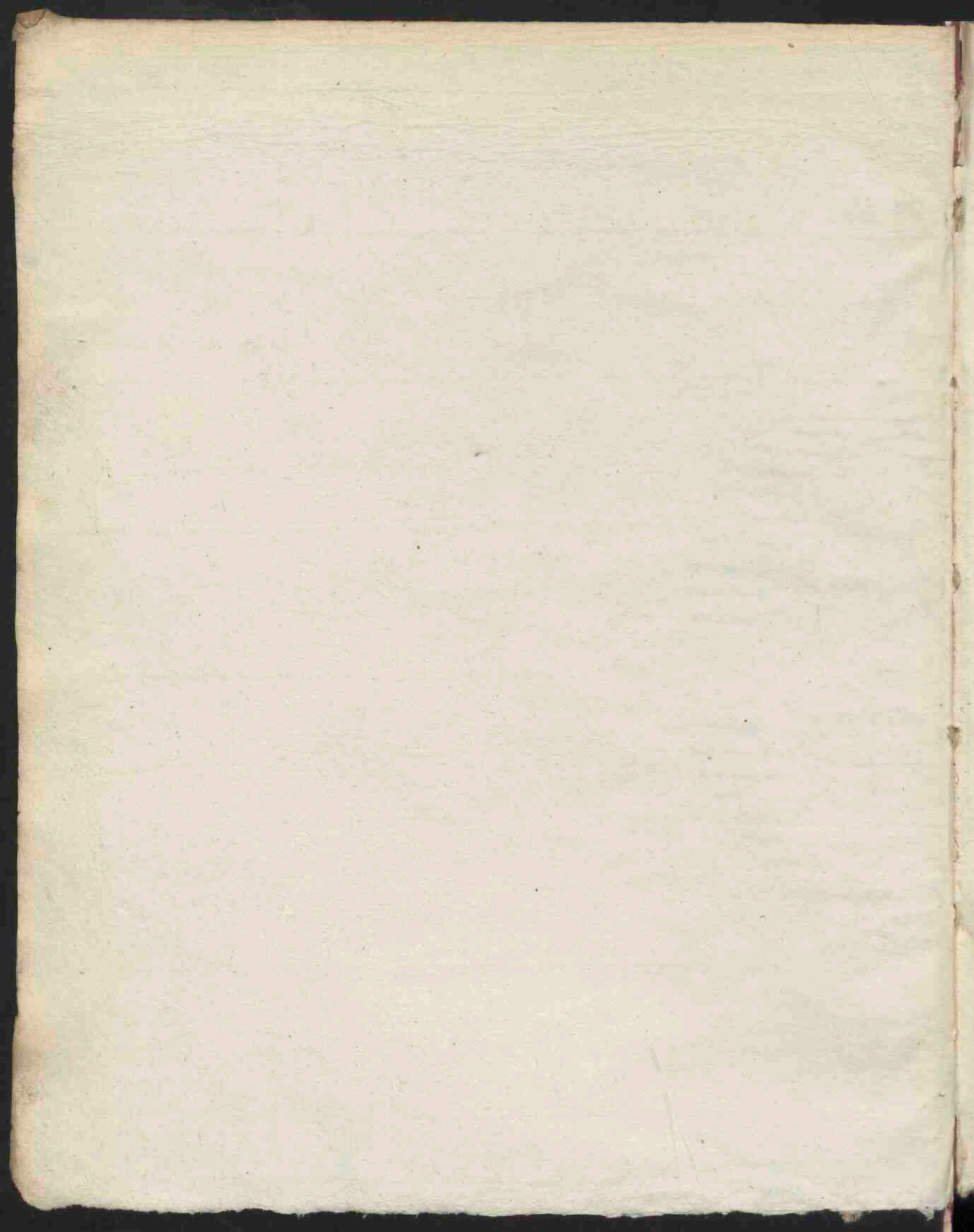
1485

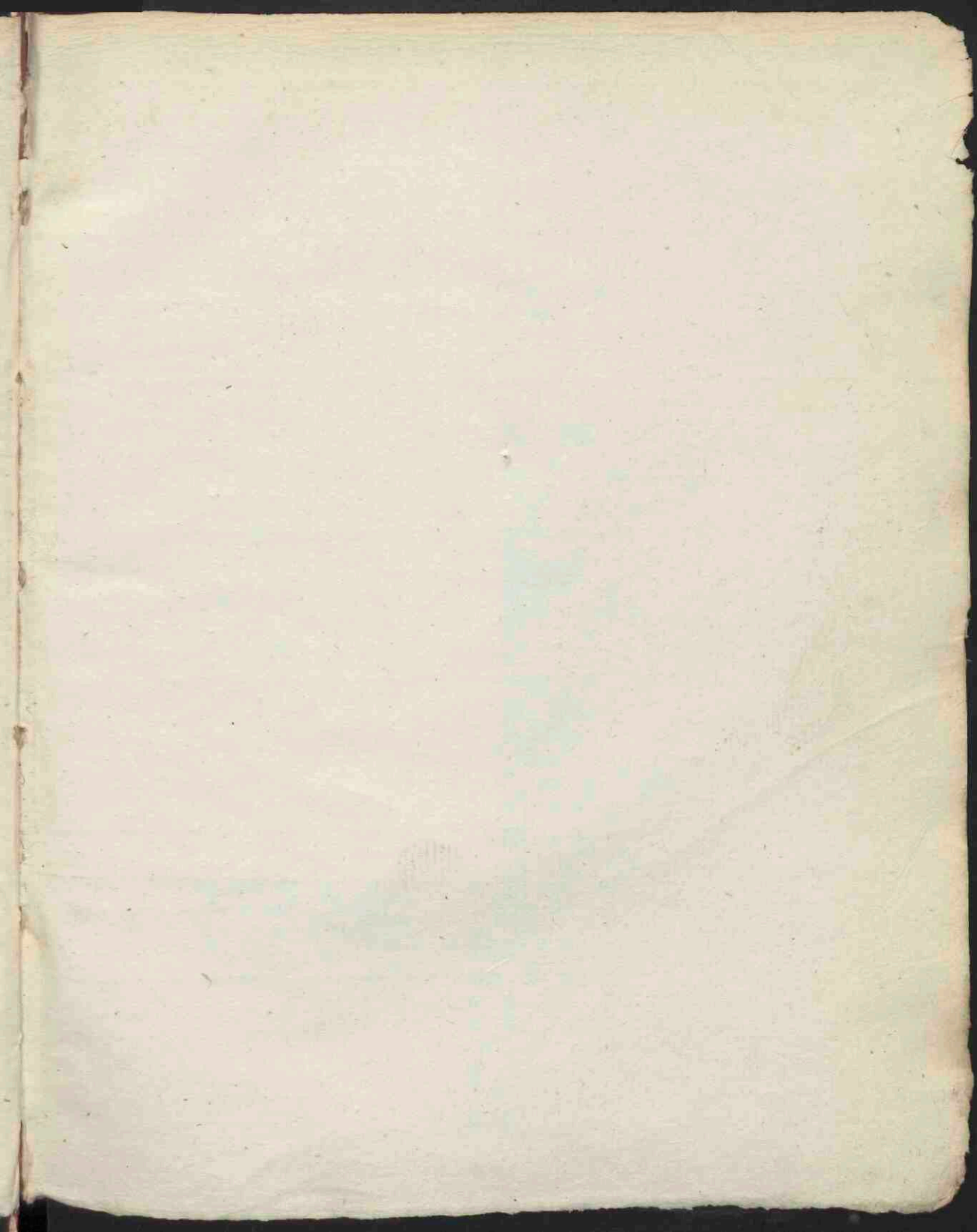
Hs.
7 N 24

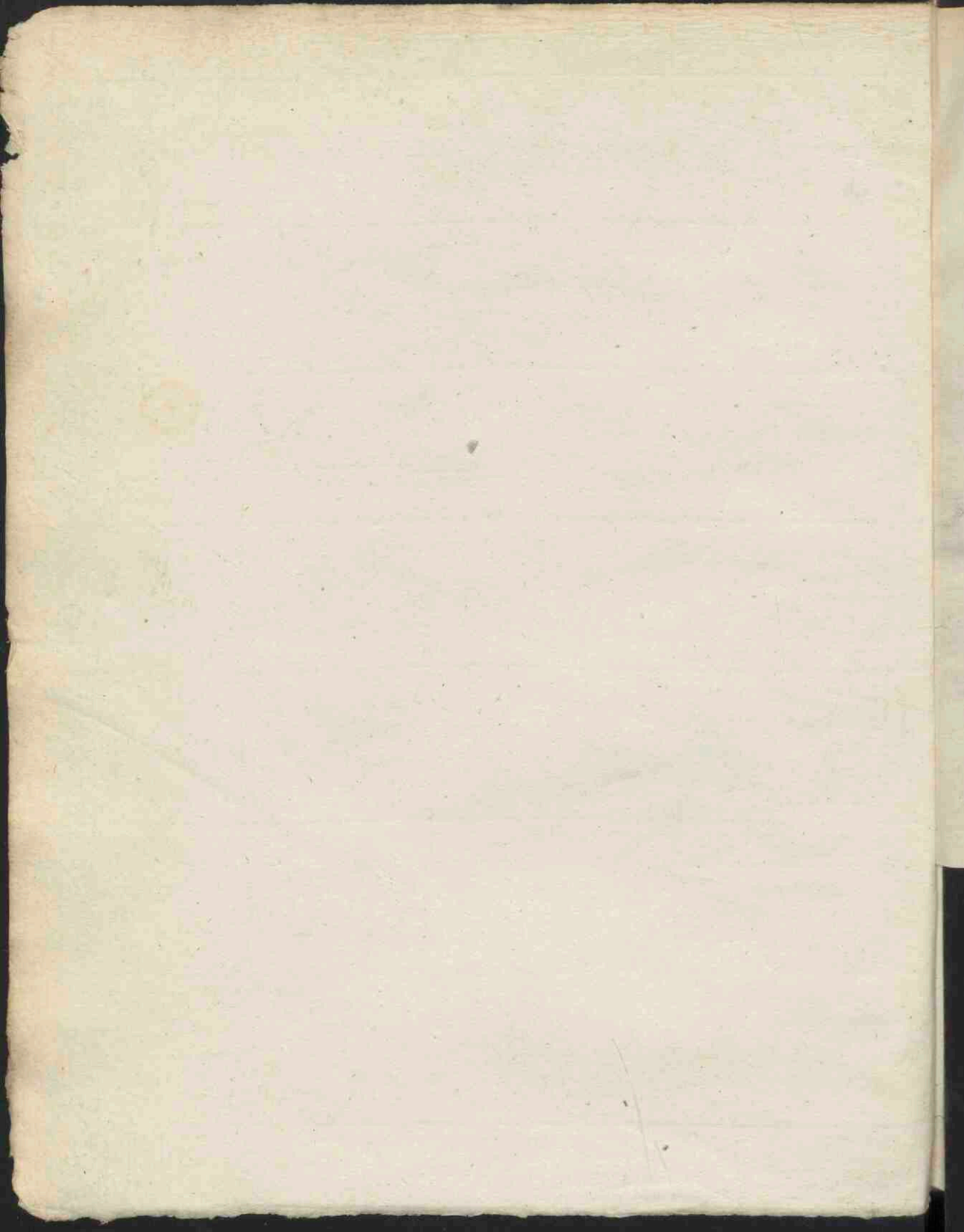

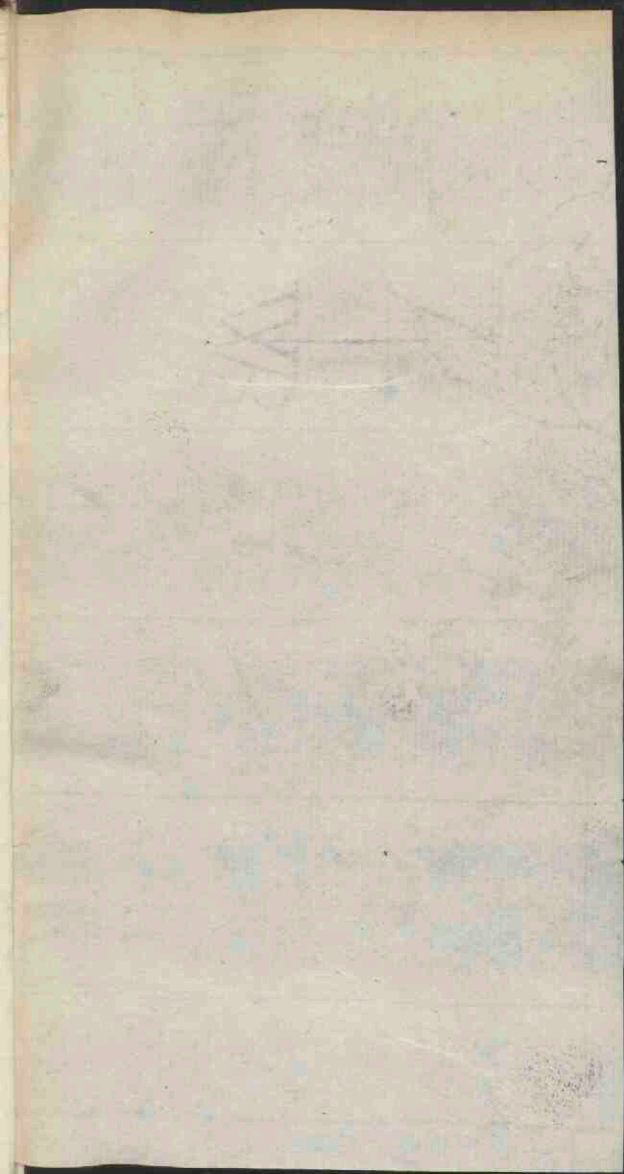

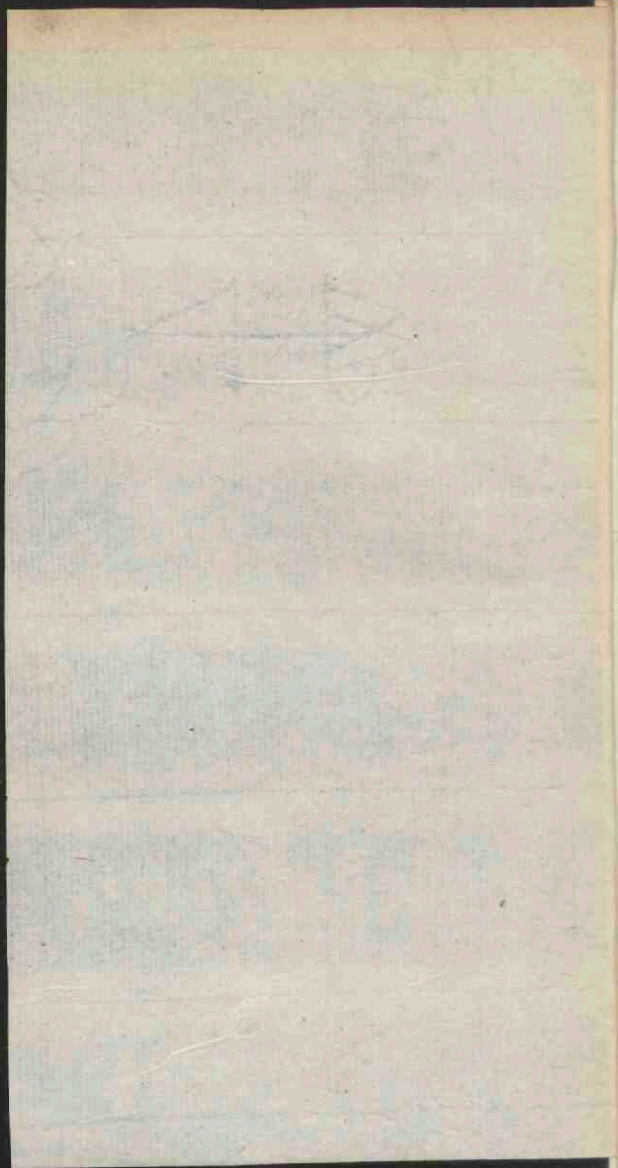

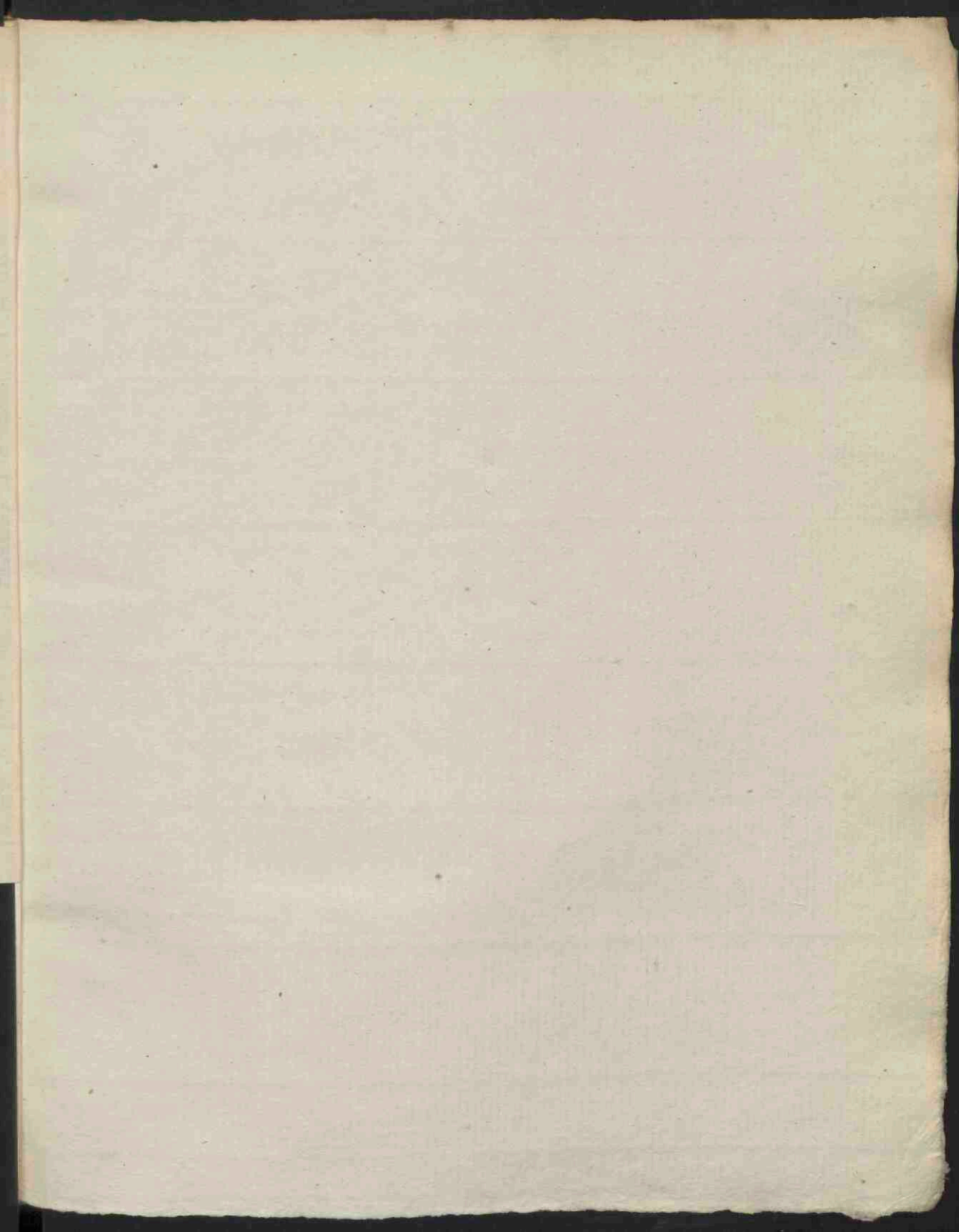

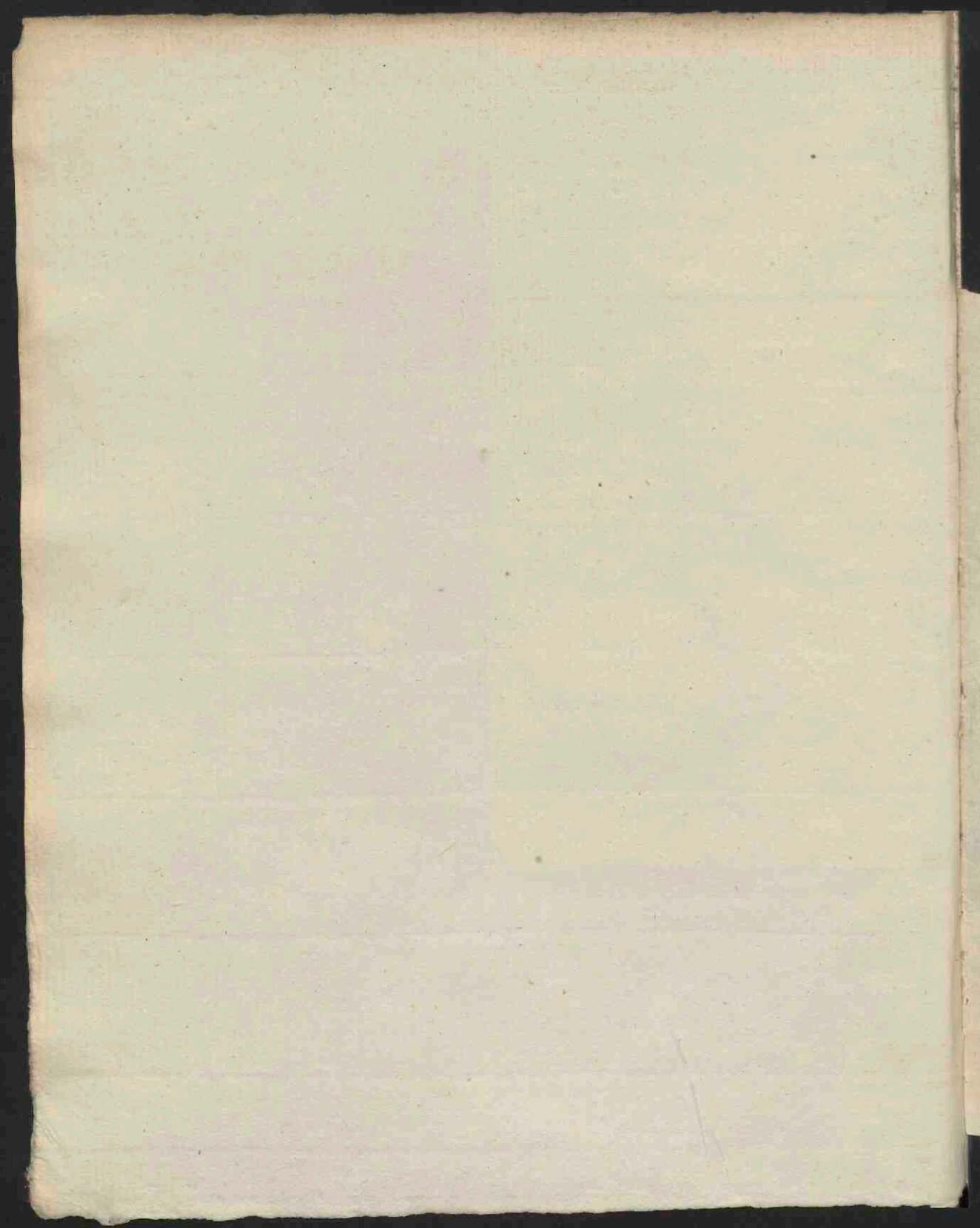

סימני ההפטרות

1149760

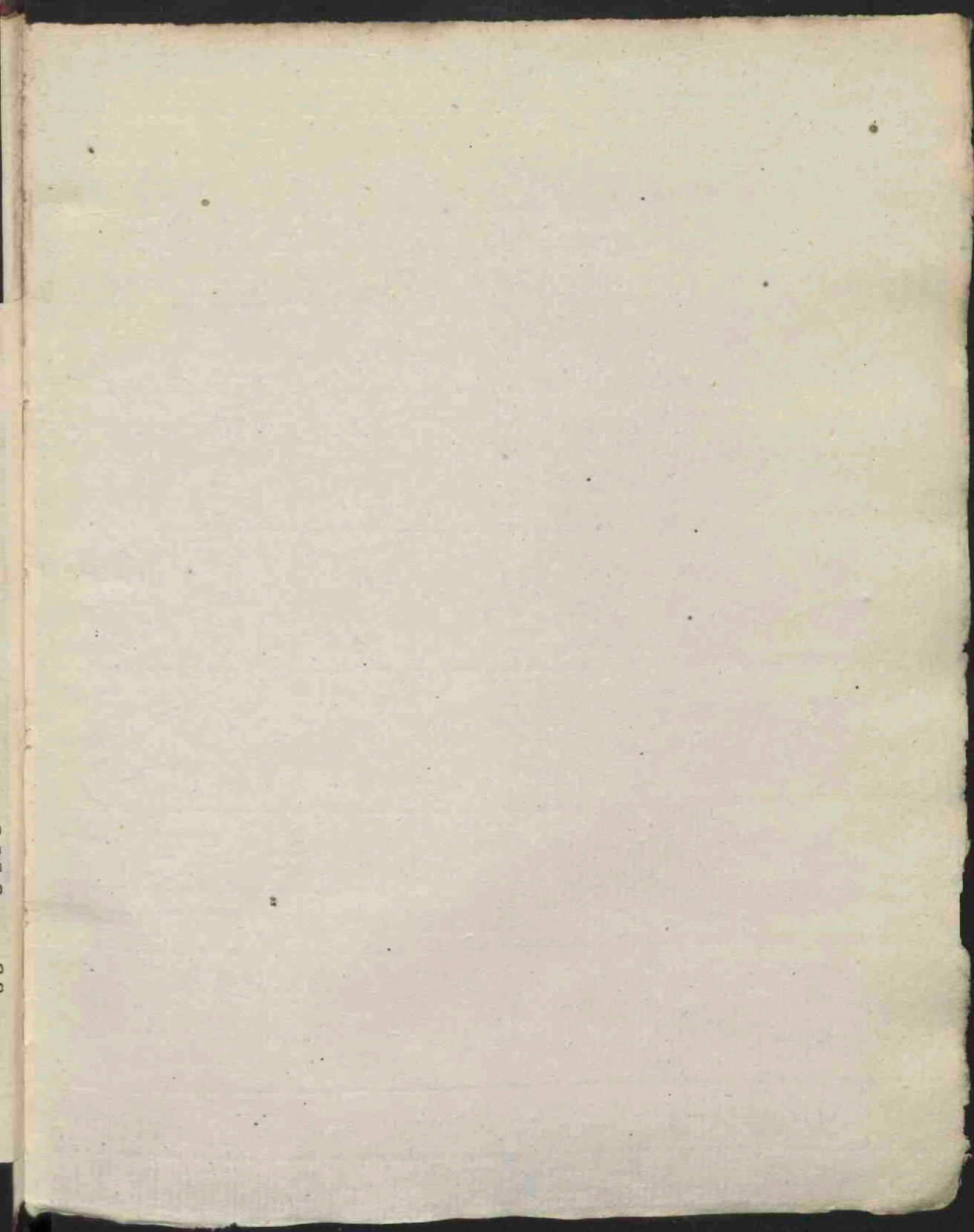
בזכריה ב' רני ושמיחי	להנכה	
במלכים א' ז' ועיש חירום	להנכה בשבח ב'	
במלאכי ג' וערכה לה'	לשבת הגדול	
ביוחשע ה' בעת ההיא אמר	ליום א' של פסח	במנוחג הספרדים
ביוחשע ז' ויאמר יחושע אל	ליום א' של פסח	במנהג האשכנזים
במלכים ב' כג' וישלח המלך	ליום שני של פסח	
ביוחזקאל ל"ז כה אמר ה'	לשבת וחול המועד	במנהג קצת
ביוחזקאל ל"ז היתה עלי יד ה'	לשבת וחול המועד	קהלות
בכ"ב ויברך דוד לה'	ליום שביעי של פסח בשמואל ב'	במנהג אחרים
ביוחזקאל ל"ז עור היום	ליום ח' של פסח	
ביוחזקאל א' ויהי בשלשים שנה	ליום א' של שבועות	
בדברים כ"ג ויהי בשבוע קרשו	ליום ב' של שבועות	
בירמיהו ה' אקף אסיפם	לחשעה כאב	
בשמואל א' א' ויהי איש אהר	ליום א' של ר"ה	
בירמיהו לא' כה אמר ה' מצא	ליום ב' של ר"ה	
ביוחזקאל ל"ז ויאמר סלול סולו	לשחרית יום כפור	
ביונה א' ויהי דבר ה' אל	למנחת יום כפור	
בזכריה י"ד הנה יום בא לה'	ליום א' של סוכות	
במלכים א' ז' ותשלם כל	ליום שני של סוכות	
ביוחזקאל ל"ז והיה ביום ההוא	לשבת וחול המועד	
במלכים א' ה' ויהי כבלות	ליום שמוני עצרת	
ביוחשע א' ויהי אחריו מוח	לשבת תורה	

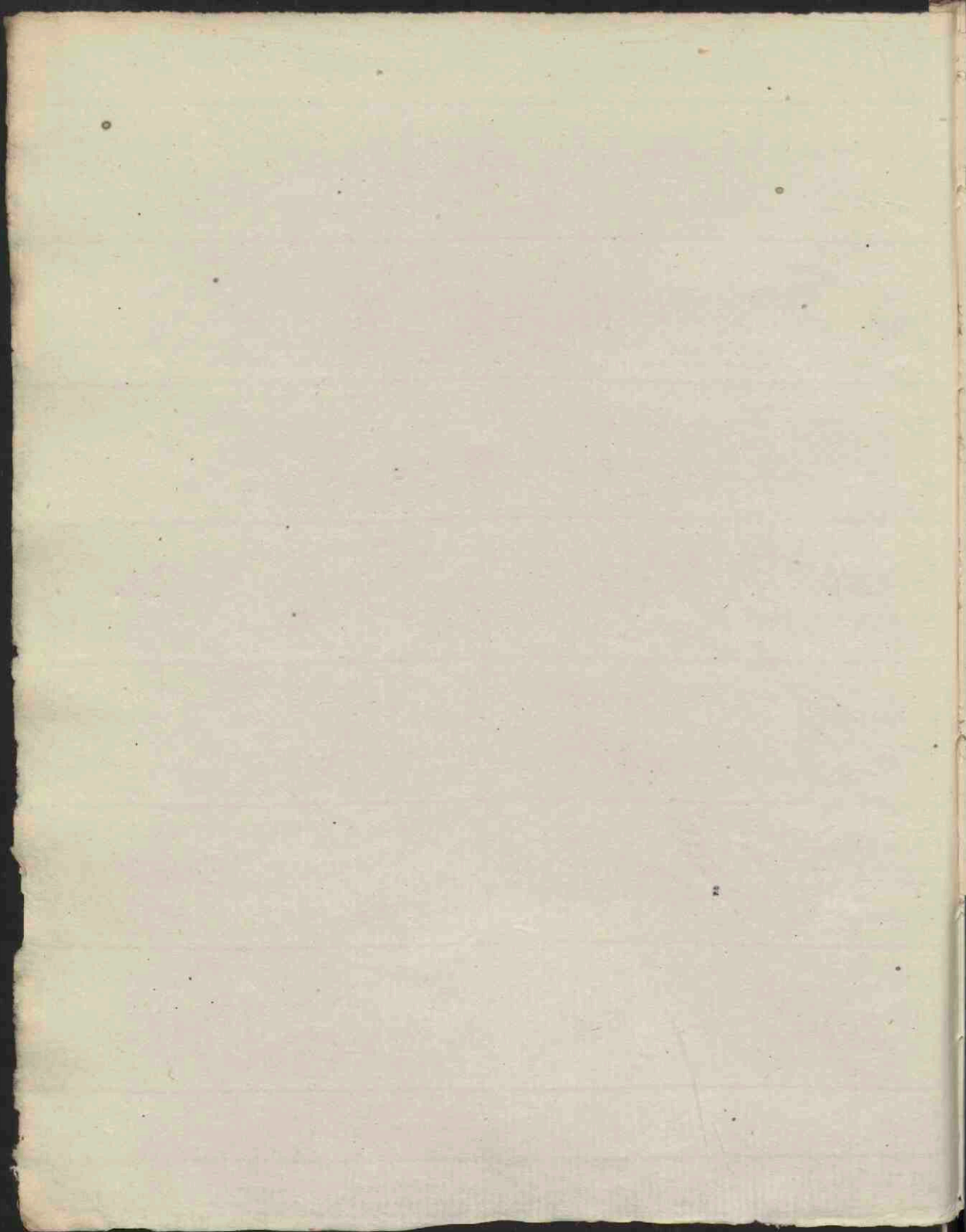
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

סימני ההפטרות

כימנהג הספרדים קדושים היו	ביחזקאל כ ויהי דבר ה' אלי
כימנהג האשכנזים קדושים היו	בעצום ט הלא כבני כשיום
אמור אל הכתנים	ביחזקאל כד והכתנים הלויים
בהר סיני	בירמיה לב ויאמר ירמיהו
אם בחקותי	בירמיה יז ה עזי ופעני
במדבר סיני	בהושע ב והיה מספר
נשא אח ראש	בשופטים יג והיו איש אחד
בהעלותך וחגכה	בזכריה ב רני ושמחי
שלה לך אנשים	בהושע ב וישלח יהושע
ויקח קרח	בשמואל א יא ויאמר שמואל
חקת החורה	בשופטים יא ויפתח הגלעד
וירא בלק	במלכים ה והיה שארית
פנחס	במלכים א יט ויד ה היתה
ראשי המטות	בירמיה א דברי ירמיהו
מפני	בירמיה ב שמעו דברי ה
אלה הדברים	בישעיה א חזון ושיעוהו
ויאחזן	בישעיה ט נחמו נחמו עמי
עקב	בישעיה מט וחאמר ציון
ראה	בישעיה נד עניה סערה
שופטים	בישעיה נה אנכי אנכי הוא
כי תזא	בישעיה נז רני עקרה
כי תבא	בישעיה ס קומי אורי
אחם נצבים	בישעיה סא שוש אשיש
כימנהג הספרדים וילך	בהושע יד שובה ישראל
כימנהג האשכנזים וילך	בישעיה נה דרשו ה בהמצאו
כימנהג הספרדים האוינו	בשמואל ב ככ וידבר דוד לה
כימנהג האשכנזים האוינו	בהושע יד שובה ובויא ב תקעו שופר
לשבת וראש החדש	בישעיה סו כה אכר ה השמים
לכחר חרש	בשמואל א כ ויאמר לו יהונתן
לפרשת שקלים	במלכים ב יא ויברוח יהודע
כימנהג הספרדים לפרשת זכור	בשמואל א ט ויאמר שמואל
כימנהג האשכנזים לפרשת זכור	בשמואל א טו כה אמר ה צבאות
לפרשת פרה	ביחזקאל לו והיו דברי ה
לפרשת החדש	ביחזקאל טה כל העם הארץ
לפרשת החדש	ביחזקאל טו כה אמר ה כראשון
	להנכה

לוח ההפטרות

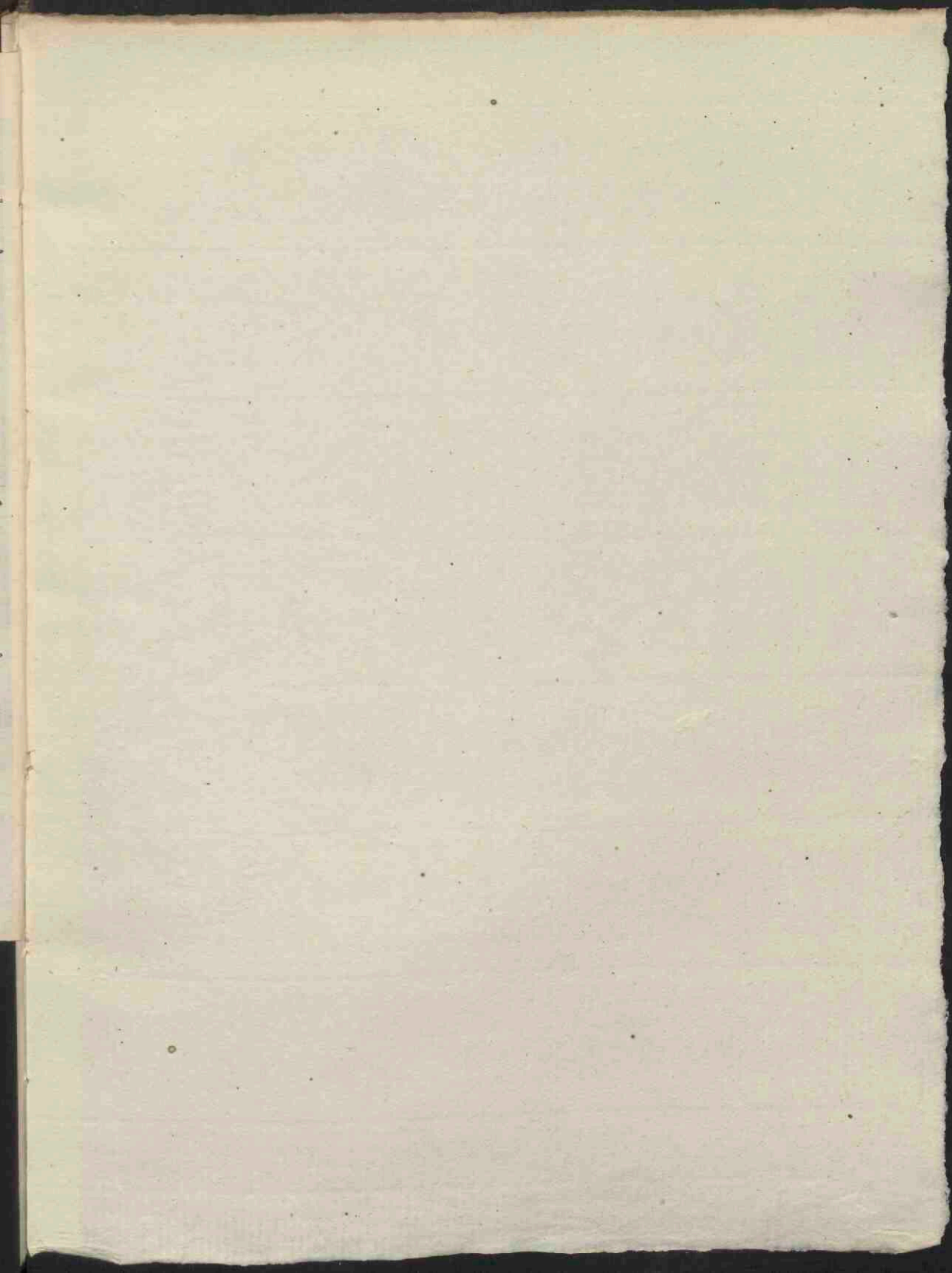
לכל השנה כפי מנהגי כל הקהלות

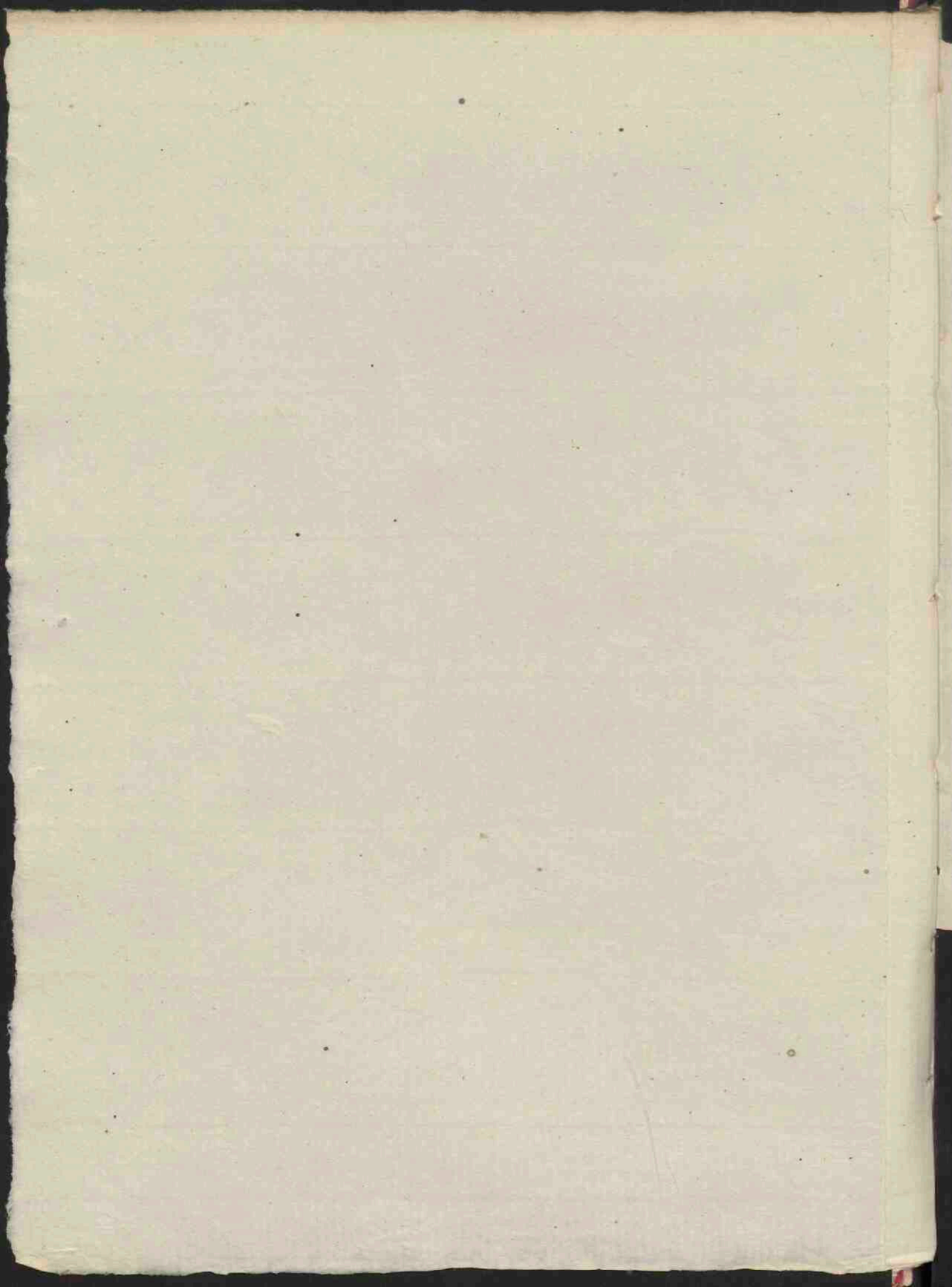
הפטרה בראשית	בישעיה סב כה אמר ה'
לה תולדות נח	בישעיה נד רני עקרה
לך לך	בישעיה מ למה האמר
וירא אליו	במלכים ב ד ואשה אחת
חיי שרה	במלכים א א והמלך דוד וקן
חולדות יצחק	במלאכי א משא דבר ה'
כמנהג הכפרדים	ביושע יא ועמי תלואים
כמנהג האשכנזים	ביושע יב ויברח יעקב
	בעובדיה א חזון עובדיה
	בעסוס ב כה אמר ה'
	במלכים א ג וקץ שלמה
	ביוחזקאל לו והי דבר ה' אלי
	במלכים א ב ויקרבו יסודוד
כמנהג הכפרדים	בירמיה א דברי ירמיהו
כמנהג האשכנזים	בישעיה כו הבאים ושרש
	ביוחזקאל כה אמר ה' בקבצי
	בירמיה טו הרבר אשר דבר
	בשופטים ד ורכובה אשה
	בישעיה ו בשנת מות
	בירמיה לך הדבר אשר היה
	במלכים א ה וה נתן חכמה
	ביוחזקא סג אתה כן אדם
	במלכים א יח וישלח אחאב
	במלכים א יח והי ימיסרבים
	במלכים א ז וישלח המלך
	במלכים א ז ויעש הירוס
	במלכים א ז ויעש חירום
	במלכים א ד ותשלם כל
	בישעיה מג עם זו יצאתי לי
	בירמיה ז כה אמר ה'
	בשמואל ב ז ונסף עזר דוד
	במלכים ב ד ואיש בא מבבל
	במלכים ב ז וארבעה אנשים
	ביוחזקאל כב והי רבה הישפוט
	קדושים
הפטרות יצחק	
וירא אליו	
ויהי מקץ	
ווגש אליו	
ויהי יעקב	
ואלה שמות	
ואלה שמות	
וארא אל אברהם	
בא אל פרעה	
ויהי בשלח	
וישמע יתרו	
ואלה המשפטים	
ויקרא לי תרומה	
ואתה תצוה	
כמנהג הכפרדים	כי תשא
כמנהג האשכנזים	כי תשא
כמנהג הספרדים	ויקהל
כמנהג האשכנזים	ויקהל
כמנהג הכפרדים	אלה פקודי
כמנהג האשכנזים	אלה פקודי
	ויקרא
	צו את אהרן
	ביום השמיני
	כי תריע
	מצורע
	אחרי מות

לוח הפרשיות

על פי סדר אלפא ביתא אישה על הגלה
באותיות

Gen. 37, 1.	וישב יעקב	Lev. 16, 1.	אחרי מות
Gen. 32, 3.	וישלה	Exod. 38, 21.	פקודי אלה
Exod. 18, 1.	וישמע יתרו	Lev. 21, 1.	אמור
Gen. 23, 1.	היי שרה	Deut. 29, 10.	אתם נצבים
Num. 19, 1.	הקק התורה	Exod. 10, 1.	בא אל פרעה
Deut. 26, 1.	כי תבוא	Num. 8, 1.	בהעלותך
Deut. 21, 10.	כי תצא	Lev. 25, 1.	בחר
Exod. 30, 11.	כי תשא	Lev. 26, 3.	בהקוותי
Gen. 12, 1.	לך לך	Num. 22, 2.	בלק
Num. 30, 2.	מטות	Num. 1, 1.	במדבר
Num. 33, 1.	מקעי	Gen. 1, 1.	בראשית
Lev. 14, 1.	נעוצע	Deut. 32, 1.	האוינו
Gen. 6, 9.	נח	Deut. 1, 1.	הרברים
Num. 4, 21.	נשא	Exod. 21, 1.	ואלה המשפטים
Deut. 7, 12.	קקב	Exod. 1, 1.	ואלה שמות
Num. 25, 10.	Exod. 6, 1.	וארא	
Lev. 6, 1.	צו	Deut. 3, 23.	ואחחנן
Lev. 19, 1.	קרושים	Deut. 33, 1.	וזאת הברכה
Num. 16, 1.	קרח	Gen. 44, 18.	ויגש אליו
Deut. 11, 26.	ראה	Exod. 13, 17.	ויחזו בשלח
Num. 13, 2.	שלח לך	Gen. 41, 1.	ויחזי סוקן
Lev. 9, 1.	שמיני	Gen. 47, 28.	ויחזו יעקב
Deut. 16, 18.	שופטים	Deut. 31, 1.	וילך
Lev. 12, 1.	תורתך	Gen. 28, 10.	ויצא
Gen. 25, 19.	תולדות יצחק	Exod. 35, 1.	ויקהל
Exod. 27, 20.	תצוה	Lev. 1, 1.	ויקרא
Exod. 25, 1.	תרוכה	Gen. 18, 1.	וירא

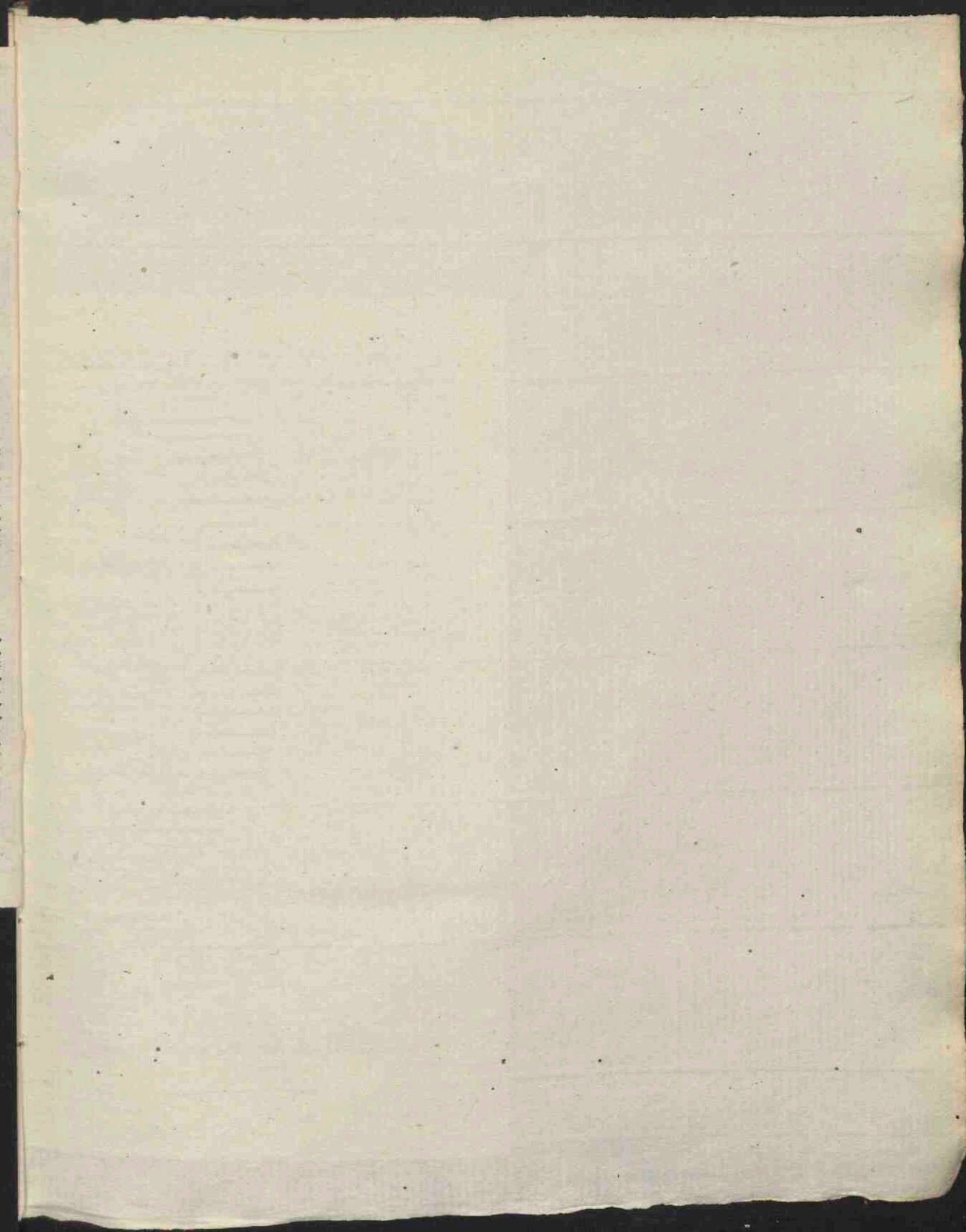

שמור I. שמור p. 24. v. 24. c. שלמור I. שלמור p. 9. v. 23. c. בני I.
 c. 25. v. 1. I. redundat Jod prius. c. 26. v. 25. p.
 c. 29. v. 29. & : לכן ימנו I. לבנימיני p. 12. v. 27. c. וישופח I. וישלמו
 חזו I. חזו p. 16. v. 16. & : redundat Vau in c. 29. v. 5. c. שרשי I. שרשי

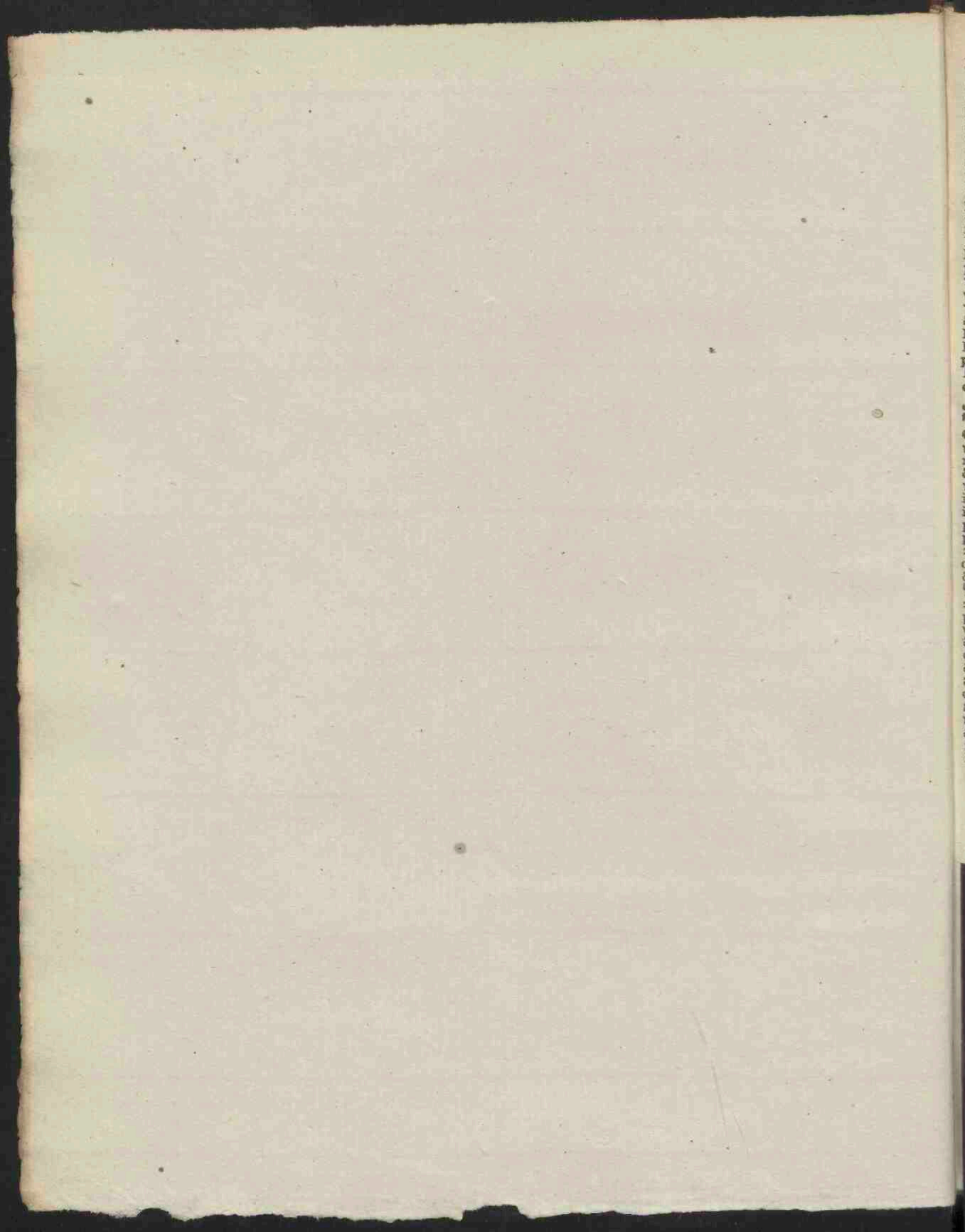
ספר דברי הימים ב LIBER II. CHRONICORUM.

C. 1. v. 16 in bis eff a pro n. c. 3. v. 17 redundat Jod
 in medio. c. 4. v. 11 p. חרם I. חרם. c. 5. v. 12 redundat
 in postterius. & v. 13 redundat in postterius. c. 7. v. 6 in
 etiam redundat in postterius. c. 8. v. 10 redundat
 I. יערי p. 29. v. 9. c. redundat Vau prius. c. 9. v. 29 p.
 חצצרים I. חצצרים. c. 13. v. 14. c. בח. I. ירמיהו ante בן pro c. 11. v. 18. יערו
 p. 8. v. 17. c. עפרין I. עפרון p. 19. v. 8. & : redundat in postterius. c. 18. v. 8. c. ושמרימות I. ושמרימות
 יריד in c. 33. v. 33. & : מביחור I. מביחור. p. 8. v. 18. c. ושמרימות I. ושמרימות
 redundat Jod postterius. c. 20. v. 3. c. deficit Jod alterum ante
 r. c. 24. v. 27. p. ורב I. ורב. c. 25. v. 9. redundat Vau. c. 26.
 v. 3 in redundat Jod in medio. & v. 7. c. הערבים I. הערבים
 I. הערבות p. 21. v. 21. & : יעואר I. יעואר. p. 11. v. 11. & :
 & : ויעואל I. ויעואל. p. 13. v. 13. & : לעונה I. לעונה. p. 8. v. 29. c. החפשות
 & : redundat in postterius. c. 28. v. 28. & : וזואר I. וזואר. p. 14. v. 14.
 c. 31. v. 12. c. & : v. 13. c. redundat Vau prius.
 c. 32. v. 21. p. & : ומוציא I. ומוציא. c. 34. v. 5. redundat Jod in
 & : v. 22. & : וישבו I. וישבו. p. 9. v. 9. & : בחרבותיהם I. בחרבותיהם. p. 6. v. 6.
 in redundat Vau. & : v. 25. c. ויקשרו I. ויקשרו. p. 25. v. 25. c. וקבונו I. וקבונו. p. 4. v. 4. & :
 c. 35. v. 3. p. & : וקבונו I. וקבונו. p. 4. v. 4. & : וקבונו I. וקבונו. p. 4. v. 4. & :
 in redundat Vau in medio. c. 36. v. 14. c. & :
 Vau. & : v. 17. c. כשריים I. כשריים. p. 17. v. 17. c. & :
 redundat Jod postterius.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

HOSEAS. הושיע

C. 6. v. 16 p. שערוריה I. שערוריה. c. 8. v. 12 in redundant
Vau, & p. רבו I. רבי. c. 9. v. 16 p. בלי I. בלי. c. 10. v. 10 p. עתה
ענינחם I. ענינחם.

JOEL. יואל

C. 4. v. 1 p. אשיב I. אשוב.

AMOS. עמוס

C. 8. v. 4 p. עני I. עני. & v. 8. p. ונשקקה I. ונשקה. c. 9. v. 6 p. בעלזתו
I. בעלזתו.

OBADIAS. עובדיה

C. 1. v. 11 p. שעייו I. שעיו.

IONAS. יונה

C. 1. v. 14 in נקיא redundant s.

MICHAS. מיכה

C. 1. v. 3 in במחזיו redundant Vau: & v. 8 p. שולל I. שולל. & v. 10
p. אביא I. אביא. c. 3. v. 2 p. אביא I. אביא. & v. 15 exstat p. אביא I. אביא. & v. 15
p. אביא I. אביא.

NACHUM. נחום

C. 1. v. 3 in גורל redundant Vau postterius: c. 2. v. 1. in לעבור redundant
Vau: & v. 6 in בהלכותם Vau quoque redundant. c. 3. v. 4
p. וכשלו I. וכשלו.

HABAKUK. חבקוק

C. 3. v. 4 p. עון I. עון. & v. 14 p. פרוו I. פרוו.

SOPHANIAS. צפניה

C. 2. v. 7 p. שבתים I. שבתים.

HAGGÆUS. חגי

C. 1. v. 8 p. ואבבר I. ואבבר.

ZACHARIAS. זכריה

C. 1. v. 4 in מקליהם redundant Jod prius: & v. 16 p. וקרי I. וקרי.
c. 2. v. 8 p. ואלו I. ואלו. c. 4. v. 2 p. ואתר I. ואתר. c. 5. v. 9 p. וזשנה
I. וזשנה. c. 11. v. 2 p. וזשנה I. וזשנה. c. 11. v. 2 p. וזשנה I. וזשנה.
c. 14. v. 2 p. וזשנה I. וזשנה.

PSALMI. תהלים

Psalmo 5. v. 9 p. הושר I. הושר. Pf. 6. v. 4 p. ואתר I. ואתר. Pf. 9. v. 13
p. עניים I. עניים. & v. 21 p. עניים I. עניים. & v. 19 p. עניים I. עניים.
I. חלכאים. c. 8. v. 10 p. וזשנה I. וזשנה. & v. 10 p. וזשנה I. וזשנה. c. 10. v. 5 p. וזשנה
I. וזשנה. Pf. 10. v. 5 p. וזשנה I. וזשנה. Pf. 11. v. 1 p. וזשנה I. וזשנה. & v. 12 p. חל
כאים I. חלכאים. v. 10 p. וזשנה I. וזשנה. Pf. 17. v. 11 p. וזשנה I. וזשנה. & v. 14 p. וזשנה
I. וזשנה. Pf. 24. v. 4 p. וזשנה I. וזשנה.

indat
orty

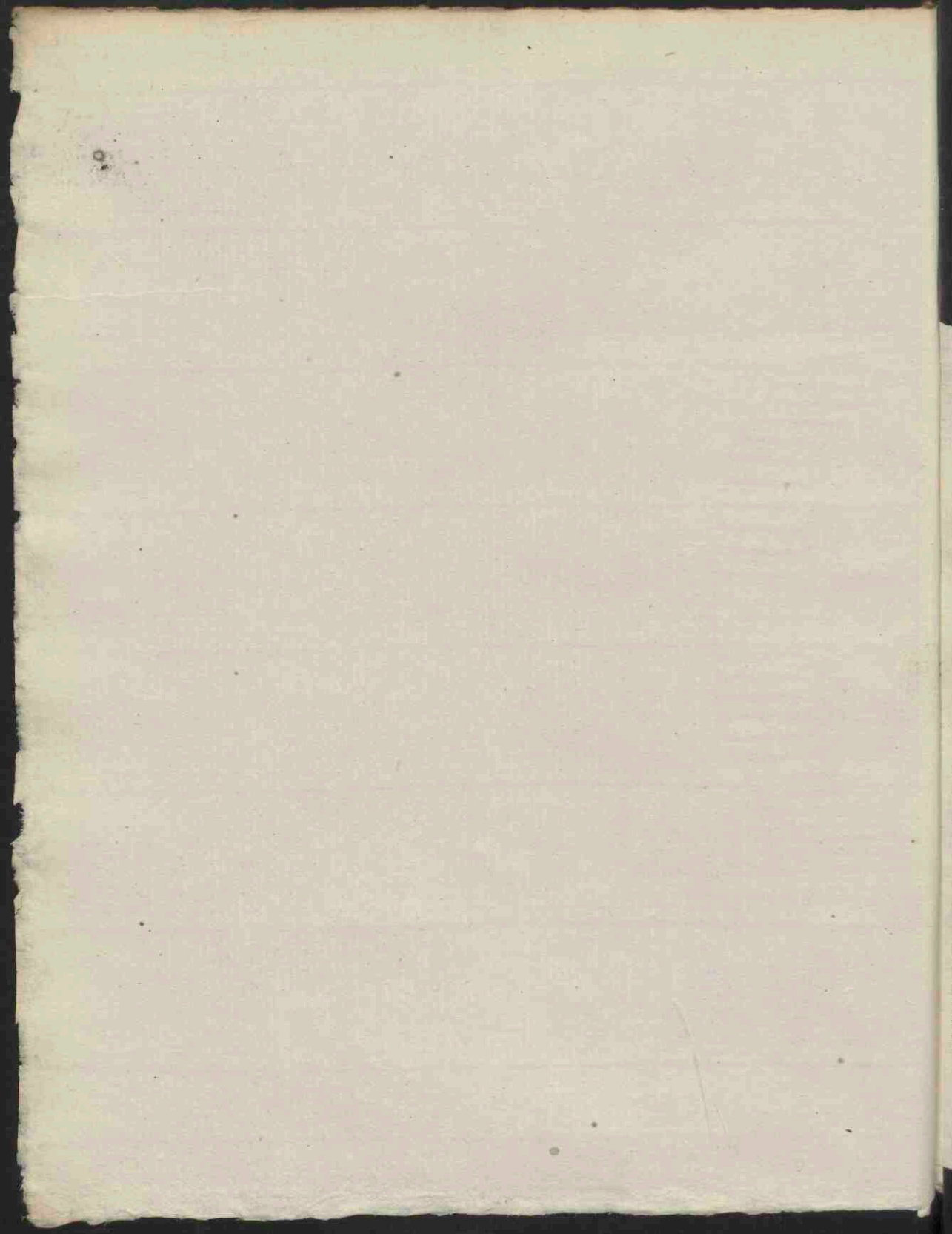
ובילוח

v. 10
. 2 p.

eduna
. v. 4

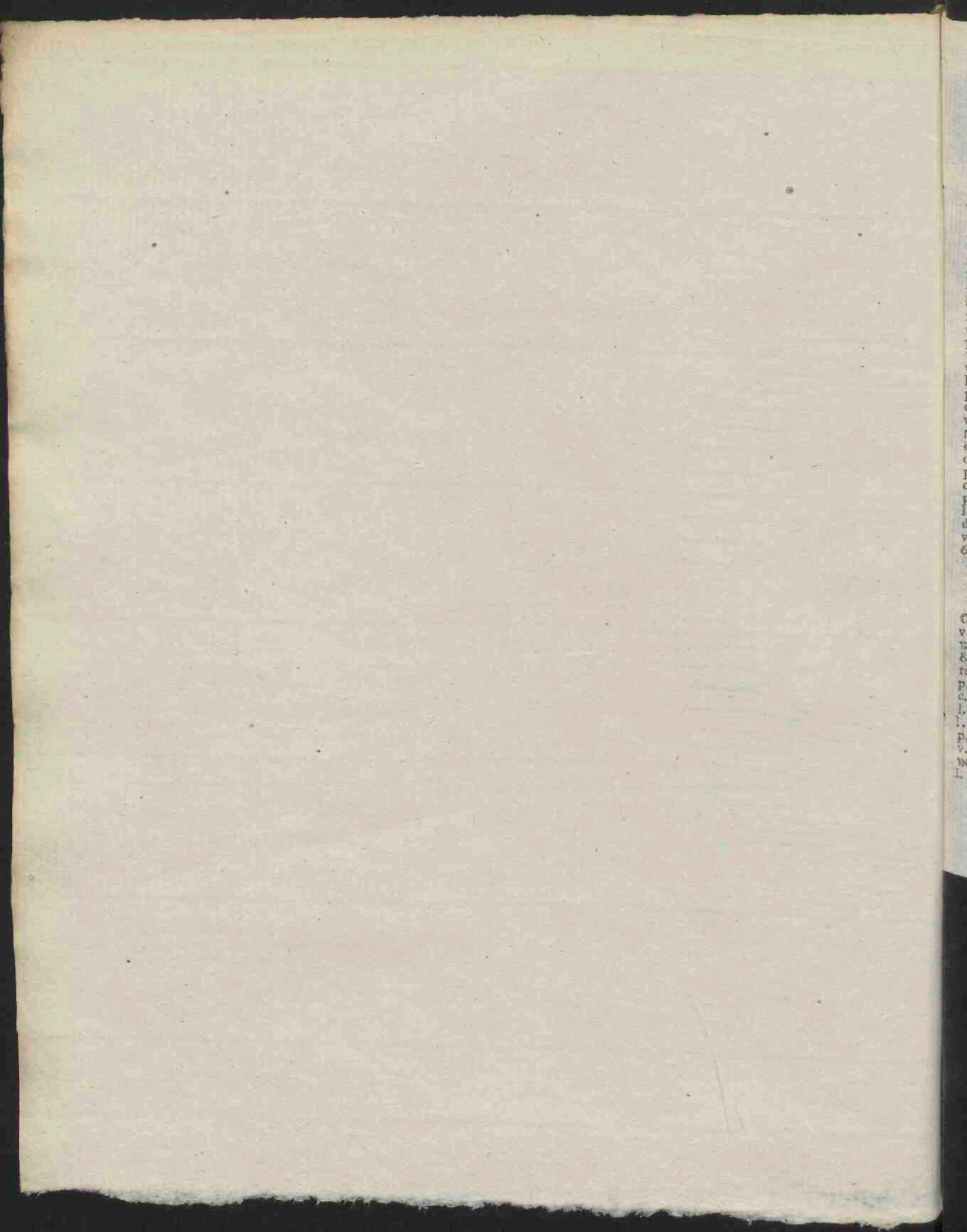
ל. וקו
החצוה
הבצוה

v. 13
החצוה
ל. חלק
ל. 16.
ל. סכנו
ל. v. 4
ל. פשו

יושבתי ק. 17 v. & הארץ הארץ ק. 13 v. c. 10. v. deest חספונה in 17 v. & שמו ושמי ק. 20 v. & יושתי וישתי ק. 16 v. c. 13. v. חשבה ל
 צעיריהם ק. 3 v. c. 14. v. redundat לוחתי ק. 21 v. & נראו ונראו
 c. 15. v. וחרימתי ל וחרימתי ק. & אלויל ואלויל ק. 14 v. & צעיריהם ל
 בחרה ק. 9 v. & אלמנותו ואלמנותו ק. 8 v. & נועה ל ונועה ק. 4. v.
 c. 16. v. דברך ודברך ק. 16 v. & שרתוך ל שרותך ק. 11 v. & ברא ל
 ק. 10 v. & יראה ל וראה ק. 8 v. & לרעים ל לרעים ק. 16 v.
 & וסורי וסורי ק. 13 v. & ימיו ל ימיו ק. 11 v. & כרעתי ל כרעתי
 ק. 19 v. & וברך ק. 24 v. & שמתי ושמתי ק. 23 v. & חקם ל עים ק. 19 v.
 c. 18. v. & הרע ל הרעה ק. 10 v. & והנה חמא ל והנה ק. 3 v. c. 18. v.
 c. 22. v. & שרוקתי ל שרוקתי ק. 16 v. & שבילי ושבילי ק. 15 v. &
 החרימתי והחרימתי ק. 2 v. c. 19. v. & וחיך וחיך ק. 23 v. & שוחה ל שוחה
 ק. 11 v. & מביא ומבי ק. 15 v. & א est loco להרפה in posterius ק. 11 v. &
 ק. 4 v. c. 22. v. & בעללים ומעללים ק. 12 v. & וחייה ל וחייה ק. 9 v. c. 21. v.
 & וישבר ל וישברו ק. 23 v. & נישבו ונישברו ק. 6 v. & ועברו ל ועברו
 ק. & דברו ודברו ק. 18 v. c. 23. v. & נחמת ונחמתו ק. & מקנתי ל מקנתי
 ק. & דברו ודברו ק. 3. v. c. 25. v. & לועזר ל לועזר ק. 9 v. c. 24. v.
 ק. & ורבתאי ורבתאי ק. 13 v. & redundat הנקמתי in 7 v. c. 24. v.
 ק. & 27. v. & מיכה ומיכה ק. 18 v. & הוואר ל הוואר ק. 6 v. c. 26. v. &
 in etiam redundat ונתיר ק. 20 v. & Vau prius redundat יאושיתו in
 Vau. c. 28. v. & שביחכם ל שביחכם ק. 14 v. c. 29. v. & בשנה ובשנה ק. 1 p. c. 28. v. &
 in ק. 16 v. c. 30. v. & הויתך ל הויתך ק. 23 v. & לועזר ולועזר ק. 18 v. &
 ימים post ק. 38 v. & הלכתי והלכתי ק. 21 v. c. 31. v. & redundat א שאתך
 ק. 40. v. & קו א קור ק. 39 v. & בנאים adde
 ובחרתך ק. 23 v. & ויעניו ויעניו ק. 4 v. & בשנה ובשנה ק. 1 v. c. 32. v.
 : ללך וללך ק. 8 v. c. 33. v. & רחמיא ל רחמי ק. 35 v. & ובחרתך ל
 ויכבישום ל ויכבישום ק. 11 v. c. 34. v. & אשיב ל אשיב ק. 26 v. &
 ק. 19 v. & הכלוא והכלוא ק. 4 v. c. 37. v. & לועזר ל לועזר ק. 17 v. &
 וסחבתי וסחבתי ק. 11 v. & וחייה וחייה ק. 2 v. c. 38. v. & וואה ל וואה
 ק. & 39. v. & רגלך ל רגלך ק. 22 v. & non legitur אשך מאתה 16 v. &
 ante דבר ק. 3 v. c. 40. v. & מביא ומבי ק. 16 v. & non legitur אשך 16
 ק. 41. v. & תעשה ותעש ק. 16 v. & עיפתי ועיפתי ק. 8 v. & הדבר והדבר
 החצתים ק. 20 v. & אהנון ל אהנון ק. 6 v. c. 42. v. & בנמים ובנמים ק. 17
 ק. & ובאר ל ובאר ק. 11 v. & שפרתי ל שפרתי ק. 10 v. c. 43. v. & החצתים ל
 ק. 5 v. c. 45. v. & צעירתי וצעירתי ק. 4 v. c. 48. v. & הבניתי והבניתי ק. 11 v. c. 46. v.
 ק. 18 v. & וחרו ל וחרו ק. & נמיש ל נמיש ק. 7 v. & הלחיות ל הלחיות
 ק. & ויעקו ל ויעקו ק. & הללו ל הללו ק. 20 v. & ושבתי ל ושבתי
 ק. & 44. v. & נמצא ל נמצא ק. 27 v. & מופעת ומופעת ק. 21 v. &
 Vau postferius נבוכרראצור in 28 v. & החלה והחלה ק. 25 v. c. 49. v. & חסד
 ק. & אשיב ל אשיב ק. 39 v. & עילם ל עילם ק. 36 v. & redundat
 ושבבים ל ושבבים ק. & חיו וחייה ק. 6 v. c. 50. v. & עברתי ל עברתי ק. &
 ק. & ודעתי ודעתי ק. & ודעתי ודעתי ק. 11 v. & צאן וצאן ק. 8 v. &
 ל אשחיתיה ק. 15 v. & ודעתי ודעתי ק. & תבשו ודעתי ק. &
 ק. & ארצום ק. 44 v. & וזה lege quoque ותי 29 v. & אשחיתיה
 ק. 13 v. & non legitur יורד posterius ק. 51. v. & ארצום
 ק. & ודעתי ודעתי ק. & ודעתי ודעתי ק. & ודעתי ודעתי ק. &
 ק. & 52. v. & הרחתי ורחתי ק. & בלעתי ל בלעתי ק. & ודעתי
 ק. & אחר ל אחר ק. 20 v. & בירא ובירא ק. 11 v. & ודעתי ודעתי ק. &
 ק. & 32. v. & ודעתי ודעתי ק. 31 v. & ודעתי ודעתי ק. 21 v. &
 ק. & חיו וחייה ק. 33 v. & המלכים ל

יחזקאל

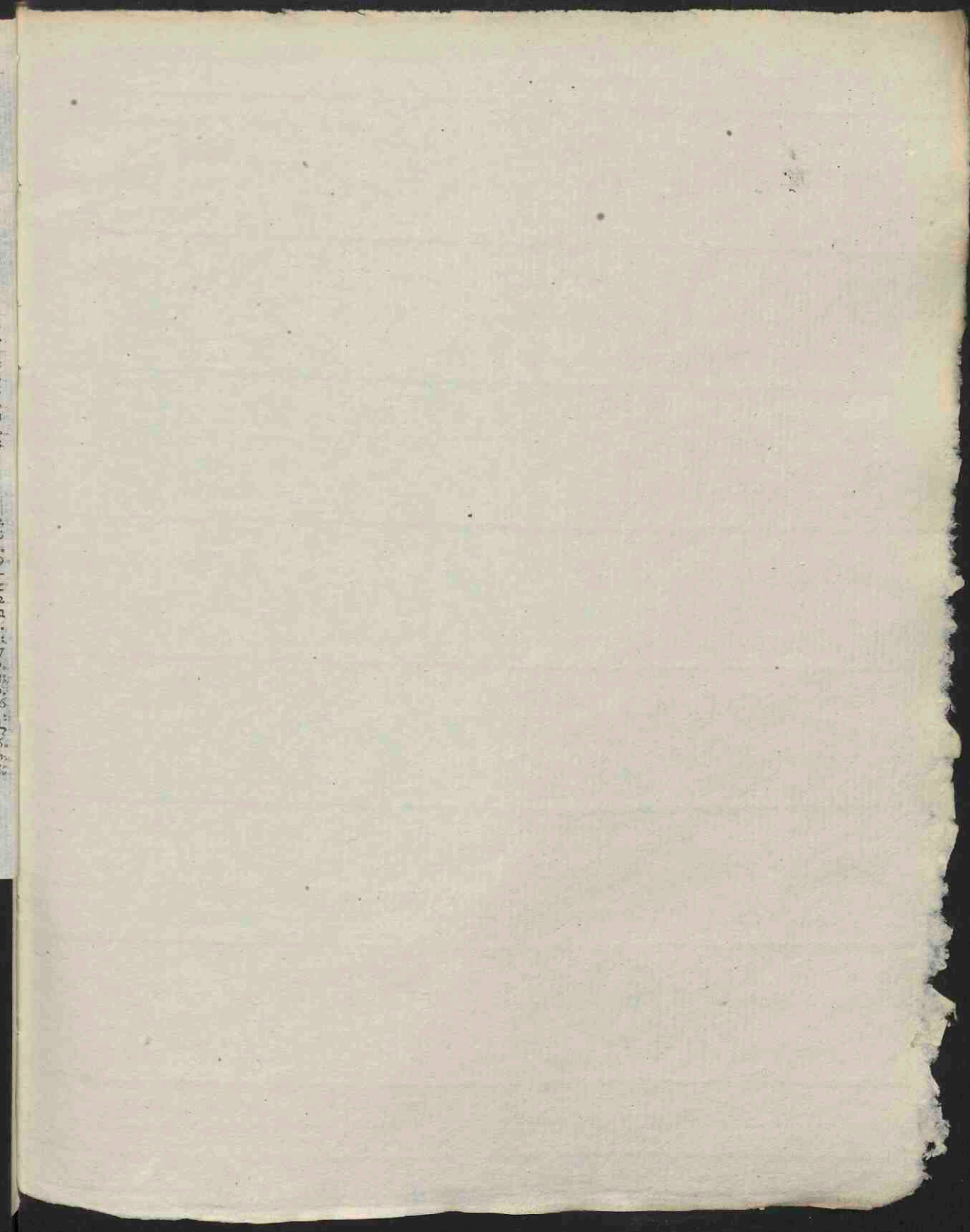
ועפרים. 24 v. & וידה ויורא ק. 21 v. & שני וי שנים ק. 16 v. ק. 27 v. 18. c. אלהי כפרים. ואלה כפרים. 31 v. & וספרים. 1. כרבב. 23 v. 19. c. וספי תגליהם. ושיניהם. ק. & צואהם. וירייהם. post. 31 v. & להשאות. להשנות. ק. 25 v. & קצה. ק. & בבר. 1. נכחו. ונכה. ק. 13 v. & חצי. וחקוד. ק. 4. v. 20. c. צבאות. ויריה. v. 22. c. ושמעה. ושמעו. ק. 12. v. 21. c. יקחו. ויקח. ק. 18 v. & v. 24. c. בני. בני. ק. 10. v. 23. c. בנות. ונחמו. ונחמו. ק. 33. ק. 10. v. 24. c. ובריה. ובריה. ק. 36 v. & ממלך. וימלך. ק. 18. v. 18. c. & וצווי. וצווי. ק. 15 v. & צורה. וצורה. ק. 14 v. & עזר. וצווי. ק. 17 v. & וצווי. וצווי. ק. 12 v. 25. c. המושל. והמשל. אמת.

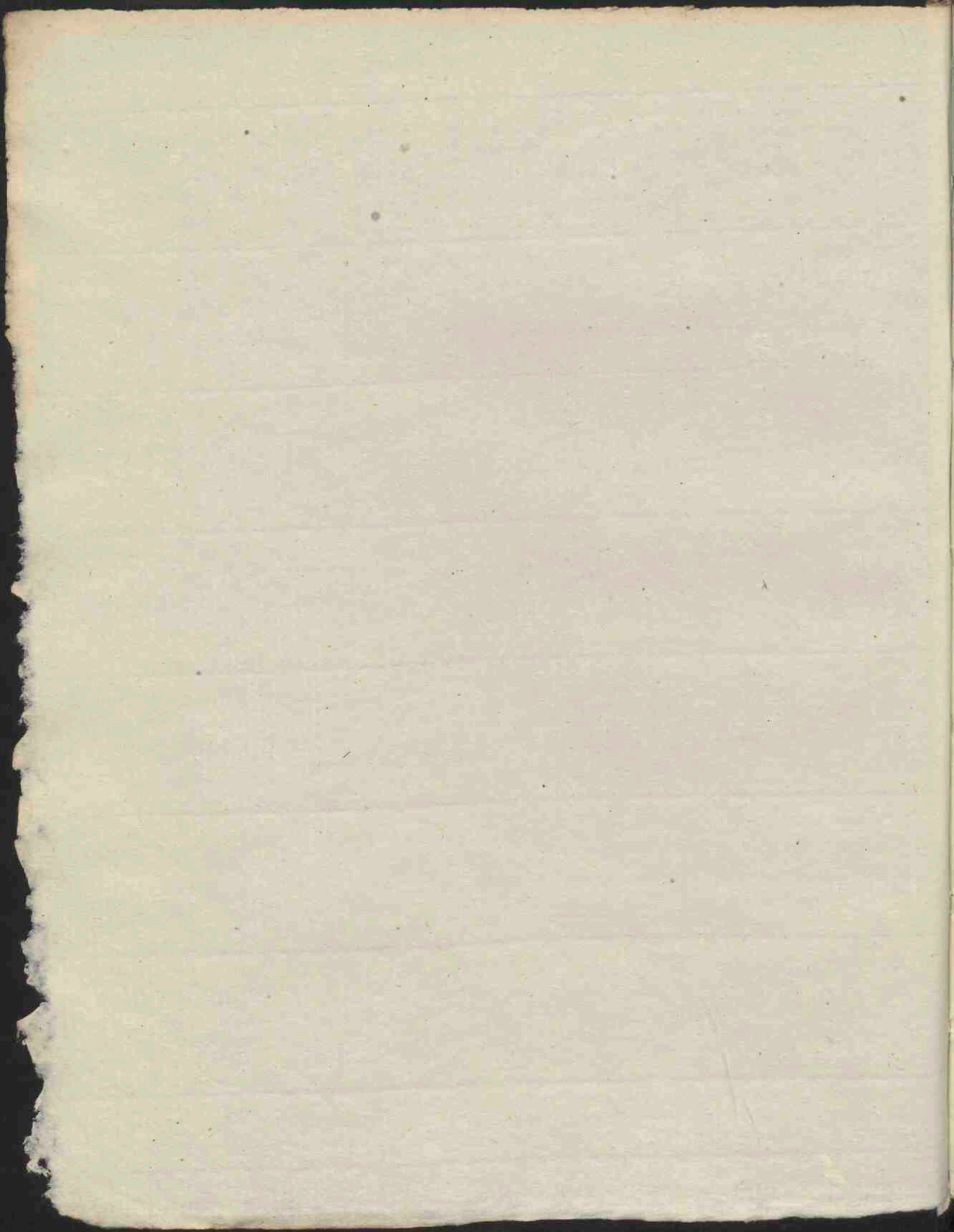
ישעיהו ESAIAS.

מה לכה. ומה לכה. ק. 15 v. & v. 8. in deficit Jod inter ק. & v. 16. ק. 18. v. 2. c. ישא. וישא. ק. 29 v. 5. c. נמורה. ונמורה. ק. 16 v. & ונחמיהם. ונחמיהם. ק. 13 v. & ולישמו. ולישמו. ק. 6. v. 10. c. וי. וי. ק. 5. v. 12. c. נח. ונח. ק. 32 v. & נבוי. ונבוי. ק. & נבואי. ונבואי. ק. 3. v. 16. c. השמחה. והשמחה. ק. 13. v. 16. c. מודת. ומודת. ק. 12. v. 25. c. redundant Vau. אפקמה. ק. 18. v. 4. c. קיש. וקיש. ק. & וברי. וברי. ק. 10. v. 25. c. בחונו. ובחנו. ק. 13 v. & v. 28. c. redundant Jod. ויבור. ק. 26. v. 20. c. נבוי. ונבוי. ק. 11. v. 29. c. ויבור. ויבור. ק. & קיש. וקיש. ק. 15 v. 33. c. & נבב. ונבב. ק. 32 v. & ערים. ויערים. ק. 6. v. 30. c. ספר. וספר. ק. 1. וברמל. וברמל. ק. 15 v. & עניים. ונעיים. ק. 7. v. 32. c. היא. והיא. ק. 37. c. וימיו. וימיו. ק. & צואהם. וצואהם. ק. 12. v. 36. c. 20. v. 42. c. ונראה. ונראה. ק. 23 v. 41. c. ונכחו. ונכחו. ק. 30. v. 44. v. 17. c. למשיכה. ולמשיכה. ק. 24 v. & וראות. וראות. redundant vau. ק. 2. v. 45. c. מאחי. ומאחי. ק. 24 v. & v. 46. v. 5. c. 49. v. הבורי. והבורי. ק. 13 v. 47. c. עצה. ועצה. ק. 11 v. 46. c. ויפצו. ויפצו. ק. 13 v. & ונצו. ונצו. ק. 6 v. & ויל. ויל. ק. 16 v. 54. c. משלו. ומשלו. ק. 5 v. & וחתתו. וחתתו. ק. 2. v. 52. c. צפו. וצפו. ק. 10. v. 56. c. וחתת. וחתת. ק. 13 v. 55. c. וחת. וחת. ק. 1. redundant Vau. וחת. ק. 14. v. 58. c. ויב. ויב. ק. 19 v. 57. c. צפוי. וצפוי. ק. 3. v. 62. c. משעו. ומשעו. ק. 21 v. 60. c. & v. 63. c. וצוף. וצוף. ק. 7 v. & וסרק. וסרק. ק. 4 v. 65. c. ויל. ויל. ק. 9 v. 66. v. 17. c. אמת. ואתר. ק. 17 v. 66.

ירמיהו JEREMIAS.

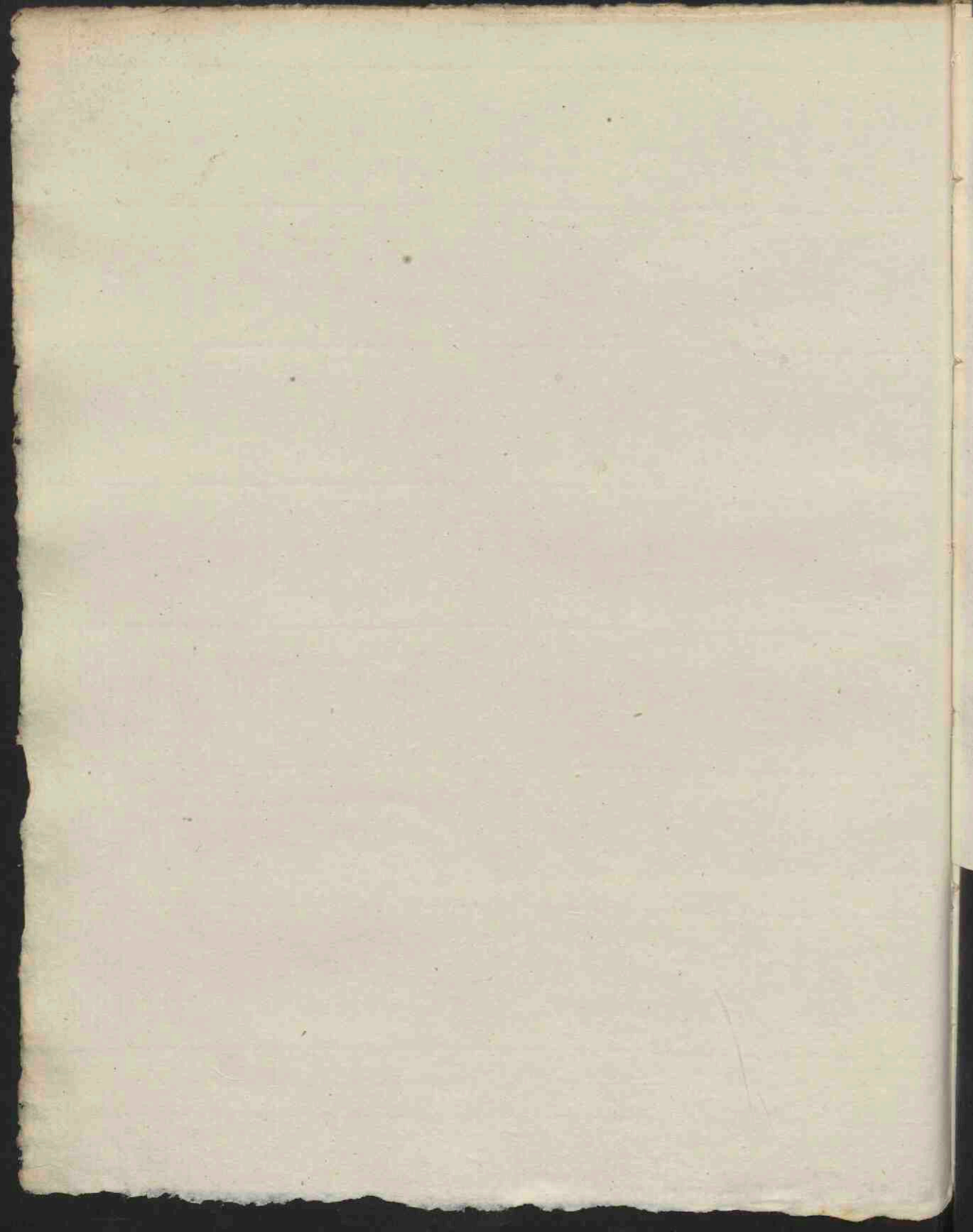
ויעזו. ויעזו. ק. 15 v. 2. v. & redundant Vau. אחר. ק. 5. v. 1. v. 24. v. & אעבור. ואעבור. ק. 20 v. & וחקקתם. וחקקתם. ק. 16 v. וילדתנו. וילדתנו. ק. 27 v. & ונרודו. ונרודו. ק. 25 v. & נמשה. ונמשה. ק. & ויראתי. ויראתי. ק. 4. v. & נשכמו. ונשכמו. ק. 2. v. 5. c. לסרה. ולסרה. ק. 33 v. & v. 7. c. & redundant Jod. ויגמו. ויגמו. ק. 5. v. 7. c. & redundant Jod. ויגמו. ויגמו. ק. 5. v. 7. c. & וירא. וירא. ק. 19 v. & וירא. וירא. ק. 19 v. & ויפצתי. ויפצתי. ק. & אחר. לה. ואחר. לה. ק. 19 v. & וחקקו. וחקקו. ק. 5. v. 4. c. מותים. ק. 8 v. & אסרה. ואסרה. ק. 5. v. 5. c. ונחמו. ונחמו. ק. 30. c. & ושמעתי. ושמעתי. ק. 21. v. & ביה. וביה. ק. 7. v. 6. c. וידה. וידה. ק. 24 v. & ויפצו. ויפצו. ק. & וימנו. וימנו. ק. & ונצו. ונצו. ק. 25 v. & ונבוי. ונבוי. ק. 1. v. 8. v. & ונצו. ונצו. ק. 7. v. & v. 9. c. & ונצו. ונצו. ק. 9. v. & ונצו. ונצו. ק. 17 v. & ונצו. ונצו. ק. 17 v.

6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

&
p.
m.
P.
L.
v.
26
P.
v.
P.
L.

הביא נבוכדנאצר לבבלי והגם
 8 כתיב כלו כבכל: ויתר רברי יהויקים
 וחזונו בחזו אשר עשה והנמצא עליו
 הגם כחובים על ספר מלכי ישראל
 ויהודה וימלך יהויכין בנו חתמו:
 9 כן שמונה שנים יהויכין כמלכו
 ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך
 בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה:
 10 ולחשובה השגרה שלח המלך
 נבוכדנאצר ויבארו כבליה עמ
 כלו חמרת בית יהוה וימלך ארז
 צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם:
 11 כל עשרים ואחת שנה צדקיהו
 כמלכו ואחר עשרה שנה מלך
 12 בירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה
 אלהיו לא נכנע כמלפני ירמיהו
 13 הנביא מפי יהוה: וגם כמלך
 נבוכדנאצר מרד אשר השביעו
 באהלים ויקש ארז קרפו ויאמרו
 ארז לבנו משוב ארץ יהודה אהי
 14 ישראל: גם כל שרי המהנים והגם
 הרבו למעול מעל ככל העבודת הגוים
 וישמאו את בית יהוה אשר הקרישו
 15 בירושלם: וישלח יהוה אלהי
 אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם
 ושלח כי המל על עמו ועל מינוני:
 16 ויהיו מלענים כמלאכי האלהים
 ובזוים רברו וסמעהנים כנביאו

ועד עלות חמתי יהוה בעמו עד לאין
 מרפא: ויעל עליהם את מלך 17
 כשריים ויהרג בחוריהם כחרב
 כביר מקרשס ולא חסר עלי: ממור
 ובחולת זקן וישש הכל נחן בידו:
 18 וכר כלו בית האלהים הגדלים
 והקטנים: ואצרות בית יהוה
 ואצרות המלך ושריו הכל הביא
 19 ככל: וישרפו את בית האלהים
 ונתצו את חומת ירושלם וכר
 ארמנותיה שרפו כאש וכר כלו
 מחמורה להשחית: ויגד השארית
 מן החרב אל בני: ויהיו לו ולבניו
 לעקרים עד מלך סלכות פרס:
 20 למלאות דבר יהוה כפי ירמיהו עד 21
 רצחה הארץ את שבתחיה כל ימי
 השפה שבהה למלאות שבועים שנה:
 22 ויבשרת אחרת לכורש מלך פרס
 לבלות דבר יהוה כפי ירמיהו העיר
 יהודה את רוח כורש מלך פרס
 ויעבר קול בכל מלכותו וגם כמלכות
 23 למפר: כהאמר כורש מלך פרס כל
 מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי
 השמים תואא ספר עלי לבנות לו
 ביר בירושלם אשר ביהודה
 סי כנס ממדי עמו יהוה
 אהיו עמו ויעל:

חוק ונתחוק המהוקק לא יזוק

Quo-

כה ה

Bb 5

9. Heinga de Cit. S. p. 220.

22. Heinga de Cit. S. p. 283 1/2.

25. Diary. Part I. p. 131. MS.

על משמרותם והיוקם לעבודת בית
 יהוה: ויאמר ללוים המבונים לכל
 ישראל הקרושים ליהוה חנו ארץ
 ארץ הקדש כבית אשר בנה שלמה
 כדוד מלך ישראל אין לכסמשא
 בכרף ענה עבדו את יהוה אלהים
 4 וארת עמו ישראל: והכינו לבית
 אבניהם כמחלקותיהם ככתב
 דוד מלך ישראל וכמכתב שלמה
 5 בנו: ועמדו כקדש למנוח בית
 האבות לאחיהם בני העם והלקוח
 6 בית אב ללוים: ושמחו הפסח
 והחקרו והכינו לאחיהם לעשות
 7 וכבר יהוה ביד משה: וירם
 ואשיהו לבני העם צאן כבשים ובני
 עזים הכף למסחים לכל הנמצא
 8 למספר שלשים אלף וכך שלשה
 אלפים אלה מרובש המלך:
 9 ושריו לנבה להם לכהנים וללוים
 הריבו חקוקה וזכיהו ויחאיר
 נגידו בית האהים לכהנים נגנו
 למסחים אלפים ושיש מאות ובה
 9 שלש מאות: וכונניהו ושמעיהו
 ונחנאל אחיו וחשביהו ויעיאר
 ויובר שרי הלויים הריבו ללוים
 למסחים המשרת אלפים ובה
 10 השיש מאות: וחנן העבד
 ייעמדו לכהנים על עמדם והלוים
 על מחלקותם כמזרת המלך:
 11 וישמחו הפסח וירקו הנחלים
 12 מירם והלוים משישים: ויסרו
 הקלה לתהם למפלגות לבית אבות
 לבני העם להקריב ליהוה ככתוב
 13 בספר משה וכן לבקר: ויבשלו
 הפסח באש כמשפט הקרושים בשלו
 כסירות ובדורים ובצלחות וריצו
 14 לכל בני העם: ואחר הכינו להם
 ולכהנים כי הכהנים בני אהרן
 בהקלור העולה והחלבים עד
 לילה והלוים הכינו להם ולכהנים
 15 בני אהרן: והמשרים בני אסף
 על כעמדם כמזרת דוד ואסף
 והימן ויהונן הוזה המלך והשערים
 לשער ושער אין להם לשר מעד
 עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו
 16 להם: וחנן כל עבודת יהוה ביום
 ההוא לעשות הפסח והקלות עולה
 על מוכת יהוה כמזרת המלך
 17 ואשיהו: וועשו בני ישראל
 הנמצאים ארץ הפסח בעת ההיא
 18 וזאת הג המצות שבעת ימים: וזא

נעשה פסח כמזו בישראל מימי
 שמואל הנביא וכל מלכי ישראל
 לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו
 והכהנים והלוים וכל יהודה
 וישראל הנמצא וישבו ירושלים:
 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו
 19 נעשה הפסח הזה: אחיו כל ארץ
 אשר הכין יאשיהו את הבית עליה
 נטו מלך מצרים להלתם בכרמיש
 על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:
 20 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לך
 ולך מלך יהודה לא עלוך אחר
 היום כי אל בית מלחמי ואלהים
 אבר לכהלני הוה לך מאלהים
 אשר עמו ואל ישתחך: ולא הפג
 21 יאשיהו פניו ממנו כי להלתם בו
 החמט ולא שמע אל דברי נבו ספי
 אהים ויצא להלתם כבקעת פתו:
 22 וירי הורים למלך יאשיהו ויאמר
 המלך לעבדיו העבדו: כי החלתי
 23 מאד: ויעבדו עבדיו: פן תכרבה
 24 וירכבוהו על רכב המשינה אשר לו
 ויליכו ירושלים ויסר ויקבר
 בכרובת אבחו וכל יהודה וירושלים
 מראכלים על יאשיהו: ויקוננה
 ידמיו על יאשיהו ויאכרו כל
 השירים והשורות כקניחיהם על
 יאשיהו עד היום ויהנום לחק על
 ישרא והנם כתובים על הקינות:
 25 ויהר דברי יאשיהו וחסרו ככתוב
 26 בתורת יהוה: והברו הראשונים
 27 והאחרים הגם כתובים על ספר
 מלכי ישרא ויהודה:

לז 36 לה

ויקהו עם הארץ את יהואחז בן א
 יאשיהו ויסליכוהו תחתי אביו
 בירושלים: בן שלוש ועשרים שנה
 2 ויאחז במלכו ושלושה חדשים מלך
 בירושלים: ויסרתו מלך מצרים
 3 בירושלים ויקניש את הארץ מאר
 ככר כסף וככר זהב: וימלך מלך
 4 מצרים את אליקים אחיו על יהודה
 וירושלים ויסב ארץ שמו והויקים
 5 וארת ויאחז אחיו לקח נבו ויביאהו
 מצרימה: בן עשרים וחמש שנה
 6 והויקים במלכו ואחז עשרה שנה
 7 מלך בירושלים ויעש הרע בעיני
 יהוה אחיו: עליו עליה נבוכדנאצר
 8 מלך בבל ויאסרהו בנתשתיים
 9 להלוכו בבלה: ומלכו בית יהודק
 הביא

החמנים נדע כנגד ארץ ישראל
 8 וישב לירושלם : ובשנת שמינה
 עשרה למלכו למחר ארץ הארץ
 והבלי שלח ארץ שפן בן אנליהו
 ואת מקשיהו שר העיר ואת יואח בן
 חזחיו המוכר לחוק את בית יהוה
 9 אלהיו : ויבאי אל חלקיהו הכהן
 הגדול והגו את הכסף הטובא
 בית יהוה אשר אספו הלויים שמרו
 הכסף טיה מנשר ואפריים ומכר
 שארות ישראל ומכל יהודה ובנימן
 10 וישבו לירושלם : והגו על יד עשה
 המלאכה המפקדים בכירת יהודה
 והגו אתו עושי המלאכה אשר
 עשים בכירת יהודה לכרוך ולחוק
 11 הבור : והתגו לחרשים ולבנים
 לקנות אבני סחצב ועצים לבהכרות
 ולקרות את הבתים אשר השחיתו
 12 מלכי יהודה : והאנשיב עישים
 באמונה כמלאכה ועליהם מפקדים
 יחת ועבדיהו הלויים מן בני מררי
 וזכוריה ומשלם מן בני ההתחיים
 לנצח והלויים כל בניו בכלי שיר :
 13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
 מלאכה לעבודה ועבודה ופתלויים
 ספרים ושטרם ושוערים :
 14 ובהתיאם את הכסף המוכא ביר
 יהוה סצא חלקיהו הכהן את ספר
 טו ונתת יהוה כיר משה : ויען חלקיהו
 ויאמר אל שפן המופר ספר החורד
 מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את
 16 הספר אל שפן : ויבא שפן את הספר
 אל המלך וישב עור את המלך דבר
 לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם
 17 עשים : ויתיבו את הכסף הנמצא
 בבית יהוה ויתגוהו על יד המפקדים
 18 ועל יד עושי המלאכה : ויגו שפן
 הסופר למלך לאמר ספר נתן לי
 חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני
 19 המלך : והיה כשמע המלך את דברי
 כ החורד ויקרא את בגדיו : ויצו
 המלך את חלקיהו ואת אחיהם בן
 שפן ואת עבדו בן טוכה ואת שפן
 הסופר וארץ עשרה עבר המלך
 21 לאמר : לכו דרשו את יהוה בער
 ובעד הנשאר בישראל וביהודה על
 דברי הספר אשר נמצא כי גדול
 הסת יהוה אשר נחטה בנו ער
 אשר לא שמרו אבותינו את דבר
 22 הוה : וילך חלקיהו ואשר המלך
 B.b 4

אל חלודה הנביאה אשר שלם בן
 חוקהת בן חטרה שומר הנביאים
 והוא וישבת בירושלם כמשרה
 3 וירכרו אליה כזאת : וחאמר להם 3
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו
 לאיש אשר שלח אתכם אלי : כה 34
 אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום
 הזה ועל יושביו את כל האלות
 הכתובות על הספר אשר קראו לפני
 מלך יהודה : תחת אשר עובדיה
 ויקטירו לאלהים אחרים למען
 הכעיסו בכל מקשי יויהם וחרף
 חסתי כמקום הזה ולא כמבר :
 25 ואל מלך יהודה שלח אתכם 26
 לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה
 אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
 אשר שמעת : ועזרך לבגך והגבעך 27
 מלפני אלהים במסעך ארץ דבריו
 על המקום הזה ועל יושביו וחכנע
 לפני והקרע את בגדיך ותבך לפני
 28 וגם אני שמעתי נאם יהוה : הנני
 אספך אל אבחיך ונאספת אל
 קברותיך בשלום ולא חראונה
 עיניך בכר הרעה אשר אני מביא
 29 על המקום הזה ועל יושביו וישבו
 את המלך דבר : וישלח המלך 29
 ויאסף את כל זקני יהודה
 3 וירושלם : ויעל המלך בית יהוה
 וכר איש יהודה וישבו לירושלם
 והכהנים והלויים וכל העם כשור
 ועד קצן ויקרא באזניהם את כל
 דברי ספר הברית הנמצא בית
 יהוה : ויעמד המלך על עמיו 31
 ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת
 אחריו יהודה ולשמור את מצותיו
 ויערמו וחקיו ככל לבבו ובכר
 נפשו לעשות את דברי הברית
 הכתובים על הספר הזה : ויעמד 32
 את כר הנמצא בירושלם ובנימן
 ויעשו וישבו לירושלם כבית אהים
 אלהי אבותיהם : ויפר ואשיהו 33
 את כל העבודות סבל הארצות אשר
 לבנו ישראל ויעמד את כר הנמצא
 כישרא לעבד את יהוה אלהיהם
 כר ימיו לא סרו מאחרי יהוה
 אלהי אבותיהם :

לה 35

ועשו ואשיהו בירושלם מסח
 ליהוה וישחמו הפסח בארבער
 עשר לחודש הראשון ויעמד הכהנים
 גה ד על

XXXV.

Luce Rock & Is. cap. narratus
Ristoria, breviter repetitur a B
Heud. II. 159.

XXXIII.

XXXIV.

ss. Qromarab 4, 181.

ב. 10180. Syll. Sig. II. 189.

33 מלכי יהודה וישראל : וישכב יחזקיהו עם אביו ויקברוהו במעלה חברי בני דוד וכבוד עשו לו כמורו כל יהודה ויובני ירושלים וימלך מנשה בנו החתני :

לז 33

א בן שחום עשרה שנה מנשה במלכו והמשיב וחמש שנה סלך בירושלם : ויעש הרע בעיני יהוה כחזקבוןח הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל : וישב ויבן את הבמרת אשר נתן יחזקיהו אביו ויסב מבחור לבנים ויעש אשורות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אהם : ובנה מנחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהי השמי לעולם : ויבן מנחות לכר צבא השמים בשמי הצרות ביה יהוה : והוא חקבר את בניו באש בני בן חנם ועינו ונהש וכשה ועשה אוב וירעני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה ר'הכעיסו : וישכב את ספר הסמל אשר עשה כבית האלהים אשר אמר אלהים אל דוד ויא שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם : ולא אוסף להטיר את רגלי ישראל מעל הארמה אשר העמדתי לאבתים רק אם ישברו לעשות את כל אשר צויתים לכר יהודה : והחקים המשפטים ביד משה : ויהי מנשה את יהודה וישב ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל : וידבר יהוה אל מנשה ואמר עמו ויא ולא הקשיבו : ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכו את מנשה בחותים ויאסרוהו בנחשתיים ויוליכוהו בכלה : וכהני לו חלה את סני יהוה אלהיו ויכנע סאר מלפני אלהי אבתי : ויהמלך אליו ויעתר לו וישמע החתני וישיבוהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים : ואחריו כן בנה חומה חצונה לעיר דוד מערבה לניחון כנגד ר'הלבוא בשער הרגים וסבב לעמל וינבניה מאר וישם שרי חיל ככר הערים שו הנצרות בחורה : וישר את אלהי החמנע

לז 34

א בן ששנה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה סלך בירושלם : ויעש הישר בעיני יהוה וילך כדרכי דוד אביו ולא סר יסון ושמואל : ובשמינה שנים למלכו והוא עומד נקר החל לדרוש לאלהי יהוה אביו ובשחים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמרות והאשרים והמסילים והמסכות : וינצלו לפניו ארבע מנחות הבנעים והחמנים אשר למעלה מעליהם גזע האשרים והמסילים והמסכות שבר והדק ויורק על פני הקברים הזבחים להם : וקצמות כהנים שרף על מנחותים וישבר את יהודה ואת ירושלם : ובערי מנשה ואפרים ושמועון ועד נפתלי בחר בחתים סביב : וינחץ את המנחות ואת האשרים והמסילות כחת להרק ולכל החמנע

ובחוריה ובסעורה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצלח:

לב 32

א אחרי הנכרים והאמם האלה בא מנחיים מלך אשור ויבא בחוריה והיו על הערים הנצורות ויאמר 2 לבהקים אליו: וירא ותקוהו כי בא מנחיים ומניו למלחמה על ויאלם: 3 ויוניק עס שריו ובכריו לסתום ארץ סמי העינות אשר מהוץ לעיר 4 ויעקרו: ויקצו עס רב ויסתפו את כל הסעינות ואת הנחל השוטף בחור הארץ לאמר למה יכואו סלכי 5 ה אשור ומצאו טיס רבים: ויתחוק ויכן את כל החומה הפרוזה ויעל על המגדלות והוציח החומה 6 ואחר ויהק את המלוא עיר דוד ויוניק שלח לרב ומגנים: ויהק שר 7 מלחמתו על העם ויקצם אליו את רחוב שער העיר וידבר על לכבם 8 למסר: הוקו ואכצו אל תיראוואל החתו מפני מלך אשור ומלפני כל 9 ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמי: 10 ועמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהדחם מלחמתנו ויסמנו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 11 אחר זר שלח מנחיים מלך אשור עבדיו וירושלם והוא על לכוש 12 וכל מסעלהו עמו על ותקוהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר כירושלם 13 לאמר: כה אמר מנחיים מלך אשור על מה אחם בשמים וישבים בכעור 14 כירושלם: הלא ותקוהו מסיח אתכם להרף אחכם למורד ברעב 15 ובצמא לאמר יהוה אלהינו יעזרנו 16 סוף מלך אשור: הלא הוא ותקוהו מלך ארץ כשבתו ואת סבהתיו ויאמר ליהודה וירושלם לאמר 17 לפני מוכח אחר חשהתו ועליו 18 תקשרו: הלא חענו מרד עשיתו אני ואבנתי לכל עמי הארצות 19 הכובל וכלו אלהי ניוי הארצות 20 להציל את ארצם מידו: מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החריפו אבותי אשה יכול להציל את עמו 21 מידו כי וכל אלהים להציל אתכם 22 מידו: וקחה את ישיא אחכם ותקוהו ואלים אתכם כמות ואל 23 האמינו לו כי לא יבדל כל אלהי גדל ניוי וממלכה להציל עמו מיד 24

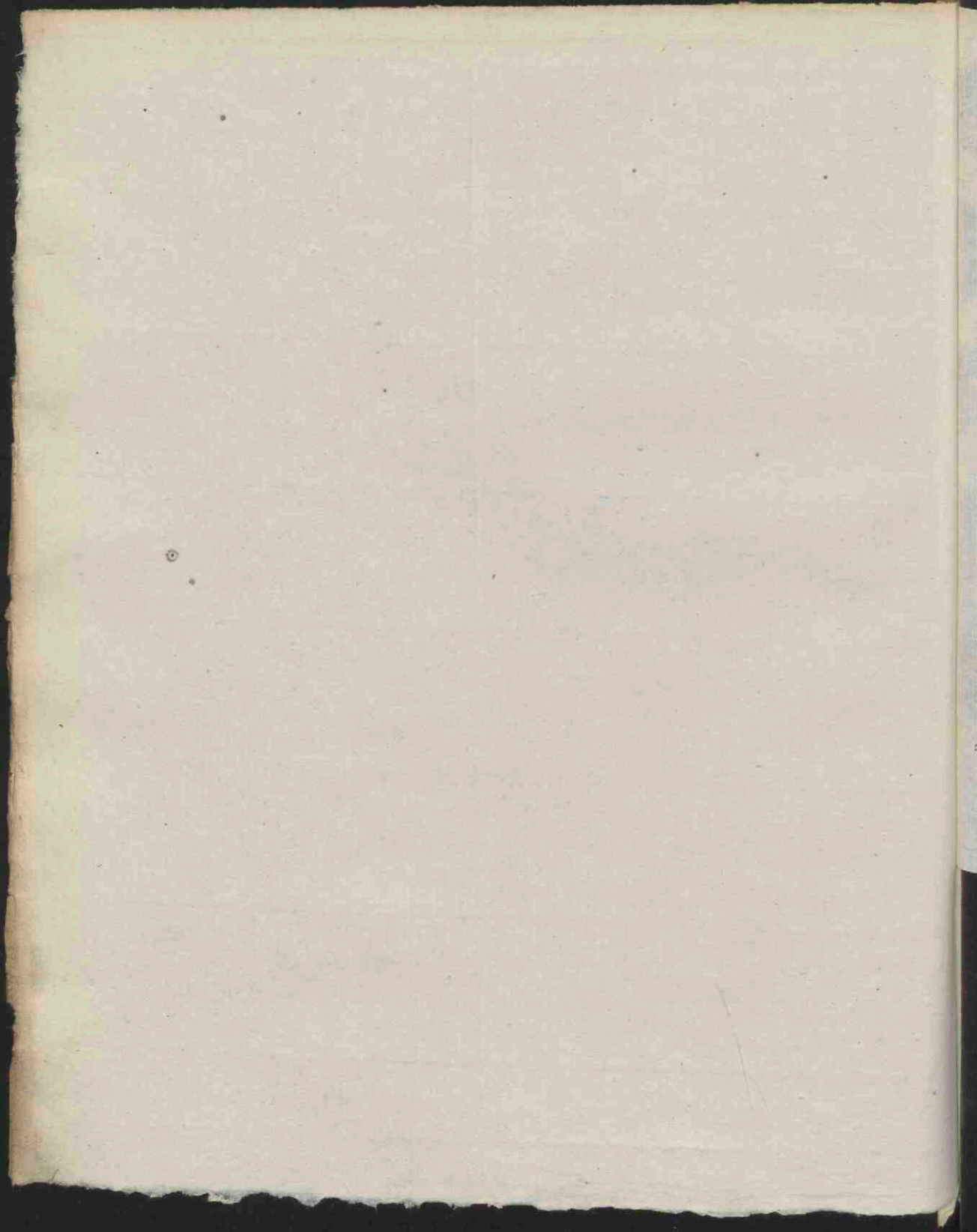
ומד אבותי אף כי אלהים לא יצילו אתכם מידו: ועוד דברו 16 עבדיו על יהודה האלהים ועל ותקוהו עברו: וספרים כהב 17 להרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי ניוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידו כן לא יציל אלהי ותקוהו עמו מידו: 18 ויקראו בקול נורל יהדות על עם וירושלם אשר על החוכה ליראם ולבהלם למען ולסרו את העיר: 19 ודברו אל אלהי הארץ מעשה ידי האדם: ויחפלו יחזקיהו המלך וישעיהו בן 20 אמוץ הנביא על זאר וועקו השמים: וישלח יהוה מלאך ויכרז 21 כל גבור חיל ונגד ושר כמחנה מלך אשור וישב בכערת פנים לארצו ויבא בורח אלהו ומצאו 22 מקו שם הפילחו בחרב: וישע 23 יהודה את ותקוהו ואת ישבי וירושלם מיד מנחיים מלך אשור ומגדלות להוקוהו מלך יהודה 24 וינשא לעיני כל העום מאחרי כן: וכום הרף חלה ותקוהו עד למות 25 וחמלר א יהוה ויאמר לו ומסת נתן לו: ולא כנגור עליו השוב 26 חזקוהו כי גבה לבו והיה עליו קצף ועל יהודה וירושלם: ויכנע 27 יחזקיהו בנכח לבו הוא וישבו וירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה 28 כיסו ותקוהו: ויהי ליתוקוהו עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות 29 עשה לו לכסף ולזהב ולאנו יקה ויבשמים ומגנים ולכר כלי 30 חסרה: ובסמנרת לחבואת דגן ותירוש ויצרר וצרות לכל בחסרה 31 ובהמה וערים לארצו: וערים 32 עשה לו וסקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: והוא יחזקיהו סתם את מוצא מיטו 33 ציחון העניוין וישלם לספה מערכת לעיר דויר ועלה יחזקיהו בכל מעשהו: וכן בכלועי שריו ככר 34 המשלחם עליו לדרש המופת אשר חרה בארץ עמו האלהים לנסותו 35 לערף כל בלבבו: ויחפ דברי 36 ותקוהו וחסיו הנם כתיבים בחון וישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר 37 כה ב מלכי

22. Beckhaus sig. 1. p. 227.
וינהיים

28. Hier. loc. 5. v. p. 118. ult.
א. ווארדו

30. Hier. sig. 1. p. 746 ff.

32. Beckhaus de scriptis proplatis p. 30 ff.
Roppa fol. I. 1.
III. p. 99.

בלא כתיב כי החפלה יחזקתו בני ישראל ראשית דגן חרוש
 עליום לאמר יהודה הטוב יספר
 10 בער : כרל לבנו הכין לחרוש
 האלהים יהוה אלהו אבותיו ולא
 כ כשרת הקדש : וישמע יהוה את
 יחזקיהו וירא את העם :
 21 וישעו בני ישראל הנמצאים
 בירושלם את חן המצוה שבעת ימים
 בשמחה גדולה וטהלוס ליהוה וים
 כיום הלויים והכהנים בכלי עץ
 22 ליהוה : וידבר יחזקיהו על לב כל
 הלויים המשיכלים שכל טוב ליהוה
 ויאכלו את המוקד שבעת הימים
 מזבחים זבחי שלמים ומזבחות
 23 הקהל לעשות שבעת ימים אחרים
 הקהל שבעת ימים שספר : כי
 24 וישעו שבעת ימים אחרים
 חזקתו שלך יהודה היום לקהל
 אלף כרים ושבעת אלפים צאן
 והשרים הירמו לקהל סרוס אלף
 וצאן עשרת אלפים ויהקישו כהנים
 כה לרב : וישמחו כל קהל יהודה
 והכהנים והלויים וכל הקהל
 הכאים בני ישראל והגרים הבאים
 סארין ישראל והיושבים ביהודה :
 26 וזהי שמחה גדולה בירושלם כי
 סיסו שלסר בנדויד שלך ישראל
 27 לא כארץ בירושלם : ויכמו
 הכהנים הלויים ויברכו את העם
 וישמע בקולם והבוא המלחם
 למען קישו ליעום :

לא 31

א וכלות כל יאחז כל ישראל
 הנמצאים לערי יהודה וישעו
 המצבות ויגרשו האשרים וינצו את
 הכסות ואת המזבחות מכל יהודה
 דבנים ובאמרים במשה עד לכל
 וישבו כל בני ישראל איש לאחוזו
 2 לעריהם : ויעשו יחזקיהו את
 מחלקות הכסנים והלויים ער
 מחלקותם איש כמי עבדתו לכהנים
 וללויים לעלה ולשדום לשורת
 ולהיות ולהלל בשערי סמורת
 3 יהודה : ומגדו המלך בן רבשו
 לעלות לעלות הבקר והערב
 והעירות לשבתות ויחדשיש
 ולמזבדים ככתוב בחורה יהוה :
 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לחר
 סנת הכהנים והלויים ליען יחזו
 זה במורת יהוה : ובמרץ הדבר והרבו
 ונתנה

בני ישראל ראשית דגן חרוש
 ויצרה ודבש וכל הבואה שורה
 ומעשר הכר לרב הבוא : ובני
 ישראל ויהודה היושבים בערי
 ויהודה גם הם מעשר בקר וצאן
 אלהיהם הבוא ויחמו עמרת
 עמרת : בחרש השלשי המלך
 עמרת לומר ובחרש השביעי
 כלו : ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו
 את העמרת ויברכו את יהוה
 ואת עמו ישראל : ויגרש יחזקיהו
 על הכהנים והלויים על העמרת
 ויאמר אליו עזריהו מהכן הראש
 לביט צדוק ויאמר מהחל ההרומה
 לבוא ברת יהודה אכול ושבוע
 והרתי עד רוב כי יהוה ברכ את
 עמו והגותה את ההסון הזה :
 ויאמר יחזקיהו להכין לשבת כבית
 יהוה ויכינו : ויבאו את ההרומה
 והמעשר והקרישים באמנת ועליהם
 נגד כנניהו הלוי ושמעי אחיהו
 משנה : ויחזקיהו ועזריהו ונתר
 וישעיהו וירימות ויונדי ואליאל
 ויסככיהו ומחר כנניהו פקידים
 סוף כנניהו ושמעי אחיו בספק
 יחזקיהו המלך ועזריהו נגד
 ברת האלהים : וקרא בן ימנה
 הלוי השוער למורתה על גבורת
 האלהים לחת הרומה יהוה וקשי
 הקרישים : ועל ימי עון ומיטין ש
 וישוע ושמעיהו אסריהו ושנניהו
 בערי הכהנים באמנה לחת
 לאדויהם במחלקות כגדול קטן :
 סלבר החישים לזכרים כגן שלוש
 שנים ולמקיה לכל הנא לבית
 יהוה לדבר וים ביוכו לעבודתם
 במשמרותם כמחלקותיהם : ואת
 התרש הכהנים לבית אבותיהם
 והלויים מן עשרים שנה ולמעלה
 במשמרותיהם במחלקותיהם :
 ולהתחזש בכל ששנשים ובניהם
 ובנותיהם וכל קהל כי באמנתם
 ויהקישו קיש : ולבני אחרו הכהנים
 בשרי פגיש עיהם בכל עיר ועיר
 אנשים אשר נמנו בשמורת לחת
 מנה לכל וזה ככהנים לכל החישים
 בלויים : ויעש כזאת יחזקיהו בכל
 יהודה ויעש הטוב ויחזקיהו ויאמר
 לפני יהוה אלהיו : ובכל מעשה
 אשר הדר בעמרת ביה האלהים
 ונתנה

וירקו המוכתר וישתחו האלים
 וירקו הרם המוכתר וישתחו
 הכנשים וירקו הרם המוכתר :
 23 ויגישו את עזרי החטאת לפני
 המלך והקהל : וישמנו יויהם
 24 עליהם : וישתטמו הכהנים
 ויחטאו את רגס המזבח לכפר על
 כל ישראל כי לכל ישראל אמר
 בה המלך העולה והחטאת : ויעמד
 את הלום בית יהוה במצליח
 בגבלים ובכנורות בצמח דודי ונז
 חיה המלך ונתן הנבואה כי ביד
 25 יהוה הטובה ביד נביאיו : ויעמד
 הלויים ככרי דוד והמהנים
 27 במצרות : ויאמר הוקוהו
 לתעלות העלה להמזבח ובית החל
 העולה החל שיר יהוה וההצרות
 ועל ידי כלי דוד מלך ישראל :
 28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר
 וההצרות מהצרים הכל עד
 29 יכלות העלה : וכלות התעלות
 כרעו המלך וכל הנמצאים אתו
 ל' וישתחו : ויאמר יחזקיהו המלך
 והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי
 דוד ואסף החורז ויתללו עד
 31 לשמחה ויקרו וישתחו : ויען
 יחזקיהו ויאמר עתה מלאכה ידכם
 ליהוה נשו והביאו זבחים וזרות
 לבית יהוה וביאו זבחים וזרות
 ותזרות וכל קריב לב עלות :
 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו
 ההל בקר שבעים אילים מאר
 כנשים מאחים לעלה ליהוה כר
 33 אלה : ותקרישם בקר שש מאות
 34 וצאן שלש ארסוס : רק הכהנים
 היו למקטולא וכלו להפיש את
 כל העלות ויהקוט אחיהם הלויים
 עד בלוח המלאכה ועד יתקרישו
 הכהנים כי הלויים ישו לכב
 כהלתקריש מהנהנים : וגם עולה
 לרב בחלבי השלמים ובנסכים
 לעלה וזכנו עבודת בית יהוה :
 36 וישמח יחזקיהו וכל העם עני
 ההליו האלהים לעם כי בפתאם
 היה הדבר :

ל 30

וישלח יחזקיהו על כל ישראל
 ויהורה הם אגרות חבב על אמרים
 וינעשה לבוא לבית יהוה בירושלם
 לעשות מסח ליהוה אלהי ישראל :
 Bb 1

ויען המלך ושרו וכל הקהל
 בירושלם לעשות הפסח בהרש
 השני : כי לא יכלו לעשות בער
 3 ההיא כי הכהנים לא התקדשו
 לשו העם לא נאספו לירושלם :
 4 וישר הרבד בעני המלך ובניני
 כל הקהל : ויעמידו רבד התבני
 קול בכל ישראל סבאר שבועך
 דן לבוא לעשות מסח ליהוה אלהי
 ישראל בירושלם כי לא לרב עשו
 כחכוב : וילכו הרצים באגרות ביד
 6 המלך ושרו בכל ישראל והורה
 ובמזרת המלך לאמר בני ישראל
 שובו אל יהוה אלהי אבותם יצחק
 וישאיושב אל הפליטה הנשאת
 לכם מסח מלכו אשר : ואל ההו
 7 כאבותיכם ובאבותיכם אשר מעלו
 כיהוה אלהי אבותיהם ויתנס לשבת
 8 כאשר אחר ראוי : עתה אל תקשו
 ובאו לפרקו אשר הקושי לעולם
 9 ועברו את יהוה אלהיכם וישב מסם
 הרוך אפו : כי בשיבכם על יהוה
 10 אתיכם ובניכם להקמים לפני
 שוביכם ולשוב לארץ הזאת כי
 11 חנן ורחום יהוה אלהיכם ולא
 יסיר פנים מכם אם חשבו אליו :
 ויהיו הרצים עברים מקרי לער
 12 כארץ אפרים ומנשה ועד ובלון
 ויהיו משהקים עליהם ומלענים
 13 כם : אך אנשים מאשר ומנשה
 ויסבולו נכנעו ובאו לירושלם :
 14 גם כיהוה היתה יד האלהים לתת
 להם לב אחד לעשות מצות המלך
 והשרים בדבר יהוה : ויאספו
 15 ירושלם עם רב לעשות את תג
 המצות בהרש השני קהל לרב מאר :
 16 ויקמו וישירו את המזבח אשר
 בירושלם ואח כל המקשרות חסרו
 17 וישלכו לנחל קרון : וישחמו
 18 המסח בארבעת עשר להרש השני
 ותכנים והלום נכסמו ותקרישו
 19 ויביאו עלות בית יהוה : ויעמדו
 20 על עמדם כמשפטם בחורת משה
 איש האלהים הכהנים ויקים את
 21 הרם מיד הלויים : כי רבת בקהל
 22 אשר לא התקדשו והלויים על
 שחוטת הפזמים לכל לא מהור
 23 להקריש ליהוה : כי מרבית העם
 רבת מאפרים ומנשה יששכר וזכרון
 24 לא הפתרו כי אכלו את הפסח
 בה ב 144

27
3
4
כד
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

19. תוציח Amel. sig. פ. 10.

ויהלום בחמרים לכל כושל
 ויבואו ורחו עור החמרים אשר
 16 אהיהם וישבו שטרון : בעת
 ההיא שלח המלך אתו ערל מלכי
 17 אשר לעור לו : ועוד ארומים
 כמו ויכו ביהודה וישבו שבי :
 18 ופלישתים משמו בקרי השפלה
 וחגב ליהודה וילכו את בור
 ששש ואת אילון ואת הגדות ואת
 שוכו ובגדור ואת חמנה ואת
 בנותיה ואת גבו ואת בגדור
 19 וישבו שם : כי הכניף יהוה את
 יהודה בקבור אתו מלך ישראל כי
 המרע ביהודה ומעל מעל ביהוה :
 ויבא עליו הגנת פלגאסר מלך
 21 אשר ועיר לו ולא חוקי : כי חלק
 אתו את בית יהוה ואת בית המלך
 והשרים ואת מלך אשר ולא
 22 לעזרה לו : וכעת הצר לו ויוסף
 23 ויזבח לאלהי דרשקת המכים בו
 ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם
 מעזרים אתם להם אונח ויעזרו
 והם היו לו להכשילו ולכל ישראל :
 24 ויאסף אתו את כלי בית האלהים
 ויקצץ את כלי בית האלהים ויסר
 ארת דלהורר בית יהודה ויעש לו
 מוכחות ככל פנה בירושלים :
 25 וכל עור ועור ליהודה עשה בסות
 לקטר לאהים אחרים ויבנע את
 26 יהוה אלהי אבותיו : ויתר בדביו
 וכל רכבו הראשונים והאחרונים
 הנם כתובים על ספר מלכי יהודה
 27 וישעיה : וישכח אתו עם אבותיו
 ויקברו בקרי בירושלים כי לא
 הביאורו לקברי מלכי ישראל
 וימלך יהוה בנן חתתיו :

כט 29

א יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש
 שנה ועשרים והשש שנה מלך
 בירושלם ויש אמו אביה ברת
 2 ובגדור : ויעש הישר בעיני יהוה
 ככל אשר עשה דוד אביו :
 3 הוא כשנה הראשונה למלכו בחדש
 הראשון פתח את דלתות בית יהוה
 4 ויהלום : ויבא את הכהנים ואת
 הלויים ויאספם לרחוב המזרח :
 5 ויאמר להם שמעו הלויים קרי
 התקישו וקדשו את בית יהוה אלהי
 אבותינו והוציאו את הגדה סן
 ואת כל כלי בית יהוה אשר
 6 ויבאו וישבו שטרון : וישכח
 7 ויעל את המלך ויאסף את שרי
 8 פרום שבעה ואילים שבעה וכששים
 שבעה וצפרי קיום שבעה להמסר
 9 ערל המלכה ועל המקדש ועל
 יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים
 10 להקלות על מוכה יהוה : וישחטו
 11 הבקר ויקבלו הכהנים את הים
 ויזרקו

הקדש : כי מעלו אבתנו ועשו
 הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבו
 ויסבו מניהם כמשכן יהוה ויתנו
 7 ערף : גם סגרו דלתות האולם
 ויכבו את הנרות וקטרת לא תקטירו
 ויעלה לא העלו בקדש לאלהי
 8 ישראל : ויהי קצף יהוה על יהודה
 וירושלים ויחנם ליוענה לשמה
 ולשרקה כאשר אהם ראים בעיניהם :
 9 והנה נפלו אבותינו ברחב וכנינו
 וכנחתינו ונשינו בשבי ערל ואת :
 10 קתה עם לבבי לכתות ברות ליהוה
 אלו ישראל וישב ממנו חרון אפו :
 11 בני עזריאל אשר תשלחו כי נכס נחר
 יהוה לעמר לפניו לשרתו ולהיות
 12 לו משרתיים ומקטרים : ויקמו
 הלויים מחר בן עמישו וואל בן
 עזריהו בן בני הקהתי ומן בני
 13 סררי קיש בן עברי ועזריהו בן
 יהלארל ומן הגרשני ויאח בן נסה
 14 ועין בן יואח : ומן בני אליפז
 שמרי ויעאל ומן בני אסף ובריה
 15 ובתניהו : ומן בני הימן יהואר
 16 ושמעון ומן בני דודאן שמעיה
 17 וקואל : ויאספו ארת אהיהם
 18 ויתקדשו ויבאו כמצורת המלך
 בדברי יהוה לטטר בית יהוה :
 19 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה
 לטטר ויעזאו ארת כל המטאר
 20 אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית
 יהוה ויקבלו הלויים להוציא לחל
 21 קדרון חוצה : ויהלו באחי לחדש
 הראשון לקדש גבויים שבעה
 לחדש כאלאולם יהוה ויקדשו
 את בית יהוה לימים שמונה וכיום
 22 ישרה עשר לחדש הראשון כלו :
 ויבאו פניהם אל חזקיהו המלך
 ויאמרו שהיו את כל ברת יהוה
 ואת מוכה העולה ואת כל כלי
 ואת שלחן המזבחת ואת כל כלי
 ואת כל הכלים אשר הניח המלך
 23 אוח במלכותו כמעלו הכהנו והקדשו
 והנם לפני מוכה יהוה : וישכח
 24 יחזקיהו המלך ויאסף את שרי
 העיר ויעל בית יהוה : ויבאו
 פרום שבעה ואילים שבעה וכששים
 שבעה וצפרי קיום שבעה להמסר
 25 ערל המלכה ועל המקדש ועל
 יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים
 26 להקלות על מוכה יהוה : וישחטו
 הבקר ויקבלו הכהנים את הים
 ויזרקו

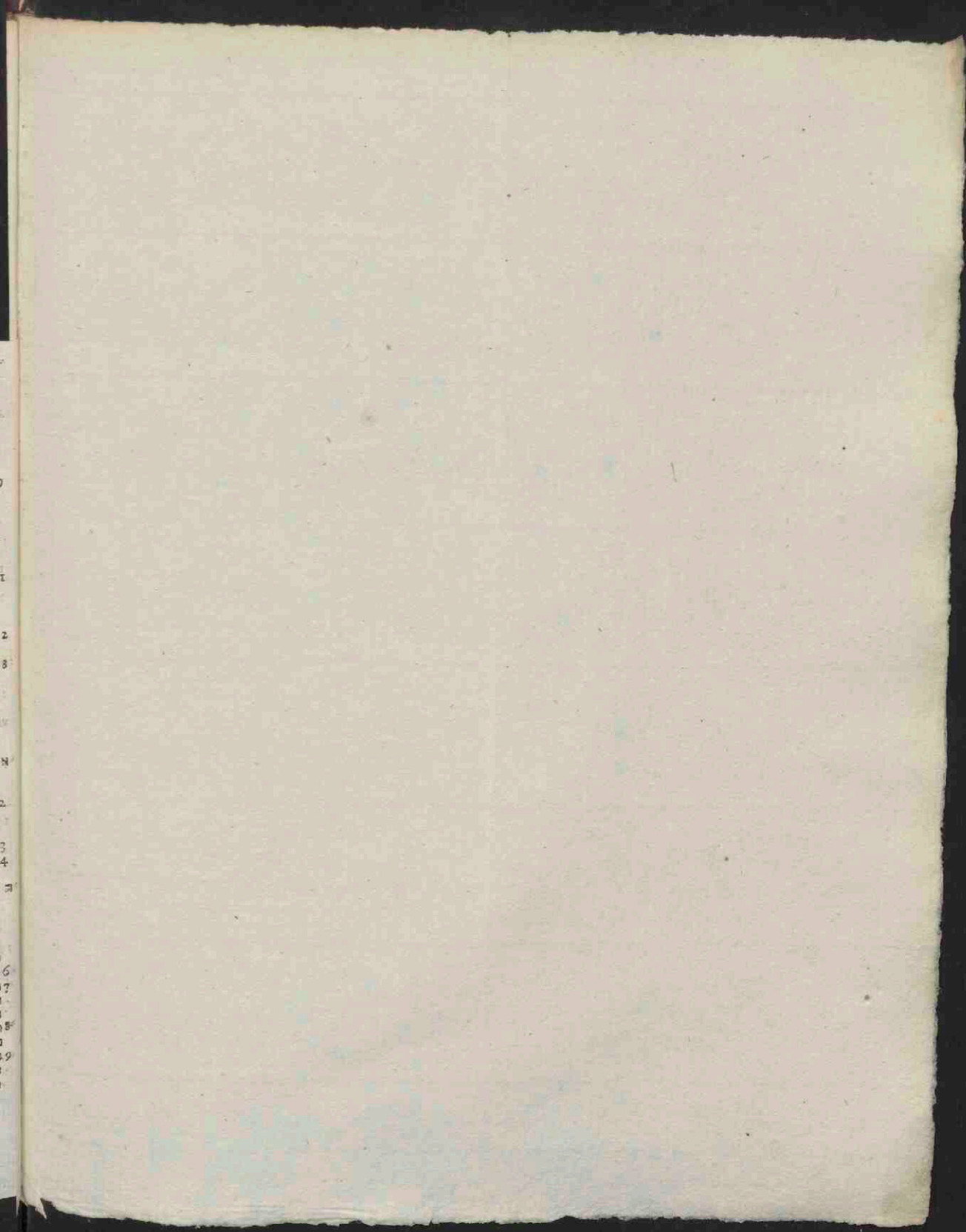
28 כה

17 ויזכור אחריו עזריהו הכהן ועמו
כהנים ליהוה שמונים בני חיל :
18 ויעמרו על עזיהו המלך ויאמרו לו
לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי
לכהנים בני אהרן הקדושים
להקטיר ואין הקדוש כי פעלת
ולא לך לכבוד מיהוה אלהים :
19 ויועק עזיהו וכירו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והזרעית ורחח
במצחו לפני הכהנים בבית יהוה
כ פעל לפניהם הקטרת : ויפן אליו
עזריהו כהן הראש וכל הכהנים
והנה הוא מצרע במצחו ובהוללותו
משם גם הוא נדחף לצאת כי נגעו
21 יהוה : ויהי עזיהו המלך מצרע
עד יבם סוהו וישב בית החפשיהו
מצרע כי נגזר מבית יהוה ויתם
בני קל בית המלך שופט את עם
22 הארץ : וחר וכרו עזיהו הראשנים
והאחרנים כתב ושעיתו בן אמון
23 הנביא : וישכב עזיהו עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו בשדה
החבורה אשר למלכות בני אמון
מצרע הוא וימלך ויתם בני החזיו :

27 כו

א בן עשרים וחמש שנה ויתם
במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו ירושה כהן
2 צדוק : ועש הישר בעיני יהוה בכל
אשר עשה עזיהו אביו רק לא
אל הובל יהוה ועזר הקים משתייהם :
3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון
4 וכתבסח העפל בנה להב : ועזים
בנה בתי יהודה ובהרשים בנה
ה בריניה ומגדלים : והוא נלחם
עם מלך בני עמון ויהוק עליהם
ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא
סאה כתר כסף ועשרת אלפים כרים
חטים ושקווים עשרת אלפים זאת
והשיב לו בני עמון ובשנה השנית
6 והשיבו לו בני עמון ויתם כי הניח
7 דביו ויתם וכל מלחמתו ודרכיו
הנב כתובים עלספר מלכי ישראל
8 ויהודה : בן עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה שנה מלך
9 בבירושלם : וישכב ויתם עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
וימלך אחו בני החזיו :
B.B.

בן עשרים שנה אחו במלכו ושש
עשרה שנה מלך בירושלם ולא
עשרה הישר בעיני יהוה כחזיו
אביו : וידך ברכיו מלכי ישראל
2 וגם מלכות עשה לבעלים : והוא
3 הקטיר בניא בן הנם ויבער את
בניו באש כהעבדת הגוים אשר
היוש יהוה מפני בני ישראל :
4 ויחזק ויקטר בכסות ועל הגבעות
והחח כל עץ רענן : ויחזקו יהוה
ה אלהיו ביד מלך אדם ויכו בו וישבו
כסמו שביר נדולה ויביאו דרמשק
וגם ביד מלך ישראל נתן ודך בו
מכה נדולה : ויהרג מלך בן
6 רפלוהו ביהודה סאה ועשרים
אקף ביום אחד הכל בני חיר
בעקבם את יהוה אלהי אבותם :
7 ויהרג זכרי נדור אמרים את
מעשיהו בן המלך ואח עזריהם נגד
הבית ואת אלכנה פשנה המלך :
8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאחם
אלף נשים בנים ובנות וגם שלל
רב בנו סהם ויביאו את השלל
לשמרון : ושם היה נביא ליהוה
9 עדישמו ויצא לפני הצבא הבא
לשמרון ויאמר להם הנה בחמת
יהוה אלהי אבותיכם על יהודה
נהבם כירדם ותהינו כם בזעף עד
לשמים הניע : ועתה בני יהודה
וירושלם אחם אמרים לכבש
לעבדים ולשפחות להם הלא רוק
אחם עשכס אשקות ליהוה אחיכם :
10 ועתה שיעניו והשיבו השבירה
11 אשר שבויהם מאחיהם כי חרון אף
יהוה עליכם : וקמו אנשים
12 מראשי בני אמרים עזריהו בן
יהזקן ברכיהו בן משלמרת
והזקוהו בן שלם ועכשא בן הדלי
13 על הבאים מן הצמא : ויאמרו להם
לא תבואו את השבירה תנה כי
לאשפת יהודה עלינו אחם אמרים
להסוף על טמאתנו ועל אשפתנו
כי גבה אשפת לנו וחרון אף על
ישראל : ועזוב החלוק את השבירה
14 ואת הבנה לפני השחוקכל המלך :
ויהיו בני שבירה וכך מקו בשמות
הלבישו מן השלל וילבשו
ויעלו ויאכלום וישקום וימלכו
נה ויעלה

vid. 2 Aug. 15.

S. Konic. dy. p. 66. Mont. gen. des Meud.
VII. no. p. 25.

7. d. Cappell. ad v. 5. p. 652.

24. □ □ supplementum 32. Pott. Com. 7, 108.

וישאוהו על הסוסים ויקברו אתו 28
עם אבתיו בעיר יהודה:

26 כו

משמרון ועד בנת חורון ויבנום
שלשת אלפים ויבנו בנה רבה:
1 ויהי אחרי בוא אמציה ממלכת
את ארמבים ויבא את אלהי בני
שעיר ויעמדם לו לאלהים ולפניהם
2 וישחזוהו ולהם יקטר: ויהי אף
יהוה באמציהו וישלח אליו נביא
ויאמר אליו למה דרשית את אלהי
העם אשר לא הצילו ארץ עמים
16: סודן: ויהי כדברו אליו ויאמר
לו תלוינני למלך נתנוד הדל לך
למה יבדך ויהרל הנביא ויאמר
ועתה כיועק אלהים להשתית כי
עשית זאת ולא שמעת לעצתי:
7 ויועק אמציהו מלך יהודה וישלח
6 ויאש בן יהואח בן הוא מלך
ישראל לאמר לך נחראו פנים:
1 וישלח ויאש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה לאמר החוח
אשר בלבנך שלח אל הארץ אשר
בלבנך לאמר חטאת את חתך לבני
לאשרה ותקברו תורת השורה אשר
19 בלבנך וחרסת את החוח: אמרת
הנה הכירתי את אדום ונשאר לבך
להכבד עתה שבה בביתך למטה
החגרה ברעה ומלח אתה ויהודה:
כ עמר: ולא שמע אמציהו כי
מהאלהים היא למען החם ביהוה
14 ודרשו את אלהי אדום: ויעל
וואש מלך ישראל וחראו פנים
הוא ואמציהו מלך יהודה בכירת
22 ששש אשר ליהודה: וינגף יהודה
לפני ישראל וינפו איש לאהלו:
13 ואת אמציהו מלך יהודה בן וואש
בן יהואח הפש ויאש מלך ישראל
בכית שמש ויבאוהו וירושלם ויפרץ
בחושת וירושלם משערי אפרים עד
שער הפונה ארבע מאות אמה:
24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים
המנצאים בכירת האלהים עם עבד
אדום ואת אצרות בית המלך ואת
בני התערבות וישב שמרון:
כתויתו אמציהו בן יהואח מלך
אחרי מות וואש בן יהואח מלך
26 וישראל המש עשרה שנה: ויהי
דברי אמציהו הראשנים והאחרונים
הלא הגם כתובים על ספר סלבי
27 יהודה וישראל: ומעת אשר סר
אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו
קשר בירושלם ויגם לכישה וישלחו
אחריו לכישה וימתוהו שם:

ויקחו כל עם יהודה את עזיהו א
וחוא כן שש עשרה שנה ויסליכו
אתו תחת אביו אמציהו: הוא 2
בנה את אולורת וישיבה ליהודה
אחרי שכן המלך עם אחתו:
3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו:
והמשים ושחים שנה מלך בירושלם
ישם אמו וכוליה סן וירושלם:
4 ועש הישר כענין יהוה ככל אשר
עשה אמציהו אביו: ויהי לדרוש ה
אלקים בימי זכוריה המבין בראת
האלהים וכפי דרשו את יהוה
הצליות האלהים: ויצא וילחם 6
בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת
חומת יבנה ואת חומת אשר
ויבנה ערים באשרוד ובפלשתים:
7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל
הערביים היושבים בגור בעל
והמעונים: וחתגו העמונים מנחה 8
לעזיהו וילך שמו עד לבוא כצרים
כי החוק עד למעלה: ויבן עזיהו 9
מגדלים בירושלם על שער הפנה
ועל שער הגיא ועל המקצוע
והחומים: ויבן מגדלים כסדרו 1
ויחצב ברוח רבים כי טקנה רב
היה לו ובשפלה וכמישור אכרים
וטימים בתוים ובכרסל כי אהב
אדמה הוה: ויהי לעזיהו חול 11
עשה מלחמה ויצא צבא לגדוד
במספר מפרחם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על יד חגניהו
12 וכפר ראשי
משרי המלך: ככל הכפר ראשי
האבות לבדו הירל אלפים ושש
מאות: ועל ידם חול צבא שלש 13
מאות אלה ושבעת אלפים וחמש
מאות עושי מלחמה בכת חיל לעזר
14 למלך על האויב: ויבן להם עזיהו
לכל הצבא סגנים וריחמים וכוכעים
ושרינה וקשתות ולאבני קלעים:
ועש בירושלם חשבנות מחשבתו 15
חושב להויתר על המגדלים ועל
המגרות ליהוה כחצים וכאבנים
גדלות ויאצא שמו עד למרחוק כי
הפליא העזר עד כי חוק:
וכתוקמו נבדו לבו עד להשתחרר 16
ויפעל ביהוה אלקיו ויבא אל הויכל
יהוה להקטיר על מנבח הקטרת:
ויבא

הכסף ובא סופר המלך ופקיד הכהן הראש ויערו את הארון וישאחו וישבחו את מלך עשו ליום 12 כיוון ויאספו כסף רב: ויתנהו המלך והוידע את עושה מלאכת עבודת בית יהוה והיו שכרים חצנים והרשים לחוש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחוק את 13 בית יהוה: ויעשו עשי המלאכה ותערי ארוכה לסלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על 14 מכתנתו ויאמנתו: ונכלוהם הביאו לפני המלך והוידע את שאר הכסף ויעשהו כלום לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפורת זבלי והב וכסף והיו מעלים עלות בבית יהוה חמיד כל ימי הוידע: 15 ויזמן ויזקן והוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלושים שנה בנקחו: 16 ויקברו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם 17 האלהים וביהו: אחריו מור הוידע באו שרי יהודה וישחחו למלך אז שמע המלך אליהם: 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשפים ואת העצבים והי קצף עדי יהודה 19 וירושלם באשפתם זאת: וישלח בהם נביאים להשיבם אל יהוה כי ויקרו כם ולא האזינו: ורוח אלהים לבשה את זכריה בן הוידע הבהן ויעמד מעל לגם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עבדים את מצור יהוה ולא הצליתו כי עובתם את יהוה ויעזבו אתכם: 20 ויקשרו עליו וירגמוו אבן במצות המלך בהצרי בית יהוה: ולא זכר וואש המלך החסד אשר עשה והוידע אביו עמו והרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וירש: 21 והי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארס ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך הרמשק: 22 כי במצער אנשים באו חירי ארס והיה נתן כיוסחיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת 23 יהוה ואש עשו שפטים: ובלכתם סגנו כי עזבו אתו כסחליים רבים החקשרו עליו עבדיו בהשי בני הוידע הכהן וההרגו על מטתו

25 כה

בן עשרים וחמש שנה מלך א אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך ב בירושלם ושם אמו יהורזן ב מירושלם: ויעש הישר בעיניו 2 יהוה רק לא בלבב שלם: והי 3 כאשר חזק הממלכה עליו והרג את עבדיו המכים את המלך אביו: ואת בניהם לא המית כי כסוב 4 בהורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ומתו אבות על בנים ובנים לא ומתו ערי אבות כי איש בחטאו ימותו: ויסקנן אמציהו ה את יהודה ויעמידם לבית אבנת לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בהוי יוצא צבא אחו רמה וצנה: וישכר מישראל מאה אלף 6 וצבוי חיל במאה ככר כסף: ואיש האלהים בא אליו לאמר 7 המלך אל יבוא עמד צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: כי אם בא אתה עשה חזק 8 לסלחמרה וכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהנשיל: וואמר אמציהו לאיש 9 האלחיסוסה לעשות למאות הכנר אשר נתתו לגרור ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרכה מורה: ויבדול אמציהו 10 להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכתו למקומם ויהר אפם סאד ביהודה וישבו למקומם בהרי אף: 11 ואמציהו החחוק ויגה את עמו וילך גוא המלח ויך את בני שעיר 12 עשרת אלפים: ועשרת אלפים חיים שבן בני יהודה וביאום 13 הראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו: וכני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו 14 לפלחמה וימשטו בערי יהודה משטרו

רמח
1
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

25. Monat. gesch. des Monats VII. alt. p. 24.

XXIV.

J. Münz. Geld. des Reichs. VII. not. p. 23.

כב 22

א וימליכו וישבו וירושלם את
 א אחזיהו בנו המסן תחזיו כי כל
 ב הראשנים הרג הגרוד הנא בקרבם
 ג לקמח וימלך אחזיהו בן יהורם
 ד מלך יהודה : בן ארבעים ושתיים
 ה שנה אחזיהו במלכו ושנה אחרת
 ו מלך בירושלם ושם אמו עתליהו
 ז ברך עסרי : גם הוא הלך ברובי
 ח בית אחאב כי אמו היתה יועצתו
 ט להרשע : ויעש חרע בעיני יהוה
 י כבית אחאב כי המה היו לו יועצים
 יא אחזיהו מות אביו למשחית לו : גם
 יב בעצתם הלך וילך את יהורם
 יג בן אחאב מלך ישראל למלחמה על
 יד חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו
 יה הרסים את יורם : וישב להתרפא
 יז ברמת בהלחמו את הזמא מלך ארם
 יח ועזייתו בן יהורם מלך יהודה יחד
 יט כי היה הוא : ומאלהים היתר
 כ חסותו אחזיהו לבוא את יורם
 כא ובכאו יצא עם יהורם את יהוא בן
 כב נמשי אשר משתו יהוה להכרות את
 כג בית אחאב : ויהי בחשפט יהוא
 כד עם ביהו אחאב וימא את שרי
 כה יהודה ובני אתי אחזיהו משתתים
 כו לאחזיהו ויהרגם : ויבקש את
 כז אחזיהו וילכדו והוא מתחנא
 כח במשרון ויבאנו אל יהוא ויסיתו
 כט ויקברוהו אסרו בן יהושפט הוא
 ל אשור ריש את יהוה בכל לבבו ואין
 לא בית אחזיהו לקצר כח למלכה :
 לב ועתליהו אב אחזיהו ראה כי כרת
 לג ברך וחקם והרגר את כל ירע
 לד הממלכה לבית יהודה : ותקח
 לה ויעזרו ביהודה ויבקעה וישבו את
 לו כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם
 לז בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם
 לח יהואחז קטן בניו : ואחזי כל זאת
 לט נגפו יהודה בעיני להרלי לאין
 לו מרפא : ויהי לוימים ממים וכעה
 לז אחר הקץ לוימים שנים יצאו מעיו
 לא עם הלוי ויסת בהלואים רקיע ולא
 לב עשו לו עם שרפה כשרפת אבתיו :
 לג ששלים ושחים הירד במלכו
 לד ושנה שנים מלך בירושלם וילך
 לה בלא חמרה ויקברו בעיר דוד
 לו ולא בקברות המלכים :

רבור לסקת ולוהב ולמגנות עם
 ערי סגורות ביהודה ואת הממלכה
 נתן ליהורם כי הוא הנכור :
 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו
 ויתחזק ויהרג את כל אחיו בהרב
 ה וגם משרי ישראל : בן שלשים
 ושחים שנה יהורם במלכו ושמונה
 6 שנים מלך בירושלם : וילך בדרך
 מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב
 כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש
 7 הרע בעיני יהוה : ולא אבה יהוה
 להשחית את בית דוד למען הברית
 אשר כרת לדוד ובאשר אמר לתר
 8 לו גור ולבניו כל הימים : בימי
 9 פשע ארם סתחת יר יהודה וימליכו
 פ עליהם מלך : ויעבר יהורם עם
 שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לגיה
 וך את ארם הסובב אליו ואת שרי
 ה הרכב : ויפשע ארם סתחת יר
 יהודה ער היום הזה את הפשע
 לבנה בעת ההיא סתחת יהו כי עוב
 את יהוה אלהי אבתיו : גם הוא עשה
 כמות בהרי יהודה ויז את ישבי
 י ירושלם וירח את יהודה : ויבא איו
 מלחב מאיוו הנביא לאמר כה אקר
 יהוה אלהי דודי אבין החת אשר לא
 הלכת ברובי יהושפט אבין וברובי
 יא אקרא מלך יהודה : ותלך בדרך
 יב מלכי ישראל והנה את יהודה ואת
 יג ישבי וירושלם כהגור בית אחאב
 יד וגם את אחזי כרת אבין הטובים
 יה מסך הגת : הנה יהוה נגף מגפה
 יז גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל
 יח כבושך : ואתה בחלויים רבים
 יט במחלה סעך עד יצאו סעך סן
 כ החלי וימים על ימים : ויער יהוה
 כא על יהורם את רוח הפלשתים
 כב והקריבים אשר על יד כנשים :
 כג ויעזרו ביהודה ויבקעה וישבו את
 כד כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם
 כה בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם
 כז יהואחז קטן בניו : ואחזי כל זאת
 כח נגפו יהודה בעיני להרלי לאין
 כט מרפא : ויהי לוימים ממים וכעה
 ל אחר הקץ לוימים שנים יצאו מעיו
 לב עם הלוי ויסת בהלואים רקיע ולא
 לג עשו לו עם שרפה כשרפת אבתיו :
 לד ששלים ושחים הירד במלכו
 לה ושנה שנים מלך בירושלם וילך
 לו בלא חמרה ויקברו בעיר דוד
 לו ולא בקברות המלכים :

כב 23

ובשנה השביעית החזוק והודיע
 ויקח את שרי המאור לעזריה בן
 יהם

2. Amst. Hag. J. 161. Heinga de Lit. S. p. 220.

12. Amst. Hag. J. 161. 5. 188/ff. Markt. Gen. d. d. M. 161.
VII. not. p. 20.

37. Memor. van Panby. 5, 112. Brace & velle
verhob. 1. p. 139.

22, 23. Hannet. Cyl. v. d. 7, 75 n. v.

8 אהבך לעולם : וישבו בה ויבנו
 רך כר מקיש לשקר לאמר :
 9 אם חבוא עלינו רעה חרב שפוט
 ורבר וקעב נעמורה לפני הברית
 הוא ולמנין כי שר בכיר הויה
 נזקק אליך מרתתו וחשש
 10 והושיע : ועתה הנה בני עמון
 ומואב וחר שיער אשר לא נתתה
 לישראל לבוא בהם כמואם מארץ
 מצרים כי טרן מעליהם ולא
 11 השמועים : והנה הם נמלים עלינו
 לבוא לרשנו מירשהך אשר
 12 הורשחנו : אלהינו הלא חשפט
 כם כי אין בנו כח למנו החמון
 הרב הזה הנבא עלינו ואנחנו לא
 נדע טרן בעשה כי עלך עינינו
 13 וברך יהודה עמוים לפני יהודה
 גם טפס נשיהם ונבניהם :
 14 והיואל בן ובריה בן נגריה בן
 ועואל בן מתניה הלוי בן בני
 אסף היתר עליו רוח יהוה בתוך
 15 הקהל : ויאמר הקשיבו כל
 יהודה וישבו ירושלים והמלך
 יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם
 אל תיראו ואל תחתו מפני החמון
 הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי
 16 לאלהים : כחר ררו עליהם הנם
 עלים בסעלה הציץ ומצאתם אתם
 כסוף הנזל פג מדבר והוא :
 17 לא לכם להלחם בוארתי תוצבו
 עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם
 יהודה ויהושפט אל תיראו ואל
 החתו טחר צאו לפניהם ויהוה
 18 עמכם : ויקר יהושפט אפים ארצה
 וכל יהודה וישבו ירושלים נמלו
 לפני יהוה להשתחרר ליהוה :
 19 ויקמו הלויים בן בני הקהתיים וסו
 בני הקהתיים לחלל ליהוה אלהי
 ישראל בקור גדול למעלה :
 20 וישכמו כבקר ויצאו למדבר חקון
 ובצאחם עמד יהושפט ואמר
 שפעוני יהודה וישבו ירושלים
 האמינו ביהוה אלהיכם והאמנו
 21 האמינו בנביאו והצלוחו : וועץ
 אל העם ועמד משורים ליהוה
 ומחללים להודות קרש בצאת
 לפני החלון ואמרו הודו ליהוה
 22 כי לעולם חסדו : ובערת חמלו
 ברנה והתלה נתן יהוה מארבים
 על בני עמון מואב וחר שיער
 23 הבאים ליהודה ונגפו : ויעמד
 רבך

21 כא
 וישב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם א
 אבתיו בעיר דוד וימלך יהורם בנו
 2 חתתיו וילדו אחים בני יהושפט עזריה
 ויהואל וזריה ועזריה ומואב
 וששתיהו כל אלה בני יהושפט מלך
 ישראל : ויתן להם אביהם מתנות
 3 רבך

כ סכה : ויצא הרוח ויעטר לפני
 יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר
 21 יהוה אליו בקרה : ויאמר אצא
 והייתי לרוח שקר בפי כל גבאיו
 ויאמר חתה וגם חוכל צא ועשרה
 22 כן : ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
 במי גבאיוך אלה יהוה דבר עליך
 23 ברעה : וישג צדקתו בן כנענה ויך
 את מיכיהו על הלחי ויאמר אלה
 הדרך עבר רוח יהוה סאתי לדבר
 24 אהך : ויאמר מיכיהו הנך ראה
 כיום הווא אשר תבוא חרר כחרר
 כה להחכה : ויאמר מלך ישראל קחו
 ארת מיכיהו והשיביו אל אמון שר
 26 העיר ויואיש בן המלך : ואמרתם
 כה אמר המלך שיטו זה ביה הכלא
 והאכילו להם לחץ וכוס לחץ עד
 27 שוכי בשלום : ויאמר מיכיהו אם
 שוב חשבו בשלום לא דברי יהוה
 כי ויאמר שמעו עמים כלים :
 28 ויניד מלך ישראל יהושפט מלך
 29 יהודה ארץ רמה גלעני : ויאמר
 מלך ישראל אל יהושפט התחפש
 ובווא במלחמה ואהה לבש בגדיו
 ויתחפש מלך ישראל ויבאו
 3 במלחמה : ומלך ארם צוה ארץ
 שרי הרכב אשר לו לאמר לא
 חלהמו את הקטן ואת הגדול כי אם
 31 ארץ מלך ישראל לבנו : ויהי
 כראות שרי הרכב את יהושפט
 ויאמר אברו מלך ישראל הוא
 ויסבו עליו להלחם ויוצק יהושפט
 ויהוה עזרו ויסיהם אלהים מסגנו :
 32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא
 היה מלך ישראל וישבו מאחריו :
 33 ואיש משך בקשת לתמו ויך ארץ
 מלך ישראל בין הרבקים ובין
 השריון ויאמר לרכב הפך ויידך
 והוצאתני מן המנהג כי החליתי :
 34 והעל המלחמה ביום ההוא ומלך
 ישראל היה מצמיד במרכבה נכה
 ארם עד הערב ויסרת לעת בוא
 השמש :

י"ט 19

א וישב יהושפט מלך יהודה ארץ
 2 ביתו בשלום לירושלם : ויצא
 אל פני יהוא בן הנני החוה ויאמר
 ארץ המלך יהושפט הרשע לעזר
 ולשנאי יהוה תאהב ובארת עליך
 3 קצף מלפני יהוה : אבל דבריהם
 אהבך

כ 20

א ויהי אחרי כן באו בני מאכא
 א ובני עמון ועמכם מהעמנוים על
 יהושפט למלחמה : ויבאו ויגידו
 2 ליהושפט לאמר כה עליד הטון
 רב סעבר לים מארם והגם בתצון
 3 הכר היא עין גוי : וירא ויחן
 יהושפט ארץ פניו לדרוש ליהוה
 ויקרא צום על כל יהודה :
 4 וילבצו יהודה לבקש מיהוה נס
 סכר ערו יהוה באו לבקש את
 יהוה : ויעמד יהושפט בקהל ה
 יהודה וירושלם בבית יהוה לפני
 6 החצר החדשה : ויאמר יהוה אלהי
 אבותינו הלא אתה הוא אלהים
 כשמים ואהה מושל בכל ממלכות
 הגוים ובכך כה ונמורה ואני עמך
 7 דהתצב : הלא אתה אלהינו
 הורשת את ישבו הארץ והאת מלפני
 עמך ישראל ותמנה לזרע אברהם
 אהבך

D. Capell. in v. t. p. 653.

14-17. Videtur in his cap. 37-40 abjiciendum, & ortum
ex denominatione צ'י'ג'א' י'ש', quae simpliter
reddenda sit χιλιασχοι, ut intelligantur prefecti
Sakelliarum regiorum, qui eandem habuerint offici-
tatem ac prefecti 1000 militum. analog. Dat.
καθη in capo fol. 11. 2, 14. in capura opere
Publici Stratagiani.

הלך ולא כמעשה ישראל : ובעקב עמו ועמך במלחמה :
 ה ויכן יהודה את הממלכה בידו ויאמר יהושפט ארץ מלך ישראל 4
 ויהנו כל יהודה מנהר יהושפט : דרש נא כיום ארץ דבר יהודה :
 6 ויהי לו קשר וכבוד לרב : ויגבה לבו ברכי יהוה ועוד הסיר את הבטוח ואף האשרים סיהורה : הגלך אל רמת גלעד למלחמה אם 7
 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לכן חיל ולעבדיו ולזכוריו ולנחמא ולמסיוהו ולמד בעני 8
 8 יהודה : ועמם הלויים שפיעו ונתגורו וזכורו ועשהאל ושמיטרת והגורן ואגורו וטביהו ומב ארניה הלויים ועמם אלישע ויהודם הכהנים : 9
 9 וילכו ביהוה ועמם ספר חורר יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילכו 10
 י בעם : והי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט : 11
 11 זמן מלשטים סביאים ליהושפט מנתה ונקט משא נם הערביאים סביאים לו צאן אילים שבעת אפים ושבע מאות והיושע שבעת אלפים 12
 12 ושבע מאות : והי יהושפט הלך וגיר קד למעלה ויכן ביהודה 13
 13 ביריות וערי מסכות : ומלכא רבה יהודה לו בערי יהודה ואנשו מלחמה נבדו חיל בירושלם : 14
 14 ואלה מקותם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עונה השר ועמו נבדו חיל שלש מאות אלף : 15
 15 ועל ידו יהוה השר ועמו מאותם 16
 16 ושמונים אלף : ועל ידו עמיה בן וכי המנוח ליהוה ועמו מאותם 17
 17 אלף נבדו חיל : ומן כניסן נבדו חיל אליו ועמו נשקי קשר ומן 18
 18 מאותם אלף : ועל ידו יהוה ועמו מאה ושמונים אלף הלוצי 19
 19 צא : אלה הששרים את המלך מלכו אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה :

יה 18

א והי יהושפט קשר וכבוד לרב 2
 2 ויהחן לאחאב : וירד לקץ שנים אל אחאב למסרון ויובח לו אחאב צא וקך לרב ולעם אשר עמו ויסתחו לעלות את רמת גלעד : 3
 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו סגני כמך

ישראל אל יהושפט הלא אמרתיו אלך לא יחנכא עלי טוב כי אם רע : ויאמר לכן שמעו דברי יהודה 18
 ראוהו את יהוה וישב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימיו 19
 19 ושאלו : ויאמר יהוה מייסחה את אחאב מלך ישראל ועל יוסל ברשת גלעד ויאמר זה אפר ככתוה אמר נכה :

ללא אהי אמת וללא כהן סורר
 4. וללא הורה : וישב בצר לו על
 יהודה אלהי ישראל ויבטשו
 ה. ויסעף להם : ובעתים הם אין
 שלום ליוצא ויבא כי מהומות
 רבות על כל יבשי הארצות :
 6 וכתחו נוי בניו ועיר בעיר כי
 7 אלהים המצא בכל ערה : וארם
 חוקו וארץ ירמו ויריבו כי יש שר
 8 לפעלהם : וכשמע אסא הרבים
 האלה והבואה עיר הנביא
 התחזק ועבר השקוצים מכל ארץ
 יהודה ובנין ומן הערים אשר
 לבד מה אפרים ויהוש אה מנה
 יהוה אשר לפני אולם יהוה :
 9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים
 עמם מאפרים ובשאר ומשבעין
 כי נמלו עליו מישאל רב כרתם
 י כי יהוה אלהיו עמו : ויקבצו
 וירשלו בחרש השלש לשנת חמש
 11 עשרה למלכות אסא : ויבחו
 ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו
 בקר שבע מאות וצאן שבע
 12 אלפים : ויבאו בכרית לדרוש את
 יהוה אלהי אבותיהם ככר לבבם
 13 וככל נפשם : וכל אשר לא ירש
 ליהוה אלהי ישראל ימרו למן
 קטן ועד גדול לסאיש ועד אשה :
 14 וישבעו ליהוה בקול גדול וכתוצע
 15 ובהצרות ובשפלות : וישכחו
 כל יהודה על השבועה כי בכל
 לבבם נשבעו וככר רצונם בקשהו
 ויסעף להם וינת יהוה להם סטוב :
 16 וגם טענה אם אסא המלך הכירה
 מנכרה אשר עשהה לאשרה
 סמלצת וכרח אסא את סמלצתה
 17 וידק וישחך בנהל קרון : והבטוח
 לא סרו מישאל רק לכב אסא הור
 18 שלם כל ימיו : ויבא את קרשו
 אביו וקרשו בירח האלהים סכף
 19 וזהב וכלים : ומלהבה לא היה
 עד שנת שלשים וחמש למלכות
 אסא :

מלך ארם הוושב בדמשק לאמר :
 ברית ביני ובינך וביני אבי וביני
 3 אביר הנרי שלהתי לך כפי ותיב
 לך הפר בריתך את בעשא מלך
 ישראל ויעלה מעלי : וישמעני :
 4 חרף המלך אסא וישלח את שר
 החילים אשר לו אל ערי ישראל
 ויטו את עיני ואת רן ואת אביר
 מוס ואת כל מסגנות ערי נפתלי :
 ויהי בשמע בעשא ויחלל מנורת ה
 את הרמה וישבת ארם מלאכה :
 6 ואסא המלך לקח את כל יהודה
 וישא את אבני הרמה ואת עצה
 אשר בנה בעשא ויבן בהם אר
 7 נכע ואת המצפה : ובעת ההיא בא
 חגני הראה אל אסא סף יהודה
 ויאמר אליו בהשקעך על מלך ארם
 ולא נשענת עלי יהוה אלהיך עלי
 9 כן נמלט חיל מלך ארם מידך :
 הלא המושבים והלוים היו לחיל :
 8 לרב לרכב ולפרשים לרובה כאר
 ובהשקעך עלי יהוה נתנם כדרך :
 כי יהוה עזבו משמות ככל הארץ
 9 להתחזק עם לבבם שלם אליו
 נמלח על אה כי טעה יוש עקר
 7 מלחמות : ויכנס אסא אל הראה
 ויתנהו בית המהפכת כי כועת
 עמו על אה וירצץ אסא מן העם
 11 בעת ההיא : והגה דברי אסא
 הראשונים והאחרונים הנס כתובים
 על ספר המלכים ליהודה וישראל :
 ויחלא אסא בשנת שלשים וחמש
 12 וגם בחליו לא דרש את יהוה כי
 ברפאים : וישכב אסא אם אכתיו :
 13 וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו :
 ויקברו בקברו אשר כרה לו :
 14 בעיר דוד וישכיבוה במשכב אשר
 מלא בשמים ונחם מלקחים
 במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה
 גדולה עד לסוף :

י 17

וימלך והושפט בנו החתו ויחזקו א
 על ישראל : וחתו חיל בכל ערי
 2 יהודה והצרות וינת נציבים בארץ
 יהודה ובערי אפרים אשר לכר
 אסא אביו : ויהי יהודה עם
 3 יהושפט כי הלך בדרך דוד אביו
 הראשונים ולא דרש לבעלים :
 4 כי לאלהי אביו דרש ובטעותיו
 הלך

י 16

א בשנת שלשים ושב למלכות אסא
 עלה בעשא מלך ישראל על יהודה
 ויבן את הרמה לבלתי הרר ויצא
 2 ויבא לאסא מלך יהודה : ויצא אסא
 כקף וזהב מאצרות בורח יהודה
 ויבית המלך וישלה את בן הדר

8. $\tau\tau\tau\tau$ pro $\tau\tau\tau\tau$ {2 Pott. Lex. 7, 108.

9. Principes ad Aristoteli itas, p. 45.

19. Verbo cum minus per litteras expressi essent, in
lecturis 774 mutandum in 775, 15. 4. cap. leg. 16. 15
mutandum in 15 16, ut difficultas removere aha
et coll. 1 leg. 15 & ubi praeter in 15: 33. & comparatur
15. 8-10. cum. Inter. k. at. equi toll. II 2. p. 13. in
supra operis Iacobianae Biblii.

8. Hamilton. by h. red. 7 60. Reynier. sur l'ém.
des arabes & des juifs. p. 60.
9. Bruce. Voyage dans l'Égypte. vol. I. p. 233.

10. Hamilton. By h. red. 7 634.

14 יד

1 ויקם אסא המלך והישיר כעניו א
 יהוה אלהיו : ויסר את מזבחות א
 הנכר והבטות וישבר את המצבות א
 ויגרע את האשרים : ויאמר א
 ליהוה לרחוש את יהוה אלהי א
 אבותיהם ולעשות חמדה ומצות א
 ויסר סכל ערי יהודה את הבטות א
 ואת החמלים והשקט המלכתי א
 לפניו : ויבן ערי סצורה כיהודה א
 כי שקפה הארץ ואין עמו מלחמה א
 בשנים האלה כי הניח יהוה לו : א
 ויאסר ליהודה נגדה את הערים א
 האלה וסב חומה ומגדלים רחוקים א
 וכרחוק עורגו הארץ לפניו כי א
 רישו את יהוה אלהינו הישיר א
 ויח לנו סבבי ויבנו ויצלחו : א
 ויהי לאסא חיד נשא צנה ורמח א
 כיהודה שלש מאות אלף וכבנימין א
 נשאי סגן ורבי קשר סאתים א
 ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל : א
 ויצא אלהים ירח חמושי בחיד א
 אלף אלפים וברככות שלש מאות א
 ויבא ער ברשה ויצא אסא לפניו א
 ויערכו מלחמה בניא צפורה א
 לברשה : ויקרא אסא אל יהוה א
 אלהיו ויאמר יהוה אין עתך לער א
 בין רב לאין כח עורגו יהוה אלהינו א
 כי עלוך נשענו ובשפר כאנו ער א
 ההמן הזה יהוה אלהינו אתה אל א
 ועצר עמך אנשי : ויהי יהוה ארץ א
 הכושם לפני אסא ולפני יהוה א
 וינשו הכושים : וירדס אסא א
 והעם אשר עמו ער לגר ויפיל א
 מכושים לאין להם סחיה כי נשברו א
 לפני יהוה ולפני סחיהו וישא א
 שלד הרבה סאר : ויבן את כר א
 הערים סביבות גר כי היה פחד א
 יהוה עליהם ויבאו את כל הערים א
 כי בזה רבה היתה ביום : ונס א
 אחלי פסגה וכל וישבו צאן לרב א
 וגמלים וישבו ויחישלם :

8 ולא התוודע לפניו : ויהוה אתם א
 אמיים להחזיק לפני סמלתי ואחר א
 כיר בני דוד ואחם המון רב וקמכם א
 ענלי והב אשר עשה לכם וירבעם א
 על אלהים : הלא הרחחם את כהני א
 יהוה את בני אהרן ותלוים ותעשו א
 לכם כהנים כעמי הארצות כל הא א
 למלא ידו כמר בן בקר ואילים א
 שבעה ויהי כהן ללא אלהים : א
 ואחרו יהוה אלהינו ולג עובדו א
 וכתיבם משרקים ליהוה בני אהרן א
 ותלוים במלכרת : ומקמרים א
 ליהוה עלות בנקר בנקר ועבדו א
 בערב ומקמרי סבים ומקמרי א
 להם ער השלחן המהור ומטורו א
 הזהב ונתירי לבקר בערב בערב א
 כי שמים אתנו את משפחת יהוה א
 אלהינו ואחם עובתם אתו : והנה א
 עמנו בראש האלהים וכהני א
 ומצות התרועה להרוע עליכם א
 בני ישראל אך תלחמו עם יהוה א
 אלהי אבותכם כי לא תצליחו : א
 וירבעם הסב את המארב לבוא א
 סאתיהם ויהו לפני יהוה א
 והמארב מאחריהם : וישנו יהוה א
 והנה להם המלחמה פנים ואחור א
 ויצעקו ליהוה והכהנים סחצצרו א
 ויחיו כמצרות : ורועו איש והורה א
 ויהי כהרוע איש יהוה והאלהים א
 נגף את וירבעם וכל ישראל לפני א
 ישראל ויהודה : ויגוסו בני א
 ישראל מפני יהוה ויהנם אלהים א
 ביום : ויבנו כרם אביר וקמו א
 סנה רבה ויפלו חללים מישראל א
 חמש מאות אלף איש בחור : א
 ויכנעו בני ישראל בערב ההוא א
 ויאמצו בני יהודה כי נשענו ער א
 יהוה אלהי אבותיהם : ויורף א
 אביר אחרי וירבעם וילכו ססנו א
 ערים את בית אל ואת בנותיה א
 ואת וישנה ואת בנותיה ואת עפרן א
 כ ובנחיה : ולא עצר כח וירבעם ער א
 ביום אבירו וינסחו יהוה ונסח : א
 ויתחזק אבירו ויבא לו נשים א
 ארבע עשרה וילד עשרים ושנים א
 כ בנים ושש עשרה בנות : ויהי א
 דברי אביר וירכזו ויברו מתובים א
 כ בדרש הנטיא ער : וישכב א
 אביר עם אכחו ויקברו אתו א
 בעיר דוד ומלך אסא בנו רחמו א
 ביסו שקטרה הארץ עשר שנים :

15 טו

1 ועזריהו בן עוזי היתה עליו רוח א
 אלהים : ויצא לפני אסא ויאמר א
 לו שמעניו אסא וכל יהודה ובנימין א
 יהוה עמכם בחיותכם עמו ואם א
 תרצו יהוה ויפלא לכם ואם תעזבו א
 יקום אתכם : ויסיס רבוס לישוראל א
 ללא

14 נבונים : כי עובי הלויים ארץ
 מגרשיהם ואהרם וילכו ליהודה
 ולירושלים כי הניחם ירבעם ובניו
 15 וימך לך כהנים : וימך לך כהנים
 לכמרת ולשעירים ולעגלים אשר
 16 עשה : ואהרם מכל שבטי ישראל
 הנהיגם את לבבם לבקש את יהוה
 : אלהי ישראל כאו ירושלים לזבח
 17 ליהוה אלהי אבותיהם : ויחזקו
 את מלכות יהודה ויאמץ את
 18 רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי
 הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים
 18 שלוש : ויכת לו רחבעם אשה אח
 כחלת בן ירימות בן דוד אביחיר
 19 בת אלואב בן ישי : ותלד לו בנים
 את יעוש ואת שפריה ואת זמם :
 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום
 ותלד לו את אביה ואת ערי וארת
 21 וזיא ואת שלמית : ויאהב רחבעם
 את מעכה בת אבשלום מכל נשיו
 ומילגשו כי נשים שמונה עשרה
 נשא ומילגשים ששים ויולד עשרים
 ושמונה בנים וששים בנות :
 22 ויעמר את ראש רחבעם את אביר
 בן מעכה לנגיד באחוזי להמליכו :
 23 ויבן וימרן מכל בניו לכל ארצות
 יהודה ובנימן לכל ערי המצודות
 ויחן להם המון לרב וישאל המון
 נשים :

יב 12

א ויהי כהנין מלכות רחבעם
 2 ומהקחו עוב את תורת יהוה וכל
 ישראל עמו : ויהי בשנה החמישית
 למלך רחבעם עלה שישק מלך
 3 מצרים על ירושם כי סעלו ביהוה :
 4 כאלף ומאתים רכב ובששים אלף
 פרשים ואין מספר לעם אשר באו
 עמו מצרים ירובים מביים וכישים :
 5 וילכו את ערי המצודות אשר
 6 ליהודה ויבאו עד ירושלים :
 7 והשפיע הנביא בא אל רחבעם
 ושיר יהודה אשר נאספו אל
 ירושלים מפני שישק ויאמר להם
 8 כרא אמר יהוה אהם עונתם אחי
 ואף אני עונתי אתכם ביד שישק :
 9 ויבנקו שרי ישראל והמלך ויאמרו
 10 צדיק יהוה : ובראות יהוה כי
 נבנקו היה דבר יהוה אל שמעיה
 לאמר נבנקו לא אשחיתם ונתתי
 להם כמעט לפליטה ולא תחך

הסתי בירושלם ביד שישק : כי
 יהו לו לעברים וירעו עונותיו
 ועבורת מלכות הארצות :
 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלים
 ויקח את אצרות בית יהוה ואת
 אצרות בית המלך את הכל לקח
 ויקח את מגני ההב אשר עשיר
 שלמה : ויעש המלך רחבעם
 החתיים מפני נחשת והמקור על
 10 יד שרי הרצים השמרים פתח בירת
 המלך : ויהי כרי בא המלך ברת
 11 יהוה באו הרצים וישאמו והשבו
 12 את המלך הרצים : ובהקעו שב
 ממנו אף יהוה ולא להשחית כללה
 גם ביהודה היה דברים טובים :
 13 ותחזק המלך רחבעם בירושלם
 וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה
 רחבעם כמלכו ושבע עשרה שנה
 מלך בירושלם העיר אשר בהר
 יהוה לשום את שמו שם מכל שבט
 ישראל ושם אמו נעמה הקטנית :
 ויעש הרע כי לא הכין לבו לירושלם
 את יהוה : ודברי רחבעם הראשנים
 והאחרונים הלא הם כחובים
 בדברי שמעיה הנביא וערו החזה
 להתחיש וכלחמות רחבעם וירבעם
 כל הימים : וישכב רחבעם עם
 אביתו ויקבר בעיר דויד ויסלך
 אביר בנו החתן :

יג 13

ב בשנת שמונה עשרה למלך
 1 ירבעם ויסלך אביה עד יהודה :
 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם
 אמו סיכחו בת אוראל מן נכעיה
 ומלחמה היתה בין אביר ובין
 3 ירבעם : ויאמר אביה את המלחמה
 כחיל נבוי סלחמה ארבע מאות
 4 אלף איש בחור וירבעם ערך עמו
 מלחמה בשמנרה מאות אלף איש
 5 בחור גבור חיל : ויקם אביה מעל
 6 לדור צמרים אשר בהר אפרים
 ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל :
 7 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי
 ישראל נתן מלכות לדויד ער
 8 ישראל לעולם לו ולבניו ברית
 9 מלח : ויקם ירבעם בן נבט עבר
 10 שלמה בן דוד וימר על אדניו :
 11 ויקצו עליו אנשים רקים בני
 12 בליער ויתאמרו על רחבעם בן
 שלמה ורחבעם היה נער ורך לגב
 13 ולא

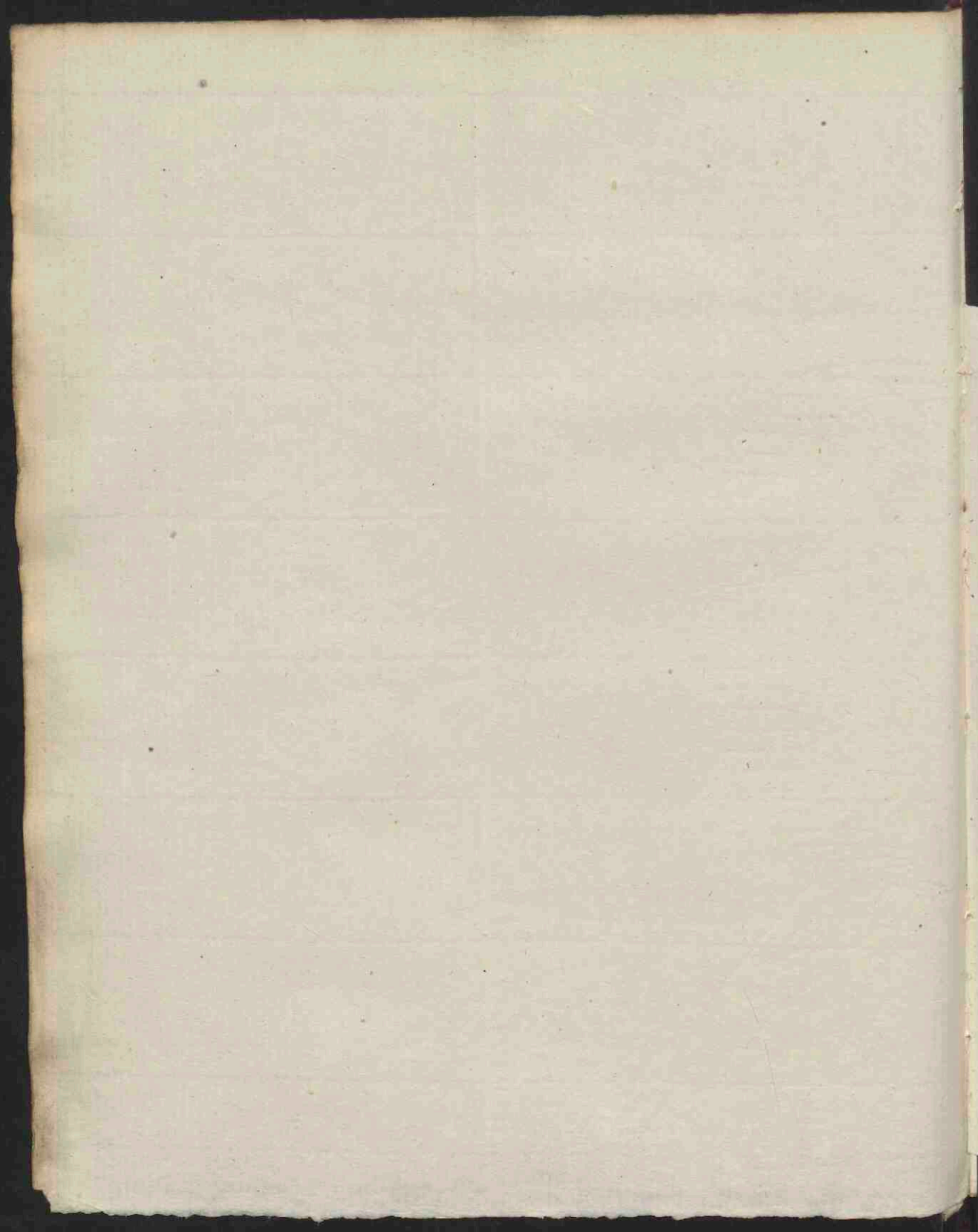
V. Mont. Gest. der Mand. 7. ind. p. 9.

XII.

XIII.

3. 1000 Jahrbuch. Opt. 1. p. 281.

4. Mich. D. B. 10, 81.

7 מלשתיים ועד נכול מצרים : ויהוה המלך את הקוף בירושלם כאבנים וארז הארזים נתן כשקמים אשר 28 בשפלה לרב : ומוציאים סוסים מצרים לשלמה ומכל הארצות : 29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלוא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזרת יערי החזר על 30 וירבעם בן נבט : וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים 31 שנה : וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בקבר דוד אביו ויסלך החכם בנו החתני :

10

א וילך רחבעם ששנה כי שכב באו 2 כל ישראל להמליך אתו : והי כששע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח סמני שלמה המלך וישב 3 ירבעם מצרים : וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו 4 אל רחבעם לאמר : אביו הקשה את ערנו ועתה הקל מעבודת אביו הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו 5 ונעבדך : ויאמר אלם עור ששית 6 ימים ושובו אלי וילך העם : ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמום לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך ארם נועצים להשיב 7 לעם הזה דבר : וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים : 8 ויועב את עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו 9 הנעורים לפניו : ויאמר אלםם סר ארם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן 10 אביו עלינו : ויזכרו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר קרר האמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביו הכביד את עליו ואתה הקל מעליו : 11 כה תאמר אלםם קטני עברי סמני 12 אבי : ונתח אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיה על עלכם אבי וסר אתכם בשושים ואני כעקרבם : 13 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי :

11

א ויבא רחבעם ירושלם ויקהל א את בית יהודה ובנימן סאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם : והי דבר 2 יהוה 4 שמעוהו איש האלהים לאמר : אמר אל רחבעם בן שלמה 3 מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר : כה אמר 4 יהוה לא תקעו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לכיתו כי מאתי נהיה הרבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם : 5 וישב רחבעם בירושלם ובין ערים ה למצור ביהודה : ויבן את בית 6 לחם ואת עיטם ואת חקוץ : ואת 7 בית צור ואת שוכו ואת ערלים : 8 ואת גת ואת טרשור ואת וף : 9 ואת ארונים ואת לכיש ואת עזה 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון 11 אשר ביהודה ובנימן ערי מצודות ויהוק את המצודות ויתן בהם 12 נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין : 13 ובכל עיר וקצר צנור ורמתיים ויחוקק להריבה מאד והי לו יהודה 14 ובנימן : והתהלים והזוים אשר 15 ככל ישראל התועבו עליו סכל 16 נבולם :

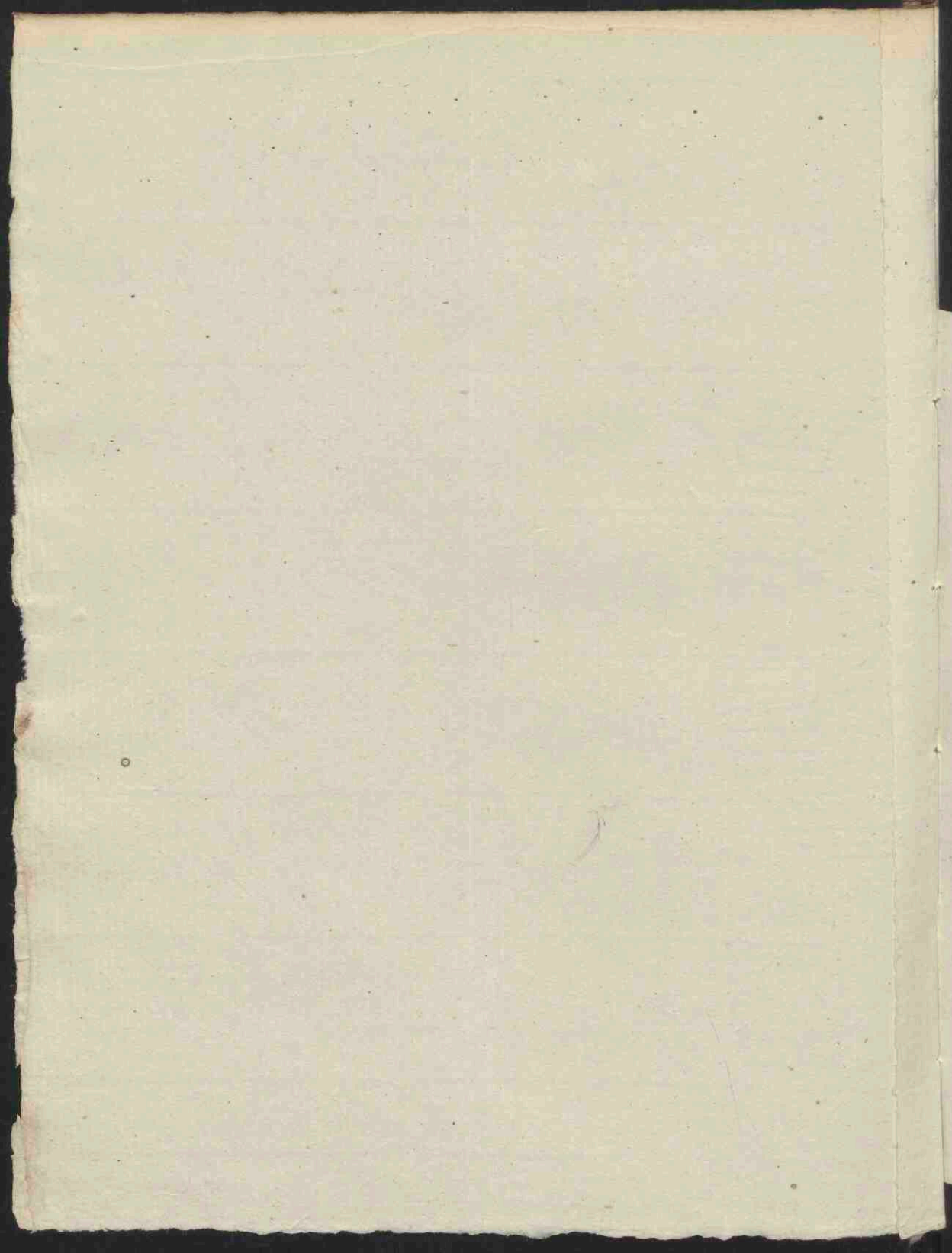
משה לשבתו והרשים ולמועדות
 שלוש פעמים בשנה כחן המצות
 ובהג השבועות ובהג הסוכות :
 14 וועמד כמשפט הויך אביו ארת
 מחלקת הנהנים על עבדחם
 והלויים על משמחהם להלך
 ולשורת נגד הנהנים לדבר יום
 ביומו והשערים במהלקותם לשער
 ושער כי כן מצות דודי איש
 15 האלהים : ולא סרו מצות המלך
 על הנהנים והלויים לכל דבר
 16 ולאצרה : ותכן כל מלאכת
 שלמה עד היום מוסר בית יהוה
 17 ועד כלו שלם בית יהוה : אז
 הלך שלמה לעצוון נכר ואל אילות
 ער שפת הים בארץ ארום :
 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אנויות
 ועבדים יורעי ים וובאו עם עבדו
 שלמה אפירה ויקחו משם ארבע
 מאות וחמשים ככר זהב וובאו
 4 המלך שלמה :

9 ט

א ומלכ שבה שמעה את שמע שלמה
 וחבוא לנסות את שלמה בחיזויו
 בירושלם בחול ככר מאד ובמליים
 נשאים בששים וזהב לרב ואכן
 יקרה וחבוא אל שלמה ותדבר עמו
 2 אח כל אשר היה עם לבכה : ויג
 לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם
 דבר משלמה אשר לא הגיד לר :
 3 וחרא מלכת שבה את חכמת שלמה
 4 והבית אשר בנה : ומאכל שלחנו
 ומישוב עבדיו ומעמד משרתיו
 ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם
 ועליהו אשר יעלה בית יהוה ולא
 ה היה עוד בה רוח : ותאמר אר
 המלך אמרת חדרג אשר שמעתי
 בארץ ער דברך ועל חכמתך :
 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר
 באחו והראינה עיני והגדלה לא הגד
 לי חצי סבירת חכמתך ויספת ער
 7 השמוערה אשר שמעתי : אשר
 אנשך ואשרי עבדך אלה העתדים
 לפניך חמיר ושמועו את חכמתך :
 8 יהי יהוה אלהיך ברז אשר הגך
 כך להחך ער כסאו למלך ליהוה
 אלהיך באהבת אלהיך את ישראל
 להצמידו לעולם ויהנר עלוהם
 9 למלך לעשות משפט ודקה : ותח
 למך מאר ועשרים ככר זהב
 A 3 7

וכשמים לרב סאר ואכן יקרה ולא
 היה ככישם ההוא אשר נתנה מלכת
 שבא למלך שלמה : וגם עבדו
 חורם ועבדו שלמה אשר הבואו
 10 והב מאופיר הבואו עצי אלנוסים
 ואבן יקרה : ועיש המלך את עצי
 האלנוטים מסלות לבורת יהוה
 ולבית המלך ומגרות ומכלים
 לשרים ולא נראו כהם לפנים
 11 בארץ יהוה : והמלך שלמה נתן
 למלכת שבה ארת כל חסד אשר
 שאלה מלכך אשר הבואה אל המלך
 והחמה ותלך לארצה היא ועבדיה :
 12 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
 בשנה אחת שש מאות וששים ושש
 ככרי זהב : לכר מאנשי החרום
 והחרוים מביאים וכל מלכי ערב
 ומחרת הארץ סביאים והב ובקף
 13 לשלמה : ועיש המלך שלמה
 מאתים צנרי זהב שחוט שש מאות
 זהב שחוט יעלה על הצנה האחת :
 14 ושלש מאות מנינים זהב שחוט שלש
 מאות זהב יעלה על המנן הארת
 15 ויתנם המלך ככורת וער הלבנון :
 16 ועיש המלך כסא שן גדול וועמיה
 17 והב מהור : ושש מעלות לכסא
 18 וכבש בהוב לכסא מאחיים וודות
 מה ומה ער מקום השבת ושנים
 19 ארוות עמרים אצל הויות : ושנים
 עשר ארויות עמרים שם ער שש
 המעלות בור ומה לא נעשה כן
 לכל ממלכה : וכל בלי משקרי
 המלך שלמה זהב וכל כלי בית וער
 הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב
 21 למלך הלבנות ררשים עם עבדו
 חורם אחת לשלוש שנים חבואת
 אגרות ררשים נשאות זהב ובקף
 22 שנהנים וקופים וחוכים : ויגל
 המלך שלמה מכל סלבו הארץ
 לעשר והממה : וכל מלכי הארץ
 23 מבקשים את מני שלמה לשמע ארת
 מבמתו אשר נתן האלהים בלבו :
 24 והם סביאים איש מנתחו כלי כסף
 וכלי זהב ושלסרת נשך ובישמים
 25 סוסים ומרדים דבר שנה בשנה :
 ויהי לשלמה ארבעת אלפים ארוות כז
 סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף
 פרשים וגינים בערי הרוב וכן
 26 המלך בירושלם : ויהי מושל
 בכר המלכים כן הגד וער ארץ
 כר : מלשחים

17. ut hae navigatio fieri poterit, factam
cum fructu per forsam, quia male loquor
a Salotide confutatum fuerit cum medice,
conco, contemditur in quibus. Hof. 1: 604.

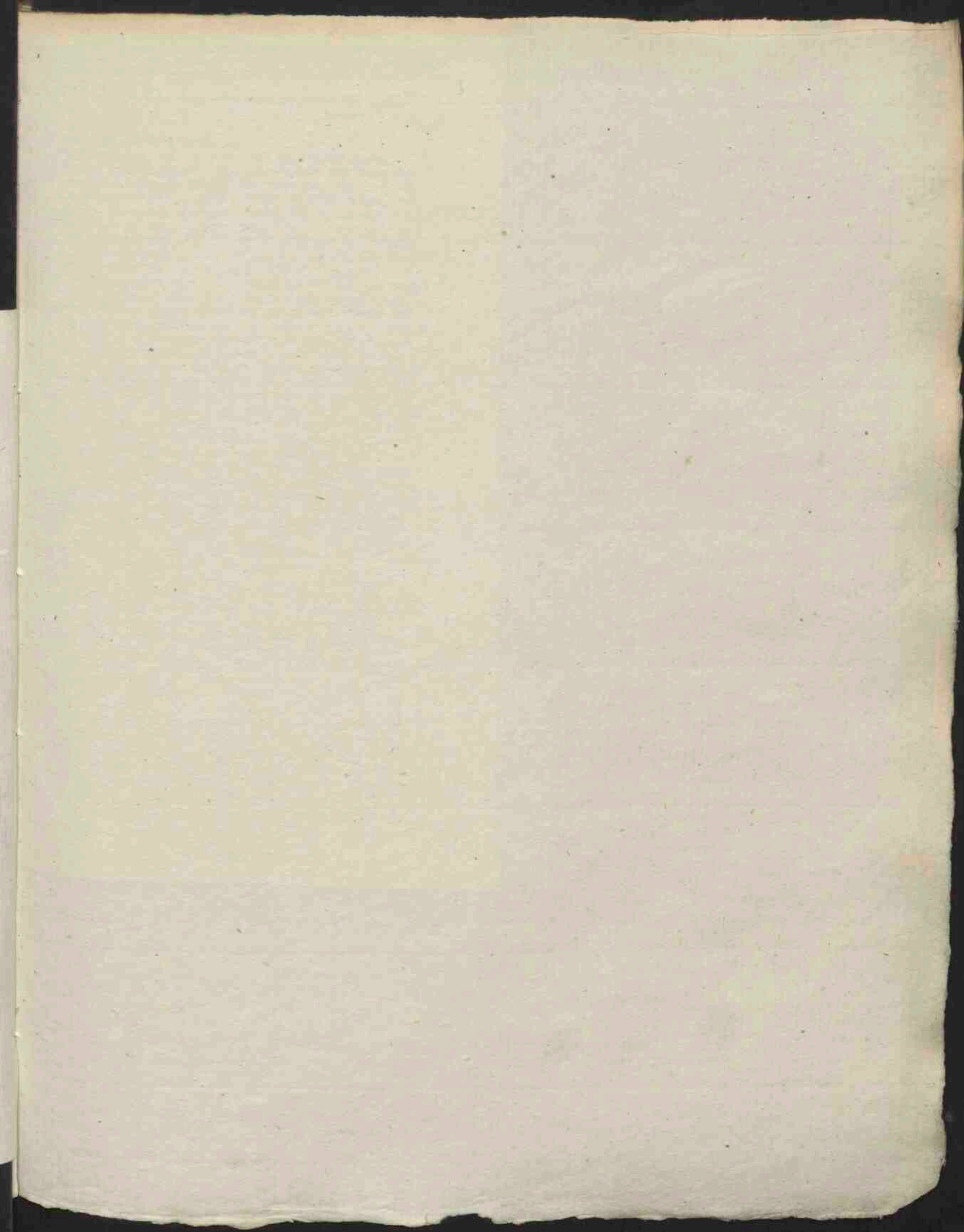

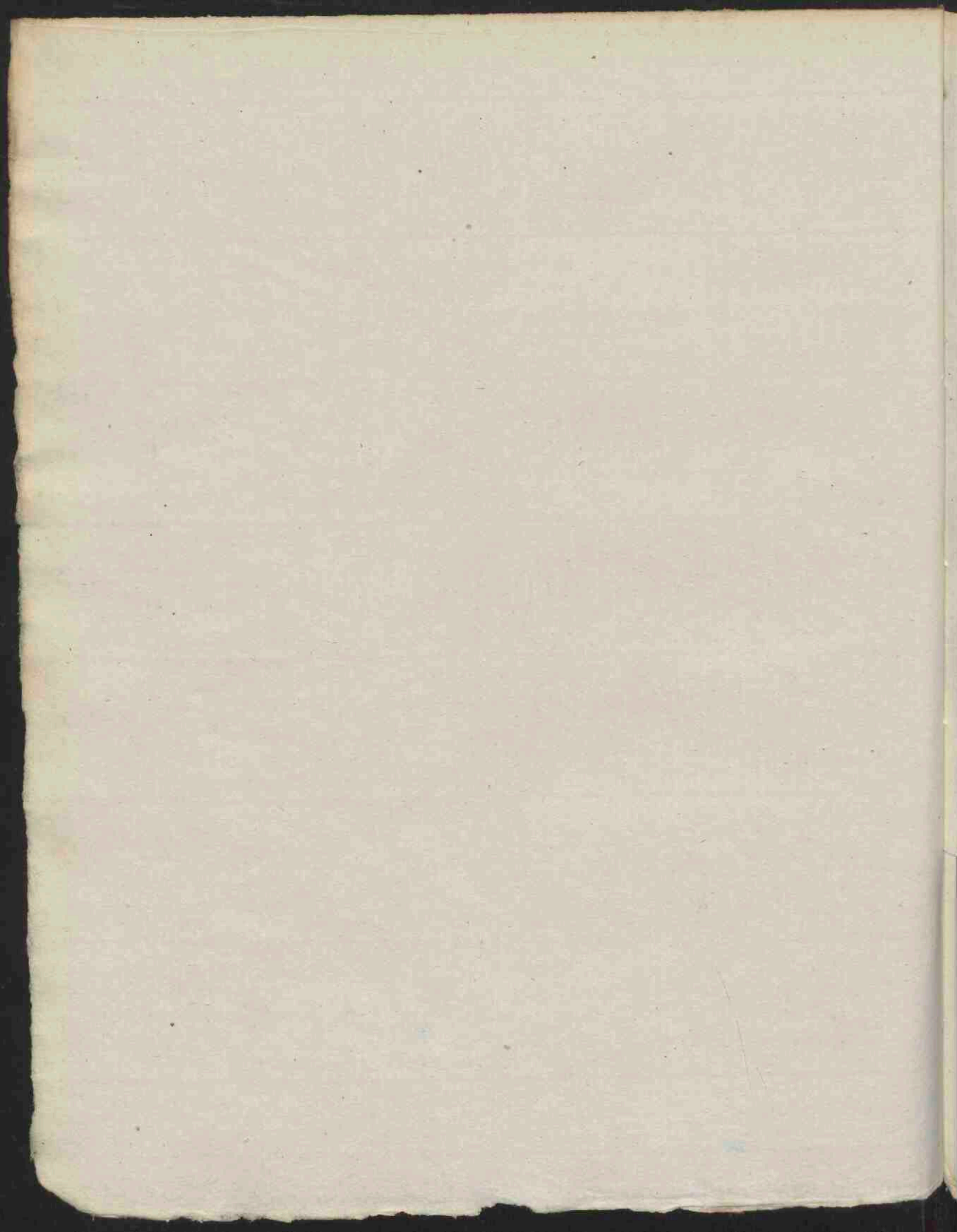
וכל העם נבחים ובה לפני יהוה:
 ה ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר
 עשרים ושנים אלף וצאן מאה
 ועשרים אף ויהנו את ברת
 6 האלהים המלך וכל העם: והבחינים
 על משמעותם עפרים והלוים בכלי
 שיר יתוה אשר עשרה חזיר המלך
 להדורג ליהוה: כי לעולם הסרו
 בהלל דוד ביום והכהנים
 מחצצנים נגים וכל ישראל
 7 עפרים: ויקרש שלמה את חזן
 החצר אשר לפני ברת יהוה: כי
 עשה שם העלות ואת הלכי השלמים
 כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה
 לא יוכל להכיל את העלה ואת
 8 הסנהה ואת החלכום: ויעש שלמה
 את החג בעת ההיא שבעת ימים
 וכל ישראל עמו קהל נוהל כאר
 סלכוא: חמת עד נחל מצרים:
 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי
 חגרת המזבח עשו שבעת ימים
 והגן שבעת ימים: וכיום עשרים
 ושלשה ימים השביעי שלח את
 העם לאהליהם שבתים וטובי לב
 על הטובה אשר עשה יהוה לדוד
 11 ולשלמה ולישראל עמו: ויכל
 שלמה את ברת יהוה: ואת ברת
 המלך ואת כל הבא על לב שלמה
 לעשות בבית יהוה ובמזבחו הצלח:
 12 ויהא יהוה אל שלמה בלילה
 ויאמר לו ששמעתי את תפלתך
 ובראתי במקום הזה לי לבית זבח:
 13 הן אעזר השמים ולא יהיה סגר
 והן אגוז עץ הנב לאכול הארץ
 14 ואם אשלת דבר בעמי: ויכנעו
 עמי אשר נקרא שמי עליהם
 והמללו ויבקשו פני וישבו
 סורכיהם הרעים ואני אשמע מן
 השמים ואסלת לחמאתם וארפא:
 15 ואת ארצם: עתה עמי יהיו מטהות
 ואזני קשבות לחפלת המקום הזה:
 16 ועתה בהרהורי וקדשתי את הבית
 הזה להיוות שמי שם עד עולם:
 והיו עמי ולכי שם כל הימים:
 17 ואררה את חלק לפני כאשר הלך
 דוד אביר ועלשור: ככל אשר
 צוהוך וחקי ומשפטי השמור:
 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר
 כרתי לדוד אביר לאבך לאיכות
 19 לך איש מושל בישראל: ואם
 חשיבון ארם ועוהם חקווי
 ונורו יום ביום להעלות במצור
 13 משה

ומצותי אשר נתתי לפניכם והלמטם
 ועכרתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: ונתחיתם מעל ארמתי אשר
 נתתי להם ואת הכות הורח אשר
 הקדשתי לשמי אשליך מעל פני
 ואחננו למשק ולשננרה בכל
 העמים: והכות הזה אשר הורח
 21 עליון לכלל עבר עליו ושם ואמר
 במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
 ולבית הזה: ואמרו על אשר עזבו
 את יהוה אלהי אבותיהם אשר
 הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו
 באלהים אחרים וישתחוו להם
 ויעזבו על כן הביאת עליהם את
 כל הרעה הזאת:

ח 8

ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה
 1 שלמה את בית יהוה: ואת ביתו:
 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה
 בנה שלמה אחים ויושב שם את בני
 ישראל: וילך שלמה חמת צובה
 3 ויחזק עליה: ויבן את חורם
 4 כדבר ואת כל עירי המסכנות אשר
 בנה בחמת: ויבן את בית הורון
 5 העליון ואת ברת הורון החמחון
 ערי סגור חומות דלתים וכרות:
 6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות
 אשר היו לשלמה ואת כר ערי
 7 הרב ואת ערי הפרשים ואת כר
 השקן שלמה אשר השק לבנות
 8 כירושלים וכלכנען ובכל ארץ
 9 מסעלתו: כלל העם הנותר מן
 החתי והאמרי והמדי והחוי
 והיבוי אשר לא מושראל חמה:
 10 מן בניהם אשר נחרו אהרבים
 מארץ אשר לא כלום בני ישראל
 ויעלם שלמה לכס עד היום הזה:
 11 וכן בני ישראל אשר לא נתן שלמה
 לעבדים למלאכהו כי המה אנשי
 12 מלחמה ושירי שלישין ושירי רבנו
 ופרשיו: ואלה שירי הנצבים אשר
 13 למלך שלמה חמשים ומאתים
 14 הדיים בעם: ואת בת מרעיה העלה
 שלמה סעיר דוד לבית אשר בנה
 15 לה כי אמר לא חשב אשה לי בבית
 דוד מלך ישראל: כי קרש המה
 16 אשר בנה אלהים ארון יהוה:
 17 אז העלה שלמה עלות ליתוה על
 18 מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם:
 19 ונורו יום ביום להעלות במצור
 13 משה

והמורקות והמחוח והב סגור ופתח הבית דלחוחיו הפניסיות לקרש הקרשים ודלתיו הבית להוכיל זהב :

ה 5

א ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה ארז קרשי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן במצרות 2 בית האלהים : אז וקהיל שלמה ארז וקני ישראל ואת כלי ראשי המטות ושיאי האבות לבני ישראל ארז וירושלם להעלות ארז ארזן ברית יהוה מקור דוד היא ציון 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל 4 בהנח הוא החדש השבעי : ויבאו כל קני ישראל וישאו הלוים ארז 5 הארון : ויעלו ארז הארון ואת אהל סוער ואת כלי הקרש אשר באהל העלו ארם הכהנים הלוים : 6 והמלך שלמה וכך ערת ישראל הנעורים עליו לפני הארון מבתים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא 7 יספרו טרב : ויביאו הכהנים ארז ארון ברית יהוה אל מקומו ארז הכיור הבית אל קרש הקרשים ארז 8 החרת כנפו הכרובים : ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום התיכון וכסו הכרובים על הארון 9 ויער ברז מלמעלה : ויאריכו הכרים ויראו ראשי הכרים כן הארון על פני הברז ולא יראו החזעה ויהי שם עד היום הור : 10 אין בארון רק שני הלהות אשר נתן משה כהרב אשר כחה יהוה עם בני ישראל כצאתם מסצרים : 11 ויהי כצאת הכהנים כן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו 12 אין לשמור למחלקות : והלוים המשרתים לכלים לאמץ להימן ליהודון ולבניהם ולאחיהם מלכשם בוך במצלותים ובגבלים וכנרות עמיים טורח למזבח וקמחים כהנים למאר ועשרים 13 כמצצרים כמצצרות : ויהי נאחד למצצרים ולמשרתים להשמיע קול אחד להלל ולהודות ליהוה וכהרים קול כמצצרות ובמצלותים ובכלי הישר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא נגן דומם

בית יהוה : ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים :

ו 6

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון א בערפרי : ואני בניתי בית זבל לך 2 וסבן לשבתך עולמים : ויסב 3 המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכך קהל ישראל עומד : 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו ארז דוד אבי ויבדו מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתו את עמי מארץ מצרים לא בריתי בעיור טבל שבשו ישראל לבנות בית ליהוה שמי שם ולא בחרתי כאיש להוות נגיד על עמי ישראל : ואבחר כדוד להוות עמי שמי שם ואבחר כדוד להוות עמי עמי ישראל : ויהי עם לבב דוד 7 אבי לבנות בית לישם יהוה אלהי ישראל : ויאמר יהוה אל דוד 8 אבי וינן אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי המיבנות כי היה עם לבבך : רק אתה לא חננה הבית כי כנך הוצא מחליצך הוא יבנה הבית לשמי : וקם יהוה את דברו ו אשר דבר ואקום החרת דוד אבי ואשב על כפאי ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל : ואשים שם ארז 11 הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל : ויעמד לפני 12 מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו : כי עשה שלמה 13 כדור נחשת ויחנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמרת שלוש קומותו ויעמד עליו ויברך על בניו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה : 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין 15 כבוד אלהים בשמים ובארץ שפר הבריות והחמד לעבדיך ההלטים לפניך ככל לבם : אשר שמרת 16 לעבדך דוד אבי את אשר דברתי לו וחדרתי כפיד וביד מלאתי כיום הזה : ועתה יהוה אלהי 17 ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברתי לו לאמר לא יבחר לך איש מלפני ויסיב על כפאי ישראל רק אם יספרו נגיד את דומם

האלהים הארך אמות במרה
 הראשונה אמות עשרים וחמש אמות
 4 עשרים : והאולם אשר על פני
 הארך על פני רחב הבית אמות
 עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפתו
 5 ספספים זה מהור : ואת הכתר
 הגדול חסה עצי ברזשים ויהפחו
 זהב טוב ויעל עליו הכתרים
 6 ושרשרת : ויצף את הבית אבן
 יקרה לתפארת והזהב זהב פרום :
 7 ויהף את הכתר הקורות הספספים
 וקירותיו ודלתותיו זהב ופחתו
 8 כרובים על הקירות : ויעש את
 בורח קרש הקרשים ארזו על פני
 רחב הבית אמות עשרים ויהבו
 אמות עשרים ויהפחו זהב טוב
 9 לככרים שש מאות : ומשקל
 לספספיהם לשקלים המששים זהב
 10 והקליות חסה זהב : ויעש בבית
 קרש הקרשים כרובים שנים מעשה
 11 ענציעים ויצמו אחם זהב : וכנפי
 הכרובים ארכם אמות עשרים כנף
 האחד לאמרת המש מנעת לקרש
 הבית והכנף האחרת אמות המש
 12 מניע לכנף הכרוב האחר : וכנף
 הכרוב האחד אמות המש מניע
 לקרש הבית והכנף האחרת אמות
 המש דבקה לכנף הכרוב האחר :
 13 כנפי הכרובים האלה פרשים אמות
 עשרים והם עפרים על רגליהם
 14 ופניהם לבית : ויעש את המרכב
 הכלל וארמונו ולבסיל ובזן ויעל
 15 עליו כרובים : ויעש לפני הבית
 עמודים שנים שלשים והמש
 ארך והצפת אשר על ראשו אמות
 16 חמש : ויעש ושרשרת ברזר ויהן
 על ראש העפרים ויעש רמונים
 17 טאה ויהן בשרשרת : ויקם את
 העמודים על פני התיבה אחר
 מסימן ואחר מהשטאר ויקרא שם
 הימיני יבין ושם השמאלי בעז :

את הים סבוב שנים טוהים הבקרי
 יצוקם במצתחו : עטר על שנים
 4 ועל ששה פנים ויה ושלשה פנים
 ושלשה פנים ויה ושלשה פנים
 נגברו ושלשה פנים מורחה והים
 עליוהם מלפניו וכל אחיהם
 כיתה : ועבדו טפח ושפירו כמעשה
 5 שפת כוס פרח שושנה מהזק כהים
 שלשה אלפים יכול : ויעש כורוס
 6 עשרה ויהן חמשה כסיני וחמשה
 מהשפאול להצצה כהם אח מעשה
 והקולה ויהיו כלם והים להצצה
 7 דכהנים בו : ויעש את מנורת הזהב
 עשר כמשפספם ויהן בהיכל המש
 8 מסימן וחמש משפאול : ויעש
 מסימן וחמשה משפאול ויעש מורקי
 זהב טאה : ויעש חצר הכהנים
 9 והקורה הגדולה ודלתות לעזרה
 ודלתותיהם צפה נחשת : ואת הים
 10 נהן סתף היבנות קרטה סתף
 נבחה : ויעש חורם את הסיריה ואת
 11 היענים וארז המדוקות ויכל היום
 לעשות את המלאכה אשר עשה
 למלך שלמה בבית האלהים :
 12 עמודים שנים והגלות והכתרות
 על ראש העמודים שהים ותשכורת
 שתיים לכסות ארז שתי גלות
 הכתרות אשר על ראש העמודים :
 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי
 השכבות שנים טוהים רמונים
 לשכבה האחת לכסות ארז שתי
 גלות הכתרות אשר על פני
 14 העמודים : ואת המננות עשה ואת
 הכרות עשה על המננות : ארז טו
 הים אחד וארז הבקר שנים עשר
 15 חתיות : ואת הסרות ואת היענים
 וארז המולגות וארז כל כליהם
 עשה היום אביו למלך שלמה
 16 למית יהוה נחשת מוקן : בככר
 17 הירדן יצק המלך בעבד הארמי
 בן סבור : וכן צדדתי : ויעש
 18 שלמה כל הכלים האלה לרב טאז
 כי לא נחתי משקל הנחשת :
 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר
 כות האלהים וארז מוכת הזהב
 וארז השלחנות ועליהם להם
 20 הפנים : ואת המנרות ונרותיהם
 לכענים כמשפט לפני הדבית והב
 21 סגור : והסרתו והגרות והמלקחים
 והב הוא מכלות זהב : והמסרות
 22 והמדוקות כר ה

ד 4

1 ויעש מוכת נחשת עשרים אמה
 ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר
 2 אמות קמרו : ויעש את הים מוצק
 עשר באמה משפתו אל שפתו
 עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
 שלשים באמה יסב ארו סביב :
 3 ורמות בקריתתה לו סביב סביב
 סובבים ארו עשר באמה מקומיהם
 5

6. Pappell. in v. T. p. 653.

10. Abod. Latte. Schrift. II, 332. Museum Haber,
II. p. 260 ff. 361 ff.

8. De lignis et arb. pectis hysq. Biele in Mus.
Hig. 1. 1/4.

13. Urbh. Inled. in 70. I. 1709.

16. 17. Quomodo intelligenda sit compo-
satio eor. qui in Templo edificando
adhibiti fuerunt, ad. ap. Urb. Bibl. 1. 6, 973.
- Cappell. ad V.T. p. 653.

והמלך ויועץ לפתח פתוחים עם
 והחכמים אשר עמי ביהודה
 ובירושלים אשר הכין דודי אבני
 ושלח לי עצי ארזים ברושום
 ואלנוטים מהלבנון כי אני ידעתי
 אשר עבדיך יודעים לחרות עצי
 לבנון והנה עבדי עם עבדיך
 ודחבון לי עצים לרב כי הברת
 אשר אני בונה נודל והפלא
 והנה לחטבים לכתרי העצים
 נחתי חטים מכרות לעבדיך כרים
 עשרים אלף ושקלים כרים עשרים
 אלף ויון בחים עשרים אלף ושמן
 כתיב עשרים אלף ויאמר הורם
 מלך צד נכחם וישלח אל שלמה
 באהבת יהוה את קמו נתן עוליהם
 מלך ויאמר הורם ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר עשה את השמים
 ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך
 בן הנם יורע שכל זבנר אשר
 יבנה בית ליהוה וכות למלכותו
 ועתה שלחתי איש חכם ויועץ בינך
 להורם אבני בן אשה סן בנות
 ון ואביו איש צדי יודע לעשות
 כהב ובכסף בנחשת כנרות
 כאבנים ובקצים בארגמן בהללות
 ובקין ובכסף וזפת כל פתוח
 ולהשב כר מסערת אשר נתן לו
 עם חכמי והכמו איני דודי אבני
 ועתה החטים והשקלים השמן
 והיון אשר אמר ארני ישלח לעבדיך
 ואנחנו נכרת עצים סן הלבנון ככל
 צרכך ונביאם לך רפסרות על ים
 וסו ואחה חקלה אחם ירושלים
 ויספר שלמה כל האנשים הנריים
 אשר בארץ ישראל אהרו חסר
 אשר ספרם דודי אבני ויבאו אמה
 וחמשים אלף ושלשת אלפים ויש
 מאות ויעש סרם שבקום אלף
 סכל ושמיים אלף הצב כר ושלשת
 אלפים ויש מאות מנחמים להעביר
 את העם

הארץ : עתה חכמה וסודן הן לי
 ואצאה לפני העם הורה ואבואה כי
 מי ישפט את עמך הור הנודל
 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר
 הורה ואת עם לכבד ולא שארית
 עשר נכסים וכבוד ואז נמש שואר
 וגם ימים רבים לא שארית וחשאר
 לך חכמה וסודן אשר השפט את
 עמי אשר המלכותך עליו : החכמה
 והסודן נתון לך ועשר ונכסים וכבוד
 אתן לך אשר לא היה כן למלכים
 אשר לפניך ואחרך לא יהיה כן
 ויבא שלמה לבמה אשר בניעון
 ירושלים סלפני אהל מועד ויסד
 על ישראל ויאסף שלמה רכב
 ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות
 רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניהם
 כערי הרכב ועם המלך בירושלים
 ויהיו המלך את הכסף ואת הזהב
 בירושלים כאבנים ואת הארזים נתן
 כשקמים אשר בשמלה לרב : ומוצא
 המסוס אשר לשלמה מסערים
 ומלוא סודי המלך מקרא יקחו
 במחר : ויעלו ויצאו ממצרים
 סרכבה נפש מאות כסף וסוס
 ברבשים ופאר וכן לכל מלכי
 החתים ומלכי ארם כיום ויצאו
 ויאמר שלמה לכנות בית לישב יהוה
 ובית למלכותו :

ב 2

א ויספר שלמה שבקום אלף איש
 סכל ושמיים אלף איש הצב כר
 ומנחמים עוליהם שלשת אלפים
 ויש מאות : וישלח שלמה את
 חורם מלך צד לאמר כאשר עשית
 עם דודי אבני והשלח לו ארזים
 לבנות לו בית לשבת בו : הנה אני
 בונה בית לישב יהוה אלהי הקדוש
 לו להקטיר לפניו וסודן סמים
 ובעצרת המיד ועלות לבקר ולקרב
 לשכחות וחרשים ולמועדי יהוה
 אלהינו לעולם זאת על ישראל
 והביר אשר אני בונה נודל כי
 ה נודל אלהינו סכל האלהים : ובי
 ועצר כח לבנות לו בית כי השמים
 ושמי השמים לא יכלתו וסו
 אני אשר אבנה לו בית כי אב
 להקטיר לפני : ועתה שלח לי
 איש חכם לעשות כהב ובכסף
 ובנחשת ובכרזל ובארגמן ובמרמי

ג 3

והיה שלמה לבנות את בית
 יהוה בירושלים בהר המוריה אשר
 נראה לדודי אכיהו אשר הכין
 במקום דודי נתן ארנן היבוס
 ויהיה לבנות בהדש השני בשני
 כשנת ארבע למלכותו : ואחר
 חסר שלמה לבנות את בית
 האלהים

אכנים נתנו לאוצר בית יהוה ועל
 9 יד והיאל הנרשני : וישמחו העם
 על התנכבם כי בלבב שלם התנבאו
 ליהוה וגם דוד המלך שמח בשמחה
 י גדולה : ויברך הויד את יהוה
 לעיני כל ההמל ויאמר דוד ברוך
 אתה יהוה אלהי ישראל אבניו
 11 מעולם ועד עולם : לך יהוה
 הגדלה והנבירה והתפארת והנצח
 וההוד כי כר בשמים ובארץ לך
 יהוה הממלכה והמחנשא לכל
 12 לראש : והקשר והכבוד מלפניך
 ואחה מושל בכל ויבדך כח גבורה
 13 ויבדך לגדל ולהזק לכל : ועתה
 אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
 14 לשם תפארתך : וכי מי אני ומי
 עמי כי נקצר כח להחזיר כואת כי
 15 טו מסך הכר ומיךד נתנו לך : כי
 גרום אנחנו לפניך וחושבים ככר
 אבותינו ככר ימינו על הארץ ואין
 16 מקום : והנה אלהינו כל המסון
 היה אשר הביטנו לבנות לך בית
 לשם קרשך מידך היא ולך הכר :
 17 וידעתני אלהי כי אתה בתן לבב
 ומשירים תרצה אני בישר לבני
 התנכתי כר אלה ועתה עמך
 הנמצאו מה ראיתי בשמחה להתנב
 18 לך : יהוה אלהי אבותים יצחק
 וישראל אבותינו שמרה זאת
 לעולם לצדק קחשבורת לכב עמך
 19 והכן לבנים אליך : ולשלמה בני
 חן לכב שלם לשמור מצותך
 ערותך וחקך ולעשות חכר
 ולכונן הבירה אשר הבינותי
 2 ויאמר דוד לכל הקהל ברכו ג
 את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל
 יהוה אלהי אבותיהם ויקחו
 21 וישתחו ליהוה ולמלך : וינכחו
 ליהוה ונחום ויעלו עלות ליהוה
 למחרת היום הוא פרים אלה
 אילים אלה כבשים אלה ונמתיה
 22 ונחום לרב לכל ישראל : ויאבילו
 וישחו לפני יהוה ביום ההוא
 בשמחה גדולה וימליכו שנת
 לשמחה בן דוד וישמחו ליהוה
 23 לגוד ולזרוק לבתן : וישב שלמה
 על כסא יהוה למלך הרהר דוד
 אביו ויצלח וישמעני אלו כר
 24 וישראל : וכל השרים והנכרים
 וגם כר בני המלך דוד נתנו יד
 25 בהתח שלמה המלך : ויעל יהוה
 אa 4

דברי הימים ב

א א

ויתחזק שלמה בן דוד **ג**
 1 מלכותו ויהוה אהיו
 2 עמו ויגדלו למעלה : ויאמר
 שלמה לכל ישראל לשרי האלמים
 והסאות ולשפטים ולכל נשיא לכל
 3 ישראל ראשי האבות : וילכו
 שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר
 4 האלהים אשר עשה משה עבד יהוה
 במדבר : אכל ארון האלהים העלה
 5 הויד מקריה ישרים בתכין לו דוד
 כי נמה לו אהל בירושלם : ומזבח ה
 הנחשת אשר עשה בעלזל בן אורי
 6 בן חור שם לפני משכן יהוה
 וירדשו שלמה והקהל : ויעל
 7 שלמה שם על סוכה הנחשר לפני
 יהוה אשר לאהר סוער ויעל עליו
 8 עזוב אלה : כליה הוא נאה
 אלהים שלמה ויאמר לו שאל מרה
 9 אהן לך : ויאמר שלמה לאלהים
 אחת עשית עם דוד אבי חסר עזול
 10 והמלכתי החחוי : עתה יתור
 אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי
 11 אתה המלכתי קר עם רב כעמך
 כר ד הארץ :

את שלמה למעלה לעיני כל ישראל
 ויתן עליו חור מלכות אשר לא
 היה על כל מלך לפניו על ישראל :
 ודוד בן ישו מלך על כל ישראל :
 והימים אשר מלך על ישראל
 ארבעים שנה בחברון מלך שבע
 שנים ובירושלם מלך שלשים
 ושלוש : וימח כשיבה טובה שבע
 ימים עשר וכבוד ומלך שלמה
 בנו תחמו : ודברי דוד המלך
 הראשנים והאחרים הנם כתובים
 על דברי שמואל הראר ועל דברי
 נתן הנביא ועל דברי גי החזר :
 עם כל מלכותו ונבחרו וקצחים ל
 אשר עברו עליו ועל ישראל ועל
 כל ממלכות הארצות :

29. Licht. Inled. II. p. 506. 4.

15. #
7375 Limitas. Lyl. sig. II. 1014.

XXIX

2. W. W. Fried. Doyt Kl. Schriften. III, 419.

4-7. Heinga de Pind. p. 464.

4. Lappell. in v. T. p. 652.

28 כח

א ויקהל דוד את כל שרי ישראל
 שרי השבטים ושרי המחלקות
 המשרתים את הסלך ושרי האלמים
 ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה
 ומלך ולבניו עם הכרטיים
 והגבורים ולכל גבור חיילי ארץ
 2 וירושלים : ויקם דוד המלך עיר
 רגלו ויאמר שמעוני אחי ועמא אני
 עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון
 ברית יהוה ולהרים רגלי אלהינו
 3 והכינותי לבנות : והאלהים אסר
 לי לא לבנות בית לשמי כי אבי
 שלחמות אחר : ודמים שפכת :
 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בוסלך
 בית אבי לחיות למלך על ישראל
 לעולם כי בהודיה בחר לגדו
 וכבית יהוה בית אבי ובבני אבי
 כי דעה להלמד על כל ישראל :
 ה ומלך בני כי רבים בניו נתן לי
 יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת
 על כסא מלכות יהוה על ישראל :
 6 ויאמר לי שלמה בן הוא ובנה
 ביתו והצרותיו כי כחתי בו לי לבן
 7 ואני אחיה לו לאב : והכינותי את
 מלכותו ער לעולם אם יחוק לעשות
 8 מצותי ומשפטי כיום הזה : ונתת
 לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאנו
 אלהינו שמו וירשונו כל מצות
 יהוה אלהיכם למען חירשו את
 הארץ הטובה והתחלפת לבנוכם
 9 אחריכם ער עולם : ואתה שלמה
 בני דע את אלהי אביך ועבדתו
 בלב שלם ובנפש חפצה כי ככל
 לבבות הורש יהוה וכל יצר מחשבות
 סבין אם חירשונו : וצא לך ואם
 1 העזובנו ויחדך לעד : ראה עתה כי
 יהוה בחר בך לבנות בית למקדש
 11 חוק ועקשה : ויחן דוד לשלמה בנו
 את חבנות האולם ואת בתיו וגנניו
 ועליתו וחיריו הפנימים ובית
 2 הכפרת : וחבנות כל אשר היר
 ברות עמו לחצרות בית יהוה ולכל
 הלישכות סביב לאצרות בית
 האלהים ולאצרות הקרשים :
 3 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל
 מלאכת עבדת בית יהוה ולכל כלי
 4 עבדת בית יהוה : לזהב במשקל
 לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
 כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה
 5 וזעבורה : ומשקל למגורו הזהב
 אבנים

וגרותיהם זהב במשקל מגורה
 ומגורה ונחתיה ולמגורת הכסף
 במשקל למגורת ונחתיה כעבורת
 16 מגורה ומגורה : ואת הזהב משקל
 לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן
 17 וכסף לשלחנות הכסף : והמולגות
 והמקורות והקשרות זהב שהיה
 ולכפורי הזהב במשקל לכפור
 וכפור ולכפורי הכסף במשקל
 18 לכפור וכפור : ולמזבחת הקטרת זהב
 מוקף במשקל ולהכנת המרכבה
 הכרוכים זהב לפרשים ומכבים
 19 על ארון ברית יהוה : הכל בנתב
 20 כד יהוה עליו השכיל כל מלאכת
 החבנות : ויאמר דוד לשלמה בנו
 חוק ואסן ועשר אל תורה ואל
 תחר כי יהוה אלהים אלהי עמך
 לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל
 21 מלאכת עבודת בית יהוה : והנה
 שמלקות הכהנים והלוים לכל
 עבודת בית האלהים ועמך בכל
 מלאכה לכל דיוכ בחכמה לכל
 עבודה והשרים וכל העם לכל
 דברוך :

29 כט

א ויאמר דוד המלך לכל הקהל
 שלמה בני אחי בחר בו אלהים
 נער ודך והמלאכה גדולה כי לא
 לאדם הבורה כי ליהוה אלהים :
 2 ובכל שיה הביטתי לבית אלהי
 3 הנהב לזהב והכסף לכסף והנחשת
 לנחשת הברזל לברזל והעצים
 לעצים אבני שוחם ומלואים אבני
 פז ורעמה וכל אבן יקרה ואבני
 3 שיש לרב : ועוד ברצותי בבית
 אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נחת
 4 לבית אלהי למעלה סכר הבינותי
 לבית הקדש : שלשה אלפים ככרי
 5 זהב טהוב אופר ושבעת אלפים
 ככר כסף טוקק רשות קירור
 6 הכתים : לזהב לזהב ולכסף לכסף
 7 וזבל מלאכה ביד חרשים ובי
 סתגרב למלאות ידו היום ליהוה :
 8 ויחננו שרי האבות ושרי שבטי
 ישראל ושרי האלמים והמאור
 7 ושרי מלאכת המדך : ויחננו
 לעבודת בית האלהים זהב ככרים
 8 חמשת אלפים ואורכנים רבו
 וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת
 רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל
 9 סאת אקף ככרים : והנמצא אתו
 אבנים

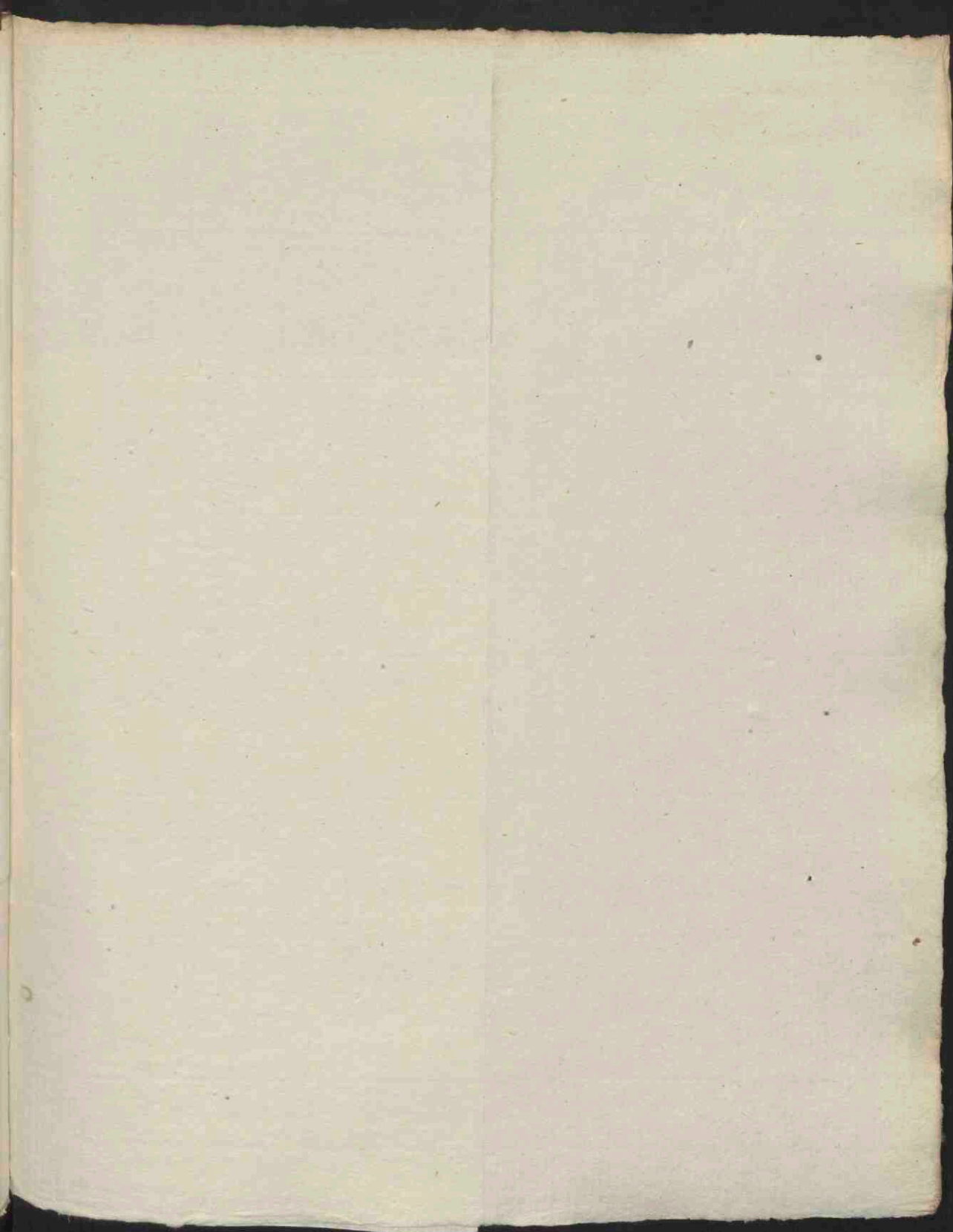
29 ליצחרי בניו ונניו למלאכה
 החיצונה על ישראל לשפטים
 ל ולשפטים : לחברוני השביתו
 ואחיו בני חירל אלף ושבע סאור
 על פתח ישראל מעבר לירדן
 מערכת לכל מלאכת יהוה ולעבודת
 31 המלך : לחברוני ירדו הראש
 לחברוני לחרותו לאבות כשגה
 הארבעים למלכות דוד נדרשו
 וימצאו בהם גבורי חיל כיעור
 2 גלעד : ואחיו בני חירל אלפים
 ושבע מאות ראשי האבות וימקרים
 דוד המלך על הראובני והגרי
 וחצי שנט המנשי לכל דבר האלהים
 ודבר המלך :

הענותו לבנימינו ועל מחלקו
 עשרים וארבעה אלף : העשירי 13
 לחרש העשירי ספרו הנטופתי
 ליהויה ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלף : עשתי עשר לעשתי עשר 14
 החרש בניו הסרעונו מן בני
 אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה
 אלף : השנים עשר לשנים עשר 15
 החרש הלוי הנטופתי לעתויאל
 ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף
 ועל שבט ישראל לראובני נגד 16
 איעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו
 בן מעקב : ללוו השבירה בן 17
 קסאל לאהרן צדוק : ליהודה 18
 אליהו מאתו דוד לישכר עטרי
 בן מיכאל : לזבולן ושפטיהו בן 19
 עבדיהו לנפתלי וימסות בן עזריאל
 לבני אפרים הושע בן עזיהו לחצי כ

כז 27

א ובני ישראל למספרם ראשו
 האבות ושירי האלפים והמאות
 ושפטיהם המשרתים את המלך לכל
 דבר המחלקות הבאה והיצאת הדש
 בחרש לכל הרשי השנה המחלקת
 האחר עשרים וארבעה אלף :
 2 על המחלקת הראשונה להרש
 הראשון ישבעים בן בריאל ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף :
 3 מן בני מרץ הראש לכל שירי
 4 הצבאות להרש הראשון : ועל
 מחלקת החרש השני דודי האהונו
 ומחלקו ומקלות הנגיד ועל
 מחלקת עשרים וארבעה אלף :
 ה שר הצבא השלישי לחרש השלישי
 בניהו בן יהודע הבחן ראש ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף :
 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל
 השלשים ומחלקו עמינד בנן :
 7 הרביעי לחרש הרביעי עשהאל אחיו
 וזאב ובניהו בני אחיו ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף :
 8 החמישי לחרש החמישי אשר
 שמוות החרש ועל מחלקו עשרים
 9 וארבעה אלף : השישי לחרש השישי
 עירא בן עקש התקוני ועל מחלקו
 10 עשרים וארבעה אלף : השביעי
 לחרש השביעי הלץ הפלוגי מן בני
 אפרים ועל מחלקו עשרים
 11 וארבעה אלף : השמיני לחרש
 השמיני סבני החשיה ליהויה ועל
 מחלקו עשרים וארבעה אלף :
 12 החשיני לחרש החשיני אביעזר

שבט מנשה ויאל בן פריהו : לחצי 21
 המנשה ליעזר ידו בן זכריהו
 לבנוסן ועשויאל בן אבנר : לרן 22
 עיראל בן ירחם אלה שרו שבטו
 ישראל : ולא ישא דוד מספרם 23
 לסכן עשרים שנה ולמסכה כי אמר
 יהוה להרבנות ארץ ישראל ככוכבי
 השמים : ויזאב בן צרויה חרל
 לבנות ולאל כלה ויהי בואר קנף
 על ישראל ולא עלה המספר במספר
 רבוי הימים למלך דוד : ועל כה
 אצרות המלך עומות בן עדיאל ועל
 האצרות בשרה בערים ובכפרים
 ובמגילות יהונתן בן עזיהו : ועל 26
 עשי מלאכת השדה לעבדת הארמה
 עזרי בן כלוב : ועל הכרמים 27
 שמעון הרמתי ועל שכרמים
 האצרות היון זכרי השפמי : ועל 28
 החרש והשקמים אשר בשפלה כעל
 הנה הגדוה ועל אצרות השמן יועש :
 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי 29
 השרוני ועל הבקר בעמקים עשמי
 בן ערלי : ועל הגמלים אוביאל 30
 הישמעלי ועל האתונות וחריו
 המרתי : ועל הצאן יוזו הגרי 31
 כל אלה שירי הכוש אשר למלך
 דוד : ויהונתן יוד דוד ויעץ 32
 איש סבני וסופר הוא וחיאל
 בן חכמוני עם בני המלך : ואחיהם 33
 יועץ למלך וחושיו הארכי רע המלך :
 ואחיו אחיהם יהודע בן בניהו 34
 ואביתו ושר צבא למלך יואב :

W. Capell. in V. T. p. 652.

6 כל אלה על ידו אביהם בשיר בירת
 והיה במצותים נבליים ונגזרות
 לעבודת בית האלהים על ידי המלך
 7 אסף ויהונן וחמון : ויהי מספרם
 עם אחיהם סלמיו שיר ליהודה כר
 המכון מאתים שמונים וששנתי :
 8 ויפילו גורלות משמרת לעמם כקטן
 9 כגורל מנין עם הלמיר : ויצא
 הגורל הראשון לאסף לחוסף גדליהו
 השני הוא ואחיו ובגו שנים עשר :
 10 השלישי זכר בני ואחיו שנים עשר :
 11 הרביעי לצרו בני ואחיו שנים
 12 עשר : החמישי נתנו בניו
 13 ואחיו שנים עשר : הששי בקיחו
 14 בני ואחיו שנים עשר : השביעי
 15 ישראל בני ואחיו שנים עשר :
 16 השמיני ישעיהו בני ואחיו שנים
 17 עשר : התשיעי סתניהו בניו
 18 ואחיו שנים עשר : העשירי
 19 שמעי בני ואחיו שנים עשר :
 20 עשור עשר עזאל בני ואחיו שנים
 21 עשר : השנים עשר להשכור
 22 בני ואחיו שנים עשר : לשלשה
 23 עשר שובא בני ואחיו שנים עשר :
 24 לארכיה עשר סחזיהו בני ואחיו
 25 שנים עשר : לחמשה עשר
 26 ירמח בני ואחיו שנים עשר :
 27 לששה עשר לחנניה בני ואחיו
 28 עשר : לשבעה עשר
 29 לישבקשה בני ואחיו שנים עשר :
 30 כח לשמונה עשר לחנני בני ואחיו
 31 שנים עשר : לחשבע עשר למלתי
 32 בני ואחיו שנים עשר : לעשרים
 33 לאליה בני ואחיו שנים עשר :
 34 לאחור ועשרים להחור בני ואחיו
 35 שנים עשר : לשנים ועשרים
 36 גדלתי בני ואחיו שנים עשר :
 37 לשלשה ועשרים לסחויא בני
 38 ואחיו שנים עשר : לארכיה
 39 ועשרים לרוממתי עז בני ואחיו
 40 שנים עשר :

26 כו

א למחלקות לשערים לקרובים
 משלמיהו בן קרא מן בני אסף :
 2 ולמשלמיהו בניו וזכריו הכבוד
 ודיעאל השני זכריו השלישי
 3 יהונתן הששי אליהועני השביעי :
 יהונתן הששי שמעיה הכבוד
 4 ולעזר אדם בניו שמעיה הכבוד
 והזכר השני וואה השלישי ושכר
 המקדיש על יד שלמית ואחיו :
 ליצחרי

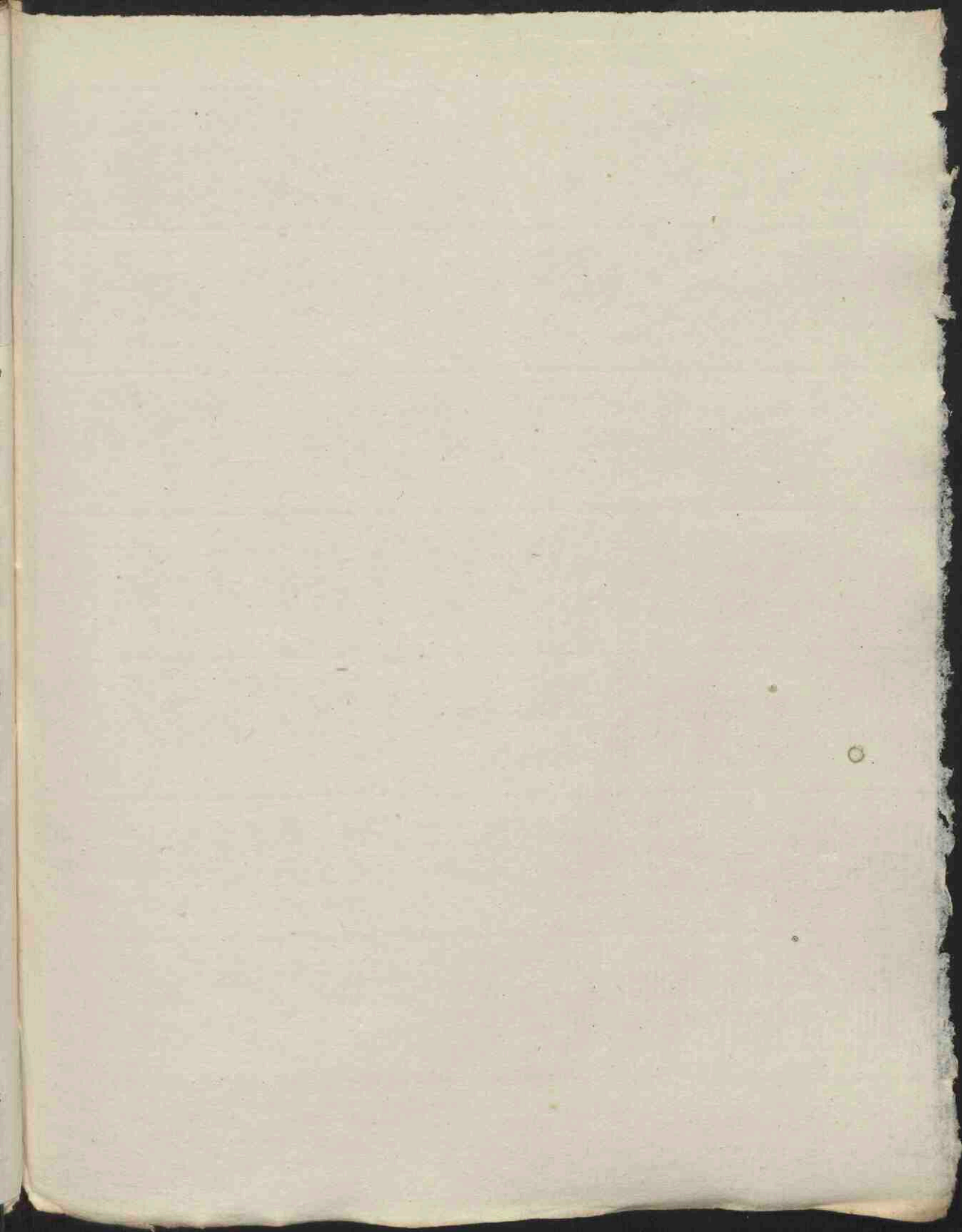
הרביעי ונחנאל החמישי : עזאל ה
 השישי יששכר השביעי מעלתי
 השמיני כי ברכו אהים : ולשמעיה
 6 בני גולד בניו המספרים לכור
 אביהם כי נבזו חיל המר : בני 7
 שמעיה עחני ורמאל ועזר אלובד
 אחיו בני חור אליהו וסבניהו :
 8 כל אה מבני עזר אדם המה ובניהם
 ואחיהם איש חור כנה לעברה
 9 וששים ושנים לעזר אדם :
 ולמשלמיהו בניו ואחיהם בני חור
 10 שמונה עשר : ולחמה מן בני
 11 כבוד וישמיהו אביו לראש
 חלקיהו משני סבליהו השלישי
 12 זכריו הרביעי כר בניו ואחיהם
 לחמה שלשה עשר : לאלה סחלקות
 13 השערים לראש הגבוי משמרות
 לעמם אחיהם לשרה בניה יהוה :
 14 ויפילו גורלות כקטן כגורל לבזר
 15 אבוהם לשעך ושעך : וסל הגורל
 16 מרהה לשלמיהו וזכריו בניו וזען
 17 בשכל הפילון גורלות ויצא גורלו
 18 צפונה : לעזר אדם נגבה ולבניו
 19 בית האספים : לשמוס ולחמה
 20 למערב עם עקר שלכת במסל
 21 הקולה משמר לעמם משכר : למורה
 22 הלויים ששה לצפונה ליום ארבעה
 23 לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים
 24 שנים : למרר לעזר ארבעה
 25 לכסלה שנים למרר : אה במחלקות
 26 השערים לבני הקרתי ולבני מררי :
 27 והלויים אחיה על אוצרות בית
 28 האלהים ולאוצרות הקדשים : בני
 29 לעזר בני הגרשני ללעזר ראש
 30 האבות ללעזר הגרשני ותאלי :
 31 בני ותאלי זחם וזאל אחו עז
 32 אצרות בית יהוה : לעשרמי ליצחרי
 33 להברוני לעזאלי : ושבאל בן
 34 גרשום בן משה גיד על האצרות :
 35 ואחיו לאליעזר רחביהו בנוכה
 36 וישעיהו בני זורם בני זכרי בני
 37 ושלמח בני : והיא שלמות ואחיו
 38 על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש
 39 חור הפלך וראשי האבות לשיר
 40 האלמים והמאות ושירי הצבא :
 41 מן המלחמות ומן השלח הקדושים
 42 לחזק לבית יהוה : וכל ההקדיש
 43 שבואל הראד ושאוול בן קיש
 44 ואבנר בן נד ויואב בן צרויה כר
 45 המקדיש על יד שלמית ואחיו :
 46 ליצחרי

24 שלושה : אלה בני לוי לבית
 אבותיהם ראשי האבות למקוריהם
 בספר שמות ללגלגתם עשרה
 המלאכה לעבודת בית יהודה מן
 כהנים שנה ומקלה : כי אמר דוד
 הניח יהודה אלהי ישראל לעמו
 26 וישכן בירושלם עד לעולם : וגם
 ללוים אין לשאת את המשכן וארץ
 27 כל כליו לעבדתו : כי ברב דוד
 האתרוגים המה מספר בני לוי מן
 28 עשרים שנה ולמעלה : כי מעמדם
 דוד בני אהרן לעבודת בית יהודה
 על החצרות ועל השבועות ועל
 משרה לכל קדש ומעשה עבדת בית
 29 האלהים : וללחם המערכת ולסלח
 למנחה ולדקיקי המצות ולמחבת
 ולמרכבת וכל משרה וסרה :
 ללועזי בבקר בבקר לתרות ולהלל
 31 ליהוה וכן לערב : ולכל העולות
 עלות ליהודה לשבועות לחרשים
 ולמקדים במספר כמשפט עליהם
 32 מספר לפני יהוה : ושמרו את
 משמרת אהל מועד ואת משמרת
 הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם
 לעבדת בית יהוה :

כ"ד

א ולבני אהרן מחלקתם בני אהרן
 נדב ואביהוא אלעזר ואחמר :
 2 וימרת נדב ואביהוא לפני אביהם
 ובנים לא היו להם ויהנו אלעזר
 3 ואיחמר : ויהלכם דוד וצדוק מן
 בני אלעזר ואחימלך מן בני איחמר
 4 ולפקדתם בעבודתם : ומצאו בני
 אלעזר רבים לראשי הנפרים מן בני
 איחמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים
 לבית אבות ששה עשר ולבני איחמר
 5 ה לבית אבותם שמונה : ויחלקום
 בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי
 קדש ושרי האלהים מן בני אלעזר
 6 ובני איחמר : ויתכבם שמעיה בן
 נתנאי הסופר מן הלוי לפני המלך
 והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן
 אביתר וראשי האבות לכהנים
 וללוים בית אב אחד אחא לאלעזר
 7 ויאתו אחו לאיחמר : ויצא הגורל
 הראשון ליהויריב לרועיה השני
 8 לחרם השלישי לשערים הרביעי
 9 לסלמה החמישי למימן השישי
 10 להקח השביעי לאביר השמיני
 11 לישוע החשעני לשבתי העשירי

25 ויבדל דוד ושרי הנבא לעבדה א
 לבני אסף והימן ויהוהו הנביאים
 בכנרת נבבילים ובמצלות ויהי
 מספרם אנשי מלאכה לעבדהם :
 2 לבני אסף יצור ווסף ובתנור
 ואשראלר בני אסף על יד אסף
 הנבא על יד המלך : לירוחו בני
 3 ירוחן גדלוח וצרו נישעוהו
 חשביו ומחתייהו ששרה על יד
 4 אבירם ירוחן בכנור הנבא על
 חורח וחליל ליהוה : להימן בני
 5 הימן בקוהו מתניהו עיאל שבואל
 וירימרת תננה חנני אליאתר
 גדלתי ורמסו עור ישבקשה מלתי
 6 הוחר מתווארף : כל אלה בנים ה
 להימן חוה המלך נדבתי האלהים
 7 להרים קרן ויהן האלהים להימן
 8 בנים ארבעה עשר ובנות שלוש
 כל

14. Hameltr. Byb. ved. 7-27 1/2. Cappell. ad r. r. p. 651.
Heringa def. in. p. 46 u.

למנו לדרש אלהים כי נבעת ספני
 חרב מלאך יהוה :

כב 22

א ויאמר דודי זה הוא בית יהוה
 האלהים וזה מונח לעלה לישראל :
 ב ויאמר דודי לכונן את הגנים אשר
 בארץ ישראל ויעמדו הצבועים לחצוב
 אבני גזית לבנות בית האלהים :

3 וברול לרב למספרים לדלתות
 השערים ולמסכרות הכני דודי
 4 ונחשת לרב אין משקל : ועצי
 ארזים ריאונו מספר בני ארזים
 הצדנים והצדדים עצי ארזים לרב
 ה לרודי : ויאמר דודי שלמה בני נעך
 וך והבית לבנות יהוה להגדיל
 למעלה לשם ולהפארת לכל הארצות
 אכינה נא לו ויכן דודי לרב לפני
 6 סוח : ויקרא לשלמה בני ויצוהו
 לבנות בית יהוה אלהי ישראל :

7 ויאמר דודי לשלמה בנו אני הירד
 עם לבני לבנות בית לשם יהוה
 8 אלהי : והיה עלי דבר יהוה לאמר
 רב לרב שפכת ופלחמות גדולות
 עשית לא חבנה בית לשמו כי הרים
 9 גרים שפכת ארצה לפני : הנה בן
 גולד לך הוא יהוה איש מנוחה
 והנחתו לו ככל אויבו מסכים כי
 שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתו
 י על ישראל בימיו : הוא יבנה בית
 לשמי והוא יהיה לי לכן ואנו לו
 לאב ומכינתו את כסא מלכותו על
 11 ישראל עד עולם : עתה בני יהי
 יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה
 12 אלהיך כאשר דבר עליך : אך יתן
 לך יהוה שכל ובינה ויצוץ עץ
 ישראל ולשמור ארץ הורת יהוה
 13 אלהיך : אז תצליח אם תשמור
 לעשות את החקים ואת המשפטים
 אשר צוה יהוה את משה על ישראל
 חוק ואמץ אל חורא ואל התר :

14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה
 ורב כברים מאה אלף וכסף אלף
 אפים ככרים ולנחשת ולברזל אין
 משקל כי לרב תחת ועצים ואבנים
 15 רכינותי ועליהם חוסף : ועמך
 לרב עשי מלאכה הצבועים וחורשי אבן
 16 ועץ וכל הכס בכל מלאכה : לזהב
 לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר
 17 קום ועשה יהי יהוה עמך : ויצו
 דודי לכל שרי ישראל לעזר לשלמה
 18 והנה לכם מסבים מונח ביהויה את
 ישבי הארץ ונכשרה הארץ לפני
 יהוה ולפני עמו : עתה חטו לבבכם

כב 23

1 ודודי זקן ושבע ימים וימלך את א
 שלמה בנו על ישראל : ויאסף את
 2 כל שרי ישראל והכהנים והלויים :
 ויספרו הלוים מנן שלשים שנה
 3 וסערה יהי מספרם ללגלגתם
 לגברים שלשים ושבעה אלף : פאה
 4 לנצח על מלאכה בית יהוה עשרים
 וארבעה אלף ויששים ושפטים ששת
 אפים : וארבעת אלפים עשרים
 5 וארבעת אלפים סהללים ליהוה
 בכלים אשר עשיתי להלל : ויהללם
 6 דודי מחלקוק לבני לוי לנרשון קחת
 7 וטרוי : לנרשני לעזרן ושמעני :
 8 בני לעזרן הראש יהואל וחתם ויואל
 9 שלשה : בני שמעני שלמון והזיאל
 והרן שלשה אלה ראשי האהבה
 10 ללעזרן : ובנו שמעני יחזק ויגא ויעזרי
 11 ובזיעה אה בני שמעני ארבעה : ויהי
 יחזק הראש וזארה השני ויעזרי
 12 ובריעה לא הרבו בנים ויהו
 לבית אב לפקיה אחת : בני קהרן
 13 עמרם יצחק חכרון ועזרי ארבעה :
 בני עמרם אהרן ומשה ויברל אהרן
 14 להקרישן קרש קרשים הוא ובניו
 15 עד עולם להקטור לפני יהוה לשרתו
 ולברך בשמו עד עולם : ומשה איש
 16 האלהים בנו ויקראו על שבט הלוי :

17 בני משה גרשום ואליעזר : 18
 בני גרשום שבואר הראש : 19
 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש
 20 ולא היה לאליעזר בנים אחרים
 21 ובני רחביה רבו למעלה : בני יצחק
 22 שלמון הראש : בני חכרון וירוא
 23 הראש אמריה השני יחזק השלישי
 24 ויקמם הרביעי : בני עזיאל מיכה
 25 הראש וישיה השני : בני סרוי סחלי
 26 ופזי בני סחלי אלעזר וקיש
 27 ויסר אלעזר ולא היו לו בנים כי
 28 אס בנוה וישאום בני קיש אחיהם
 29 בני מושי סחלי ועדר וירמור
 שלושה :

כבר זהב וזה אבן יקרה והתני עני
 ראש דויד ושלל העיר הוציא
 3 הרבה מאד : ואת העם אשר בה
 הוציא וישר במגרה ובחריו
 הכרול ובמגרות וכן יעשה דויד
 לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל
 4 העם ירושלים : ויהי אחריו כן
 והעמד מלחמה בגור עם פלשתים
 או הכר סכני ההשתי ארץ סמי
 5 מולידו הרפא ויכנעו : והתני עור
 מלחמה את פלשתים ויד אלחנן כן
 יעור את לחמי אחי גלית הגתיו ועין
 6 הגיתיו כמגור ארנבים : והתני עור
 מלחמה בגור ויהי איש מדרה
 7 ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע
 וגם הוא נולד להרפא : וחרף את
 8 אחי דויד : אל נלרו להרפא בנת
 ויפלו ביד דויד ובר עבריו :

כא 21

1 ויעמד שטן על ישראל ויסח את דויד
 2 למנות את ישראל : ויאמר דויד אל
 יואב ואל שרי העם לבו ספרו את
 ישראל כמה שבע ועד דויהכניאו
 3 אלו וארעה את מספרם : ויאמר
 יואב ויפק יהוה על עמו כהם מאה
 4 סעמים הלא ארני המך כלם לארני
 לעבדים למה יבמש זאת אדני למה
 5 יהיה לאשמה לישראל : ודבר המלך
 6 חזק על יואב ויצא ויחלק
 7 בכל ישראל ויבא וירושלם : ויחן
 8 יואב את מספר ספקר העם אל דויד
 ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
 9 אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע
 10 מאות ושבעים אלף איש שלף חרב :
 11 ולוי ובנימין לא פקר בחוכם כי
 12 נחעב דבר המלך את יואב : וירע
 13 בעיני האלהים על הרבר הזה ויך
 14 ארץ ישראל : ויאמר דויד אל
 15 האלהים חסאתי מאד אשר עשיתי
 16 את הרבר הזה ועתה העבר נא את
 17 עון עברך כי נסכתי מאד : וירבר
 18 יהוה אל גר הזה דויד לאמר : לך
 19 והברך אל דויד לאמר כח אסר
 20 יהוה שלוש אני נסה עליך בחר לך
 21 אחת מחנה ואעשה לך : ויבא גר אל
 22 לדאם שלוש שנים רעב ואם שלשה
 23 חרשים נספרה מפני צורך וחרב
 24 אויבך למשנת ואם שלש שנים ימים
 א 4

הרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה
 נשחית בכל גבול ישראל ועתה
 1 ראה כח אשיב ארץ שליך דבר :
 2 ויאמר דויד אל גר לו מאד 13
 אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמי
 3 מאד ויביר אדם אל אפל : ויחן יהוה 14
 דבר בישראל ויפל מישראל שבעים
 4 אלף איש : וישלה האלהים מלאך 15
 לוירשם להשחיתוה וכהשחית ראה
 5 יהוה ויחם על הרעה ויאמר למלאך
 המשחית רב עתה חרף ויך ומלאך
 6 יהוה עמד עם נרן ארנן חיבובי :
 7 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך 16
 יהוה עמד בין הארץ ובין השמים
 8 וחרבו שלופה בידו נטויה על
 9 וירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים
 10 בשקים על פניהם : ויאמר דויד אל 17
 האלהים הלא אני אמרתי למנות
 11 בעם ואני הלא אשר חסאתי והרע
 12 הרעותי ואלה הצאנן מה עשו והרר
 13 אלהי חתי נא ויך בי ובביתי אבי
 14 ובנעמי לא למנפה : ומלאך יהוה 18
 אמר לו גר לאמר לרויד כי ועלה
 19 דויד להקים מזבח ליהוה בגרן
 20 ארנן חיבבי : ויעל דויד ברבר גרן 19
 אשר דבר בישם יהוה : וישב ארנן 20
 וירא את המלאך וארבעת בניו עמו
 21 סחכאמים וארנן דש חסי : ויבא 21
 דויד עד ארנן ויבש ארנן וירא את
 22 דויד ויצא מן הגרן וישחיתו לרויד
 23 אפים ארצה : ויאמר דויד אל ארנן 22
 מנה לי סקים הגרן ואבנה בו מזבח
 24 ליהוה בכסף מלא חנהו לי ותעצר
 25 הסמנה מעל העם : ויאמר ארנן אל 23
 דויד קח לך ויעש אוני המלך המוב
 26 בעינו ראה נחתי הבקר לעלות
 27 והסורנינו לעצום ותחסי למנחה
 28 הכך נתתי ויאמר המלך דויד לארנן 24
 לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא
 29 אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה
 30 הנם : ויחן דויד לארנן במהם 25
 שקלו זהב משקל שש מאות : ויבן 26
 31 שש דויד מזבח ליהוה ויעל עלות
 32 ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו
 33 באש מן השמים על מזבח העלה :
 34 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל 27
 35 נרנה : בעת ההוא בראות דויד כי 28
 36 ענהו יהוה בגרן ארנן חיבובי ויבן
 37 שש : ומשכן יהוה אשר עשה משה 29
 38 במדבר ומזבח העלה בעת ההוא
 39 ככמה נבנעין : ולא יכל דויד ללכת ל
 40 לפני קד

XXI.

+ Repar. IX. p. 207 not. Memor. VIII. 62. 300 schuda.

S. m. A. geb. dom. n. VI. not. p. 26.

6 עשרים ושנים אלף איש : וישם רודי נארים רומשק והי ארם לחור עבדים נשאו מנחה וישע 7 יהוה לרודי בכל אשר הלך : ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הרקעו ויבאם ירושלים : 8 ומסכתת ומכון ערי הרקעו לקח דוד נחשת רבה מאד בה עשר שלטה : את ים הנחשת ואת 9 העמודים ואת כלי הנחשת : וישמע חנו מלך המצו כי הבה דוד את 10 כל חיל הרקעו מלך צובה : וישלה ארם הירם בני ארם המלך דוד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלהם בהרעו ויכהו כי איש מלחמות חנו הורה הרקעו וכה 11 כלי זהב וכסף ונהשר : גם אהם הקדוש המלך דוד ליהודה עם הכסף והזהב אשר נשא סבל הגויים מאד : ומסאב ומכני עמון 12 ומפלישים ומעמלק : ואבשו בן צרויה הבה ארם ארם נביא המלך 13 שמונה עשר אלף : וישם בארם נציבים והיו כל ארם עבדים לדוד וישע יהוה את דוד בכל 14 אשר הלך : וימלך דוד על כל ישראל והיה עשה משפט וצדקה לכל עמו : 15 ויואב בן צרויה על הצבא והיה משפט 16 בן אהילור כוזר : ועדן בן אחיטוב ואכיטוב בן אחיטוב כהנים 17 ושושא ספר : ובניהו בן יהוידע ער הכרתי והפלתו ובני דוד הראשונים לוד המלך :

יט 19

א ויהי אחרי כן ויסר נחש מלך 2 בני עמון וימלך בנו מתחיה : ויאמר דוד אעשה חבר עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמון אל חנון בן נחמו : ויאמרו שרי בני עמון לחנון הסבכר דוד את אבוק בענין כי שלח לך מנהמים הלאת בעבור לחקר ורחסך והגל הארץ 4 כמו עבדיו אליך : ויקח חנון את עבדי דוד וינהלם ויכרת את מדויהם נחוצי ער המסעק 5 והישלחם : ויכני ויגדו לדוד על האנשים וישמה לקראתם כי היו האנשים נבלים מאד ויאמר המלך

20 ויהי לעת השביעית השנה לעת א צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויגר את רבת דוד ושבע בירושלים ויך יואב את רבת יהרם : ויקח דוד את עטרת מלכם מקל ראשו וימסא משקל כתר

ויהי לעת השביעית השנה לעת א צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויגר את רבת דוד ושבע בירושלים ויך יואב את רבת יהרם : ויקח דוד את עטרת מלכם מקל ראשו וימסא משקל כתר

צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
 משכן יהוה בבטרה אשר בבעון
 כ להעלות עלת יהוה על מזבח
 הקלה תמיד לבקר ולקרב ולבקר
 הכתוב בחורח יהוה אשר צוה עז
 4 ישראל : ועמם היסן וידוחו
 ושאר הברורים אשר נהבו כשמות
 להודות ליהוה כי לעולם הסו :
 4 ועמם היסן וידוחו הצצרות
 ומעלהים למשפיעים וכלי שיר
 4 האלהים ובני ידוחן לשער : וילכו
 כך רעם איש לביתו ויסב דוד
 לבקר את ביתו :

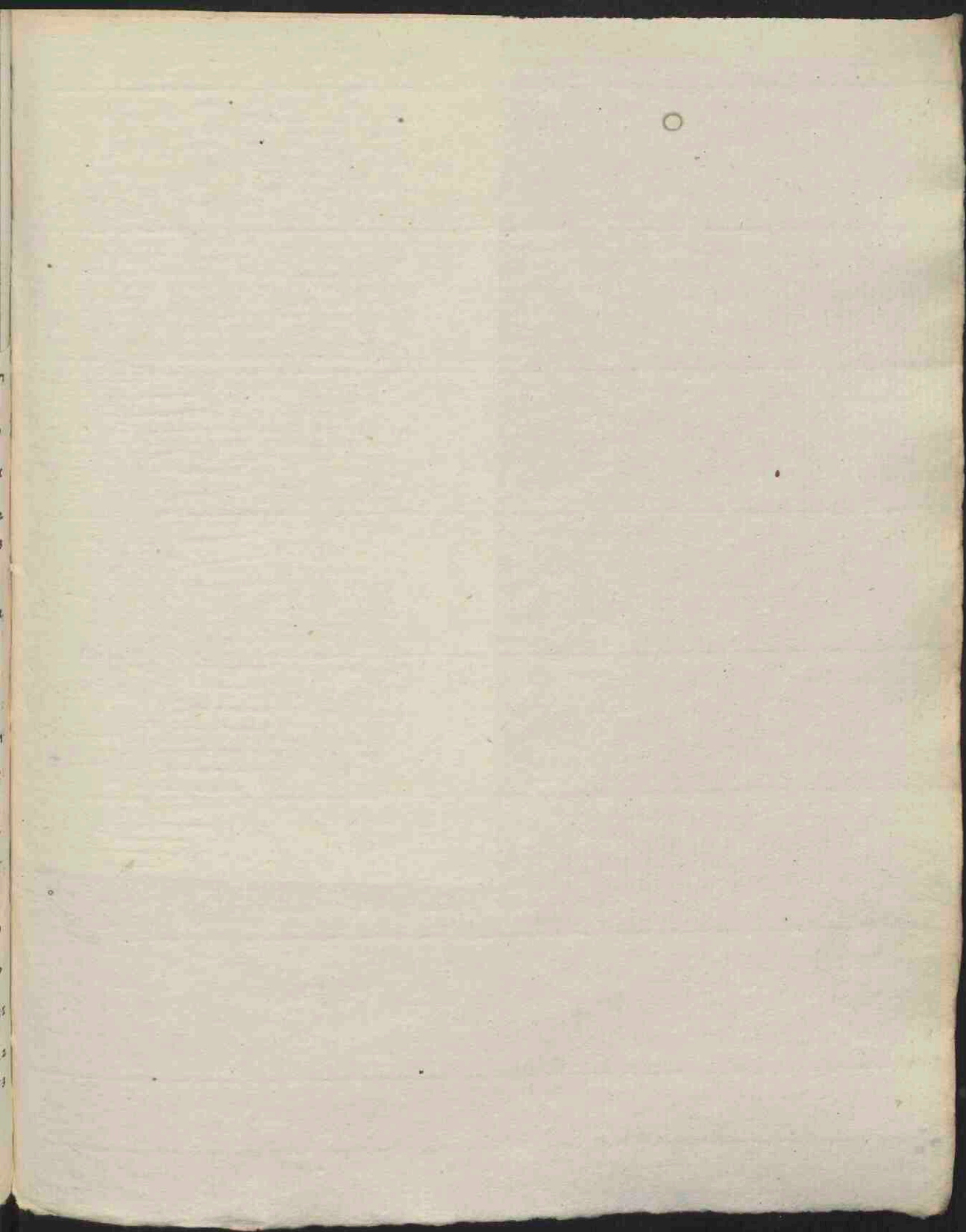
יז

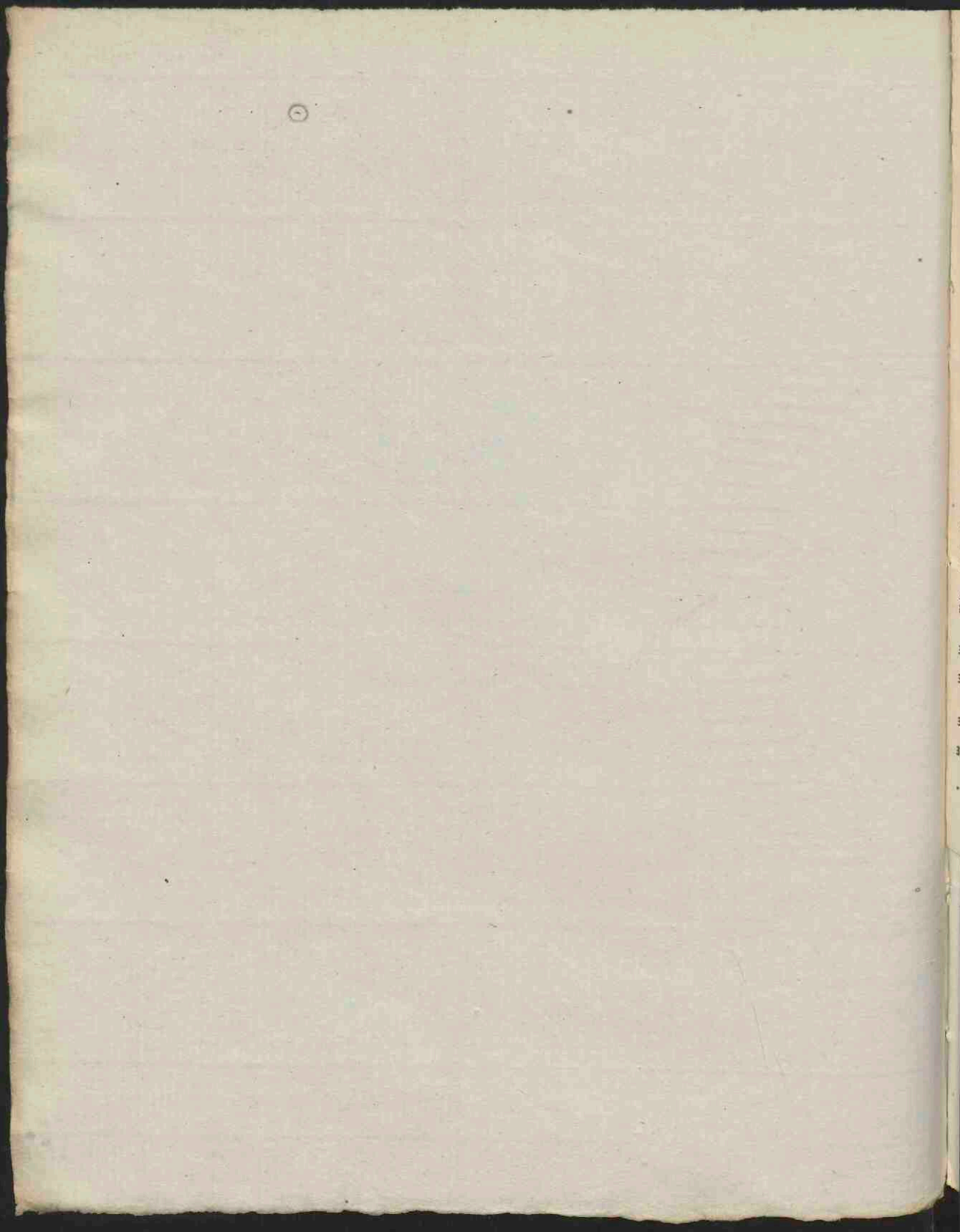
א ויהי כאשר ישב דוד בביתו
 ויאמר דוד אל נחן הנביא הגר
 אנכי וישב בבית הארוים וארון
 2 ברוח יהוה חתח וייעורן : ויאמר
 נחן 4 דוד כל אשר בלכנך עשה
 3 כי האלהים עמך : ויהי כלילר
 ההוא ויהי דבר אלהים אל נחן
 4 לאמר : לך ואמרח אל דוד עבדי
 כה אמר יהוה לא אהה חנה לי
 4 הבית לשבח : כי לא ישבחו בכות
 מן היום אשר העליתיו את ישראל
 עד היום הזה ואהיה מאהל אל
 6 אהל ומששכן : בכל אשר התהלכתי
 בכל ישראל הרבר דברתי את אחד
 שפטי ישראל אשר צויתי לרעור
 את עמי לאמר למה לא בניתם לי
 7 בית ארוים : וענה ברך תאמר
 לעברי לדוד כה אמר יהוה צבאות
 אני לתחתין מן הגור : סן אחי
 הצאן להיות נגיד על עמי ישראל :
 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכריח
 את כל אויביך מפניך ועשיתי לך
 9 שם כסם הגדולים אשר בארץ :
 ושמן תהזוי ולא ירג עוד ולא
 9 ויספו בני עולר לבלחו כאשר
 9 בראשונה : ולמיום אשר צויתי
 שפטים על עמי ישראל והכנעתי
 את כל אויביך ואני לך ובתי יבנה
 10 לך יהוה : ומה כי מלאו יפוך
 ללכת עם אחיו והקומותי ארץ
 10 דרע אחירד אשר יהיה סבניך
 10 לי בית ובנתי את מלכותי : הוא יבנה
 10 לי בית ובנתי את כסאו עד עולם :
 10 אני אהיה לו לאב ואוא יהיה לי
 10 לבן וחסתי לא אסיר מעמו כאשר

הסרותיו כאשר הויר לפניך :
 והעקרתיו כבתי ובמלכותי עד 14
 העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם :
 ככל הרברים האלה וככל החזון 15
 הזה כן דבר נתן 4 דוד : ויבא 16
 המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר
 מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי
 הכיאתני עד הים : והקטן וארץ 17
 בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך
 לרכוחק וראיתני חסור האדם
 המעלה יהוה אלהים : מה ויסף 18
 עוד דוד אליך לכבוד ארץ עבדך
 ואחא את עבדך ידעת : יהוה בעבור 19
 עבדך וכלכך עשית את כל הגדולה
 הזאת להודיע את כל הגדלות :
 יהוה אין כמות ואין אלהים ואלהך 20
 ככל אשר שמענו באזנינו : וסי 21
 כעמך ישראל נוי אחד בארץ אשר
 חך האלהים לפדות לו עם לשום
 לך שם גדלות וגוראות לנרש מפני
 עמך אשר מרית ממצרים גויס :
 22 ותחן ארץ עמך ישראל לך לעם עז
 עולם ואחרי יהוה הירר להם
 23 לאלהים : וענה יהוה הרבר אשר
 דברתי על עבדך ועל ביתי יאמן עד
 עולם ועשה כאשר דברתי : ויאמן 24
 וגדל שם עד עולם לאמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אלהים
 לישראל ובויר דוד עבדך נכון
 לפניך : כי אהה אלהי נלית את כה
 אז עבדך לבנות לו בית על כן מצא
 26 עבדך להחפול לפניך : וענה יהוה
 אתה הוא האלהים ותדבר עז
 עבדך המזונה הזאת : וענה הוא 27
 לבקר את בית עבדך להיות לעולם
 לפניך כי אתה יהוה ברכת ומנרן
 לעולם :

יח

א ויהי אחרי כן ויד דוד ארץ
 פלשתים ויבניקם ויקח ארץ נח
 ובניהו סיר פלשתים : ויק ארץ 2
 מואב ויהיו מואב עבדים לדוד
 וישא מנחה : ויד דוד את הדרעור
 3 מלך צובה חמחר בלכתו להציב
 ויד בנתר פרח : וילכ דוד מטנ 4
 אף רכב ושבעת אלפים פרשים
 דוד את כל הרכב ויחר מטנ מאה
 4 דור ויבנה ארץ אש וגלי וועקר
 רכב : ויבא ארם ויחמש לעור 5
 להדרעור מלך צובה ויד דוד בארם
 עשרים

אלויאב וכניהו ומעשיהו ומתתיהו
 ואליפלתו ומקניהו ועבד ארם
 7 ויניף השוערים: והמשרדים היסן
 אסף ואחזן במצלתיים נחשת
 כ להשמיע: וזכריה ונזיף ושפירמות
 ויהיא־ל ועני ואליאב ומעשיהו
 וכניהו כנכלים על עלמרת:
 21 ומתתיהו ואליפלתו ומקניהו ועבד
 אדם ויעאל ועזריה בכנרות על
 22 השמניות לנגן: וכניהו שר
 הלויים במשא־ יר במשא־כי מבין
 23 הוא: וזכריה ואליקנה שוערים
 24 לארון: ושכניהו וישפט ונתנא
 ועמשי וזכריה וכניהו ואליעזר
 המגנים מחצוצים כהצצרות לפני
 ארון האלהים ועבד ארם ויתיר
 כה שוערים לארון: ויהי דוד ויגני
 ישראל וישרי האלמים ההלכים
 להציל את ארון כירות יהוה מן
 26 בית עבד אדם בשפתה: ויהי כעזר
 האלהים ארם הלויים נשאו ארון
 בררת יהוה ויזכוו שבעה פרים
 27 וישבער אילים: דוד מרכב
 במעיל כן וכל הלויים הנשאוב את
 הארון והמשרדים וכניהו השר
 המשא המשרדים ועזר דוד אפר
 28 בר: וכל ישראל בעלים את ארון
 ברית יהוה כתרועה ובקול שופר
 ובחצצרות ובמצלותים משמעים
 29 כנכלים וכנרות: ויהי ארון ברית
 יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת
 שאול נשקפה בעד החלון ורוא את
 המלך דוד מרקו ומשחק וחבולו
 כלבר:

י 16

א ויביאו את ארון האלהים ויצגו
 אתו בתוך האהל אשר נטה לו דוד
 ויקרבו עלות ושלמים לפני
 2 האלהים: ויכל דוד מתעלות
 העלה והשלמים ויברך את העם
 3 בשם יהוה: ויהלך לכל איש ישראל
 4 ואשפר ואשישה: ויחן לפני ארון
 יהוה מן הלויים משרדים וזכור
 ולהודות ולהלל ליהוה אתי
 ה ישראל: אסף הראש ומשנהו וזכריה
 ועיא־ל ושפירמות ויהואל ומתתיהו
 ואליאב וכניהו ועבד ארם ויעאל
 ככלי נבלים ובכנרות ואסף
 6 במצלתיים משמיע: וכניהו ויחזיקו
 בן ויתחן והסה לשוערים: וארם
 צוק

הכהנים כהצצרות חסיד לפני ארון
 ברית האלהים: ביום ההוא אזנתו
 7 דוד בראש להרות ליהוה כיד אסף
 ואחזן: הודו ליהוה קראו בשמו
 8 הודיעו בעמם עלילותיו: שירו לו
 9 זמרו לו שירו בכר נפלאותיו:
 10 ויהללו בשם קדשו ישמח לב
 11 מנפש יהוה: ודרשו יהוה ועניו
 12 כקשו מניו המיד: זכרו נפלאותיו
 13 אשר עשה סמחו ומשפטו פיהו:
 14 ודע ישראל עבד בני יעקב בחריה:
 15 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
 16 משפטו: זכרו לעולם כריתו דבר
 17 צוה לאלף דור: אשר כרת ארץ
 18 אברהם ושבעתו ליצחק: ויעמדה
 19 ליעקב חק לישראל ברית עולם:
 20 לאמר לך אחזן ארץ כנען הכר
 21 נחלכם: כהותכם מתי מספר
 22 כמעט גרים בה: ויהתלכו מניו
 23 גוי ומשפלתה אל עם אחר: לא
 24 הנית לאיש לעשקם ויזכר עליהם
 25 מלכים: אל חנעו כמשחיו ובכניא
 26 אל חרעו: שירו ליהוה כל הארץ
 27 כשרו סיופ א יום ישועתו: ספרו
 28 נעים ארץ כבודו בכל העמים
 29 נפלאותיו בני גדל יתוה ומתלל מאר
 30 ונרא הוא על כל אלהים: כי כל
 31 אהי העמים אילים ויהוה שמים
 32 עשה: הוד והדר לפניו עז והוד
 33 כמקפו: הבו ליהוה משפחות
 34 עמם הבו ליהוה כבוד ועז: הבו
 35 ליהוה כבוד ששן שאו מנהג ובאו
 36 לפניו השחחוו ליהוה בחרת קרש:
 37 חילו מלפניו כר הארץ אף הבון
 38 חגל כל חמוש: ישמחו השמים
 39 ותגל הארץ ויאטרו בגוים יהוה
 40 מלך: ידעם הים ומלואו ועליו
 41 השרה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי
 42 היער מלפני יהוה כי באה לשמוע
 43 את הארץ: הודו ליהוה כי טוב
 44 לעולם חסדו: ואסרו והשוענו לה
 45 אלתי ישענו ומכננו והצילו מן
 46 הגים להודות לשם קדשו להשחבה
 47 בתהלך: כבוד יהוה ויאטרו כל
 48 מן העולם ועד העלם ויאטרו כל
 49 העם אמן והלל ליהוה: ויעזב שם
 50 לפני ארון ברית יהוה לאסף
 51 ולאחזו לשירת לפני הארון חסיד
 52 לרבד יום ביומו: ועבד ארם
 53 ואחזים ששים ושמונה ועבד ארם
 54 בן ויתחן והסה לשוערים: וארם
 55 צוק

וערים אשר ליהודה להקלות משם
 ארץ ארון האלהים יהוה יושב
 7 התיכונים אשר נקרא שם; וירכיבו
 את ארון האלהים על עגלה חרשה
 מבורך אבינדב וצא ואהיו נהנים
 8 בעגלה; ורוחו וכל ישראל משתקים
 לפני האלהים בכל ען ובשירים
 ובכנורות ובנגלים ובחמסים
 9 ובמצלתים ובחצצרות; ויבאו עד
 גרן כרן וישלה עזאזא יוד לאחז את
 יהוה בעזא ויכתו על אשר שלה יוד
 הארון כי שפטו הבקר; ויתר אף
 על הארון וימח שם לפני אלהים:
 10 ויתר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא
 ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד
 12 היום הזה; וירא דוד את האלהים
 ביום ההוא לאמר ה'ך אביא לי
 13 את ארון האלהים; ולא הסיר דוד
 את הארון אליו אף עד דוד
 ויטהו אל בית ענב ארם הגתי;
 14 וישב ארון האלהים עם בירת ענב
 ארם בביתו שלשה חדשים ויברך
 יהוה את בית ענב ארם ואת כל
 אשר לו:

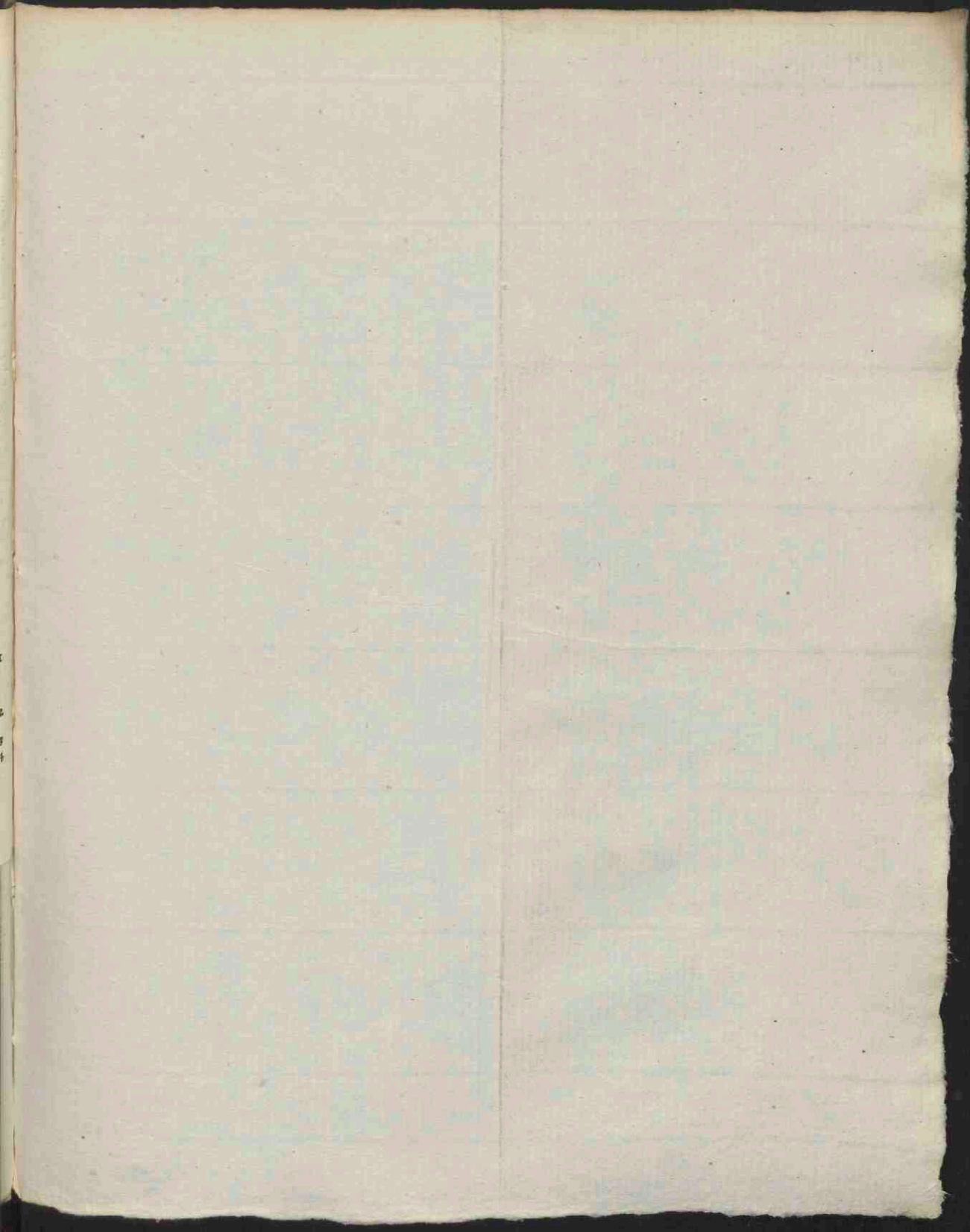
14 די

א וישלח חירם מלך צר מלאכים
 רוד ונצי ארזים והרשו קר וחרשי
 2 עצי לבנות לו בית; וידע דוד כי
 הכינו יהוה למלך על ישראל כי
 נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו
 3 ישראל; ויקח דוד עוד נשים
 בירושלם ויולד דוד עוד בנים
 4 ובנות; ואלה שמות הילודים אשר
 היו לו בירושלם שמוע ושווב נתן
 5 ושלמה; ויבחר ואלישוע ואלסלט;
 6 ונגה ונפג וימיע; ואלישמע;
 8 ובקלירע ואליפלט; וישמעו פלשתים
 כי נמשח דוד למלך על כל ישראל
 ויעזו כל פלשתים לבקש את דוד
 9 וישמע דוד ויצא לפניהם ומלשתים
 10 באו וישטבו בעמק רפאים; וישאל
 דוד באלהים לאמר האעלה ער
 פלשתיים ונתחם בידי ויאמר לו
 11 יהוה עלה ונתחם בידך; וועלו
 בבקל פרצים ויבס שם דוד ויאמר
 דוד פרץ האלהים את אויבי בידי
 כמרץ מים על כן קראו שם המקום
 12 ההוא בעל פרצים; ויעזבו שם את
 אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש;
 13 ויספו עוד פלשתים ויפשו בעמק;
 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו

האלהים לא העלה אחריהם הסב
 מעליהם ובאת להם ממול הבכאים;
 ויהי כשמעך את קול הצערה בראשי ט
 הבכאים אז הצא במלחמה כי יצא
 האלהים לפניך להכות את סחנר
 פלשתים; ויעש דוד כאשר צוה 16
 האלהים ויכו את סחנה פלשתים
 מנבעון ועד נורה; ויצא שם דוד 17
 בכל הארצות והורה נתן את מחור
 על כל הגוים:

15 טו

ויעש לו בתים בעיר דוד ויבן א
 מקום לארון האלהים וישלו אהל;
 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון
 האלהים כי אם הלויים כי הם בחר
 יהוה לשאת את ארון האלהים
 ולשרתו עד עולם; ויקהל דוד את 3
 כל ישרא אל וירשום להקלות את
 ארון יהוה אל מקומו אשר הניח לו;
 4 ויאסף דוד את בני אהרן וארץ
 הלויים; לבני קהת אוריאל השר ה
 ואחיו סאה ועשרים; לבני מררי 6
 עשיה השר ואחיו סאחיים ועשרים;
 לבני גרשם ויאל השר ואחיו סאה 7
 ושלשים; לבני אליצפן שמעיה 8
 השר ואחיו סאחיים; לבני חברון 9
 אליאל השר ואחיו שמונים; לבני י
 עזאל עמינדב השר ואחיו סאה 11
 ועשרים עשר; ויקרא דוד לצדוק
 ולאכיתו הכהנים וללויים לאוראל
 עשרה ויאל שמעיה ואלואל 12
 ועמינדב; ויאמר להם אתם ראשי
 האבדות ללויים החקישו אים
 ואחיהם והקליתם את ארון יהוה
 13 אליו ישראל אל הכינותר; כי
 לא יבאו ישראל אל הכינותר יהוה
 אהינו בנו כי לא דרשנוהו כמשפט;
 14 והחקישו הכהנים והלויים להקלות
 את ארון יהוה אלהי ישראל; וישאו 15
 בני הלויים את ארון האלהים כאשר
 צוה משה כבוד יהוה בכתם
 16 במשוח עליהם; ויאמר דוד לשרי
 הלויים להקמור את אהיהם המשרים
 בכלי שיר נבלים וכנורות ומצלותים
 משמיעים להרים בקול לשמחה;
 17 ויעצרו הלויים את היסן בן וואל
 ובן אחיו אסף בן כרמיה ומן בני
 מררי אחיהם איתן בן הושיהו;
 18 ועמם אהיהם המשנים וכריהו בן
 ועזאל ועשרמור וחיאל ועני
 אלוטאב

32. Cappell. in v. T. p. 651.

34. Cappell. loc.

וירימום ובעליוה ושמהוה ושפטוהו
 6 החרומו : אלקנה וישיהו ויעזראל
 7 ויועזר וישבעם הקרחים : ויועאלה
 8 וזבדיה בני ירחם מן הגזיר : וסן
 הנרי נכדלו אל דוד למצד סביבה
 גברי החיל אנשי צבא למלחמה
 ערכי צנה ורסח ופני אריה פניהם
 9 ומצבאים על ההרים למחר : עזר
 הראש עבדות השני יאאכ השלישי
 10 משמנה הרביעי ורמיה החמישי
 11 עתי השישי אליאל השביעי : וחנן
 12 השמיני אלובר החשיעי : ירמיהו
 14 הנשיעי סככי עשתו עשר : אלה
 ט מכני גראשו הצבא אחי למאה
 16 הקטן והגדול לאלף : אלה הם
 אשר עברו את הירדן בהרש הראשון
 והוא סמלא על כל גיחתי ויביתו
 את כל העסקים למרח ולמערב :
 ויבאו מן בני נטמן והחור עד
 17 למצד לדוד : ויצא דוד לפניהם
 ויין ויאמר להם אם לשלום באתם
 אליו לעותי יהיה לי עליכם לבב
 ליחד ואם לרשותי לצרי בלא חסם
 ככפי ירא אלהי אבותינו ויוכח :
 18 ויהי לבשוה את עמשי ראש
 השלושים לך דוד ועמך בן ישי
 שלים שלום לך ושלום לעורך כי
 עורך אלהיך ויקבלם דוד ויחנם
 19 בראשי הגרוד : וממנשה נפלו
 על דוד בכאו עם פלשתים ער
 שאול למלחמה ולא ערים כי
 בעצה שלהתו סניו פלשתים לאכר
 כראשינו יפול אל ארנו שאול :
 כ בלכתו אל צוקלג נפלו עליו ממנשה
 ערנח ויוזבר ודועאל ומיכאל
 ויוזבר ויהוא וצחתי ראשי האמים
 21 אשר לפניהם : והמת ערו עם דוד
 על הגרוד כי גברו חיל כלם והיו
 22 שרים בצבא : כי לעת יום כיום
 יבאו ער דוד לערו עד למחרת
 23 גרוד כמנהג אלהים : ואלה
 ספרי ראשי החלוק לצבא באו על
 דודי חרונה להסב מלכות שאול
 24 אליו כפי יהיה : בני יהודה
 נשאי צנה והמה ששר אלפים
 כה ושנה מאות חלוצי צבא : מן בני
 שמעון גברו חיל לצבא שבעת
 26 אלפים וסאה : מן בני הלוי
 ארבעת אלפים ושש מאות :
 27 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת
 28 אלפים ושבע מאות : וצדוק נער

גבור חיל וכית אביו שרים עשרים
 ושנים : וסן בני כנימן אחי שאול
 שלשת אלפים ועד הנה סביבהם
 שמים משמרת בית שאול : וסן
 בני אפרים עשרים אלף ושמונה
 מאות גברו חיל אנשי שמוח לבית
 אמותם : ומחזי סטה כנשה שמונה
 עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא
 32 להמליך את דוד : ומכני יששכר
 ודרעי בינה לעתים לרעת מה ועשה
 ישראל ראשוהם מאחים וכל אחיהם
 ער פיהם : מובלן וצאי צבא
 ערכי מלחמה בכר כלי מלחמה
 חמשים אף ולערך בלא לב ולב
 ומפתלי שרים אלף ועשרים כננר
 34 וחנני שלשים ושבעה אף : וסן
 הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה
 אלף ושש מאות : ומאשר וצאי
 36 צבא לערך מלחמה ארבעים אף :
 ומעבר ירדן מן הראובני והגזיר
 37 והצני שבט מנשה בכר כלי צבא
 מלחמה מאה ועשרים אף : כל אלה
 38 אנשי מלחמה ערוי מערבה בלבב
 שלם כאו חרנה להסליך את דוד
 על כל ישראל וגם כל שרית ישראל
 לב אחד להמליך את דוד : והיו
 39 שם עם דוד ימים שלושה אכלים
 ושותים כי הכינו להם אחיהם :
 וגם הקרובים אליהם עד יששכר
 40 ויבלון ונפיהלו מכיאים יחם
 בחמורים ובגמלים ובפרדים ובכר
 סאכר קמח דבליים וצמקים ויין
 ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחר
 בישראל :

I 3

ויועז דוד עם שרי האלפים
 1 והסאות לכל נגיד : ויאמר
 דוד לכל קהל ישראל אם עליכם
 טוב וסן יהיה אלהינו נפרצת
 2 נשלחה על ארנו הנשארים בכל
 ארצות ישראל ועמם הכהנים
 והלויים כערי מנשיהם ויבצו
 3 אלינו : וגסנה ארן אלהינו
 אלינו כי לא רשנוה בימי שאול :
 4 ויאמר כל הקהל לעשות כן כי ישר
 הדבר בעיני כל העם : ויקהל דוד
 את כל ישראל מן שוחור מצרים
 ועד לבוא חמור להביאו את ארון
 5 האלהים מקרית ירום : ויעל דוד
 6 וכל ישראל בעלתה אל קרית
 ירום

4 המלך חבונח ויכתב להם דוד
ברוך בחברון לפני יהוה ומשחו
אח דוד למלך על ישראל כדבר
4 יהוה ביד שמואל : וילך דוד
וכל ישראל וירושם היא יבום ושם
ה יבוסים ישבי הארץ : ויאמרו ישבו
יבום לדוד לא חבוא הגה וילכד
דוד את מצות ציון היא עיר דוד :
6 ויאמר דוד כל מה יבוסים כראשונה
יתה לראש ולשר ויעל כראשונה
7 ויאב בן צרויה יהי לראש : וישב
דוד במצד עץ כן פראו לו עיר
8 דוד : ויבן העיר כסבבי מן המלוא
ועד הסביב ויאב ויחיר ארז שאר
9 העיר : וילך דוד הלך וגדלה
10 ויהיה צמאות קפו : ואלה ראשי
הגבורים אשר לדוד המחזקים
עמו במלכותו עם כף ישראל
להמליכו כדבר יהוה על ישראל :
11 ואלה מספר הגבורים אשר לדוד
ישבע בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלש מאות
12 בן חיל בפעם אחרת : ואחריו אלעזר
בן דוד האחרון הוא בשלושה
13 הגברים : הוא היה עם דוד
בפעם דמים והפלשתים נאספו עם
למלחמה ויהי חלקת השרה סלאה
שעורים ותקע נפו מפני פלשתים :
14 ויהוצבו בתוך החלקה ויצלורה
ויכנו את פלשתים וישע יהודה
15 חשוקה גדולה : וירדו שלושה
מן השלושים ראש על הער 4 דוד
4 בעת עולם וסנהה פלשתים
16 הגה בעסק רפאים : ודוד אז
במצודה ונצוב פלשתים אז כביר
17 להם : ויהאו דוד ויאמר מי
ישגי מיס מכור ברת להם אשר
18 בשעיר : ויבקעו השלשה במנהגה
פלשתים וישאבו מיס מכור ברת
להם אשר בשער וישאו ויבאו 4
דוד ולא אבה דוד לשהותם וינסך
19 אתם ליהוה : ויאמר חלילה לי
מאלהי מעשות זאת חרב האנשים
היה אשהו בנפשותם כי בנפשותם
הביאום ולא אבה לשתותם אלה
20 עשו שלשה הגבורים : ואבשו אחי
ויאב הוא היה ראש השלושה והוא
עורר את חניתו על שלש מאות חלל
21 בולא שם בשלשה : מן השלושה
בשנים נכר ויהי להם לשר ועד
22 השלשה לא בא : בניה בן יהודע

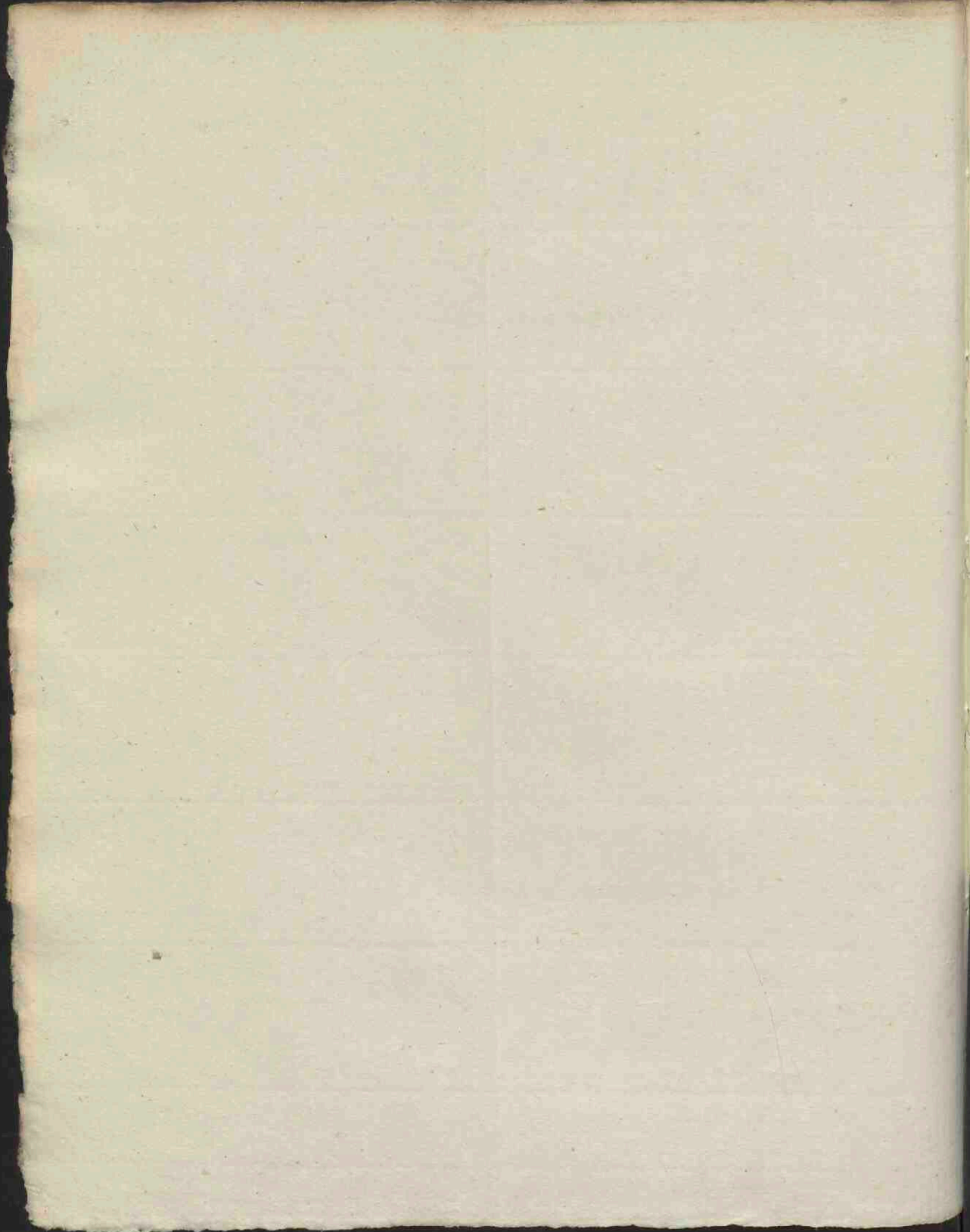
12
ואלה הבאים אל דוד לציקלג
עוד עזור מפני שאיל בן קיש
והמה בגבורים עזרי המלחמה :
2 נשקי קשר מיטנים ומשנאליים
באנשים ובחצים בקשת מאחי שאול
3 מבנימן : הראש אחיעזר וואש
בני השמקה הנכערי ויואל זמלס
4 בני עומה וברכה יהוא הענתתי :
וישקעיה הגבעוני גבור בשלש
ועל השלשים וירמיה ויהוא
ויהוואן ויהוא הגדולי : אלעזיה
וירימות

בן איש חיל רב פעלים מן קבצא
הוא חכה את שני אריאד מואב
והוא ירד והכה את הארי בתוך
הבור ביום השלג : והוא חכה את
23 האיש המצרי איש מדה חמש באמה
וכיר המצרי חנית כפסו ארנים
וירד אליו בשבט ויגלו את החנית
מיד המצרי ויהרגו בחניתו : אלה
24 עשרה בניהו בן יהודע ולו עם
בשלושה הגברים : מן השלושים
הגו נוכח הוא ואר השלשה לא
בא ושיכחו דוד על משמעתו :
25 ויבכרו החללים עשהה אחי ויאב
26 אלהן בן דוד מביח להם : שמוח
27 הברוי חלק הפלוגי : ערא בן עקש
28 התקועי אביעזר הענתתי : סככי
29 החשתי עולי האחרת : סמרי
הנשופתי חלר בן בענה הנשופתי :
30 אחי בן ריבי סנבער בני בנימן
31 בניה הפרעני : חורו מנהלו
32 נקש אביאל הערבתי : עזמור
33 הברחמי אליהב השעלכני : בני
השם הגזני ונתן בן שגא ההרתי :
34 אור : חסר המכרחי אחיה הפלגי
35 חצור הנרמלי נקרי בן אנבי : ואל
36 אחי נתן מכור בן הנרי : צלק
37 העמוני נהרי הברתי נשא כלי וואב
38 בן צרויה : ערא הירוי נרם חותרתי
39 אוריה החתי נרם בן אחלי : עדינא
40 בן שווא הראוכני ראש לראוכני
41 ועליו שלשים חנן בן מעכה וישפט
42 ריסתני : עזיא העשחרתי שמע
43 ויעזאל בני החם הערערי : דוד
44 בן שמרי ויהא אחי החיצי : 45
45 המחזים ויריבו וישויה בני אנתס
46 ויהמה המואבי : אלואל וקובר
47 ויעשויה המצביה :

12
ואלה הבאים אל דוד לציקלג
עוד עזור מפני שאיל בן קיש
והמה בגבורים עזרי המלחמה :
2 נשקי קשר מיטנים ומשנאליים
באנשים ובחצים בקשת מאחי שאול
3 מבנימן : הראש אחיעזר וואש
בני השמקה הנכערי ויואל זמלס
4 בני עומה וברכה יהוא הענתתי :
וישקעיה הגבעוני גבור בשלש
ועל השלשים וירמיה ויהוא
ויהוואן ויהוא הגדולי : אלעזיה
וירימות

Repetit. II. p. 265.

29. annuall. Dif. p. 504.

ואבתיהם על מהנה יהודה שמרו
ב המבוא : ופיחה בן אקור נגיד
היה עליהם לפני יהודה עמו :

IO

22 מועד : כלם הברורים לשערים
ב בספם מאתים ושנים עשר המדו
ב חצרותיהם התיחשם המהים דודו
23 ושמו הראה באמתם : והם
ובניהם ער השערים לברך יהוה
24 לבית האלה למשמרות : לארבע
רוחות יהיו השערים מרחם ימיה
כן צמנה ונגנה : ואחיהם בחצרותיהם
לבוא לשבעת הימים מערת אל
26 ער עם אלה : כי באמנה המה
ארבעת נברי השערים הם הלויים
והיו על הלשכות ועל האוצרות
27 בירת האלהים : וסמיכות בית
האלהים ילינו כי עליהם משמרות
והם על המפתח ולכך לבקר
28 ומהם על כלי העבודה כי בסמם
29 וביאום ובסמם וציאום : ומהם
ממנים על המלים ועל כל כלי הקדש
ועל הסלת והיון והסמן והלבנה
ל והכשקים : וכן בני המהנים רקיה
31 המריקחת לכשמים : ומתניה מן
הלויים הוא הכבוד לשלם הקרתי
32 באמנה על סקשה החמתים : וכן
בני הקהתי מן אחיהם ער לחם
33 הסערכת להכין שבת שבת : ואלה
המשרדים ראשו אבות ללויים
בלשבת פטורים כי זמם וזלזלה
34 עליהם במלאכה : אלה ראשי
האבות ללויים לתלוחים ראשים
לה אלה ישבו בירושלם : ובנכנן
ישבו אבי נכנן ועאל ושם אשהו
36 מעברה : ובנו הבכור עברון וצור
37 וקיש ובעל וגר ונרם : וגורו ואהו
38 וכוהיה ומקלות : ומקלות הוליד
אח שזאם ואף הם נגר אחיהם
39 ישבו בירושלם עם אחיהם : וגר
הוליד את קיש וקיש הוליד את
שאלו ושאלו הוליד את והונתן ואת
מלכי שוע ואת אבינו ואת
40 אשבעל : וכן יהונתן מרים בעל
41 וטרי בעל הוליד אח סיכה : ובנו
42 סיכה פיתן וסלך והוריע : ואהו
הוליד את יעה ויעה הוליד את
עלמת ואת עזמור ואת זמרי וזמרי
43 הוליד אח מנא : ומנא הוליד את
ננא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל
44 בנו ולאצל ישעה בניו ואלעשה ואלעשה

קורקים כהו וישמאל ושעוריה
ועבדיה ותנן יא בני אצל :

II

והקבצו כל ישראל אל הוד
חברונה לאמור הנה נעמד ובשר
אנחנו : גם תמול גם שלשום גם
בהיות שאיל מלך אהר המוציא
והבטאו ארץ ישראל ויאמר יהוה
אלהינו לך אתה הרעיה את עמי את
ישראל ואתה תהיה נגיד עמי עמו
ישראל : ונבואו מל זמני וישראל

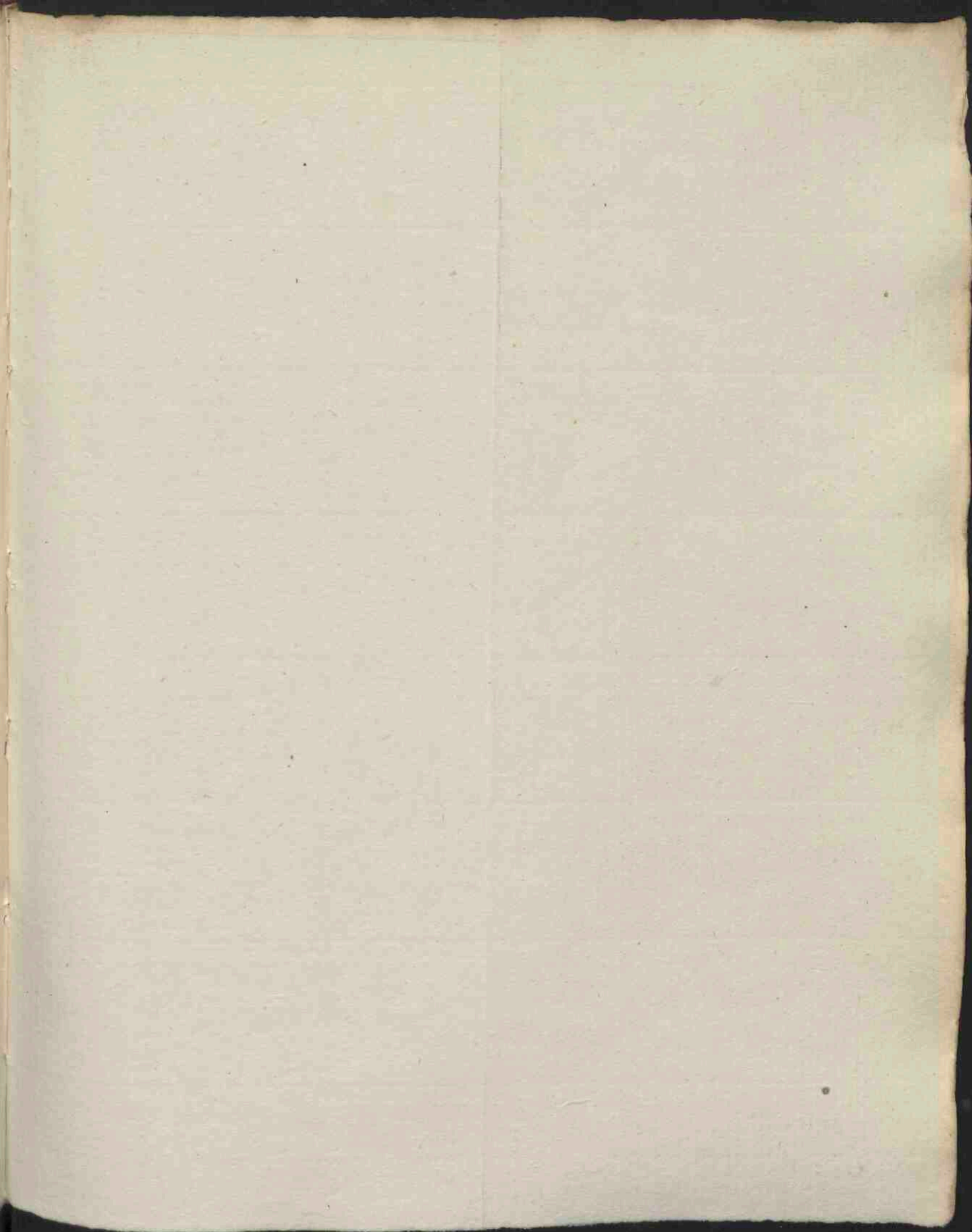
ח 8

א ובנין הוליד אה בלע בכרו אישכל
 ב השני ואחר השלישי : נחור
 ג הרביעי ורמא החמישי : ויהו בניס
 ד בלע אחר נרמא ואביהור ואבישוע
 ה ונעמן ואחוז : ונרמא ושפוטן וחורם
 ו וארר בני אחור : אה חם ראשי
 ז אחר : לוישבו נכך ונלום אל
 חלם והוליד אח עזא ואח אחיהוד :
 ט ושחרים הוליד בשרר מואב מן
 שלחו אחם חוישם ואח בקרא נשיו :
 י ויולד מן חרש אשהו אח יוכב ואח
 זביא ואח מישא ואח מלכם :
 יא ואח יעקן ואח שבוה ואח סרפח
 יב אלה בניו ראשי אבות : ומחשים
 יג הוליד ארם אביטוב ואח
 יד אלפעל : ובני אלפעל ענה ומשקם
 טו ושטר הוא בנה את אונוואת לר
 יז ובנתיה : וברעה ושבע המה ראשי
 יח האבות לוישבו אילון המה הבריהו
 יט אה וישיבנת : ואחיו ששק וירסוח
 כ הבריה וערר וערר : ומיכא וישפה
 כא ויהוא בני ברועה : ובריה ומשלים
 כב והוקיחבר : וישמרו ויולואה ויובב
 כג בני אלפעל : ואלקם וזכר וברר :
 כד ואליעני וצלחו ואלואל : ועררה
 כה ובראיה ושפתח בני שמעון : וישפן
 כו ועבר ואלואל : ועברון וזכר
 כז וזכר : וחנניה ועולם וענתניה :
 כח וזפריה ופניאל בני ששק : ושמשו
 כט וישחריה ועתליה : ויערשיה ואליה
 לו זכר בני ירחם : אה ראשי אבות
 לחלרוחם ראשים אלה ישבו
 לו כירושלם : ובנבען ישבו אביגבען
 לו ושם אשתו מעכה : ובנו הבכור
 לו עברון וערר וקיש ובעל נדב :
 לו זכר ואחיו זוכר : ומקלות הוליד
 לו את שמאה ואף המה נגר אחיהם
 לו ישבו כירושלם עם אחיהם : זכר
 לו הוליד את קיש וקיש הוליד את
 לו שאול ושאול הוליד את יהונתן ואח
 לו מלכי שוע וארם אביגדב וארם
 לו אישבעל : ובן יהונתן סרוב בעל
 לו ושרוב בעל הוליד את מובה : ובני
 לו סובה פרחן ומלך וחארע ואח
 לו וזאחז ואלר את יהועדה ויהועדה
 לו הוליד את עולפת ואח עומת וארם
 לו זכר וזכר : מולת אה מואב :
 לו ומוואה הוליד את בנעה רפה בני
 לו ואכתיהם

אלעשה כנזאצל בנו : ולאצל ששה
 בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו
 וישטקא ושעריה ועבריה וחנן כר
 אלה בני אצל : ובני עשק אחיו
 אולם בכרו יקיש השני ואלים
 השלישי : ויהו בני אולם אנשים
 בכרו חיל דרכי קשה ומרכים בנים
 ובני בנים מאה וחמשים כל אלה
 מכני בנימן :

ט 9

א וכל ישראל התישו והגם
 כחובים ער ספר מלכי ישראל
 ויהודה הגלו לכלל במעלם :
 ב והישבום הראשנים אשר באו חסם
 בערירם ישראל ההתנים הלויים
 והתננים : וכירושלם ישבו מן בני
 יהודה ומן בני בנימן וסן בני אפרים
 ומנשה : קוחי בן עשיהור בן עטרי
 בן אכרי בן בנימן בני סרץ בן
 יהודה : וסן השילני עשיה הכבור
 ובניו : וסן בני זרח יעזא ואחיהם
 שש מאוח ושעקים : וסן בני בנימן
 סלוא בן משלם בן הרויה בן
 הסמא : ויבנה בן ירחם ואלה בן
 עזי בן בכרו ומשלים בן שפטיה בן
 רעואל בן יכניה : ואחיהם לחלדורם
 ששן מאוח וחמשים ויששה כל אלה
 אנשים ראשי אבות לבית אכתיהם :
 וסן ההתנים היעני והחורב ויכין :
 ז ועזריה בן חלקיה בן משלם בן
 צדוק בן סרויה בן אחיטוב נגר בית
 האלהים : ועזיה בן ירחם בן פשחור
 בן מלכיה ומעשי בן עריאר בן
 יחזיה בן משלם בן סלמיה בן אסרי
 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלה
 וישבע מאורת ויששים גבורי חיל
 מלאכס עבדות בית האלהים : וסן
 הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם
 בן השכיה מן בני סררי : ובקנר
 חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן
 זכר בן אסף : ועבריה בן שמעיה
 בן גלל בן ידותן וברכיה בן אסא
 בן אלקנה הוישם בחצרו נטופתי
 והשקרים שלום ועקוב וטלמון
 ואחיסן ואחיהם שלום הראש : וער
 הנה בשער המלך סוהח המה
 ושקרים למחנות בני לוי : ושלום
 בן קורא בן אכיק בן קרה ואחיו
 לבית אביו הקרבים על מלאכת
 העבדה שקרי הספלים לאהל
 ואכתיהם

14. אשריאל Pott. Com. 7, 93.

15. חפיה ושפיה Pott. 98.

20-27. Hamelw. Beyh. 6, 285.

21, 22. Misc. Smith. 11, 152-7.

קדיש ואח מגרשיה את דברת ואח
 5 מגרשיה : ואח ראבות ואח
 מגרשיה ואח ענב ואח מגרשיה :
 6 וממטה אשר את משל ואח מגרשיה
 7 ואח עכרון ואח מגרשיה : ואח חולק
 8 ואח מגרשיה ואח רחב ואח
 9 מגרשיה : וממטה נפתלי את קדיש
 10 כנליל ואח מגרשיה ואח המון ואח
 11 מגרשיה ואח קרוחיס ואח מגרשיה :
 12 לבני סרדי הנוחרים ממטה זבלון
 13 את רמונו ואח מגרשיה את חבר
 14 ואח מגרשיה : ומעבר לירדן ירחו
 15 למרות הירדן ממטה ראובן את
 16 בער במדבר ואח מגרשיה ואח
 17 יהצה ואח מגרשיה : ואח קרופת
 18 ואח מגרשיה ואח מישע ואח
 19 סה מגרשיה : וממטה גר את ראסה
 20 כנלעך ואח מגרשיה ואח סחנים
 21 66 ואח מגרשיה : ואח חשבון ואח
 מגרשיה ואח יעור ואח מגרשיה :
 7
 א ולבני יששכר חולק ומואה ישיב
 2 ושטרון ארבעת : ובני חולק עני
 3 רמיה וירי ויחמי ובישם ושמואל
 4 ראשים לבית אבוהם להולע בגבוי
 5 חיל לתלוחם מספרם כמי דוד
 6 עשרים ושנים אלף ויש מאור :
 7 ובני עני ורחיה ובני ורחיה מיכא
 8 ועבדיה ויאל וישיה חמשה ראשים
 9 4 כס : ועליהם לתלוחם לבית
 10 אבותם נדודי צבא מלחמה שלשים
 11 וששה 4 כו הרבו נשים ובנים :
 12 ה ואחיהם לכל משפחות יששכר
 13 גבורי חילים שמונים ושבעה אלף
 14 6 התיחשם לכל : בניטן בלע וכבר
 15 7 וידועל שלשה : ובני בלע אצבון
 16 ועני ועניאל וירימות ועירי המשך
 17 ראשי בית אבות גבורי חילים
 18 והתיחשם עשרים ושנים אלף
 19 8 ושלושים וארבעת : ובני כר
 20 זמורה ויעני ואלועף ואלויעני
 21 ועמרי וירימות ואביר וענתות
 22 9 ועלמס כל אה בני כר : והתיחשם
 23 לתלוחת ראשי בית אבוהם גבורי
 24 י חיל עשרים 4 ומאתים : ובני
 25 ודיעף בלה ובני בלה יעיש
 26 ובניטן ואהוד וכנענת וזיתן ורשיש
 27 ז ואחישור : כל אלה בני ודיעאל
 28 לראשי האבות גבורי חילים עבתי
 29 עשר אלף ומאתים יצא צבא
 30 12 למלחמה : ושפכו וחסם בני עיר
 חשם בני אחר : בני נפתלי ויחזאל 13
 14 ונוני וצור ושלום בני בלה : בני 14
 15 מגשה אשריאל אשר ילדה פילגשו
 16 הארמיה ילדה את מכיר אביו גלעדי
 17 ובכיר לקח אשה לחמים וישם 17
 18 וישם אחתו סנכה וישם השני צלפחד
 19 ויהיגה לצלפחד בנור : ותלך 16
 20 סנכה אשת מכיר בן וחקיאל שמו
 21 פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם
 22 ויקם : ובני אולם בן אלה בני 17
 23 גלעד בן מכיר בן משר : ואחחו 18
 24 המלכת ילדה את אישהוד ואח
 25 אביעזר ואח מהלה : והיו בני 19
 26 שמדע אחיו ושםם ולקחו ואנעם :
 27 ובני אפרים שותלה וברד בני 20
 28 ורחב בני ואלעיה בני והחרי בני
 29 ובד בני ושוחלה בני ועזר ואלעיה 21
 30 והרגום אנשי נח הנולדים בארץ כי
 31 ירדו לקחת את סקניהם : ויהאכל 22
 32 אפרים אביהם ימים רבים ויבאו
 33 אחיו לנחמו : ויבא אל אשתו והחרי 23
 34 ותלך בן ויקרא את שמו ברעה כי
 35 ברעה היתה בביתו : ובתו שארה 24
 36 ותכן את בית חורון התחרון ואח
 37 העליון ואח און שארה : והפס בני 25
 38 ורשף וחלה בני וחחן בני : לערן 26
 39 בני עמיתוד בני אלישמע בני : נון 27
 40 בני יהושע בני : ואחוזם ומשבורם 28
 41 בור אל ובנתיה ולמנרה נערן
 42 ולמעקב גור ובנתיה ושםם ובנתיה 29
 43 ער עזה ובנתיה : ועל ידי בני מגשה 30
 44 בור שאן ובנתיה הענר ובנתיה
 45 מגרו ובנתיה דור ובנתיה באלה
 46 ישבו בני יוסף בן ישראל : בני 31
 47 אשר ימנה וישנה וישנו וברועיה
 48 וישור אחורם : ובני ברעיה חבר 32
 49 ומלכיאל הוא אבי ברוח : והבר 33
 50 הוליר את יפלט ואח ישמר ואח
 51 חיהם ואח שונע אחוזם : ובני 34
 52 ופלס ספן ובמהל ועישות אלה בני
 53 יפלט : ובני ישמר אחו והיהגה 35
 54 יחבה וארם : ובן הלם אחיו צופה 36
 55 וימען ושלש ועמל : בני צופה סוח 37
 56 וחרגפר ושועל וכרי וימרה : בצר 38
 57 והוד וששא וישלשה והרין וכארא
 58 ובני יתר ימנה ומספר וארא : 39
 60 ובני עזרא ארח והגיאיר והצא : 40
 61 כל אלה בני אשר ראשו בית האבות
 62 ברורים גבורי חילים ראשי
 63 והשואים והתיחשם בצבא וכללרמם
 64 מספרם אנשים עשרים וששה 41
 65 ובניטן

ס עזריה : ועזריה הוליד את שריה
 ושריה הוליד ארז והוצק :
 41 ויהוצק הלך בהגלות יהודה ארז
 יהודה וירושלם ביד נבכרנאצר :

6

א בני לוי גרשם קהת ומררי :
 2 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי:
 3 ובני קהת עפרים ויצרר וחברון
 4 ועזריאל : בני מררי מחלי ומשי
 5 ואלה משפחות הלוי לאבותיהם :
 6 וגרשום לבני בני יחזק בנו ופזי בנו :
 7 ויואח בנו ערו בנו ורח בנו ואחרי
 8 בנו : בני קהת עמינדב בנו קרח
 9 בנו אסיר בנו : אקנה בנו ואכיסף
 10 ובני עזריה בנו ושאוול בנו : ובני
 11 אקנה עמשי ואחיסוח : אלקנה בנו
 12 אלקנה צופי בנו ונחח בנו : איאב
 13 בנו ורחם בנו אלקנה בנו : ובני
 14 שמואל הכהן ושני ואכיה : בני
 15 מררי מחלי לבני בני שמעי בנו עזה
 16 בנו : שמעא בנו חגיה בנו עשיה
 17 בנו : ואלרז אשר העמיד דוד
 18 עז יד שור בירת יהודה ממנו
 19 הארון : והיו משרתים לפני
 20 משכן אהל מועד בשר עז בגור
 21 שלמה את בית יהודה בירושלם
 22 ויקמרו כמשפסם עז עבדוהם :
 23 ואלה העמרים ובניהם טבני הקהתי
 24 היום המשורר בן יואל בן שמואל :
 25 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן
 26 יוח : בן צוף בן אלקנה בן מחז
 27 בן עמשי : בן אלקנה בן יואל בן
 28 עזריה בן צפניה : בן תחח בן
 29 אסיר בן אכיסף בן קרח : בן
 30 יצטר בן קהת בן לוי בן ישראל :
 31 ואחזיז אסף העמד על ימינו אסף בן
 32 מתיבדו בן שמעא : בן מיכאל
 33 בן בעשיה בן מלכיה : בן אחיז
 34 בן רח בן עזריה : בן איהו בן
 35 אסח בן שמעי : בן יחז בן גרשם
 36 בן לוי : ובני מררי אחיהם עז
 37 השמואל : איהו בן קישו בן עבדי בן
 38 מלך : בן חשביה בן אמציה בן
 39 אהליהו : בן אסני בן בני בן שטר :
 40 בן מחלי בן מושב בן מררי בן לוי :
 41 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת
 42 משכן בית האלהים : ואהרן ובניו
 43 מקטירים עז מוכח העולר ועז
 קש

מוכח הקטרת לכל מלאכה קיש
 הקרשים ולכפר על ישראל ככל
 אשר צוה משה עבד האלהים :
 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס לה
 בנו אבישוע בנו : כפי בנו עזי 36
 בנו נחיה בנו : סרוח בנו 37
 אסריה בנו אחיטוב בנו : צדוק 38
 בנו אחיספץ בנו : ואלה מושבחותם 39
 לטרודים נבנולם לבני אהרן
 למשפחת הקהתי כי להם תיר
 הגורל : ויחז להם את חברון בארץ 40
 יהודה ואת מנשה סבובתיהם :
 ואת שרה העיר ואת חצורה נתנו 41
 לכלב בן יפנה : ולבני אהרן נתנו 42
 את עיר המקלט ארץ חברון ואת
 לבנה ואת מנשה ואת יהודא ואת
 אשחמץ ואת מנשה : ואת חילון 43
 ואת מנשה ארז דביר ואת
 מנשה : ואת עשן ואת מנשה 44
 ואת בית שמש ואת מנשה :
 וממטה בנימן את נבעוא מנשה 45
 ואת עלמז ואת מנשה ואת ענחות
 ואת מנשה כל עריהם שלש 46
 עשרה עיר במשפחותיהם : ולבני 47
 קהת הנותרים משפחת המטה
 ממחצית ססה חצי מנשה בגורל
 ערים עשרה ולבני גרשום למשפחותם 48
 ממתק יששכר וממטה אשר וממטה
 נפתלי וממטה מנשה בכשן ערים
 שלש עשרה : לבני מררי למשפחותם 49
 ממטה ראובן וממטה גד וממטה
 זבולון בגורל ערים שתיים עשרה :
 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים 50
 ואת מנשה : ויתנו בגורל ממטה
 בני יהודה וממטה בני שמעון
 וממטה בני בנימן את הערים האלה
 אשר יקראו אחרם בשמות :
 וממשפחות בני קהת יהו עזי 51
 נבולם ממטה אפרים : ויתנו להם 52
 ארז עיר המקלט את שכם ואת
 מנשה : ואת יקמץ ואת מנשה 53
 ואת בית חרוון ואת מנשה :
 ואת אילון ואת מנשה ואת גר 54
 רמון ואת מנשה : וממחצית ססה 55
 מנשה ארז עזר ואת מנשה ואת
 בלעם ואת מנשה למשפחה לבני
 קהת הנותרים : לבני גרשום 56
 ממטת חצי ססה מנשה את גורל
 כבשן ואת מנשה ואת עשחרור
 ואת מנשה : וממטה יששכר את 57
 קש

VI.

S. Cappell. ad V. T. p. 651

10. Arnoldi ad Liv. p. 55. 22.

21. Med. Ven. Ser. I. p. 134.

1 וקשה ועריאל וישימאל ובניה : שרון על חוצותם : כלם התיחשקו
 2 ויזא בן שפתי בן אלון בן יודיה בן
 38 שמרי בן שמעור : אלה הבאים
 בשמח נשיאים במשפחתם וביד
 39 אבותיהם פרצו לרוב : וילכו למבוא
 נדר ער למרחק הגיא לבקש מרעה
 40 לצאנם : וימצאו מרעה שמן ומזב
 והארץ רחבת הידים ושקטת ושלורה
 41 כי מן חם הישובים שם לפנים : ויבאו
 לא הברכות בשמח בימי יחזקיהו
 מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת
 המזבחים אשר נמצאו שמת ויחרים
 עד היום הזה וישבו החתים כי
 42 מרעה לצאנם שם : ומלח מן בני
 שמעון חלכו להרשיע את אנשי חם
 מארח ופלסיה ועריה ורמיה
 43 ועזיאל בני ישעיה בראשם : ויכו את
 שארית המלטה לעמלק וישבו שם
 עד היום הזה :

ה 5

א ובני ראובן בכור ישראל כי הוא
 הכבד ובחללו יציעו אביו נחרי
 בכרת לבני יוסף בן ישראל ואל
 2 להתיחש לכבדה : כי יהודה נבר
 כאחיו ולנגיד מסנו וחכמה ליוסף
 3 בני ראובן בכור ישראל תור ומלוא
 4 הצרון וכרמי : בני ואל שמעיה בנו
 ה נג בנו שמעי בנו : מיכה בנו ראיה
 6 בנו כעל בנו : בארד בנו אשר
 הגלה תלנת מלנאסר מלך אשר הוא
 7 נשיא לראובני : ואחיו למשפחתו
 כתיחש לחלוחם הראשי יעזאל
 8 וזכריהו : ובלעי בן עזו בן שמע בן
 יואל הוא וישב בערער ועד נבו
 9 ובעל מעון : ולמרח ישב עד לבוא
 מריבה למן הנחל פרת כי סקניהם
 10 רבו בארץ גלעד : ובסי שאול עשו
 מלחמה עם הנגאים ויפלו בוים
 וישבו באהליהם עד כל פני מרח
 11 לגלעד : ובני גר לנגס וישבו בארץ
 12 חבשן עד סלחה : ואל הראש ויספס
 13 המשנה ויעניו וישפט בכשן : ואחיהם
 לבירת אבותיהם מסיפאל ומשלם
 ושבע וירי ועקנו ועקר שבעה
 14 אלה בני אביהל בן חוריה בן ירוה
 בן גלעי בן מיכא בן ישישו בן
 15 יחור בן בוז : אחי בן עבריאל בן
 6 נוני ראש לבית אבותם : וישבו
 בגלעד בכשן ובמטותיה ובכל מנרשי
 עזריה :

1 וקשה ועריאל וישימאל ובניה : שרון על חוצותם : כלם התיחשקו
 2 ויזא בן שפתי בן אלון בן יודיה בן
 38 שמרי בן שמעור : אלה הבאים
 בשמח נשיאים במשפחתם וביד
 39 אבותיהם פרצו לרוב : וילכו למבוא
 נדר ער למרחק הגיא לבקש מרעה
 40 לצאנם : וימצאו מרעה שמן ומזב
 והארץ רחבת הידים ושקטת ושלורה
 41 כי מן חם הישובים שם לפנים : ויבאו
 לא הברכות בשמח בימי יחזקיהו
 מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת
 המזבחים אשר נמצאו שמת ויחרים
 עד היום הזה וישבו החתים כי
 42 מרעה לצאנם שם : ומלח מן בני
 שמעון חלכו להרשיע את אנשי חם
 מארח ופלסיה ועריה ורמיה
 43 ועזיאל בני ישעיה בראשם : ויכו את
 שארית המלטה לעמלק וישבו שם
 עד היום הזה :

4 אשתו : ששה נולד לו בחכרון
 וימלך שם ושבט שנים וישיבה החשים
 ושלשים ויולדו שנה מלך כוזישלם :
 5 ואלר נודו לו כיוזשלם שמעא
 וישובב ונתן ושלמה ארבעה לבת
 6 שבע בת קסאל : ויבחר ואלישמע
 7 ויא'פלט : ונגה ונפג ויפיק : ויאישמע
 9 ואלידע ואלילפט השערה : כל בני
 10 רוד סלבר בני פילגשים וחמר
 11 אחרים : ובן שלמה חבקםאביר
 12 בני אסא בנו יהושפט בנו : ויהם
 13 בני אחזיהו בנו יואש בנו : אציהו
 14 בני עזריה בנו יורם בנו : אהו בנו
 15 חזקיהו בנו מנשה בנו : אטון בנו
 16 ואשיהו בנו : ובנו יאשיהו הככור
 ויהגן השני והחוקים השלישי
 16 חזקיהו הרביעי שלום : ובני
 17 יהויקים ויגורו בנו זכיהו בנו :
 18 ובני יכניה אסר שאלהאל בנו :
 19 והלכרים ופריה ומנאצר יקמיה
 20 השמקע ונרביה : ובני פדיה והבכר
 ושקני ובן והכבל משלים והנגי
 21 ושלמות אהזים : והשבר והאך
 וברכה וחסייה וישב הסה חמס :
 22 ובן חנניה מלמיה וישעיה בני רפיה
 בני אבנן בני עבדיה בני שמניה :
 23 ובני שכניה שמעיה ובנו שמעיה
 השש ונאל ובריה ונעריה ושפט
 24 ששה : ובן נעריה אליועני וחוקיה
 25 ועזריקים שלשה : ובני אליועני
 הודיהו ואלישבי ומליד וקאב
 ויהגן ודליה ועניי שבעה :

ויקרא ועבד לאלהי ישראל לאמר
 אם כרך חכרנו והרביח את נבול
 והקרה יד עמי ועשית פרעה
 לבדלי עצמי ויבא אלהים את אשר
 שאל : וכלוב אחי שוהה הוליד את
 11 סחיר הוא אבי אשתון : ואשתון
 12 הוליד את בית רמא ואת פסח ואת
 חתנה אבי עיר נחש יא אנשי רכה :
 13 ובני קנו עתניאל ושריה ובני
 14 עתניאל חתן : ומננמו הוליד את
 עפרה ושריה הוליד ארת יואב אבי
 ניא הרשים כי הרשים היו : ובני
 15 סלב בן יפתה עירו אלה ועבדו בני
 יא קנו : ובני הללאל זף וימה
 16 חיריא ואשראל : ובן עזרה יהר
 17 ומר ועפר וכוון וזהר את מרים
 את שמי ואת יושבא אבי אשתמע
 18 ואשתו היהדיה ויהה את יד אבי
 גר ואת חבר אבי שובו ואת
 יקוחאל אבי זנוח ואלה בני בתיה
 19 בת פרעה אשר לקח מרואכני אשח
 חוריה אחות נרם אבי קעלרה
 הרטי ואשתמע המענתי : ובני
 20 שיעון אמנון ורנה בן הנן וחולון
 21 ובני ישעיה וזחורבן וזחם : בני שלה
 בן יהודה עראכיל לר ולערה אבי
 22 מרשה ומשפחה בית עבדית הנק
 לבירת אשבע : ויזקים ואנשי כוכא
 23 ויואש ושרף אשר בעלו למואב
 וישבי לחם והרבנים עתיקים :
 24 המה היוצרים וישבי נטיס וגדה
 עם המלך במלאתו ישבו שם :
 25 בני שמעון גמאד וימין ויריב ורח
 שאל : שלם בנו מבשם בנו משמע
 26 בנו : ובני משמע חמואל בנו זכיה
 27 בנו שמעון בנו : ולשמעי בני
 ששה עשר ונגור שש ולאחז אין
 28 כנים רבים וגל משפחתם ל
 הרבו עד בני יהודה : וישבו
 29 בכאר שבע ומולרה וחצר שניני
 ובבלתה ובקעם ובחולר : ובכחול
 30 ובחריס ובצוקלג : ובכית מרנבו
 31 ובהצר מוסים ובכית בראי ובשערים
 אלה עריהם : עד סלך רוד :
 32 והעריהם עיטם ועין רמון וחנן
 33 ועשן ועיט חמש : וכל העריהם אשר
 סביבות הערים האלה עד בעל
 34 ואת מושבתם והחיהם להם :
 35 ומשובב ומלך וישה בן אציה :
 36 ויאוהיו בן וישיבה בן שריה בן לה
 עשיאל : ואליועני ויעקבה וישוה
 37 עשיה
 בן ז

7 4

בני יהודה פרץ הצרון ורמי
 2 וחור ושבל : וראק בן שובל הוד
 את יתח וזחח הלד את אחובי ואת
 3 ולהר יא משפחה הצרניו : ואלה
 אבי עיטס וירקאד וישמא וירבש
 4 ויש אחרם הצלמוני : ופואל אבי
 גר ועד אבי חושה אלה בני חור
 5 במר אפרה אבי כור לחם :
 6 ולאשחור אבי חקוק הו שחי נשים
 7 חלה ונערה : והלד לו נערה את
 8 אחום ואת חפר ואת חמני ואת
 9 דאחאשרי אלה בני נערה : ובני
 10 חלה צרח צחר ואתנן : וקין
 הודי אר עוב ואת הצבכר
 11 ומשפחת אחרת בן הרם : ויהי
 12 ועבד נכר מאחיו ואסר קראה שמו
 ועבד לאמר כי ילדתי בעעב
 7

עשיאל : ואליועני ויעקבה וישוה
 37 עשיה
 בן ז

ת. זרעים Pitt. Com. 7, 103.

19-24. And. d. B. 2, 39-20, 28. Heinsius ~~19-24. And. d. B. 2, 39-20, 28. Heinsius~~
~~19-24. And. d. B. 2, 39-20, 28. Heinsius~~
 19. Pitt. Com. 7, 96. ת. הודיה

IV.

7. Heinsius de Cited. p. 298.

8. Pitt. Com. 7, 96. ת. הודיה

9. Cappell. d. v. T. p. 681.

18. יצומר Pott. Com. 7, 114.

דוהי ante leg. 14 יקק coll. vs. 19. ... illud
per eandem et frequenti ejus repetitione
St. Anal. hist. bat. in Belgio toll. II. 2. p. 11.
in confusa operis biblica Lambicani, ubi appi-
cate in hoc opere proposita tanquam minus
apta improbatas.

17. יקד Pott. Com. 7, 101.

19. קע Pott. III.

25. אקה Pott. Com. 7, 92.

יחד וינתן ויסר יחד לא בנים :
 33 ובני יונתן פלגת וזאת אלה היו בני יונתן
 34 וירחמאל : ולא היה לששון בנים כי אם כגות ולששון עבד מצרי ושמו ירחצ : ויחן ששון את בתו ליהנות לה
 35 עבדו לאשרי וחרד לו את ערו : וענתו הליד את נתן ונתן הוליד את אבנן
 36 זכר : וזכר הוליד את אסלר
 37 ואפלט הוליד את עובר : ועובר הליד את יהוא ויהוא הליד את עוריה : ועוריה הליד את חלץ
 38 חלץ הליד את אלעשה : ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום :
 39 ושלום הליד את אלישפט : ובני אבנן חלב אהו וירחמאל מישע נכרו הוא אבני זק ובני מישר אבני חכרון :
 40 ובני חבדן קרח והפח ורמס ושפט :
 41 ושפט הליד את רחם אבני וקמס :
 42 ורמס הוליד את שמו : ובן שמו מה מעון וסעון אבני בית צור : וניוסר
 43 פגלש כלב ירעה את חנן ואחמואז ויהו נזו וחרן הליד את נזו :
 44 והיו רנס ויהם ונישו ופלס ועיסה ושפט : פילגש כלב סעכר וילד
 45 שבר ואת חרמנה : ותלד שפט
 46 אמר סדסנה ארץ שזא אבני סכנא ואבני גבנא ובת כלב עכסה : אלה היו בני כלב בן חור כבור אמרתי שובל אבני קריח יערים : שלסא
 47 אבני בית לחם חרף אבני בית נדר : והיו בנים לשובל אבני לרית יערים
 48 הריאה חצי המנחות : ומשפתחם קריח יערים היתרו והפתי והשפתי והמשרעי סאלר יצאו התיעתי והאשחאלר בני שלסא בית לחם
 49 ונשופתי עשרות כורת יואב וחצי המנחות החרעי : ומשפתח סופרים נה ישבו ועבדו תרעתיים שמעתיים שומתיים המה הקנינים תבאיים מהמת אבני בית רכב :

כבור יהודר רע בעיני יהורם
 4 וימיתו : וחמר כלתו ולדרה לו את פרץ ואת ירח כר בני יהודה
 5 ה חמישה : בני פרץ הצרון וחמול :
 6 ובני זרה זמרי ואיתן וחיפן וכלכל
 7 ודרע כלם חמישה : ובני כרם עבר סוכר ושרא אשר מעל בהרם :
 8 ובני איתן עוריה : ובני הצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואחרם יואח כלובי : ורם הוליד ארץ עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון
 9 נשיא בני יהודה : ונחשון הוליד את שלסא ושלסא הוליד את בען :
 10 ובען הוליד את עובר ועובר הוליד את ישי : ואישו הוליד את כטרם את אליאב ואבנרם השני ושלסא
 11 השלישי : ונחאל הרביעי רמי חמשי : וצם הששור דוד השבעי :
 12 ואחזיהם צוריה ואבניר : ובני צוריה אבשור ועשה א שלשה :
 13 ואבניר ילדה את עכשא ואבני עכשא יתר הישמאל : וכלב בן חצרון הוליד את זכיה אשר וארץ יתייעור ואלה בניה ישר ושובב
 14 ואחרון : ותסת עובד ויקד לו כלב את אפרת וחלד לו את חור
 15 וחור הוליד את אודי ואודי הוליד את בצלאל : ואחר בא חצרון אל בת סוכר אבני נלעך והוא לקחה והוא בן ששים ישנה וחרד לו ארץ
 16 שטב : ושטב הוליד את יאיר והיו לו עשרים ושלוש נשים בארץ
 17 הגלעדי : וילת נשור וארם ארץ חורת יאיר סאתם את קנת וארץ כננתיה ששים עור כל אלה בני סוכר אבני נלעך : ואחור סורת חצרון ככלב אפרתיה ואשת חצרון אביה וחלד לו ארץ אשחור אבני כה חלוע : והיו בני ירחמאל כבור חצרון הבכור רם ופנה וארן ואצם
 18 אחיה : ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם : והיו בני רם כבור וירחמאל פתקן וימאן
 19 ועקר : והיו בני אונם שמו וירע
 20 ובני שבו נבם ואבישור : ושם אשת אבישור אבוחיל וחלד לו את אובן ואת מולד : ובני רם סלד
 21 ואמם וימת סלד לא בנים : ובני אמם ישני ובני ישני ששון ובני ששון ששון : ובני ירע אחי שמו

3

ואלה היו בני דוד אשר נולד א לו בחברון הבכור אמנון לאחיהנא
 2 הירעאליות שני דניאל לאביונר הכרמליות : השלישי לאבשלום בן
 3 מעכה בת חלמי מלך גשור הרביעי ארניה בן חנית : חמשי שפטיה
 4 לאבישל הששי והעם לעניה אשתו :

דברי הימים א

א I

ישמעאל : ובנו קשורה פילגש 32
 אברהם ילדה את זמר ויקטן
 וזמן וסדן וישבק וישוח ובני
 יקטן שכא ורדן : ובני מריו 33
 עיפה ועפר וחגן ואכדע ואלדע
 כל אלה בני מסורה : וילד 34
 אברהם את יצחק בני יצחק עשו
 וישראל : בני עשו אליפלה
 רעואל ועוקש וועלם וקרח :
 בני אליפחיס ואוסר צפי ונעחסם 36
 קנו והמען ועמלק : בני רעואל 37
 נחור ורח שמר ובור : ובני 38
 שעיר לטון ושוכל וצבעון וענה
 ורגשן ואצו ורישן : ובני לטון 39
 חורי והומם ואחר לטון חמען :
 בני שוכל עליו וסנחר ועיבל מ
 שפי ואום ובנו צבעון איה וענה :
 בני קנה דישאן ובני דישון חמרן 41
 ואישבו וירחן וברן : בני אצו 42
 בלהן ועזון ועקן בני דישון עוז
 וארן : ואלה המלכים אשר 43
 מלכו בארץ אבות לפני מלך מלך
 לבני ישראל בלע בן בעור ושם 44
 חתחוי ויבב בן זרם מכצרה :
 וישח ויבב וימלך חתחוי הושם 45
 מארץ חיקוני : וישר הושם 46
 וימלך חתחוי הוד כן בדר הסנה
 את סדן בשדה מואב ושם עיר 47
 עירת : וימרת הדה וימלך 48
 חתחוי שמלה ממשרקה : וימרת 48
 שמלר וימלך חתחוי שאור
 מדיבדור הנחר : וימרת שאור 49
 וימלך חתחוי בעל חנן בן עכבוה
 וימרת בעל חנן וימלך חתחוי הוד 50
 ושם עירון פעי ושם אשהו
 מהיטבאל בת מסרד בת פי והב :
 וימרת הוד והיו אלופי אהום 51
 אלוף המען אלוף עליה אלוף יתח :
 אלוף אהליכפה אלוף אלוף אלוף 52
 מינן : אלוף קנו אלוף חיומו אלוף 53
 מבצר : אלוף מנואל אלוף עירם 54
 את אופי אהום :

אדם שם אגוש : קנו מחלל
 ירד : הנד מחושלה
 למלך : נח שם הם ויפת
 ה בני נפת נמר ומנוג ומר ויון והובל
 ומושר והום : ובנו זמר אשכנז
 ד וריפת וחגרכס : ובנו יון אלישה
 ותרשישה כתיס ורתום : בני
 הם כוש וסרסם פשוונקען : ובנו
 כוש סכא והוילה וכתחא ורעמא
 וכתחא ובני רעמה שכא רדן :
 ובנו ירד אה גמורד הוא חתר
 להית נבור כארץ : ומצרים
 ילד את לוריום ואת ענבים ואת
 להבים ואת נפתחים : ואת
 מרתים ואת כפתים אשר יצאו
 מצרים מלשחים ואת כפתים :
 ובנו ילד את צדון בכרו ואת מת :
 ואת היבוים ואת האמרי ואת
 הנגושא : ואת החוי ואת העיקי
 ואת המני : ואת הארדוי ואת
 הצמרי ואת החמתי : בני שם
 עלם ואשור וארמכשד ולדו וארם
 ועין ותול וגבר ומשך : וארמכשד
 ירד את שלח ושלח ילד את עבר :
 ולעבר ילד שנובטים שם מאחרי מלך
 לו בניו נלמדה הארץ ושם אחיו
 יקטן : ויקטן ולד את אלסודר
 ואת שלח ואת חרסות ואת ירח :
 ואת הורם ואת אורל ואת
 דקלר : ואת עיכל ואת אבימי
 ואת שכא : ואת אוסיר ואת
 היילר ואת זובב כל אלה בני
 מה יתמן : שם ארמכשד שלח :
 מה עבר מלך רעו : שרון נחור
 תרה : אכרם הוא אנדרם :
 בני אברהם יצחק וישמעאל :
 אלה הנולדים בכור וישמעאל :
 נביות וקר וארבעאל ומבשים :
 משקע ורמסא משא הוד והופא :
 וישור נפיש וקדמרי אלה הם בני
 ז 6

ב 2

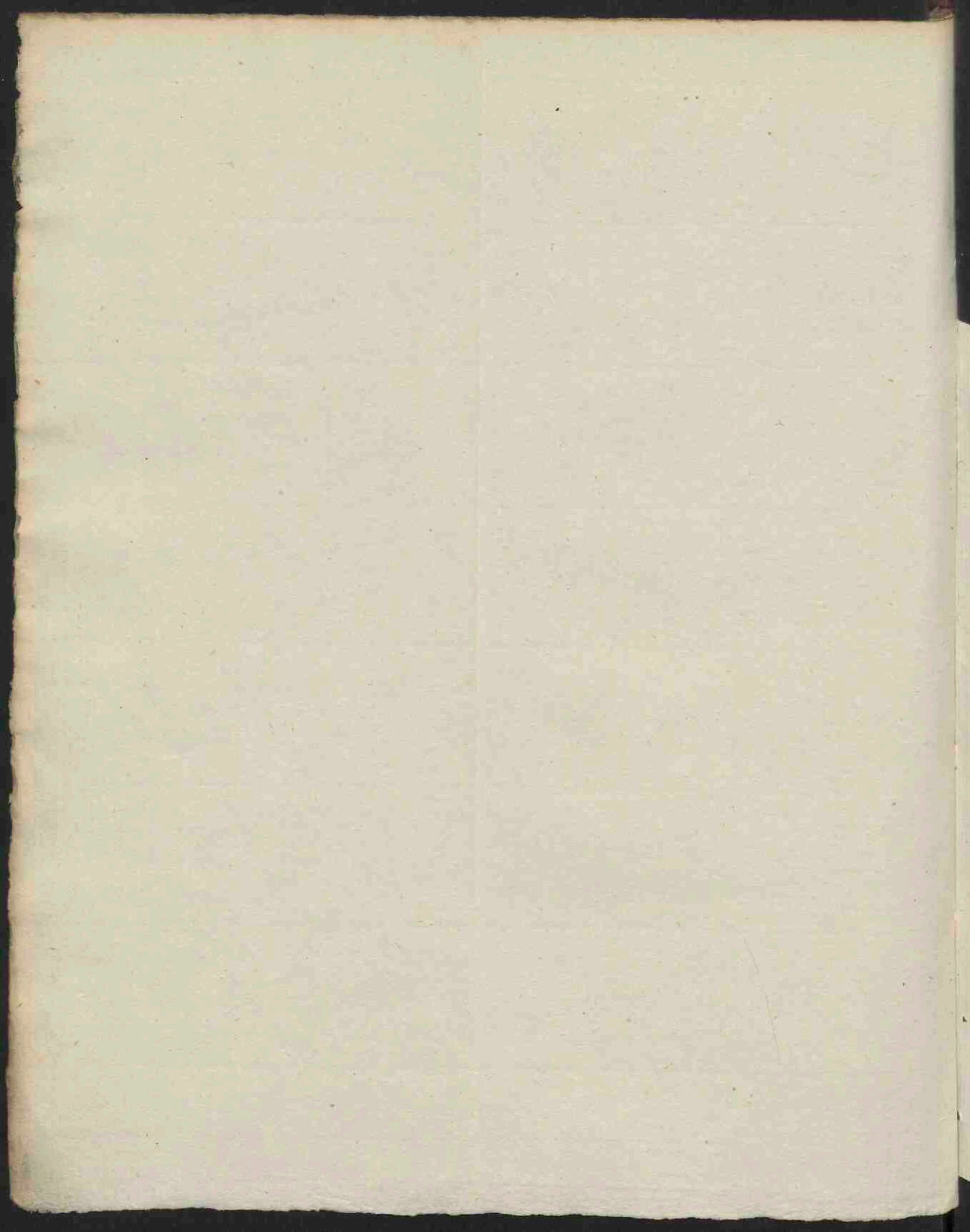
אלה בני ישראל ראובן שמעון א
 לוי יהודה יששכר וזבלון : דן 2
 יוסף ובנימין נפתלי גר ואשר :
 בני יהודה ער ואונן ושלמה שלושה 3
 ילד לו מבח שועה הנקנת ויהי ער
 בני 1 בכור

Num de auctoritate canonica ^{homin} librorum
propt. dubitari, Mich. Lib. 2. ad.
Obl. Philol. & Crit. recentioris aetatis in Libris
Cron. laud multa. Lib. Bibl. VIII. 6, 1067.

36. 91777 Pol. Com. 7, 112.

I.

17. 47. Libh. Ind. in 4 O. T. 3, p. 155. Heinsius de
Crit. p. 221. 4
18. 1177 Heinsius de Crit. p. 218.

ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב
 לטובה לעשות לו נשכה כחצרי בית
 8 האלהים: וירע לי מאד ואשליכה
 את כלי בית טוביך החוץ בן
 9 הלישכה: ואמרה וישרו הלישכות
 ואשיבה שם כלי בית האלהים את
 10 המנהה והלבנה: ואדעה כי פניות
 הלוים לא נתנה ויברחו איש לשרהו
 הלוים והמשוריים נשי המלאכה:
 11 ואריבה את הסגנים ואמרה סרוע
 נעזב בית האלהים ואקבצו ואעמדם
 12 על עמדם: וכל יהודה הביאו מעשר
 הרג והתרוש והיצת לאוצרות:
 13 ואוצרה על אוצרות שלמה הכהן
 וצדוק הסופר ומריה בן הלוים ועל
 ירם חנן בן זכור בן מתנהה כי
 נאמנים נחשבו ועליהם לחלק
 14 לאחיהם: וזכרה לו אלהי ער
 ואת ואר חמת חסיו אשר עשיתי
 15 בו בבית אלהי ובסמוריו: כימים
 ההמה ראיתי כבודוה ורבים נחמו
 בשבת ומביאים הערפות ועקטים
 על החמרים ואף ויו ענבים וחאנים
 וכל משא ומביאים יודשלים ביום
 השבת ואעור ניום סכרם צור:
 16 והצרים ישבו בה מביאים ראג וכל
 סכר וטכרים בשבת לבני יהודה
 17 וברושלים: ואריבה את חר
 יהודה ואמרה להם סה הרגר הרע
 היה אשר אתם עשים ומחללים את
 18 יום השבת: הלא כה עשו
 אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את
 כל הרעה הוא ויער העיר הוא
 ואתם מוסיפים חרון על ישראל
 19 לחלל את השבת: ויהי כאשר
 צללו שערי ירושלים לפני השבת
 ואמרה ויסרו הדלתות ואמרה
 אשר לא יפתחום ער אחר השבת
 ומערי העמדה על השערים לא
 20 יבוא משא ביום השבת: וילינו
 הרבלים ומכרו כל ממכר מחוץ
 21 לירושלים מעם ושתים: ואעידה
 בהם ואמרה אלויים סרוע אתם
 לנים נגר החוסה אם תשנו יו
 אשלה בכס מן העת ההיא לא באו
 22 בשבת: ואמרה ללוים אשר יהו
 סמוריים וכאים שמרים השערים
 לקרש את יום השבת גם זאת זכרה
 23 לי אלהי וחומה עלי כרב חסדך:
 גם כימים ההם ראיתי את

היהודים השיבו נשים אשרודות
 עמוניות מאביות: ובניהם 24
 חצי סכר אשרודית ואינם מכירים
 לדבר יהודית וכלשון עם ועם:
 ואריב עםם ואקללם ואכה סחם סה
 אנשים ואמרים ובשביעים
 באלהים אם חתנו בנתינים
 לבניהם ואם תשאו מבנתינים
 לבניהם ולכם: הלא ער 26
 אר חמא שלמה מלך ישראל
 וכניוס הרבים לא היה מלך כמהו
 ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים
 מלך ער כל ישראל גם אותו
 החטאו הנשים הנכריות:
 27 ולכם הנשמע לעשר את כל
 הרעה הנזורה הוא למען
 באלהינו להשיב נשים נכרות:
 ובני וירע בן אלישיב הכהן 28
 הגדול חתן לסנבלט החורג
 ואכריחה מעלי: זכרה להם 29
 אלהי ער נאלי הכהנה וברית
 הכהנה והלוים: ושתתים 3
 מכל נגר ואעמורה משפחות
 לכהנים וללוים איש במלאכתו:
 ולקרנן העצים בעתים מסמורת 31
 ולבכורים זכרה לי אלהי
 לשובך:

חוק

16 לעריא זכריו לנחון משלם : שער הדגים ומגדל הננאל ומגדל
 17 לאביה זכרי לסנמין למועדית : המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער
 18 פלטי : לבגד שמות לשמיעה : המטרה : והעמדה שחו החודת
 19 והנחון : ולוירוב סתני לידעה : בבית האלהים ואני והצי הסננים
 20 זכ עוי : סלני קלוי לעמק עבר : עמי : והכהנים אלוקים מעשירה 41
 21 לחלקיה השכיה לידעה נתנאל : סנמין מיכיר : אלועני זכרול
 22 הלום בומי אלישיב וירע ווחנן : הנגיר בהצצורת : ומעשירה 42
 23 ער סלכרן דרוש הפרסי : בני ושמיעה ואלקור ועני ויהונן
 24 לוי ראשי האכות כחוכים על ספר ומלכיר ועילם וער וישמיעו
 25 דכרי הימים ועד וסי יוחנן בן המשרים וירחיה הפקוד : וינחו 43
 26 אלישיב : וראשי הלום השכיה כיום ההוא ונחום גדולם וישמחו
 27 שרביה וישע בן קדמיאל ואחיהם כי האלהים שלחם שמה גדולה
 28 לננאל להלל להודות במצות דוד ונב הנשים והילדים שמהו וחשמע
 29 איש האלהים מספר לעמק משמר : שמתו וירושלם עד מרחוק :
 30 כה סתניה ובקמקור עכריר משלם ופקרו כיום ההוא אנשים עיר 44
 31 סלמון עקוב שמרים שעורים משמר הנשכרת לאצורת לחרופות
 32 כמאפי השערים : אלה כימי ויוקים לראשית ולמקשרות לכנס בהם
 33 כן ישוע בן יוצק וכימי נחמיה וללום כי שמחת יהודה על הכהנים
 34 הפחה ועזרא הכהן הספר : ועל הלום העשרים : וישמרו מה
 35 וכחכמת חומת ירושלם בקשו את משמרת אלהים ומשמרת הסתרה
 36 הליום סכר סקומחם להביא והמשרים השערים כמורת דוד
 37 לירושלם לעשר חנכת ושמתו שלמה בנו : כי כימי דוד ואסר 46
 38 וכתורתו וכשיר סלחום נבלים מקדש ראש המשרים ושיר הלהר
 39 וכבנרות : ויאספו בני המשרים והודות לאלהים : וכל ישראל 47
 40 וכן הכר סבינות ירושלם וכן כימי זרובבל וכימי נחמיה הננים
 41 הנרי נספחו : ומכיר הנלגל בנימוח המשרים והשקרים דבריו
 42 ופשוות נכע ועומות כי הצרים בנו סכמו ומקשרים ללום והלום
 43 להם המשרים סככות וירושלם : מקדשים לבני אהין :
 44 ויטהרו הכהנים והלום ויטהרו את העם ואת השערים ואת החוכה :
 45 ואעלה את שרי יהודה מעל להכות ואעמיה שתי תורת גדולת ותהלכת
 46 לימין מעל להכות לשער האשפת : לוי וילך אחריהם השעירה וחצי שרי
 47 תורה : ותורה עזרא ושלם : 33
 48 יהודה ובנימן ושבעיה וירמה : 34
 49 לה וסבני הכהנים בהצצורת זכרית בן יונתן בן שמעיה בן סתניה בן מוכיה
 50 בן זכר בן אסף : ואחיו שמעיה 36
 51 ועזרא סללי נללו סעו נתנאל והודיה חנני ככלי שיר דוד איש
 52 האלהים ועזרא הספר לפניחם : ועל שער העין ונגדם עלן ער
 53 מעלות עיר דוד במעלה לחוסה מעל לבית דוד ועד שער הטיס
 54 מרת : והתורה השנית ההולכת למאל ואני אחריה וחצי העם מעל
 55 להחמה סעל לסגיד התנונים ועד החומה הרחבה : ומער
 56 לשער אפרים ועל שער הישנה ועד

13 יב
 1 כיום ההוא נקרא נכפר משרה
 2 כזוני העם ונמצא כחוב בו אשר לא
 3 יבא עמוני ומאבני בקהל האלהים
 4 ער עולם : כי לא קרסו ארץ בני
 5 ישראל בלחם ובמים וישבר עליו
 6 את כלעם לקללו והסר אלהיו את
 7 הקלה לברכה : ויהי כשמעם את
 8 התורה ויבידלו כל ערב מישראל
 9 ולפני מרה אלישיב הכהן נתן
 10 כלשפת בתי אלהיו קרוב לטובות :
 11 ויעש לו לשכר גדולה ושם היו
 12 לפניחם הננים את המנוחה הלכות
 13 והכלים ומעשר הרגן החרוש
 14 והצטר סצורת הלום והמשרים
 15 והשערים וחרומם הכהנים : ובכל
 16 זה לא היה חצי בירושלם כי בשנת
 17 שלשים ושתיים לארחתשתא סלך
 18 בכל באתי אל הסלך ולקץ ימים
 19 נשאלתי מן הסלך : ואבוא לירושלם
 20 ואבינה

31. Ann. Brief. 2: 132.

XII.

1-26. folhas a seguir man. adita, Heinga de
Part. I. p. 358.

10-12. Libro I. II. p. 630. fol. 633.

11622. Heinga de Part. I. p. 358.

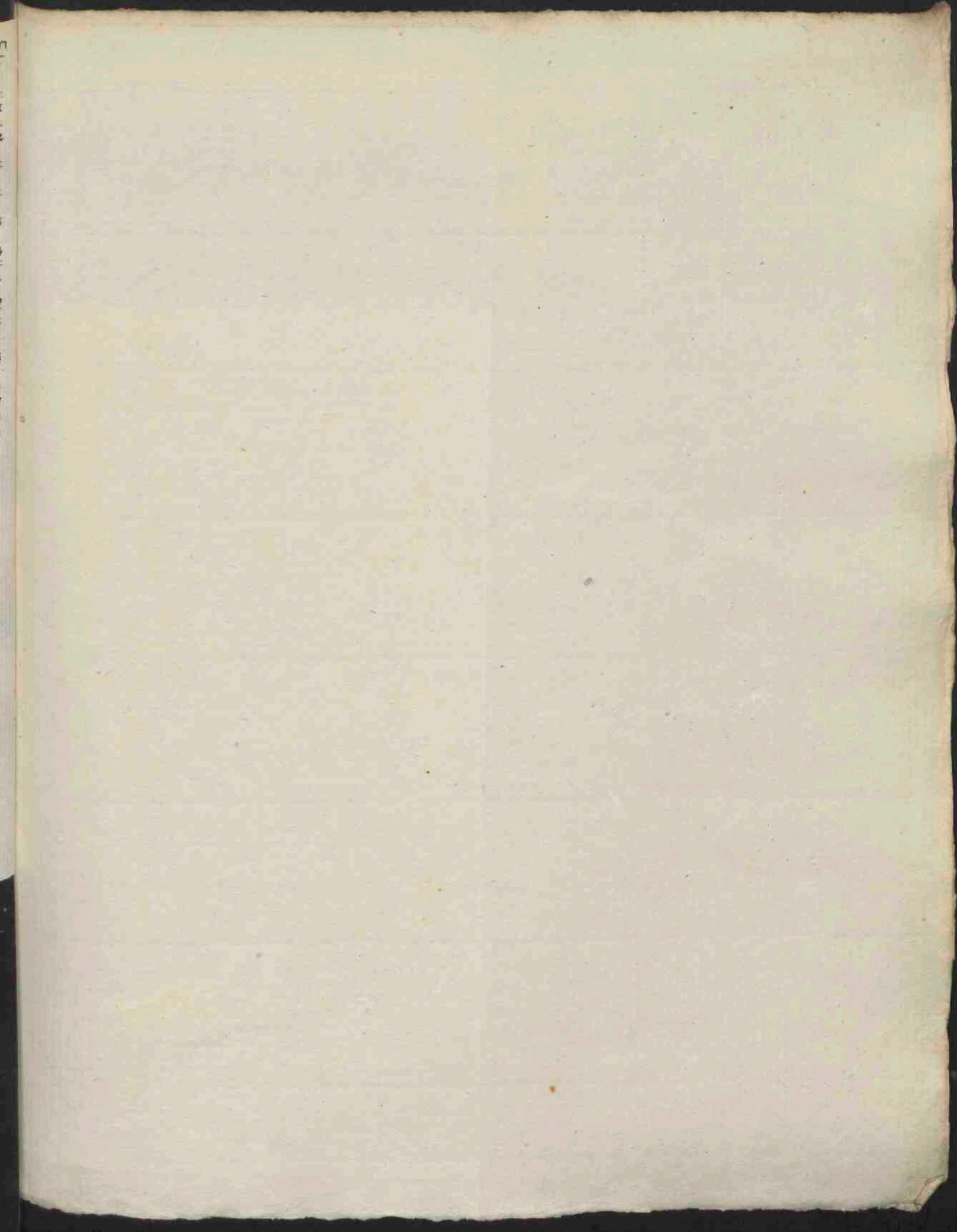
N I I

והגנים : ושאר ישראל הכתנים ב
הלום בכר ערי יהודה איש
בנחלחו : והגתנים ישבים 21
בנעל וציוא וישמא על הנחונים :
22 ובקור הלום בירושלם קוי בן בני
בן חשבה בן מרניה בן מיכא סכני
אסף המשרים לנגר מלאכה
בית האלהים : כי מצות המלך 23
עלהם ואמנה על המשרים דבר
יוס כוופו : ופחזיה בן משויבאל 24
סכני רח בן יהודה ליד המלך
לכר דבר לעם : ואל החצרים 25
כשרתם סכני יהודה ישבו בקרת
הארבע ובנתיה וברין ובנתיה
וביבצאר והצירי : וכישוע 26
ובפלרה ובבית פלס : ובחצר 27
שוקר ובבאר שבע ובנחזיר :
ובצלג ובסכנה ובבנתיה : ובקין 28
רסון ובצקרה ובקיסרת : ונתן 29
עלם וחציהם לכיש ושדתייה ל
עזקה ובנחזיר והגו סגאר שבע
ער גיא חנם : ובני בנימן סבע 31
סכמש ועיא ובוה אל ובנקהו :
ענחור נכ עננה : הצור רסר 32
גתים : חדיר צבעים נבלס 34
רד ואונג ני הדרשים : ומולה
הלום סחלקות יהודה לבנימן : 36

וישבו שרי העם בירושלם ושאר
העם הפילו נדלות להביא אהר בן
העשרה לשבת בירושלם קוי הקריש
2 וחשע היות בערים : וברכו
העם לכל האנשים המצטרבים
3 לשבת בירושלם : ואלה ראשי
הסרינה אשר ישבו בירושלם
ובקרי יהודה ישבו איש באחוזו
בעריהם ישראל הכתנים והלויים
והנחונים ובני עברי שלמה :
4 ובירושלם ישבו סכני יהודה ומכני
בנימן סכני יהודה עריה בן עזיה
בן זכריה בן אסריה בן שפטיה
5 בן מהללאל סכני פריז : ומעשיה
בן ברוך בן כל חוה בן חוה בן
עזיה בן יוריה בן זכריה : בן
6 השלני : כל בני סרץ הישבים
בירושלם ארבע מאות ששים ושסמה
7 אנשי חיל : ואלה בני בנימן
סלא בן משלם בן יועד בן פדיה
בן קליה בן מעשיה בן אחיאל
8 בן ישעיה : ואחריו בני סרי
השע סאור עשרים ושסנה :
9 ויואל בן זכרו סקיר עליהם ויהודה
בן הטנאר על הציר משנה :
10 וטן הכתנים ויעקב בן יוריה וכן :
11 ושריה בן חלקיה בן משלם בן
צחק בן מירית בן אחיטוב נגר
12 בית האלהים : ואחיהם עשי
הסלאכה לבית שמה סאות עשרים
ושנים ועזיה בן ירחם בן מלליה
בן אפני בן זכריה בן פשחור בן
13 מלכירי : ואחיו ראשם לאבוב
מאתים ארבעים ושנים ועמשי
בן עזראל בן אחוז בן משלסור
14 בן אסר : ואחיהם נברו חיר
מאה עשרים ושסנה ופקר עליהם
15 וזכריאל בן הגזלום : ומן
הלום שמעיה בן חשוב בן עזריק
16 בן חשכיה בן בני : ושפתי
ויחבר על הסלאכה התיצנה לבית
17 האלהים מראשי הלום : ובתניה
בן מיכא בן זכרי בן אסף ראש
החתלה יהודה לחפלה ובקמור
משנה מאתיו ועברא בן שמוע בן
18 נלל בן יריתן : כל הלום בעיר
הקריש סאתים שסנים וארבעה :
19 והשערים עקוב טלמון ואחיהם
השערים בשערים מאה שבעים
לערא

I 2

ואלה הכתנים והלויים אשר א
עלו עם זבנר בן שאלהואר
2 וישוע שריה ירמיה עזרא : אסריה
3 מלך המוש : שבניה רחם
מרת : עזרא נחניו אכיר : 4
מימן סעריה בלגה : שמעיה 5
ויורוב ועזיה : סכו עסוק 6
הלקיה רעניה אלה ראשי הכתנים 7
ואחיהם בימן וישוע : והלום 8
ישוע בני קרמיאל שרביה יהודה
סחניה על הודות הוא נאחיו :
9 ובקמורה וענו אחיהם לנגרם
למשמורת : וישוע הוליר אר 10
וייקים ויוקוס הוליר אח אלישב
ואלישבי הוליר את וידוע : ויודע 11
הוליר את יונתן וינתן הוליר את
12 וידוע : וביתן יוקוס הוא כתנים
ראשי האבוב לשמה סריה לירמיה 13
תננה : לעזרא : משלם לאסריה
14 יוחזן : למלוכי ונתן לשבניה 14
15 וסוף : להרם עזרא למרית חקיה 15
לערא

22.
לפני של. די. II. 992.

א וביום עשרים וארבעה לחיש
 הזה נאספו בני ישראל בצום
 2 ובישקום ואימה עליהם : ויברלו
 ורע ישראל ככל בני נבר ויעמדו
 3 ויחזרו על הטאחיהם ועונות
 4 ואתיהם : ויקשו על עמים
 ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
 רביעות היום ורביעות מחורים
 5 ומשחורים ליהוה אלהיהם :
 6 ויקם נחמיה מלפני הלוים וישוע וכני
 קרימיאל שבגור בני שבטי בני
 כנני ויעקו בקול גדול 4 יהוה
 7 ה אלהיהם : ויאמרו הלוים ישוע
 וקרימיאל בני השבט שרדין
 הויה שבגור פחחיר קוטו ברבו
 את יהוה אלהיהם סן העולם עי
 העולם ויברכו שם כבוד ומרומם
 8 על כל ברכה ותהלה : אלה הוא
 יהוה לבדך את עשרות אלהים
 שמו השמים וכר צבאם הארץ
 וכר אשר עליה הימים וכל אשר
 בהם ואחר מחיר את כלם
 9 וצבא השמים לך משתחיים : אלה
 הוא יהוה האלהים אשר בחזרת
 בארם והוצאתו מאר כשדים
 10 ושפת שמו אברהם : ומצאת את
 לבנו נאמן לפניך וברות עמו
 הברית לחת את ארץ הכנעני
 החתו האמרי והפלווי והיבסי
 והגרנשי לתת לירעו ותקם את
 11 וברוך כי צדיק אלה : וחרת את
 עני אבחינו במצרים ואת זקתם
 12 שמעתי על ים סף : ותחן ארת
 וספחום בפריה ובכל קברו ובכל
 עב ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם
 13 ותעש לך שם כהיום הזה : והים
 בקפת לפנים ויעברו בחוף הים
 14 ביבשה ואת רפיהם השלכת
 במצולת כמו אכן במים עוים :
 15 וכעמד עני הנחיהם וימס ובקמד
 אש לילה להאר להם את הדרך
 16 אשר ילכו בה : ועל הר סוגי ויהר
 ובר עתה משמים ותחן להם
 משמים ישרים וחורות ארת
 17 חקים ומצות טובים : ואת שבת
 קרש הרעת להם ובצורת ותקם
 וחורה צורת להם בוד משה
 18 עמד : ולחם משמים נתת להם
 לרעבם ומים מסלע הוצאת להם
 לצמאם והאמנ להם לבוא לרשה את
 אדם וחיה בהם ויהנו כחף מורת
 וערם

הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם :
 והם ואבחינו הוידו ויקשו את
 16 ערפם ולא שמעו א סגותיך : ומאנו
 לשמע ולא וכרו נפלאותיך אשר
 17 עשית עמם ויקשו את ערפם ויהנו
 ראש לשוב לעבדתם במרים ואחה
 אלור סליחות חנון ורחום ארך
 18 אפים רוב וחסד ולא עונתם : את
 כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה
 אלהיך אשר העלך במצרים ויעשו
 19 נאצות גדולות : ואחר ברחמך
 הרבים לא עזבתם במידבר את עמד
 העגל לא סר מעליהם ביוםם להנחם
 בהרדך ואת עמד האש כלילת
 20 להאר להם ואת הדרך אשר ילכו
 בה : והוידו הטובה נתת להשכלם
 21 ובגד לא מנעת סמיהם וימס נחמה
 להם לצמאם : וארבעים שנה
 22 כללחתם במידבר לא חסרו שלטותיהם
 לא כילו וקליהם לא בצמו : ותחן
 23 להם סמלכות ועממים ותחלקם
 למצא ויירשו את ארץ סיחון ואת
 ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך
 24 הכנעני : ובניהם הרבית ככנני
 השמים והביאם את הארץ אשר
 25 אבדת לאבדותיהם לבוא לרשה :
 ויבאו הכנעני ויירשו את הארץ
 26 ותכנע לפניהם את יסבי הארץ
 הכנעני והתנבם ביום ואת
 27 מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות
 בהם כרצונם : וילכו ערים בצורת
 28 ואומם שמנת ויירשו בהים מלאים
 כר טוב בחור חצובים כמים
 29 ויחיהם ויען סאכל לרב ויאכלו
 וישבעו וישמינו ויחזקנו בשובך
 30 הגדול : ויסרו וימרדו בך וישלכו
 את חותנת אחינו גום ואת בנינו
 31 הרגו אשר העידו כם להשיבם 4
 ויעשו נאצות גדולות : ותחנב ביד
 32 צריהם ויצרו להם ובער צריהם
 וצעקו אליך ואתה משמים שמע
 33 וברחמך הרבים תחן להם מושיעים
 34 וישיעום מיר צריהם : ובנוה להם
 35 ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם
 ביד איניהם וירחו בהם וישבו
 36 ויזקקך ואתה משמים תשמע
 37 ותצילם כרחמך רבות עמים :
 38 ותחן בהם להשיבם אל תורתך
 39 והסרה הוידו ולא שמעו לצותיך
 40 ובמשפטך חטאו כב אשר יעשו
 אדם וחיה בהם ויהנו כחף מורת
 וערם

הגלעתי אשה ויקרא על שמם :
 64 אלה בקשו כהבם הסתחשים ולא
 מה נמצא ונאלו מן הכהנה : ויאמר
 החרשתי לחם אשר לא ואכלו
 מרקש הקרשים עד עמר הכהן
 66 לאורים וחמים : כל הקהל כאחד
 ארבע רבוא אלפים שלש מאות
 67 ויששים : מלבד עבדיהם ואמהותיהם
 אלה שבעה אלפים שלש מאות
 שלשים ושבעה ולהם משרדים
 ומשררות מאתים וארבעים וחמשה:
 68 סוסיים שבע מאות שלשים וששה
 מרדיהם מאתים וארבעים וחמשה:
 69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה
 חמרים ששת אלפים שבע מאות
 ועשרים : ומקצת ראשי האבות
 נהגו למלאכה החרשוא נהן לאוצר
 זהב ודרכמים אלה מרקות חמשים
 כהנות כהנים שלשים וחמש מאות:
 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר
 המלאכה זהב ודרכמים שתי רבות
 וכסף מנים אלפים ומאתים :
 72 ואשר נתנו שאריות העם זהב
 דרכמים שתי רבוא וכסף מנים
 אלפים וכתנור כהנים ששים
 73 ושבעה : וישבו הכהנים והלויים
 והשוערים והמשרדים ומן העם
 והנתינים וכל ישראל בעריהם
 ויגע חרש השביעי זבני ישראל
 בעריהם :

ה 8

ויאמרו כל העם מאיש אחר
 1 א הרהוב אשר לפני שער המים
 ויאמרו לעזרא הספר להביא את
 ספר תורת משה אשר צוה יהוה
 2 באר ישראל : ויביא עזרא הכהן
 את התורה לפני הקהל מאיש ועד
 אשה וכל מנין לשפט ביום אחד
 3 לחרש השביעי : ויקרא בו לפני
 הרהוב אשר לפני שער המים מן
 האור עד מחצית היום נגד
 האנשים והנשים והמבנים ואני
 4 כל העם אל ספר התורה : ויעמד
 עזרא הספר ערך כנגד עין אשר
 עשו לדבר ויעמד אצלו סתתיה
 ושמן ועננה ואוריה והלקוח
 ומקשיה על זמנו ומשמאלו מריה
 ומישאל ומלכיה וחשם והשכרנה
 ה ומרור משלם : ויפתח עזרא
 3

כמושפט : ב 1 וביום

הספר לעיני כל העם כי סעל כל
 העם היה וכפתחו עיניו כל העם :
 ויברך עזרא את יהוה האלהים
 6 הנהיך וענו כל העם אמן אמן
 במעל ויריה ויקרו וישתחוו ליהוה
 אפים ארצה : וישוע ובנו ושוכיה
 7 ימין עקוב שבתי הוריה מעשר
 קליטא עזריה ויחבר הנן מלאיה
 והלויים מבניגם את העם לתורה
 והעם על עמדם : ויקראו בספר
 8 כחורת האלהים מפרש ויגם שכל
 ויבינו במקרא : ויאמר נחמיה
 9 הוא החרשתי ועזרא הכהן הספר
 והלויים הסניגים את העם לכל
 העם היום קרש הוא ליהוה
 אלהים אל תחבלו ואל תכזו
 כי בוכים כל העם כשמעם את
 דברי התורה : ויאמר להם לכו
 10 אכלו משמנים ושחו שמחים
 ושלחו מנת לאין נכון לוכי קרש
 היום לאדנינו ואל תעצבו כי חרות
 11 יהוה היא מעונם : והלויים
 מחשים לכל העם לאמר הטינו
 12 היום קרש ואך תעצבו : וילכו
 כל העם לאכל ולשתות ולשלח
 מנת ולקשר שמחה גדולה כי
 הבינו דבריהם אשר הודיעו להם :
 13 וביום השני נאסמו ראשי האבות
 הספר ולהשכיל אל דברי התורה :
 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה
 יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל
 כסכות בהגד בחדש השביעי : ואשר
 15 ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם
 ובירושלם לאמר צאו הדור והביאו
 עליו זרז ועלי עין שמן ועלי רום
 ועלי חמרים ועלי עין עבת לעשרת
 16 סבת כסכות : ויצאו העם ויביאו
 ויעשו להם סבות איש ערך גנו
 ובתצוריהם ובחצרות בית האהים
 ובהוב שער המים ובהוב שער
 17 אפרים : ויעשו כל הקהל
 השכים מן השני סכות וישבו
 כסכות כי לא עשו מוכרן וישבו
 18 נון כן בני ישראל עד היום התוא
 וחרה שמחה גדולה מאד : ויקרא
 כספר תורת האלהים ויסכיבם מן
 היום הראשון עד היום האחרון
 ויעשו הג שבעת ימים וביום
 השמיני עצרת
 כמושפט :

8
D. Med. Lib. p. 182. Pott. Com. 2, 110/111.
Capell. in V.S. p. 440.

70—XII. 26. D. Legis Coniunctio vid. Harig
de Coni. J. p. 358.

57. 11798 Pat. Com. 7, 107.

59. Pat. 108.

7

26 גם שוכחו והיו אמרים לפני דרכי
 היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה
 ליראני :

1 ויהי כאשר נבנתה החומה
 ואנפוד הרלתו וימקרו השוערים
 2 והמשרדים והלויים : ואזה אר
 חני אתו ואת הנגיה שר הבירה
 על ירושלים כי הוא כאיש אמת
 3 וירא את האלהים מרכוב : ויאמר
 להם לא יפתחו שערי ירושלים עד
 חם השמש ונעו הם עמדים יגפו
 הדלתות ואהו והעמיד משכרות
 ישבו ירושלים איש במשכרות ואיש
 4 נגד ביתו : והעיר רחבת ידים
 וגולה והעם מעט בתוכה ואין בחים
 5 חנוים : ויתן אלהי אל לבי
 ואקבע את החורים ואת הסגנים
 ואת הקים להחיות ואמצא ספר
 6 היהש העולים בראשונה ואמצא
 כתוב בו : אלה בני המדינה
 העולים בשבי הגולה אשר הגלה
 נבוכדנצר מלך בבל וישבו
 7 לירושלים וליהודה איש לעירו :
 וישובו עמ ורכבל ישוע נהמיה
 עזריה רעמיה נחמו מרדכי בלשן
 8 מספרת בנו נחום בענה מספר
 אנשי עם ישראל : בני פרקש
 אלפים מאה ושבעים ושנים :

9 בני שפטיה שלש מאות שבעים
 10 ושנים : בני ארח שש מאות
 11 חמשים ושנים : בני פחה מאב
 לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה
 12 מאות שמונה עשר : בני עילם
 אלף מאתים חמשים וארבעים
 13 בני וחוא שמונה מאות ארבעים
 14 וחמשה : בני זכי שבע מאות
 15 וששים : בני בנוי שש מאות
 16 ארבעים ושמונה : בני בני שש
 17 מאות עשרים ושמונה : בני עזנר
 אלפים שלש מאות עשרים ושנים :
 18 בני אדניקים שש מאות ששים
 9 ושבעה : בני בנו אלפים ששים
 כ ושבעה : בני עיון שש מאות
 21 חמשים וחמשה : בני אמר
 22 לחזקיה השענים ושמונה : בני
 חשם שלש מאות עשרים ושמונה :
 23 בני בני שלש מאות עשרים
 24 וארבעה : בני חיהף סאה שנים
 כה עשר : בני גבעון תשעים וחמשה :

אנשי בית לחם וגמטה מאה שמונים
 27 ושמונה : אנשי ענתות מאה עשרים
 28 ושמונה : אנשי בית עזמרת ארבעים
 ושנים : אנשי כרית יערים כמרה
 29 ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה :

אנשי הרפה ונבע שש מאות עשרים
 30 ואחר : אנשי סכסס מאה ועשרים
 31 ושנים : אנשי בית אל והעני
 32 מאה עשרים ושלשה : אנשי גבו
 33 אחר חמשים ושנים : בני עילם
 34 אחר אף מאתים חמשים וארבעה :
 בני חים שלש מאות ועשרים : לה
 בני ורתו שלש מאות ארבעים
 36 והמשה : בני לך הדוד ואנו שבע
 37 מאות ועשרים ואחר : בני סאה
 38 שלש מאות חמשים ושלשים :

הנחנים בני ידקיה לבית ישוע
 39 השען מאות שבעים ושלשה : בני
 40 אמר אף חמשים ושנים : בני
 41 פשוחר אלף מאתים ארבעים
 ושבעה : בני חים אלף שבעה
 42 עשר : הלויים בני ישוע לקדמואל
 43 לבני להוזה שבעים וארבעה
 44 המשררים בני אסף סאה ארבעים
 45 ושמונה : השערים בני שלם בני
 46 אמר בני שלמן בני עקוב בני חמיסא
 בני שני סאה שלשים ושמונה :

הנחנים בני צהא בני השפא בני
 47 סבעות : בני קורם בני סיעא
 בני סרון : בני לבנה בני חגמא
 48 בני שלמי : בני חנן בני גדל בני
 49 נחר : בני ראיה בני רצון בני
 50 נקורא : בני נוס בני עזא בני פסח :
 51 בני נסי בני מקונים בני נפושסים :
 52 בני כקוק בני הקופא בני הרחור :
 53 בני כצלית בני מחירא בני הירשא :
 54 בני כרקוס בני סוסרא בני חמח :
 55 בני נציה בני חטימא : בני עברי
 56 שלמה בני סוטו בני ספרת בני
 57 מרירא : בני ועלא בני דקון בני
 58 גדל : בני שפטיה בני הטיל בני
 59 פכרת הצבויים בני אמון : כר
 60 הנחנים ובני עברי שלמה שלש
 מאות השענים ושנים : ואחר
 61 העולים סתל מלח תל הרשא כתב
 ארון ואמר ולא יכלו להגיד ברת
 62 אתם וירקם אם מישראל הם :
 בני דליה בני טוביה בני נקורא שש
 63 סאות ארבעים ושנים : ובן
 הכתנים בני חביה בני הקין בני
 64 גדולו אשר לקח סבערת ברזלי
 הגלעדי

8 ואשר להם אנהנו קנינו את אחינו
 היהודים חסכרים לנזים כדו בנו
 וגם אתם חסכרו את אחיכם ונמכרו
 לנו ויהי לנו ולא קמא דבר :
 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם
 עשים הלא ביראת אלהינו הלכנו
 10 מחמת הגוים אויבינו : וגם אני
 אחי וגרתי נשים ברבם כסף ודגן
 11 נעזבה נא את המשא הזה : השיבו
 נא להם כהיום שרחמיכם כרמיכם
 וזיתים ובתיהם ומאת הכסף והדגן
 התינוש והיצר אשר אתם נשים
 12 כהם : ויאמרו נשיב ומהם לא
 נבשל כן נעשה כאשר אתה אומר
 ויאקרא את הכהנים ואשיבינום
 13 לעשות כדבר הזה : וגם הצני
 נערתיו ואמרה ככה ינער האלהים
 את כר האיש אשר לא יקים את
 הדבר הזה מביתו ומיניעו וככה
 יהיה נערך ורק ויאמרו כדל הקהל
 אכן והללו את יהוה ויעש העם
 14 כדבר הזה : גם סיום אשר צוה
 אותי להורות פהם בארץ יהודה
 בשנת עשרים ועד שנת שלשים
 ושתיים לארחח שפתא המלך שנים
 שתיים עשרה אני ואחי להם הפחד
 15 לא אכלתי : והמחוז הראשונים
 אשר לפני הכבדו ער העם ויקחו
 מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים
 ארבעים גם נעריהם שלשו על העם
 ואני לא עשיתי כן מפני יראתי
 16 אלהים : וגם במלאכת החומר
 הואת החוקתי ושרה לא קנינו וכל
 נערי קבוצים שם על המלאכה :
 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים
 איש והבאים אלינו סגן הגוים אשר
 18 סביבתינו על שלחתי : ואשר היה
 נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש
 ברזות וצפרים נקשו לי ובין עשרה
 ימים בכל יון להרבה ועם זה לחם
 19 הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה
 על העם הזה : זכרה לי אלהי
 לטובה כל אשר עשיתי על העם
 הזה :

6 7

א ויהו כאשר שמעו לסנבלט
 וטביה ולגשם הקרבו וליהר איבנו
 כי בניתי את החומה ולא נותר בה
 פרץ גם ער העת ההיא דלהות לא
 2 העמדותי בשערים : וישלה סנבלט
 Z 2

ונישם אלי לאמר לכה ונעקרה יחרו
 2 כספרים בכתבך אנו והמה חשבנו
 לעשות לי רעה : ואשלחה עליהם
 3 סלאכה לאמר כלאכר גילה אני
 עשה ולא אוכל לדרת למר תשבת
 המלאכה כאשר ארפר וירדתי
 אליכם : וישלחו אלי כרבר הזה
 4 ארבע פעמים ואשיבו אותם כרבר
 החר : וישלה אלי סנבלט כרבר
 ה הזה פעם חמישית אח נערו ואגרת
 פרוחה בירו : כתוב בה נבונים
 6 נשמעו ונשמעו אמר אתה והיהודים
 חשבים לטרוד ער כן אזהה בנה
 המזמר ואחר הוה להם לסוף
 7 כרברים האלה : וגם נביאים
 העמדו לקרא עליך בירושלם
 לאמר מלך ביהודה ועמך ישמע
 8 למלך כרברים האלה ועמך לכה
 לאמר לא נהיה כרברים האלה אשר
 אתה אומר כי מלכך אתה בודאם :
 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו
 וירדו מן המלאכה ולא תעשה
 ועמך חזק את ידו : ואני באתי
 10 והוא קצור ויאמר נועד אל בית
 האלהים אל תוך ההיכל ונסגרו
 11 הלתות ההיכל כי באים להרגך
 ולילה באים להרגך : ואמר
 ואמרה והנה לא אלהים שלחו כי
 12 הנבואה רבר עלו וטוביה וסנבלט
 שכרו : למען שכור הוא למען
 13 ארא ואעשה כן ותמאתי והיה להם
 לשם רע למען יחרפוני : זכרה
 14 אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו
 אלה וגם לנועריה הנביאה ולחר
 הנביאים אשר היו מראים אותי :
 15 וישלם החומר בעשרים וחמשה
 לאלות לחמשים ושנים יום : ויהי
 16 כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל
 הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאר
 בעניהם וירדעו כי מאת אלהינו
 17 נעשתה המלאכה הזאת : גם
 בניסים ההם מרבים הרי והודר
 אגרותיהם הולכות על טוביה ואשר
 לטוביה באוח אליהם : כי רבים
 18 כיהודה בעלו שבועה לוכי חתן
 הוא לשבניה כן ארת ויהוהנו בנו
 לקח את בת משלם כן ברביה :
 כנ ב ג

5. Harmat 186, III. 181 19. coll. Kusp. ad Mr. p. 85.

14. נועד ה. ה. 14. 186 19.

35. Bedmann. Misc. 2: 87.

8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

9 אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו
 ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה
 1 שמר שער המורה : אחרי החזיק
 ל חנניה בן שלמיה וחנן בן צלףחאשי
 2 גרה שני אחריו החזיק משלם בן
 3 ברכיה נגד נשכחו : אחרי החזיק
 מלכיה בן הצרסי עד בית הנתינים
 4 והרכלים נגד שער המפקד ועד
 5 עילית המנה : ובין עילית המנה
 לשער הצאן החזיקו הצרפים
 6 והרכלים : ויהי כאשר שמע
 סבלט כי אנהנו בונים את החומה
 7 ויהי לו ויכעס הרבה וילעג על
 8 צהיהורים : ויאמר לפני אחיו
 9 וחיל שמרון ויאמר מר יהודים
 האמללים עשים היקינו להם
 היובתו היכל ביום החזי את
 האבנים מערמרת העפר והמרה
 לה שרופות : ושבויה העמני אצלו
 ויאמר גם אשר הם בונים אם
 יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם
 3 א שמע אלהינו כי היונו בחור והשב
 הרפחם אל ראשם והם לבנה
 4 בארץ שבויה : ואל תסע על עונם
 והסתאם מלפניך אל תמחה כי
 5 הבעיטו לנו הבונים : ונגברה
 את החומה והקשר כל החומה
 עד הציה ויהילב לעס לעשות :

ד

4 ויהי כאשר שמע סבלט וטוביה
 א והערכים והעמנים והאשדורים כי
 עלתה ארונה לחפור ירושלם כי
 החלו הפרצים להסחם ויהי להם
 2 מאד : ויקשרו כלם יחדו לבנה
 להלחם בירושלם ולקשות לו תועה :
 3 ותתפל אל אלהינו ונקמדי משמר
 עליהם וימס וליה מפניהם :
 4 ויאמר יהודה כשר כח הספר
 והקשר הרבה ואנהנו לא נוכל
 5 להבנות בחומה : ויאמרו ציונו
 לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא
 אל הים והרגלים והשבחנו את
 6 המלאכה : ויהי כאשר באו
 היהודים הישנים אצלם ויאמרו
 לנו קשר פעמים נבול המקטות אשר
 7 תשובו עלינו : ואקמיד מתחיות
 למים מאחרי החומה כצהחיים
 8 ואקמיד את העם למשפחות עם
 הרבתיים רמתיים וקשחתיהם :
 וראו ואקוס ואמר אל החרים ואל

המגנים ואל יחר העם את חיראו
 מפניהם את אדני הגדול והגדול
 וזכו ותלחמו על אחיכם בונים
 ובנתיכם נשכחם ובחיים : והיה
 כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו
 וישר האלהים את עצתם ונשוב
 כלנו אל החומה איש א מלאכה
 ויהי מן היום ההוא חצי נקרי עשום
 כמלאכה והצים מחזיקים ותרמיים
 המגנים והקשחות והשרינים
 והשרים אחרי כל בית יהודה :
 הבונים בחומה והנשאים בספר
 עמשים באחז ירו נשה במלאכה
 2 ואחרת מחוקת השלח : והבונים
 איש ריבו אמורים על מתנו ובונים
 3 והחוקק בשופר אצלי : ואמר אל
 החרים ואל המגנים ואל יחר העם
 המלאכה הרבה ורחברי ואנהנו
 נפרדים על החומה החקים איש
 מאחיו : במקום אשר חשמעו את
 4 קול השופר שמה תקצו אלינו
 אלהינו ילחם לנו : ואנהנו עשים
 במלאכה והצים מחזיקים ברמתיים
 מעלות השחר עד צאת המוכבים :
 5 גם בעת ההיא אמרו לעם איש
 6 ונערו ילינו בחוד ירושלם והיו לנו
 הלילה משמר והיום מלאכה : ואין
 7 אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
 אחרי אין אנהנו משטים בנינו
 איש שלחו המים :

ה

ה ויהי צעקה העם ונשיהם גדולה א
 אל אחיהם היהודים : ויש אשר
 2 אמרים בנינו ובנתנו אנהנו רבים
 ונקחה רגן ונאכלה ונחיה : ויש
 3 אשר אמרים שדהנו וברמינו
 ובתינו אנהנו ערבים ונקחה רגן
 4 ברעב : ויש אשר אמרים לוינו
 כסף לסרה המלך שדהנו וברמינו
 5 ונעחה כבשר אדנו כשרנו וכנניהם
 בנינו ותנה אנהנו כבשם את בנינו
 6 ואח כנתינו לעבדים ויש מנתינו
 נכבשות ואין לאל ידנו ושהתינו
 7 וברמינו לאחיים : ויהי לי מאד
 כאשר שמתי את תוקים ואת
 8 הרבים האלה : וימך לבי על
 ואריבה את החרים ואת המגנים
 9 ואמרה להם משא איש באהו אדם
 נשאים ואהן עליהם קהלה גדולה :
 ואמרה

לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה
 ולי יהוים ולכהנים ולחריים ולסגנים
 ולייתר עשה המלאכה עד כן לא
 ידעתי : ואומר אלהם אתם רואים
 הרעה אשר אנחנו גרם אשר
 ירושלם חרבה ושעריה נצחו באש
 לכו ונבנה את הוטרות ירושלם
 ולא נהיה עור הרפה : ואני
 להם את יד אלהי אשר היא טובה
 עלי ואף דברי המלך אשר אמר
 עלי ויאמרו נקים ובנינו ויהיו
 יריהם למורה : וישמע סבבלט
 וחרני ונביה העבד העמוני וישם
 דעתו וילעגו רגלו ויבנו עליו
 ויאמרו סה היקר הזה אשר אהם
 עשים העל המלך אהם סודים :
 ואשים אהם דבר ואומר להם
 אלהי השמים הוא יציל לנו
 ואנחנו נבריו נקום ובנינו ולכם
 אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם :

2
 3
 ויקם אלישיב הכהן הגדול
 ואחיו הכהנים ויבנו את שער
 הצאן סבה קדשוהו ויעמידו דלתתו
 ועד סגרת המאר קדשוהו עד
 2 סגרת הגנאל : ועל ידו בנו
 אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן
 3 אמרי : ואת שער הדגים בנו
 בני המנאר סה קרוהו ויעמידו
 4 דלתתו מנעליו וברחיו : ועל
 ידם החזיק סרמה בן אוריה בן
 החזק ועל ידם החזיק משלם בן
 5 ברכיה בן משיובאל ועל ידם
 החזיק צדוק בן בענא : ועל
 6 ידם החזיק החקועים ואדיריהם
 לא הביאו צורם בקבוצת אדניהם
 7 ואת שער הישנה החזיקו וירע
 בן פסח וישלם בן בסדיה סה
 קרוהו ויעמידו דלתתו ומנעלו
 8 דלתתו : ועל ידם החזיק מטמיה
 הנבקע ירדן המרגזי אנשי גבעון
 9 ועל ידם החזיק פסח עבד הנגר :
 ועל ידם החזיק עזריאל בן הרתיה
 10 עורמים ועל ידם החזיק הנחיה בן
 הרקמים ויעבדו ירושלם עד החומה
 11 והרבה : ועל ידם החזיק רפיה
 בן חור שר חצי פלך וירושלם :
 ועל ידם החזיק ירמיה בן חורמך
 ונגד ביתו ועל ידו החזיק הטוש
 ז

בן השכניה : סדה שנת החזיק 11
 מלכיה בן חרם וחשוב בן פחר
 12 סובא ואת סגרת החנורים : ועל
 ידו החזיק שלום בן הלחש שר
 חצי פלך וירושלם הוא ובנותיו :
 13 את שער הגיא החזיק חנוך וישבי
 ונח סה בנוהו ויעמידו דלתתו
 מנעליו וברחיו ולאף אסח בחומה
 14 עד שער השמרת : ואת שער
 האשפת החזיק מלכיה בן רכב
 שר פלך בית הכרס הוא ויבנו
 ויעמידו דלתתו מנעליו וברחיו :
 15 ואת שער העון החזיק שלון בן
 כל הזה שר פלך המצפה הוא
 ויבנו ויטלטלו ויעמידו דלתתו
 מנעליו וברחיו ואת חומת ברכת
 השלח לנו הפלך ועד הפעלת
 16 החיורור מעד דוד : אחריו 16
 החזיק נחמיה בן עזוב שר חצי
 פלך בית צור עד נגד קברי דוד
 ועד הכרם העשירה ועד בית
 הנכרים : אחריו החזיק הלויס 17
 רחוב בן בני עזר ידו החזיק
 השכניה שר חצי פלך קעילה
 18 לפלכו : אחריו החזיק אחיהם
 בוי בן הנדר שר חצי פלך קעילה :
 19 ויחזק עזר ידו עיר בן ישוע שר
 המצפה סה שנת מנגד עלות
 20 הנשק המקצוע : אחריו החזיק
 החזיק כרוך בן זבי סדה שנת סו
 המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן
 21 הגדול : אחריו החזיק סרמות
 בן אוריה בן הקון סדה שנת
 מפתח בית אלישיב ועד הכלית
 22 ברת אלישיב : ואחריו החזיק
 23 הכתנים אנשי הכפר : אחריו
 החזיק בניסן וחשוב נגר ביתם
 24 אחריו החזיק עזריה בן סעציה
 בן ענניה אצל ביתו : אחריו
 החזיק בניו בן חמד סדה שנת
 סכיר עזריה עד המקצוע ועד
 25 המפה : פלך בן אווי מנגד כה
 המקצוע והסגרת היוצא מברת
 הסלך העליון אשר לחצר המסדה
 26 אחריו פריה בן פרעש : והכתנים
 היו ישיבים מנעל עד נגד שער
 המים למורה והמגדל היוצא :
 27 אחריו החזיק החקועים סדה שנת
 מנגד המגדל הגדול היוצא ועד
 28 חומת העפל : מעד שער המיסים
 החזיק הכתנים איש לנגד ביתו :
 אחריו כג

27

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

Alemania.

Varial lecturae ex Galieno in Reperit. I. p. 197.

De litteris hoc libo enarratis Hamelw. Byg.
vud. 7, 200 ff.

נחמיה

א I

א דבר נחמיה בן חכליה ויהו
 ב חרש כסלו שנה עשרים
 ג ואני הייתי כשושן הבירה : ויבא
 ד הנני אחר מאתי הוא ואנשים
 ה מהורה ואשאלם על החוריים
 ומהלשמה אשר נשאר מן השבי
 וועל ירושלים : ויאמרו לי
 ונשארים אשר נשאר מן השבי
 שם כמדינה ברעה גולה ובחזרה
 וחומת ירושלים מפרצת ושעריה
 נצטו באש : והיו כשטני ארץ
 הרכרים האלה ישבתי ואבכה
 ואחאבלה ימים ואהי צם ומתפלל
 ה לפני אלה השמים : ואמר אנא
 יהוה אלהי השמים האל הגדול
 והגדול שמו הבית והסד לאהבו
 ו לשמרי מצותי : תהי נא אנכי
 קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל
 חמלת עבדיך אשר אנכי מתפלל
 לפניך היום ויטם ויליה על בני
 ישראל עבדיך ומחודת על חטאות
 בני ישראל אשר חטאו לך ואני
 וביית אבי חטאו : חבל חבלנו
 לך ולא שמרנו את מצות וארץ
 החקים ואת המשפטים אשר צוית
 ו את משה עבדיך : זכר נא את
 הדיבר אשר צוית את משה עבדיך
 ו לאמר אתכם חמלתו אני אפיין
 ו אתכם בנעים : ושבתם אי
 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם
 אם יהיה נרחב בקצרה השמים
 שמש אקבצם והבוארים אל המקום
 אשר בחרתי לשכן את שמי שם :
 ו והם עבדיך ועמך אשר מדינת
 בכרך הגדול וכיוד החוקרי :
 א אנה אנכי תהי נא אנכי קשבת
 אל תפלת עבדיך ואל תפלת עבדיך
 החפצים ליראה את שפך והצליחה
 נא לעבדי היום וחנה לרחמים
 לפני האויש הודי ואני
 הייתי משקה
 למך :

ויהי כחדש ניסן שנה עשרים א
 לארחששה המלך יין לפני
 ואשא את היין ואתנה למלך ולא
 היותי רע לפניו : ויאמר לי ב
 המלך סרוע מניד רעים ואתה
 אינך חולה אין זה כי אם רע לב
 ואירא הרבה מאד : ואמר למלך ג
 המלך לעולם יחה סרוע לא ירעו
 פני אשר העיר בית קברות אבתי
 חרבה ושעריה אכלו באש : ויאמר ד
 לי המלך על מה זה אתה מבקש
 ואתפלל אל אלהי השמים : ואמר ה
 למלך אם על המלך טוב ואם
 ייטב עבדיך לפניך אשר השלחתי
 יהודה אל עיר קברות אבתי
 ואבננת : ויאמר לי המלך והשגל ו
 וישבת אנלו ער מחי יהודה מהלך
 ומחי השוב וישב לפני המלך ז
 וישלחתי ואתנה לו זמן : ואמר
 למלך אם על המלך טוב אגרות
 ותנו לי על פחותת עבר הגדה
 אשר יעבדוני עד אשר אבוא ח
 יהודי : ואגדת אל אקף שמך ט
 המרום אשר למך אשר יתן לי
 עצים לקרוח את שערי הבירה
 אשר לבית ולחומת העיר ולבית
 אשר אבוא אליו ויתן לי המלך
 כר אהי הטובה עלי : ואבוא י
 פחותת עבר הגדה ואתנה להם
 את אגרות המלך וישלח עמי המלך
 שרי חיל ופרשים : וישמע
 מבבלט החרני ושוביה העבר העמנו
 וירע להם רעה גדלה אשר בא
 אדם לבקש טובה לבני ישראל :
 ואבוא אל ירושלים ואהי שם י
 ימים שלשה : ואקום לילה אני
 ואנשים סעט עמי ולא הגדתי
 לאדם סרה אלהי נחן אל לב
 לעשות לירושלם ונתמה אין עמי
 כי אם הבהמה אשר אני רכב בה :
 ואצארה בשער הנזא לילה וא
 פני עין התנין ואל שער האשפת
 ואהי שגר בחומת ירושלם אשר
 הם פרוצים ושעריה אכלו באש :
 ואעבר אל שערי העין ואל ברכת
 המלך ואין סתים לבהמה לעבר
 חתי : ואהי עלה בנחל לילה
 ואהי שגר בחומה ואשוב ואבוא
 בשער הגיא ואשוב : והמנוח
 לא

כי אהה איהיני השכח למטרה
 מעוננו ונחמה לנו פליטה כיואר:
 14 הנשוב להמר מצותיך ולהחחיתן
 בעמי החקבורן איה הלוה חאנה
 15 בן ער כלה לאין שאריות ופליטה:
 יהוה אהי ישראל צדוק אחר: כי
 נשארו פליטה כתיים הורה הגנו
 לפניך באשפתיו כי אין לעמוד
 לפניך על ארץ:

IO

א וכהתפלל עורא ומהקודחו בכר
 ומחנמד לפני בית האלהים נקבצו
 אלו מוישרא קהל רב מאד אנשים
 ונשים וילדים כי בכו העם הרבר
 2 בכה: ויען שכניה בן יחוא מבני
 עולם ויאמר לעורא: אנחנו מעלנו
 באלהינו ונשב נשים נכריות מקמי
 הארץ ועתה יש מקוה לישראל על
 3 זאת: ועתה נברת ברית לאהינו
 להוציא כל נשום והגולד קחם
 בעצת ארני והחרדים במצות אהינו
 4 וכתוררה יעשרה: קום כי עליך
 הרבר ואנחנו עמך חזק ועשרה:
 5 ויקם עורא וישבע את שרו הכהנים
 הלוים וכר לישראל לעשות סדר
 6 חוה וישבעו: ויקם עורא מלפני
 בית האלהים וילך 4 לשכח יהוחנן
 בן אישבי וילך עם לחם לא אכל
 7 ומוס לא שתה כי מהאבל על מען
 הגולה: ויעבדו קוד ביהודה
 8 וירושלם לכל בני הגולה להקבץ
 וירושלם: וכר אשר לא יבוא
 9 לשקטח הויים כעצת השרים
 והקנים וחרם כל רכושו והוא יברל
 10 מקהל הגולה: ויקבצו כל אנשי
 יהודה ובנימן וירושלם לשלש
 הויים הוא חרש הרשעני בעשרים
 11 בחרש ויבן כל העם ברחוב ברת
 האלים טרעירים על הרבר
 12 ומשהמים: ויקם עורא הכהן
 ויאמר אהם מעלהם וחשיבו
 13 נשים נכריות להוסיף על אשמת
 אהי ישראל: ועתה חנו הורה ליהודה
 14 אהי אכתיכם ועשו רצונו והברלו
 15 מעמי הארץ וכן הנשים הנכרות:
 16 יענו כל הההל ויאמרו טול גדות
 17 כן כדברך עלינו לעשות: אבל
 העם רב והקץ נשמים ואין כח לעמד
 בחזק והמלאכה לא ליום אחד ולא
 18 לשנים כי הרבינו למשע ברבר הוה:

14 יעסרו נא שרינו לכל הקהל וכר
 אשר בעריו החשיב נשים נכרות
 ויבא לעתים ממנו ועתה זקני עיר
 וקור ושפטמיה עד להשיב חרון אף
 אהינו ממנו עד לרבר הוה: אך מו
 ונחן בן קשה ויהוה בן הקור
 עמוד על זאח ומשלום ושכתי הלוי
 6 קום: ויעשו כן בני הגולה ויברלו
 עורא הכהן אנשים ראשי האבות
 לכות אבהם וכלם בשמור וישבו
 ביום אחד לחרש הקשירו לריוש
 הרבר: ויכלו בכל אנשים ההשיבו
 7 נשים נכרות עד יום אחד לחרש
 הראשון: וימצא מבני הכהנים
 8 אשר השיבו נשים נכרות מבני
 ישוע בן יודק ואחיו מעשיה ויאיעור
 וירב גדליה: והגנו ודם להוציא
 נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם:
 1 ומבני אמר הגני וגדליה: ומבני
 חרם מעשיה ואיה ושפטיה ויחוא כ
 וקוה: ומבני פשחור ויאיעני 2
 מעשיה ישמעאל נהגל ויזכר 2
 ואעשה: ומן הלויים ויזכר ושמעו
 2 וקיה הוא קליאס מחתיה יהודה
 ואיעור: ומן המשרתים אישבי
 24 ומן השקרים שלם ומלם ואווי
 ומישרא מבני פרעש רמיה וזיה
 25 ומלכיה ומיסן ואיעור ומלכיה ובניה:
 ומבני עולם סתיה זכריה ויחוא
 26 ועבדי ויקמות ואיה: ומבני חזוא
 איוקני אישבי מתנרד וירמור 27
 וזכר ועזוא: ומבני בני יהוחנן
 28 הגנה זכו עהלי: ומבני בני
 29 משלם מלך ועדיה ישוב ושאר
 ורמות: ומבני פרח מואב ערנא
 3 וכל בניה מעשיה סתיה בעדאר
 4 ובני ומנשה: ובני חרם ויאיעור
 3 ושיה מלכיה שמעיה שמעון: ובנימן
 32 מלך שמריה: מבני חרם סתיה
 33 מחתיה זכר ויפלט יחמו כנשה
 34 שטעי: מבני בני מנרד עמרם ואווי
 35 בניה ביה כלוה: וניה מרמח לה
 אישבי: מחתיה סתני ויעשו 37
 38 ובני ובני שמעו: ושלמיה ונתן
 39 ועדיה: סנרבי ששי שרי: עוראל מ
 40 ושלמיה שמריה: שלום אמריה מ
 41 יוסף: מבני נבו וקיא מחתיה
 42 ובר זבינא ירו ווא בניה: כל
 43 אה נשאי נשים נכרות ויש
 44 מהם נשים וישמו
 בנים:

דברי

Be 455:1. Ann. Hist. 1: 534. 91

IX.

De eo quod hic & cap. seq. supra jussu narratur
vid. Mammoth. Byl. v. 3, 1784.

19 שמנה עשר : ואת השבירה ואתו
 ישעיה מבני מרזי אחיו ובניהם
 כ ישעיה : וכן הנזונים שנתן דוד
 והשרים לעבדת הלוים נחנים
 מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות
 21 ואקרא שם אום על הנדר אחוא
 להתענות לפני אלונו לבקש ממנו
 דרך ישרה לנו ולטמנו ולבך
 22 וכושנו : כי בשזי לשאול מן
 המלך חיל ופרשים לקורנו מאוב
 בדרך כי אפרנו למלך לאמר יד
 אהינו על כל מבקשיו לטובה ועו
 23 ואמו על כל עוביו : ונצורם
 ונבקשה מאהינו על ואת וועת
 24 לנו : ואברורה משרי הכהנים
 שנים עשר לשרביה שבניה וקמח
 בה סאחרים עשרה : ואשקלה להם
 אר הכסף ואת הזהב ואת הכלים
 תרומת בית אהינו הקדוים המלך
 ויקצו ושריו וכל ישראל הנמצאים
 26 ואשקלה על יום כסף ככרים שש
 מאור והמשים וכלי כסף מאר
 27 לככרים זהב מאר בכר : וכפרי
 זהב עשרים לארבעים אף וכלי
 נחשת מצהב שוכה שנים חמדות
 28 כהוב : ואמרה אלהים אהם קיש
 ליהוה והכלים קיש והכסף והזהב
 29 נדבה ליהוה אהי אבתיכם : שקרו
 ושפרו עך השקלו לפני שרי הכהנים
 והלוים ושרי האבות לישראל
 בירושלם הלשכות בית יהוה :
 ל וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף
 והזהב והכלים להביא לירושלם
 31 לבית אהינו : ונסעה מנהר אהוא
 בשנים עשר לחדש הראשון ללכת
 וירושלם ויד אהינו היתר עלינו
 ויזילו סף אויב ואורב על הדרך
 32 ונבא וירושלם ונשב שם ימים
 33 שלשה : וביום הרביעי נשקף
 הכסף והזהב והכלים בבית אהינו
 על יד סרמת בן אוריה הכהן ועמו
 אעור בן פינחס ועמם יוחי בן
 ישוע ונעדרה בן בניו הלוים
 34 בטמם במשקל לכל ויכתב כך
 לה המשקל בכת ההוא : הבאים
 מחשבי בני הגולה הקריבו עלות
 לאהי ישראל מרים שנים עשר על
 כל ישראל אילים השקים וששה
 ככשים שכקיס ושוכה צפריי הטאת
 36 שנים עשר הכל עולה ליהוה : ויהו
 אר חתי המלך לאחשורטני המלך

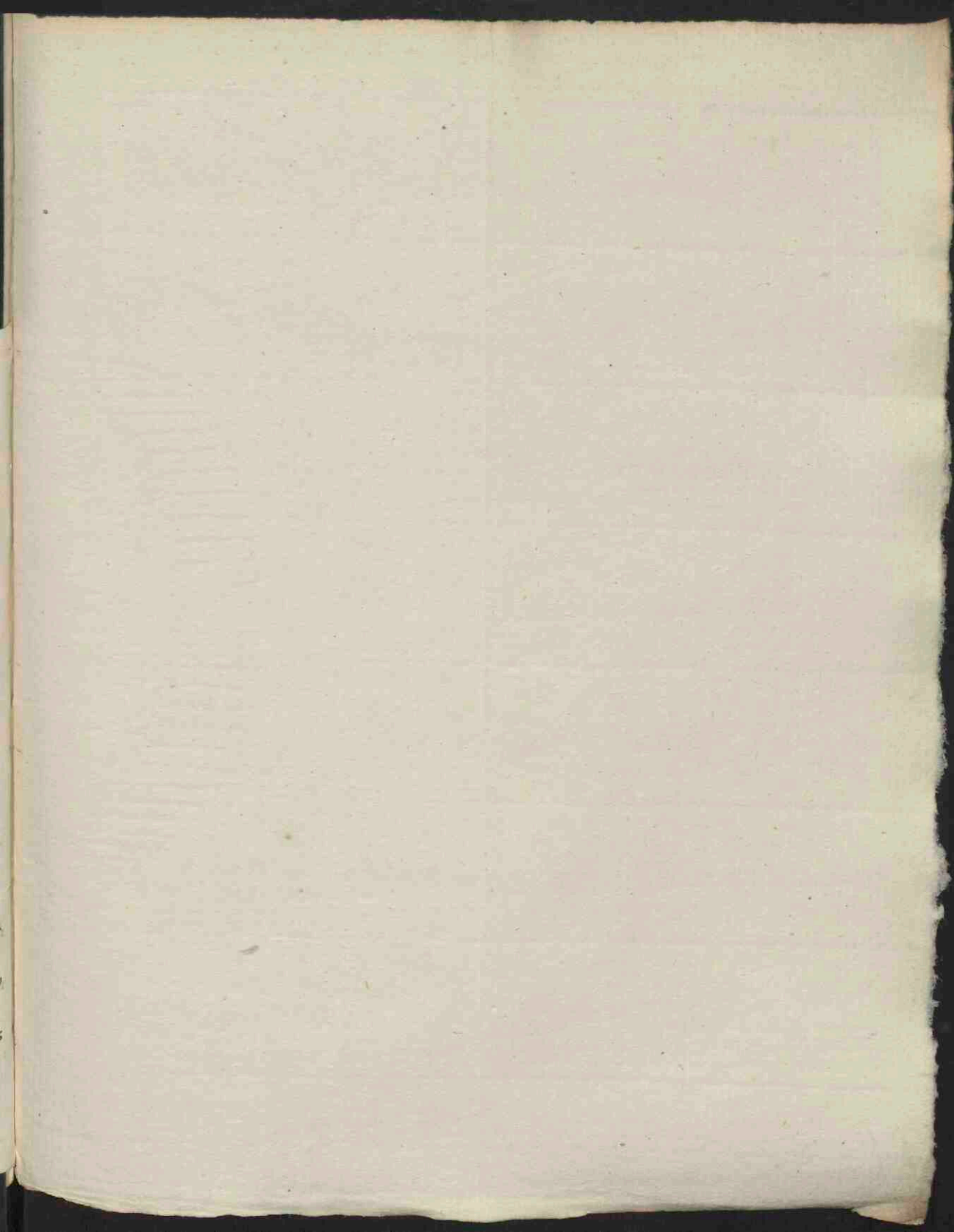
9

ומחות עבר הנהר ונשא את העם
 ואת בית האלהים :
 1 וכללות אה נגשו אל השרים א
 לאמר לא נבדלו העם ושרי אר
 והכהנים והרעים מעמי הארצות
 כהעבתיהם לכנעני החתי הפרזי
 היבסי העמני המבאי המצרי
 והאמרי : כי נשאו מכותיהם להם
 2 ולבניהם והתערבו ורע הקדש בעמי
 הארצות ויר השרים והמגנס היתח
 כמעל הזה ראשונה : וכשמעו את
 3 הרבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי
 ואכרטה משער ראשו וקנני ואשבה
 משומם : ואי ואסמו כל חרד
 4 בדברי אהי ישראל על מעל הגולה
 ואני ישב משומם עד למנחת הערב :
 5 ובמנחת הערב קסתי סתענתי ח
 ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על
 ברכי ואפרשה כפי א יהוה אהי :
 6 ואמרה אהי בשתי ונכלמתי
 7 להרים אהי פני איד כי ענינו
 רבו למענה ראשו ואשמתנו גדלה
 עד לשמים : מימי אבותינו אנהג
 באשמה גדלה עד היום הזה
 8 ובעונתינו נתנו אנהנו מלכינו
 כהנינו ביד מלכי הארצות נחרב
 בשבי ובגוה ובכשת פגנס כהנים
 9 הזה : ועתה כמעט רגע יהיה הנהג
 מאת יהוה אהינו להשאיר לנו
 פליטה ולתת לנו יחד במקום קישו
 10 להאר עינונו אהנו ולחתם מחיה
 כעש בעברתנו : כי עברים אנהנו
 11 ובעברתנו לא עזבנו אהינו ויש
 עלינו חסר לפני מלכי פרס לתת לנו
 מחיה לרוסם אר ברת אהינו
 12 ולהעמיד את הרבתנו ולחת לנו נדר
 כיהודה ובירושלם : ועתה מה נאמר
 13 אהינו אחרי זאת כי עזבו סנותי :
 אשר צוית בר עבירי הנביאים
 14 לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה
 ארץ נדה היא נברת עמי הארצות
 15 במועבתיכם אשר מלאה ספה אר
 פה בטמאתם : ועתה בנותכם
 16 חתנו לבניהם ובנותיהם א השאו
 לבניהם ולא חדרשו שלמם ושוכתם
 17 עד עולם למען חחוקו ואכלתם את
 טוב הארץ והרשתם לבניהם עד
 18 עולם : ואחרי כל הבא עלינו
 19 כמעשינו הרעים ובאשמתנו הגולה
 כי

י בני עורא הכין לכבו לדרש ארץ חורת יהוה ולעשות וללמד ביער
 11 חק ומשפט : וזה פרשנ הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסטא לעורא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה
 12 וחקיו על ישראל : ארתחשסטא מלך מלכיא לעורא כהנא ספר דתא
 13 די אלה שמיא נגזיר ובענת : בני שים טעם די כל מתרגב במלכותי
 14 מן עמא ישראל וכהנהוי ולויא לפתך לירושלם עמך יהך : כל
 קבל די מן קרם מלכא ושבעת ועטתו שליח לבקרה על יהוד ולירושלם
 15 ברת אלהך די בירך : ולהיבירה כפף ודהב די מלכא ויעטתו
 16 התגברו לאלה ישראל די בירושלם משכנה : וכך כפף ודהב די
 17 חששכה בכל מרינת בכל עמ התגבורת עמא וכהניא מתגברין
 18 לבירת אלהם די בירושלם : כל קבר דנה אספרנא חקנא בכספא
 19 דנה תרין דכרין אטרון ומנחתהון ונסכיהון וחקרב המו על מיבחא די
 20 בירא אלהם די בירושלם : ומה די עליך ועל אחיך יוטב בשאר
 21 כספא ודהבה לפעבר כרעות אלהם חקברין : ומאנא די מתיהבין לך
 22 לפתח בית אלתך השלם קרם אה בירושלם : ושאר חשחוח ברת
 23 אלהך די יסלך לך לפתח חנתן בן ארתחשסטא מלכא שים טעם לכך
 24 גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלננו עורא כהנא ספר דתא די
 25 אה שמיא אספרנא וחקער : ער כפף ככרין מאה ועד חטין כורין
 26 מאה ועד חטר בתין מאה ועד חרין 23 משש מאה ומלח די לא כתב : כל די
 27 מן טעם אה שמיא וחקער אורדא לבית אה שמיא די למה להווא לצך
 28 על מלכות מלכא ובנהוי : ולם מהודעין די כל כהנא ולויא וקריא
 29 תרעא נחניא ופלהי בית אלהי דנה מנרה בלו והלך לא שליט
 30 בה לסימא עליהם : ואנת עורא כהכמת אלהך די בירך מני שפטין
 31 וזיגין די להון דאגין לכל עמא די בעבר נהרה לכך ודעי דחי אלהך
 32 די לא ידע החודעון : וכך די לא להווא עבר דתא די אלתך ורהא די מלכא אספרנא דנה להווא

ח 8

1 ואלה ראשי אבותיהם והתחשם א העלים עמי כמלכות ארתחשסטא
 2 המלך מכבד : מבני מינחם גרשם מבני איתמר דגאל מבני דוד
 3 חמוש : מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו החיחש לזכרים סארה
 4 וחמשים : מבני פחרת פואב אלהוועני בן זרחיה ועמו סאחיים
 5 הזכרים : מבני שכניה בן ה וחיאאל ועמו שלש מאות הזכרים :
 6 ומבני ערון עבר בן יונתן ועמו 7 חמשים הזכרים : ומבני עולם
 8 ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים : ומבני שפטיה זבורא
 9 בן מיכאל ועמו שבעים הזכרים : מבני יואב עבדיה בן וחיאל ועמו
 10 מאתים ושמהר עשר הזכרים : ומבני שלומיה בן יוספיה ועמו מאה
 11 וששים הזכרים : ומבני בני זכריה בן בני ועמו עשרים ושמהר
 12 הזכרים : ומבני עגיר יונתן בן הקמן ועמו מאה ועשרה הזכרים :
 13 ומבני אדניקס אחרנים ואה שמותם אלוילס ויעואל ושמועיה ועמיהם
 14 ששים הזכרים : ומבני בני עוזי ונודר ועמיהם שבעים הזכרים :
 15 ואקבעם א הנזיר הכא א אהוא ונחנה שם וסיס שלשה ואבניה בעם
 16 ובכתבים ומבני לוי לא סמאחוי שם : ואשלחה לאעזר לאריא לשכניהם
 17 ולאנתן וליריב ולאנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליריב
 18 ולאנתן כבנים : ואוצאה אותם על אדו הראש בכספא חמקום
 19 ואשימה בפיהם דברים לכבד אה ואזיחו הדוננים בכספא חמקום
 20 להביא לנו משרתים לבית אלהי : ויבאו לנו כור אלהינו המזכרים
 21 עלינו איש שכל מבני בתלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובני ואחוי
 22 שטוח

VI.

VII.

1. Ura Genealogia quomodo hic cum 1 Chon.
VI.3. concl. ande. Leh. Ind. II. p. 605. ant.

11. Gataker. adrestor. p. 90 & 91.

טב ויחזקו בבית נגזיא די מלכא
הקא די בכבל תן אותו די מן בורש
מלכא שים טעם למכנא בית אלה
דך בירושלם ורקוע מלכא על דנה
ישלח עלויא :

6

א בארון דריוש מלכא שם טעם
ובקרו בבית ספריא די נגזיא
2 מהחזין חמה בכנף : והשתכח
באתמא כבירתא די כפרי מוינחא
3 מגלה דנה וכן כתוב בגדה דכונה :
בשנת חדה לכורש מלכא כורש
מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם
ביחא יחננא אתר די דבחין רבחין
ואושו סובלון ורמח אמין שחין
4 פתיה אמין שחין : נרבין די אבן
גלל תלהא ונכרך די אע דחרר
ונפקתא מן בית מלכא דתחיב :
ה ואף מאני בית אלהא די דחבר
וכספא די נכוכנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם וחיבל לכנף
יהחיון ויהך להיכלא די בירושלם
6 לאתרה ותחת בבית אלהא : כען
תחני פתח עבר נהרה שחר בוזני
וכנהתון אפרסמא די בעבר נהרה
7 דריוקין חו מן חמה : שבקו
לעבירה בית אלהא דך פתח יהודיא
ולשבו יהודיא בית אלהא דך יבטון
8 על אתרה : ומני שים טעם למא
די חנברון עס שבי יהודיא אלך
למכנא בית אלהא דך ומכנסי מלכא
די טוח עבר נהרה אספרנא נפקתא
תהוא מתוהכא לנכריא אף די לא
9 לכשלא : ומה חשחן וכני חזין
ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא
הנטון מלח חמר ומשח כמאמר
כהניא די בירושלם להוא מתיהב
10 להם יום ביום די לא שלו : די
להון מהקרין ניוחין לאלה שמיא
11 וסגלון לחיי מלכא ובגוהו : ומני
שים טעם די כל אנשי די יהושנא
פתגמא דנה יתנסא אע מן ביתר
ווקף יתחמא עליה וביתר גולו
12 יתעבר על דנה : ואלהא די שכן
שמה חמה ימרי כרי מלך ועם די
ישלה ויה להשנא לחבלר בית
אלהא דך די בירושלם אנא דריוש
13 שמה טעם אספרנא יתעבר : ארין
תחני פתח עבר נהרה שחר בוזני
וכנהתון לקנר די שלח דריוש

מלכא כנסא אספרנא עברו : ושבי 14
יהודיא בנין וכצלחין כגוואח חני
נביאה וזכירה בר עזרא ובגו
ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם
כורש דריוש וארתחששתא מלך
פרס : ושיצא ביתה דנה ער יום 15
תלחה ליתח אורי די היא שנת שחר

א למלכות דריוש מלכא : ועברו 16
בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני
גלוהא חנכת בית אלהא כחדוהי
והקריבו להנשר בית אלהא דנה 17
ורין מאה זכרון סאתין אסרין
ארבע סאת וצמירי עיין לחשיא ער
כל ישראל תרי עשר למנין שבטי
ישראל : ותקיבו כהניא במלגהתון 18
ולויא במחלקהתון על עבירה אלהא
די בירושלם ככתב ספר משרי :
ויעשו בני הגולה ארת המסח 19
בארבעה עשר לחודש הראשון :
כי מהירו הכהנים והלוים כאחד 20
כלם מחרים וישחטו והמסח לכר
בני הגולה ולאחיהם הכהנים ויהם :
ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה 21
וכל הנבחר מסמאת נוי הארץ אלה
לרש ליתח אלה ישראל : ויעשו 22
חג מצות שבעת ימים בששחר בני
שמחם יהוה וחשב לב מלך אשור
עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית
האלהים אלה ישראל :

7

ואחר הדברים האלה כמלכות 8
ארתחששתא מלך פרס עזרא בן
שריה בן עזריה בן חלקיה : בן 2
שלום בן צדוק בן אחישוב : בן 3
אמריה בן עזריה בן מריות : בן 4
רחויה בן עזי בן בקי : בן אבישוע 5
בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
הראש : הוא עזרא עלה סבב 6
והוא סופר משרי כחורת משה אשר
נחן יהוה אלהי ישראל ויהן לו
המלך כד יהוה אלהיו עליו בן
בקשותו : ויעלו סגני ישראל וסן 7
הכהנים והלוים והמשפחות
השערים והנחונים 4 ירושלם
בשנת שבע לארתחששתא המלך :
ויבא ריושלם בחדש החמישי היא 8
שנת השביעית למלך : כי באחד 9
לחדש הראשון הוא יסר המעלה
מבבל ובאחד לחדש החמישי בא 10
ירושלם כד אלהיו הטובה עליו :

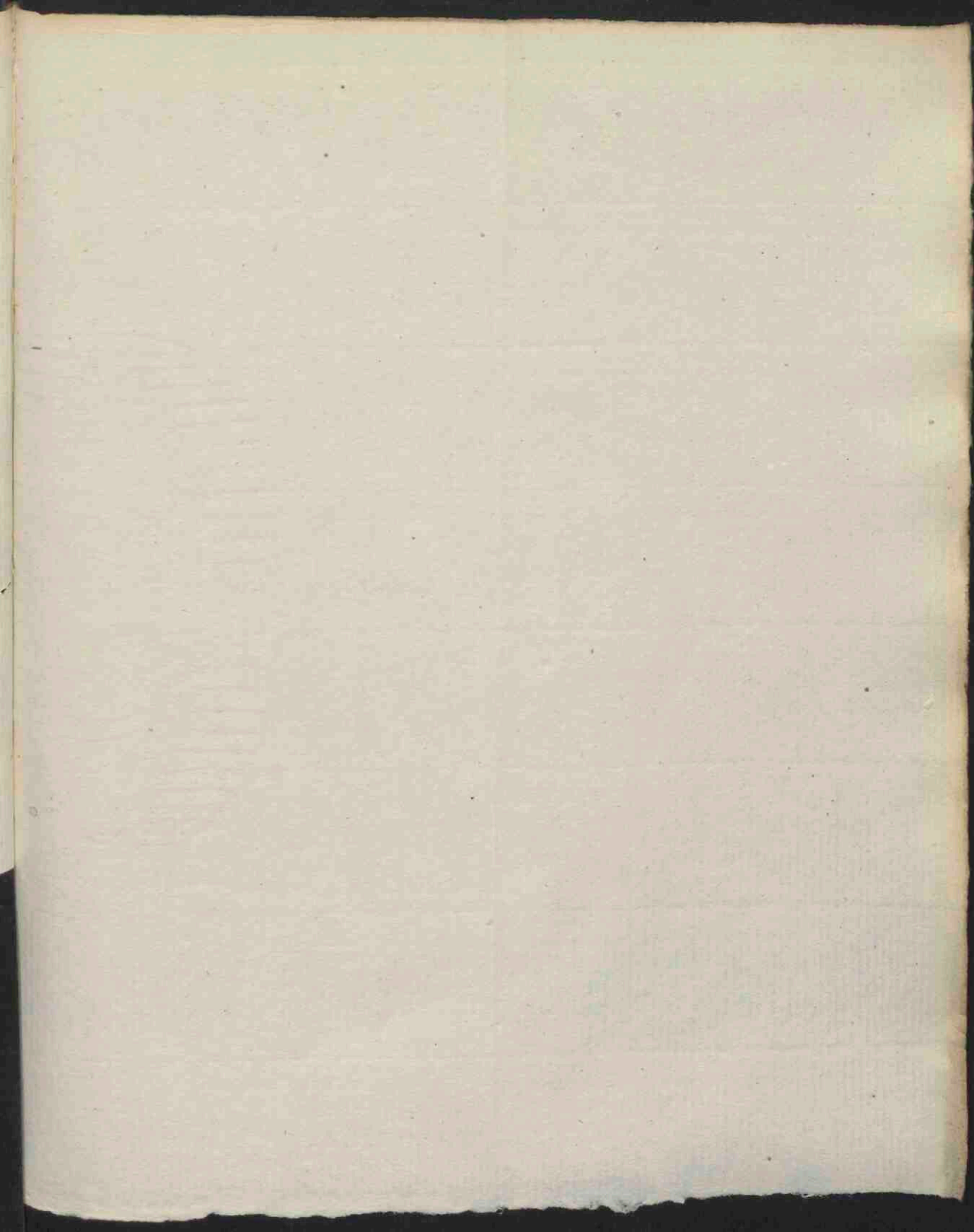
והוא סופר משרי כחורת משה אשר
נחן יהוה אלהי ישראל ויהן לו
המלך כד יהוה אלהיו עליו בן
בקשותו : ויעלו סגני ישראל וסן
הכהנים והלוים והמשפחות
השערים והנחונים 4 ירושלם
בשנת שבע לארתחששתא המלך :
ויבא ריושלם בחדש החמישי היא 8
שנת השביעית למלך : כי באחד 9
לחדש הראשון הוא יסר המעלה
מבבל ובאחד לחדש החמישי בא 10
ירושלם כד אלהיו הטובה עליו :

אסתר רבא ויקריא והותב המן
 בקריה די שפרין ושאר עבר נהרה
 11 וכער: דנה פרשנ אגרא די
 שלהקלוהו על איהחששחא מלכא
 עברין אנש עבר נהרה וכער:
 12 דיעו להא למלכא די יהודיא די
 מלכו מן לוחין עלינא אתי לירושלם
 קריחא מרחא ובאשתחא בנין
 13 ושוריא שכללו ואשיא יחיטו: כען
 דיעו להא למלכא די הן קריחא וך
 תחבנא ושוריא ושתכללון מנהר
 בלו והלך לא יתנן ואפסם מלכים
 14 תחנוק: כען כל קבל די מלח
 היכלא מלחנא וערות מלכא לא
 ארין לנא למחוא על דנה שלחנא
 15 והורענא למלכא: די יבקר בספר
 דכרניא די אבהין ותהשכח בספר
 דכרניא ותניע די קריחא דך קריא
 סרדיא ומהנערט מלכין ומדינן
 ואשתחור עברין גנוה מן ומרן
 עלמא ער דנה קריחא דך תחנב:
 16 מהרעין אגרה למלכא די הן
 קריחא דך תחבנא ושוריא ושתכללון
 לקבל דנה להקבער נהרא לא איהי
 17 לך: פרשנא שלח מלכא על רהם
 בער טעם ושמשו ספרא ושאר
 כנחחין די יתבין בשפרין ושאר
 18 עבר נהרה שלם וכעת: גשונא
 די שלחחין עלינא ספרש קריקרו:
 19 ומני שים טעם וכקרו והשכחו די
 קריחא דך מן יוסח עלמא על מלכין
 מתגשאה וסרד ואשתחור מתעבר
 כ בה: ומלכין חקופין הו על ירושלם
 ושליטין בכל עבר נהרה ומרה כיו
 21 והלך מחיב ליהן: כען שמי
 טעם לבטלה נבריא אך וקריחא
 דך לא תחבנא ער מני טעמא ותשם:
 22 והרין הו שלו למעבר ער דנה
 למה ישגא חבלא להנוק מלכין:
 23 ארין מן די פרשנ גשונא די
 ארחהשחא מלכא קרי קררהוב
 ושמשו ספרא ובנהרין אלו
 24 בהיללו לירושלם על יהודיא ובטלו
 המן בארעו וחיל: בארין בטלה
 עבדת בירא אלהא די בירושלם
 והו בטלא ער שנת רחון למלכות
 דרוש סך פרס:
 ה

והתנבחינני נביאה וזכרתי בר
 ערוא נביאיא על יהודיא די ביהו
 25 בירושלם בשם אה ישרא עליהן:
 שרים: ומען הן ער מלכא
 26

בארין קמו זכבכל בר שאתיא
 2 וישוע בר יוצק ושיריו למבנא בית
 אהא די בירושלם ועבחו נביאיא
 3 די אלהא סמערין להן: בה ומנא
 איהא עליהן תחני פתח עבר נהרה
 ושחר בונו וכנחחין וכן אמרין
 להם מן שם לכם טעם ביהא דנה
 לבנא ואשרנא דנה לשכללר:
 ארין כנכא אמרנא להם מן ארין
 4 שפתח גבריא די דנה בנינא בנין:
 ועין איהם הו על שבי יהודיא ה
 ולא בטלו המן ער טעמא לרויש
 יהך וארין יחיבון גשונא על דנה:
 פרשנ אגרא די שלח תחני פחר
 6 עבר נהרה ושחר בונו וכנחח
 אפרסניא די בעבר נהרה על דרויש
 מלכא: פחמא שלחו עליוהי
 7 וכנה כתוב גנוה לרויש מלכא
 שלמא כלא: דיעו להא למלכא
 8 די אולנא ליהו סריחא לברת
 אהא רבא והוא סחבנא אבן לל ואע
 משתם בתלויא ועבדחא וך
 אסתר מתעברא ומפלח כירחם:
 ארין שלא לשביא אך כנכא
 9 אסרנא להם מן שם לכם טעם ביהא
 דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה:
 ואך שחחחוס שלא להם פהרעוין
 10 די גמח שגבריא די בראשחם:
 ומנא פחמא תחיבונא לטמר
 11 אוחנא המן עברוהי די אה שמיא
 וארענא ובנין כירחא די הוא בנה
 מקרסר דנה שנין שניא ומלך
 12 לישרא רב כנחי ושכללה: לחן
 מן די הרגזו אבהנא לאלה שמיא
 יהב המן ביד גבונינא מלך בכר
 כסריא וביתיה דנה סררה ועסרה
 13 תגלי לבבל: ברס בשנא ודר
 לכורש מלכא די בכל כורש מלכא
 שם טעם בית אהא דנה לבנא:
 14 ואך סנאיא די בית אהא די דנה
 וכפסא די גבונינא הנפק מן היכלא
 די בירושלם ותבל המן להיכלא די
 בכר הנפק המן כורש מלכא מן
 היכלא די בכר ויהיבו לשבצר
 15 שפה די פחה שפה: ואמר לה אה
 סנאיא שא אזל אהת המן בהיכלא
 די בירושלם ובית אלהא ותבנא על
 אחרה: ארין ששבצר דך אהא
 16 והב אשיא די בית אהא די בירושלם
 ומן ארין וער כען סחבנא ולא
 שרים: ומען הן ער מלכא
 17

26

IV.

2. Aurivill. Inf. p. 502.

כאדו לנצח על עשה המלאכה בבית
 האלים בני חנר בנייהם ואחיהם
 יהוה ויעמירו הכהנים מלכשים
 בהצרות והלויים בני אסף כמצלותם
 להלל את יהוה על ידי דוד מלך
 ישראל ויענו בהלל ובתודה
 ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על
 ישראל וכל העם הרועו תרועה
 גדולה בהלל ליהוה על חוסי ברת
 יהוה ורכוס מהכהנים והלויים
 וראשי האבות הזקנים אשר ראו את
 הברוך הראשון ביסוד זה הכרת
 כעניניהם כלם בקול גדול ורבים
 נחרצו בשמחה להרים קול
 ואין העם מניחים קול תרועות
 השמחה לקול בני העם כי העם
 מרועים תרועה גדולה והקול נשמע
 עד למרחוק :

רבו אפים שלש מאות ששים :
 סה מלכר עכריהם ואמתיהם אר
 שבעת אפים שלש מאות שלשים
 ושבעה ולחם משררים ומשררות
 66 מאתים : סוסייהם שבע מאות
 שלשים וששה מרדיהם מאתים
 67 ארבעים וחמשה : נמליהם ארבע
 מאות שלשים וחמשה חמרים ששרת
 אלפים שבע מאות ועשרים :
 68 ומראשי האבות כבואם לבית יהוה
 אשר בירושלם התגברו לבירת
 האלחים להעמידו על סגנו :
 69 כחכם נתנו לאוצר המלאכה זהב
 דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף
 מנים חמשת אפים וכחנת כהנים
 ע מארה : וישבו הכהנים והלויים
 ומן העם והמשרדים והשוערים
 והנתינים בעריהם וכל ישראל
 בעריהם :

ד 4

וישמעו צדי והודו ובנימין כי
 בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי
 ישראל ויגישו ארבעים ואר
 ראשי האבות ויאמרו להם נבנה
 עמכם כי ככם נרוש לאהיבם ולא
 אנחנו ובחיים מימי אסר חרון סלך
 אשר המעלה אתנו פה : ויאמר
 להם רבבד וישוע ושאר ראשי
 האבות לישראל לא לכם ולגו לבנות
 בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה
 ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו
 המלך כורש מלך פרס : ויהו עם
 הארץ מרפים ודי עם יהודה
 ומבלהים אותם לבנות : וסכרים
 עליהם יועצים להפר עצתם כל וימי
 כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש
 מלך פרס : ובמלכות אחשורוש
 נבחרתה מלכותו כחבו שטור על
 ישבו יהודה וירושלם : ובסימל
 ארתחששתא כתב בשלם מטרדת
 שבא ושאר כנחתי על ארתחששתא
 מלך פרס ונחב הנשחון כתוב
 ארמית ומתרגם ארמית : רחום
 בעל טעם ושמשו ספרא כתבו אנרא
 תדא על וירושלם לארתחששתא
 מלכא כנמא : ארין רחום בעל
 טעם ושמשו ספרא ושאר כנחתי
 דינא ואפרסתכיא מרמליא אפרסא
 ארכיו בבליא ושונכיא רחמא
 עלמיא : ושאר אמיא די תגלי
 אמנר

ג 3

ויגע החרש השכועי ובני ישראל
 בערים ויאספו העם כאיש אחד אל
 2 וירושלם : ויקם ישוע בן יוצק
 ואחיו הכהנים וירבכל בן שאתיא
 ואחיו ויבנו את מובה אלו ישראל
 להעלות עליו עלות ככתוב בחורתי
 3 משר איש האלהים : ויבינו
 המובה על סגנו כי באישרה
 עליהם מעמי הארצות ועל עליו
 עלות ליהוה עלות לבקר ולערב :
 4 ויעשו את חג הסוכות ככתוב ועלית
 יום ביום במספר כמשפט הבר ויום
 ה ביום : ואחרי כן עלת המיד
 ולחרישים ולכל סעודי יהודה
 המקרשים ולכל מתניב גרברי
 6 ליהוה : מיום אחד לחדש השביעי
 החלו להעלות עלות ליהוה והיכל
 7 יהוה לא יסד : ויחגו כקף הצלמים
 ולחרישים ומאכל ומשתה וישבן
 לצנים ולצרים להכרא עצי ארוב
 סן הלבנון אל ים וסוא כרשין
 8 כורש מלך פרס עלותם : ובשנה
 השנית לבואם אל בית האלהים
 לירושלם בחדש השני החלו וירבכל
 בן שאתיא וישוע בן יוצק ושאר
 אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים
 מהשבי וירושלם ויעמידו את הלויים
 מן עשרים שנה ומעלה לנצח על
 9 מלאכת בית יהוה : ויעמד ישוע
 בני ואחיו קרמי ובני בני יהודה

ויספרם לששבער הנשיא ליהודה :
 9 ואלה מספרם אגרטלי והב שלשים
 אגרטלי כסף אף מחלמים השערה
 1 ועשרים : כפורי והב שלשים
 כפורי כסף משנים ארבע מאות
 11 ועשרה כלים אחרים אסף : כל
 כלום לזהב ולכסף חמשת אלפים
 וארבע מאות הכל העלה ששבער
 עם העלוות הגולה מבבל
 לירושלם :

2 ב

א ואלה בני הסנינה העלים משבי
 הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך
 בבל לבבל וישבו לירושלם
 2 ויהודה איש לעירו : אשר באו
 עם ירכבל ישוע נחמיה שרודה
 דעליה מרדכי כלשן מספר בנוי
 החוב בעגור מספר אנשי עם
 3 ישראל : בני פרעש אלפים
 4 מאה שבעים ושנים : בני שפטיה
 5 שרש כאות שבעים ושנים : בני
 ארש שבע מאות חמשה ושבעים :
 6 בני פחח מואב לבני ישוע יואב
 אלפים ששמה מאות ושנים עשר :
 7 בני עילם אף מאתיים חמשים
 8 וארבעים : בני יהוא חשע מאות
 9 וארבעים וחמשה : בני זכי שבע
 1 מאות וששים : בני בני שש
 11 מאות ארבעים ושנים : בני בני
 12 שש מאות עשרים ושלשה : בני
 עוגר אף מאתיים עשרים ושנים :
 13 בני ארניקם שש מאות ששים ושלשה :
 14 בני בנוי אלפים חמשים וששה :
 15 בני ערון ארבע מאות חמשים
 16 וארבעים : בני אשר ליהוקיה
 17 חשעים ושמה : בני בני שלש
 18 מאות עשרים ושלשה : בני יורה
 19 מאה ושנים עשר : בני חשב
 20 מאתיים עשרים ושלשה : בני
 21 גבר חשעים וחמשה : בני בוח
 22 להם מאה עשרים ושלשה : אנשו
 23 למטה חמשים ושש : אנשו
 ענתות מאה עשרים ושמונה :
 24 בני עזמות ארבעים ושנים : בני
 25 כרית ערים כפרה ובארות שבע
 26 מאות וארבעים ושלשה : בני
 הרמה ונבע שש מאות עשרים
 27 ואחד : אנשו כמסם מאה עשרים
 28 ושנים : אנשי בית אל וחגי
 29 מאתיים עשרים ושלשה : בני
 רבוא

ובנו חמשים ושנים : בני מנכיש ל
 31 מאה חמשים וששה : בני עילם :
 אחר אף מאתיים חמשים וארבעה :
 בני הרם שלש מאות ועשרים : בני 32
 לר חרוד ואונו שבע מאות עשרים 33
 וחמשה : בני רחן שלש מאה 34
 ארבעים וחמשה : בני סאור לה 35
 שלשת אלפים ושש מאות ושלשים :
 36 הכהנים בני ירמיה לבית ישוע 36
 חשע מאות שבעים וששה : בני 37
 אסר אף חמשים ושנים : בני 38
 פשחור אף מאתיים ארבעים
 ושבעה : בני הרם אף ושבעה 39
 עשר : הלוי בני ישוע וקדמיא מ
 לבני החויה שבעים וארבעים : 40
 המשרדים בני אסף מאה עשרים 41
 ושמה : בני השערים בני שלום 42
 בני אטר בני טלמן בני עקוב בני
 הפוטא בני שבי הכל מאה שלשים
 וחשעריה : הנתינים בני ציחא בני 43
 חשופא בני טבעות : בני קרס 44
 בני סיקהא בני פרון : בני לבנה מה 45
 בני חנה בני עקוב : בני חנה 46
 בני שמלו בני חנן : בני גיר 47
 בני נחר בני ראיה : בני רצו 48
 בני נקודא בני גוס : בני עזא 49
 בני פסח בני בסי : בני אמנה 50
 בני סעונים בני נפמים : בני 51
 בקסוק בני הקפא בני הרחור : 52
 בני בצלוח בני מתירא בני הרשא : 53
 בני נציה בני הטיפא : בני 54
 עבדי שלמה בני סטי בני הספרת 55
 בני פרורא : בני יקלה בני 56
 דרקון בני גל : בני שפטיה 57
 בני חסיל בני פכרה הצבים בני 58
 אמו : כל הנתינים ובני עבדי 58
 שלמה שלש מאות חשעים ושנים :
 59 ואל העולים סתל מלח חל חרשא
 כרוב אדן אשר ולא יכלו להגיד
 בית אבהם וירקם אם מישראל
 הם : בני דליה בני מביה בני 60
 נקודא שש מאות חמשים ושנים :
 ובכני הכהנים בני היה בני הקין 61
 בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי
 חלקעדו אשה ויקרא על שם : 62
 אה כקשו כחכם המתחמשים ולא 62
 נמצאו וינאלו מן הכהנה : ויאמר 63
 החרשהא לרבם אשר לא יאכלו
 מקדש הקדשים עד עמד בהן לאורים
 וחמשים : כל הקהל כאחד ארבע 64

55. הספרות כתב. למ. 7, 107.

57. כתב. 108.

7. Shult. Orig. Jf. 96. Indic. p. 67.

23. Reper. IV. p. 286.

40. Syll. Inf. I. p. 569.

23. vid. ad. com. 2.

Stella

Having lectured at Padua vid. in Reper. I. p. 193.
De ~~republica~~ & auctoritate canonica Mich. O.B. 2.
Etiam 6 Diff. ee a Malacina, Menor. 7, 20. 404
De ipis ~~historia~~ Hamelw. Byz. red. 7, 190 41.

XII.

1-3. Luc. Bibl. IV. 6, 993.

2. Metelk. de an. Sum. 4. T. p. 71. 41.

1.

2. Hamelw. Byz. red. 7, 191.

3. זהר הרקיע. Nota Stella matutina:
Arabicum ~~Arabicum~~ ستاره est Venus Col. p. 1118.

הרבים Mich. O.B. 4, 40. - Capell. in V.T. p. 602 7.

6. 788 7 Mich. O.B. 4, 40.

4 ובהשלים יעורו עזר סקט ובלון
 לה עליהם רבים בחלקקורת: ומן
 המשכילים יכשלו לציוף בהסולברו
 וללכך עד עת קץ כי עזר למועד:
 36 ועשרה ברצנו המלך ויחזקום
 ויהגור על כל 4 ועל 4 אים
 ויבר נפלאות והגלות עד כלה זקם
 37 כי חרצה נקשתה: ועל אהי
 אבתו לא יבן ועל חמדת נשים
 ועל כל אה לא וכן כי עזר כל
 38 יחגור: וזאת מקום עזר כנו
 יכבר ולא לאלה אשר לא ידעו אבהו
 יכבר כחכ ובנסה ובאבן יתרה
 39 ובחמדות: ועשה למבצרו מקום
 עם אלה נכר אשר הכיר ידבר
 כבוד והמשולים רבים ואמרה
 40 ויחלק בחמיר: ובקעת קץ והגנת
 עמו מלך הנגב וישתער עמו כל
 הצפון בריכ ובפרשים ובאניות
 רכות וכו בארצות ושטף ועבר:
 41 וכו בארץ הצבי ורבות יכשלו וזה
 ימלטו מידו ארום ומואב וראשית
 42 בני עמון: וישלח ידו בארצות
 וארץ מצרים לא חתיה לפלוסר:
 43 ומשל במסמני הוהב והמספ ובכל
 חמרות מצרים ולנים וכשים
 44 כמצריו: ושמועות ובהלהו
 מסורה ומצפון וצא בחמא גלרה
 כזה להשמיד ולהחרוב רבים: וישע
 אהיו אפרנו כיון ימים להרצבי קיש
 ובא עד קצו ואין עזר לו:

עזרא
 א I

1 ובשנת אחרת לכורש מלך א
 סרס לכלות דבר
 יהוה ספי ירעה העיר יהוה ארת
 רוח כרש מלך פרסו ועבר קול בכל
 מלכותו וגם במכתב לאסר: כה 2
 אמר ברש מלך פרס כל מלכות
 חארץ נתן לי יהוה אלהי השמים
 והוא מקד עלי לבנות לו בית
 בירושלם אשר ביהודה: מי 3
 בכס מכל עמו והו אהיו עמו ויעל
 לירושלם אשר ביהודה ויבן ארת
 בית יהוה אלהי ישראל הוא האהים
 4 אשר בירושלם: וכל הנשאר
 מכל המקומות אשר הוא גר שם
 ינשאורו אנשי מקמו בכסף ובהב
 וברכיש ובבהמה עם הגרבה לבית
 האלהים אשר בירושלם: ויקמו 5
 ראשי האבות ליהודה ובנומן
 והכתנים והלויים לכל העיר האהים
 את רוחו קללות לבנות ארת ברת
 והוה אשר בירושלם: וכל 6
 מביניהם חזקו בידים ככלי כסף
 כזה כרכיש ובחמרה ובמגרות
 לבד על כל ההרוב: והמלך כורש 7
 הוציא את כלי בית יהוה אשר
 הוציא נבוכדנצר מירושלם ויחנם
 8 כבות אלהיו: ויוציא כורש
 מלך פרס על יד סתרדת הגובר
 והספר

12
 א: ובעת ההיא יעטר מיכאל השר
 הגדול העמר על בני עמך והותר
 עת ציה אשר לא נחיתה סחיות גוי
 עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט
 עמך כל הנסצא כחוב כספר:
 2 ורבים מושני ארסת עמר וקצו זה
 להיו עולם וזה לחרמת לדראון
 3 עולם: וחמשכילים ייהויו בזה
 חרקים ומצוקי הרבים כחכב
 4 לעולם ועד: ואתה דניא סחב
 הדברים וחחם הספר עד עת קץ
 וישטמו רבים וחרבה ורעות:
 5 וראויה אני דניאל והגרה שנים
 אחרים עסדים אחר הגה לשפת
 6 היאר ואחד הגה לשפת היאר:
 7 ויאמר לאיש לבוש הברים אשר
 מטעל למימי הוור עד מתי קץ
 8 המלאות: ויאשמע ארת האיש

16 פני ארצה ונאסתי: והנה כרמון
 בני ארם נגעני שפתי ואפתח פי
 ואבררה ואמרה אל הקמך לגנדי
 ארני כמראה נהמנו צירי עלי ולא
 17 עצרתו כח: והודי וכל עבד ארני
 זה לרבר עם ארני זה ואני מעתה
 לא יעמד בי כח וגשמה לא נשארה
 18 בי: ויפק ויגע בי כמראה ארם
 19 ויהזקני: ויאמר אל חורא איש
 המרות שלום לך חוק וחוק וכבר
 עמי החזקתי ואמרה דבר ארני כי
 20 תקנהני: ויאמר הירעתי לפה באחי
 איך ועתה אשוב להלחם עם שר
 פרס ואני וצא והנה שר יון בא:
 21 אכל אני לך את הרשום בכח
 אמת ואין אחי מתחוק עמי על אה
 כי אם מיכא שרכם:

II יא

א ואני בשנת אחת הדיש המדי
 2 עמדי למחזיק ולמענו לו: ועתה
 אמת אני לך הגר עוד שלשה
 מלכים עומים לפרס והרביעי יעשיר
 עשר גדול מכל וכחוקתו בעשור
 3 יקור הכל את מלכות יון: ועמד
 מלך גבור ומשל ממשל רב ועשר
 4 כרצונו: וכעמדו השבר מלכותו
 והתקן לארבע רוחות השמים ולא
 לאחריהו ולא כמשלו אשר משל כי
 הנתש מלכותו ולאחרים מלכד אה:
 5 ויהזק מלך הנגב וכן שריו ויהזק
 עליו ומשך ממשל רב ממשלתו:
 6 ולקץ שנים יתחברו וכת מלך הנגב
 הבא 4 מלך הצפון לקשות מישרים
 ולא תקצר כוח הרועז ולא יעמד
 7 ורועז ותנחן היא ומביאה והילדה
 ומחוקק: כעמים: ועמד מנצר
 שמישה כנו יובא 4 החיר יובא
 8 במעו מלך הצפון ועשרה ברים
 והחזיק: וגם אהיהם עם נבטיהם
 עם כלי חסותם כסף וזהב בשני
 9 יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך
 הצפון: ובא במלכות מלך הנגב
 10 ושב 4 אהסרו: ובנו יחגרו ואספו
 המון הוליס רבים ובא בוא ושפק
 11 ועבר וישב ויהגזו עד מעקרי:
 ויתמרמר מלך הנגב וצא ונלחם
 12 עמו עם מלך הצפון והקמיד המון
 רב וגזן ההמון בירו: ונשא
 13 ההמון ירוב לבבו והמקל רבאר
 ולא יעז: ושב מלך הצפון והקמיד

המון רב מן הראשון ולקץ העתים
 שנים יובא בוא בחיל גדול וברכוש
 14 רב: וכעתים הרם רבים יעמדו עמך
 על מלך הנגב ובנו פריצי עמך
 15 ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ויבא 16
 מלך הצפון וישמר סוללה ולכר עיר
 מבצורת ורועזת הנגב לא יעמדו
 ועם מבצרתו ואין כח לעמד:
 17 ויעשה הבא אליו כרצונו ואין עומד
 לפניו ועמד בארץ הצבי וכלה
 18 בירו: וישם פניו לבוא בתקף כל
 מלכותו וישרים עמו ועשרה נגד
 19 השמים יתן לו להשתחיה ולא העמד
 ולא לו ההיה: וישב פניו לאיים 18
 ולכר רבים והשכירת קצין הרפתו
 20 לו בלתי תרפתו וישב לו: וישב 19
 פניו למעוץ ארצו ונכשל ונפל
 ולא ימצא: ועמד על כנו מעביר 20
 נגש הרף מלכות ובמים אחרים
 ישבר ולא באים ולא במלחמה:
 21 ועמד ער כנו נבזה ולא נהנו עליו
 חור מלכות ובא בשלוח והחזיק
 22 מלכותו בהלקחת: ורועזת השמק
 ישמפו מלפניו וישברו וגב נגד
 23 ברות: וכן החתברוהו איו יעשה 23
 מרמה ועלר ועצם במעט גוי:
 24 בשלוח ובמשמני מדינה יבוא ועשה 24
 אשר לא עשו אבריו ואברו אבתיו
 בזה ושלל ורכוש להם יבזרו ועל
 25 מבצרות יחשב מחשבתיו ועד עת:
 ויער בחוולכבו על מלך הנגב בחיל 25
 גדול ומלך הנגב יתגרר למלחמה
 בחיל גדול: ועצם ער מאר ולא
 26 ועמד כי והשבו עליו מחשבתו:
 ואכלו סחבנו וישברוהו וחילו ישמק 26
 ונשלו חללים רבים: ושניהם 27
 המלכים לבסס למרע ועל שלהן
 אחר כוב דברו ולא הצלה כי עוד
 28 קן למועד: וישב ארצו ברכוש 28
 גדול ולבבו ער בריח קדשו ועשרה
 29 ושב לארצו: למותו ישוב ובא 29
 כנגב ולא אחיה כראשנה ונאחרונה:
 ובאו בו ציים כחים ונכארה ושב 30
 30 וזקם על בריח קדשו ועשה ושב ויבן
 על עזבי בריח קדש: ורועים ממנו 31
 31 ועמדו והללו המקדש המענו והסירו
 המריר ונתת השקוף משמים:
 32 וסרשועי ברות יחניף בחלקות ועס 32
 ודעי ארנו וחזק ועשו: ומשכילו
 33 עק יבינו לרבים ונכשלו בחרב 33
 ובלהגר בשבי ובבור ימים:
 ובהבשקם

14. רביס Misch. O. B. 4, 38.

XI.

De predictionum ordine ^{hac} Misch. O. B. 2, 143. De
canonem inplemento admiralit. Berl g. S.
N. 932 ff.

27. לשלח Schult. et Lud. p. 171.

10. Misch. O. B. 4, 37.

30. רביס Misch. O. B. 4, 39.

12. Misch. O. B. 4, 41.

31, 32. Jahn Bibl. Andrad. T. II. P. 1, p. 17.

27. Misc. O. B. 2, 192.

X.

1. 127 Misc. O. B. 4:37.

19. Misc. O. B. 4:56.

²⁰⁶
 24. qq. Nimm. Cap. V. p. 81A. — Hinc pro q. Cypriano
modum Rabbinico habenda, Lich. Bibl. I. 5.
De hinc periculis interpretatione a J. J. J.
edita ad. Lich. Bibl. I. 5, 10 20. pro ipse periculis
Lich. III. 5, 961. qq. ubi probare conatur respu ad
persecutiones Anthonii Episcopi. conf. it. IV. 1, 161.
XVI. 4, 689. et. VII. 115. ubi ad Christum applicante
Misc. O. B. 10, 1-51. H. O. B. 9, 1324. Memos 7, 147.
Handl. By B. red. 1. 342/qq. item Symb. liter. II. p.
 489.

והשבעה אשר כתובה בתורת משה
12 עבר האלהים כי חטאנו לו : ויקם
ארץ דבריו אשר דבר עלינו ועל
שפתנו אשר שפטנו להביא עלינו
רעה גדלה אשר לא נעשהה תורת
כל השמים כאשר נעשהה בירושלם :

13 כאשר כתוב בתורת משה את כל
הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו
את פני יהוה אלהינו לשוב מעונינו
14 ולהשכיל באמתך : וישקר יהוה
על הרעה ויכאור עלינו כי צדק
יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר

15 עשה ולא שמענו בקלו : ועתה
ארני אלהינו אשר הוצאת את עמך
מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך
16 שם כבוד הוה חטאנו רשענו : ארני
ככל צדקתך ישב נא אפך והחזק
מעורך וירושלם הר קדש בני

17 בחשאנו ובקוננו אבותינו ירושלם
ועמך לתרפה לכל סביבותינו : ועתה
שמע אלהינו א תמלת עבדך וארני
חוננו והאר מניך על מקדשך
18 השם למען ארני : הטה אלהי
אונך ושמע פקחה עיניך ורארני

שמחתינו וחרור אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקתנו אנהנו
ממילים חנונו למנוך כי על
19 רחמך הרבים : ארני שמעה ארני
סלחה ארני הקשיבה ועשה א תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך

20 ועל עמך : ועור אני מדבר ומתפלל
ומתורה ומאתי ומשאת עמי ישראל
וממיל חחתי לפני יהוה אלהי על
21 ור קדש אלהי : ועור אני מדבר
בתפלה והאיש נבדאי אשר ראיתי

בחזון בחחלה מקע ביוען נגע א
22 כעת מנחת ערב : ויבן וירבר עמי
וואמר דניא עתה וצאתי להשכילך
23 בונה : בתחלת חחונך יצא דבר
ואני באתי להגיד כי המוזות אתה

24 : וכין בדבר והבן בסראה : שבעים
שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך
לכלא המשע ולהחם המשות והכפר
עון ולהביא ארץ עליכם ולהחם חזון
בה ונביא ולמשח קדש קדשים : והעז
ותשכל סן מצא דבר להשוב ולכנות
ירושלם עד משיח נגדי שבעים
שמענה ושבעים ששים ושנים חסוב
ונבנתה רחוב וחרון וכבוע העתים :

25 וארני השבעים ששים ושנים יכרה
פשיח ואין לו והער והקדש ישחיה

עם נגדי הבא וקצו כשמת ועד קץ
מלחמה נחיצת שפסות : והנבד 27
כרות להביס שבוע אחר והצי
השכוע ושבות זבח ומנחה ועל כנף
שקוצים שססם ועד כלה ונחוצרה
התך על שום :

10

בשנת שלוש לכורש סלך פרס א
דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שכן
בלשון אשור ואסת הדבר וצבא גדול
וכין את הדבר וכונה לו בנראה :

2 בויס דהם אני דניאל היותי
3 מהאבל שלשה שבועים ימים : לחס
חטרת לא אכלתי וכשר ויון לא
בא א פי וסוך לא סכתי עד מלאח

4 שלשת שבועים ימים : וביס עשרים
וארבעה לחוש הו אשון ואני היותי
על יד הנמר הגודר הוא חרמתי :

ואשא ארץ עוני ואראי והנר איש ה
אחר לבוש כרים וסחניו חגרים
כחם אופ : וותיו חרשיו ופניו 6
כמראה ברק ועינו כלפדי איש
ורעיו ומנלתיו כעין נחשת קלל

7 וקול דבריו כמול המון : וראיתיך
אני דניא לבדי את המראה והאנשים
אשר היו עמו לא ראו את המראה
אבל חרדה גדלה נמלה עליהם

8 ויברחו בהחבא : ואני נשאתי
לכדי ואראה את המראה הנגלה
הזאת ולא נשאר כי כה ותיו נהפך
על למשחרת : ולא עציתי כח :

9 ואשמע את קול דבריו וכשמעני ארץ
קול דבריו ואני הייתי נרדם על
פני ופני ארצה : והנה יר נגעה
10 כי והניעני על כרכי וכמות ידו :

11 ויאמר א דניא איש חסדות הבן
ברברים אשר אנכי דבר אך ועסר
על עמך כי עתה שלחתי אך
ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתו
מרעיד : ויאמר אלי ארל תירא 12
דניאל כי סן היום הו אשון אשר
נתת את לכן להבין ולהתענות לפני
אידך נשמעו דבריי ואני באתי
13 בדברך : ושר מלכות פרס עמך
לנגי עשרים ואחר יום והנה מיבא
אחר תשרים הראשונים בא לעיני
ואני נחתי שם אצל מלכי פרס :
ובאתי להכין את אשר יקרה לעמך 14
באתות הימים כי עוד חזון לימים
ובדברו עמי בדברים האלה נתתי 15
פני

בחון ואני הייתי על אוכל אולי : בין עיני הוא המלך הראשון :
 3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים וקרנים
 גבוהות והאחת גבהה מן השניות
 4 והגבהה עליה באחרונה : ראיתי את האיל מנחה ומה וצופנה ונגבה
 וכך חייה לא ועמדו לפניו ואין מצול מידו ועשה כרצנו והגדיל :
 5 ואני הייתי מבין והנה צפור העינים בא מן העקרב על פני כל הארץ
 ואין גוגע בארץ והצפור קרן חוח בין עיניו : ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמה כמו :
 7 וראיתו מגיע אל האיל והתמרמר אליו ויקח את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה נח באיל לעמד לפניו וישקיעהו ארצה וירמסנה
 8 ולא היה בצול לאיל מידו : וצפור העינים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדלה והעלונה חוח ארבע חתירות לארבע רוחות השמים : ומן האחת כהם יצא קרן אחת מצעורה והגדיל יחר אד הגב ואל המרת ואל הצבי : והגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם : ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים
 11 התמיד והשליך מכוון מדרשו : וצבא הגדל על התמיד בפסע ותשלך אבה ארצה ועשתה והנליתה : ואשטמה אחר קרניו סבך ויאמר אחד קרניו לפלמני הסדבר עד מות החזון והתמיד והמשען שסמחה ותרש וצבא מרסם : ויאמר אליו עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות וצדק קרש : ויהי פראיה אני דניאל את החזון ואתקשרה בינה והנה עמד לגודי כמראה נבר : ואשטע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר נבריא אל הבן עשירי את המראה : ויבא אצל עשירי ונבא ונבעתי ופאלה על פני ויאמר לי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון : וברברו עמי נדרמתי על פני ארצה ויען כי וועמדיני ער עמרו : ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית העולם כי למועד קץ : הארץ אשר ראית בעל הקרנים מלכי מידו ומרס : והצפור השעורה מלך יון והקרן הגדולה אשר

בשנת אחת לדיוש בן אחשוורוש א סודע מתי אשר המלך על כלכות כשרים : בשנת אחת למלכו אני דניא בניתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהודה אר ורסיה הנביא למלאות לחריכות ירושלים שכבוים שנה : ואחנה את פני אל אדני האלהים לבקש המלה והחזונים בצום ושק ואמר :
 4 ואחמלה ליהיה אהי ואחרונה ואמרה אנה אדני האל הגדול והגורא שמר הכרית והחסר לאחביו ולשמרו מנחיו : חטאנו ועונו ה והרשענו ומרדנו וסור מצותך ומשפטין : ולא שמענו אד
 6 עברין הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבחנו ואל כל עם הארץ : לך ארני הצדקה
 7 ולנו בשח המנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלים ולכל ישראל הקרבים והרחוקים בכל הארצות אשר הדרתם שם במעלב אשר מעלנו כן : אדני לנו בשרת המנים
 8 למלכינו לשרינו ולאבחנו אשר חטאנו לך : לארני אלהינו
 9 ורמסנו והחלנו כי מרדנו בו : ולא שמענו בקול יהודה אלהינו
 10 ללכת בתורתו אשר נתן לפנינו ביד עמרו הנביאים : וגל ישראל
 11 עברו ארץ תורתך וסור לבלתי שמוע בקולך וחרף עלינו האלהי
 12 נחשבע

26, 27. Mish. D. B. 4, 36.

26. ind. ad 14.

27. מורה Sil. ad Lev. p. 87.

12. Sil. op. min. p. 326. Mish. D. B. 23, 64.

13. 14. Ech. Bill. v. 3, 46a.

14. Bitha Ca. S. Suppl. p. 66 ii.

479. Cappell. in v. t. p. 681.
S. Sch. Op. min. p. 325.

32. Orisch. O. B. 4, 41.

22. Sch. Op. min. p. 326. Nov. Tris. Hij. v. 7. p. 996.
 11.

10. 44. Ziel. Bibl. IV. 4, 684. Hamel v. h. v. d. 1. 340.
 8101. Sch. Op. min. VIII. d. Tris. v. t. 887 1/2.

א בשנת חמה לכלאשער מלך בבל
 דניאל חלם חזו והווי ראשר ער
 משכבה בארין הלמא כתב ראש
 2 מלון אפר : ענה דניאל ואשר
 חוה חיות בחווי עם ליליא וארו
 ארבע רוחי שטיא מגחן לומא רבא :
 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא
 4 שנין דא מן דא : קדמוהא באריר
 וגשין די נשר לה חוה חיות ער די
 מרטינמיה ונטילח מן ארעא וער
 דגלון כאנש חיסתולבב אנש והיב
 ה לה : וארו חוה אחרי חניגה
 דסיה לרב ולשפר חר הקימת וחלת
 עלעין בפמה בין שנה וכן אפרין
 6 לה קופי אכלי בשר שניא : באחר
 דנה חוה חיות וארו אחרי כנסר
 ולה נפין ארבע די עוף ער גביר
 וארבעה ראשין לחיותא ושלפן
 7 והיב לה : באחר דנה חוה חיות
 בחווי ליליא וארו חוה רביעיא
 דחילה ואפתינו חקיפא ותירה ושנין
 די פרול לה רברבן אכלה ומדקרה
 ושארא ברנליה רפסה והיא משניה
 מן כל חוהא די קרמיה וקרנין
 8 עשר לה : משתכל חיות בקרניא
 ואלו קר אחרי ועירה סלקת
 ביניהון וחלת מן קרניא קרפתיא
 אתעקרו מן קרמיה ווא ענין כעני
 אנשא בקרנא דאופס ממלל רברבן
 9 חוה חיות ער די ביסון רסין ועיקר
 יומין יחב כבושה בתלג חור ושער
 ראשה בעמר נקא כרסיה שביבין
 י גור נגלחיה גור דלק : גור די
 גור נגד ונפק מן קרמיהו אלק
 אלמים ישמשונה ורברבן קרמיהו
 יקומן דינא יחב וספרין פתיחו :
 II חוה חיות בארין מן קל מליא
 רברבמא די קרנא מסללא חוה חיות
 ער די קטילה חוהא והונד גשמה
 12 והיבית ליקרת אשא : ושאר
 חוהא העידו שלטנהון וארכה
 בחוין והיבית להון ער וכן ועין :
 13 חוה חיות בחווי ליליא וארו עם
 עניו שביא כבר אנש אתה דוא וער
 עיקר וימיה מסהו קרמיהו הקרבוה
 14 ולה יחב שלפן ויקי ומלכו וכל
 עשמיא אפיה ולשניא לרזיפלחון
 שלטנה שלפן עלם די לא יערה
 15 ומלכותה די לא תתחבל : אחמיה

רוחי אנה דניאל בנו נדנה והווי
 ראשו ובהלגני : קרבת על הד
 16 מן קאסיו ויצבא אבעא מנח על
 כל דגה ואמר לו ומשר מליא
 יהודעני : ארין חוהא רברבמא
 17 די אנון ארבע ארבעה מלכין
 יקומן מן ארעא : ויקבלון
 18 מלכותא קדישי עליונין ויהסון
 מלכותא ער עלמא וער עלם
 עלמא : ארין צכיה ליצבא על
 19 חוהא רביעיתא די חוה שנייה
 מן כלחון דחילה יתירה שנייה
 די פרול ושפריה די נחש אכלה
 מרקה ושארא ברנליה רפסה :
 20 וער קרניא עשר די בראשר
 וארו די סלקת נפלו מן קרמיה
 חלת וקרנא דכן וענין לה ופס
 מסלל רברבן וחיה רב מן הכרחה :
 חוה חיות וקרנא רכן עבדא קרב
 21 עם קרישין וכלה לה : ער
 22 די אחה עיקר יומיא ודינא יחב
 לקדישי עליונין וומנא משר
 ומלכותא החסנו קרישין : כן
 23 אפר חוהא רביעיתא מלכו
 רביעיתא תהוא בארעא די תשנא
 מן כל מלכותא והאכל כל ארעא
 ותרושנה ותקרה : וקרניא
 24 עשר מנה מלכותה עשרה מלכין
 יקומן ואחרין יקום אחריהן והוא
 ישנא מן קרמיה וחלתה מלכין
 והשפל : ומלון לצד עליו ומל
 25 ולקדישי עליונין ובלא ויסבר
 להשינה זמנין ודת ותיחבון בודה
 ער ערן ועינין ופלג עין : דינא
 26 יחב ושלטנה יתרון להשמייה
 ולהוברה ער סופא : ומלכותא
 27 ושלטנא ורבותא די מלכות חוה
 כל שמיא יהיבית לעם קרישי
 עליונין מלכותה מלכות עלם
 וכל שלטנא לה יפלחון
 28 וישחמון : ער כה סופא די
 מלחא אנה דניאל שניא רעיוני
 ובהלגני ווינו וישחמון עלי ומלחא
 בלבי נטררה :

בשנת שלוש למלכות כלשאצר
 המלך חזון נראה אלו אני דניאל
 אחרי הנראה לי בתחלה : ואריאה
 בחזון ויהי בראי ואתי בשושן
 הכירה אשר בעולם המדינה ואראה
 בחזון

6 1

א וריוש מריא קבל מלכותא כבר
 2 שנין שחין וחרחין: שפר קים דריוש
 וחקים על מלכותא לאחשרפניא
 3 מואה ועשין די להון בכל מלכותא:
 4 וועלא מנהון סריכין הלחה די דניא
 5 חד מנהון די להון אחשרפניא אין
 6 יחבין להון עשפא ומלכא לא להוא
 7 נוק: ארין דניא דנה הוה מחנצה
 8 על סריכא ואחשרפניא כל קבל די
 9 רוח יחריא ברה ומלכא עשיר
 10 ה להקמחה על כל מלכותא: ארין
 11 סריכא ואחשרפניא הו בעין עלה
 12 לקשכחה לדניא מצר מלכותא וכל
 13 עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה
 14 כל קברי די מהימן הוא וכל שלו
 15 ושחיתה לא השכחה עלוה: ארין
 16 גבריא אף אפרין די לא נהשכח
 17 לדניא דנה כל עלה להון השכחה
 18 7 עלוהי ברה אלה: ארין סריכא
 19 ואחשרפניא אלן הרגשו על מלכא
 20 זכ אפרין לה דריוש מלכא לעלמן
 21 8 חיי: אתעש כל סריכא מלכותא
 22 סגניא ואחשרפניא הרבריא
 23 ופחורא לקימה קים מלכא ולחקה
 24 אפר די כל די יבעא בען מן כל יא
 25 ואנש ער ופמן תלתין להקמן מלכא
 26 9 יתרמא לנב אריותא: כען מלכא
 27 חקים אסרא ותרשם חבא די לא
 28 להשנה ברה פרי ופרס די לא
 29 י תערא: כל קבל דנה מלכא דריוש
 30 יא דרשם חבנה ואסרא: ורניא כרי
 31 ודע די רשם חבא על לביחה וכוון
 32 שחין לה בעליחה נגר יושלם
 33 ומנין הלחה: ביומא הוא כרי על
 34 ברכוה ומצלא ובורא קים אלה:
 35 כל קבל די הוא עבר מן קרמח דנה:
 36 12 ארין גבריא אלן הרגשו והשכחו
 37 לדניא בעה ומחחין קים אלה:
 38 13 בארין קרבו ומסרין קים מלכא על
 39 אפר מלכא הלא אפר רשמה די כל
 40 אנש די יבעא מן כל אלה ואנש ער
 41 ופמן הלחין להן מן מלכא ותרמא
 42 לגוב אריותא ענה מלכא ואפר
 43 יציבא מלכא ברה סרו ופרס די לא
 44 14 תערא: בארין ענו ומסרין קים
 45 מלכא די דניא די מן בני גלוחא די
 46 יהוד לא שם עליו מלכא טעם וער
 47 אסרא די רשמה ומנין הלחה ביומא
 48 15 בעא בעותרה: ארין מלכא כרי
 49 X 6

מלכא שמע שגיא באש עלוה וער
 דניא שם בל לשוכחה וער מעלי
 שמשא הורא משחרר להצלחה:
 בארין גבריא אף הרגשו על מלכא 16
 ואסרין למלכא דע מלכא די חר
 למרי ופרס די כל אפר וקיסרי
 מלכא יחקים לא להשנה: בארין 17
 מלכא אפר והחיו לדניאל ורמו
 לגבא די אריותא ענה מלכא ואפר
 לדניאל אף די אנהה פלח לה
 בחירא הוא ישכח: והחיות 18
 אבן יהיה ושכח על פסגא וחחמה
 מלכא בעוקרה ובעוקת רברבניה
 די לא תשנא צבו בדניאל: ארין 19
 אול מלכא להיכלה ובח שות ורחון
 לא הנעל קרמוה ושחיה נח
 עלוהי: בארין מלכא כשפירא 20
 יקום בנהא ובהתהלה לגבא די
 אריותא אול: וכמקרה לגבא 21
 לדניאל בכל עיבועק ענה מלכא
 ואפר לדניאל תואר עבר אהא
 חוא אהך די אנהה פלח לה
 בחירא היכל: לשוכחה מן
 אריותא: ארין דניא עם מלכא 22
 סלך מלכא לעלמן חיי: אהי 23
 שלח מלכא וסר מן אריותא ולא
 חבלוני כל קבר די קיסוהי וכו
 השכחה די לא עברת: בארין מלכא 24
 חבולה לא עברת: בארין מלכא
 שגיא טאב עלוהי ולדניאל אפר
 להנסקה מן גבא והסק דניאל מן
 גבא וכל חבל לא השכחה ברה די
 הוסן בלה: ואפר מלכא והחיו 25
 גבריא אף די אכלו קרצוה די
 דניא ולגב אריותא רמו אונן כניהון
 ונשוהון ולא סמו לארעין גבא ער
 די שלש בתון אריותא וכל גרסיהון
 היקו: בארין דריוש מלכא חכס 26
 לכל נפמיא אפוא ולשגיא די דארין
 ככל ארעא שלמנון ושגא: מן 27
 קרמי שים טעם די בכך שלמן
 מלכותו להון זאעין ורחלן מן קים
 אלה די דניא די הוא אהא חוא
 וקים לעלמן ומלכותה די לא
 תחבל ושיטנה ער סיפא: משח 28
 ופצל ועבר ארין והסחין בשמיא
 וכאיעא די שויב לדניאל מן די
 אריותא: ודניאל זרה הצלח 29
 במלכות דריוש ובמלכות
 כורש פרסיא:

adm. juis. 5. 52/11
 16. De leonum caverna Est. Bibl. VII. 4, 661.
 conf. ad Historia illust. Mich. O.B. 19, 102.

8. 199. Mémoires général. des Meub. VIII. p. 27/19.
 et not.

9. Je pense, que la phrase qu'on lit dans la
 Bill: La Loi des Meub. de la Perse n'est point al-
liée doit désigner seulement les loy citées
 & après lesquelles ces pays étoient gouvernés,
 au lieu de demeurer abandonnés au caprice
 des Juges, comme étoit la sorte de l'Orléans,
 & comme il l'est à présent tout entier.
Voyage de Boucau aux sources du Nil T. 2. p. 328.
 Source & suite vol. I. p. 263. not.

19.

110 112 113 114

Historia de Pers. I. p. 1. & Op. min. p. 324. ubi
 p. 19. de 1177.

V.

Leopoldo Beltrano Trat. V. T. 883-44.

5. Hamelbr. Byb. vid. 9, 224 44. Grund. zeit. der
menschl. VIII. no. p. 7.

8. Kunp. ad ars. p. 380.

27. Loan. 7: 7, 0. 101: 9, 6. At. lat. p. 50.

ה 5

ההלכין בגוה וכל להשמלה : מן יהוד : ושמת עליך די רוח 14
 אלהין כך נהירו ושכלתו וחכמה
 ותירה השתכח כן : ומען הקלו 15
 קרמי חכימא אשמיא די כתבה דנה
 יסרון נפשרה להודיעתני וילא כהלין
 משר מלחא להחויי : ואנה שמעת 16
 עליך די חוכל פשרין למפשר ומגין
 למשרא קען הן חוכל כתבא למקרא
 ומשרה להודיעותני ארגנא תלבש
 והמנוכא די דהכא על צוארד וחלחא
 במלכותא תשלש : בארין ענה 17
 דניא ואמר קדם מלכא מתנתך לך
 להוין ונביתוך לאתין הב כרם
 כתבא אקרא למלכא ומשרא
 אהודענר : אנתה מלכא אלהא 18
 קרא מלכותא ורבותא ויקרא
 ודרא יתב לנבטיצר אבוך : וכן 19
 רבותא די יהב לה כל עמסיא אמיא
 ולשניא הו זאעין ודחלין מן קרמוהי
 די הוא צבא הוה קטל ודי הוה צבא
 הוה מחא ודי הוה צבא הוה סריס
 ודי הוה צבא הוה משמל : וכדי רס 20
 לכבה ורוחה תקפת להורה הנחמ
 מן כרסא מלכותא ויקרא העיו
 מנה : וכן בני אנשא סרוד ולבבה 21
 עם היוחא שוי ועם עדיא מורה
 עשנא כתורין יעקמונה ומשל שמיא
 נשמה יצבע עך די ידע די שלוש
 אהא עליא במלכות אנשא ולמן די
 צבא וחקים עליה : ואנתה ברר 22
 בלשאצר לא השפלת לכבך כל קבל
 די כל דנה יעת : ועל טרא שמיא 23
 הרוססת וימאניא די ביטה החיו
 קרסוך ואנתה וברכניך שגלחך
 ולחנחך חסרא שתין בחון ולאחי
 כספא ורהבא נחשא פרולא אנה
 ואבנא די לא חוין ולא שמעין ולא
 ורעין שבת ולאלהא די נשבתך
 בורה וכל ארתך לה לא הרדת :
 בארין מן קרמוהי שלוח פמא די 24
 ויא וכתבא דנה רשים : ודנה כתבא כה
 די רשים מנא מנא הקר ומרסי :
 דנה משר מלחא מנא מנא אלהא 26
 מלכותך והשלמה : הקר הקלחא 27
 במאנויא והשתבת חסיד : פרס 28
 פרויסת מלכותך ויהיבת למדי ומרסי :
 בארין אמר בלשאצר והלמשו לדניא 29
 ארגנא והמנוכא די דהכא ענ
 צוארה והכרוז עלוה די לתוא
 שלוש חלחא במלכותא : בה בליוא ל
 קטידי בלשאצר מלכא כשריא
 ודריש

א בלשאצר מלכא עבר לחם רב
 לברכנוהי אף ולקבל אפא חסרא
 2 שהה : בלשאצר אמר בטעם חסרא
 להחירי למאני דהבא וכספא די
 הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא
 די בירושלם וישתון בחון מלכא
 וברכנוהי וישלח ורחמיה :
 3 בארין חויו מאני דהבא די הנפק
 מן היכלא די בות אהא די בירושלם
 ואשתיו בחון מלכא וברכנוהי
 4 שגלחה ולחמיה : אשתיו חסרא
 ושבתו לאליה דהבא וכספא נחשא
 ה פרולא אנה ואבנא : כה שעתא
 נפק אצבון די יד אנש וכתב
 לקבל נברשתא עך גירא די כתב
 היכלא די מלכא ומלכא הורה מס
 6 ודא די כתבא : ארין מלכא וזוהי
 שגוה ורעינהו יבהלונר : קטרי
 חרצה משתין וארכבתה דא לרא
 7 נקשן : קרא מלכא בחיל להעלה
 לאשמיא כשריא וגוריא ענה מלכא
 ואמר להכמי בכר די כל אנש די
 יקרה כתבה דנה ופטרדי יהונני
 ארגנא ילבש והמנוכא די דהכא
 על צוארה וחלתי במלכותא ישלט :
 8 ארין עליך כל חכימי מלכא ולא
 כהלין כתבא למקרא ומשרא להודיעה
 9 למלכא : ארין מלכא בלשאצר
 שניא מתבהר וזוהי שגן עלוהי
 10 וברכנוהי משתבשין : מלכא
 לקבל מלי מלכא וברכנוהי לבירת
 משוהיא עללת ענת מלכותא ואסרת
 מלכא לעלסין חיו אר יבהלון
 11 רעונך וזווד 4 ישנתו : אוהי
 גבר כמלכותך די רוח אהין קרישין
 בה וביוסי אבוך נהירו ושכלתו
 וחכמה כחכסת אהין השתכח בה
 ומלכא נבוכדנצר אבוך רב חרטמין
 ואשפין כשראין גרין תקימה אבוך
 12 מלכא : כל קבל די רוח יחורא
 ומנרע ושכלתו מפשר חלמין
 ואחורין אחודן ומשרא קטריין
 השתכח בה בניאיל די מלכא שם
 שמה בלשאצר כען דניאל יחקרי
 13 ופשרה יהחור : בארין דניאל
 העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר
 לדניא אנתה הוא דניאל די מן בני
 גלותא די יהוד די חוהי מלכא אבו

6 דרכי לשמר חקך : אז לא אבוש
 7 מהביטו אל כל מצותך : אודך
 8 בישר לבב בלמוך משפטי דרךך :
 9 את חקך אשמר א העוננו עד מאד :
 10 עכמה ובה נקר את ארחו לשמר
 11 כדברך : בכל לבי דרשתיך אל
 12 השגתי סמכותך : כלבי צפנתי
 13 אמרתך לבען לא אחטא לך : כרוך
 14 אתה יהוה למדני חקך : בשפתי
 15 ספרתי כל משפטי פיך : כדרך
 16 ערוחתי ששתי כעל כל הויכחתיך
 17 אשיחה ואביטתה אורחתך : בחקתיך
 18 אשתעשע לא אשכח דברך : נמל
 19 על עברך אחיה ואשמרה דברך :
 20 נל עיני ואביטתה נפלאות מתורתך :
 21 נר אני בארץ אל הסתר מפני
 22 מצותך : גיטה נפשו לתאבה אל
 23 משפטיך בכל עת : גערת וימים
 24 ארורים השגים ממצותיך : נל מעלי
 25 חרפה ובו כי ענדתיך נצחתי : גם
 26 ישבו שרים בי נרבו עברך וישו
 27 בחקך : גם ערוחך שעשעני אנשי
 28 נהעצתי : דבקה לעפר נפשו חנו
 29 כדברך : רכני ספרתי ותענני
 30 למדני חקך : דרך פקודיך תבינני
 31 ואשיחה בנפלאותיך : דלפה נפשי
 32 מתנה קימנו כדברך : דרך שקר
 33 ל הסר טמני ותורחך הנני : דרך
 34 אמונה כרתתי משפטיך שויתי :
 35 דבכתי בעדוהיך יהוה אל חבישתי :
 36 דרך מצותיך ארוך כי הרחיב לבי :
 37 חרונני יהוה דרך חקך ואצרנה
 38 עקב : הבינני ואצרת חורחך
 39 לה ואשמרנה בכל לב : הריוכני בנתיב
 40 מצותיך כי בו חספתי : הט לבי אל
 41 ערוחתי ואל אל בצע : העבר עיני
 42 כראוח שוא כדרכי חוני : הקם
 43 לעבדך אמרתך אשר ליראתך :
 44 העבר חרפתי אשר יגרתיו כי משפטיך
 45 טובים : הנה תאבתי לפקודיך
 46 בצדקתך חייני : וביאני הסך יהוה
 47 תשועתך כאמרתך : ואענה חרפי
 48 דבר כי בטחתי ברברך : ואל חצל
 49 ספי דבר אמת עת מאד כי למשפטך
 50 יחלתי : ואשמרה חורחך תמיד
 51 מה לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה כי
 52 פקודיך דרשתי : ואדברה בעדוהיך
 53 נגר כלבים ולא אבוש : ואשתעשע
 54 במצותיך אשר אהבתי : ואשא כפי
 55 אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה
 56 בחקך : וזכר דבר לעבדך על אשר
 הכל

1 יחלתי : זאה נחסתי בעניי כל
 2 אמרתך חיתני : זדים הילוני עד
 3 מאד מתורחך לא נסותי : וסרתו
 4 משפטיך מעולם יהוה ואתנחם :
 5 זעפרת אהותני מרשעים עובי
 6 תורחך : זמרות קיולי חקך כבוח
 7 זמרי : זמרת בלילה שגמך יהוה טה
 8 ואשמרה תורחך : זאת חיה לי
 9 כי פקודיך נצחתי : חלקי יהוה
 10 אמרתו לשמר דברך : חלתי
 11 פניך בכל לב הנני כאמרתך : חשבתו
 12 רכי ואשיבה רגלי אל ערוחתי :
 13 חשתי ולא התמחאתי לשמר
 14 מצותיך : חבלו רשעים ערוני
 15 חורחך לא שכחתי : הצוח לילה
 16 אקום להודוהיך לך על משפטי צדקך :
 17 חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
 18 פקודיך : הסך יהוה מלאה
 19 הארץ חקך למדני : טוב עשית
 20 עם עבדך יהוה כדברך : טוב
 21 טעם ורעף למדני כי במצותיך
 22 האמנתי : טרם אענה אני שגגתי
 23 ועתה אמרתך ספרתי : טוב אתה
 24 ומטוב למדני חקך : טמלו עליו
 25 שקר וזים אני בכל לב אצר פקודיך :
 26 טפש כחלב לבם אני תורחך
 27 שעשעתי : טוב לי כי עניתו לבען
 28 אמר חקך : טוב לי תורת פוך
 29 מאלמי זהב וכסף : יוד עשונני
 30 ויכונני הבינני ואלמרה מצותיך :
 31 יראך יראוני וישמחו כי לדברך
 32 יחלתי : ידעתי יהוה כי צדקה
 33 משפטיך ואמונה עניתי : והינני
 34 הסך לחמני כאמרתך לעבדך :
 35 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורחך
 36 שקשעני : וכשו זימ כי שקר עוהנני
 37 אני אשיח בפקודיך : ישוננו ליראך
 38 וידעו ערתך : יהי לבי חסימך בחקך
 39 למען לא אבוש : כחה להשועתך
 40 נפשו לרברך יחלתי : כלו עיני
 41 לאסרתך לאמר מהי הנחמני : כי
 42 הייתו כנאד בקושר חקך לא
 43 שכחתי : כמה ימו עבדך מהי העשה
 44 ברדפי משפט : כרו לוי זדים שיהוה
 45 אשר לא כתורחך : כל מצותיך
 46 אמונה שקר רדמוני ערוני : כמעט
 47 כלוני בארץ ואני לא עובתי פקודיך :
 48 כחסך חייני ואשמרה ערות פיך :
 49 לעולם יהוה דברך נצח בשמים :
 50 לך ורר אמונתך כוננת ארץ
 51 ותעמד : למשפטך עמדו היום כי

55. Hentzer p. 182.

59. Waller ad. Hl. p. 342.

62. Hentzer p. 183.

67. Gotth. ad. ad. p. 347.

28. 7057 Syll. S. II. 1097.

75. Mich. O. B. 19, 155.

38. Mich. O. B. 19, 154.

84. Hentzer p. 182.

D. 2577 452 J. Votting et Pafimo applicat, Cren
Fav. G. Bibl. 1. p. 7. 44.

19. 44. De precibus & locum incantationum in apocryph.
ad. lich. Bibl. II. 2, 209. 44.

IV
ale petapog. Nebucad. Thes. V. T. 876/44
Schenckes Bybil. Dec notation X 409/44

21. Suppl. in V. T. p. 680.

22. Sch. op. min. p. 322.

8 כל קבל דנה בה זמנא קרבוגברין
 כשראין ואכלו רביציהון די יהוריא :
 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא
 10 לעלמין חיי : אנהא מלכא שמת
 טעם די כל אנשי די ישמעע קל סרנא
 משרוקיתא קיתרים שבכא פסנתרין
 וסיפניא וכל זני זמרא יפר ויסגר
 11 לצלם דחבא : ומן די לא יפר
 ויסגר יתמא לגנא אתון נורא
 12 יקרהא : איתין נברין יהודאין
 די מניח יתהון על עכוות מויער
 בכל שורך מישך ועבר ננו נכריא
 אלך לא שמו עליך מלכא טעם
 לאלהין לא פלחין ולצלם דחבא די
 13 הקימט לא סגרו : בארין
 נבוכדנצר ברנז וחמא אמר להותיה
 לשורך מישך ועבר ננו בארין
 נכריא אלך היתין קרם מלכא :
 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון תערא
 שורך מישך ועבר ננו לאהי לא
 איתכון פלחין ולצלם דחבא די
 15 הקימט לא סגרו : כען הן איתכון
 עתירין די נכריא די חשמעין קר
 לרנא משרוקיתא קיתרים שבכא
 פסנתרין וסופוניה וכל זני זמרא
 חפלון וחטרוין לצלמא די עבר
 וקן לא חטרוין בה שעתא חטרוין
 לגנא אתון נורא יקרהא ומן הוצא
 16 אלה די ישונכטן מן ודי : ענו
 שורך מישך ועבר ננו ואמרין
 למלכא נבוכדנצר לא השחין אנהא
 17 על דנה פחם להתבורך : הו איתין
 אנהא די אנהא פלחין יכר
 לשינכחא מן אתון נורא יקרהא
 18 ומן וך מלכא ישיב : והן לא
 ירע להוא לך מלכא די לאלהין
 לא איתנא פלחין ולצלם דחבא די
 19 הקימט לא נסגר : בארין
 נבוכדנצר החמלי חמא וצלם אנפיה
 אשחנז על שורך מישך ועבר ננו
 ענה ואמר למזא לאתנא חד שבעה
 20 על די חוה למויה : ולגברין נבר
 חיל די בגולה אמר לכספה לשורך
 מישך ועבר ננו לטריכא לאחון נורא
 21 יקרהא : בארין נכריא אלך כפר
 במרביתון פטישיון וכרבתהון
 ולבושיון ורסוי לגנא אתון נורא
 22 יקרהא : כל קבל דנה מן די
 מלח מלכא חוהנפר ואחונא אור
 יתויה נכריא אלך די הסקו לשורך
 מישך ועבר ננו קטל המון שיבנא
 נורא

די נורא : גכריא אלך תלחחון
 שורך מישך ועבר ננו נמלו לגנא
 24 אתון נורא יקרהא מכפתין : בארין
 נבוכדנצר מלכא חוה וקם כהתבהלה
 ענה ואמר להרבותי הלא נברין
 תלחה רמינא לגנא נורא מכפתין
 ענין ואמרין למלכא יצובא מלכא :
 ענה ואמר הא אנה היה נברין כה
 ארבעה שרין מהלכין כגנא נורא
 וחבל לא איתו בהון ורוה די
 רביעיא דמה לבר אלהין : בארין
 26 קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא
 יקרהא ענה ואמר שורך מישך
 ועבר ננו עברוהי די אלהא עליא
 פוקו ואתו בארין נמקין שורך
 מישך ועבר ננו מן נא נורא :
 27 וסתנשין אהשרפניא סגניא
 ופחוחא וחרברי מלכא חוין לגבריא
 אלך די לא שלש נורא כגשמוהון
 ושער אשחון לא התחדך וסרבלהון
 לא שנו ורוה נור לא עיה בהון :
 28 ענה נבוכדנצר ואמר ברין אלהון
 די שורך מישך ועבר ננו די שלח
 מלאכה ושיוב לעברוהי די חתרהצ
 עוליה ומלח מלכא שניו ויהבו
 נשמתיהן די לא ימלהון ולא יסגרו
 29 לכל אלה להן לאלהון ? זמני
 שים טעם די כל עיב אמה ולשן די
 יאמר שלה על אלהון די שורך
 מישך ועבר ננו הרמין והעבר
 ובוחה גולי ושהוה כל קבל די לא
 איתי אלה אתון די וכל הצלה
 30 כנה : בארין מלכא הצלה לשורך
 מישך ועבר ננו כסיונת כבד
 נבוכדנצר מלכא לכל עממא אמיא
 31 ולשנא די דארין בכל ארעא
 שלמכין ושנא : איתא ותמיהא
 32 די עבר עמי אלהא עליא שפר קרמי
 להתויה : אתויה כמה וברבין
 33 וחתויה : כמה תקיפון מלכותיה
 מלכות עלם ושלטנה עמד וור :

סדקו מה די להוא אחרי דנה גולא
 ריזא הורען מה די להוא : ואנה
 לא בחכמה די איקני כי סן כל חייה
 רוא דנה גלי לי להן על דברת די
 משרא למלכא יהורעון ורעוני
 11 לכבך תנע : אנה מלכא חור
 חיות ואלו צלם חר שגיא צלמא
 דכן רב ויוור יתור קאם לקבלך
 12 נבוא דחול : הוא צלמא ראשר
 די דהב טב חויה ורעוהי די כסף
 13 מעוהי וירכמה די נחש : שקוהי
 די פרול רגלוהי מנהון די פרול
 14 ומנהון די חסף : חוה חויה ער
 די התגורח אבן די לא בירין וסחה
 לצלמא על רגלוהי פרולא וחספא
 לה ודקת המון : בארון דקו כחה
 פרולא חספא נחשא כספא ודהבא
 והו כעור סן ארזי קוט ונשא
 המון רוחא וכל אחר לא השתכח
 להון ואבנא די מחה לצלמא הור
 16 לטור רב ומלאח כל ארעא : דנה
 חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא :
 17 אנה מלכא מלך מלכיא די א
 שמיא מלכותא חסנא ותקמא ויקרא
 18 ירב לך : ובכל די דארין בני
 אנשא חיות ברא וקוף שמיא ירב
 כירך ודשלתך בכלהון אנה הוא
 19 ראשה די דהכא : ובחרך הקום
 מלכו אחרי ארעא סנך ומלכו
 תליקאה אחרי די נחשא די חשלת
 ס ככל ארעא : ומלכו רביעיא
 ההוא חקיפה כפרולא כל קבר די
 פרולא מהיק נחשל כלא וכפרולא
 41 די מרעע כל אן חרף ורעע : ודי
 חויהה רגליא ואצבעתא מנהון חסף
 די מחר ומנהון פרול מלכו פליג
 תהו ומן נצבחה די פרולא להוא
 בה כל קבל די חויהה פרולא מערב
 42 בחסף שינא : ואצבעת רגליא
 מנהון פרול ומנהון חסף סן קער
 מלכותא תהו חקיפא ומנהו ההוא
 43 חבירה : די חויה פרולא מערב
 בחסף שינא מתערבין להון ברע
 אנשא ולא כרי דקין דנה עים
 דנה הא כרי פרולא לא מתערב
 44 עם חספא : וביסוהון
 די מלכיא אנון יקום אה שמיא
 מלכו די לעלמין לא התחבר
 ומלכותה לעם אחרן לא תשרבך
 מה חרף חסף כל אן מלכותא והיא
 חקום לעלמין : כל קבר די

חיות די משרא אתגורח אבן די לא
 בירין והרית פרולא נחשא חספא
 כספא ודהבא אלה רב הורע
 למלכא מה די להוא אחרי דנה
 ויצוב חלמא ומחוסן משרה :
 46 בארון מלכא נוכרנצר נפל על
 אנפוהי ולרניאר סנך ומנחה
 47 ונחחין אמר לנסכה לה : ענה
 קלכא לניש ואמר סן קשט די
 אהכון הוא אה אהון ומרא
 מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא
 48 רוא דנה : ארין מלכא לרניאל
 רבי ומתן רברכין שגיאן ירב לה
 והשלמה ער כל מדינת בבלי
 ורב סגנין על כל חכמי בבלי :
 49 ורניש בעא סן מלכא ומני ער
 עיבוריא די מדינת בבלי לשרד
 מישך ועבר גנו ורניאל ברע
 מלכא :

3

1 נוכרנצר מלכא עבר צלם די א
 דהב רוטה אמון שהון פתיה אמון
 שת אקומת בבקעת דורא בסדינת
 ככל : ונוכרנצר מלכא שלח
 2 לכנשלאה שרפניא סגניא ופחותא
 ארנזריא נרבריא דחבריא חמתיא
 וכל שלשני סוינתא לסחא
 להנכה צלמא די הקים נוכרנצר
 3 מלכא : בארון מתכנשין
 אהשרפניא סגניא ופחותא
 ארנזריא נרבריא דחבריא חמתיא
 וכל שלשני סוינתא להנכה
 4 צלמא די הקים נוכרנצר מלכא
 וקאמין לקבר צלמא די הקים
 נוכרנצר : וכרווא קרא בחיר
 4 לכו אסרין עממיא אמיא ולישניא :
 5 בעדנא די השמעון קר קרנא
 משיקויהא קחרס סכנא פסחרין
 סימפניה וכל ניי ומרא חסלון
 6 והסגורין לצלם דהבא די הקים
 נוכרנצר מלכא : ומן די לא
 7 יקר ויסר ברה שקתא וחרמא
 לגוא אחון גורא יקרהא : כל
 8 קר דנה ברה זמנא כרי שמעון
 כל עממיא קר קרנא משרוקיהא
 קחרס שכנא פסחרין וכל ניי
 9 וקרא נפלון כל עממיא אמיא
 ולשניא סגורין לצלם דהבא די
 הקים נוכרנצר מלכא :

31-45. S. A. Bill. VI. n. 623-177 — comp. Bill. Bremen 46. Humelsh. Beyl. ved. 7, 188.
V. n. 66 177. Cappelh. ad VT. p. 679 4.

35. Sch. Op. min. p. 321.

49. Sch. Op. min. p. 321.

III.

1. Mied. O. B. 4, 34. Lakemad. Obl. 7, 1 177. Nov.
Tras. Beyl. V. T. p. 98 177. Munt. gesch. der Markb.
VIII. nov. p. 5

5. Die Musik in Instrumentenformung
nominibus non Gravibus, Marolin.
Spud. T. 1. Op. 301 177.

44. p. 2000. Mied. O. B. 4, 34. Humelsh. Beyl. ved.
p. 337 177.

16 האכלום את פחבנ המלך : ויהי המלצר נשא את פחבנ ויין
 17 משפיהם ונתן להם ורענים : והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים
 מרע והשכל ככל ספר וחכמה ורניא
 18 הבין בכל חוון וחלמות : ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם
 ויבואם שר הסיסים לפני נבוכדנצר :
 19 וירב ראם המלך ולא נמצא מלכב כרניא חנניה מישא ועזריה ויעמדו
 כ לפני המלך : וכל דבר חכמת בינה אשר בקש ביה המלך וימצאם
 עשיר יורד עני כל המרשמים
 21 האשפים אשר בכל מלכותו : ויהי דניאל ער שנת אחת לכורש המלך :

2 ו בשנת שהים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות ותתפעם רוחו
 2 ושחנה נהיתר עליו : ויאמר המלך לקרא לחרשמים ולאשפים ולמכשפים ולכשרים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעמדו לפני המלך :
 3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי וחפס רוחי לדעת את החלום :
 4 וידברו הכשרים למלך ארסות מלכא לעלסין חיי אמר חלמא לעברין
 5 ופשרא נחוא : ענה מלכא ואמר לכשריא מלחא מני אורא הנלא תהודענני חלמא ופשרה הדמין תתקרון ובתיכון נלי יהשקון :
 6 והן חלמא ופשרה תהוון מתנן ונבוכה ויקר שניא תקבלון מן קרמו
 7 להן חלמא ופשרה החוני : ענו הנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר
 8 לעבודתי ופשרה נתחוא : ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנא די ערנא אנתון וננין כל קבל די חזיתון
 9 די אורא מני מלחא : די הן חלמא לא תהודענני הרה היא חכון ומלה כרנה ושחיתרה הזמנתון למאמר קרמי ער די ערנא ישנתא להן חלמא אמרו לי ואנרע די פשרה תהחונני :
 10 ענו כשריא קרם מלכא ואמרין לא אויתי אנש עלי בשחא די מלח במלכא ויכל להחוייה כל קבל די כרל מלך רב ושליש מלה בינה לא שאל כל חרשם ואשף וכשרי : ומלחא די מלכא שיי יתורר ואחרן לא איהי די יחונה קרם מלכא להן זיהן די

2 ב

מרהוין עם בשרא לא איתוהו : כל קבל רנה מלכא בנוסקתן שניא : ואמר להיורה לכל חכמי בבל :
 1 ודחא נפתח וחבימא מתקטלין ובינו 3
 2 דניא וחברתי להתקלה : באדיון 14
 3 רניא החיב עשא ושעם לאריוך רב מבחאי די מלכא די נפק לקטלה לחכמי בבל : ענה ואמר לאריוך 10
 4 שליטא די מלכא עני מר דחא מהתצפה מן קרם מלכא ארין מלחא הודע אריוך לדניאל : וזיגאל 16
 5 על זבעא מן מלכא די זמן נתן לה ופשרא לתהווין למלכא : ארין 17
 6 דניא בביתה אול ולחנניה מישא ועזריה חברתי מלחא הודע :
 7 ורחמין למבנא מן קרם זא שמיא 28
 8 על רוא רנה די לא יחברון דניא וחברותי עם שאר חכמי בבל :
 9 ארין לרניא בחווא די ליליא רוא 12
 10 גלו ארין רניאל ברך לזא שמיא : ענה דניאל ואמר להוא שפר די 3
 11 זאא מברך מן עלמא וער עלמא די חכמתא ונבורתא די לה חייא :
 12 וחוא מהשנא ערניא וחמיא מהערה 21
 13 מלכין ומתקים מלכין ורב חכמתא לחכמתן ומנרעא לידעו בינר :
 14 הוא גלא עמיקרא ומסתרתי ידע 22
 15 מה בחשוכא ונחירא עמי שרא :
 16 לך אלה אנהי מתודא ומשבת 23
 17 אנה די חכמתא ונבורתא ובהל לו וכען הודעתי די בנינא מנך די
 18 מלת מלכא הודענתא : כל קבל 24
 19 דנה דניא עני עני אריוך די מני מלכא להיברא לחכמי בבל איהו
 20 וכן אמר לה לחכמי בבל אל תהווד העלני קרם מלכא ופשרא למלכא אחוא : ארין אריוך 25
 26 בהתבהלה הנעל לדניא קרם מלכא וכן אמר לה די השכתח נבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע : ענה מלכא ואמר לדניא 26
 27 די שפר כלששאצרי האיחוד כהל להודעתי חלמא די הוית ופשרה :
 28 ענה דניא קרם מלכא ואמר רוא די מלכא שאר לא חכימון אשפון חרמטין גרין וכלין להחיותה למלכא : ברם אויתו אלה בשמיא 28
 29 נדה ריון והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמן והזיו ראשך על משכבך רנה הוא :
 30 אנה מלכא רעיוניך עני משכבך 29
 31 מלכו

דניאל

I א

נחו בהם היהודים מאיבהם והחריש
 אשר נהפך להם מינון לשמחה
 ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי
 משחרה ושמחה ומשלוח מנות איש
 23 לרעהו ומתנות לאבנינים : וקבל
 היהודים את אשר החלו לעשות ואח
 24 אשר כתב מרדכי אליהם : כי
 הן בן המדחא האגני צר כר
 היהודים חשב על היהודים לאבנם
 והפל פור הוא הגורל להם
 25 והאבנם : ובנאה לפני המלך
 אשר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה
 אשר חשב על היהודים על ראשו
 26 והלו אחו ואת בניו על העץ : על
 בן קראו לימים יארה פורים על
 שם הפור על כן על כל דבריה האנחה
 קואת וסחראו על ככה ומה גויניע
 27 איהם : קימו ויבקר היהודים
 עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים
 עליהם ולא יעבד להיות עשויים את
 שני הימים האלה כחבנם וכוונם
 28 בכל שנה ושנה : והימים האלה
 נזכרים ונעשים בכל דור ודור
 משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
 ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא
 יעברו מחור היהודים וזכרם לא
 29 יסוף מרעם : ותכתב אסתר
 המלכה בת אביהול ומרדכי היהודי
 את כל הקף לקים את אגרת המרים
 7 האזת השנית : וישלח ספרים 4
 כל היהודים 4 שבט ועשרים ומאה
 מדינה מלכות אחשוורוש דברי
 30 שלום ואמת : לקים את ימי הפורים
 האלה בזמניהם כאשר קים עליהם
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה
 ובאשר קימו על נפשם ועל זרעם
 32 דברי הזמנות וזעקתם : ומאמר
 אסתר קים דברי הפורים האלה
 ונכתב בספר :

IO

א וישב המלך אחשרש מס ער
 2 הארץ ואיי הים : וכר טעשה
 הקפו וגבורתו ופרשה טלה מרדכי
 אשר גילו המלך הלוא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי מדי
 3 ופרם : כי מרדכי היהודי משנה
 למלך אחשוורוש ונחול ליהודים
 ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו
 ודבר שלום לכל
 זרעו :
 Y 3

בשנת שלוש למלכות יהויקים א
 מלך יהודה בא
 נבוכדנאצר מלך בבל וירושלם ויצר
 עליה : ויחן ארני בירו ארן 2
 יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי
 בית האלהים ויביא ארן שער
 בית אלהו ואת הכלים הניא בור
 3 אוצר אלהו : ויאמר המלך 3
 לאשפנו רב סריסו להניא מבני
 ישראל ומרע המלוכה ומן הפרתמים
 ילדים אשר אין בהם כר מאוס 4
 ומזבי מראה ומשכלים בכל חממה
 וירעי דעת ומבניו מרע ואשר כת
 בהם לעטר כהיכל המדך וללמדים
 ספר ולשון כשרים : וימן להם ה
 המלך דבר יום ביומו מפתגב המלך
 ומיון משתיו ולגדלם שנים שלוש
 ומקצתם ועמדו לפני המלך : ויהו 6
 בהם מבני יהודה דניאל הנגיד
 7 מישא ועזריה : וישם להם שר 7
 במשחאצר ולהנניה שרדך ולמישא
 8 מישר ולעזריה עבד ננו : וישם 8
 דניאל על לבו אשר לא יתנאל
 במתבג המלך וביון משתיו ויבקש
 9 משר הסריסים אשר לא יתנא :
 ויחן האחים את דניאל להסר
 ולדחמם לפני שר הסריסים :
 ויאמר שר הסריסים לדניאל ורא 1
 אני את ארני המלך אשר מנה ארת
 מאכלכם ואת משתיכם אשר למר
 ידאה את מניכם ועמים מן הילדים
 אשר כנילכם וחובתם את ראשו
 למלך : ויאמר דניאל 4 המלצר II
 אשר מנה שר הסריסים על דניאל
 הנניה מישא ועזריה : נס נא 12
 את עבדך ימים עשרה ויהני לנו
 מן הזרעים ונאכלה וימים עשרה :
 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים 13
 האכלים את פתגב המלך וכאשר
 תראה עשה עם עבדך : וישמע 14
 להם לרבר הזה וינסם ימים עשרה :
 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם 15
 טוב וברואי כשר מן כל הילדים
 כב 2 האכלים

אשר מנה שר הסריסים על דניאל
 הנניה מישא ועזריה : נס נא
 את עבדך ימים עשרה ויהני לנו
 מן הזרעים ונאכלה וימים עשרה :
 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים
 האכלים את פתגב המלך וכאשר
 תראה עשה עם עבדך : וישמע
 להם לרבר הזה וינסם ימים עשרה :
 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם
 טוב וברואי כשר מן כל הילדים
 כב 2 האכלים

De uisione yoirab: Dan. Mich. O. B. 1, 187.

De obj. 4 cap. 3. contra autenth. Dan. Mich. O. B. 2, 141.

Josephus quid de Daniele cogitasset Mich. O. B. 6, 92.

Reuerentiam scripta vel ad aut. Dan. & hono
r. ad ipsius scriptoris elegantij ptinencia Ed. Bibl.

VIII. 6, 116. 49.

Daniel jure a Judaeis in populo
suum numerus 6 respectu, cum uni
ce ueretur in promittendo p'ntino

Kudus Trad. Bibl. t. I. p. 31.
Luc p'ntino fuerit abate Christi & apost. Ed. Bibl.
IV. 5, 162.

Variae hujus libri lectiones ex Jashti
commentariis collegit Tyrtus Reperit
I. p. 471. 49.

Uerba 6 potestatem cap. Dan. Ed. Bibl. t. I.
Bibl. I. 3, 410. 49. - Singulariter Ed. Bibl. t. I.
tentia de orientis Danielis. Bibl. I. 3, p. 791
- Conf. Ed. Bibl. t. IV. 1, 162. 49. ubi de origine libri
Dan. maxime 6 pot. cap. - it. 2, 261. 44, 661.

Vitio quodam Danieli attributa sermone
Coptico. Ed. Bibl. t. VII. 3, 567.

Danielis sepulcrum orientibus prope Tegyridem
Neb. Reine uerit. II. p. 322.

I.

3. 700 Mich. O. B. 4, 41.

3. 700 Mich. O. B. 4, 41.

14. Dig. antiq. III. 2. p. 77.

17. utque ad Libi finem Dicht. Tab. II. 67^{1/2}

והיום אשר רכב עליו המלך ואשר
 1 ונתן כתר מלכות בראשו : ונתון
 הלבוש והסוס על יד איש משרי
 המלך הפרחמים והלבישו את האישה
 אשר המלך חפץ בקירו והרכיבוהו
 על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו
 ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
 2 בקירו : ויאמר המלך להמן מחר
 קח את הלבוש ואת הסוס כאשר
 דברת ועשה כן למרדכי היהודי
 הישב בשער המלך ארל הפרל דבר
 3 מכל אשר דברת : ויקח המן את
 הלבוש ואת הסוס וילביש את מרדכי
 ורכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו
 ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ
 4 בקירו : וישב מרדכי ארל שער
 המלך וחמן נדהם ויבין אכל
 5 וחספו ראש : וספר המן לרש
 אשתו ולכל אהביו ארל כל אשר
 קרה ויאמרו לו חכמיו ורש אשתו
 אם מרע היהודים מרדכי אשר
 החלות לנפל לפניו לא חוכל לו כי
 6 נסול חסול לפניו : עודם מרדכי
 עמו וחסיו המלך דנינו ובהלו
 7 להביא את המן למשחה אשר
 עשתה אסתר :

7 ויבא המלך והמן לשחות עם
 1 אסתר המלכה : ויאמר המלך
 לאסתר גם כיום השני במשחה היו
 2 מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן
 3 לך ומה בקשתך עד חצי המלכות
 ותאמר : ותען אסתר המלכה
 4 ותאמר אם מצאתי חן בעיניך
 5 המלך ואם על המלך טוב נתתן לי
 6 נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי : כי
 7 נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג
 8 ולאבר ואלו לעבדים ולשפחות
 9 ונמכרנו חרשתי כי אין חרש שור
 10 אחר שור : ויאמר המלך
 11 מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלא
 12 לבו לעשות כן : ותאמר אסתר
 13 איש צר ואובי חן והמן
 14 נבעת מלפני המלך והמלכה :
 15 ויכתב ככל אשר צוה מרדכי ארל
 16 היהודים ואל האחשורפים והפרחות
 17 ושירי המדינות אשר מהו ועדי כוש
 18 שבע ועשרים וסאה מדינות
 19 ומדינות כחכר ועם ועם כלשנו
 20 ואל היהודים כחכבם וכלשונם :

8 ביום ההוא נתן המלך אחשוורוש
 1 לאסתר המלכה את בית המן צור
 2 היהודיים ומרדכי בא לפני המלך
 3 כיהגידה אסתר מה הוא לה : וסר
 4 המלך את טבעתו אשר העביר מהמן
 5 ויתנה למרדכי ותשם אסתר ארל
 6 מרדכי על בית המן : ותוסף אסתר
 7 וחדיר לפני המלך ותפל לפני רגליו
 8 ותבר ותחנן לו להעביר את רעת
 9 המן האנגי ואת מחשבתו אשר השב
 10 על היהודים : ויושט המלך לאסתר
 11 את שרבת הזהב ותקם אסתר ותקם
 12 לפני המלך : ותאמר אל עול המלך
 13 טוב ואם מצאתי חן לפני וכשר
 14 הדבר לפני המלך וצובה אני בעיניו
 15 וכתב להשיב את הספרים מהשבת
 16 המן בן המדינה האנגי אשר כתב
 17 לאבר ארל היהודים אשר בכל
 18 מדינות המלך : כי איככה אוכל
 19 וראיתי ברעך אשר יצא את עמי
 20 ואיככה אוכל וראיתי באבח
 21 סולחתי : ויאמר המלך אחשוורוש
 22 לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
 23 הנה בירת המן נתתי לאסתר ואחו
 24 חלו על העץ על אשר שלח ידו
 25 ביהודיים : ואחם כתבו עול
 26 היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך
 27 ותחמו בטבעת המלך כי כתב אשר
 28 נכתב בשם המלך ותחזום בטבעת
 29 המלך אין להשיב : ויקראו ספר
 30 המלך בעת ההיא בחרש השלישי
 31 הוא חרש סוף בשלושה ועשרים בו
 32 ויכתב ככל אשר צוה מרדכי ארל
 33 היהודים ואל האחשורפים והפרחות
 34 ושירי המדינות אשר מהו ועדי כוש
 35 שבע ועשרים וסאה מדינות
 36 ומדינות כחכר ועם ועם כלשנו
 37 ואל היהודים כחכבם וכלשונם :

B. Capell. ad V. F. p. 655.

V.

3.2. De thoro regum. Ps. Ed. Heera. v. Idem. l. 3, 318.

5. Intedium regis Petarum cum uxore epulatus.
Heera v. Idem. l. 4, 560. not.

7 ואמר מנשה כתב הרה אשר נתן
 בשושן להשמידם נתן לו להראות
 את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה
 לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש
 9 מלפניו על עמה : ויבא התך ויגד
 10 לאסתר את דברי מרדכי : ותאמר
 אסתר להתן ותצווה אל מרדכי :
 11 כל עבדי המלך ועם סריגות המלך
 ויודעים אשר כל איש אשרה אשר
 יבוא אל המלך אל הצד הפנימית
 אשר לא יקרא אחת דרו להמית
 לבד מאשר יושיט לו המלך את
 שרביט הזהב וחי הוא לא נקראתי
 לבוא אל המלך זה שלושים יום :
 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר :
 13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל
 רגמי בנפשך להמלט בירת המלך
 14 מכל היהודים : כי אם הוריש
 תהרישי בערת האות רוח והצללה
 ועמד ליהודים ממקום אחר ואת
 15 ובה אביך תאבדו ופי יודע אם
 16 לעת נזאת הגעת למלכות : ותאמר
 אסתר להשיב אל מרדכי : לך
 כנום את כל היהודים הנמצאים
 בשושן וצופו עלי ואל תאכלו ואל
 השתו שלשת ימים לילה ויום גם
 אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא
 אל המלך אשר לא כרת וכאשר אבדתי
 17 אבדתי : ויעבר מרדכי ויעש
 ככל אשר צוהו עליו אסתר :

6 בליקתה ההוא נדה שנת המלך
 1 ויאמר להביא את ספר הזכרות
 דברי המום והיו נקראים לפני
 המלך : ויצא כתוב אשר הגיד
 2 מרדכי על נזנתו והריש שני סריסו
 המלך משפרו הסף אשר בקשו
 3 לשלח יד כמלך אחשוורוש : ויאמר
 המלך מה נעשה יקר וגדולה
 4 למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך
 משרתיו לא נעשה עמו דבר :
 5 ויאמר המלך מי בחצר והמן כאל
 לחצר בית המלך החיצונה לאמר
 6 למלך לתלולת ארץ מרדכי על העץ
 אשר הכין לו : ויאמרו נערי
 7 המלך אליו הנה המן עמד בחצר
 ויאמר המלך יבוא : ויבוא המן
 8 ויאמר לו המלך מה לעשות באיש
 אשר המלך הפך ביקרו ויאמר המן
 9 בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר
 10 ויחר טמני : ויאמר המן אל המלך
 איש אשר המלך חפץ בירתו : ויבאו
 11 לבוש מלכות אשר לבש בו המלך
 12 וסם

ה 5

א והיו כיום השלישי וחלש אסתר
 מלכות ותקמר כהצר בית המלך
 הפנימית נכה בירת המלך והמלך
 יושב על כסא מלכותו בבית המלכות
 2 נכה פתח הבית : והיו כראות המלך
 את אסתר המלכה עמדת בחצר
 3 בשאה חן בעיניו ויושט המלך
 לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
 4 והקרב אסתר והגע בראש השרביט:
 5 ויאמר לה המלך מה לך אסתר
 המלכה ומה בקשתך עד חצו המלכות
 6 וינתן לך : ותאמר אסתר אם קר
 המלך טוב יבוא המלך והמן היום
 7 ארץ המשתה אשר עשיתי לו :
 8 ויאמר המלך מרדו את המן לעשות
 את דבר אסתר ויבא המלך והמן
 9 המשתה אשר נעשתה אסתר : ויאמר
 10 המלך לאסתר במשתה היין מה
 שאלוהך וינתן לך ומה בקשתך עד

6 1

17 בשנת שבע למלכותו : ויאבה המלך את אסתר מכל הנשים והשאה הן ויחזר לפניו מכל הבחולות וישם כתר מלכות בראשה ומליכת התה 18 ושקיו : ויעש המלך משהה נדור לכל שריו ועבדיו את משהה אסתר והתחה למדינות עשה ויחן משאר 19 כיד המלך : ובהקבץ בחולותיו שנתו ומרדכי ישב בשער המלך : כ אין אסתר מנחת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתר 21 באמנה אהו : כימים הדם ומרדכי ישב בשער המלך לקף בגון ותרשי שני סריסי המלך משכרי הפך ויבקשו לשלח יד במלך אחשוורוש : 22 וידוע הרבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם 23 מרדכי : ויבקש הרבר ויסגא ויחלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך :

3 1

א אחר הרברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן בן המרחא האגני ויגשאו וישם את כסאו מעל כל 2 השרים אשר אהו : וכר עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה : 3 ויאמר עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מרוע אתה עובר את מצות המלך : ויהי באמרו אליו 4 קום ויום ולא שמע אליהם ויגדו להמן לראות היעסור דברי מרדכי 5 כי הגיד להם אשר הוא יהודי : ומשתחוו לו וימלא המן המרד : 6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו ארז עם מרדכי ויבקש המן להשמיר את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשוורוש עב 7 מרדכי : בהרש הראשון הוא חרש גימן בשנת שתיים עשרה למלך אחשוורוש הפיל סור הוא הגורד 8 לפני המן מיום ליום ומחיש לחרש המן עשר הוא חרש ארז : ויאמר סמור למלך אחשוורוש ישגן עם אסתר מרדכי ומפרד בין העמים בכל מדינות מרכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין 9

שנה להנחם : אם על המלך טובע וכתב לאברם ועשרת אלפים כתר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גני המלך : ויטר 9 המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן כן המרחא האגני צור היהודים : ויאמר המלך להמן כי 10 הכסף נתון לך והעם לעשרת בו בטוב בעיניך : ויקרא ספרי המלך 11 כחיש הראשון בשלושה עשר ויום בו ויכתב ככל אשר צוה המן את אחשוורפני המלך ואל המחוז אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עוסקים כלשונו בשם המלך אחשוורוש נכתב 12 ונחתם בטבעת המלך : ונשלחה ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיר להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן מן 13 וגשים ביום אחד בשלושר עשר לחדש שנים עשר הוא חרש ארז ושללם לבו : מחשגן הכתוב 14 להנתן חז בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום 15 הזה : הרצים יצאו רחופים ברבר 16 המלך והרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשחורת והעיר שושן נבוכה :

4 7

א ומרדכי ידע את כל אשר נעשה א ויקרע מרדכי את כניו ויילבש שק ואמר ויצא בחון העיר ויוקע זקקה גדולה ומרה : ויבוא עד לפני 2 שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק : ובכל מדינה 3 ומדינה מטום אשר דבר המלך ויהו מניע אבל גדול ליהודים וצום ובני ומספר שק ואמר יצע לרבים : 4 ותבואיגור נעורת אסתר ומיסיסה ויגידו לה ותתהלל המלכה מאר והשלח בנים להלביש ארז מרדכי 5 ולהסיר שקו מעליו ולא לבר : ותקרא אסתר להתר סריסי המלך 6 אשר העביר לפניו והצוהו על מרדכי לרעת מה זה ועל מה זה : 7 ויצא התך אל מרדכי אל החוב העיר אשר לפני שער המלך : ויגד 8 לו מרדכי את כל אשר קרה ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לישקול על גני המלך ביהודים לאברם : 9 כ ב אה

16. Lich. Inl. Typ. 674.

III.

2, 3. Heeren's Ideen. 1. 3, 299.

7. Lich. Inl. Typ. 673.

18. Heaven's Eden. l. 1, 524.

12-14. Heaven's Eden. l. 1, 535.

19. Ed. ad Dan. VI. 9.

16. 1120 Mid. N. O. B. 2, 190.

כ והכסף יענה את הכל : גם
במדינת מלך אל תקלל ובחורי
משכנך אל תקלל עשיר כי עוף
השמים יוליד את הקול ובעל
הכנפים יגיד דבר :

א' II

א שלח לחמד על פני המים כי
2 ברב הימים הצטננו : הן חלק
לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע
3 מה יהיה רעה על הארץ : אב
יסלאו העבים נשם על הארץ ויולדו
וגם יפול עץ בדרום וגם בצפון
מקום שיפול העץ שם יהוא :
4 שפר רוח לא יורע וראה בעינים
ה לא יקצור : כאשר אינך יודע מה
דרך הרוח כעצמים ככטן המלאכה
ככה לא תדע את מעשי האלהים
6 אשר יעשה את הכל : בבקר ודע
אשר ירעד ולערב ארץ חמא וידך כי
7 אינך יודע איה יכשר הוה או זה
וגם שניהם כאחד טובים : ומחוק
האור וטוב לעינים לראות את
8 השמש : כי אם שנים הרבה יהיה
האדם ככלם ישמח ויזכר ארץ ימי
החיים כי הרבה יהיו כל שנה הכל :

9 שמה בחור בלוחות וישיבך לבך
ביום בחורותיך והלך בדרבי לבך
ובטראו עיניך ודע כי על כל אלה
1 ויבואו האלהים במשפט : והסר
בעם מלבך והעבר רעה מוכשרך כי
הילדות והשהרות הכל :

יב II

א וסראת בוראוך ביום בחורותיך
עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו
שנים אשר תאמר אין לי בהם הפץ :
2 עד אשר לא תחשך השמש והאור
והירח והכוכבים ושבו העינים אחר
3 הגשם : ביום שזעזע שפרי הבית
והתעוררו אנשי החיל ובטלו השתנות
כי מעט וחשבו הראות בארבות :
4 וסגרו דלתים בשוק בשפר קול
השתנה ויקום לקול הצפור וישתו
ה כל בנות השיר : גם מנבה ויראו
והתחיים בדרך וינאץ השמר
ויסתכל התגב והסר האביונר : כי
הלך האדם אל בית עלמו וסכבו
6 בשוק הסופדים : עד אשר לא
ירחק הכל הכסף והרץ גלת ההוב
ותשבר כו על המבוע ורץ הגלגל

אל הבור : וישב העפר על הארץ
כשהיה ורוחו תשוב אל האלהים
8 אשר נתנה : הבל הבלים אטר
9 הקהלת הכל הבל : ויתר שהיה
קהלת חכם עוד למד דעת את העם
ואזן וזקק תקן משלים הרבה :
בקש קהלת למצא דברו הפץ וכתוב
1 ישר דברי אמת : דברו הכמים
11 כדרכות נמשמות נטועים בעלי
אספות נתנו פרעה אחד : ויתר
12 מהמה בני הוהר עשות ספרים הרבה
אין קץ ולהג הרבה יגיעת נשר :
13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים
ירא וארץ מעותיו שמור כי זה כל
14 האדם : כי אח כל מעשה האלהים
יבא במשפט על כל עתלם אדם טוב
ואם רע :

אסתר

א' I

ויקרא כימי אהשוורוש הוא א
אהשוורוש המלך מהרו
ועד כוש שבוע ועשרים וסאה טריגה :
2 כימים ההם כשבת המלך אהשוורוש
על כסא מלכותו אשר כשושן
הבירה : בשנת שלוש למלכו עשה
3 משה לכל שריו ועבדיו חיל פרס
ומרי הפרתמים ושרו המדינות
4 לפנו : בהראתו את עשר כבוד
מלכותו ואת יקר תפארתו גודלתו
5 ימים רבים שמונים ומאת יום :
ובמלואת הימים האלה עשה המלך ה
לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן ששתה שבוע
6 ימים בתצר גת בית המלך : וזר
כרס וחבלת אחוז בהבלי כוץ
וארנמן על גלילי בקף ועמודי שש
מטות זהב וכסף על רצפת הכסא ושש
7 ורד וזרח : והשקות בכלי זהב
וכלים מכלים שונים ויון מלכות רב
8 בוד המלך : והשתיה כדת אין
אנס כי כן יסר המלך עדי כל רב
ביתו לעשרת כרצון איש ואיש :
9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים
בית המלכות אשר למלך אהשוורוש
כיום השביעי כטוב לב המלך בייך
אמר

X.

3. Mich. N. O. B. 7, 232.

5. Mich. N. O. B. 7, 232.

6. Med. Med. p. 55.

55. Mich. N. O. B. 7, 232.

56. Mich. N. O. B. 6, 207.

58. Gotak. adu. mit. p. 341 1/2

16 ילונן בעמלו ימי חייו אשר נתן לו
 האלהים תחת השמש : כאשר נחתו
 את לבי לדעת חכמה ולראות את
 הענין אשר נעשה על הארץ בימי
 כיום ובלילה שנה בעיניו איננו
 17 ראה : וראיתי ארץ כל מעשר
 האלהים כי לא יוכל האדם למצוא
 את המעשה אשר נעשה תחת
 השמש בשל אשר יעמל האדם
 לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם
 לדעת לא יוכל למצא :

9 ט

א כי את כל זה נחתי אל לבי
 ולכור את כל זה אשר הצדיקים
 והחכמים ועבדיהם כיר האלהים
 גם אבה נם שנאה אין יודע האדם

2 הכל לפניהם : הכל כאשר לכה
 מקרה אחד לצדיק ולרשע לשונם
 ולטהור ולטמא ולזכא ולאשר איננו
 זכא כטוב כחשאי הנשבע כאשר
 3 שנועה ורא : זה רק בכל אשר
 נעשה תחת השמש כי מקרה אחד
 לכל וגם לב בני האדם מלא רע
 והוללות כלבנם בחייהם ואחריו
 4 אל המרים : כי מו אשר יבחר
 אל כל החיים יש בשחון כי לכלב
 5 ה חי הוא טוב מן האריה המת : כי
 החיים יודעים שימתו והמתים אינם
 יודעים מאומה ואין עוד להם שכר
 6 כי נשטו זכרם : גם אהבתם גם
 שנאתם גם קנאתם כבר אבה וחלק
 אין להם עוד לעולם ככל אשר
 7 נעשרה תחת השמש : לך אכר
 בשמחה להפך ושחה בלב טוב ויב
 כי כבר רצה האלהים ארץ מעשיו :

8 בכל עת יהיו בנודך לבנים ושמן
 9 על ראשך אל יחסר : ראה חיים
 עם אשה אשר אהבת כל ימי חי
 הנכרך אשר נחולך תחת השמש כל
 ימי הבדך כי הוא חלקך בחיים
 ובנעלה אשר אהבה עמל תחת השמש
 י כל אשר המצא רך לעשות ככחך
 עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת
 וחכמה בשואר אשר אתה הלך
 11 שמה : שחתי וראה תחת השמש
 כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
 המלחמה וגם לא לחכמים להבוגם
 לא לנבנים נעשו וגם לא לירעים
 חן כי עת ופגע יקרה ארץ כלם :
 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כבוגים
 ויהי יום שמת חייטם

שנאהוים בסנורה רעה וכעפרים
 האחרון כפת כהם יוקשים בני
 האדם לעת רעה כשתמרי עליהם
 פחאם : גם זה ראיתי חכמת תחת
 13 השמש ונחלה היא אלי : עיר
 14 קטנה ואנשים כה מעש ובא אליה
 מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
 מצודים גדולים : וכצא בה איש
 15 מסכן חכם ומלש הוא ארץ העור
 בחכמתו ואדם לא זכר ארץ האיש
 המסכן ההוא : ואמרתו אני טובה
 16 חכמה מבנורה וחכמת המסכן בזויה
 ודכרו אינם נשמעים : דכרו
 17 חכמים בנחת נשמעים מועקת מושל
 כספולים : טובה חכמה מכל
 18 קרב וחוטא אחר יאבד טובה
 הרברה :

10 י

א זבובי מות יאכשו וביע שמן א
 רוקח יקר מחכמה מכבוד מבלות
 מעש : לב חכם לימינו ולב כסול
 2 לשמאלו : וגם כהרף כשהכסול
 3 הלך לבו חסר ואמר לכל סבל הוא
 אס רוח המושל תעלה עליו מקומן
 4 אל תנו כי מרפא יגיע חטאים
 גדולים : יש רעה ראיתי תחת ה
 השמש שכנגה שיצא מלפני השליט
 5 חן הסבל כמרומים רבים ונשירים
 6 כשפל ישבו : ראיתי עבדים ער
 7 סוסים ושירים הלכים כעברים ער
 8 הארץ : חסר גומץ בו יפל ופרץ
 9 גרד וישבנו נחש : פסיע אבנים
 יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם
 אס קהה הברזל וחוא לא פנים קלקל
 וחילים ובר והרזן הכשיר חכמה
 אס ישך הנחש בלוא לחש ואין
 11 נחרון לבער השון : דברי פי
 12 חכם חן ושפתות כסיל חבלינו
 13 חלית דברי פיהו סבלות ואחרות
 פיהו הוללות רעה : והסכל ירבה
 14 רברים לא ידע האדם מת שיהיה
 ואשר יהיה מאחריו מי יגד לו
 עמל הכסולים הונקנו אשר לא ידע
 15 ללכת אל עוי : אי לך ארץ
 שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו
 16 אשרוך ארץ שמלכך בן חורים
 ושריך כעת יאכלו בגבורה ולא
 17 בשתי : בעצלתים יפך המקרה
 18 ונשפלות ימים ידלף הברז
 לשחוק עישים להב ויין ישמה חייטם
 19 והכף

7

א לטוב שם משמך טוב ויום המות מיום
 2 תולדותי טוב ללכת א ברוח אבל מלכת
 אל בית משה באשר הוא סוף כל
 3 האדם והיה יחן אל לכו : טוב כעם
 משחוק כי ברע פנים יושב לב :
 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים
 ה בבית שפחה : טוב לשפך נעורת
 6 החכם מאיש שמען שור כסילים : כי
 כקול הסירים החת הסוד כן שחק
 7 החכמה גם זה הבל : כי העשק
 והולל חכם ויאמר את לב מתנהג :
 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך
 9 רוח מנכה רוח : ארץ הבהר
 ברוחך לכעוס כי כעס בחוק כסילים
 י נוח : אל האמר מה היה שהימים
 הראשונים היו טובים מאלה כי לא-
 11 מתחמה שאלת על זה : טובה חכמה
 12 עם נחלה ויחר לראוי השמש : כי
 בצל החכמה כצל הכסף ויתרון דעת
 13 החכמה תחיה בעליה : ראה ארץ
 מעשה האלהים כי מי יוכל להקן
 14 את אשר עתה : ביום טובה היה
 בטוב וביום רעה ראה גם ארץ זרה
 לעשב זה עשה האלהים על דבריו
 שלא ימצא האדם אחריו מאומה :
 טו ארץ הכל ראייתי בימי הבלו יש
 צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך
 16 ברעהו : ארץ החי צדיק הרבר
 ואל תחזכם ויחר למה תשומם :
 17 א הרשע הרבה ואל תחיו סבל למה
 18 הסות בלא עוף : טוב אשר תאחז
 בזה וגם מה אל תחז ארץ ירך כי
 19 ירא אלהים יצא את כלם : החכמה
 תעו להכם מעשרה שליטים אשר
 כ היו בעיר : כי אדם אין צדיק
 בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא :
 21 גם לכל הרברים אשר ידברו אר-
 תתן לבך אשר לא תשמע את עכרך
 22 מקלקלך : כי גם מעטם רבות ידע
 לבך אשר גם את קולת אחרים :
 23 כל זה נסיתי בחכמה אחרתי אחכמה
 24 והיא רחוקה ממני : רחוק מר
 שהיה ועמק עמק פני ומצאנו :
 כח סבותי אני ולכי לדעת ולהור ובקש
 חכמה וחשבון ולדעת רשע כסר

8

מי כהחכם ומי יורע פשר דבר א
 חכמת אדם תאיר פניו ועין פניו
 ישגה : אני פי מלך שמר ועל-
 2 דברת שבועת אלהים : אל תבהר
 3 מפניו חלך ארץ חקמו ביכר רעבי
 כל אשר יהפך יעשרה : באשר
 4 דבר מלך שלטון ומו יאמר לו סר
 תעשה : שומר מצוה לא ידע דבר ה
 6 רע ועת ומשפט ידע לב חכם : כי
 לכל הפז יש עת ומשפט כי רועת
 האדם רבה עליו : כי איננו ידע
 מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד
 לו : אין אדם שליט ברוח לכלוא
 8 את הרוח ואין שלטון ביום המות
 ואין משלחת במלחמה ולא ימלט
 9 רשע את בעליו : ארץ כל זה
 ראיתי ונתון ארץ לבי לכל מעשה
 אשר נעשה תחת השמש עת אשר
 11 שלט האדם באדם לרע לו : ובכן
 ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום
 קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר
 12 כן עשו גם זה הבל : אשר אין
 נעשה פתום מעשה הרעה מתרה עת
 כן מלא לב בני האדם בהם לעשות
 13 רע : אשר הצא עשה רע מארץ
 ומאריך לו כי גם יורע אני אשר
 יהיה טוב ליראו האלהים אשר
 יראו מלפניו : וטוב לא יהיה
 14 חבל אשר נעשה על הארץ אשר יש
 צדיקים אשר מנעו אלהם כמעשה
 הרשעים ויש רשעים שמנעו אלהם
 כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה
 הבל : ושנחתי אני את השבחה
 אשר און טוב לאדם תחת השמש כי
 אם לאכל ולשתות ולשמח ותהא
 ילוג

והסבלות הוללות : ומצא אני
 26 מר סמות ארץ האשה אשר היא
 מצודה וחרמוס לבה אמרים ויהי
 טוב לפני האלהים ימלט ממנה
 וחוטא ולכר בה : ראה זה מצאתי
 27 אכרה קהלרת אחת לאחת לכצא
 חשבון : אשר עור בקשה נפשו
 ולא מצאתי אדם אחד מאלה מצאתי
 29 ואשה בכל אלה לא מצאתי : לבד
 ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים
 את האדם ישר והמה בקשו חשבנות
 רבים :

VII.

2. Plurim. s. 4. 75.6. Gotst. ad. h. 70. 340.7. 4770. Sph. Dig. II. 870. Rich. Bibl. IV. 5, 908.27. Prich. N. O. B. 7, 229.28. Laywell. in v. f. p. 667.29. Rich. Bibl. X. 6, 981.

VIII.

3, 2. Prich. N. O. B. 7, 230 ff.7. Lakemod. Ob. 2, 190.16. Sch. de Def. §. 230.10. Prich. N. O. B. 7, 232.23-29. VIII. 3. Hank. N. Mag. 3. 3, 164 ff.

13-16. Niem. Car. IV. p. 575. Eich. Bibl. IX. 2, 309.
Hank. N. Mag. 3. 1, 150. 151.
14. Quid. N. O. B. 7, 228. Shedd. Pres. Crit. post Epn.
p. 13.

19. Eich. Bibl. IV. 5, 907.

17. דברים נ"ב Eich. Bibl. X. 6, 979. 41.

VI.

V.

3. Quid. O. B. 13, 97.

2-5. Hank. N. Mag. 3. 1, 159. 17.

5. Eich. Bibl. IV. 5, 907.

5. Quid. O. B. 13, 97.

8, 9. Eich. Bibl. IV. 5, 907.

8. Quid. O. B. 14, 38.

9. דברים נ"ב Quid. N. O. B. 7, 229.

מסלא חפניס עמל ורערת רוח :
 11 וישכתי אני וארצה הכל חתת השמש :
 12 יש אחר ואין שני גם בן ואח אין
 לו ואין קן לכל עמלו גם עניו לא
 תשבע עשר ולמי אני עמל ומהסר
 את נפשי מטובי גם זה הכל וענין
 13 פרע הוא : טובים השנים טן האחר
 אשר יש להם שכר טוב בעמלם :
 14 כי אם יפרו האחר יקם את חברו
 ואי לו האחר שיפיל ואין שני
 15 לחקומו : גם אם ישכבו שנים
 16 וחם להם ולאחר אך יחם : ואם
 יתקפו האחר השנים יקמרו נגדו
 והחוש המשיש לא כמרתה ינחמו :
 17 טוב ילד מסכן וחכם כמלך וקן
 וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד :
 18 כי מבית הסורים יצא למלך כינם
 טו במלכותו גולד רש : ראיתי את
 כל החיים המהלכים תחת השמש
 עם הילד השני אשר יקמר תחמו :
 16 אין קן לכל העם לכל אשר חירי
 לפניו גם האחרונים לא ישכחו
 בו כי גם זה הכל ורעיון רוח :
 17 שטר רגליו כאשר תלך אל בית
 האלהים וקרוב לשמע מרח הכסילים
 זבח כי אינם יודעים לעשות
 רע :

ה 5

א אל תנהל על פוך ולכן אף
 ימהר להוציא דבר לפני האלהים
 כי האלהים בשמים ואהה על הארץ
 2 על גו יהיו דבורים מעשים : כי
 בא החלום ברב ענין וקול כסוף
 3 ברב דברים : כאשר תדר גדר
 לאלהים אל האחר לשלמו כי אין
 חפץ בכסילים את אשר חדר שלב :
 4 טוב אשר לא חדר משהחור ולא
 ה השלם : אל תחן את פוך לחטוא
 את כשורך ואל תאמר לפני המלאך
 כי שגגה היא למה יקצה האלהים
 על קולך וחבל ארץ מעשה ידיו :
 6 כי ברב חלמות והבלים ודבורים
 7 הרבה כי את האלהים ירא : אם
 עשק יש וגול משפט וזקק תראר
 במדינה אל התקט על העם כי גבה
 מעל גבה שטר וגבהים ילוחם :
 8 ויהרון ארץ בכל הוא מלך לשרר
 9 וקבר : אהב כסף לא ישבע כסף
 ופי אהב מרמון לא הבואה גם זה
 10 הכל : ברבות הטובה רבו אוכליה
 11 ויהי : כי יש דברים הרבה מרבים הכל
 12 ויהי : כי יש דברים הרבה מרבים הכל
 וירע

6 ז

יש רעה אשר ראיתי תחת השמש
 ורבה היא על האדם : איש אשר
 2 וכן לו האלהים עשיר ונכסים וכבוד
 ואינו חסר לנפשו מכל אשר יראה
 ולא ושליו האלהים לאכל ממנו
 כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלו
 3 רע הוא : אם יולד איש מארץ
 ושנים רבות יחיר ורב שיהיו יפי
 ושניו תמשו לא השבעו מן המונח
 4 וגם תבורה לא היתה לו אמרתו
 טוב ממנו הנפל : כי בהבל גבא
 5 וכחשך ילך ובחשך שמו יכסה :
 6 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת ליה
 את כשורך ואל תאמר לפני המלאך
 כי שגגה היא למה יקצה האלהים
 על קולך וחבל ארץ מעשה ידיו :
 7 כי ברב חלמות והבלים ודבורים
 8 הרבה כי את האלהים ירא : אם
 עשק יש וגול משפט וזקק תראר
 במדינה אל התקט על העם כי גבה
 מעל גבה שטר וגבהים ילוחם :
 9 ויהרון ארץ בכל הוא מלך לשרר
 10 וקבר : אהב כסף לא ישבע כסף
 ופי אהב מרמון לא הבואה גם זה
 11 הכל : ברבות הטובה רבו אוכליה
 12 ויהי : כי יש דברים הרבה מרבים הכל
 וירע

15. antike. Eich. Bibl. IV. 5, 906.

11. Eich. Bibl. V. 4, 738. Schul. Zep. 5. 180.

24. Mid. N. O. B. 7, 228.

18. Mid. O. B. 13, 94. - Diff. Phil. III. 5. p. 20/21

20. Memorab. IV, 196. nat.

21. Protokoll. de an. Imm. ex V. T. p. 62. Mus. Dreib.
2, 65/112.

III

7. Mid. O. B. 14, 39.

8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם
 9 כנפשו נבוא להטנו מפני חרב
 10 המרוב : עורנו כהגור נכסו
 11 ספני ולקמח רעב : גשם בציון
 12 ענו בחלת בערי יהודה : שרים
 בידם נחלו פני זמנים לא נהדו
 13 בחורים פתוח נשאו ונערים כעין
 14 כשלו : זקנים משער שבתו בחורים
 15 מנינו : שבת משוש לבנו נהפך
 16 לאבדל פתולג : נפלה עשרת
 17 האשנו או נא לנו כי חטאנו : על
 זה הוה וזה לבנו על אלה השנים
 18 עיניו : עקר הר ציון ששמש
 19 שועלים הלכו בו : אזה יהודה
 לעולם תשב כסאך ליוור דוד :
 כ למה לנצח תשכחו חנוכנו לארץ
 21 ימים : השיבנו יהוה אליך ונשוב
 22 הרש ימינו נקדם : כי אם מאס
 מאסתנו קצפת עלינו עי כבוד :

2 ב

אמרתו אני בלבי לכה נא אנסכה
 כשמה וראה כטוב והנה גם הוא
 הכל : לשתוח אמרתו כהולך
 2 ולשמה מה זה עשה : תרתי בלבי
 3 למשוך כיון את אשר ולבי נהג
 כהמה ולאחז כסכלות ער אשר
 אראה איזה טוב לבני האדם אשר
 יעשו תחת השמים כספר ימי חיותם
 4 הגילתי מעשו בנתי לי בחיים
 5 נסעתי לי כרמים : עשיתי לי ה

קהלת

א I

א דברי קהלת בן דוד מלך
 2 בירושלם : הכל
 3 הנבילים אמר קהלת הכל הנבילים
 4 הכל הכל : מה יתרון לאדם בכל
 5 עמלו שיעמל תחת השמש : דוד
 6 הלך דוד בא והארץ לעולם עמדה
 7 וזרת השמש וכא השמש ואל מקומו
 8 שואף וזרת הוא שם : הולך אל
 9 דרום וסיבב אל צפון טובב סבב
 10 הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח
 11 כל הנחלים הלכים אל הים והים
 12 אינו מלא אל מקום שהנחלים
 13 הלכים שם הם שבים ללפת : כל
 14 הרברים ינעים לא ווכל איש לדבר
 15 לא חשב עין לראות ויאמלא
 16 און משעק : מה שהיה הוא שיה
 17 ובה שנתשה הוא שיעשה ואין כד
 18 חדש תחת השמש : יש דבר
 19 שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה
 20 לעלמים אשר היה מלפניו : אין
 21 זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו
 22 לא יהיה להם זכרון עם שיהיו
 23 לאחנה : אני קהלת הויתי מלך
 24 על ישראל בירושלם : ונתי את

ננות ופרדסים ונטעתי כהם עץ כל
 פרי : עשיתי לי ברמית מים
 להשקות מהם יער צמח עצים :
 קניתי עבדים ושפחות ובני בית
 היה לי גם מקנה כקר וצאן הרבה
 היה לי מכל שהיו לפני בירושלם :
 כנסתי לי גם כסף והב וסגלתי
 מלכים והמדינות עשיתי לי שרים
 4 ושרות וחנננות בני האדם שר
 5 ושרות : ונרתי והוספתי סכר
 שהיה לפני בירושלם אף חכמתי
 עמדה לי : וכל אשר שאלו עיני
 לא אצלתיה מהם לא מנעתי את לבי
 מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
 וזה היה חלקי מכל עמלי : ופניתי
 11 אני ככל פעמי שעשוי ידי ובעמל
 שעמלתי לעשות והנה הכל כבר
 12 ורקורת רוח ואין יתרון תחת
 השמש : ופניתי אני לראות חכמה
 13 ותוללות וסכלות כי מה האדם
 שיבוא אחרי המלך ארת אשר סכר
 עשותו : וראיתי אני שיש יתרון
 14 לחכמה מן הסכלות כיתרון האור
 מן המשך : הוחכם עיניו כראשו
 14 והכפיל

27 וירם כי נטל עריו : יהן בעפר
 ל פיה אולי יש תקוה : יהן למבחו
 ז לחי ישבע בחרפה : בילא יונח
 32 לעולם ארני : כי אם הונה ורחם
 33 רב הסור : כי לא ענה מלבן
 34 ויגה בני איש : לרבא חתה רגליו
 דה כל אסירי ארץ : להמורט משפט
 36 גבר נגר בני עליון : לעות אדם
 37 ברחבו ארני לא ראה : כי זה אסר
 38 ויהי ארני לא צוה : ספו עליון
 39 לא חצא הרעות והטוב : מה תאוגן
 א אדם הי גבר על הפאו : נחפשה
 דרכיו ונחקרה ונשוכה עד יהיה :
 41 עש לבבנו 4 כפים 4 בשמים :
 42 והנו פשענו וחרינו אהה לא סלחה :
 43 סחקה באף וחרפנו הינת לא
 44 חמלה : סתחה בענן לך מעבור
 מה הפילה : סחי ומאוס השימנו בקרב
 46 חצמנים : פצו עליונו פיהם כר
 47 איבינו : פחר ופתח היה לנו השאק
 48 והשבר : פלגי סוס חדר עניו על
 49 שבר בת עמי : עניו לגרה ולא
 ג חרסה מאין חפנות : עד ישקף
 51 וירא יהוה משמים : עניו עוללה
 52 לנפשי ככל בנוח עריו : צור
 53 ציוני כצפור איבי חנם : צמחו
 54 כבור חיי וירו אבן כי : צפומים
 גה על ראשי אמרתו נגדתי : קראחי
 56 שבר יהוה מכור החיורו : קולי
 שמעה ארץ תעלים אוגך לרוחחי
 57 לשועתי : קרבח ביום אקראך
 58 אמרת אל תירא : רבת ארני רובי
 59 נפשי נאלת חיי : ראיתר יהור
 ס עותחי שפטת משפטי : ראיהה כל
 61 נקמתם כל מהשבתם לי : שמעת
 חרפה והוה כל מהשבתם עלי :
 62 שפתי קמי והגיונם עלי כל היום :
 63 שבתם וקמתם הכיטה אני מנגינתם :
 64 חשיב להכגמור יהור כפעשר
 סח וריקים : חתן להם מגנת לב
 66 האלחך להם : חרוף באף ותשכירם
 מחתח שמי יהור :

4 הכי בצמא עוללים שאלו להם
 פרש אין להם : האכלים למעונים ה
 נשמו בחוצות האמנים עלי חולע
 חכך אשפתוח : ויטרל עין בר
 עמי מחשאת סרס ההפכה כמו רגע
 ולא הלו בה וריים : זכו נזירה
 משלג צחו מחלב ארמו עצם מפנינים
 חשך משחר הארם
 לא נכרו בחוצות צמר עורם על עצמם
 ובש היה בעץ : טובים היו חללי
 חרב סחללו רעב שהם יזכו מוקרים
 מתנבות שרי : ירו נשים רחמינות
 בשלו וירדה היו לכרות למו בשבר
 בת עמי : כלה יהוה ארת חתו
 שפר חרון אפו וצח אש בעיון
 וחאכר יסודיה : לא האמינו
 מלכי ארץ וכל ישבי הכל כי יבא
 צר ואיב בשערי ירושלים : מחשאה
 עונות כהניה השפכים
 כקרבה דם צדיקים : נעו עורים
 בחוצות נגאלו ברם בלא ויכלו יגעו
 בלבשהם : סורו טמא קראו למן
 סורו סורו אל חגעו כי נעו גם נעו
 אסרו בגנים לא יוסיפו לגור : פני
 יהוה חלקם לא יוסף להביטם פני
 כהנים לא נשאו קנים לא חננו :
 עורנה הכליגה ענינו 4 עזרתנו
 הכל בצמיתנו צמינו ארי גו לא
 יושוע : צרו צעדינו מלסר
 ברחבחינו קרב קצנו מלאו ימינו
 כי בא קצנו : קלים היו רדיפנו
 מנשרי שמים ערף ההרים דלקנו
 במדבר ארבו לנו : רוח אפינו
 משיח יהוה נלכר בשחיתותם אשר
 ארנו בצלו נחיה בגוים : שוי
 ושמתו בת ארם יושבתי בארץ עין
 גם עלך הענר כוס חשכתי ותתערי :
 חם עונך בח ציון לא יוסף להגלוך
 פקר עונך ברם אדום גלה ער
 חשאחך :

ה 5

זכר יהוה סה היה לנו הניט א
 וראה ארץ חרפתנו : נחלתנו
 נחמכה לורים בתינו לנכורים :
 יתומים היינו אין אב אמתינו
 כאלמנות : מימינו כבסך שחינו
 ענינו במחר יבאו : על צארינו
 נרדפנו יקנו לא הונה לנו : כצרים
 נהנו ויראשור לשכע להם : אבהינו
 חסאו אינם אנתנו ענותיהם סבלנו :
 עברים

4 7

א איכה ויעם זחב ישנא הכחם הטוב
 השתפכנה אבני קרש בראש כר
 חצות : בני ציון היקרים המסלאים
 כפו איכה נחשבו לנבלו חרש מעשה
 3 ידו וזר : גם חנין חלצו שר
 הניקו גוריהן ברם עמי לאכור
 4 כי ענים במדבר : רבך לשון וונק

39. pudore le cont. dat. Vrenen. ad Hijpse p. 283.

46. vd. ad 2:16.

47. mid. o. B. 19, 136.

60. Sch. op. min. p. 309. videtur ad H. p. 313

62. Sch. op. min. p. 309.

64. Sch. op. min. p. 310.

IV.

1. Sch. op. min. p. 49A. dat. kemad. 11. 7, 68.

3. Adm. Niek. 3:40. 4:40.

9. Sch. op. min. p. 495.

15. Sched. orig. p. 146 coll. p. 169.

16. Mid. o. B. 19, 136. f.

19. all. videtur ad Jerem. IV. 13.

V.

5. 17. Waa. ad H. p. 263.

6. Mid. o. B. 19, 137. - Jerem. II. 10 & 36.
Ritica Cat. 9. 2, 748.

II.

5. Nellh. Com. 2: 105.

7. Mich. O. B. 19, 134.

III.

13. Syll. Dig. II. 1067-1075. Mich. O. B. 19, 134. 11. San. Op. Min. p. 308.

16. הכפישני Syll. Dig. II. 1182.

17. Samad. Orig. p. 78.

18. Lakamad. O. B. 7, 95/99.

16, 17. De transp. Cette cop. rec. & 3A 4. id. Yannic.
Dig. gen. p. 62. vol. Mich. O. B. 20, 34.

2

לפניך ועוולתי לבי כאשר עוללת לי
על כל פשעי כי רבות אונחתי ולבי
דוי :

שן אמרו בלענו אך זה היום
שקוינהו מצאנו ראינו : עשרה 17
יהוה אשר זמם בצע אמרתי אשר
צוה מימי לרוב הרע ולא חמל וישמח
עליו אויב הרוע קין צרוד : צעק 18

2

א איכה ועיב כאפו ארני ארץ בת
ציון השליך משמים ארץ המאורה
וישרא ולא זכר הרוע תליו ביום
2 אפו : בלע ארני לא חמל ארץ
נאות יעלב הרע בעברתו מכוני בת
יהודה הגיע לארץ הלל סלכר
3 ושריה : גרע כהרו את כל קרן
וישרא השיב אהור ומינו מפני אויב
ויבער ביעקב כאש להבה אכלר
4 סכיני : ודך קשחו כאויב צב
וימינו כצר ויהרר ככל מהסור עין
באהר בת ציון שפך כאש הסורו :
ה היה ארני כאויב בלע ישראל בלע
כל ארמנותיה שחת מצצתי וירב
6 נבת יהודה האניה ואניה : וחסם
כנן שכו שחת סערו שכת יהודה
בציון מועד ושבת וינאץ בזקם אפו
7 מלך וכהן : זמ ארני מוכתו נאר
מקדשו הסור כיו אויב חוסרת
ארמנותיה קול נחמו בברית יהודה
8 כיום מועד : חשב יתוה להשחית
המופת בת ציון נטה קולא השיב ידו
מבלע ינאבלי חל וחוסרה יחרו
9 אמללו : טבעו בארץ שעריה אבן
ושבר ברוחיה מלכה ושריה מגויים
אין תורה גם נביאיה לא מצאו חון
10 מיהוה : וישבו לארץ ידמו זקני
בת ציון העלו עמר על ראשם חגרו
שקים הורויו לארץ ראשן כהורית
11 ירושלים : כלו בדמעות עני
המטריו סני נשפך לארץ כבדו על
שבר בת עמי כעטף עולר ויונח
12 בהרבות קרית : לאחמם ואיכר
אוה דגן ויין בהתעטטם כחלר
נרחכות עיר בהשתמד נפשם חיק
13 אחסם : מה אעורר מה ארמס לך
הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמד
בתולה בת ציון כי נרול בם שברך
14 מי ירפא לך : גביאך חון לך שוא
וחמל ולא גלו ער עונך להשיב
ושבתך ויהיו לך משאורת שוא
מז ומדוחים : ספקו עלוך כמים כל
עברי דרך ישרו ויגעו ראשם ער
בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו
16 כלויח ימי משוש לכל הארץ : מצו
עליך פיהם כל אויבך שדקו ויחרקו

לכס ארני חוסת בת ציון הורויו
כנחלי רמעה יוסס ולולה אל חתני
פוגת לך אל חרם בת עיני : קומו 19
רני כליד לראש אשפורת שפתי
כמים לבך נחם פני ארני שאו אליו
כפור על נפש עולליך הקטופים
נרעב כראש כל חוצות : ראה 20
יהוה והביטה למי עוללת נח אם
תאללנה נשים פרוס עללי ספחים
אם יחרג במקדש ארני כהן ונביא :
שכנו לארץ חוצות נער וקון כהולחי 21
וכחור נמלו כחרב הנהג כיוס אפך
מטבת לא המלח : תקרא 22
מועד מגורי מסכיב ולא היה כיום
אף יהוה פליט וישריד אשר ספחתי
ורבותי אויבי כלם :

3

אני הגבר ראה עני כשנש עברתי
אחתי נהג וילך השך ולא אור : 2
אך בי ישב יהפך ודו כל היום : 3
בלה בשרי ועורוי שובר עצמותי : 4
נבר עלי ויקף ראש והכאר : ה
במששבים הושיבני כמתי עולם : 6
גדר בעדי ולא אצא הכבוד נחשתי : 7
נכמי אועק ואשוע שחם הפלתי : 8
גדר דרכי בגות נתיבותי עות : 9
רב ארב הוא לו אריה בססתרים : 10
דרכי סוד ויפשתני שמני שוסס : 11
דרך קשרו ויצבני כמטרא לחץ : 12
תבוא בכליתי בני אסתרו : היותו 13
שחק למל עמי נגיתם כל היום : 14
השיבני בסרוים חרונני לענה : 15
ויגיס כהצב עני המפישני כאפר : 16
וחננה משילוס נפשי נשרתי סובר : 17
ואמר אבר נעמי והחלתי מיהוה : 18
זכר עניי ויפודו לענה וראש : 19
זכור חבור והשיה עלי נפשי : 20
ואת אשיב לבי על כן אחרל : 21
הסיייהוה כי לא חמנו כי לא כלו 22
רחמו : הרישים לבקרים רגז 23
אמתתני : חלקי יתור אמרה 24
נפשי על כן אחיל לו : טוב יהוה כח
לקוץ לנפש חרשני : טוב ויחיל 26
ודומם להשועת יהוה : טוב לנבר 27
כי ישא על גבעריו : ישב ברד 28
ודם

אני הגבר ראה עני כשנש עברתי
אחתי נהג וילך השך ולא אור : 2
אך בי ישב יהפך ודו כל היום : 3
בלה בשרי ועורוי שובר עצמותי : 4
נבר עלי ויקף ראש והכאר : ה
במששבים הושיבני כמתי עולם : 6
גדר בעדי ולא אצא הכבוד נחשתי : 7
נכמי אועק ואשוע שחם הפלתי : 8
גדר דרכי בגות נתיבותי עות : 9
רב ארב הוא לו אריה בססתרים : 10
דרכי סוד ויפשתני שמני שוסס : 11
דרך קשרו ויצבני כמטרא לחץ : 12
תבוא בכליתי בני אסתרו : היותו 13
שחק למל עמי נגיתם כל היום : 14
השיבני בסרוים חרונני לענה : 15
ויגיס כהצב עני המפישני כאפר : 16
וחננה משילוס נפשי נשרתי סובר : 17
ואמר אבר נעמי והחלתי מיהוה : 18
זכר עניי ויפודו לענה וראש : 19
זכור חבור והשיה עלי נפשי : 20
ואת אשיב לבי על כן אחרל : 21
הסיייהוה כי לא חמנו כי לא כלו 22
רחמו : הרישים לבקרים רגז 23
אמתתני : חלקי יתור אמרה 24
נפשי על כן אחיל לו : טוב יהוה כח
לקוץ לנפש חרשני : טוב ויחיל 26
ודומם להשועת יהוה : טוב לנבר 27
כי ישא על גבעריו : ישב ברד 28
ודם

לאלימלך ואת כר אשר לכליון
 ומחלון מור נעמי : וגם את רורן
 המואבירה אשר מחלון קניזו לי
 לאשה להקים שם המעל גחלתו
 ולא יכרת שם המעמקם אהיו וטשעו
 מקומו ערים אתם היום : ויאמרו
 כל העם אשר בשער והוקנים ערים
 ויהו יהודה את האשה הבאה אל בוך
 כרחל ובלאה אשר בנו שתיים את
 בית ישראל ועשה היל באפרה
 12 וקרא שם בנות להם : ויהי בוך
 כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
 מן הרוע אשר יתן יהודה לך מן
 13 העגרת הזאת : ויקח בעז את רוח
 וחתי לו לאשה ויבא אליה ויתן
 14 יהודה לה הריון ותלד בן : והאמרנה
 הנשים נעמי כרך יהוה אשר לא
 השבית לך גאל היום ויקרא שמו
 15 בן ישראל : והיה לך למשיב נפש
 ולכלכל את שבחך כי כלתך אשר
 אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך
 16 משבעה בנים : ותקח נעמי את
 הילד והשתתו בחיקה ותתן לו
 17 לאמנת : והקראנה לו השכנור
 שם לאמר ילד בן נעמי והקראנה
 שמו עובד הוא אבי ישי אבי הור
 18 ויהי חמדות פרץ פרץ הוליד את
 19 יצחק : והצרון הוליד את רם
 20 רם הוליד את עמינאב : ועמינאב
 הוליד את נחשון ונחשון הוליד את
 21 שלמה : ושלמון הוליד את בעז
 22 ובעז הוליד את עובד : ועובד
 הוליד את ישי וישי הוליד את
 דוד :

איכה

א I

איכה ישבה בוד העיר רבתי
 עם החרה כאלמנה
 רבתי בנשים שרתי במרינות החרה
 2 למס : בכז חבכה כליה ורמקתה
 על לחיה אין לה מנחם ממל אהיה
 כל רעה בגוד בה היו לה לאובים
 3 גלחה וחרה מעני ומרב עביה היא
 ישבה בניים לא מצא מנוח כך
 4 הרפיה השיגה בין הצורים : רבתי
 ציון אכלורו מבלי באי מועד כך
 שתייה שומטין כהניו נאנחיים

בזולתיה נגות והיא מר לה : היו
 צריה לראש אויבה שלו כי יהור
 הונה על רב פשעיה עולליה הלכו
 5 שבי לפני צד : ויצא מן בת ציון
 כל בקרה היו שריה כאילים לא
 מצאו סרעה וולכו בלא כח לפני
 7 רופף : זכרה ירושלם ימי עניה
 וברויה כל מחמיה אשר היו מימי
 קדם בגמלי עמה ביד צר ואין עורר
 לה ראות צרים שחקו על משכבה :
 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידור
 היחה כל מכבדיה הולוה כי ראו
 ערותה גם היא נאנחה ותשב אחר :
 9 מנאחה בשוליה לא זכרה אחרתה
 וחרד מלאים אין מנחם ליה ראה
 יהוה את עניי כי הגדול אויב : ירו
 פרש צר על כל מחמיה כי ראתה
 10 גיבם באו מקרשה אשר צויתה לא
 יבאו בקהל לך : כל עמה נאנחים
 11 מבקשים להם נתנו מחמיהם
 כאכל דהשיב נפש ראה יהוה
 12 והביטה כי הייתי זוללה : לוא
 אילכים כל עברי ררך הביטו ראו
 13 אם יש מנאב כמנאבי אשר עולל
 לו אשר הנה יהוה ביום חרונו אמו
 מטרם שלח אש בעצמותי וירדתי
 14 מרש רשרת לרגלי השיבני אחר
 נתנני שומפה כל היום דיה : נשקר
 15 על פשעי בודו ישרדנו עלו על
 צוארי הכשיל כחי נתוני ארני בידו
 לא אוכל קום : מיה כל אבדו
 16 ארני בקרבי קרא עלי מועד לשבר
 בחורו נת ררך ארני לבחולת כת
 17 ותורה : על אלה אני נכיה עיני
 עיני ורדה מים כי רחק מפני מנחם
 משיב נפשי היו בני שוממם לי גבר
 18 אויב : פרשה ציון בידיה אין
 מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביבו
 צרו יהוה ירושלם לנה בניהם :
 צרוק הוא יהוה כי מיהו מרתי
 19 שמעו נא כל עמים וראו מנאבי
 בחולתי ובחורו הלכו בשבי :
 קראתי למהבי חמה רסוני כהני
 20 וזקני בעיר ונעני כי בקשו אכל למו
 וישבוו את נפשם : ראה יהוה כי
 21 צד לי מעו במסרתי והפך לבי בקרבי
 כי פרו מרתי כחיון שללה חרב
 בבית כמות : שמעו כי נאנחה
 22 אני אין מנחם לי כל איני שמעו
 רעתי ישו כי אחת עשית הכאת יום
 קראת ויהו בעמי : תבא כל רעתם
 לפניך

9. דברי רמב"ם Peluhim exi curant et Lafemad.
1713149.

12. Mid. o. B. 19, 132.

17. Mid. o. B. 13, 252.

14. Mid. o. B. 19, 133.

16. Sch. op. min. p. 307.

Thesi.

De eorum argumentis Niam. Cur. V. p. 131. not.

Varia lectio et factis vid. in Repat. I. p. 188.

vid. in p. 90. comparatur Repat. VI. p. 195. 48.

In hinc libellum curat vit. u. reg. in p. 307. Schlenker.

Repat. XII. p. 1. 77. Nota facta in Th. Repat. in p. 171.

19. Sch. op. min. p. 308.

חן בעיניך ארני כי נתמתני וכי
 דברה על לב שמחתך ואנכי לא
 14 אהיה כאחת שפחתך : ויאמר לך
 בעני לעת האכל גשי חלב ואכלה מן
 הלחם ומכלתן פתך בחמץ ותשב
 מצד הקצרים ויבטלה קלי ותאכל
 15 ותישבע ותחר : ותקם ללקט ויצא
 בעני את נערו לאמר גם בין הקצרים
 16 חלקט ולא תכלימור : וגם של
 תשלולה מן הצחחים ועובתם ולקטה
 17 ולא תגערו בה : וחלקט כשרה עד
 הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי
 18 כאיפה שערים : ותשא ותבוא העיר
 ורוא תסותה את אשר לקטה ותוצא
 ותחן לה את אשר תותרה משבעה :
 19 ותאמר לה המוחה איפה לקטת היום
 ואנה עשית יהי סבירך ברוך והגד
 לתסותה את אשר עשית העמו ותאמר
 שם האיש אשר עשיתי עמו היום
 20 כי בעני : ותאמר נעמי לכלתה ברוך
 הוא ליהיה אשר לא עוב ספרות את
 החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי
 21 קרוב לנו האיש מגאלנו האם :
 22 ותאמר רות המואביה גם כי אמר
 אלו עם הנערים אשר לי תיביתן עד
 23 אם כלו את כל הקציר אשר לי :
 24 ותאמר נעמי א רות כלתה טובבתו
 כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך
 25 בשעה אחר : ותירב בניערות בעני
 ללקט עיר כלורת קציר השעורים
 וקציר החטים ותשב את חמותה :

3

1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא
 אבקש לך מנוח אשר יושב לך :
 2 ונתתה הלא בעני סרענתו אשר היית
 את נערותיו הנה הוא ורה את נר
 3 השעורים חלילה : ורחצת וסבת
 וישתרי שמלתוך עליך וירדתו הגן
 אל תודעי לאיש עד כלתו לאכר
 4 ולשהות : ויהי כשכבו וידעה את
 המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית
 5 מרגלותיו וישכבתו והוא יניד לך את
 ה אשר תעשין : ותאמר אליה כר
 6 אשר תאמרי אקשרה : ותחד הגן
 והקש ככל אשר צוהה חמותה :
 7 והאכל בעני וישב לבו ויבא
 לישב בצדד הערמב : והבא בלט
 8 ותגל מרגלותיו והשכב : ויהי בהצו
 הלילה ויחדר האיש וילפת והנה
 9 אישה שכבת מרגלותיו : ויאמר מי
 את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת
 לאלופך

1 כנפך ערל אמתך כי נאמר אחה :
 ויאמר בחובה את ליהיה בתי הישבת
 חסרך האהרון מן הראשון לכלתי
 לכת אחרי הכהורים אם דל ואם
 11 עשיר : ונתתה בתי אל תיראי כר
 אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל
 12 שער עמי כי אשת חיל את : ונתתה
 כי אמנם כי אם נאל אנכי וגם יש
 13 לך קרוב סמני : ליני הלילה והיה
 בבקר אסיגאלך טוב ינאל ואם לא
 תפיק לנאלך וגאלתוך אנכי חי
 14 ויהיה שכבי עיר הבקר : ותשכב
 מרגלותו עיר הבקר ותקם בטרום
 15 וכיר איש את רגליו ויאמר אל יודע
 כי באה האשה הגן : ויאמר הכי
 המטפתה אשר עליך והאחי ברו
 והאחו בה ויסר שש שערים וישרת
 16 עליה ויבא העיר : ותבוא אר
 הסותה ותאמר מי את בתי והגד לה
 17 אח כל אשר עשית לה האיש והאמר
 ששה שערים האלה נתן לי כי אמר
 18 א תבואי ריקם אל חמותך : ותאמר
 שבי בתי עד אשר תרעין אור וסר
 דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה
 הדבר היום :

4

1 וכען עלה השער וישב שם והנה
 2 גואל עבר אשר דבר בעני ויאמר
 סורה שבה מה פלני אלמני ויסר
 3 וישב : ויקח עשרה אנשים מוקני
 העיר ויאמר שבו מה וישבו : ויאמר
 4 לנאל חלקת השדה אשר לאחיו
 5 לאיטלך מרה נעמי חשבה משה
 מואב : ואני אפרתי אגלה אונך
 6 לאמר קנה נר הישבים ונגד קני
 עמי אם תגאל נאל ואם לא יגאל
 7 הנודה לי ואדע כי אין זולתך לנאל
 ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאמי :
 8 ויאמר בעני ביום קנותך השדה מיד
 נעמי במאת רורט המואביה אשר
 9 המרת קניתי להקים שם חסתי עלי
 10 נחלתו : ויאמר הנאל לך אכר
 11 לנאל לי פן אשחית את נחלתי נאל
 12 לך אתה ארת גאלתי כי לא אכר
 13 לנאל : ואת לפנים בישראל על
 14 שרף איש נעלו ונתן להעני וואר
 15 התעורה בישראל : ויאמר הגאר
 16 לבעני קנה לך וישלף נעמי : ויאמר
 17 בעני לוקנים וכל העם ערים אתם
 18 היום כי קניתי ארץ כר אשר
 19 לאלופך

רוח

א I

18 בני ובניך : ותרא כי מחמצת היא 18
 ללכת אתה והחדל לדבר אליה :
 ותלכנה שתיהם עד בואנה בית להם 19
 והיה כבאנה בית להם ותהם כד
 העיר עליהן ותחמרגנה הרוח נעמי :
 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי 2
 קראו לי מרא כי חמר שריו לי מאד :
 אני מלאה הלכתי ורוקם השיבנו 21
 יהיה למה תקראנה לי נעמי ויהיה
 ענה כי ושרי הרע לי : וחשב נעמי 22
 ורוח המאביה כלה עמה השבה
 משרי מואב ומה באו בית להם
 בתחלת קציר שערים :

ב 2

1 ונעמי מידע לאישה איש נבוי א
 וכל כמשפחת אלימלך ושמו בניו :
 ותאמר רוח המאביה אל נעמי 2
 אלכה נא השרה ואלקטת בשבלים
 אחר אשר אמצא חן בעיניו והאמר
 לה לכי בתי : ותלך ותבוא ואלקט 3
 כשרה אחרי הקוצרים ויקר סקרה
 חלקת השרה לבניו אשר כמשפחת
 אלימלך : והנה בעו בא סבית להם 4
 ויאמר לקוצרים יהיה עמכם ויאמרו
 לו יברכך יהוה : ויאמר בעו לנעמי 5
 הנצב ערך הקוצרים למי הנערה
 הארת : ויען הנער הנצב על 6
 הקוצרים ויאמר נערה מאביה
 היא השבה עם נעמי משרי מואב :
 ותאמר אלקטה נא ואספתו בעמרים 7
 אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד באו
 הבקר ועד עתה זה שבתה הבית
 מעט : ויאמר בעו אל רוח הלוה 8
 שמעת בתי א תלכי ללקט כשרה
 אחר גוב לא תעבוי מזה ותר
 חרבקין עם נעמי : עניך כשרה 9
 אשר יקצוץ ותלכת אחריהן הלוה
 ויחיו ארץ הנערים לכלתי נעק
 וצבת ותלכת אל הכלים ושחית
 מ אשר ישאבון הנערים : ותפל ער 1
 פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו
 מרוע מצאתי חן בעיניך להכירני
 ואנני נכריה : ויען בעו ויאמר לה 2
 הגדני לי כל אשר עשית ארץ
 חמרתך אחרי סות אישך ותענני אביך
 ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל עם
 אשר לא ידעת חמול שלשם : וישלם 3
 יהיה פעלך והיה משכרתך שלמה
 מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת
 לחסות תחת כנפיו : ותאמר אמצא 33
 חן

ב א ת

X 7

Ruth.

Varias lectiones ex Ruthis vid. in Popst. I.
p. 188.
De epistolaria Hameltr. dyl. hnd. 6. 339/49.

Annulle in hoc Cap. II Cappell. in vit. p. 428.

I.

7. Fried. d. B. 13, 251.

13. Cappell. in vit. p. 428.

10. 722775 דגורל Syll. Dig. II. g. 6. Lid. Bibl. VI. 6, 1091.

11. 722776 שחרות Bibl. ad Har. IV. p. 200, w. 109

12. קרצותי Sch. op. min. p. 246.

14. Sch. op. min. p. 247.

VI.

4. Lid. Bibl. II. 5, 184. Van Kooten p. 35.

5. 17171 Sch. op. min. p. 244. de totocen. Van Kooten p. 32. 111.

6. Lid. Bibl. II. 5, 185.

8. Lid. Bibl. IV. 5, 953.

9. Lid. Bibl. VI. 6, 1091.

10. Van Kooten p. 39. 149. coll. Mich. O. B. 7, 173.

11. Mich. N. O. B. 4, 187.

VII.

2. Van Kooten ad Cant. p. 48. not. Waren ad Dig. p. 241.

3. 722777 Lid. Bibl. VII. 2, 138. 14.

4. vid. aduers. V. J. voce Harbon.

7. Sch. Op. min. p. 247. Lid. Bibl. VI. 6, 1091.

8. 9. Van Kooten p. 45. 47. coll. Mich. O. B. 7, 172.

10. Sch. Har. 2. 97. Lid. Bibl. II. 6, 1067. Van Kooten ad Cant. p. 23. coll. Mich. O. B. 7, 171.

11. Sch. Op. min. p. 248. Van Kooten ad Cant. p. 29. 49. coll. Mich. O. B. 7, 171. 185. Kuip. adant. p. 326.

13. Van Kooten ad Cant. p. 30.

VIII.

2. Van Kooten ad Cant. p. 55. not.
1. 722778 0.08 Sch. op. min. p. 249.

5. Sch. op. min. p. 249 & 250. Lid. Bibl. VI. 6, 1091.

6. Lid. Bibl. II. 6, 1067. Grond. Nat. & Heb. p. 101.
6. 17 Van Kooten ad Cant. p. 20. not.

11. coll. Jos. 55: 07 & 12: 7. Idem Dig. I. 236. 14.

12. 722779 Syll. Dig. II. 1111. De nomine Salom. Kuip. adant. p. 317.

14. Sch. op. min. p. 250. & 49A. & ad Harbon. p. 163.

המצאו את דודי מה תגידו לו
 9 שחולת אהבה אני : מה דורך
 מרור היפה בנשים מה דורך מרור
 10 ושבת השבעתנו : דודי צח ואדם
 11 העל סרברת : ראשו כחם מן
 קצותיו חלילים שחרות כעורב
 12 עינו כיונים על אפקי מים רחוקות
 13 כהלב וישבות על מלאות : לחיו
 כערוט הכשם כנגלות מרחמים
 שפתוחו שושנים נמפות מור עבר
 14 ודו נלילי והב ספלאים בהרשיש
 מעיו עשה שן מעלפת ספירים
 בו שוקיו עמודי שש מסיים על ארני
 פי טראחו כלבנון בחור כארמים
 16 הכו ממחוקו וכלו מחמרים יהודי
 וזה רעי בנות ירושלים :

ו 6

אנה הלך דורך היפה בנשים
 אנה פנה דורך ונבקשו עקב
 2 דודי וירד לנו לערות הבשם
 3 לרעות בנני וללקט שושנים : אני
 לדודי ודודי לי הרועה בשושנים
 4 וזה את רעיתי בתרצה נאה
 5 כרושלת אמה כנגלות : הכי
 עניך מגדו שהם הרחיבי שעך
 כעדר הקיים שגלשו מן הגלעד
 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן
 הרצה שגלם מהאימת ושבלה אין
 7 בחם : כפלה הרמון רקחך כעבר
 8 לצמחך : ששים המה מלכות
 ושמים פילגשום ועלמות אין מספר
 9 אחת היא ונתי חמתי אחת היא
 לאמה ברה היא לילולתך ראה
 בנות ואשרות מלכות וסילגשיכי
 10 ויהללוה : מי זאת הנשקפה כמו
 שחר ופה כלבנה ברה כחמה אומר
 11 כנגלות : אל גת אגון ירתי
 לראות באבי הנחל לראות הפרדה
 12 והנפן הנצו הרמנים : לא ירעתי
 נפשי שמתני מרכבות עמי גיב :

ז 7

א שובי שובי השולמית שובי שובי
 ונחזה בך מה החוו בשולמית כמהלית
 2 המחנים : מה ופו מעמד כנעלים
 בת גיב המוקי ורליך כמו הלאים
 3 טעשה ידי אמן : שברך אמן המהר
 אר יחפר המון בטנך ערמת המים
 4 סוגה בשושנים : שני שריך כשני
 5 עשרים חממי צניה : צוארך כמגדל
 יתי

ח 8

מי יחנך כאח לי ונק שרי אמי
 אקצאר בחוץ אשקר גם לא יבון לי
 2 אנהך אבואך אל בית אמי חלמני
 אשקר מיין הרקה מעם רמני
 3 ששאלו תחת ראשו וימינו תהבקני
 4 השבעתי אהבם בנות ירושלים מר
 העירו ומה העירו את האהבה עד
 שהחפן : מי זאת עלה מן המרבר
 5 מחרפתך על דורך תחרת החמות
 עוררתוך שמה חבלתך אמן שמה
 6 חבלה ולרתך : שומני כחוחם על
 לבך כחוחם על ורועך כי ענה כסות
 7 אהבה קשה כשאוך קנאת רשפיה
 רשפי אש שבהתיה : מים רבים
 לא יכלו לכבות את האהבה ונהרות
 לא ישמטוה אם יתן איש את כל הון
 8 כיון באהבה בון ובוון לו : אחות
 לנו קטנה ושרים אין לה מה נעשה
 9 לאחותנו כיום שירבר בה : אם
 חומה היא נבנה עליה שירת כף
 ואם רלת היא נצור עליה לוח ארז
 אני חומה ושיר כמגדלות או הייתי
 10 בעניו כמנצח שלום : כרם היה
 11 לשלמה בכעל הסון בן את המרים
 12 לנפירים איש יבא בפרין אף כף
 13 מרבישלי לפני האלה לך שלמה
 14 ובאחוס לנפירים את פרוי : הוישכה
 15 כגים חגרים מקשיבים לקוך
 16 השיעני : ברה דודי ורמה לך לצני
 או לקטר האילים על תיבשמים

הנה זה עומד אחר כחלנו משניה מן
 1 החלנת כעין מן החרכים : קנה
 דרוי ואמר לו קושי לך רעיתי ופתי
 2 ולכי לך : כי הנה הבטו עבר
 3 הנשם חלף הלך לו : הצנים נראו
 4 בארץ עת הזמיר הגיע וקולו תזרו
 5 נשמע בארצנו : החאירה הנשר
 6 גיה והנפנים ספרד תהנו רוח קושי
 7 לכי רעיתי ופתי ולכי לך : ויגו
 8 בהנו הפלע בסתר המורגה הראני
 9 את מראיך השמיעני ארץ קולך כי
 10 וכו' קולך ערב ומראיך נאה : אחוזה לנו
 11 שעלים שעלים קמנים סהכלים
 12 כרמים וזרמינו סמרי : דרוי לי
 13 ואני לו הרעה בשושנים : ער
 14 שיפות היום ונסו הצללים סדרמה
 15 לך דרוי לצבי או לעפר האילים על
 16 הרי בחר :

3
 א על משכני בלילות בקשתי את
 1 שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי:
 2 אקומה נא ואסוכה בעיר בשוקים
 3 וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
 4 בקשתי ולא מצאתי : מצאוני
 5 השמרים הסבבים בעיר את שאהבה
 6 נפשי ראיחם : כמעט שעברתי
 7 מהם ער שמצאתי את שאהבה נפשי
 8 אחתי ולא ארפנו עד שהביא אחי א
 9 בית אמי וא חדר הורתי : השבעתי
 10 אתכם בנות ירושלים כצבאותי או
 11 באילות השדה אם תעירו ואם
 12 העירו את האהבה ער שחפץ :
 13 מי זאת עלה מן המדבר כתיפורת
 14 עיני מקטרת מר ולבונה סכל אבקת
 15 רובל : הנה משתי שלשלמה ששים
 16 נכרים סביב לה מכרו ישראל :
 17 כלם אחי הרב סלמרי מלהמה איש
 18 חרבו על רכבו סמחר בלילות :
 19 אפריו עשה לו הסלך שלמה סועי
 20 הלבנון : עמרו עשה כקף רמיהו
 21 והב טרבו ארגמן חוכו רנף אהבה
 22 מנות ירושלים : צאינה וראינה
 23 בנות ציון בסלך שלמה בעשרה
 24 שעטרה לו אמובים התנתו וביום
 25 שפחת לבו :

5
 א באחי לגני ארתי כלה אריתי א
 1 טורי עם כשמי אכלתי יערי עם
 2 רבשו שתיחי יוני עם חלבי אכלו
 3 רעים שחו ושכרו דודים : אני
 4 ישנה ולבי ער קול דרוי חופק פתחי
 5 לי אהתי רעיתי ונחתי המתי שראשי
 6 נמלא מל קוצותי וסמי לילח :
 7 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה
 8 רחצתי את רגלי איככה אטנפם :
 9 דרוי שלח ידו מן החור ומני הסו
 10 עליו : קמתי אני לפתח לדרוי ה
 11 וירי נטפו מור ואצבעתי מור עבר
 12 על כפות המגעול : פחתתי אני
 13 לרוי ורוי חק עברי נפשו יצאת
 14 כירבו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 15 קראתי ולא עני : מצאוני השמרים
 16 הסבבים בעיר הכונו מצעוני נשאו
 17 את דרוי סקלי שמרי החמורת :
 18 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם
 19 בא 1 הטצאו

7
 א הנך יפה רעיתי הנך יפה ניניך
 1 יונים סכער לצמח שעך כערו
 2 הקנים שגלישו סר נער : שניך
 3 X 6

א
 1 כערו כערו כערו כערו כערו
 2 כערו כערו כערו כערו כערו
 3 כערו כערו כערו כערו כערו
 4 כערו כערו כערו כערו כערו
 5 כערו כערו כערו כערו כערו
 6 כערו כערו כערו כערו כערו
 7 כערו כערו כערו כערו כערו
 8 כערו כערו כערו כערו כערו
 9 כערו כערו כערו כערו כערו
 10 כערו כערו כערו כערו כערו
 11 כערו כערו כערו כערו כערו
 12 כערו כערו כערו כערו כערו
 13 כערו כערו כערו כערו כערו
 14 כערו כערו כערו כערו כערו
 15 כערו כערו כערו כערו כערו
 16 כערו כערו כערו כערו כערו
 17 כערו כערו כערו כערו כערו
 18 כערו כערו כערו כערו כערו
 19 כערו כערו כערו כערו כערו
 20 כערו כערו כערו כערו כערו

פ"ס"ש Schepd. orig. p. 159. Lib. Bibl. IV. 5, 952. 3. Cappell. in v. T. p. 671.
4. ה"ה 772 ד"ס Sch. Op. min. p. 245. Van Kesteren ad Cant.
4. ד"ד Mich. O. B. 6, 158. p. 44.

1A. טאנכ"ס. Sch. Op. min. p. 243.
15. Lib. Bibl. II. 6, 1067. Mich. O. B. 5, 12.
bedm mids. 2: 38.

17. ד"ד Lib. Bibl. X. 3, 526.

III.

6. Schalt. Hais. 2 p. 60. Lat. Kemach. Ob. 10, 277/2.
7. Van Kesteren ad Cant. p. 45. not.
8. Greve, ult. Cap. Job. II. p. 224. Mich. O. B. 10, 90.
9. Van Kesteren p. 38.
9. II. Greve, ult. Cap. Job. II. p. 286.
10. ד"ד Lib. Bibl. VI. 6, 1091.
11. Van Kesteren in Cant. p. 1647. coll. Mich. O. B. 7, 169. bedm. Mids. 2: 197.
12. Lib. Bibl. II. 1111. Van Kesteren ad Cant. p. 20. not.
13. Mich. O. B. 4, 115.

15. bedman Mids. 2: 198. Lyge e. Palatt. garde Bines
II. 533. f.

V

1. vvaen. ad Bl. p. 182.
2. Bibl. Bron. I. 3, 304. 177.

8. Mich. O. B. 4, 117.
9. ד"ד Lib. Bibl. IV. 5, 952. Lyge del. Orms. Hag.
4: 94.

Greve, ult. Cap. Job. II. p. 247.
2. Lyth. Div. II. 1111. Sch. Op. min. p. 243.

6. vvaen. ad Bl. p. 241.
7. Bibl. Bron. I. 3, 295. 177.

2. Lyth. Div. II. 1169.

De argumento Miel. O.B. 3, 152. auct. canon. D. Varia carmina unius sicut tangitibus conscripta
O.B. 6, 134. 149. Cant. collatis cum Theoriti. Idyllis
 de de ejus auctore ac confilia. Memorabil. II, 12.
 Nova ac singularis hypod. de hor. lib. Memorabil. IV, 4.
 145. - Lich. Bibl. IX, 3, p. 439. - Hamelst. Hyp. v. d. 1, 295.
 Nova fact. in fact. Capit. in v. 6, p. 476. 149. Memorabil. II, 12.
 Recant. scripta in Cant. Lich. Bibl. IX, 3, 105. VI, 169.

hor. libelli comprehendit. Idyllis Varia carmina unius sicut tangitibus conscripta
Idyll. II, p. 249. & comp. in v. 6, 1490.
Naviae Caetiones ex Fathis vid. in Repat. I, p. 186.
Animad. in v. 1490. Librum Rep. VII, p. 199. VIII, p. 269.
Naviae Caetiones ex Fathis. Intt. Rep. XVI, p. 249.
Illustratus Repat. XVII, p. 105. Idyll. II, p. 249.
Idyll. II, Bibl. 7, 4, p. 621.

10. Abraham Bar. V. T. p. 244.

1. Syll. Bibl. II, 110. - S. Hinkler. Syll. de eor. p. 18. not.
 2. Van Kooten ad Cant. p. 23. Lich. Bibl. IX, 3, 526.
 3. Miel. O.B. 19, 172. Lich. Bibl. IX, 3, 514.
 4. Miel. O.B. 4, 105. Lich. Bibl. IX, 3, 209. 177. 277. Kunze
 7. Idyll. Op. min. p. 240. Lich. Bibl. II, 6, 1066. IV, 5, 952. 77
VI, 6, 1091.

16. Abraham Bar. V. T. p. 244.

17. Sepulchrum Jobi in Yemeni. Rel. Kaisa mar
Idyll. p. 445.

9. Lich. Bibl. II, 6, 1067. Van Kooten in Cant. p. 1. 4
Idyll. O.B. 7, 167. Lich. Bibl. 30, p. 397.
Comp. ad Cant. p. 246.

14. Miel. Vragen p. 83.

15-17. Grave, ult. Cap. Jobi. II, p. 255.

1. Idyll. II, 223. 199. Idyll. II, 223. 199. Idyll. II, 223. 199.

4. Lich. Bibl. IV, 5, 352.
 5. Idyll. Op. min. p. 242. Van Kooten ad Cant. p. 23.

3. Contra unum modo poëma esse, contendit
in libello, cujus censura est ap. Idyll. Bibl.
II, 6, 1062. 149. - Nova quodam opinio de
censura & argumento unius Idyll. Bibl. V, 6, 1007. Idyll. p.
Miel. O.B. 3, 141. 149. 4, 79. 149. 112. 149. 6, 225. 149.

שיר השירים

א י

שיר השירים אשר לשלמה : א
 ישקני מנשיקות פיהו כי 2
 טובים דדיר' סיון : לריח שמניך 3
 טובים שמן תורק שמך על כן עלמות 4
 אהבוך : משכני אחרך נרצה 4
 הביאני המלך הרדיו גילה ונשמתה 5
 עד נמירך דדיר סיון מישרים 6
 אהבוך : שחורה אני ונאווה בנות 7
 וירושלם כאהליקד מריעות שלמה : 7
 הראני שאני שחררת ששופתי 8
 חשמש בני אפיו לחרו בני שמני נטרה 9
 את הכרפום כרסו עלי לא נטרה : 9
 הגדה לי שאהבה נפשו איכה חרעה 7
 איכה הרביץ כצהרים שלמה אהיה 8
 כעשית על עירי חבירך : אם לא 8
 חרעני לך הימה בגשים צאי לך 9
 בעמקי הצאן ורעי את גדיהך על 9
 משכנת הרעים : לססני ברכבי 9
 פרעה דמחוד רעיתי : נאו לחיך 9
 בתרום צוארך בתרום : תווי זהב 11
 נעשה לך עם נקרות הכסף : עי 12
 שהמלך במסכו גדי נתן יתו : 12
 ציור הסר דודי לי בין שרן ילון : 13
 אישכר הכפר דודי לי כבשני עין 14
 עדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה 15
 עיניך יונים : הנך יפה דודי אף 16
 נעים אף עיני רעננה : קירתי 17
 בתומו ארזים רחיטנו ברוחם :

ב 2

אני הבגלת השרון שושנת 2
 חממתים : כשושנה בין החוחים 2
 כן רעיתי בין הבנות : כתפת בעצי 3
 היער כן דודי בין הבנים בצל 3
 חמתי וישבתי ופריו מתוק לחכי 4
 הביאני ארץ בית היון ודגלו עלי 4
 אהבה : סמני באישות רפוני 5
 בהמות בין חורר אהב' אני : 5
 שאל חת לראשי וסינו החבתי 6
 השבעתי אתכם בנות יושרים 7
 כעבארת או כאלות השדר' אם 7
 תערו ואם תעוררו את האהבה עד 8
 שחפץ : קול דודי הנה זה בא 8
 מרד על הרים מקפץ על הגבעות 8
 רומה דודי לצבי או לעפר האלים 9
 הנה

אז אכר אשאלך ודויעני : לשמע
 און שבעתיך ועתה עיני ראהך :
 6. על כן אכאם ונחמתי על עפר ואפר :
 7. והיא אחר כבר יחורה את הדברים
 האלה ארץ איב ואמר יחורה ארץ
 אליפו החסני הרר' אפי כך ובשני
 רעיד כי לא רברחם אלי נמורה
 8. כעברו איוב : ועתה קחו לכם
 שבעה פרוס ושבעה אלם ולכו ארץ
 עברו איוב והעליחם עולת בעיניכם
 ואיוב עברו והפלל עליכם כי אם
 מניו אשאל בלתי עשות עמכם נבלה
 כי לא רברחם אלי נמורה כעברו
 9. איוב : וילכו אליפו החסני ובלרד
 השוחי צפר הנקמתי ויעשו כאשר
 דבר אליהם ויגלו וישא יחורה ארץ
 1. פני איוב : ויהיה שם ארץ שבת
 איוב בהחללו בעד רעהו ויסף
 יהוה את כל אשר לאיוב למישרה :
 12. ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו
 וכל רעיו ולפנים ויאכלו עמו לחם
 בכורו ויגדלו ויגמלו אתו על כל
 הרעה אשר הביא יהוה עליו ויהיו
 לו איש קשופה אחת ואיש שנים זהב
 12. אחר : ויהוה ברך ארץ אחרית
 איוב מראשחו ויהי לו ארבעה עשר
 אלף צאן וששת אלפים נמלים ואלף
 13. צמר בקר ואלף אוטורט : ויהי
 לו שבענה נגים ושלוש בנות :
 14. ויקרא שם האחת יטימה וישם
 השנית קציעה וישם השלישית קרן
 15. הסוף : ולא נמצא נשים יפורת
 כבנות איוב בכל הארץ ויתן
 להם אביהם נחלה בתוך אחיהם :
 16. ויהי איוב אחרי זאת סאה וארבעים
 שנה ויהא את בניו ואת בני בניו
 17. ארבעה רמות : ויפת איוב
 זמן ויבט
 ימים :

הוק

אלוה חכמה ולא הילק לה בניניה :
 18 וכתנו במרום חסידא חשוק לסוס
 19 ולרכבו : התתן לסוס נבורה
 כ הללביש צוארו רעמה : התרעישנו
 21 כ כארבה הוד נהרו איבה : יחמרו
 בעסק וישיש בכה יצא למרחא נשקי
 22 וישחק לפהו ולא יחת ולא ישוב
 23 סמני חרב : עליו חרנה אשפרי
 24 להב הנית ובידון : ברעש רגז
 יגא ארץ ולא יאמין כי קול שופר :
 כה כרו שפר ואמר האח וסרחוק וריח
 מלחמה רעם שרים וחרוועה :
 26 המכניעה יאבר נין יפרש כנפו
 27 לחיטין : אמ על סוד ינבה נער
 28 וכי ריום קנו : סלע ושכן וחלנן
 על על שן סלע ומצורה : משם חפר
 7 אכל למרחוק עיניו יביטו : ואפרתו
 יעלעודעו ובאשר חללים שם הוא :

41 מא
 לא אכור כי ועירנו ומי א
 הוא לפני יהוצב : מי הקדוסי 2
 ואשלם חתח כל השמם לי חוא :
 לא אחריש ביוז ודבר נבורות וחיון 3
 קריו : מי גלה פני לבושו ככפל 4
 רמנו מי יבוא : דלחו פניו מו פתח ה
 סכיבות שנוו אימה : נאוה אפיקי 6
 סגנים סגור חותם צר : אחר כאהר 7
 יגשו ורזה לא וכו בנינים : איש 8
 כאחיהו ודבוקו יתלברו ולא יתפרדו
 עמישתי חדר אור ועיניו כעפעפמי 9
 שחר : סמיו לפינים יהלכו כידוי :
 אש יחמלטו : מנחירו יצא עישן 11
 כרור גפוח ואגמן : נפשו נחלים 12
 הלהש ורהב ספיו יצא : כצאורי 13
 ילון עז ולפניו חוץ דאבה : מסלי 14
 כשור דבוקו יצוק עליו כר ימוט : 15
 לחבו יצוק כמו אבן יצוק כמלח
 התחרת : משתו גורו אילים 16
 כלי חקום תנית מסקו ושירה : וחשב 18
 לחבן ברול לעץ רקסון נחושה : 19
 לא יבחינו בן קשרת לקס נהמנו
 לו אבני קלע : כקס נחשבו חותח 20
 וישחק לרעש כידון : חתתו חרורי 21
 חיש ורפר הרוץ עלי שיש : ורחיה 22
 כסר סצולה ים שיש כמרחקת : 23
 אחריו יאיר נהיב יחשב החום
 לשיבה : אין על עפר משלו העשיו 24
 לכיו חת : את כל נבה יראה הואכה
 סלך על כל בני שחק :

40 מ
 ויען יהורה אח איוב ויאמר :
 2 הרב עם שרו יסור מוכיח אלורה
 3 יעננה : ויען איוב את יהוה ויאמר :
 4 הן קלתי מה איש בך ידו שפחילמו
 5 פי : אחך דברתי ולא אענה ושתי
 6 ולא אוסיף : ויען יהוה את איוב
 7 סמ סקרה ויאמר : אור נא כנבר
 8 הדעור אשאלך והוריעני : האף
 9 חמר משפטי תרשיעני למען חצדק :
 10 ואם ורוע כאל כך ובקור כמרו
 11 הרעם : ערה נא נאון ונבה הוד
 12 הדרר תלבש : הפך עכורר אפך
 13 וראה כל נאה והשפילתו : ראה
 כר נאה הכניעהו והרד רשעים
 14 תחתם : טמנס כעמר יוד פניהם
 15 הכוש כמסן : וגם אני אורד כי
 16 תושע דך יסינך : הנה נא בהמות
 אשר עשיתי עמך הצור כבקר ואכל :
 17 הנה נא כמו במתנו ואנו כשרודי
 18 כמלך : יחמק ונכ כמו ארץ נודי
 19 פהרו ישרנו : עצמו אפיקי
 20 נחושה נרמו כמטיל ברול : הוא
 ראשית דרכי אל העשוע ויש חרבו :
 כ כי בול הרים ישאו לו וכל חרף
 21 השדה וישחקו שם : תחת צאילים
 22 ישכב כסתר קנה ובצרה : וסכרו
 צאילים כללו יסכרו ערבי נחל :
 23 הן יעשק נהר לא יחפו וכטה כי
 24 יגח ירו אל פיהו : בעיניו יתקנו
 כה במוקשים יקב אף : חשך לויהן
 בחנה ובחבר חשקיע לשונו :
 X 5

42 מב
 ויען איוב ארת יהורה ויאמר : א
 ידעה כי כל חוכר ולא יבצר סך 2
 מוסה : מי זה מעלים עצה כלי 3
 רעה לכן הניתו ולא אכין נפלאות
 סמני ולא ארע : שמע נא ואנכי 4
 בא ה ארבר

19. Muntingf. ad Div. p. 183, 4.
20. Adm. misc. 2: 145.

24. Druck. Orig. T. 1. p. 62.

30. Adm. misc. 3, 166.

XL

1-14. Lich. Bibl. II. 4, 626. 4p.

2. Misch. O. B. 8, 221.

6. Klass. Museum. II. 287 4p.

11. Druck. Orig. 1. p. 117. 40

15. Misch. O. B. 8, 221. Munt. Gesch. der Münz.
T. 2. p. 47.

16. Misch. O. B. 21, 150. 4p

17. Adm. Misc. 2: 211.

19. 1874. Frisch. O. B. 4, 58-8, 223.

21. Misch. O. B. 21, 142. 4p.

23. Misch. Einl. in Hist. p. 73.

27. Misch. O. B. 20, 140. 4p. Adm. misc. 3, Buch 5, 10.

32 - XL I. 3 Lich. Bibl. II. 4, 624.

XLI.

3. Antivill. Orig. p. 501.

6. Misch. O. B. 8, 223.

9. Misch. Einl. in Hist. p. 77.
10-12. Munt. Gesch. der Münz. T. 1. p. 41. not.

15. Sch. Op. min. p. 502.

XII.

25. Misch. O. B. 8, 223.

2-6. Lich. Bibl. II. 4, 624.

17. Serm. orig. p. 114.

18. Abami Plas. v. 7. p. 17.

22. Mich. O. B. 17, 83.

XXXVIII.

Serm. Dei sermonem & Joh. responsum illustravit Greve

2 voll. Lich. Bibl. VI. 5, 797-44.

De cap. 28. conf.

~~Mich. O. B. 8, 216.~~

2. Abami Plas. v. 7. p. 17.

10. Sch. op. min. p. 500.

13 & 15. מימי מלכ עפי פו דיור, ותי פיליט. סוג. 9
גודמן, ונתה לית in Synbot. Literat. Han. 1. 2

p. 74.

30. Sch. op. min. p. 501.

31, 32. Lich. Bibl. VI. 5, 820.

32. Lich. Bibl. VI. 5, 416. ed. 449. Mich. O. B. 8, 227. 42.

36. Boch. G. S. 11, 903.

37. Sch. op. min. p. 501. Mich. Drisch. II. 118.

39. Lich. Bibl. VII. 2, 156. Oedman. Mf. A. 331/11.

40. Sch. op. min. p. 501.

41. Gotth. aduall. misc. p. 422.

XXXIX.

1. Oedm. misc. 5, 51.

3. Sch. op. min. p. 501.

6. Oedm. misc. 6, 123.

6-8. Mich. O. B. f, 8.

7. Sch. op. min. p. 502.

8. Oedm. misc. 2: 14, 17.

Mich. O. B. 8, 220.

VII. 4, 663.

13. Serm. orig. p. 170. Lich. Bibl. VI. 5, 809.

14. Lich. Bibl. Oedm. misc. 5, 64, 6, 39/11. (coll. p. 676.

15. Lich. Bibl. VI. 5, 810.

22 תולד ומספר ימיו רבים : הבאת
 23 אצרות שלג ואוצרות כסף תראה :
 24 אשר השכתי לעת צר ליום קרב
 25 ומלחמה : איזה הדרך יהלך אור
 26 יפץ קיום עלי ארץ : מי סלג לשמך בה
 חקלה ודרך להזו קלות : להמשיך
 על ארץ לא איש טרבר לא אדם בו :
 להשביע שאה ומשוואה ולהצמיח
 כצא דשא : הוש לסטר אב או מי
 הוליד אנלי טל : בטמן מי נצא
 הקרה וכטר שמים מי ילדו : נאכן ל
 מים ונחכאו ומי ההים יתלכו :
 התקשר מערנות כימה או מושכרת
 כסיל תפתח : התציא מורות בעתו
 ועיש על בניה תנחם : הודעת
 חקות שמים אם השיים משפרו בארץ :
 החרים לעב קולך ושפעת מים חסכר :
 חשלה ברקים וילכו ויאכרו לו קה
 נגנו : מי שת כחורת חכמה או
 מי נתן לשכבו בנה : מי יספר
 חקקים בחכמה : נבלי שמים מי
 ישיבו : בצקת עפר למוצק ונגוס
 ידבקו : החצור ללביא טרף חיות
 כפיריים המלא : כי ישחו במעונות
 ישבו בככה למו ארב : מי יכין
 לערב צירו כי ילדו ארץ אל ישועו
 יתעו לבלי אכל :

1 תבוא טופה וממורים קרה : מנישמת
 אל יתן קרח ורחב מים במוצק :
 15 אף ברו ישרוח עב ופיץ ענן אורו :
 16 והוא מסמרת סתהפך בתחבולתו
 לפעלם כל אשר יצום על פני חכר
 17 ארצה : אם לשבט אם לארצו אם
 18 לחסר ימצאו : האוניה זאת
 איוב עמר והחבונן נפלאות ארץ :
 19 החרע בשום אלוה עליהם והופיע
 20 אור עננו : החרע על ספליש עב
 21 מפלאות המים רעים : אשר בנוד
 22 חמים בהשקט ארץ מדרום : חרקיץ
 עמר לשחקים חיקים כראי מוצק :
 23 הוריענו מה נאמר לו לא נערך מפני
 כ חשך : היספר לו כי ארבר אם
 24 אמר איש כי יבלע : ונתה לא ראו
 אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה
 25 והמחרם : מפעון וחב יאחה ער
 26 אלוה נורא חוד : שרילא כצאנאו
 שגיא נח משפט רוב צוקה לא
 27 יענה : לכן יראוהו אנשים לא
 יראה כל חכמי לב :

לה 38

א ויען יהוה את איוב מן המערה
 2 ויאמר : מי זה מחשיך עצה במלין
 3 בלי דעת : אור נא כנבר הלצן
 4 ואשאלך והודיעני : איפה הוית
 ביסרי ארץ הגר אם ידעת ביגרה :
 ה מי שם מסריה כי תדע או מי נטר
 6 עליה קו : על מה אוניה הטנעו
 7 או מי ירה אבן פנתה : ברן יחד
 כוכבי קמר ויריעו כל בני אלהים :
 8 ויסק ברלחום יסכניחו מרחם יצא :
 9 כשמי ענן לבשו וערמל תחלתו :
 י ואשבר עליו חקי ואשים ברח
 11 ודלהים : ואמר ער מה חבוא ולא
 הסף ופא ישית בגאון נלך :
 12 המיטיף צוית בקר ידעתה שהר
 13 מקומו : לאחוז כנפורת הארץ
 14 וינערו רשעים ממנה : התהפך
 כהמר חורם ויהיצבו כמו לבוש :
 15 ויסנעו מרשעים אורם ורועו המר
 16 חשבר : הבאת ער נככי יסוכהקר
 17 החום החלהט : הנגלו לך שערי
 18 מוח ושערי צלמות תראה : התבנת
 ער רחבי ארץ הגר אם ידעת כלר :
 19 אוה הדרך ישכן אור והשך איזה
 כ מקומו : כי תקונו אל נבולו וכי
 21 הבין נתיבות ביו : ודעת כי אז

לט 39

הידעת עת לרח יעלי סלע חלל
 א אילנות תשטר : הספור ירחים
 2 המלאגה וודעת עת להחני :
 3 חכרענה ילריתן המלתנה חבליהם
 4 חשלהנר : יחלטו בניהם ירבו
 5 כבריצאו ולא שבו למו : מי שלה ה
 6 פרא מפשי ומסירות עירור מי פתח :
 7 אשר שמתו קרבה ביהו ומשנתו
 8 טלהה : ישחק להסון קריה תשאוה
 9 נגש לא ישמע : יתור הרים
 10 פרענו ואחר כל ירוק ודרוש :
 11 היאבה רים עברך אם ילון ער
 12 אבוסך : התקשר רים בחלם בעתו
 13 אם ישדר עמקים אחרוך : החבטת
 14 בו כי רב כהו והעוב אליו יגיעך :
 15 ההאמין בו כי ישוב זרעך ונרנך
 16 יאכף : כנף רגים נעלסה אם
 17 אברתי הסידרה ונעה : כי תעוב
 18 לארץ ביצירה ועל עפר תחשב :
 19 ותשכת כי רגל תורה והית השרה
 20 הושה : הקשיה בניה ללא לר
 21 לריק יגיעה בלו פחד : כי השר
 אלוה

23 עלמות לחסרר שם מערי און : כו
 לא על איש ישים עור להלך 4 אל
 24 כמשפט : ירע כבירים לא חקר
 נח וועפר אחרים החתם : לכן יכיר
 מעבריהם והפך לילה וודמא :
 26 תחח רשעים ספקם כמקוראיים :
 27 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו
 28 לא השכילו : להביא עליו צעקת
 29 דל וצקת עניים ישמע : והוא
 ישקט ומי ירשע ויסחר מלים ומי
 ל יסורנו ועל נוי ועל אדם יחד :
 30 סמלך אדם הוף סמקשי עם : כי
 31 4 האמר נשאתי לא אהבתי :
 32 בלערי אחזה אתה הרני אם עור
 33 פעלתי לא אסיף : המעמד ישלמנה
 כי מאסת כי אהר הנברולא אני
 34 ומה ידעת דבר : אנשי לבב ואמרו
 לה לי וגבר חכם שמע לי : אויב לא
 ברעת ודבר ודרכיו לא בהשכיל :
 36 אבי וכהן אויב עד נצח על תשבת
 37 באנשי און : כי יסף על חטאתו
 פשע בניגו ויסמוך וירב אמרו לו 4 :

35 לה

א ויען אליהו ויאמר : האות
 2 חישבת למשפט אמרת צדקי מארל :
 3 כי תאמר מה וסכן לך מר אעיר
 4 מחטאתי : אני איש בד מליו ואר
 5 העך עמך : הבט שמים וראה ושור
 6 שהקום נכתו סמך : אם הטאח מה
 7 הפעל בו ורבו פשעין טה תקעשה לו :
 8 יקה : לאיש כמון רשעך ולכן
 9 אדם צדקתך : מרוב עשוקים ויעניו
 1 ירשעו מרוע רבים : ולא אמר איה
 אלוה עשו נחן זמרת בלילה :
 11 מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים
 12 יתכבנו : שם יצעמו ולא יענה
 13 מפני נאון רעים : אך שוא לא
 14 ישמע אל ושירי לא ישורנה : אף
 כי האמר לא השורנו דון לפניו
 15 ותחולל לו : ועתה כי אין פקר
 16 אמו ולא ירע בפש מאר : ואויב
 הבך יפצה פיהו בכלי דערך מליו
 יכבר :

36 לו

א ויפת אליהו ויאמר : כהר לי
 2 זעיר והאך כי עוד לאלות מלים :
 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק :
 4 כי אמנם לא שקר מלי חמים דעה
 X 4

עמד : הן אל כביר ולא ימאס כביר ה
 כח לב : לא יחיה רשע ומשפט 6
 עניים ירין : לא יגרע מצדק עינו 7
 ואח מלכים לכסא ושייבם לנצח
 ויגברו : ואם אמורים בוקים 8
 ולכרון בחבלי עני : ויער להם 9
 פעלם ומשעיהם כי יחגברו : ויגל 1
 אונם למוסר ויאמר כי ישובו מאון :
 אם ישמעו ויעברו וכלו ויהיה בטוב 11
 וישנים בנעמים : ואם לא 12
 וישמעו בשלה יעברו ויגועו בכלי
 דעה : וחנפי לב ישימו אף לא 13
 ישועו כי אסרם : חמת בנער נפשם 14
 והיהם בקרשים : יחלץ עני בעניו טו
 ויגל בלחץ אונם : ואף הטיחך מפי 16
 צר רחב לא מוצק תחזירה ונחרת
 שלחנך מלא דשן : ודין רשע מלאח 17
 רין ומשפט יחמכו : כי חמך פן 18
 יסור בשפק ורב כפר אף יסף :
 היערך שוקך לא בצר וכר מאצני 19
 כח : אף תשאף הלילה לעלות כ
 עמים החתם : השמר אל חמך אל 21
 און כי על זה בחרת מעני : הן אל 22
 ישנים בכחו מי כמחו מורה : מי 23
 פקר עליו דרכו ומי אכר פעלח
 עולה : זכר כי השניא פעלו אשר 24
 שררו אנשים : כל אדם חזו בו כה
 אנש וכוס מרחוק : הן אל ישניא 26
 וירע נספך שניו ולא חקר : כי 27
 אשר יולו שחקים ירעמו עלי אדם 28
 רב : אף אסיכון מפרשיו עב השאוח 29
 סכחו : הן פרש עליו אורו ושרשיו ל
 הים כסה : כי גם ודין עמים יחן 31
 אכל למכביר : על כפם כסה אור 32
 ויצו עליה כמפניע : יגיד עליו 33
 רעו מקנה אף על עולה :

37 לו

אף לואת יחרד לבי וחר א
 במקומו : שמעו שמוע ברנו קרו 2
 והנה מסו יצא : חתח כל השטים 3
 ושרהו ואורו ערל כנפורת הארץ :
 אחריו ישאג קול ורעם כקול נאנו 4
 ולא יעקבם כי ישמע קולו : ורעם ה
 אל בקורו נפלאות עשה גדלות ולא
 נדע : כי לשלג יאמר הוא ארץ 6
 ונשם מטר ונשם מטרות עוו : בוד 7
 כל אדם יחחוב לדעך כד אנשי
 מעששו : והנבוא חיה כמו ארב 8
 ובפענח וחיה השכן : מן החור 9
 כא ד הבוא

23. Mich. Lint. in Hist. p. 106.

29-31. Mich. O. B. S., 214.

34. Mich. O. B. S., 215.

36. Mich. O. B. S., 215.

XXXV.

13. Mich. O. B. S., 215. Lint. in H. p. 142.

17. id. Mich. O. B. S., 14.

20. Mich. O. B. S., 216.

¹⁴
9. Mich. O. B. S., 215. Schwan. Tij. p. 282.

27. Vlaam. Tij. p. 273.

15. Sch. op. n. p. 305. Mich. O. B. S., 215.

32, 33. Bull. D. N. p. 256.

33. Mich. O. B. S., 216.

XXXVII.

9. Greve, ult. Cop. Joh. I. p. 67.

19. Schult. Org. I. p. 248. 177.

21. Misch. Lint. in Hiob. p. III. Gataper. adrest. p. 681.

23, 24. Schnurr. Dief. p. 275. Hayn's gen. 1804. 2,
196.

12. Misch. O. B. S. 203.

14. Misch. Lint. in H. p. 144.

XXXIV.

22. Schnurr. Dief. p. 270.
XXXIII.

6. Schnurr. Dief. p. 277.

4. Misch. Lint. in H. p. 141.

6. Schult. Org. II. p. 26.

7. Schnurr. Dief. p. 274.

12. 1777. Rich. Bibl. IX. 5, 861. 177.

13. Schnurr. Dief. p. 275.

14. Misch. O. B. S. 203.

16, 17. Misch. O. B. S. 203.

13. Misch. Lint. in H. p. 144 & 145.

14. Schnurr. Dief. p. 278.

16. Misch. O. B. S. 203. Schnurr. Dief. p. 279.

17. Munt. Gesch. des menschl. VII. non p. 51.

18. Misch. O. B. S. 203.

20. Misch. Lint. in Hiob. p. 51.

19 ויהי מעבר בשלה: והוכח בסמאוב
 2 על משכבו וריב עצמו אהן: והחמו
 21 ח-חו לחם ונפשו מאכל האוה: וכל
 22 בשרו טראו ושפי עצמתו לא ראו:
 23 והקרב לשהח נפשו והחזו למסתו:
 24 אב יש עליו מלאך מלין אחד מני
 24 אלה להגיד לאדם ישו: והחזו
 24 ויאמר פרעהו כרדת שחת מצאתי
 25 כפר: רטפש בשרו מנער ישוב
 26 למו עולמו: יחפר אל אלה
 26 וירצהו וירא פניו בתרועה וישב
 27 לאגוש צדקתו: אשר על אנשים
 27 ויאמר השאתי וישר העויתי ולא
 28 שוה לי: פרה נפשי מעבר בשחת
 28 וחיתי באור תראה: הן כל אלה
 29 ופעל אר פנימי שלש עש נכר:
 29 להשיב נפשו מני שחת לאור כבוד
 31 החיים: הקשב איוב שמע לי החרש
 31 ואנכי אדבר: אם יש מלין השיבי
 32 דבר כי תפצתי צדקך: אם אין אהה
 33 תשע לי החרש ואאלפך הכבד:

ה וקנים הסה ממנו לימים: וירא
 אליהו כי אין מענה בפי שלשת
 6 האנשים וחר אפו: ויען אליהוא
 בן בכארל הבזו ויאמר צעיר אני
 7 לימים ואתם ישישים על כן זהלתי
 7 ויארא מחות דעני אתכם: אמרת
 8 ימיס וירבו ורב שנים ויעזו חכמה:
 8 אכן רות הלא כאנוש ונשמת שרי
 9 חכמים: לא רבים יחכמו וקנים
 10 יבינו משפט: לכן אמרתו שמעתי
 11 לי אהו דעני אף אני: הן הזהלתי
 11 לרבוים אוין ער חבולתיכם עד
 12 חקרון מלין: ועויתם אחבונן
 12 והנה אין לאיוב טובית עונה אמרו
 13 מכס: מן האמרו מצאנו חכמה
 14 אלי ודפנו לא איש: ולא ערך אלו
 15 מן מלין ובאשיים לא אשינו: חתו
 16 לא עני עוד העיתנו כרם מליים:
 16 והזהלתי כי לא ירבו כו עמדו לא
 17 עני עוד: אענה אף אני חלקי
 18 אהוה דעני אף אני: כי מלתי
 19 מליים הציקתי רוח בשני: הנה
 20 כטני כיון לא יפתח נאבות חרשים
 21 כי יבקע: אדברה וירוח לי אפתח
 21 וישפתי ואקנה: אל נא אשא מני איש
 22 ואל אדם לא אכנה: כי לא ידעתי
 אכנה כמעט ישאני עשני:

לד 34

ויען אליהוא ויאמר: שמעו
 2 חכמים מלי וידעום האזינו לי: כי
 3 אז מלין חבתן וחד ישעם לאכרי:
 4 משפט נבחרה לנו נעה בנינו סח
 5 טוב: כי אסר איוב צדקתו ואר
 6 ויסר משפטי: על משפטי אכזב
 7 אנוש הצו בלו משע: מן נבד
 8 כאוב ישחה לען כמים: וארח
 9 לחברה עם פעלי אוין וללברת עם
 9 אנשי רשע: כי אמר לא יסכן נבר
 10 בראשו עם אלהים: לכן אנשי
 10 לבב שמעו לי הללה לארל מרשע
 11 ושירי מעול: כי פעל אדם ושלם
 11 לו וכארה אויש וצאנו: אף אמנם
 12 לא ירשעו ושידי לא יעזו משפט:
 12 מן סקר עליו ארץ ופי שם חבד
 13 בלה: אם ישים אלו לבו רחוק
 13 ונשמחו אלו יאקפ: יגוע כל בשר מן
 14 חוד ואדם על עפר וישוב: ואם
 14 כינה שסעה זאת האזינה לקול מלין
 15 האף שונא משפט יחבוש ואם צדק
 15 כבוד תשיע: האמר למלך בלועל
 16 רשע אל נדיבים: אשר לא נשיא
 16 מני שריב ולא נבר שועל פני דל כי
 17 מעשה ירוו כלם: רגז אפתו והצות
 17 ילית יקשעו עם ויעברו ויסרו אכז
 18 לא ביר: כי עניו על ורבי איש
 18 וכל צערו יראה: אין חשך ואין
 צלמות

א ואלם שמע נא איוב מלי וכר
 2 דברי האזיני: הנה נא פתוחו
 3 פי וברה לשוני ובהכי: ישר לבי
 4 אמרי וקצי שפתי ברור מללו:
 4 רוח א עשיתי ונשמת שרי החיני:
 5 אם חוקל השיבני ערבה לבני
 6 חתוצבר: הן אני כפוך לאר
 7 קחברי קרצתי עם אני: הנה אומתי
 8 לא חבקתך ואכפי עיליך לא יכבד:
 8 אר אמרת באוני וקול מלין אשמע:
 9 וך אני כלי משע חף אנכו ולא עז
 9 לי: הן תואות עלי וצא יתשבני
 10 לאויב לו: ויש בסר רגלי ושמר
 11 כר ארחת: הן זאת לא צדקת
 12 אענך כי רבה אלהו כאנוש: מרע
 13 אלו ריבו כי כל דברו לא יענה:
 14 כי באחת יוכר אל ונשחם לא
 15 מן ישועה: בחלום חיוין לילה בנסר
 16 הרדפה על אנשים בתגומרת עלי
 16 משכב: אזילה אוין אנשים ובסתרם
 17 יחכם: לחסוי אים מעשה גור
 18 כנבר יססה: ויאמר נפשו מני שחת

לב 33

א ואלם שמע נא איוב מלי וכר
 2 דברי האזיני: הנה נא פתוחו
 3 פי וברה לשוני ובהכי: ישר לבי
 4 אמרי וקצי שפתי ברור מללו:
 4 רוח א עשיתי ונשמת שרי החיני:
 5 אם חוקל השיבני ערבה לבני
 6 חתוצבר: הן אני כפוך לאר
 7 קחברי קרצתי עם אני: הנה אומתי
 8 לא חבקתך ואכפי עיליך לא יכבד:
 8 אר אמרת באוני וקול מלין אשמע:
 9 וך אני כלי משע חף אנכו ולא עז
 9 לי: הן תואות עלי וצא יתשבני
 10 לאויב לו: ויש בסר רגלי ושמר
 11 כר ארחת: הן זאת לא צדקת
 12 אענך כי רבה אלהו כאנוש: מרע
 13 אלו ריבו כי כל דברו לא יענה:
 14 כי באחת יוכר אל ונשחם לא
 15 מן ישועה: בחלום חיוין לילה בנסר
 16 הרדפה על אנשים בתגומרת עלי
 16 משכב: אזילה אוין אנשים ובסתרם
 17 יחכם: לחסוי אים מעשה גור
 18 כנבר יססה: ויאמר נפשו מני שחת

4 שואה ומשארה : הקטמים מלוח
 ה עלי שיה ושורש רחמים להם : מן
 ג יגרשו וירעו עליכו כנגב :
 6 בקריון נחלים לשכן חרו עמר וכפסו :
 7 כיון שיתים ינהקו חתה חרול וספחו :
 בני נבל נבם בני בלי שם נכאו מן
 8 הארץ : ועתה נניחם הייתי ואהי
 9 להם למלח : חקבנוי רחקו מני
 י ומפני לא השכו רק : כי יתרו
 יI פחה ויענני ורסן מפני שלחו : על
 יפין פרחו יקוסו רגלי שלחו ויסלו
 י2 עלי ארחות אודם : נחסו נחובתי
 י3 להיתי יעולו לא עזר למו : כפרץ
 רחב ואפין חחרץ שואה התגלגלו :
 י4 החפץ עלי בלהורו הרדף כרוח
 י5 נרבתו וכעב עברה ישעתי : ועתה
 עלי תשהפך נפשו יהאזני ימי עני :
 י6 לילה עצמו נקר מעלו וערקי לא
 י7 ישכבון : ברב כח יחפש לבושי
 י8 כפי כחנתי יאורני : הרני להמר
 י9 ואחמשהל כעפר ואמר : אשוע
 אליך ולא תענני עמיתי וחתבנוי בוי
 החפך לאכזר לי כעצם יוד תשטמני :
 י1 השאני ארל רוח תרכיבני וחטנני
 י2 השוה : כי ידעתי מות תשיבני
 י3 ובית מועד לכל חי : אך לא בני
 י4 ישלח יד אם כסירו להן שוע : אם
 לא בכיתי לקשרה יום ענמה נפשו
 י5 לאביון : כי טוב קויתי ויבא רע
 י6 ואיחלה לאור ויבא אפל : מעי
 החחו ולא רמו קרמני ימי עני :
 י7 חדר הלכתי בלא חסה קחתי בקהר
 י8 אשוע : אח הייתי להגים ורע
 י9 לבגרות יענני : עורו שחר מעלי
 י0 ועצמי חרה מני הרב : ויהי לאבל
 נגיו וענבי לקול בכימי :

31 לא

א בירח כרחי לעוני ומה אהבנו
 ב על כהילה : ומה חלק אלוה ממעך
 ג ונחלת שדו ממחומכי : הלא איר
 ד לעול וגבר למעלי און : הלא הוא
 ה וראה דרכי ויכל צערי וספור : אם
 הלכתי עם שוא וחחש על מרסר
 ו רגלי : ישקלני כמאני צדק וידע
 ז אלוה רמתי : אם הנה אשרו מני
 חרדך ואחר עניי הלך לבי ובכפני
 ח דבק מאוס : אורעה ואחר ואכל
 ט וצאצאי ישרשו : אם נפתה לבי
 על אשה ועל פחה רעי ארבותי :
 י הטחן לאחר אשתי ועלה יברעון
 X 3

אחרון : כי הוא ומה ותיא עון י1
 פלילי : כי אש היא ער אברון י2
 תאכל וככל כבואתי חשרש : אם י3
 אסאם משפט עברי ואמתי ברבם
 עברי : ומה אעשה כי יקום ארל י4
 וכי יפקר מה אשיבני : הלא בכפני טו
 עשני עשור ויכוננו ברחם אחר :
 אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה י6
 אכלה : ואכל מתי לברוי ולא אכל י7
 יחום כמנר : כי מנענני גדלני י8
 כאב ומכטן אמני אנהנה : אם אראה י9
 אובר מבלי לבוש ואין כסות
 לאביון : אם לא ברכוני חלצו י5
 ומנו כבשי ותחסם : אם הניפותי י21
 על יתום וידי כי אראה בשער עורתי :
 חמסי משכמה הפול ואורעי סגרה י22
 חשבר : כי פחד אלו אוד ארל י23
 ומשארו לא אוכל : אם שמתו ויב י24
 אשמת כי רב הילי וכי ככור מצאה
 ידו : אם אראה אור כי יהל וירח י26
 יקר הלך : ויפת בסתר לבי י27
 ותשקדיו לפי : גם הוא עון מלילי י28
 כי כחשתי לאל ממעל : אם אשמת י29
 בפיך משנאי ותתעורתי כי מצאו
 רע : ולא נחתי להמא חכי לשאל ל
 כאלה נפשו : אם לא אמרו סחי י31
 אהלו מי יתן מכשרו לא נשבע :
 בחוקי לא ילין נר דלתי לראח י32
 אפתח : אם כסיתי כארם משעתי י33
 למטון בהני עוני : כי אערוץ חסון י34
 רבה וכו משפחותי ורחמי ואגמלא
 אצא פחה : מיתן לו שמע לי הלה
 חוי שדו יענני וספר כתב איש רבי
 אם לא על שכמי אשאנו אענינו י36
 עמיתו לו : ספסר צערי אגידנו י37
 כמו נגוד אקרבנו : אם עלי אדמתי י38
 תזעק ויהר תלמתי יבינו : אם י39
 כרה אכלתי בדי כפי ונמש בעליה
 הפחתי : החת חשה וצא חוח מ
 ותחת שקעה באשה המו דברוי איוב :

32 לב

וישבחו שלשת האנשים האלה א
 מענורו ארז איוב כי הוא צדיק
 בעיניו : ויהר אף אליהו בן
 ברבאל הבנוי במשפחת רם באיוב
 חרה אפן על צדקו נפשו מאלהים :
 ובשלשת רעיו חרה אפן על אשר
 לא מצאו מננה וירישעו את איוב :
 ואילו חכה את איוב בדברים כי
 נא י וקניס

3. Mich. O. B. 8, 204.
4. Lich. Bibl. VII. 2, 257. Van Koster ad Cant. Th. 4.
Mich. O. B. 8, 204. Mich. O. B. 8, 204. Mich. O. B. 8, 204.
4. 96. oct. 104 n. Mich. O. B. 8, 204.

7. Mich. O. B. 8, 204.

16. Mich. O. B. 8, 204.

17. Mich. O. B. 8, 204.

18. Mich. O. B. 8, 204.

22, 23. Mich. O. B. 8, 204.

28. Mich. O. B. 8, 204.

29. Mich. O. B. 8, 204.

XXXI.

3. Mich. O. B. 8, 204.

5. Mich. O. B. 8, 204.

10. Mich. O. B. 8, 204.

33. Mich. O. B. 8, 204.

27. Mich. O. B. 8, 204.

28. Mich. O. B. 8, 204.

33. Mich. O. B. 8, 204.

33. Mich. O. B. 8, 204.

35, 36. Mich. O. B. 8, 204.

38-40. Mich. O. B. 8, 204.

XXXII.

Mich. O. B. 8, 204.

8. Mich. O.B. 8, 202. Lint. in Hist. p. 110. Schultze II. p. 73.

XXIX.

13-23. Lich. Bill. II. 4, 613. alt III. 1, 187.

15. Mich. O.B. 8, 203.

4. Mich. Lint. in H. p. 143.

18. Mich. Lint. in H. p. 144.

5. Mich. O.B. 8, 204.

19. Mich. O.B. 8, 203.

Adm. Landt. II. 602. 179. XXVIII.

1, 2. Mich. O.B. 8, 203, 14. 1-11. Bibl. Brem. 8, 93 ff.

11. Mich. O.B. 25, 10-13.

4. Sch. op. min. p. 499. Mich. O.B. 15, 13.

5. Mich. O.B. 23, 8 ff.

6. Mich. O.B. 23, 13. Rand Spec. ex Text. p. 17. not. Nov. id. Mich. Lint. in H. p. 144. Thes. V. T. 559 ff.

Thes. V. T. p. 798 ff.

8. Spec. ult. Cap. Joh. I. p. 81 ff.

10. Mich. O.B. 23, 15. f. it. p. 60.

21, 22. L. Hann. p. 470. 17. 17.

15. Mich. O.B. 23, 11 & 13.

XXX.

17. Mich. O.B. 8, 204.

1. Bedm. Nils. 3, 36.

1. ff. Grav. ult. Cap. Joh. I. p. 84.

19. Mich. O.B. 23, 16. Juss. II. Rand Spec. ex Text. p. 17. not.

20-21. Rand Spec. ex Text. p. 87. coll. Mich. O.B. 23, 40.

20-21. Lich. Bill. II. 4, 614

3. Bedman. Nils. 4, 98. not. 100. not.

8 כקול: כי טו תקוח תנף כי יבצע
 9 כי ישל אלוה נמשו: הצעקתו
 10 ישמע אל כי תבוא עליו צרה: אם
 על שדי ותענג יקרא אלוה בכל
 11 עת: אורה אתכם כיר אל אשר
 12 עם שדי לא אכחר: הן אתם
 כלכם הויתם ולמח זת הבר
 13 תהבלו: זה חלק אדם רשע עם
 אל ונחלח עריוצים משדי יתחו:
 14 אם ירבו בניו לטו הרב וצאצאו
 טו לא ישבעו לחם: שרדיו במורת
 יקרו ולאפתחו לא תכנה:
 16 אם יצבר כסף וכחמר יבין
 17 מלבוש: יבין צדוק וילבש וכסף
 18 נקר וחלק: בנה קולש ברתו
 19 וכסכה עשה נצר: עשור ישכב
 ולא יאסף עינו פתח ואינו:
 20 חשינהו כמים בלהות לילה נגכהו
 21 סופה: ישאחו קריו וילך וישקרו
 22 מסקו: וישלך עליו ולא יחטול
 23 סירו ברה יכרח: ישמך עליו
 כסמו וישק עליו ממומו:

כח 28

א כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב
 2 וקו: ברזל מעפר יקח ואבן יצוק
 3 נחושה: קץ שם לחשך ולכח
 הכלות הוא חוקר אבן אפס וצלמות:
 4 פרץ נחל סעס נר הנשכחים מני רגל
 ה דלו מאנוש נעו: ארץ סמנה יצא
 6 לחם ותחיתה נחפר כמו אש: מקום
 7 כסיר אבניה וקפרת זחב לו: נחוב
 לא ידעו עיש ולא שזפתו עין איה:
 8 לא הרדינהו בני שחץ לא עדר:
 9 עליו שחל: בחלמיש שלח ידו הפך
 10 משרש הרים: בצדוהו אירוס בקע
 11 וכל יקר ראות עינו: סככי נרות
 12 חבש ותקלמה יצא אור: והחכמה
 סאן המצא ואינה מקום בינה:
 13 לא ידע אנוש ערכה ולא המצא
 14 בארץ החיים: ההום אמר לא כי
 טו היא וים אמר אין עמדי: לא יתן
 סגור תחתיה ולא ישקל כסף מתורה:
 16 לא חסלה בכחם אופיר כשהם יקר
 17 וסמיר: לא יערכנה זהב וזכוכית
 18 ותמורחה כלי פז: ראנוהו ונביש
 לא יוכר ומשך חכמה מפנינים:
 19 לא יערכנה פשרת כוש ככהם פהור
 כ לא חסלה: והחכמה סאין חבוא
 21 ואי זה מקום בינה: ונעלמה
 סעיני כל היומקוף השמש נסתרה:

אברו וסוה אמרו באונינו שמענו
 שמעה: אלהים הבין דרכה והוא
 23 ידע את מקומה: כי הוא לקצור
 הארץ ויבט תחת כל השמים וראה:
 לעשות לרוח משקל ומים חכמה
 26 במרה: בעשתו למטר חק ודרך
 לחיו קולות: אז ראה ויספר
 27 חכמה וגם הקרה: ויאמר לאדם
 הן יראה ארני היא חכמה וסוד סרע
 בינה:

כט 29

א ויסק איוב שאת משלו ויאמר:
 מי יתנו כדירי קדם כימי אלוה:
 2 ישפרני: כהלו נרו עקו ראשי
 לאורו אלך חשך: כאשר הויתו
 4 כימי הרפי בסוד אלוה קלי אהלי:
 בעוד שריו עמיו סכוכוהו נערי:
 6 ברחץ הליכי בחסה וצור יצוק עמירי
 7 מלגי שמן: בצאחו שער עקו קרח
 8 ברחוב אכין מושיבי: ראוני נערים
 9 ונחבאו וישושים חמו עמדי: שרוע
 עצרו במלים וכף ושימו לפיהם:
 קול נעידם נחבאו ולשונם לחנם:
 11 ובקרי: כי אין שמעה והאשרני
 12 ועין ראותה ותעדיני: כי אמלטי
 עני משוע ויחום ולא עזר לו:
 13 ברכת אובר עלי חבאו וליב אלמנה
 14 ארנן: ערק לבשתו וילבשו כמעל
 15 וצנף ששפטי: עינים הייתי לעור
 16 ורגלים לפסה אנו: אב אנכי
 17 לאבותי סורב לא ודעתי אחקרה:
 18 ואשברה מחלעור עקלי ומשני
 19 אשליך טרף: ואמר עם קני אנע
 20 וכחור ארבה ימים: שרשי פתוח
 21 אלי טיס וטל ילון בקצרי: כבור
 חרש עמיו וקשתי בודי תחליף:
 22 לי שמעו ויחלו וידעו למו עצמי:
 אהרי דברי לא ישנו ועלימו תסף:
 23 מלתי: ויחלו כמטר לי ופיהם
 24 פערו למלקוש: אשחק אליהם לא
 יאמינו ואור פני לא יפולן: אבחר
 25 דרכם ואשב ראש ואשכנן כמלך
 בגרוד כאשר אנליסיהם:

ל 30

ועתה שחקו עלי צעירים מסני
 לימי אשח מסאחי אבותי לשרי
 2 עם כלבי צאני: גם כח ויהם
 3 לכה לי עלימו אבד נלח: בחקר
 4 ובכפן נלמוד הערקים ציה אמש
 שואה

כג כז

א ויען איוב ויאמר : גם היום
 2. מריו שחיו ידו כברה ערל אנהתי
 3. מי יתן ידעתי וקצאצארו אבוא ער
 4. חכונתי : איערבה לפני משפט
 5. ופני אמלא חוכמות : אדעה מלים
 6. ויענני ואבינה מה יאמר לי : הכרב
 7. כח יריב עמרו לא אך הוא ישם בי :
 8. שם ישר נכח עמו ואמלטי לגצה
 9. משפטי : הן קדם אהלי ואיגנו
 10. ואחר ולא אבין לו : שאמר
 11. בעשתי ולא אחז יעטף ימין ולא
 12. יאראה : כי ידע דרך עמרו בחנני
 13. ויכחה אצא : כאשרו אהיה רגלי
 14. ודרכו שמרתי ולא אש : מצות
 15. שפתי ולא אטיש מחקי צפנתי אמרי
 16. פי : והוא באחר ומי ישבנו
 17. ונפשו אותה ויעש : כי ישלים
 18. חקי וכנהג רבות עמי : ערל כן
 19. סמנו אכהל אתבונן ואפחד סמנו :
 20. ואר הך לכו ושדו הבחילני :
 21. כי לא נצחתי מפני חשך ומפני כסה
 22. אפל :

כד 24

א מרוע משדו לא נצמנו עתים
 2. וידען לא חזו יסיו : נבולת ישינו
 3. ערל גולו וירעו : הסר ותוכים
 4. ויהנו יחבלו שור אלמנה : ישו
 5. אבינים סודך יחר הבאו עמי ארץ :
 6. והן פראים כמדבר יצאו בפעלם
 7. משחתי לטרף עריבה לו לחם לנעריבני
 8. כבשה בלילי יקצרו זכרם רשע
 9. וילקשו : ערום ויגנו סבלי לבוש
 10. ואין כסית בקרה : מרם הרים
 11. וירטבו ומכלי מחסרה חבקי צור :
 12. ויגולו משד וחום ועל עני יחבלו :
 13. ערום הלכו בלי לבוש ורענים נשאו
 14. עפר : כן שורחם וצהירו יקבים
 15. ורכו ויצמאו : מעיר חמים ונאקו
 16. ונפש הילים חשוט ואלוה לא ישם
 17. חפלה : המה היו כמרדו אור לא
 18. הכירו דרכיו ולא ישבן כנתיבתיו :
 19. לא אור יקום רוצה יקטל עני ואביון
 20. ובלילה יהי כנגב : ועין נאף
 21. שמררה נשף לאמר לא חשורני עין
 22. וסתר פנים ישום : חתר בחשך
 23. בחמים יופס חתמו לכו לא ידעו אור :
 24. כי יחרו בקר למו צלמות כי יכיר
 25. בלחות צלמות : קל הוא על פני
 26. X 2

מס חקלל חלקם בארץ לא ימנה
 2. דרך כרמים : ציה נם הם יגולו
 3. מקום שלג שאול המאו : ושכחו
 4. רחם מחקי רמה עור לא יזכר וחשבר
 5. כעץ עולה : רעה עקרה לא חלר
 6. ואלמנה לא ייטיב : ומשך אבירים
 7. כבחו יקום ולא יאמין בחיין : והן
 8. לולבטח וישען ועניו על דרכיהם :
 9. רטו מקט ואיגנו והמכו ככל וקפצון
 10. וכראש שבלת ימלו : ואם לא אפלו
 11. מי יכויבנו וישם לאל מלחו :

כה 25

א ויען בלרד השחיו ויאמר : המשל
 2. ופחד עמו עשה שלום במרומי
 3. היש מספר לגודו ועל מי לא יחוס
 4. אורחו : וקח יצוק אוש עם אל
 5. ומה יוכה ולור אשה : הן ער ירח ה
 6. ואל יאהיל וכוכבו לא וכו בעיניו :
 7. אף כי אנש רמה ובן אדם חולעה :

כו 26

א ויען איוב ויאמר : מה עורח
 2. ללא כח הושעת ורועלא עו : מה
 3. ועצת ללא חכמה וחשיה לרב
 4. הורעה : אח מי הנחת מלון ונשמה
 5. מי יצאה סכך : הרמאים יחוללו ה
 6. מתחן מים ושכניהם : ערום
 7. שאול נגרו ואין כסות לאכרון
 8. נשה צפון ערל תחו חלר ארץ ער
 9. בלימה : צור מים בעכו ולא
 10. נבקע ענן החתם : מאחו פני כסה
 11. פרשו עליו קננו : חק חג על פני
 12. מים עד החלית אור עם חשך :
 13. עמודי שמים ירופפו ויהסחו
 14. מנערתו : ככחו רגע הים וכחונתו
 15. מחץ רהב : ברוחו שמים שסר
 16. חללה ידו נחש ברח : הן אלר
 17. קצות דרכו ומה שמך דבר נשמע בו
 18. ודעם גבורתו מי ותבונן :

כז 27

א ויסק איוב שאח משלו ויאמר :
 2. חיו ארל הסר משפטי ושדו המר
 3. נפשו : כי כל עוד נשמותי כי
 4. ורוח אלוה באפי : אם תירבת
 5. שפתי עולה ולשוני אם יהנה רמיה :
 6. חלילה לי אם אצדיק אחכם עד ה
 7. אנוע לא אפיר חפתי סמני : בצדקה
 8. החוקתי ולא ארפה לא יחרף לכבי
 9. מימי : יהי נישע איוב ומחקוטק
 10. כעול :

25. Mich. O.B. 8, 118.

28. Mich. O.B. 8, 192.

XXI.

20. Amesbury. Hist. p. 6. in Hist. Phil. S. 11. 5.

16. 177. Sturges. Hist. p. 257.

17. 177. Greene, ult. Cap. John. I. p. 46.

20. Mich. hist. in H. p. 145.

24. Dult. orig. l. p. 253.

32. Dult. ad Ham. p. 560.

28. Greene, ult. Cap. John. I. p. 73. Dult. ad Ham. p. 556.

XXII.

~~20. 177. Sturges. Hist. p. 257.~~

9. Mich. O.B. 8, 192.

11, 12. Mich. O.B. 8, 193.

16. Mich. O.B. 8, 193.

20, 21. Mich. O.B. 8, 193 1/2.

21-30. Nov. Theat. Hist. V. I. p. 795 1/2.

23. Mich. O.B. 10, 47.

30. Ich. Bibl. II. 3, 544. Mich. O.B. 8, 195.

בו תרון אפו וימטר עלימו בלחמו :
 24 יברה טנשק ברקל תחלפהו קשר
 כה נחושה : שלף ויצא מגוה וברק
 25 מסררתו יהלך עליו אמים : כד
 השך טון לצפוניו האכלהו אש לא
 27 נפח ריע שריר באהללו : יגלו
 שמים עוגו וארץ מתקומטרה לו :
 28 וגל יבול ביהו נגרות ביום אפו :
 29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונהלרת
 אסרו מאל :

כב 22

ויען אלימו החטני ויאמר :
 הלאל יסכן נבר כי יסכן עלימו N
 משכר : החמץ לשרי כי הצוק 2
 ואם כצע כי חתם דרכיך : המראתך 3
 יביחך יבוא עמך במשפט : הלא 4
 רעתך רבה ואין קץ לעונותיך : כי 6
 החכל אתך חנם ובגרי ערומים
 ח מרוע לא תקצר רוחי : מנו אלו
 6 והישבו ושימו די על מה : ואם
 זכרתי ונבהלתי ואחז בכשרי פלצתי :
 7 מרוע רשעים יהיו עתקי גם נברו
 8 חיל : ורעם כבון לפניהם עבים
 9 וצאצאים לעיניהם : בתיהם
 י שלום ממחר ולא שבטם אלות עליהם
 י שורו עבר ולא ינער תפלט פתחו
 II ולא חשכל : ישלחו כצאן עויליהם
 12 וילדיהם ודקון : ישאו כהף
 13 וכנור וישמחו לקול עוגב : יבלו
 כטוב ימיהם וברנען שאול יחתו :
 14 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך
 טו לא המצנ : מה שרו כי נעברנו
 16 ומה נועיל כי נפגע בו : הן לא
 בידם טובם ענת רשעים רחקה מני :
 17 כמה נרשעים ודעך ויבא עלימו
 18 אידם חבלים יהלק באפו : יהיו
 כקבן לפני רוח וכבץ נגכהו סופת
 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו
 כ ורע : יראו עינו כירו ומחמרו
 21 שרו ישחה : כי מה חסנו בביתו
 22 אחרינו ונספר הדשיו חצו : הלא
 23 ילמד דעת והוא רמים ישפוט : זה
 ימות כעצם המוכלו שלאגן ושלויו :
 24 עטיני מלאו הלב ומה עצבותו
 כה ישקה : וזה ימות מנפש מרה ולא
 26 אכל בטובה : יחד על עמר ישכבו
 27 ורמה תכסת עיורם : הן ויעתי
 מחשבוחים וממות עלו החטמי :
 28 כי האמרו איה בית נדיב ואיה אהל
 29 משכנות רשעים : הלא שאלתם
 ל עוברי דרך ואחתם לא תנברו : כי
 ליום אד יחשך רע ליום עמבור
 31 ויבולו : מי יגיד על מנו דרכו

כא 21

ויען איוב ויאמר : שמעו
 2 שבעו מלחי ותהיו זאת הנחמותיכם :
 3 שאוני ואנכי ארבר ואחר דברי
 4 חליני : האנכי לאדם שיחי ואם
 ה מרוע לא תקצר רוחי : מנו אלו
 6 והישבו ושימו די על מה : ואם
 זכרתי ונבהלתי ואחז בכשרי פלצתי :
 7 מרוע רשעים יהיו עתקי גם נברו
 8 חיל : ורעם כבון לפניהם עבים
 9 וצאצאים לעיניהם : בתיהם
 י שלום ממחר ולא שבטם אלות עליהם
 י שורו עבר ולא ינער תפלט פתחו
 II ולא חשכל : ישלחו כצאן עויליהם
 12 וילדיהם ודקון : ישאו כהף
 13 וכנור וישמחו לקול עוגב : יבלו
 כטוב ימיהם וברנען שאול יחתו :
 14 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך
 טו לא המצנ : מה שרו כי נעברנו
 16 ומה נועיל כי נפגע בו : הן לא
 בידם טובם ענת רשעים רחקה מני :
 17 כמה נרשעים ודעך ויבא עלימו
 18 אידם חבלים יהלק באפו : יהיו
 כקבן לפני רוח וכבץ נגכהו סופת
 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו
 כ ורע : יראו עינו כירו ומחמרו
 21 שרו ישחה : כי מה חסנו בביתו
 22 אחרינו ונספר הדשיו חצו : הלא
 23 ילמד דעת והוא רמים ישפוט : זה
 ימות כעצם המוכלו שלאגן ושלויו :
 24 עטיני מלאו הלב ומה עצבותו
 כה ישקה : וזה ימות מנפש מרה ולא
 26 אכל בטובה : יחד על עמר ישכבו
 27 ורמה תכסת עיורם : הן ויעתי
 מחשבוחים וממות עלו החטמי :
 28 כי האמרו איה בית נדיב ואיה אהל
 29 משכנות רשעים : הלא שאלתם
 ל עוברי דרך ואחתם לא תנברו : כי
 ליום אד יחשך רע ליום עמבור
 31 ויבולו : מי יגיד על מנו דרכו

18 יח

א ויען כלדר השחן ויאמר : עד
 2 אנה השימון קנצו למלך הבינו
 3 ואחר נזכר : מדוע נחשבנו ככהמה
 4 נשמינו כענינים : שרף נפשו
 באפו הלימנך העזב ארץ ויעתק
 ה צור כמקומו : גם אור רשעים
 6 ידעך ולא ינה שכיב אשו : אור
 השך באהלו ונרו עליו ודעך :
 7 יצרו צערי אגו וחשליבתו עתשו :
 8 כי שלה ברשח ברגליו ועל שבכר
 9 יתהלך : יאחו כעקב פת יחוק
 י עליו צמים : טמון בארץ חבלו
 11 ומלכתרו על נתיב : סובב בעתהו
 12 בלהות והפצתו לרגליו : והי רעב
 13 אגו ואיר נכון לצלעו : יאכר
 ברי קורו יאכל ברוי בכור מורד :
 14 יתקן מאהלו כמטתו ותצעוהו
 15 למלך בלהות : תשכון באהלו
 סבלי לו יורה על גוה נפרות :
 16 מחתת שרשיו וישו ומטערי ימך
 17 מצורו : זכרו אבר סני ארץ ולא
 18 שם לו על פני חוף : יהרפתו
 19 מאור אל השך ומתכל ניהו : לא
 נין לו ולא נכר בעשו ואין שריר
 כ כמורו : על ויסו נשמו אחרנים
 21 וקדמנים אחו שער : אך אלה
 משכנתו על וזה מקום לא ידע אל :

לעבוי קראתי ולא יענה כמו פי
 16 אחתן לו : רוחי זרה לאשתי
 17 וחנתי לבני בטני : גם עוילים
 18 מאסו בי אקוסה וירבו בי : תעבוני
 19 כל מתי סודי וזה אהבתי נחמכו כי :
 בערוי ובכשירי דבקה עצמו כ
 21 ואחמלטה בעור שני : חגני חגני
 22 אהם רעי כי יד אלוה נעקה כי :
 23 למה תדרפני כמו אל ומכשירי לא
 24 חשבועו : מי יתן אפו ויתחנן סלי
 מי יתן כספר ויחקק : בעט ברוד
 24 ועפרה לעד בצור יחצבון : ואני
 25 ידעתי גאלו חי ואחרון ער עפר
 יקום : ואחר עורי נמפן זאר
 26 ומכשירי אחזה אלוה : אשר אני
 אחזה לי ועיני ראו ולא יך כלו
 בליחי כחקק : כי האמרו סר
 28 נרף לו ושרש דבר נמצא כי :
 גורו לכס מפני חרב כי חסה עונתו
 29 חרב למען תרעון שריו :

*Arnoldi:
 Prov. p. 7.
 Sh. 017.
 l. p. 338.*

20 כ

וען צפר תנעמתי ויאמר : א
 1 לכן שעקי ושיבוני ובעבור חושי כי :
 2 מופי כלמתי אשמע רוח מבינתי
 3 יעני : הזאר ידעך מני עד מני
 4 שים אדם עלי ארץ : כי רגנתי
 5 רשעים סקרב ושמתר חוף ערי
 6 רגע : אם יעלה לשמים שיאו
 7 וראשו לעב יגיע : כגללו לגצ
 8 יאכר ראיו ויאמרו איו : כהלים
 9 יעקף ולא יפצאהו ויוד כחוזן
 לודה : עין שפתו ולא חוסיף ולא
 9 עיר תשורנו מקום : בני ורצו
 11 מלאו עולמו ועפו על עפר תשכב
 12 אם חמתיק כפוי רעה וכדינה תחת
 13 לשונו : יחמל עליה ולא יעונבה
 14 וימנעה בתוך הכו : לחמו במעיו
 15 כהפך סורח פתנים בקרבן : חיל
 כלע ויקאנו פכטנו ורשנו ארץ :
 16 ראש פתנים יונק תהרגו לשון
 17 אפעה : אל ירא כפלגור נהרי
 נחלי רבש וחמאר : משיב יגע
 18 ולא יבלע כחיל המורחו ולא יעלם
 כי רצו עובדלים ביר נר ולא
 19 וינחו : כי לא ידע שלו ככטנו כ
 בחמוון לא ימלט : אין שריר
 לאכלו ער כן לא יחיר שוכו :
 21 כמלאות ספק יצי לו כל ידעמר
 22 תבאנו : ותי למלא כטנו ישלה
 23 כ א

19 יט

א וען איוב ויאמר : עד אנה
 תניון נפשו וחרכאונני במלים :
 2 זה עשר פעמים חללומוני לא הכשו
 3 חכרו לי : ואף אמנס שגותי אחי
 4 חלין משונתי : אם אמנס עלי
 5 תגדלו ותזיחו עלי חרמתי : דען
 6 אפי כי אלוה עותגני וספצו עלי
 7 הקף : הן אצעה חסם ולא אענה
 8 אשע ואין משפט : ארוי נרו ולא
 9 אעבור ועל נחכותי השך ישים :
 10 כבודי מעלי המששו ויסר עמרת
 11 ראשו : יחצני סביב ואלך ויסע
 י כען חקותי : ויחר עלי אפו
 11 ויחשבני לן כצרו : יחר ונאו
 12 נודויו ויסלו עלי ורכס ויתנו
 13 סביב לאהלו : אחי מעלי הרחק
 14 וידעי אך ותי ממני : הדלו קרובי
 15 וטירעני שכחוני : גרו ביהו ואמתתי
 לור תחשבני נכרי הייתי בעיניהם :
 כ

כ א

17. Mich. Lint. in Hist. p. 60.5, 6. Vt Palm, Salomo. II. p. 703.20. Eich. Bibl. II. 3, 540. Mich. O. B. 8, 182.
Mich. Lint. in Hist. p. 61. & 62.9. Mich. Lint. in H. p. 144.22. Med. Prot. p. 7. Schult. ad Ham. p. 592.
23. Orig. Antiq. III. 31, p. 65 ff.
23, 24. Orig. des Aox. I. 397 ff. 23-24. Velt. p. 100. f. 6.
25-28. Mich. M. B. Bibl. I. 3, p. 307 ff. p. 8. p. 312.
II. 3, 73. 7. II. 3, 546. Mich. Lint. in Hist. p. 56.
Metaph. de an. imm. xv. f. p. 17-11.29. Mich. Lint. in Hist. p. 67.

XX.

11, 12. Eich. Bibl. II. 3, 539.11-13. Niam. Cap. II. 561.11. Mich. O. B. 8, 180.3. Mich. O. B. 8, 191.4, 5. Nov. Trus. Dif. v. T. p. 787 ff.13. Mich. O. B. 8, 180. Lint. in Hist. p. 61. & 65.15. Mich. O. B. 8, 181.17. Mich. Lint. in H. p. 144.

XIX.

10. Schwarz. Dif. p. 254.14. Adman, Misc. 4, 91.16. Hameltr. Hyl. ind. 3, 100.17. Lyn. Greve, ult. Cap. Jobi. I. 97.18. Mich. O. B. 8, 191.19-21. Schwarz. Dif. p. 255.21. Mich. O. B. 8, 192.13, 14. Mich. Lint. in Hist. p. 62.13. Greve, ult. Cap. Jobi. II. p. 71.14. Mich. O. B. 8, 181. Wac. d. H. p. 301.15. Eich. Bibl. II. 3, 540.

11 ורוח כל בשר אויש : הלא און מלון
 12 והבחוץ וחד אכל יטעם לו : ביששים
 13 הכמה וארץ ימים תבונה : עמו
 14 חכמה ונבונה לו עצה תבונה :
 15 הן יהרס ולא יבנה יסגר על אויש
 16 ויולחם ויהפכו ארץ : עמו ען
 17 וחושיה לו עגב ומשנה : מלון
 18 יועים שולף ושפתים יהולף :
 19 מוסר מלכים פחה ויאמר אזור
 20 כמתניהם : מולוף כהנים שולף
 21 ואתנים יסלף : מסיר שפה לנאמנים
 22 וטעם זקנים יקח : שופך בון ער
 23 נריבים ומזיח אפיקים רמה : מגלה
 24 עמלקת בני השך ויצא לאור צלמות :
 25 משניא לנזים ויאבדם שמה לנזים
 26 וינחם : מסיר לב ראשי עם הארץ
 27 כה ויתקם בחתו לא ררך : ומששו השך
 28 ולא אור וזקנם כשבור :

14 יד

אדם ילוד אשה קצר ימים א
 ושבע רגז : כציון יצא וימל ויכרז 2
 בצל ולא יעמוד : אף על זה מפקח 3
 עיניך ואחי כתיא במשפט עמך :
 4 מי יחן חסור מטמא לא אחי : אף
 5 תרוצים ומיו מספר חושיו אתך חקי ה
 6 עשית ולא יעבר : שעה מעלי 6
 7 ויהלך עד ירצה כשכר ומו : כי 7
 8 יש לעץ תקוה אם יכרת ועור יחליף
 9 ויונקו לא תחדל : אם יזקן 8
 10 בארץ שרשו וכעפר ימות גזעו :
 11 מרחי מים יפרח ועשה קוצר כמו 9
 12 נטע : וגבר ימות ויחלש ויוגע 10
 13 אדם ואיו : אולו מים מני ים 11
 14 ונהר יחרב ויבש : ואיש שכב 12
 15 וילא יקום עד בלתי שמים לא
 16 ויקוצו ולא יערו משנתם : מי יחן 13
 17 כשאור תצמני הסחורני עד שוב
 18 אפר תשורת לוחק ותוכני : אף 14
 19 ימות גבר תחיה כל ימי צבאי אחיל
 20 עד כוא חלופתי : תקרא ואנכי 15
 21 אקנך למעשרה ויך חכמך : כי 16
 22 עתה צעדי הספר לא חשמו ער
 23 חמאתי : חסם כצורו פשעי ותשפל 17
 24 על עוני : ואולם הר נופר יבול 18
 25 וצור יעקח מטקומו : אבנים שחקי 19
 26 מים השטף ספתייה עפר ארץ ותקח
 27 אנוש האבדת : חתקתה לנצח 20
 28 ויהלך משנה מניו ותשלחהו : יכברו 21
 29 בניו ולא ידע ויעצרו ולא יבין לטו :
 30 אך כשרו עליו יכאב ונמשו עליו 22
 31 חאבד :

15 טו

וען אלימו החימי ויאמר 1 א
 החכם יענה דעת רוח וימלא 2 א
 קרום כטנו : הוכח כדבר לא 3 א
 יסכון ומלים לא וועיל גם : אף 4 א
 אהה חמר וראה ותגדע שיהא לפני 5 א
 אף : כי יאלף עונך סוף ותכחר ה 6 א
 לשון

13 יג

א הן כל ראתה עוני שמערה אנו
 2 וחכן לר : כרענתם ודעיתם גם
 3 אני לא נפל ואני מכים : אולם
 4 אני אל שרו ארבר והוכח אל אל
 5 אחפץ : ואולם אחס טפלי שר
 6 רמאי אלל כלכם : מי יחן החרש
 7 חריושו ותהי לכם לחכמה : שמעו
 8 נא הוכחתי ורבה שפתי הקשיבו :
 9 הלא אל הדברו עולר ולו חדברו
 10 רמיה : הפניו תשאון אם לאר
 11 חריבון : הטוב כי יוקר אתכם
 12 ו כיאם לא בטעם התחלכו : הוכח
 13 ויכיה אתכם אם בסחר פנים תשאון :
 14 הלא שאחו חבנע אתכם ופחרו
 15 וימל עליכם : זמריכם משלו אפר
 16 לגבי חמר נביכם : חחרישו ממני
 17 ואירבה אני נעבד עלי מרה : ער
 18 מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים
 19 בו כפי : הן וקשלני לא אחיל אך
 20 דרכי אל פניו אוסיה : גם הוא לי
 21 לישועה כי לא לפניו הגף יבוא :
 22 שמעו שמוע מלתי ואחתי באזניכם
 23 הנה נא ערכתו משפט ודעתו כי אני
 24 אצוק : מי הוא ריוב עמדי כי
 25 כ יערה אחיש ואנוע : אך שחיים
 26 אל חנש עמדי או ספניך לא אסחר :
 27 כפך מעלי הרהק ואיטחך אר
 28 וכתתי : וקרא ואנכי אענה או
 29 ארבר והשיבני : כמה לי עונתי
 30 לשון

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

15. Greve, ult. Cap. Job. I. p. 57.

19. Ann. ad Rom. p. 160. Mult. Orig. I. p. 200.

21. Mich. O. B. 7, 238.

23. Mich. O. B. 7, 235.

Greve, ult. Cap. Job. II p. 336 & 357.

4. Philop. Sub. 445. φωδωρ ουχοσανθης.

12. Greve ult. Cap. Job. II p. 80.

13. Schult. ad Rom. p. 355. - 13. Greve, ult. Cap.

13-16. Ann. ad Rom. p. 227. 17. Job. II. p. 26.

14. W 52 a c. #

15. Ann. ad Rom. p. 499. Gatak. ad Rom. p. 606.

16. Mich. Lul. in H. p. 144.

27. in Manud. Heb. וְהָיָה עִיבָה עִיבָה עִיבָה
וְהָיָה עִיבָה עִיבָה עִיבָה
Locus apertus qui perforat glanctas pedum
progenies molastia
28. Mich. Lul. in H. p. 61. XIV.
Greve, ult. Cap. Job. II. p. 339 & 359.

4. Gatak. ad Rom. p. 607.

7-11. Metalek de Am. Immod. v. T. p. 30.

7. De op. min. p. 498.

Quell. ant. lib. fragmentum
Manud. ap. Athenens. lib. 13. p. 589.
διδόλα ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχουσα
ubi Galambus observat apud mult.
alium veterum hanc phrasin occurere.

10. Gatak. ad Rom. p. 617. 4.

11. Forde totum comma exedit per 31. Lich
Bibl. II. 4p 612. III. 1, 186.

12. Mich. O. B. 7, 235.

13, 15. Mich. O. B. 7, 238.

14. Gatak. ad Rom. p. 617. 4.

19-21. Symon. Disput. p. 203. 14.
22. Mich. O. B. 7, 229.

20. Sich. B. I.

22. Mich. O. B. 7, 229.

23. Mich. O. B. 7, 229.

24. Mich. O. B. 7, 229.

26. Sich. B. I. 2, 257. Adman. Misp. 3: 94 ¹⁶⁵

30. Orig. del. Lij. I. 278. Mich. O. B. 7, 231. - Abani
Pho. v. T. p. 503.

34, 35. Sich. B. I. 2, 538.

X.

Greve, ult. Cop. Job. II. p. 330 & 352.

1. Mich. O. B. 7, 231.

3. Greve, ult. Cop. Job. I. p. 39.

XI.
Greve, ult. Cop. Job. II. p. 332 & 354. Sich. B. I. 2, 537/12

2. Schult. Def. p. 237.

5, 6. Sich. B. I. 2, 538.

10-12. Schwarz. Disf. p. 246.

12. Greve, ult. Cop. Job. II. p. 57.

17. Mich. O. B. 4, 55. 14. Metelk. de an. Sum. q. v. T. p. 14. 14.

18. Sich. op. min. p. 190.

XII.

Greve, ult. Cop. Job. II. p. 334 & 355.

8. Mich. O. B. 7, 222. Schult. Def. p. 151. & Mich. O. B. 7, 224.

4, 5. Mich. O. B. 7, 234.

6. Schult. Orig. II. 63. - Mich. B. I. in H. p. 138.

15. Mich. O. B. 7, 233.

9. Mich. O. B. 7, 234.
it. Einl. in H. p. 43.

21 ישיה מסנו ואבליגה סקט : במרס
ארץ ולא אשוב אל ארץ חשך
22 וצלמתי : ארץ עפרה כמו אפר
צלמות ולא סררים ותקע כמו אפר :

II יא

1 ויען צפר הנעמתי ויאמר : הרב א
דברים לא יקנה ואם איש שמרתי
2 יצוק : ברוך מינים יחרישו ותלע
3 ואין מכלם : ותאמר זך לקחו ובר
4 היותי בעונך : ואולם מי יתן
5 אלוה רבר ויפתח שפתיו עקר : ויגד
6 לך תעלמות חכמה כי ספלים להושיה
7 דע כי ישא לך אלוה מעונך : החקך
8 אלוה חסדא אם עך תבליח שר
9 חסדא : נבחי שמים מה תפטר
10 עמקה משאוה מה הרע : ארכר
11 מארץ מרה ורחבה מני ים : אם
12 והלך ויסגר ויקהול ומי ישיבנו :

13 כי הוה ידע חזו שאו וירא און
14 ולא יחבונן : ואיש נבוכ ילבב ועיר
15 פרא אדם יולר : אם אהה הכינות
16 לבך ופרשת אליו כפוך : אם און
17 בדרך הרחיקו וא חשכן באהליך
18 עולר : כי אז תשא פניך סמום
19 והיות מעק ולא תירא : כי אהה
20 עמל תשכח כמים עברו תזכר :
21 ומצוריים יקום חלד העפרה כבקר
22 תהיר : ובטחת בו יש חקר
23 וחפרת לבטח תשגב : ורכצת ואין
24 מחירו וחלו פניך רבים : ועיני
25 רשעים חלליה ומעס אבד מנהם
26 ותקוהם ממה נפש :

12 יב

1 ויען איוב ויאמר : אמנם כי א
אחם עסותמכם תמות חכמה : נסלי
2 לבב כמכוכ לא נפל אנכי סכס ואת
3 מי אין כמו אלה : שחק ליעקו
4 אהרה קרא לאלוה ויענה שמו
5 צדיק המים : לפיך כון לעשותה
6 שאנן נכון למעתי הקל : ישלון
7 אהלים לשדדים ובטחות למרגזו
8 לאשר הביא אלוה כיר : ואולם
9 שאל נא בחמת הברך ויען השמים
10 ויגד לך : או שיה לארץ וחך
11 ויספרו לך דני הים : מי לא ידע
12 ככל אלה כי יי יהוה עשתי
13 זאר : אשר בידך נפש כל חי
14 ורוח

ל למשפט מי ויעיני : אם אצק
21 פו ירשיני הם אנו ויעקשני : הם
22 אני לא ארע נפשי אמאסתי : אחת
היא על כן אחרתי הם ורשע הוה
23 סכלר : אם שוט ימיה פחאם
24 למסת נקום ולענ : ארץ נחנה כיר
רשע מני שפטיה יכסה אם לא אפן
נהמי הוה : וימי קלו מני רין ברחו
26 לא ראו טובר : חלמו עם אנוה
7 אבה כנשר וישיע עלי אכל : אם
אמר אשכחה שיתי אעונה פני
28 ואבליגה : ונתי כל עצבתי ויעתי
29 כי לא חנקני : אנכי ארשע למר
ל זה הכר אינע : אם תרחצתי כמו
30 שלג והנחתי בכור כפי : או בשחה
31 תטבלי ותיבנו שלמות : כי לא
איש כונו אענו נבוא וחרו
32 במשפט : לא יש בינונו מוכיח ישת
33 ירו על שנינו : יסר מעלי שכל
34 לה ואמר אל תבעתני : אברה ולא
איראנו כי לא כן אנכי עמי :

IO

א נקמה נפשי כחיי אעונה עלי
2 שיתי אברה כמר נפשי : אפר אל
אלוה אל תרשעוני הוריעני על מה
3 חריבני : הטוב לך כי תעשק כי
תמאס גינע כמך ועך ענת רשעים
4 הופעת : היעלו בשר לך אם כראוח
ה אנש תראר : הבימו אנש ימך
6 אם שנתוך כימי נגר : כי תבקש
7 לעוני ולחטאתי תרוש : על רעך
כי לא ארשע ואין מידך מציל :
8 וידך עצבנו ויעשנו יחד מבי
9 ותבלעני : זכר נא כי בחמר עשיתני
ו ואל עפר תשוכני : הלא כחלב
11 תרוכני וכננה תקמיאני : עור
וכשר תלבישני ובעצמות גידים
12 תשכנני : חיים וחסר עשית עמדי
13 וספקתך שמרה רוחי : ואלה צנת
14 בלבבך ורעתי כי זאת עקב : אם
תטאחי ושתרתי ומעוני לא חנקני :
15 ואם רשעתי אלו לו וצדקתי לא אשא
16 ראשו שבע קלון וראה עיני : ונאה
כשחל תצודי ותשב תפלא בו :
17 תחריש עיני נגדי ותרכ בעשך עמי
18 חלילות ונבא עמי : ולמה תרחם
הוצאתני אגע ועון לא תראני :
19 כבאר לא הייתי אהיה סכטן לקבר
כי אובל : הלא מעט ימי וחרד

הכו לי ומכחכם שחרו כערו :
 23 ומלמוני סיר צר וסוד עריוני
 24 חפרוני : הורוני ואני אחריש ומה
 25 כה שניתו הכינו לי : מה נטרצו אמרי
 26 ישר ומה יוכיח הוכח מכס : הלהוכח
 מלים החשבו ולרוח אמרי נושא :
 27 אף על יחוס חמילו וחברו על
 28 ריעכם : ועתה הואילו פנו כי
 29 וקר פניכם אם אכזב : שבו נא
 אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה :
 30 היש בלשונך עולה אם הזכי לא יבין
 הוורח :

ז 7

א הלא צבא לאנוש על ארץ וממו
 2 שכיר ימוי : כעבר ישאף צר
 3 וכשכור יקח מעלו : כן החללו
 4 לי רחי שוא גלילות ועל מנו לי :
 5 אם שכבתי ואמרתו סתי אקום ומרד
 6 ה ערב ושבעתי גרדים ערו נשף : לבש
 7 בשרי רמה וגיש עפר ערו רגל
 8 ויפאס : ימי קלו בני ארנ ויכלו
 9 כאפס חקור : זכר כירוח חיי לא
 10 חשוב עיני לראות טוב : לא חשורני
 11 עין ראי עינוך בו ואיני : כלה
 12 עני וילך בן יורד שאול לא יעלה :
 13 לא ישוב עוד לביתו ולא יברנו עוד
 14 מקומנו : גם אני לא אחשך פי ארברה
 15 כזר רוחו אשיחה בסר נפשו : הים
 16 אני אם תנין כי חמוס עלי משמר :
 17 כי אפרתי תחמנו ערשי ישא בשחי
 18 משכבו : ותחמנו בחלמות ומחוינות
 19 חן תנעתי : ותחבר מחנק נפשו מוח
 20 מעצמותי : מאמתי לא לעלים
 21 אחיה חרל ממני כי הבל ימו : טה
 22 אנוש כי חרילנו וכי תשיח אליו
 23 לבך : ותפקדו לבקרים לרגלים
 24 תבחנו : כמה לא תשעה ממני
 25 כי לא תרפנו עד בלעו רקי : חסאתי
 26 מה אפקל לך נצר האדם למה שמתני
 27 ה למסנע לך ואהיה עלי למשא : ומה
 28 לא תשא משני ותקבר אח עוני כי
 29 עתה לעפר אשכב ושחרתי ואיני :

ח 8

א ויען בלדר השחלי ויאמר :
 2 עד אן חמלל אלה ורוח כבוד אמרי
 3 סוף : האל יקוח משפט ואם שרי
 4 יעוה צדק : אם בניך חטאו לו
 5 והי שלהם כיר משעים : אם אפרך

חשור אל ואל שרי החתן : אם
 6 וך וישר אחוה כי עתה יעיר עליך
 7 ושלם נות צדקך : והיה ראשיתך
 8 מצער ואחריתך ישנה טאר : כי
 9 שאל נא לרור רישון וכונן לחקר
 10 אבותם : כי חמול אנהו ולא
 11 נדע כי צל ומינו עלי ארץ : הלא
 12 הם יורדו יאמרו לך ומלכם יוצאו
 13 מלים : היגאה נמא בלא כזר
 14 ישנא אחו בלי מים : עדנו כאנו
 15 לא יקמף ולפני כל הצר ייבש : כן
 16 ארחר כל שבחו אל ותקח מנה
 17 האבר : אשר יקוש כקלו ובית
 18 עבבשו מנעמו : ישען על בוחו ולא
 19 עמר יחוק בו ולא יקום : טוב
 20 הוא לפני משש ועל גתו ונקתי
 21 חזא : על גל שרשו וסבלו בוח
 22 אבנים יהורר : אם יבלענו מסקוט
 23 וכזה בו לא ראותך : חן הוא
 24 משוש ררנו וסערך אחר יצמחו :
 25 הן לא יאמאס הם ולא יחיק כיר
 26 טרעים : עד ימלה שחוק פיר
 27 ושפתך חרועה : שנאיך ולכשו
 28 בשחואהל ישעים אינו :

ט 9

א ויען איוב ויאמר : אמנם
 2 ידעתי כי כן וסר יצוק אנוש עס
 3 אר : אם יחפץ ררוב עמו ולא
 4 יעננו אחת טנו אלף : חכס לבב
 5 ואמין כה מי תקשה אליו וישלם :
 6 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפנס
 7 כאפו : הטיגיו ארץ סמקוט
 8 ועמוריה יתפלצון : האמר להרס
 9 ולא יורח ובעד נוכבים יחם : נטה
 10 שמים לבדו ודורך על בסי ים :
 11 עשה עש כסיל וכוסה וחרוי חמן
 12 עשה גלורת עד אין חקר ונפלאות
 13 עד אין מספר : הן יעבר עלי ולא
 14 אראה ויחלף ולא אינו לו : ה
 15 יחחפ מי ושובנו מי ואמר אליו מה
 16 תעשה : אלוה לא ישיב אמו
 17 חחרו שחרו ערו רחב : אף כי
 18 אנכי אקענו אנתרה רברי עמו : אשר
 19 אם זרתי לא אענה למשפט
 20 אחתן : אם קראתי ויעני לא
 21 אאמין כי ואוזן קולי : אשר בשעה
 22 ישופני והרבה פצעני חנם : לא
 23 יתני השב רחי כי ישבעני
 24 מטרריכ : אם לכח אסין הנה ואב
 25 למשפט

27. Schult. op. min. p. 490.

8. Misch. Lind. in Herb. p. 136.

11, 12. Misch. Lind. in Herb. p. 77.

Greve, ult. Cap. Job. I. p. 323 & 348.

5. Luzp. Suppl. 550. & ult. Job. XL. 2. & infra XL. 14.

14. W229. vid. Xant. num. 190. ult. com. Misch. O. B. 7, 228.

16-18. Misch. Luett. 27.

18. Cap. Granil. I. 522 & 523.

19. Wun. ad Hl. p. 252.

4. Misch. Lind. in Herb. p. 6a.

21. Misch. O. B. 7, 228.

5. W229. vid. Xant. num. 190. ult. com. Misch. O. B. 7, 228.

Misch. Lind. in Herb. p. 61. Cap. 62. Schult. orig. 1. p. 311. 1/2.

IX.

Greve, ult. Cap. Job. II. p. 327 & 350.

2. Abami Cas. V. T. p. 502.

12. Greve ult. Cap. Job. I. p. 36. Bedman. Misch. 4, 43.

13. Cap. Greve ult. Cap. Job. I. p. 43. Misch. Lind. in Herb. p. 6a.

14. Misch. O. B. p. 226. Cap. 14. Misch. Lind. in Herb. p. 65.

17. Lech. Bill. II. 3, 546.

9. Arabel Ludiani in suo sermone non habent
nomina bellorum, que cum eis conveniunt.
Nob. Berdr. von Str. p. 108. 1/2.

11. Schult. ad Proc. p. 298.

13. Greve, ult. Cap. Job. I. p. 50.

VII.

Greve, ult. Cap. Job. II. p. 325 & 349.

15. Mich. O. B. 7, 220. & vid. not ad dey. Sem. h. v.
16. Mich. O. B. 14, 197.

IV.
Mich. Spin. ad Lovd. prol. 32. Grece, ult. Cap. Jobi.
II. p. 315 & 313.

22. 704 Bult. Op. min. p. 13.
23. Grece, ult. Cap. Jobi. II. p. 30. Adm. Misc. 5, 128, not
26. Conventus velus Insuper in fragm. Lucip. ad Valet.
D. p. 212.
--- ivd' avex xelwv e' xei
Blor d'ig' fave, Bse xedepov sdxov.
quim sic Latine reddidit Pico, Ind. III. 25.
--- Tum vita omnibus
metenda, ut fruges. Sic jibat acceptat.

2. Bult. Op. min. p. 11.
6. 7777. Bult. Op. min. p. 11. - Mich. O. B. 15, 7.
10. Mich. Lind. in Hist. p. 84.
12. 11774. Bult. Op. min. p. 12. - Mich. Lind. in H. p. 138.

VI.

Grece, ult. Cap. Jobi. II. p. 320 & 346.
2. Mich. O. B. 7, 222.
4. Mich. Lind. in H. p. 138. [Adm. Misc. 2, 114.
• Demum tela in imperium mentibus figunt.
Gre. Itaque, rorpe b. u.
venen. orig. del. Lay. II. 285. - Bult. orig. l. p. 190.
7. Act. Bibl. II. 3, 555. Mich. O. B. 7, 222.

17. 47. S. H. v. d. v. p. 239. 477.
18. 1777. Bult. Op. min. p. 12.
21. Mich. O. B. 15, 9. Amvill. Diss. p. 34.
Grece, ult. Cap. Jobi. II. p. 317 & 344.

V.

9. Bult. orig. II. p. 57.
10. H. A. Bult. olim existimabat, posse quosque ita
ven: atque hoc unica mihi sicut consolatio (ut
ita morari) et cum exultatione terram quatuor.
Ne parat (Dei) bene non allegabo de rota d.
ante, i.e. motum mihi de septem & ad dicitur autem
latius omnibus pro dicitur. Coll. Arab. p. 11
in isto tem. 19. 47. p. 33 & moy. T. 2. p. 416.
tem a Bult. Gre. 2. str. v. v. Galad. p. 19.
Bult. Bibl. II. 3, 536. 14. Mich. O. B. 7, 222. 15, 9.
18. Tom. II. XI. 492. Ovid. Fast. II. 219.

5. 1555. Act. Bibl. X. 3, 526.
7. 707. 12. Bult. Op. min. p. 13.
p. Alentul in uno Code Region. invenit
שדי אלהים 7777 ד. Mich. Bibl. I.
- Reperit. II. p. 266.

19.
Conf. Bult. ad Har. II. p. 68.
21. Mich. O. B. 7, 225. - 15, 11. Amvill. Diss. p. 496.

7 4

13 לכו חכמים בערסם ועצת נפחלים
 14 נהרהר : יוסם יפגשו חשך
 ובלילה ימששו בצהרים : וישעשו
 מחרב ספיחם וסיר חוקאביון : וזהו 16
 לדל תקות ועלתה קפצה פיה : הנה 17
 אשרי אנוש יוכיחו אלוה ומוסר
 שרו אל תמאס : כי הוא יכאוב 18
 ויהבש ימחן וירו הרפינה : בששע 19
 צרות צולך ובשבע לא יגע בך רע :
 ברעל מרד סמיה ובמלחמה מרד 20
 חרב : בשוט לשון תהבא ולא תירא 21
 משור כי יבוא : לשד ולכפר 22
 תשחק ומדות הארץ אהירא : כי 23
 עסאבני השדה ברחק וזית השדה
 השלמה לך : וירעת כי שלום 24
 אהלך ופקרת נוך ולא תחטא :
 וירעת כי רב רעך וצאצאך בעשכ 25
 הארץ : הבוא בכלח אלי קבר 26
 בעלות נדיש בעתו : הנה זאת 27
 הקרונה כן היא שמענה ואתה רע
 לך :

א ויען אליפז החימני ויאמר :
 2 הנסה רבך איד חלאה ועצה כמלך
 3 מי יוכל : הנה יסרת רבים ויריס
 4 רמות תחוק : בושל יקמון מלך
 ה וברבים ברעות חאמן : כי עתה
 חבוא איד תלא חנע עריך ותבהל :
 6 הלא ראתך כמלחך חקתך ותם
 7 דרביך : זכר נא מי הוא נקי אבר
 8 ואוסה ישרים נכחיו : כאשר ראיתי
 חרשי און ורתי עמל יקצרהו :
 9 מנשמת אלוה יאברו וסרוח אפו
 י וכלו : שאנת ארוה וקול שהל
 11 ושני כפירים נתעו : ליש אבר
 12 מבלי טרף ובני לכיאו ותפררו : ואי
 דבר יגבב ותחם אונו שמין סנרו :
 13 בשעפים סחוינות לילה בנפח
 14 חרמה על אנשים : מרד קראנו
 טו ורעהו רוב עצמותי המחוי : ורוח
 על מני הילף הסמר שעתה כשרי :
 16 יעמד ולא אמיר מראשו תמונה לגנר
 17 עני דממה וקול אשמע : האנוש
 מואה יצדק אם מעשהו יטהר נבר :
 18 הן בעבדיו לא יאסון ובמלאכיו וישם
 19 תהלת : אף שכני כתי חסר אשר
 בעמר יסורם ירבאום לפני עש :
 כ מבקר לערב וכתו מבלי משים לנצה
 21 יאבדו : הלא נספ יתורם בס וסוחו
 ולא בחמרה :

7 6

א ויען איוב ויאמר : לו שקל
 2 ישקל בעשי וחתני כמאזנים ושאו
 3 וחד : כי עתה מחול יוסם יכבר
 4 על כן דברו לען : כי חצי שריו
 5 עמדו אשר חסמת שחה רוחי בעתה
 אלוה יערכוני : הונהק פרא עלי 6
 וישא אם ינעה שור על בלילו :
 ה אכיל תמל מבלי מלח אם יש טעם 6
 ברור חלטר : מאנה לנגוע נפשיך
 8 ממה כרוי לחתי : מי יחן כבוא 8
 שאלתי וחקותי יתן אלוה : ואל 9
 אלוה וידיכאני יתר ידו ויבצעני :
 י ותהו עור נחמתי ואסלדה בחילתי
 לא יחמול כי לא כחדתי אפרי
 11 קרוש : מה כחו כי איחל וסרה 11
 קצו כי אארך נפשי : אם כח אבנים 12
 כחי אם בשרי נחוש : האם און עורתי 13
 כי וחושיה נדהה סמני : לסם סרעתי 14
 חסר ויראת שרו יעזוב : אחו בגדו 15
 כמו נחל כאפיק נהלים יעברו :
 16 הקדרים בני קרח עליומו יתעלם 16
 שלג : בעת יורבו נצמחו כחמו 17
 נדעבו סמקום : ילפתו ארתות 18
 19 דרכם ועלו בתחו ויאברו : הביטו 19
 אחרות תמא הליכות שבא מו
 20 לסו : בשו כי נטה כאו עידי 20
 ויחפרו : כי עתה היחם לא 21
 22 תיראו תתח ותיראו : הכי אמרת 22
 הבו

ה 5

א קרא נא היש עונך ואל סו
 2 מקרשים חמנה : כי לאויר יהרג
 3 כעש ופחה תמיה קנאה : אני ראיתי
 אויל משריש וחקוב נהו סחאם :
 4 ירחקו בניו מישע וירכאו בשער
 ה ואין מציל : אשר קצורו רעב ואכל
 5 וצמנים יקחהו ושאף צמים חילם :
 6 כי לא יצא מקפר און ומארמה לא
 7 יצפה עמל : כי אדם לעמל וולך
 8 אבני רשף יגביהו ענף : אולם אני
 אדשאל אל ואל אלהים אשיב
 9 דברתי : עשה נדלות ואין חסר
 י נפלאות עך אין מספר : הנהן מטר
 על פני ארץ ושלח מים על פני
 11 חוצות : לשום שפלים למרום
 12 וקדרים שגבו ישע : ספר סחשכור
 ערומים ולא תעשנה ויהם חושיה :

U3, 14. Schwan. Bib. p. 242.

כצאן ונעקרים ותאכלם ואמלטה רק
 17 אני לכרי להגיד לך : עוד זה
 מדבר וזה בא ואמר כשרים שמו
 שלשה ראשים ויפשו על הנמלים
 ויקחו את הנקרים הן לפי חרב
 ואמלטה רק אני לכרי להגיד לך :
 18 עי זה סוכר זה בא ואמר כניד
 ובנחתי אכלים ושתים יין בנחתי
 19 אחיהם הכמר : והגיה רוח
 נחלה באה מעבר המדבר ונגע
 בארבע מנה הבקר ויפד על
 הנקרים ויטהו ואמלטה רק אני
 20 לכרי להגיד לך : ויקם אויב
 ויקרע את מעלו ויגז את ראשו
 21 ויסל ארצה וישתחו : ואמר ערב
 יצתי מכטן אמי וערם אישכ שסרה
 יהיה נתן ויהיה לקחי ישם והיה
 22 סוכרך : ככל זאת לא הטא אויב
 ולא נתן תמלה לאלהים :

3 1

אחרי כן פחת אויב את פתו א
 וקלל את יוסי : ויען אויב ב
 ואמר : יאבד יום אולר בו 3
 והלילה אסר הרה נבר : היום 4
 ההוא יהי חשק אל וירששו אלוה
 ממקל ואל תופע עליו נהרתי 4
 יגאלו חשך וצלמות תשכן עליו 5
 קננה ובעתהו כמרידיום : הלילה 6
 ההוא יקחהו אמל אלוה כישינה
 כמספר ירחים אל 7 : הגיה 7
 תלילה ההוא יהי גלמוד אל תבוא
 רגנה בו : וקנהו אררי יום 8
 הקחורים ערר לוחתן : וחשכו 9
 כוכבי נשפו יקר לאור ואז זאל
 יראו כעמפי שתי : כי לא מטי 1
 דלתי במני ויסתר עמל מעיני : למה 11
 לא פרחם אמות מכטן וצאתי ואנעי :

2 3

יהור אל השטן השטת לבך אל
 עבדי אויב כיואין כמותו ארץ איש
 חם וישר ורא אלהים וטר טרע
 וערנו מהויק בתמתו וחסיחני בו
 4 לבלעו תגם : ויען השטן את יהוה
 ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש
 ה יתן בעד נפשו : אולם שלח נא ירך
 וגע 4 עצמו ואל כשרואם לא אר
 6 סניך וברכך : ויאמר יהור אר
 השטן הגו בירך אך את נפשו שבר
 7 ויצא השטן מאת פני יהור ויך את
 אויב בשחון רע מכא רגלו ער
 8 קרקרו : ויכה לו חרש להתגרד בו
 9 והוא ישב בתוך האפר : והאמר
 לו אשתו ערך מהויק בתמך ברך
 10 אלהים וטר : ויאמר אלוה ברבו
 אחרת חנבלות הדברי גמ אה הטוב
 נקבל מאת האלהים ואת הרע לא
 11 נקבל ככל זאת לא הטא אויב
 כשפתו : וישמעו שלשת רני
 אויב את כל הרעה הזאת הבאה עליו
 ויבאו איש ממקמו אליפו התימני
 ובלרד השוהו וצופר הגעפתי ויערו

17. Repar. VIII. p. 128.

21. Memorab. 4, 195. 4. Cypell. ad V. T. p. 655.

II.

7. Mid. O. B. 17, 28. Enl. in Herb. p. 61. Fac. V. T. 556 ff. J. S. ad V. T. p. 783 ff. Boch. g. 11. 902.

9. Boullie p. 80. Mich. O. B. 4, 55. - 15, 111. Alani
Char. v. m. p. 541.

10. Boullie p. 87.

III.

Gene. ult. Cap. J. II p. 313 & 342. Loch. B. II. 1, 79.

1. Memor. V. 147. 41.
2. 10. univ. Div. p. 320. 41.
3. Boullie p. 80. 342. Gene. ult. Cap. J. I. p. 43.

5. Boch.

11. Boch. g. 11. p. 10.

6. 10. a 111 Arab. 30 numeravit
Conf. Elmac. p. 268. in fine, & nota
Timari p. 54. 32. fol. del. p. 188.
Ed. Mang. 3ta observatio Feitli adh.
- de hoc com. ad. Boullie p. 92.

7. 10. 11. 11 Boch. g. 11. p. 10.

8. 10. 11. 11 Boch. g. 11. p. 107. Ar. My. Div. ad V. T. p. 783 ff.

12. 9178 Boch. g. 11. p. 11.

14. 10. 11. Boullie p. 92.

16. 11c impedit & fontem collaudant
inter 55 & 12.

21. 11c 11c 11c impotune patet Act. Hac note
inest velut 3ta ad. Gigg. - 14.

22. Mich. O. B. 15, 6.

24. Mid. O. B. 7, 210.

26. Servus. orig. p. 109.

De carnibus Jobi: natura & virtute conf.
 apud Rich. Bibl. II. s. 67. ubi inquitur, minus
 pro carne Epicuro habendum sit, & contemditur
 sermonem illi ad ipsas carnes non pertinere.
 De morte Jobi episcopi papia Rich. Bibl. VII. 2. 236.
 De vita & morte Jobi Rich. Bibl. VII. 2. 236. p. 910/11
 De vita & morte ad Britan. quendam Episcopi legendum est
 in vita Mohammedanorum. Hist. Pers. arab. II. p. 237.
 De Jobo vid. quoque Orig. de serm. VI. N. II. & eius cont. tractat.
 id. sup. III.

31. Rich. Bibl. VII. 4. 739. Med. N. O. B. 7. 222.
 XXXI. Rich. Bibl. VII. 4. 739.
 1. Samuel. Niem. Cat. IV. p. 479. Rich. Bibl. IX.
 par. 3. p. 442. not.

De hujus poematis summa antiquitate
 recte iudicat Cowd. prol. 32. Post histo-
 ca longo demum tempore postea abjecta
 fuisse videtur. vid. R. Schult. in prolegom.
 p. 33. (Ed. Vopel.) De sermone etiam vid. Rich.
Rich. Bibl. I. p. 48. h. 2. p. 48. h. 2. p. 48. h. 2.
 Græcum Jobi interpret Hebraice fuit
imperfectissimum, ut hæc iudicat Vidam,
lib. 2. quod postquam demum parit h. Schult. in
animæ rationibus ad Jobum, Arabice descriptum.
De Cod. MS. Jobi vid. Græc. lib. Cap. Jobi. I. pref. p. 49/50.
De Lat. Jobi versione Rich. Bibl. I. 6. 10 & 8. Rich. Bibl. IX. 3. 444.
De aetate, scriptore & ratione libri Memor. V. 135. 111.
De scriptis Jobi & Phil. in Jobi recast. ab. Rich. Bibl. I. 98. 111.
Plum. D. ante ed. Regali. I. Stomachus Christ. Capull. in v. 5.
 1. De patria Jobi Thes. V. T. 540. 111. p. 466/11.
 2. Capull. V. T. p. 655.
 3. D. 547. Nr. Dorellis p. 77.
 6. 111. Repet. IV. p. 206. — Stomachus Jobi ex Reg. 22. 111.
 106. circulator. Rich. Bibl. II. s. 79. De Angelorum
 concilio Thes. V. T. 552. 111.

10. 111. Græc. ult. Cap. Jobi. II. p. 232. 111.

20. Rich. Bibl. X. 3. 525.

21. Med. N. O. B. 7. 223. Museum Hædæ. l. p. 159. 111.

14. 111. T. in legend. h. 111. T. vid. Med. N. O. B. I. 14.
 15. Med. N. O. B. 7. 207. 111.

איוב

א I א

לא 3I

גביר ככהטה ולא ישוב מסני כל :
 ז דוריר מתנים או תיש ומלך אלקים
 ז עמו : אם נבלת בהחשוא ואם
 ז ומות יד לפה : כי מיץ חלב יוציא
 המאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים
 יוציא ריב :

א דברי למואל מלך משא אשר
 2 יסרתו אמו : מה ברוי ומה בר בשני
 3 ובת בר נרוי : אל חתן לנשים
 4 חילך ורכיך למחות מלכין : אל
 למלכים למואל אל למלכים שונו
 ה יין ולרונים או שכר : מן ישתה
 ושכח מהקק וישנה דין כל בני עני :
 6 הנו שכר לאוכר ויין למרוי נפש :
 7 ישתה ושכח רישו ועמלו לא יוכר
 8 עוד : פתח פיד לאלם אל דק כל
 9 בני חלוף : פתח פיד שפט צדק
 י ודין עני ואביון : אשר חיל מי
 י ימצא ורחק מפנינים מכרה : במח בה
 י 2 לב בעלה ושלל לא יחס : גמלתהו
 י 3 טוב ולא רע כל ימי חירה : דרשה
 צנר ומשחום וחנש בחמץ בפרה :
 י 4 היתה כאניוח טורר ממרחק הביא
 לחמור : וחמס בעוד לילה וחמץ
 י 5 טרף לביתה וחק לגערותה : ומה
 שרה והקתהו מפרי כפיה נטע כרם :
 י 7 חנה בקו מתניה וחמקן ורועתיה :
 י 8 טעמה כי טוב חררה לא יכבה כליל
 י 9 נרה : ויהי שלחה בכישור וכפיה
 י חמכו פלך : כמה פרשה לקני ודיה
 י 2 שלחה לאביון : לא תורא לביתה
 משלג כי כל ביתה לבש שנים :
 י 22 סרביים עשתה לה שש וארנמן
 י 23 לבושיה : נורע בשעורים בעלה
 י 24 כבשתו עם וקני ארץ : סרון עשתה
 כה וחמקן והטור נתנה לכנעני : עוז
 והרר לבשה והשחק ליום אחרון :
 י 26 פיה פתחה בחכמה וחזרת חסד על
 י 27 לשונה : צופיה חילכה ביתה ולהם
 י 28 עצלות לא תאכל : קמו בני
 י 29 ויאשרה בעלה ויהללה : רבורת
 בנות עשו חיל ואת עליות על כלנה :
 ל שקר חתן והכל תופי אשר והארץ
 י 31 יהיה היא תהלל : חנו לה ספרי
 ויהי והללוה בשעורים
 מעשריה :

א איייה היה בארץ עון איוב שמו א
 ויהי האיש ההוא תבושר
 וירא אלהים וסר כרע : ויולד לו 2
 שבעה בנים ושלוש בנות : ויהי 3
 מקנהו שבעת אמי צאן ושלוש אלמי
 נמלים וחמש מאות צמר בקר וחמש
 מאות ארונות ועברה רבה מאד
 ויהי האיש ההוא גידל מכל בני
 קרם : והלכו בניו ועישו משחה 4
 בית איש יסמו ושלחו וקראו לשלש
 אחותיהם לאכל ולשתות עמם :
 והיה כי הקיפו ימי המשחה וישלח 5
 איוב ויקישם והשכים בבקר והעלה
 עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי
 חסאו בני וברכו אלהים כלככם
 ככה יקשה איוב כל הימים : ויהי 6
 חודס ויבאו בני האהים להתיצב על
 יהודה ויבוא גם השטן בחובם :
 ויאמר יהודה אל השטן מאין הבא 7
 ויען השטן את יהודה ויאמר משוט
 בארץ ומה החלך ברי : ויאמר 8
 יהודה אל השטן השמת לבר על
 עבדי איוב כי אין כסותו בארץ איש
 חס וישר ירא אלהים ופי סרע :
 ויען השטן את יהודה ויאמר החנם 9
 ירא איוב אלהים : הלא ארת
 שבת נקדו ונקד ביתו ונקד כר
 אשר לו מסכים מעשה ידיו ברכת
 וסקנהו פרין בארץ : ואולם שלח 10
 לא ידך ונתן בכל אשר לו אם לא
 על פניך יברכך : ויאמר יהודה 11
 אל השטן הגה כל אשר לו בידך רק
 אליו אל תשלח ידך ויצא השטן
 מעם פני יהודה : ויהי היום ובניו 12
 ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית
 אחיהם הבכור : ומלאך בא אל 13
 איוב ויאמר הבקר הוי הרשות
 והאחזרת קנעת על דיתם : ותפל 14
 שכא וחמקם ואת הנערים תבו למי
 הרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד
 לך : עוד זה סרבר וזה בא ויאמר 15
 אש אהים נמלה מן השמים ותבער
 בראן

כט 29

א איש תוכחות מקשה ערף
 ב פתע ישבר ואין מרפא : ברבות
 ג צדיקים ישמה העם ובמשך
 ד רשע יאנה עם : איש אהב הנמה
 ה ישמה אביו ורעה זוגתו יאבר
 ו תון : כלך במשפט יעמיד ארץ
 ז ואיש הרומות והרמיה : גבר
 ח מחליק ערף רעהו ושרת פורש
 ט ערף פעמיו : כפצע איש רע
 י מוקש וצדיק דרון וישמה : ידע
 יא צדיק דין דלים רשע לא יבין
 יב רעה : אנשו לצון ופחו קריוה
 יג וחסמים ושיבו אף : איש חכם
 יד נשפט ארץ איש אורל רגז ושהק
 יו ואין נהר : אנשו דמים ישנא
 יז הם וישרים ויבשו נפשו : כל
 יח רוחו ויצוא כסיל והכם באחור
 יט ישבתה : משל מקשיב ער
 כ דבר שקר כל משחתו רשעים
 כא רש ואיש חכמים נמשו מאר
 כב עיניו שניהם יהור : מלך
 כג שופט באקרת דלים כסאו לער
 כד וכון : שכת וחוכמת יתן חכמה
 כה נער משלה מביש אמו : ברבות
 כו רשעים ירבה פשע וצדיקים
 כז בספלהם יראו : יסר בנך
 כח ויניחך ויתן מערנים לנפשך :
 כט באן חזן יפרע עם ושמו חורר
 לו אשרהו : ברבורים לא וסר
 לו כ עבר בי ובין ואין מענה : הות
 לו איש אין ברבריו הקור לכסלך
 לו טמנו : סמנו מנער עבדו ואחרתיו
 לו יהיה סנון : איש אף יגרה
 לו מרון ובעל הגה רב פשע
 לו נארת אדם השפילט ושפר רוח
 לו וחסך כבוד : חולק עם גב
 לו שונא נפשו אלה ישמע ולא
 לו כה יגד : חררה אדם יתן מוקש
 לו וכוונה ביהור ישגב : רבים
 לו מבושים מני מושר ומהורה
 לו משפט איש : תועבת צדיקים
 לו איש עול ותעבת רשע ישר
 לו דר :

ל 30

א דברי אגור בן יקר המשא
 ב נאם הנבר לאחואר לאחואר
 ג ונאכל : כי בער אנכי מאיש
 ד נבר
 ה גבר

ולא בנות אדם לי : ולא
 למדתו חכמה והעת קרשים
 ארע : מי עלת שמים ויד
 מי אסף רוח בחפציו מי צר מים
 בשמלה מי הקים כל אפסו
 ארץ מה שמו ומה עם בנו כי
 הרע : כל אמרת אלה צרופה
 מן הוא להסים בו : אל
 תוסף ער דבריו מן ויכיה כך
 ונכוחת : שתים שאלתי מארץ
 אל חמנע ממני כטום אמרת :
 שוא ודבר כז הרחק ספני ראש
 ועשר אל תתן לי חסרפני לחס
 חקי : מן אשכנע וכחשתי ואסרתו
 מי יהור ופן אורש ונגנתי
 והשפתי שם אלהי : אל
 תלשן עבר אל אדט מן קללך
 ואשפת : דור אביו יקלל ואח
 אמו לא יברך : דור טהור
 בעניו ומאחר לא רחץ : דור
 רבו עיניו ועמקפיו יגשאו :
 דור הרבות שנו ומאכלות
 פחלתיו לאכל עינים מארץ
 ואביונים מאדם : לעזוקה
 שהו בנות הנב שבש הגה
 לא השבענה איבע לא אמרו
 הון : שאור ונער רחם ארץ
 לא שבער סום ואשל לא אמרה
 חזן : עין הלע לאב ותבו ליקחת
 אם יקורו ערבי נרל ואללות
 בני נשר : שלשה הקה נפלאו
 טמנו וארבע לא ידעתים : דר
 הנשר בשמים דרך נחש עליו צר
 דרך אגרה נלב ים ודרך גבר
 בעלמה : בן דרך אשר מגאפת
 אכלה ומחרת פירה ואמרה
 לא פעלתי און : תחש שלוש
 רגור ארץ ותחרת ארבע לא
 תוכל שאח : תחרת עבר כו
 ומלוד ונבל כי ישבע להם :
 תחרת שטאה כי תכער ושפחה
 כי תורש נחרת : ארבעה
 הם קטני ארץ ותחרת חכמים
 חכמים : הנמלים עם לא
 עז ויכינו בקין לחמם : שפנים
 עם לא עצים ושימו כסלע
 כיהם : מלך אין לאברה
 וצא חצץ כלו : שסטרת
 כידים החפש והיא ברוכלו
 מלך : שלשה המה משיבו
 צער וארבעה משבי לנח : ליש
 גבר

XXIX.

1. Misch. N.O.B. 7, 226. Ann. in Prov. p. 126.

5. Misch. N.O.B. 7, 207. Schwarzer. Brief. 107.

U. v. waen. ad Al. p. 332.

21. Lich. Bibl. II. 4, 660. Schwarzer. Brief. p. 110.

25. Stad. ad Genes. p. 84.

XXX.

3. Misch. N.O.B. 7, 217-199. Lich. Bibl. IX. 3. p. 441.

2-14. Bibl. Brem. ~~IV. 3, 129.~~ IV. 3, 129.
3. Misch. N.O.B. 7, 221-4.
34.

11-15. Pott. Comm. 8: 328-49.

15, 16. Pott. Comm. 8: 347-71.

15-19. Lich. Bibl. IX. 2, 289.

16. Cappell. in v.T. p. 666.

17. Misch. N.O.B. 7, 222. Cappell. in v.T. p. 475.

18-20. Misch. N.O.B. 7, 138.

18, 19. Pott. Comm. 8: 349-71. Habei. Museum,
1. 415-11.

19. Cappell. in v.T. p. 666.

21-23. Pott. Comm. 8: 353-49.

22. U. v. waen. ad Al. p. 192.

24-28. Pott. Comm. 8: 354-71.

26. Misch. Fragen p. 151. admel. Bruch. voce Ashkoko.

27. Schult. Exp. min. p. 238. Schwarzer. Brief. p. 108.
Pedman. Nits. 2: 96. 3: 89. Cappell. in v.T. p. 475.

28. Op. Soc. Fendimust & Fend. p. 264-71. Gataki. admel.
Nits. p. 180.

29-31. Pott. Comm. 8: 357.

1. Mich. N. O. B. 7, 213.3. Lamb. Hoj. 1. 84.6. Sch. op. min. p. 235. Temp. Helv. II. 450. Coppell. in
V. T. p. 474.8. 1751 p. 15 Sch. op. min. p. 236.11. Sch. op. min. p. 237. Temp. Helv. II. 451.12. Sch. op. min. p. 237. Temp. Helv. I. 1.15. Mich. N. O. B. 7, 214.16. Mich. N. O. B. 7, 214. Schwarz. Dig. p. 106.14. Hel. Bibl. III. 2, 305.15. Coppell. in V. T. p. 474, 4.16. Mich. N. O. B. 7, 210. 47.19. Mich. N. O. B. 7, 215.19. Skoti Chron. an. p. 429. coll. Bilder. op
den Dor. p. 36. Coppell. in V. T. p. 475.23. Mich. N. O. B. 7, 215.26. V. W. an. 2. Hi. p. 344.28. V. W. an. 2. Hi. p. 192.

27 בקהל : כרה שחת בה יפל
 28 וגלגל אבן אליו תשוב : לשון
 שקר ושנא רכזו ופנה חלקי יעשה
 סתרה :

27 כז

א אל תחללל כיום מחר כי
 ז לא תדע מה ילך יום : והלך
 זר ולא פך נכרי ואל שפתוך :
 3 כבד אבן וגשל החול וכעס
 4 אויל כבד משגותם : אכזריות
 חמור ושפת אף ופי יעמד לפני
 ה קנאה : מוגר חוכמת מלה
 6 מאהבה מסורת : נאמנים
 פצני אהב ונתחורת נשקרת
 7 שונא : נפש שבעה הבוס נפח
 8 ונמש רעבה כל מר סחוק : כצפור
 נודדת מן קנה כן איש נודד
 9 מסקמו : שמו וקשרת ישבח לב
 10 פתח דעה מעצת נפש : רעך
 ורעה אבך אל תקוב ובית
 אחך אל תבוא ביום אויך
 11 טוב שכן קרוב מאח רחוק : חכם
 בני ושמה לבי ואשיבה חרפי
 12 דבר : ערום ראוי רעה נסתר
 13 פחאים עברו נענשו : קח נגוד
 כי ערב זר ובעד נבירה הבלהו :
 14 מברך רעהו בקול יהוד נבקר
 15 השכים קללה תחשב לו : דלף
 מורר ביום סרור ואשר סודנים
 16 נשתור : צפניה צפן רוח
 17 ושמן ומינו יקרא : ברול בכרול
 18 יהי ואיש יחד פני רעהו : נצר
 האנה יאכל פירה ושפר אדניו
 19 וכבד : כמון המנים למנים כן
 20 לב האדם לאדם : שאוץ
 ואברה לא תשבענה ועינו
 21 האדם לא תשבענה : מצרף
 לכסן ובור להב ואיש לפי
 22 כחללו : אם תכחוש ארץ
 האויל במכחש בתוך הריפות
 בעלי לא חסור בעליו אוילתו :
 23 רע רע חיע פני צאנך שות לבך
 24 לערבים : כי לא לעולם חסן
 נהואים גיר לדור דור : נגד
 חניד נראה דשא ונאספו
 27 עשכות הרים : כבשים ללבושך
 28 וכחיר שיה עתודים : ודי חלב
 עדים ללחם ללחם בתוך וחיים
 יגדוהו :

28 כח

נסו ואין דרך רשע וצדיקים א
 ככפיר ובטה : כמשע ארץ רבים :
 שרה ובאים מבין ידע כן יארוץ :
 3 גבר רש ועשק דלים משר סחף
 4 ואין לחם : עזבי תורה יהללו
 רשע ושקרי תורה יתגרו כם :
 אנשו רע לא יבינו משפט ומכשני ה
 יהוד יבינו כל : טוב רש
 הולך בהמו מעקש ודכים והוא
 עשיר : נוצר תורה כן מבין
 7 ורעה זוללים וכלים אביו :
 8 מרבה הונו בנישך ובחברות
 לחונן דלים יקבצנו : כסיר
 9 אנו משפט תורה גם חמלתו
 תועבה : משנה ישרים בדרך
 רע בשחוחו הוא יפול וחמטים
 ונחלו טוב : חכם בעינו איש
 11 עשיר ודל מבין יחברנו : בעליץ
 12 צדיקים רבה תפארת ונקים
 13 רשעים יחפש אדם : מסרה
 פשעיו לא יצליח וטורה ועוב
 14 ירחם : אשרי אדם מסרה
 חסד ומקרה לבויפול ברעה :
 15 ארו נחם ודב שוקק מושל רשע מן
 על עם דל : נגוד חסר תבונתו
 16 ורב מעשקות שנאי בצע יארך
 17 ימים : אדם נשק בים נמשך
 עד בור ינוס אל יחסנו כו :
 18 הולך חמים יושע ונעקש דרכים
 19 יפול באחרת : עבר אויסתו
 ישבע לחם וסרף דיקים ישבע
 20 ריש : איש אמנות רב ברכות כ
 21 ואין להעשיר לא יקרה : חסר
 פנים לא טוב ונל מר לחם
 22 יפסע גבר : נבהל לחון איש
 רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו :
 23 מוביח אדם אחרי חן ומצא
 24 משהליק לשון : גויל אביו
 ואמו ואמר אין פשע חבר הוא
 לאיש משהיר : חוב נפש יגרה כה
 טרון וגשח על יהודה יושן :
 26 כוטה כלבו הוא כסיר והולך
 27 בחכמה הוא ימלט : נוחן
 27 לרש איך מסור ומעלים עינו
 28 רב מאויר : מקום רשעים
 וסר אדם ונאכדם ירבו
 צדיקים :

21 אדם ופיר שניהם מי וודע : גם
 אר לחכמים הכר פנים במשפט
 22 כל טוב * אמר לרשע צדק
 אהה יקבה עמים ויעמורו לאמים :
 23 והולמוכיהם ינעם ועליהם תבוא
 24 ברכת טוב : שפתים ישם משיב
 27 דברים נכחים : הכן בחון מלאכתך
 ועתה בשרה לך אחר ובגית ביתך :
 28 אל התי עד הגם ברעך והפחית
 29 בשפתיו : אל תאמר באיש עשה
 לי כן אינשה לו אישוי לאיש כפעלו :
 31 על שרה איש עגל עברתי ועל
 32 בים ארבו חפר לב : והגד עליה
 כלו קמטונים כפי פניו הרלוים
 33 וגר אבניו נהרסו : ואחור
 אנכי אשית לבו ראיתי לקחתו מסור :
 34 מעט שנות סעט תגמורו סעט הבן
 35 ידום לשכב : וכן מחתך רישך
 ומחסוך כאיש מנן :

26 כו

כשלן בקון וכמטר בקציר כן א
 לא נאור לכסיל כבוד : כצפור 2
 לגור כדור לעוף כן קללת הנם לא
 תבא : שוש לסוס סתג לחמור 3
 ושבת לנו כסילים : אל חנן כסיל 4
 כאלו פן תשהו לו וגארה : ענה ה
 כסיל כאלו פן יהיה חכם
 כעניו : סמצר רגלים חסם 6
 שחרה שלח דברים ביד כסיל :
 7 דלו שקום מסחומשל בפי כסילים :
 8 כצפור אכן במרגם כן נוהג לכסיל
 כבוד : חוח עלה ביד שכור ומשל 9
 כפי כסילים : רב מחולל כל 1
 ושכר כסיל ושכר עכרים : ככלב 11
 שב על קאו כסיל שונה כאלוחו :
 12 ראיור איש חכם כעניו תקור
 לכסיל מסנו : אמר עגל שחר 13
 בדרך ארי בין הרחבות : הדלת 14
 חסוב על צורה ועצל על מסחו :
 15 סכן ועל ירו בצלחת נלאה להשיבה
 16 מיו : חכם עצל כעניו משבעה
 משיבי טעם : מחוק נאני כלב 17
 עבר מתקנר על ריב לא לו :
 18 כמחלה חורה יקום חצים ומת :
 19 כן איש רמה אח רקה ואמר הלא
 משחק אני : באפס עצים הכרה 20
 אש וכאון נלגן ישחק סדון : פתם 21
 לגחלים ועצים לאש ואיש מיונים
 לחיה ריב : דברי נהגן כמתלהמים 22
 ותם ידיו חרי במן : כסף סינים 23
 מצפה על תיש שפתים דלוקים וכ
 רע : בישפתו יכר שונא ובלקבו 24
 ישח חסרה : כי תגן אולו אל כה
 תאמן בו כי שכת חוקבות בלבו :
 25 תכטה שגאה כמשאן הגלדי רתו 26
 בקה

25 כה

א גם אלה משלי שלמה אשר
 העניקו אנשו חזקיה מלך יהודה :
 2 כבר אלהים הסדר דבר וכבר מלכים
 3 חקר רבר : שמים לרום וארץ
 4 לעמק ולב מלכים אין חקר : הגו
 5 סינים מסכת וצא לצדף כלי : הגו
 רשע לפני סלך ויכון בצדק כסאו :
 6 אל תחזק לפני סלך ובמקום
 7 גדלים אל תעטר : כי טוב אמר
 לך עלה הנה מהשפילך לפני נריב
 8 אשר ראו עיניך : אל תצא לרב
 סהר פן סה תעשה באחריותה
 9 בהכלום אחר קעניו כן ריב את רעך
 10 וסור אחר אל הגל : פן יחסך
 11 שמע ודבין לא תשוב : תפוחי
 12 ותב במשכורת כסף רבר דבר ער
 13 אמניו : גם זהב וחלי כהם מוכות
 14 חכם על און שמערת : מצנת שלג
 15 כיום קציר צור נאמן לשלחו ונפש
 16 ארנו יושב : נשיאים ורוח גישם
 17 און איש סההלל במתת שקר :
 18 בארך אפים יפתה קצין ולשון
 19 רכה השבר גים : דבש מצארן
 20 אכל דין פן תשבענו והקאתו : הקר
 21 רגלך סכית רעך פן ישבעך ושנאר :
 22 כמין וחרב וחץ שנון איש ענר
 23 כרעתו עד שקר : שן רעה וחר
 24 סיעור סבטז בוגד ביום צדתי :
 25 סיעור בוג ביום קרה חסין על

23. Lith. Bibl. II. 4, 658. Beckhaus de scriptis proph. p. 55. nr.

22. Bibl. Brem. IV. 3, v. 6. 77. Kusp. ad aw. p. 365.

27, 28. Mith. N. O. B. 7, 204.

27. Schnurr. Disf. p. 100.

27. Arnoldt in Prot. p. 117. 77.

XXVI.

34. Mith. N. O. B. 7, 205.

XXV.

1. Temp. Helv. II. 447. 4.

3. Temp. Helv. II. 449.

4, 5. Mith. N. O. B. 7, 205.

2. Arnoldt Disf. p. 49. 4.

3. Arnoldt Prot. p. 124. 77.

6, 7. Mith. N. O. B. 7, 206. 4.

7. 177. Schnurr. op. min. p. 232.

8. Disf. antiqu. III. 2, p. 70.

7. 187. de la picaunt. Lith. Bibl. X. 3, 526.

9, 10. Mith. N. O. B. 7, 207.

10. Lith. Bibl. II. 4, 659.

13. Conf. Val. & nr. Diödel, & ad auz. illustrationem de la Roque, Voyage de Lignis & de Monte Libani, V. I. p. 74.

Mith. N. O. B. 5, 196. Schnurr. Disf. p. 101.

Quintus. Mith. 2: 189. Haranbeg. in Omnia Historia II. p. 365 ff.

15. Mith. N. O. B. 7, 206.

16. Mith. N. O. B. 7, 208.

17. Temp. Helv. II. 449.

18. Temp. Helv. II. 449. Capell. in V. T. p. 474.

22, 23. Capell. in V. T. p. 474.

21. id. ad XVIII. 8. Temp. Helv. II. 449. 4.

23. Schnurr. Disf. p. 103.

18. Mith. O. B. 13, 26.

21, 22. W. W. an. ad H. L. p. 66. Conf. Hist. de l'Emp. Ottom. par Bouché. p. 116.

24 גור יגורל אבו צדוק וולד חכם
 וישמח בו : וישמח אביו ואמך כה
 וחגל ויולדת : תנה בני לכך לו 26
 ענין דרכי תרצה : כי שוה 27
 עמורה ומה דבאר צדק : נכורה
 אף היא כחתף תארב ונמוגים 28
 באדם חוסף : למו או למו אבוי 29
 למי מדונים : לכו שיה למו פענים
 חגלעי חללות עינים : למאחרים
 על היון לבאים להקור מספר : אף 31
 חרא יין כי יתארם כי יתן בכיס
 עני יתהלך במישורים : אחריתו 32
 נחש ישך וכצפני יפרש : ענין 33
 וראו זרח ולכך ידבר תהפכור :
 והיות כשכב כלבים וכשכב בראש 34
 הכר : הכנו כל חילוי הלמוני כה
 כל ידעתי מהי אקין אוסף אבקשו
 עור :

כ הודעתוך היום אף אחר : הלא
 כחכתי לך שלשום במעצות ורעת :
 21 להודיעך קשם אכרוי אמת להשיב
 22 אמרים אמת לשלחך : אל תגול
 דל כויל הוא וי תרכא עמי בשערך
 23 כי יהור יריב ריבם ותבע ארת
 24 קבעיהם נפש : אל תרע ארת
 בעל אף ואת איש הטות לא תבוא :
 כה מן תאלף ארתו ולקחת מוקש
 26 לנפשו : אל תהי בחקעי כף
 27 בערבים משאור : אם אין לך
 לשלט למה יתן משכך מחחתיך :
 28 אל חסג נכול עולם אשר עשו
 29 אבותיך : חזית איש מקור במלאתו
 לפני מלכים ותיצב כל ותיצב לפני
 השמים :

כ"ג 23

א כי תשב ללחום את מושל בין
 2 חבין את אשר לפניך : ושפרת
 שכן בעלך אם בעל נפש אחרי :
 3 ו תחאו למטענותיו והוא לחם
 4 טובים : אך תוע העשיר
 5 מבינתך חרף : התעת ענין בו
 ואינו כי עשר יעשה לו נגפים
 6 כנשר ונף השטים : אל תלהם
 ארת לחם רע עין ואל תחאו
 7 למטענותיו : כי כמו שער בנפשו
 כן הוא אכול ושחת יאמר לך ולכו
 8 כל עמך : סרך אגלות תקואתה
 9 וישחת דבריך הנעפים : באוני
 כמור אל תרבו כי יבה לשכר
 10 מלוי : אל תג נבול עולם
 11 ובשרי יתומים אל תבא : כי
 נאלם חוק הוא יריב את ריבם
 12 אחיך : הביאה לטוסר לבך ואונך
 13 לאמרי דערת : אל תמנע מערך
 מוסר כי תכנו בשכט לא יסרת
 14 אחי בשבט תכנו ונפשו משאור
 15 הוצר : בני אם חכם לבך
 16 וישמח לבי גם אני : ותעלונה
 כלותי כדבר שפוחך מישורים :
 17 וקנא לך כחטאים כי אם כוראת
 18 יהור כל היום : כי אם יש
 19 אחרית ותקוץ לא תכרת : שבע
 אתה בני וחכם ואשר ברך לך
 20 והיבטכאי וין בולל כשר למו :
 21 כי סבא וולל יווי וקרעיים
 22 תלביש נוסר : שפע לאכיל זה
 23 ירדך ואל תבנו כי זקנה אכך : אמת
 קנה וי תסר חכמה ומוסר ובינה
 אדם

כ"ד 24

א אל תמנא באנשי רעה ואל
 תחאו להיות אדם : כי שר יהנה
 2 לבס ועמל שפתיים תדברנה :
 3 כחכמה יבנה ביתו ובהכונה יתכונן :
 4 וכרעת הדמים ילאו כל הון יקר
 5 ונעים : נבר חכם בענו ואיש רעת
 6 סאמן כח : כי כחבלות תקשר
 לך מדחברי ותשוער ברב יועין
 7 ראמות לאוול חכמות כשער לא
 8 יפחה פיהו : מחשב תרע לו ככל
 9 ממתה יקראו : זמת אולת חשאת
 10 ותועבת לאדם לין : התפרת
 11 ביום צרה צד כוכרי : הצל לקחים
 12 למות ומטים להרג אסתחשוך : כי
 האמר הן לא דעני זה הלא חכן
 13 לבורת הוא יבון ונצר נפשו הוא
 ידע והשיב לאדם כפעליו : אכל
 14 בני דבש כי טוב ונמת מחוק על
 חוכך : כן דעך חכמה לנפשך
 15 אם סצאת ויש אחרית ותקוץ לא
 16 תכרת : אל תארב רשע לנוה
 17 צדקת חשוד רכצו : כי שבע
 18 יפול צדק וקם ורשעים וכשלו
 19 ברעה : כנפול אייבך אל
 20 תישמח ובכשלו אל תל לכך : פן
 21 יראר יהור ורע כעניו והשיב
 22 מעליו אמו : אל תהדר במרעים
 23 וקנא כרשעים : כי לא הורה
 24 אחריר רע נר רשעים ודעך
 25 ורא את יהור בני ומלך עם שונים
 26 אל תתערב : כי סחאם יקום
 אדם

שנה מן חורש פתח עיניך שבע להם :
 14 רע רע ואמר הקונה ואול לו או
 טו והחלה : יש זהב רוב מנינים
 16 ובלי יקר שפתי דעך : לקח בנדו
 17 ערב זר ובעד נכרים חבלה :
 18 ערב לאיש להם שקר ואחר ימלא
 18 מיהו הצץ : מחשבות בעצה
 תכן ובתחבולת עשה מלחמה :
 19 גולתה פור הולך רכילו ולפתה
 כ שפתיו לא התערב : מקלל אביו
 ואמו דעך גרו באישון חשך :
 21 נתלה מכהלת בראשונה ואחריה
 22 לא הבך : אל תאמר אשלמה
 23 רע קור ליתוה וישע לך : חועבת
 יהור אבן ואבן ומאזני סרסם לא
 24 טוב : מיתה מצעני גבר ואם
 כה מה יבן דרכו : מוקש אדם ילע
 16 קדש ואחר נדיום לבקר : מרה
 רשעים מלך חכם וישב עליהם
 27 אופן : גר יהור נשמת אדם
 28 חפש בל חררי בטן : חסר ואמת
 יצרו מלך וסעד בהם כמא :
 29 חפארת בחורים כחם והדר זקנים
 ל שוכר : חברתו פגע חמור
 ברע וממות חררי בטן :

21 כא

א מלני מים לב מלך בוד יהוה
 2 על כל אשר יחפץ וישנו : כל דרך
 איש ושר בעיניו ותכן לבות יהוה :
 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה
 4 מזהב : רובם עינים ורחב לב גר
 ה רשעים חמארת : מחשבות
 חרוץ אך למחך ובל אץ אך
 6 למחסור : פעל אצרות בלשון
 שקר הבל נדף מבקשו מור :
 7 שך רשעים ונרם כי מאנו לעשות
 8 משפט : הפכתי דרך איש ור
 9 וך ישר פעלו : טוב לשכר
 על פח נא מאשרת מנינים וביח
 י חכר : נפש רשע אחר רע לא
 י יחן בעניו רעהו : בעניש לץ
 11 והכם פחיו וכהשכר לחכם יקח
 12 דעך : משכיר צדוק לבית רשע
 13 מסלף רשעים לרע : אטם אנו
 מעמרת דל גם הוא יקרא ולא
 14 יענה : חן בפתר וכפר אף
 15 ושחר בוחק חמה עור : שמחה
 לצדיק עשות משפט ומחמה לפעלו
 16 און : אדם חועה מדרך השגר
 7

בקהל רפאים ינוח : איש מחסר
 17 אהב שמחה אהב יון ושמן לא
 יעשיר : כפר לצדוק רשע וחח 18
 ישרים בונג : טוב שבה בארץ 19
 מדבר מאשר מנינים וכסם :
 אוצר נחמד ושמן בנור חכם כ
 וכסר אדם יבלענו : דרך 21
 צדקה וחסר ימצא חיים צדקה
 וכבוד : עור גברים עלה חכם 22
 ויוד ען מנחתה : שמר פיו 23
 ולשונו שחר מצורת נפשו : 24
 יהיר לין שמו עושה בעברת דוק :
 האות עצל חסיהנו כי מאנו ידיו 25
 לעשור : כל היום התאה האוה 26
 וצדיק יתן ולא יחשך : ובח רשעים 27
 תועבה אף כי בומר יביאנו :
 עד כזבים ואבן איש שמעו לצנח 28
 ידבר : העץ איש רשע בפניו וישר 29
 הוא יכין דרכו : אין חממה ל
 ואין חבונה ואיו עצה לגר
 יהור : סוס פונן ליום מלחמה 31
 וליתור החשועה :

22 כב

נבחר שם מעשר רב מסקא א
 ומוחב הז טוב : עשיר ורש נפשו 2
 עשה נלם יהור : ערום ראח 3
 רעה ויסתר ופתים עברו ונעשו :
 עקב ענוה יראור יהור : עשר וכבוד 4
 וחיים : צנים מחים כדרך עקש ה
 שומר נפשו ירחק מהם : חן 6
 לנער על פי דרכו גם כי יוקן לא
 יסור מסנה : עשיר ברשים 7
 ימשור ועבר לוח לאיש מלור :
 זורע עולה יקצור און וישב עברו 8
 יכלה : טוב עין הוא יברך 9
 כי חן מלחה לרד : גרש לץ 10
 ויצא סרון וישבת דון וקלון :
 אהב טהור לב חן שפתי רעהו מלך : 11
 עני יהוה נצור דעת ויסלף דברי 12
 נט : אפר עצל ארי בחון בחון 13
 רחבות ארצו : שוה עמקו פי 14
 ורחו זקום יהור ופול שם : אולת 15
 קשורה בלב נקי שבת מוסר
 16 ורחוקה מפנו : עשק דל להרבות 17
 לו נתן לעשיר אך למחסור : הש 17
 אונן ושבע דברי חכמים ולכן
 חשית לרעהו : כי נעים כי 18
 חשמים ככסוף וכנו יחור על
 שפתיו : להיות ביהור מבטחך 19
 ב : חודעתך

21. להלן Sch. op. min. p. 229.

25. Sch. op. min. p. 230.

26. Cappell. in v.t. p. 474.

30. Bibled. op. Str. Der. p. 35.
XXI.

4. Mich. N.O.B. 7, 195.

6. Lich. Bibl. II. 4. Log. Arn. Ave. p. 105 ff.

8. Cappell. in v.t. p. 474.

9. Mich. N.O.B. 7, 196.

12. arn. Prot. p. 110 ff.

14. להלן Sch. op. min. p. 230.

16. advers. vna Rau...

28. Sch. op. min. p. 503. Cappell. in v.t. p. 474.

XXII.

3. Mich. N.O.B. 7, 197.

5. Mich. N.O.B. 7, 198.

6. Sch. op. min. p. 380.

8. Lich. Bibl. II. 4. 659.

12. Mich. N.O.B. 7, 198.

26. Rech. Bibl. II. 4, 66a. Symb. Hag. 1, 81.

27. 771 x. Schult. op. min. p. 224. Wuen. Ad. H.
p. 279.

28. Wuen. Ad. H. L. T. p. 211.

XVIII.

Bibl. Brem. IV. 3, 123. Capell. in V. T. p. 473.
3. Schult. op. min. p. 225. Rech. Bibl. II. 4, 660.
Mich. N. O. B. 7, 193. Schulz. Disf. p. 114.

^{Wuen. Ad. H.}
10. Ad. H. L. T. p. 346.

11. 430. Capell. in V. T. p. 314.

6. Mich. N. O. B. 7, 193. Ann. Pr. p. 96.

8. 727 x. Schult. op. min. p. 225. it. p. 383.
וּמִיָּדָהּ Capell. in V. T. p. 474.

15. Bibled. op. Sch. L. T. p. 53.

19. 771. Syll. Disf. I. p. 535. 4.

20. Wuen. ad. H. p. 226.

22. Ann. Pr. p. 102.

10. 771 x. Sch. op. min. p. 227.

24. Keimpod ad. Ann. p. 299.

21. Mich. N. O. B. 7, 194.

29. Mich. N. O. B. 7, 194. Ann. Pr. p. 27.

~~XXX.~~

23. Ad. H. L. T. p. 346.

2. Grave, vatic. Nah. & Hab. p. 95.

XIX.

1. Rech. Bibl. II. 4, 659.

3. Mich. N. O. B. 7, 195.

2. Ann. Pr. p. 100.

6. Ann. Pr. p. 106.

24 משפט: את מני מבין חכמה ועיני
 כה כסיל בקצה ארץ: כעס לאביו בן
 26 כסיל ומסר לילדותו: גם ענוש לעדיק
 לא טוב להכות גרובים על ישר:
 27 חושך אמרו יודע דעת וקר רוח
 28 איש חבונה: גם אויל מחרוש חכב
 והשב אטם שפתיו נבון:

18 יהוה

כל אחו רש שנאחו אף כי מרעהו
 רהקו ממנו מדרך אמרים לא חמה:
 8 קנה לב אהב נפשו שמר חבונתו
 למצא טוב: ער שקרום לא ינקר
 9 ויפיה כובים ואבר: לא נאור
 לכסיל חענוג אף כי לעכר משר
 11 כשרים: שכל אדם האריך אמו
 ותפארתו עבר על פשע: נהם
 12 ככפיר זקף מלך וכמלך ער עשב
 רצונו: הות לאביו בן כסיל ודלה
 13 טרר כריני אשה: בות והון נחלה
 14 אבות ומידוה אשה משבלת: עזלה
 15 תפול תרומה נפש רשיה הרעב:
 שמר מצוה שמר נפשו בזה דרכו
 16 ויסת: מלוה יהוה חונן דל וגמלו
 17 ישלם לו: יסר בכך כי יש תקור
 18 ואל הסיוה אל חשא נמשך: גר
 19 חמה נשא ענש כי אם תציר ועור
 תוסף: שמע עצה וקבל מוסר למען
 20 תחכם באחריתך: רבות מחשבות
 21 בלב איש ועצת יהוה היא תקום:
 תאות אדם חמו ושוכ רש מאיש
 22 מוב: יראת יהוה לחיים ושבע ולין
 23 כל יפקר רע: טמן עצל יוד בצלחת
 24 גם אל מיהו לא ישיבנה: לין תכה
 ופרו יערם והוכיח לנבון ובו
 26 דעת: משרר אב וברוה אם בן
 27 מביש ומחפור: חדל בני לשמע
 28 מוסר לשגורת מאמרו דעת: ער
 בליעל ולוין משפטו ופי רשעים ובלע
 29 און: נכונו ללצים שפטם ומתלמות
 לנו כסילים:

20 כ

לין היון המה שכר וכר שנה בו
 לא וחכס: נהם ככפיר אימת מלך
 2 מתעברו חוטא נמשו: כבוד לאיש
 3 שבת מריב וכל אויל יחגלע:
 מתרף עצל לא יחרש וישרר בקצור
 4 ואין: מים עמקום עצה בלב איש
 ואיש חבונה ידלגה: רב ארם
 5 יקרא איש חסד ואיש אמונים מי
 6 וכפא: מתהלך בחסו צדיק אשר
 7 בניו אחריו: מלך וישב ער
 8 כסא דין מודה בעניו מלך רע:
 9 מי יאמר וכיניו לבו סהרתי
 10 מחמאתי: אבן ואבן איפרי
 11 ואיפה תועבת יהוה גם שנוים:
 גם כעלליו יתברך נער אם יראם
 12 ישר פעלו: און שמעת ועין ראה
 13 יהוה עשה גם שיהם: אל תארה
 שנה

19 יש

א טוב רש הולך בחמו בעקש
 2 שפתיו והוא כסיל: גם בלא דעת
 נמש לא טוב ואץ ברנלים חוטא:
 3 אולה ארם הסתף דרכו ועל יהוה
 4 יזעף לבו: מון יסף רעים רבים
 5 דל מרעהו יסר: ער שקרום לא
 6 ינקר ויפיה כובים לא ימלם: רבים
 וחדל פני גרוב וכל הרע לאיש מתן:

עצל כמשמרת הדיק וארח ישרים
 כ סללה : בן חכם ישמח אב וכסיל
 21 אדם כחה אמו : אולת שמחה
 להסר לב ואיש חכונה וישר לבח :
 22 הפר מהשבות : כאין סוד וכבר
 23 ועצים הקוס : שפחה לאיש במענה
 24 פיו ודבר בעתו מר : טוב : ארח
 חיים למעלה למשכיל למען סוד
 כה משאור מטה : בות נאים יסח
 26 יהיה ויצב זבול אלמנה : תועבת
 יחיה מהשבורת רע ושהריבס אמי
 27 נעם : עבר ביהו בוצע בצע ושונא
 28 מתנת יהיה : לב צדיקה יהנה לענות
 29 ופי רשעים יביע רעות : רחוק
 וחוה מרשעים וחפלה צדקים ישמעו :
 ל מאור עינים ישמח לב שמועה טובה
 ח הדישן עם : און שמערת תוכחה
 ח חיים בקרב חכמים הליו : מרע
 מוכר מאם נפשו ושמע תוכחה קונה
 ח לב : יראת יהוה מוכר חכמה ולפני
 כבוד עונה :

מקור חיים שכל בעליו ומוסר 22
 אולים אולת : לב חכם ישכיל 23
 פתו ועל שפתו יסוף לקח : צוף 24
 רבש אמרו נעם מרוק לנפש ומרמא
 לעם : יש דרך ישר לפני איש כה
 ואחריהה דרכי מוח : נפש עמל 26
 עמלה לו כי אנה עליו פיהו : איש 27
 בלועל כרה רעה ועל שפתו כאש
 צרבת : איש חתפכות ישלח מרוק 28
 ונרנן מפריד אליף : איש חכם 29
 יפתה רעהו והולכו בדרך לא טוב :
 ענה עיניו לחשב חתפכות קרן ל
 שפתו כלה רעה : עטרת תפארת 31
 ישיבה בדרך צדקה חמצא : טוב 32
 אך אפים מכבד ומשיל כרוח
 מלכר עיר : חזיק וישל את הגורל 33
 ומיהוה כל משפט :

יז

טוב פח חרבה ושלוה כה מבירת א
 מלא זבחו ריב : עבר משכיל ומשל 2
 כבן מביש ובחור אחים חלק נחלה :
 מצרף לכסף וכור לזהב וכחן לבנוח 3
 יהוה : מרע מקשיב על שפת און 4
 שפר מוין על לשון הות : לענה
 לרש חרף עשהו שמה לאוד לא
 יגקה : עשרת זקנים בני בנים 6
 ותפארת בנים אבותם : לא גאור 7
 לנבל שפת יתר אף כי לנזיב שפת
 שקר : אכוןן השחרו בנינו בעליו 8
 אל כל אשר ימנה ושכיל : מכסה 9
 פשע מכבש אהבה ושנה בדבר
 מפריד אליף : תחת גערה כמבין ר
 מהכות כסיל מאה : אך סרו יבקש 11
 רע ומלאך אכורו ישלח בו : מגו 12
 רב שכול באיש ואל כסיל באולתו :
 משיב רעה תחרת טובה לא חמיש 13
 רעה מבוחו : פוטר מיסראשית 14
 מרון ולפני החגלע חריב נמוש :
 מצויק רשע ומרשיע צדיק תועבת 15
 יהוה גם שניהם : למה זה מחיר 16
 בור כסיל לקנות חכמה ולב און :
 בכל קח אהב הרע ואח לצרה וילך : 17
 אדם חסר לב חקק קף ערב ערבה 18
 לפני רעהו : אהב פשע אהב מצר 19
 מנביה פתחו ומבשש שבר : עקש לב כ
 לא יסא טוב ונתחם כדלשונו יקר
 ברעה : יוד כסיל לחוננה לו ולא 21
 ישמח אבי בכל : לב שמה ייטב 22
 נהה ורוח נבאה חביש נרם : שחר 23
 חק רשע יקח להטות ארחות
 משפט : ב 1

יח

א לאדם מעריני לב ופיהוה מענה
 2 לשון : כל דרכי איש זך בעיניו
 3 וחכן רוחות יהוה : נל אל יהוה
 4 מעשיך ויבנו מהשבתוך : כל פעל
 יהוה למענהו וגם רשע לזוט רעה
 ח תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא
 6 יגקה : בחסר ואמת וכפר עון
 7 ובידאח יהוה סור מרע : כרצות
 יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם
 8 אחו : טוב מנט בצדקה סרב
 9 תמוורת בלא משפט : לב אדם
 ח חשב דרכו ויהוה יכין צערו : קסם
 על שפתו מלך כמשפט לא ועל פיו :
 ח פלס ומאני משפט ליהוה מעשהו
 12 כל אבני כים : תועבת מלכים עשות
 13 רשע כי בצדקה יכון כסא : רצון
 מלכים שפתו צדק ודבר ישרים
 14 יאהב : חסה מלך מלאכי כות ואיש
 ט חכם כפרנה : באור פני מלך חיים
 16 ורצונו כעב מלקוש : קנה חכמה
 סח טוב מריון וקנות בינה נחנה
 17 סנקה : מסלת ישרים סור מרע
 18 וסור נפשו נצר דרכו : לפני שבר
 19 און ולפני בשלון גבה רוח : טוב
 ששל רוח את עינים מולק שלל את
 כ נאים : משכיל על דבר יקצא טוב
 ח וביטח ביהוה אשירו : לחכם לב
 יקרא נבון וסתק שפתו וסוף לקח :

20. Schurr. Ditz. p. 17.

Symb. Hag. 1, 78.

21. Lich. Bibl. II. 4. 663. Ann. Proc. p. 82. 47.

30. Brict. Orig. II. p. 32. 47.

27. Mich. N.O.B. 7, 190. Ann. Proc. p. 86. 47.

28. Syll. Ditz. II. 1168.

1. Foppell. int. I. p. 973. XVII.

2. Veltb. Com. 2, 504.

33. Waaen. 2. Hl. p. 206. XVI.

4. 770 etc. Schult. Op. min. p. 221. - Mich. N.O.B. 7, 192.

3. Mich. N.O.B. 7, 191.

4. Lich. Bibl. II. 4. 663. Bibl. Beem. IV. 3, 177. 47.

Veltb. Com. 3: 320.

8. 4. 5 w. F. m. d. f. p. 3.

6. Mich. N.O.B. 7, 191.

10. Schult. Op. min. p. 223. Ann. Proc. p. 89. 47.
At. sent. p. 327.

17. Lich. Bibl. II. 4. 663. Symb. Hag. 1, 80. Waaen. 2.
At. sent. p. 164.

19. Mich. N.O.B. 12, 29. - N.O.B. 7, 192. Ann. Proc. p. 93. 47.
Symb. Hag. 1, 81.

8. Arnoldi ad Pr. p. 62 ff.

10. Mich. N.O.B. 7, 186. Symb. Aug. 1, 184.

11. Schult. Op. min. p. 216. Arnoldi ad Pr. p. 71 ff. 23. Schult. Op. min. p. 379.

15. Schult. orig. 1. p. 256.

16. Schult. Op. min. p. 218.

17. Leh. Bibl. I. 4, 662. Arnoldi ad Pr. p. 76.

18. Am. ad Pr. p. 76.

19. Am. ad Pr. p. 77 ff.

21. Am. ad Pr. p. 81.

23. Mich. N.O.B. 7, 186. Am. ad Pr. p. 81 ff. coll.

Schult. orig. 1. p. 359 ff.

XIV.

24. Schult. Op. min. p. 219. Corona sapientum est coron-
saetia col. vlt. id. p. pro p. 1818 Leg. D. 118 cor. vobis

25. Mich. N.O.B. 7, 188. Bibl. Hist. Linc. Ind. 1. 1881.

26. Wae. ad Al. p. 186. XL p. 91.

28. Mich. N.O.B. 7, 189.

30. Schult. Op. min. p. 220.

32. Metast. de an. imm. et. t. p. 63. Mus. 2018.
de mens. VI. 191. Wae. ad Al. p. 332. 23718 concilio

33. Schult. not. ad Genes. p. 88. ff. Bibl. Hist. Aug. 4: 128

Bibl. Hist. Aug.
ub. sup. p. 74.

XV.

3. W. Schult. Op. min. p. 218.

4. Am. Puv. p. 115.

9. Leh. Bibl. II. 5, 650.

13. Leh. Bibl. I. 5, p. 74 ff.

13, 14. Mich. N.O.B. 7, ~~187~~¹⁸⁷⁰

17. Mich. N.O.B. 7, 189.

17. Mich. N.O.B. 7, 188. Bibl. Dram. IV. 3, 113 ff.

19. Leh. Bibl. II. 4, 662.

8 כמר נפש איש עשירו ורש לא שמתן
 9 נערה : אור צדיקים ישמח וגר
 10 רשעים ורעך : רק ברוח והן מצה
 11 ואת נועמים חכמה : הן מהבדל
 12 ומעט וקבץ על יד ירבה : הוחלת
 13 ממשכה מחלה לב ועץ חיים האוה
 14 באה : בו לדבר יחבל לו וירא
 15 מצוה הוא ישלם : תורת חכם
 16 מקור חיים לסור ממקושי מור :
 17 שכל טוב ותן חן ודרך בנאים איתן :
 18 כל ערום יעשה ברעית ובסיל ופרש
 19 אולת : מלאך רשע יפל ברע וציר
 20 אמונים כרפא : ריש וקלון פורע
 21 מוסר ושטר תוכחה יכבד : האוה
 22 נהיה תערב לגפש והועבת כסילים
 23 כ סור טרע : הלך ארץ חכמים
 24 והכם ורעה כסילים רוע : חטאים
 25 הרפה רעה ואה צדיקים ישלם טוב :
 26 טוב ינחל בני ננים וצפון לצדיק
 27 חיל חוטא : רב אכל נדך ראשים
 28 ויש נספה בלא משפט : הושיע
 29 שכמו שגוא בנו ואהבו שחרו מוסר :
 30 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים
 31 חסר :

רעים לפני טובים ורשעים ער
 שיערי צדיק : גם לרעהו ישנא
 21 רש ואהבי עשיר רבים : בו
 22 לרעהו חוטא ומהונן עניים אשירי :
 23 הלוה יתעו הרשירע וחסד ואמר
 24 חרשו טוב : בכל עצב יהיה מותר
 25 ויכר שפתים אך לפהטור : עשרת
 26 חכמים עושהם אולת כסילים אולת :
 27 מציל נפשות עד אמת ויפיה כובים כה
 28 מרפה : ביראת יהוה מבטח ע
 29 ולבנו יהיה מחסה : יראת יהוה
 30 מקור חיים לסור ממקושי מור :
 31 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם
 32 מחתת רוון : ארך אפים רב
 33 הבנה וקצר רוח כרים אולת :
 34 חיי כשרים לב מרפא ורקב עצמות
 35 קנארי : עשק דל חרף עשהו
 36 ובכברו חנן אביון : ברעחו
 37 ויהי רשע וחסה כמותו צדיק :
 38 בלב נבון תנוח חמרה ובקרב
 39 כסילים חרוע : צדקה חרומם
 40 ניו וחסר לאמים חטאת : רצון מלך לה
 41 לעקר כשפילו ועברתו תהיה מביש :

טו 15

מענה רך ישיב חמה ודבר
 2 עצב יעלה אף : לשון
 3 חכמים תושב דעת ופי כסילים
 4 יביע אולת : בכל מקום עוני
 5 יהוה צופת רעים וטובים : מרפא
 6 לשון עין חיים וסוף בה שבר ברה :
 7 אויל יגאן מוסר אביו ושמר תוכחה
 8 יקרים : ברת צדיק חסן רב
 9 ובחבואת רשע נעכרת : שפתי
 10 חכמים וירו דעת ולב כסילים
 11 כן : זבח רשעים תועבת יהוה
 12 וחפלת ישוים רצונ : הועבת
 13 יהוה דרך רשע ומרחץ צדקה
 14 יאהב : מוסר רע לעוב ארה שגוא
 15 הוכחת ימות : שאול ואביון נגד
 16 יהוה אף בו לבות בנו אום : לא
 17 יאהב לין הובת לו אל חכמים
 18 ילך : לב שמת ייטיב פנים
 19 וכעצבת לב רוח נבאה : לב נבון
 20 ובקש דעת ופני כסילים ירעה
 21 אולת : כל ימו עני רעים ושוב
 22 לב משהה רביד : טוב מעש ביראת
 23 יהוה מאוצר רב ומחומה בו : טוב
 24 ארחת ירק ואהבה שם כשור אבות
 25 ישנא בו : איש חסה יגרה מור
 26 ארך אפים ישקט ריב : דרך
 27 עצל

יד 14

א חכמות נשים בנהו ביתה ואולת
 2 כיריה תהרסנו : הולך בישרו
 3 ורא ויחר וגללו ורכיו בחרו :
 4 כפי אויל חסר נאווה ושפתי חכמים
 5 השמורם : באין אלמים אבות בר
 6 הרב תבואות ככה שור : עד
 7 אמונים לא יקוב ויפיה כובים עד
 8 שקר : בקש לין חכמה ואין ורעה
 9 לנבון נקל : לך מנגר לאיש כסיל
 10 ובל דעת שפתי רעת : חכמה
 11 ערום הבין דרכו ואולת כסילים
 12 מרמה : אולם ילין אשם ובין
 13 וישוים רצון : לב יודע מות נפשו
 14 ובשמחתו לא יתערב זר : ביר
 15 רשעים ישפר ואלה ישרים יפירו :
 16 יש דרך ושר לפני איש ואותרו
 17 דרכו טוח : גם בשחק ימאב לב
 18 ואחריתה שמחה תונה : מרטי
 19 ישבע סוג לב ומעליו איש טוב :
 20 פתי יאמין לכל רבר וערום יבין
 21 לאשרו : חכם ריא ותי מדע
 22 ובסיל מתעבר ובגוש : קצר
 23 אפים יעשה אולת ואיש מוסר
 24 ישנא : נחלו פתאים אולת
 25 וערומים יכחירו דעת : שח

2
2
3
3

8 ותחלת צדיקים שמהה והקול רשעים
 29 תאמר : מען להם דרך יהוה
 ל ומהנה למעלו און : צדק לעולם
 כל יום ורשעים לא ישכנו ארץ :
 31 מי צדק ינוב חכמה ולשון התפנות
 32 חכרת : שפתו צדק ודעון רצון
 ופי רשעים התפנות :

יא

א מאוני ברמה תועבת יהוה ואבן
 2 שלמה רצונו : בא זרון ויבא
 3 קלון ואת צנונים חכמה : חמרה
 ישרים תהם סלף בניים ושרם
 4 לא יועיל הון ביום קברה וצדקה
 ה הציל מסוח : צדקת חמים תישר
 6 רכבו וברשעתו ימל רשע : צדקת
 ישרים תצילם ובהוה בניים ילכו
 7 במרת אדם רשע תאמר הקודה
 8 ותהולת אונים אבדה : צדק
 9 סורה נחלק ויבא רשע תחתיו
 10 במרה הנה ישתרו רעהו וברשת
 11 צדיקים יהלצו : בטוב צדיקים
 תעלין לרהי ובאבר רשעים רנה :
 12 בברכת ישרים חרום קרחוכפי
 13 רשעים תרהס : בו לרעהו חסר
 14 לב ואיש תבונת יחרוש : הולך
 15 כחיל מנלה מר ונאמנרות מכסה
 16 דבר : באון החבלות ימל עם
 17 ותשונה ברב יועץ : רע ורוע כי
 18 ערב זו ושונא הוקנים בוסה :
 19 אשה הן החמד כבוד וערצוים
 20 ותכבו נער : נמל ומשו איש חסר
 21 ועקר שארו אכזרי : רשע עשיר
 22 פעלת שקר ורע צדקה שכה אמת :
 23 כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו :
 24 תועבת יהוה עקשי לב ורצונו חמימו
 25 צדיקים נמלט : נזם חב כאף
 26 חזיר אשה יפה וסרת טעם : האות
 27 צדיקים אך טוב הקודת רשעים
 28 עברה : יש ממור וטפת עור וחשך
 29 כה מישר אך למחזור : נפש ברכיו
 30 חרשן ומורה גם הוא יורא : מנע
 31 נר יקברו לאום ובכרה לראש
 32 משיביר : שדו טוב יבקש רצון
 33 וררש רעה רבואנו : בוסה כעשרו
 34 הוא ימל וכעלה צדיקים וסרחו :
 35 עבר ביחו ינהל רוח ועבר אויר
 36 לה חכם לב : מרי צדק עץ חיים
 37 ולקח נמשורת חכם : הן צדק
 38 בארץ ישלם את כי רשע והטאת :

יג

א כן חכם מומר אכזרין לא שטע א
 2 נערה : מפרי פי איש ואכל טוב
 3 ונפש בניים חסם : נצר פיו שטר
 4 נמשו משק שפתיו מהחה לו :
 5 מתאהו ואין נפשו נעלז ונפש הרצום
 6 הרשע : דבר שקר ישגא צדק ה
 7 ורשע יבאיש ויהפיר : צדקה תצר
 8 חסר דרך ורשעה חסלה הטאח : יש
 9 מתעשר ואין כל מרושש והון רב :
 10 ב ה

א אהב מומר אהב דעת ושונא א
 2 תוכרת בער : טוב ימק רצון
 3 מיהו ואיש מנמת ירשע : לא
 4 וכן אדם ברשע ושרש צדיקים כל
 5 ימס : אשת חיל עשורת כעלה
 6 וברכב בעצמותיו מבושה : מחשבות ה
 7 צדיקים משפט החבלות רשעים
 8 מרמה : דברי רשעים ארב רם
 9 ופי ירשע יצילם : הפוך רשעים
 10 ואינם ובית צדיקים יקטר : לפי
 11 שכלו יהלך איש ונעוה לב יהוה
 12 לבו : טוב נקלה ועבר לו
 13 ממתכבר וחסר להם : יודע צדק
 14 נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי :
 15 עבר אמתו ושבע להם ומרוח
 16 ריקים חסר לב : חמד רשע מצור
 17 רעים ושרש צדיקים יתן : בפשע
 18 שפתים סוקש רע ויצא מצרה צדיק :
 19 מפרי פי איש ישבע טוב ונסול יד
 20 אדם ישוב לו : דרך אויל ישר טו
 21 בעינו ושבע לעצה חכם : אויל
 22 כיום יודע כעסו וכסה קלון ערום :
 23 יביה אכונה יגד צדק וער שקר
 24 מרמה : יש בוסה כמרוחות חרב
 25 ולשון חכמים טרפא : שפת אמת
 26 הכון לעדו ער ארגיעה לשון שקר :
 27 בוסה בלב חרשי רע וליועצי שלום
 28 שמחה : לא יאנה לצדיק כל און
 29 ורשעים מלאו רע : תועבת יהוה
 30 שפתו שקר וקשו אמונה רצונו :
 31 אדם ערום כסח דעת ולב כסילים
 32 וקרא אולת : יד חרוצים המשו
 33 ויטהו תהיה לסם : ראגה כלב
 34 יתר כרעתו ודבר טוב ישמחה :
 35 התקעם : לא ודרך רמיה ציוו והון
 36 אדם יתר חרוץ : בארת צדקה
 37 חיים ודרך נחובה אל מות :

29. Arnoldi ad Pror. p. 46.6. Symb. Hog. 1777.

XI.

9. Mich. N. O. B. 7, 185.3. Schult. op. min. p. 211. Arnoldi Pror. p. 47 ff.11. Symb. Hog. 1778.6. Schult. op. min. p. 213.7. Reparat. II. p. 267. Monat. Gesch. der Menschh. 1790.9. Lich. Bill. II. 4, 661.19. Ursachen ad Alti. prot. p. 180.13. Ursachen ad Alti. p. 276.19. Arnoldi ad Pror. p. 31.20. Lich. Bill. II. 4, 662. Arnoldi ad Pror. p. 61. ff.21. Lich. Bill. II. 4, 667. Mich. N. O. B. 7, 185. Schwer
Dif. p. 112.27. Lich. Bill. II. 4, 661.26. vid. ad Thren. p. 93.19. Arnoldi ad Pror. p. 51. Symb. Hog. 1776.27. Reparat. II. p. 268. Lich. Bill. II. 4, 658.
*Die langweilige Stückchen wird nicht op (by weilungstunde H)
manat da ob hie wirt best Yonandem Kordhaste Gred; dit is
nagelich, 1784*
20. Mich. N. O. B. 7, 186. Bilk. van Ta. Bittk. 1810. N. 3.
p. 38021. Schult. op. min. p. 214.

XIII.

23. Mich. N. O. B. 7, 184. Arnoldi ad Pror. p. 51. ff.1. Arnoldi ad Pror. p. 64.24. Schult. op. min. p. 215.24. 25. ann. ad Pror. p. 55 ff.4. Mich. N. O. B. 7, 186.30. Symb. Hog. 1775.6. Arnoldi ad Pror. p. 65. ff. Straid. ad Genet.
p. 90.31. Lich. Bill. II. 4, 662.7. 8. Mich. N. O. B. 13, 29.

12, 13. Leh. Sid. II. 4. 659.

14. Ag. 7772A.

16. Mid. N.O.B. 7, 183. Arnoldi Proc. p. 29.
ס'פ'ט) in jussu respunct 1752.

Arnoldi Proc. p. 30.

13. Schult. ad Namur p. 555.

21. Arnoldi Proc. p. 56.

22-25. Sid. Sid. Hag. III. 488-499.

X.

- 2. Gatake adus. 17.
- 4. Billed. op. 2. In. 2. p. 33.
- 5. Adth. Comm. 2, 504.
- 7. Schulz. op. 2. p. 128.
- 8. Mid. N.O.B. 7, 184.
- 9. Arnoldi ad Proc. p. 31-44.
- 10. Schult. Orig. II. p. 32.
- 12. Schulz. orig. p. 26.

IX.

1-12. Thes. X. I. 674-79.

14. Mid. N.O.B. 7, 184. Arnoldi ad Proc. p. 33-44.
~~Arnoldi ad Proc. p. 33-44.~~

16. Arnoldi ad Proc. p. 44-47.

19. Vitae. Adth. p. 232. et 274.

24. Synod. Aug. 1, 170.

- 1 למצאי דעת : קחו מסורי ואל-
- II כסף ודעת מחרוץ נבחר : כי טובה
- הכמה מפנינים וכל הפצים לא ישו
- 12 בה : אני חכמה שכנתי עומרת
- 13 ודעת מזמת אמצא : וראת יהוה
- שנאת רע נארה ונאן ודרדק ופי
- 14 התפלות שנאתי : לו נעה וחושיה
- טו אני בינה לי נבורה : כי מלכים
- 16 ימלכו ורונים יחוקקו צדק : כי
- שרים ישרו ונריכים כל שפטי ארץ :
- 17 אני אהביה אהב ופשתני ומצאני :
- 18 עשר וכבוד אחי הון עתקוצדקתי :
- 19 טוב מריי מחרוץ ופסו וחבואתי
- כ מכתף נבחר : בארח צדקה אהלך
- 21 כחור נחובת משפט : לחתירי
- 22 אהבי יש ואצרחתם אמלא : והוה
- קנני ראשית דרכי קים ספקלי
- 23 מאז : מקולם נכתי מראש מקרמי
- 24 ארץ : באון תהמות חוללתי באין
- כה מעינות נכדרי מים : כשרם הרים
- 26 המבעץ לפני נבעות חוללתי : עץ
- לא עשה ארץ וחוצה וראש עפרה
- 27 חבל : כהכינו שמים שם אני בחקן
- 28 חוג על פני ההום : באמצע שחקים
- 29 ממעל בעוון עינות תהום : בשומן
- ליב חקן ומים לא יעברו פיו בחוקן
- ל מסורי ארץ : ואהיה אצלו אמן
- 1 ואהיה שעשועים וים יום משחקתי
- 2 לפניו בכל עת : משחקת בתבלי
- 3 ארצו ושעשעני אה בני אדם : ונתנה
- בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו :
- 33 שמעו מוסי וחכמו וארץ חפרקו :
- 34 אשרי אדם שמעתי ללו לשקר על דלתתי
- לה יום יום לשטר מזונת פחתו : כי
- מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה :
- 36 וחמתי חכם נפשו כל משטאי אהבו
- מרת :

10

- משלי שלמה בן חכם ישמה אב
- א ובן כסיל תונת אמו : לא וועלו
- 2 אצרות רשע וצדקה תציל סמות :
- לא ירעיב יהוה נפש צדיק והורר
- 3 רשעים יהרף : ראש עשה כף
- 4 רמיה ויר הרוצים תעשיר : אנה
- ה בקיץ בן משכיל נורם בחציר בן
- 6 מביש : ברכות לראש צדיק ומו
- 7 רשעים יכסה חסם : זכר צדוק
- 8 לברכה וישם רשעים וירק : וחכם
- לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט :
- חולך בחום ילך בשח ומעקש דרכיו
- 9 יודע : קרץ עין וכן עצבת ואויל
- 10 שפתים ילבט : מקור חיים פי
- 11 צדיק ופי רשעים יכסה חסם :
- 12 שנאה תערר מניבים ועל כל פשעים
- 13 חכמה אהבה : בשפתי ובן חכמים
- 14 חכמה ושכט לנו חסר לב : חכמים
- 15 יצפנו דעת ופי אויל פחתה קרבה :
- הון עשיר קרית ענו מחלת דלים
- 16 רישם : פעלת צדוק לחיים תבואה
- 17 רשע לחמאת : ארת לחיים שומר
- 18 מוסר ועזב חוכמת סתנה : מכסה
- 19 שנאה שפתי שקר ומוציא רבה הוא
- כסיל : ברב רבנים לא יחדל פשע
- 10 חושך שפתיו שכיבול : כסף
- כ נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט :
- 21 שפתי צדיק ודעו רבים ואוילים
- 22 כהסר לב ימותו : ברכת יהוה
- 23 היא תעשיר ולא יפק עצב עמרה :
- 24 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה
- לאיש הבונה : מגורת רשע היא
- 25 כבואו וחארת צדיקים יתן : בעברי
- 26 סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם :
- כחמק לשנים ובעשן לעינים כן
- 26 העצר לשלחו : ידאר יהוה
- 27 רבסיף ימים ושעות רשעים התעצרה :
- הנחלת

9

- א חכמות בנתה ביהוה חכמה
- 2 עמוריה שבעה : שנתה נבחרה
- 3 טכרה יונה אף ערבה שלנתה :
- 3 שלהת נערתיה חקרא על גמי מרמי
- 4 קרת : מי פתי יסר הנה חסר לב
- ה אמרה לו : לכן לחמו בלחמי ושח
- 6 כיון מסכתי : עזבו מחאמי וחיו
- 7 ואשרו בדרך בינה : יסר לץ לקח
- 8 לו קלון ומוכות לרשע ממוס : אל
- חוכה לץ מן ישנאך הוכח להחכם
- 9 ויאבהך : תן לחכם ויהכם עוד
- י הודע צדיק ויסק לקח : ויגלה

6

ו

א בני אם ערכת לרעה תקעת לור
 ב כפוך : נוקשת באמרי פיר נלכרת
 ג באמרי פיר : עשה זאת אפוא בני
 והנצל כי באח כסף רעה לך התרפס
 ד ורחב רעך : אל תהן שנה לעיניך
 ה וחנומה לקעמפך : הנצל כעני
 ופיר וכצפוך סוד יקוש : לך אר
 נמלה עצל ראה דרכיה וחכם :
 ז אשר אין לה קצץ שטר ומשרי :
 ח הכין בקיץ לחמה אגרה בקצור
 ט מאכלה : ער מתי עצל תשכב מתי
 י הקים משנתך : מעט שנתך מעט
 תנומתך מעט חבק ימים לשכב :
 יא ובא כמהלך ראשך ומחרך כאיש
 יב סגן : אדם בלועל איש און הולך
 יג עקשות פה : קרין בעינו מולך
 יד כרגלו מרה באצבעותיו : תהפכתי
 כדבני הרש רע ככל עת מרניים
 טו ישלה : על כן פחאס יבוא אורו
 יז פתע ישבה ואין מרפא : שש הנה
 שגא יהיה ושבע חועבות נמשו
 יז עינים רסוח לשון שקר ורעים שפכות
 יח דם נקי : לב חרש מחשבות און
 יט רגלים סמחיות לרוץ לרעה : ופת
 כזבים עד שקר ומשלה מרגלים בין
 כ אחים : נצר בני מצוח אבך ואל
 זא חמש חורה אמך : קשרם על לבך
 כב חמיר ערם על נרנרותיך : בההחלךך
 כג חתומה אהך בשכבך תשמר עליך
 כד חתומות היא חשוחך : כי נר
 מצוח תורה און ודרך חיים חתומה
 כה מוסר : לשמרך מאשה רע מהלקת
 כו לה לשון נבריה : און החסר ופיר
 כז כלבבך ואל תהךך בעפעפיה : כי
 בעד אשה וזה עד כפר להם ואשת
 כח איש נפש יקרה העוד : הודתה
 כט איש אש בחיובו ונגדיו לא תשרפנה
 ל אס יחלך איש על הגחלים ורגליו
 לו לא תכנינה : כן הבא אר אשר
 ל רעהו לא יקח כל הנגע בה : לא
 לבו לנגב כי יגנוב למלא נפשו כי
 לו ירעה : ונמצא ישלם שבועתים אר
 לז ככל הון ביתו יחן : נאף אשר
 חסר לב משוחח נמשו הוא יעשנה :
 לו נגע וקלון ומצא וחרפתו לא תמחה :
 לז כי קנאה חמת נבר ולא תחמול ביום
 לה נקם : לא ישא פני כל כפר
 ולא יאבה כי תרבה
 שחר :
 U 4

7

ז

א בני שמר אמרי ובמותי הצמן א
 אהך : שמר מצותי וחיה וזוהתי
 ב כאישון עיניך : קשרם על אצבעותיך
 כ כתבם על לוח לבך : אמר לחכמה
 ד אחתי את ומוע לבונה תקרא :
 לשמרך מאשה ורה מנכריה אמרוה ה
 החלוקה : כי בחלון ביתי בעד
 ז אשנבו נשקמתי : וארא בפחאים
 ח אבינה בכנים נער חסר לב : ענר
 ט בנשק בערב יום באישון לילתי
 י ואמלה : והנה אשה לקראתו שתי
 יא וזה ונצתי לב : המיה היא וסורת
 יב כביהה לא ישכנו רגליה : מעס
 יג בחוץ מעס ברחבת ואר כל מה
 יד חארב : והחזיקה בו ונשקרה לו
 טו העוה מניה וחאר לו : וכחי
 טז שלמים עלי היום שלמתי נדתי :
 טז על כן וצאתי לקראתך לשחר מניך
 טז ואמנאך : מרברים רבתי ערשתי
 יז חטבות אשון מצרים : נפתי משכבתי
 יח מר אחלים וקמון : לכה נרחה
 יט דרים עד הבקר נחעלמה באחנים :
 כ כי און האיש בביתו חלך ברוד
 כא מרחוק : צורר הכסף לקח בידו
 כב ליום הכסף יבא ביתו : השחו ברב
 כג לקחה כחלק שפתיה חיותה : הולך
 כד אחריה פחאס כשור אר סבב יבא
 כה וכעס אל מוסר אויל : עד ופלה
 כז חן כבו כמה צפור אר פח ולא
 כח ידע כי בנפשו הוא : ועזה בנים
 כט שטעו לו והקשיבו לאמרי מי : אל כה
 ל בתוביות : כי רבים חללים
 לו הפילה ועצמים כל רגוניה : דרכי
 לו שאלו ביהת וירודו חתרוימות :

8

ח

א הלא חכמה תקרא וחכונה חחן א
 ב קולה : כראש מוסים עלי דרך
 ג בית נחיות נצה : לוי שערים
 ד לפי קרח מנזא פחחים חרטי :
 ה אלוים אישים אקרא וקולו אל בני
 ו אדם : הבינו פחאים עימה וכסילים
 ו הבינו לב : שמעו כי נגרים ארבר
 ז ומפתח שפתי מישרים : כי אמת
 ח והנה הכי וחועבת שפתי רשע
 ט בצדק כל אמרי מי אין ברכם נחמתי
 י ועקש : כלם נכחים לשכין וישרים
 לנצאי
 כ ד

2. Lied. Bibl. v. 2, 322. Mid. N.O.B. 7, 131.
3. N 152. Arnoldi in Flk. p. 4. 49.
 797 ג'ס'י ב'ד' 7974 ו'י' 797, in postscriptum
omni impiorum amici tui cum. Nec mala.
 797 multi eod. & dicit recte 797
5. 7170 Duallend g'riek 71575 a venatore.
vid. de hoc com. Syll. Dig. II. 1165. Edm. Arnoldi. 13.
6. 14. Horat. Sat. I. 3, 33. 4.
7. 157. Rom. li. p. 89. Mid. N.O.B. 7, 178.
11. Mid. N.O.B. 7, 178.
12. Mid. N.O.B. 7, 180.
13. Schult. op. II. p. 17-49.
19. 119. de versione Gr. vid. Syll. Dig. II. 867.
24. 199. Rijns d'art. p. 342 f.
24. Mid. N.O.B. 7, 181.
25. Arnoldi ad Rom. p. 10-15.
15. 7197. Het Rhynb met een Inabilid' woord
overeen te komen, dat toeknikken, met de oogen
tenken bequid. Reinhard, over de waarde der Hee
nijg. in de Zeeh. p. 73.
16. Mid. N.O.B. 10, 186.
17. Mid. N.O.B. 7, 182.
18. Greve, ult. Cap. Job. I. p. 96.
- 21-23. Arnoldi ad Rom. p. 10-27.
 21, 22. Id. op. 220.
 21. Lied. Bibl. X. 3, 526.
Mid. N.O.B. 9, 135.
- 22, 23. Reparat. XVI. p. 117. 117. Lied. Bibl. I. 5, 879.
22. Mid. N.O.B. 7, 183. Lied. Bibl. X. 3, 526.
25. 0. 0. Schult. ad Rom. I. p. 34.
- VIII.
3. Arnoldi ad Rom. p. 26.
- 4-36. Syll. Comm. 3: 337 f.
5. Arnoldi ad Rom. p. 28. Syll. Dig. 1, 75.

15. 7557. De vestione Gr. ad. Syll. Div. II. 867.

23. Lib. Bibl. VII. 4, 740.

18. Arch. H. O. B. 7, 172.

21. Arch. H. O. B. 7, 173.

V.

27. Lib. Bibl. VII. 4, 739.

5. Knipus ad ant. p. 341. ff.

6. Lib. Bibl. II. 4, 661. VII. 4, 739.

28. Arnoldi Pro. p. 56.

9, 10. Lib. Bibl. VII. 4, 740.

10. Sch. op. min. p. 379.

33. Arch. H. O. B. 7, 174.

34. Gotth. adus. 1. 8.

15-17. mun. ges. der m. arch. VI. p. 183. h. m. s.

16. 15151 Schilt. op. min. p. 211 & 503. Arch. H. O. B. 7, 176.

IV.

3, 4. Arch. H. O. B. 7, 174 ff.

19. Boed. Herz. P. l. l. c. 2. p. 8. Actu. Amic. 5, 51. ff.

14 כי טוב סהרה מסחר כסף ומחרון
 15 טו תבואתה: יקרה היא מפניו
 16 וכל הפצור לא ישון בה: ארך
 ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד:
 17 דרכה דרכי נעם וכל נתיבותיה
 18 שלום: עץ חיים היא למחויבים
 19 בה וחכמה אסר: יהוה בחכמה
 יסר ארץ כונן שמים בחכמה:
 20 כ רעהו התווסף נבקעו ושחקים
 21 ירעפו טל: בני אל ולו מעיניך
 22 נצר תושיה ונספה: יהיו היים
 23 לנמשך וזן לנרתיק: אז חלך
 24 לבטח דרךך ורגלך לא תגוף: אם
 השכב לא תפחד ושכבת ועירבה
 כה שנתך: אל תירא מפחד פתאם
 26 ומשאת רשעים כי חכא: כי יהוה
 ידור כסלך ושמר רגלך מלכד:
 27 חמונע טוב מנעלו בחיות לארץ
 28 ריך לעשות: אל תאמר לרעהך
 29 לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: אל
 תחרש על רעה רעה והוא יושב
 ל לבטח אתך: אל תרוב עם אדם
 3 חנם אם לא נמלך רעה: כי תקנא
 באיש חסם ואל תבחר בכל דרכיו:
 32 כי תחונעך יהוה גלו ואת ישראל
 33 סור: סאתת יהוה בבית רשע
 34 וגוה צדיקים יברך: אם ללצים
 לה הוא וליץ ולעניים יתן חן: כבוד
 חכמים יתלו וכסילים מרים קלון:

ועבר: כי לא ישנו אם לא ירעו
 וגולה שנחם אם לא יכשולו: כי
 לחמו להם רשע ויין חמסם ישנו:
 וארה צדיקים כאור נגה חולך ואור
 עד לנן היום: ררך רשעים
 כמפלגה לא ירעו כמה יכשלו: בני כ
 לדברי הקשיבה לאמרי הש אוני:
 4 וליו מעיניך שמרם בחוך לבך:
 כי חיים הם למצאיהם וכלל בשוץ
 מרפא: מכל משמר נצר לבך כי
 ממנו תוצאת חיים: הסר סמך
 עקשות פה ולווח שפתים הרחם
 סמך: עיניך לנחם יובט וקפניך כה
 וישירו נגדך: פלס מעגל רגלך
 וכל דרכך יכנו: אל חט וסין
 ושמאל הסר רגלך מרע:

ה 5

בני להכמתי הקשיבה להכונתי
 א הש אוני: לשמר סמורת ויער
 שפתיך ינצרו: כי נפת חטפנה
 שפתי וזה חלק משמו חכר:
 ואחריותה סרה כלענה הרה כחרב
 פות: רגליה ירחוה מות שאר
 צעדה והמנו: ארח חיים פן
 הפלס נעו מעלתיה לא חרע:
 ועתה בנים שמעו לי ואל הסורו
 מאמרי פי: הרחק מעליה ורחק
 ואל תמרב אל פיה בחיה: פן
 תתן לאחריים הורך ושנתך לאכזרי:
 פן ישכנו ורים כחך ועצבך בבית
 זכרי: ונהמת באחרותך בכבודך
 12 בשרך ושארך: ואסרת אין
 שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי:
 ולא שמעתי בקול מורי ולמלכתי
 לא השתו אוני: כמעט היהו
 בכל רע בחוך קהל ועדה: שחה
 מים מבורך וגוילים מתוך כארץ:
 יפצו מעינתך הוצק ברחבות פלגי
 מים: יהיו לך לנוד ואין לזרים
 אתך: יהי מקורך ברך ושם
 מאשת נעוריד: אילת אהבים
 ויעלת חן דריה יחד ככל ער
 באהבה השנה חסוד: ולמה
 השגה בני בורה ותחבק הקנבריה:
 כי נח עיני יהוה דרכי אושוכי
 מעלתו מפלס: עונותיו ילכדו
 אף הרשע ובהכלי השאתו ותמך:
 קנא ימאש באין מוסר
 וכרב אולתו
 ישנה:

א שמעו בנים מוסר אב והקשיבו
 2 לדעת בינה: כי לקח טוב נתתי
 3 לכם חורתי אל תעונו: כי בן
 הייתי לאביו רך ויהי לפני אמי:
 4 וירנו ויאמר לו יחמד דברי לבך
 ה שמר מצותי והיו: קנה חכמה:
 קנה בינה אל תשכח ואל השמאמרי
 6 פי: אל תעובה וחשמך אהבה
 7 וחצרך: ראשית חכמה קנה חכמה
 8 ובכל קניך קנה בונה: פלסלה
 והרובתך תבדך כי תחבקרה:
 9 תתן לראשך לזית חן עשרת הפארת
 10 תמנך: שמע בני קח אמרי וירבו
 11 לך שנות חיים: בדרך חכמה
 הרתך הדרכתיך במעגלי ישר:
 12 בלבחך לא יצר צעדך ואם חרוך לא
 13 תכשר: החזק כמסר אל הרף
 14 נצרה כי הוא חייך: בארת רשעים
 אל תבא ואל תאשר בדרך רעים:
 15 פרעהו אר תעבר בו שמה מעליו

ד 4

משלו

א I

א משלו שלמה בן דוד מלך
 2 ישראל : לדעת
 3 חכמה ומוסר להבין אמרי בני-ה:
 4 ומשירים : לתת לפחאים ערמ-
 5 ה לנער דעה ומוסר : ושמן חכם
 6 ויוסף לקח ונבון חתבלות יקנה:
 7 וחיותם : יראת יהוה ראשית
 8 דעה חכמה ומוסר אילים ביו :
 9 שמע בני מוסר אבין ואלי חמש
 10 הורח אמן : כי לוחתן הם לראשך
 11 וענקים לגרנותך : בני אם ימחוק
 12 חסאים א הכא : אם יאמרו למה
 13 אתנו נארכה לדם נצמנה לגוף חנם:
 14 ובלעם כשאלו חיים וחמסים כוודי
 15 בור : כל הן יקר נמצא נמלא
 16 בחינו שלל : גודלך פסול בחוכנו
 17 כים אחר יהוה לכלנו : בני אר-
 18 תך בדרך אדם מונעך מנתיבותי:
 19 כי רגלוהם רעו ורצו וימרו לשם
 20 דם : כי חנם מורה הרשע בעיני
 21 כל בעל כנה : והם לרשם יארבו
 22 יצפנו לנפשחם : כן ארחות כל
 23 בעצ בעצ את נפש בעליו יקח :
 24 חכמות בחון תרנה ברחובות תחן
 25 קולה : בראש המיות תקרא בפתחי
 26 שערים בעיר אמריה האמר : עד
 27 מחי פחים תאהבן פתי ולעים לצון
 28 חמיו להם וכלים ישנאו דעתו:
 29 השבו לחוכמתו הנה אביערה לכם
 30 רחוי אויעה דברי אתכם : יען
 31 קראתי וחמאנו גמתי ויו ואין
 32 בה מקשיב : וחמרעו כל עצתי וחוכתי
 33 לא אכיתם : גם אני באידיכם
 34 אשתק אלעז כבא פהיכם : כבא
 35 כשאוה פחדכם ואידיכם כסופה יאמה
 36 כבא עליכם צרה וצוקה : אז
 37 וקראני ולא אענה ושתדנו ולא
 38 יסמאני : תחת כי שנאו דעתך
 39 ל ויראת יהוה לא בחרו : לא אבו
 40 לעצמי נאצו כל חוכתי : ויאכלו
 41 מפרי דרכם וממנצתיים ישבעו : כי
 42 משובה פחים חרדגם ושלוח כסילים
 43 חאברם : ושטעו לי וישכן בבת ושואן
 44 משתר רעה : U 3

ב 2

בני אם תקח אמרו ומצותי תצפן א
 2 אחר : להקשיב לחכמה אונך חמה
 3 לכך לתבונה : כי אם לכונר
 4 תקרא לתבונה תחן קולך : אם
 5 תבקשנה כספו וכממשנת חכמה שנה:
 6 אז חבין יראת יהוה ודעת אלהים
 7 חכמה : כי יהוה ותן חכמה מפיו
 8 דעה ותבונה : וצפן לישירים
 9 חושיה מנן להלכי חם : לנער
 10 ארחות משפט ודרך חסיד ושמר
 11 אז חבין צדק ומשפט ומישרים כל
 12 מקנל טוב : כי חבוא חכמה
 13 בלבך ודעתך לנפשך יעם : כזמה
 14 השמר עלך חבונר תנצרתה :
 15 להצילך מדרך רע מאיש מרבר
 16 החמכור : העובים ארחות ישר
 17 ללכת בדרכי השך : השמחים
 18 לעשרת רע יגילו בתהפכות רע :
 19 אשר ארחותם עקשים ונלוים
 20 כמעלותם : להצולך מאשה זרה
 21 מכריח אפריה החליקה : העובת
 22 אלוף נעורה וארז כירית אלהיה
 23 שכהה : כי שחה אל מות בותר
 24 ואל רפאים מקגלתיה : כל באיה
 25 לא ישוכן ולא ישנו ארחות חיים :
 26 למען חלך בדרך טובים וארחות
 27 צדיקים תשמר : כי ישרים ישכנו
 28 ארץ וחממים יוחרו כח : ורשעים
 29 מארץ יכרתו ובוגרים יסחו ממנה :

ג 3

בני תורתך אל חשנה ומצותי א
 2 יצר לך : כי ארץ ימים ושנור
 3 חיים ושלום ויסיפולך : הסר ואמת
 4 אל ועובך קשרם על גרנותך חכם
 5 על לוח לך : ומצא חן ושמך
 6 טוב בעיני אלהים ואים : בטח
 7 אל יהוה בכל לבך ואל בנתך אל
 8 חשען : בכל דרכיך דעהו והוא
 9 יישר ארחותך : אל תהי חכם
 10 בעיניך ירא את יהוה וסור מדע
 11 רפאות חתי לשרך בשקו לעצמותיך
 12 כבר את יהוה מהונך וסראשית כל
 13 הבואתך : וימלאו אספיד שבעי
 14 וזרוש יקבך ופרצו : מוסר יהוה
 15 בני אל חמאם ואל חקן בתוכחתו
 16 כי את אשר יאהב יהוה ויכית וכלא
 17 את בן וזה : אשרי אדם מצא
 18 חכמה ואים יפיק חבונר :
 19 ב

Profationem aliquam poeticam habet
 quoque sententia hebraica admodum
 De potentia virtutis Gr. huius libri Mied.
N.O.B. 7, 170. — De iud. quo V. ad V. velt. l.
 ad Crit. & philol. prop. b. ad eam spectantia
 philit. atq. recantur Ed. Phil. 193 ff.
 Ob. ad vocis quoddam vel. e. p. carum Ed. Velt. Can.
3:270 ff.

8. Memor. 5, 100. Bibl. Brem. IV, 3, 40. ff.

15. Biblia Crit. 9, 2, 768.

17. נצוריה אוקי Schult. Op. Min. p. 209 & 502.

17. Mied. l. 5, 137. Schäfer. Dis. p. 98.

20. Mied. N.O.B. 7, 172. Arnoldi Pro. p. 26.

III.

24. Ecce transponitur. (Tome)
 יסן קרמתי וסין נקש-ב
 נטית יד ונתמני

4. שכל טוב. Arnoldi in pro. p. 549. Mied.
N.O.B. 7, 172.

8.
 יסן קרמתי וסין נקש-ב. de notatione Graeca huius l. Phil. Dis.
II. 865.

12. Bibl. Phil. II. 4, 659.

CXLVII.

Greve, ult. Cap. Jobi. II. p. 216. ult.

14. Schurz. Div. p. 170.

CXLIX.

12. 177. Eich. A. Bibl. I. 3, p. 530. Inled. Byssoplyene, ult. Cap. Jobi. II. p. 205.
p. 107.

15. Michaelis Baron. de Midd. p. 208.

16, 17. Greve, ult. Cap. Jobi. I. p. 56.

17. Sch. ad Prov. p. 212.

CL.

CXLVIII.

Greve, ult. Cap. Jobi. II. p. 212.

5. Schult. op. min. p. 202.

והמים אשר מעל השמים : והללו ה
 את שם יהוה כי הוא צוה וגבראו :
 ויעמירם לעד לעולם חק נחן ונא 6
 ועבור : הללו את יהוה מן הארץ 7
 תנינים וכל תהמור : אש וברד 8
 שלג וקישור רוח סערה עשה דברו :
 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל 9
 ארזים : החוה וכל בהמה רמש ו
 וצפור כנף : מלכי ארץ וכל 11
 לאמים שרים וכל שפטי ארץ :
 בחורים וגם בחולות וקנים עם 12
 גערים : והללו את שם יהוה כי 13
 נשגב שמו לבדו הודו על ארץ
 ושמים : וירם קרן לקמו תהלה 14
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
 הללו יה :

יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר
 הללו יה :

קמו 147

א הללו יה כי טוב זמרה אלהינו
 2 כי נעים נאווה תהלה : בונה
 ירושלים יתוה נדתי ישראל יכנס :
 3 הרוסא לשבורו לב ומחבש
 4 לעצבותם : מונה מספר למוככים
 ה לכלם שמות וקרא : גדול ארנינו
 ורב נח להבונתו אין מספר :
 6 מקודד עננים יהוה משמיד
 7 רשעים עדי ארץ : עני ליהוד
 בחורה ומרו לאלהינו בכנור :
 8 המכסה שמים בעננים המכין לארץ
 9 מטר המצמיח הרים הציר : נחון
 לבחבר לחמרה לבני ערב אשר
 י וקרא : לא כנברות הטוס יחפן
 11 לא בשוקי האיש ירצה : רוצה
 יהוה את ראייו ארץ המיחילים
 12 להסור : שבתי ירושלים ארץ
 13 יהוה הללו אלהיך ציון : כי
 חוק ברחו שערך ברך בנך
 14 בקרבך : השם גבורך שלום הלב
 טו חטים ישביעך : השלה אברהו
 16 ארץ עד סהרה ירוך דברו : הנחן
 שלג בצמב כסור כאפר יפור :
 17 משלוך קרהו נפתים לפני קרתו
 18 מי יעמד : ישלה דברו ויטסם
 19 ישב רוחו יולו מים : מגיד דברו
 ליעקב חקו ומשפטיו לישראל :
 כ לא עשה כן לכל גוי ומשפטם
 בל ידעום הללו יה :

קמט 149

הללו יה שירו ליהוה שיר חדש א
 תהלחו בקהל חסידים : ישמח 2
 ישראל בעשיו בני ציון ונילו
 3 במלכם : יהללו שמו כמחול בחן
 ובגור וימרו לו : כי רוצה יהוה 4
 בעמו ימאר עמים כישועה : יעלו ה
 חסידים בכבוד יריגו על משכנותם
 רוממות אל בגרונם וחרכ סיפיות 6
 ברים : לעשור נקמה בניים 7
 תוכחות בלאמים : לאטר מלכיהם 8
 בוקים ונכבדיהם בכבלי ברוד :
 לעשות בהם משפט כחוב הדר הוא 9
 לכל חסידיו הללו יה :

קנ 150

הללו יה הללו בקרשו הללו א
 ברחיק עוז : הללוהו בנברותיו 2
 הללוהו כרב גדלו : הללוהו בחקק 3
 שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו 4
 בחן וסחור הללוהו בנגנים וענב :
 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו ה
 בצלצלי תרועה : כר הנשמר 6
 החללי יה הללו יה :

קמח 148

א הללו יה הללו ארץ יהוה מן
 2 השמים הללוהו כמרוסים : הללוהו
 כר מלאכו הללוהו כל צבאו :
 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כר
 4 כוכבי אור : הללוהו שמי השמים

חזק

משלי

145 קמה

4 כסחי עולם : ותחעמף עלי
 ה רוחי בחוכי ישחוטם לבי : זכרתי
 ימים מקים הגותי ככל פעלך
 6 בבעשרה יודך אשוחח : פרשתי
 ידי אליך נפשי מארץ עיפתי לך
 7 סלה : סהר ענני יהוה כלתרה
 רוחי אל חסתי מניך ממני וממשלתי
 8 עם ירדי בור : השמיעני בכקר
 חסדך כי כך בטחתי הויעני דרך
 זו אלך כי אליך נשאתי נפשי :
 9 הצילני מאיבי יהוה אליך נסיתי :
 י למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי
 רוחך טובה תתנו בארץ מישוד :
 II למען שמך יהוה חתני בצדקתך
 12 הוציא מצרה נפשי : ובהסדך
 הצמית איבי והאבדת כל צרתי
 נפשי כי אני עבדך :

144 קמו

א לרחך ברוך יהוה צורי המלמד
 ודו לקרב אצבעותי למלחמה :
 2 חסדי ומצותי משגיבו ומפלגי לי
 מגני ובו חסיתי הרדד עמי תחתי :
 3 יהוה מת אדם וחדעתי בן אנוש
 4 ותחשנתו : אדם להבל ומה
 ה ימיו כצל עובר : יהוה הש
 שמוך ורחד גע בהרים ויעשנו :
 6 כרוק ברק ומינים שלח הציד
 7 ותחמם : שלח יודך ממחום
 מצני והצילני ממים רבים מיד
 8 בני נבר : אשר פיהם דבר שוא
 9 וישנים ימון שקר : אלהים שיה
 חדש אשורתך לך כנגד עשור
 י אסרה לך : הנותן תשועה
 למלכים הפוצה את הוד עבדו
 11 סחרב רעה : מצני והצילני מיד
 בני נבר אשר מיהם דבר שוא
 12 וימינם ימון שקר : אשר בנינו
 כנשעים מגדלים בנעוריהם
 בנותנו מוות מחשבורת תבנית
 13 הוכר : מווינו מלאים ממוקים
 מן ארץ זן צאונו מאלופת
 14 מרבבות בחוצותינו : אלופינו
 מסבלים אין פרץ ואין יוצאת
 15 ואין צוהר ברחבתנו : אשרי
 העם שכבר לו אשרי
 העם שיהוה
 אלהיו :

146 קמו

הללו יהוה הללו נפשי את יהוה : א
 אהללה יהוה בחיי אומרי לאלהי
 2 וימינם ימון שקר : אשר בנינו
 3 כנשעים מגדלים בנעוריהם
 4 בנותנו מוות מחשבורת תבנית
 5 אברו עשתחוו : אשרי שאר
 6 יעקב בעצרו שברו על יהוה אלהיו :
 7 עשה שמים וארץ ארץ הים וארץ
 כל אשר בם השמר אמת לעולם :
 8 עשה משפט לעשוקים נחן להם
 9 לרעבים יהוה מתיר אסורים :
 10 יהוה פקח עינים יהוה זקה
 כפופים יהוה אהב צדיקים : יהוה
 11 שמר את גרים וחום ואלמנה
 יעודד ורחן רשעים יעזב : ישלך
 יהוה
 כ ב

9. Heister p. 190.

CXLIV.

Repat. XVIII. p. 144.

2. Mid. O. B. 19, 167. Waringa de pituit. p. 236.

7. 1751. Walt. p. fac. ad Exer. Quod. Anal. p. 5.

13, 14. Mid. O. B. 19, 168. Waringa de pituit. p. 247.

6. Sault. orig. I. p. 124.

7. De 1753. vol. 1. 10. Cappell. in v. 1. p. 473.

8. 1754 ac. Schuet. Op. min. p. 207.

10. Mid. O. B. 19, 167.

CXLVI.

12, 13. Mid. O. B. 19, 167.

12-13. Lich. S. Bill. I. 3, p. 529.

8. Heister p. 191.

Nov. Palm Salomon II p. 678 ff. **CXL I.**

2. Sch. ad Prov. p. 350.

4. Sch. Oratio in die.

5. Hecker p. 189. ubi de argum. — Misch. O. B. 19, 161 ff.

6-7. Heck. N. Mag. 2. 2, 386 ff.

7. Misch. O. B. 19, 165.

8. Van der Sloot ad Tograv p. 99.

10. Keijser de Pict. d. p. 260. **CXL II.**

5. Misch. O. B. 19, 166.

8. Syll. Dig. I. 109d.

9-12. Edh. A. Diff. I. 3, p. 529.

9. Bibl. Bram. I. 3, 305 ff. coll. II. 6, 1011.

15. Memorab. 4, 196. not.

16. Aurivill. Dig. p. 491.

17. Schulz. Ep. min. p. 204.

CXL.

3. Edh. A. Diff. VI. 4, 727. — Misch. O. B. 19, 159.
Heck. N. Mag. 2. 2, 384.

6. Misch. O. B. 19, 160.

9. Schult. Har. 2, 70.

10. Misch. O. B. 19, 160.

11. Edh. A. Diff. I. p. 367.

11. Edh. A. Diff. I. 958.

12. Misch. O. B. 19, 161.

CXL III.

למרחמח : ידעת כי יעשה יהוה : 1
 דין עני משפט אבנים : אף 14
 צדיקים יודו לשמן ישבו ישראל
 את סניך :

קמא I41

מזמור לדוד יהוה קראתך חישה א
 לי האזינה קולי בקראי לך : הנון 2
 חפלתו קטורת למנין משאר כפי
 מנחת ערב : שיתה יהוה שמרה : 3
 לפי נצרה על דל שפתי : אף 4
 חטלבי לדבר רע להתעלל עללות
 ברשע את אישים פעלו און וכל
 אלהם במעמיהם : יהלמנו צדיק ה
 חסר וזכיתנו שמן ראש אף וגי
 ראשו כי עור וחפלתו ברעותיהם :
 נשמטו כירי סלע שפתיהם ושמעו 6
 אמרו כי נעמו : כמו פלח ובקעך
 בארץ נפוזו עמינו לפי שאור : 7
 כי אלוך יהוה ארני עיני בכר 8
 הסיחיו אל תועך נפשי : שמרני 9
 מרדי פח יקשו לי וממשות פעלי
 און : יפלו במכמרו רשעים
 יחד אנכי עי אעבור :

קמב I42

משכיל לדוד בהיותו במערה א
 חפלה : קולי אל יהוה אועך 2
 קולי אל יהוה אחתנן : אישך 3
 לפניו שיחי ציתי לפניו אנד :
 בהתעמק עלי רוחו ואותו ידעת 4
 נחובתי כארץ זו אהלך שמנו פח
 לי : הביט ימין וראה ואין לי ה
 סביר אבד מנוס סמני אין דורש
 לנפשי : זעקתי אלך יהוה 6
 אמרתי ארתי מחסו חלקי בארץ
 הקיים : הקשיבה אל רגתי כי
 דלותי מאד הצילני סרדמי כי
 אמצו סמני : הוציאת ממסגר 8
 נפשי להויות את שמך בני יכתרו
 צדיקים כי תגמל עלי :

קמג I43

מזמור לדוד יהוה שמע חפלתו א
 האזינה אל החנוני באמתך עני
 בצדקתך : ואל תבוז במשפטי 2
 את עבדך כי לא יצדק לפניך כל
 חי : כי רדף אויב נפשי רבא 3
 לארץ חתו הוישבינו במהשכים
 כמתי

ה כלה : אחור וקדם צדתי וחשרת
 6 קולי כמנתי : מלאיה דערת סמני
 7 נשגבה לא אוכל לה : אנה אלך
 8 מרוחק ואנה מפניך אברח : אם
 אסק שמים שם אתה ואציקה שאור
 9 הנך : אשא כנפי שחר אישכרה
 י באהרית ים : גם שם ירך תחנוני
 11 ויחאוני ימלך : ואמר אף חשך
 12 יושפנו ולילה אור בעדני : גם
 חשך לא יחשוך מסך ולילה כיום
 13 יאור כהשיכה לאורה : כי אחר
 קנה כלחתי הסכני בכפני אמי :
 14 אודך על כי נראות נפילתי נפלאים
 15 מעשך ונפשו ידעת מאד : לא
 נכחו נעמי מסך אשר עשיתי כסתר
 16 רקמתי בחחיות ארץ : גלמי ראו
 עיניך ועל סודך כלם יכתבו ימים
 17 יצרו ולא אחר בהם : ולי סוד
 יקרו רעין אל מה נעמו ראשיהם :
 18 אספרם מחוק ירכון הקצתי ועודי
 19 עמך : אם תקטל אלוה רשע ואנשי
 כ רמים סרדמי : אשר יסוד למזמה
 21 נשוא לשוא ערוך : הלווא משנאך
 יהוה אשנא ובחוקימך אהקושט :
 22 חכלית שגאה שנאחים לא יובים היו
 23 לי : הקרני אל ודע לבבי בחנני
 24 ודע שרעמי : וראה אם רדך עצב
 בי ונחני כדרך עולם :

קמ I40

א למנצח מזמור לדוד : חלצני
 2 יהוה מארב רע מאיש המסים
 3 תנצני : אשר השבו רקורת בלב
 4 כל יום יגורו פלחסות : שגני
 לשונם כמו נחש המת ענשונת התח
 ה שפתימו סלה : שמוני יהוה
 מדי רשע מאיש המסים תנצני
 6 אשר חשבן לדחות פעמי : טמנו
 גאים פח לי והבלים פרישו רשר
 7 ליד מעגל מקשים שרתו לי סלה :
 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה
 8 יהוה קול חנוני : יהוה ארני
 ען ישועתי סמחה לראשי כיום
 9 נשק : אל חתן יהוה מאווי רשע
 י זממו אל חפק ירמו סלה : ראש
 11 סמני עמך שמהימו וכסומו :
 יושפו עליהם נחלים באש יפלו
 12 במהרות כל יקמו : איש לשון
 כל יכון בארץ איש חסס רע יצודנו

במרו מצרים סארים עד בהמה :
 9 שלה אחת ומפתים בחוככי מצרים
 10 בפרעה ובכל עבריו : שהכה
 נויים רבים והרג מלכים עצומים :
 11 לסיהון מלך האמרי ולעוג מלך
 הכנען ולכל ממלכות כנען :
 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל
 13 עמו : יהוה שמו לעולם והודו
 14 וברך לרר ורר : כי ירין יהוה
 15 מן עמו ועל עבריו ותנחם : ענביו
 הגויים כסף וזהב מעשה ידי אדם :
 16 מה להם ולא ידברו עינים להם
 17 ולא יראו : אונים להם ולא
 יאזינו אף אין יש רוח בניהם :
 18 כמותם יהיו עשיהם כל אשר במו
 19 בהם : בית ישראל ברכו אר
 יהוה בית יהוה אחרן ברכו את יהוה :
 20 בית הלוי ברכו את יהוה ירא
 21 יהוה ברכו את יהוה : ברוך
 יהוה מציון שכן ירושלים הללויה :

137 קלו

על נהרות בכל שם ישבנו נם א
 בכינו בוברנו את ציון על ערבים 2
 בחוכה תלינו כנורחנינו : כי 3
 שם שאלנו שובנו דברי שיר
 והולינו שמה שירו לנו משיר
 ציון : אך נשיר את שיר יהוה 4
 על ארמח נגר : אם אשכח ה
 ירושלם תשכח ופניו : חזק 6
 לשוני לחכי אם לא אוכרכי אם
 לא אעלה את ירושלם על ראש 7
 שכתיו : זכר יהוה לבני אדם
 אח ויה וירושלם האמרים עד ערו
 עד היסוד בה : בת בכל השוה 8
 אשרו שושלם לך את נמולך 9
 שנמלה לנו : אשרו שיאח ונמך 9
 אח מוליד ל הסלע :

136 קלו

א הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
 2 חסד : הודו לאלהי האלהים כי
 3 לעולם חסד : הודו לארני
 4 האדנים כי לעולם חסד : לעשה
 נמלאות גדולה לבדו כי לעולם
 ה חסד : לעשה השמים בתכונה
 6 כי לעולם חסד : לרקע הארץ
 על המים כי לעולם חסד :
 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם
 8 חסד : את השמש למשלות
 9 כיום כי לעולם חסד : את
 הירח ובוכים למשלות בלילה
 10 כי לעולם חסד : למכח מצרים
 בבכוריהם כי לעולם חסד :
 11 ויוצא ישראל מחוכם כי לעולם
 12 חסד : ביר הזקה ובזרוע נטויה
 13 כי לעולם חסד : לגור ים סוף
 14 לגזרים כי לעולם חסד : והעביר
 ישראל בחוכו כי לעולם חסד :
 15 ונער פתחה וחילו בים סוף כי
 16 לעולם חסד : למוליד עמו
 17 במדבר כי לעולם חסד : למכה
 מלכים גדלים כי לעולם חסד :
 18 והרג מלכים אדירים כי לעולם
 19 חסד : לסחון מלך האמרי כי
 20 לעולם חסד : ולעוג מלך הכנען
 21 כי לעולם חסד : ונתן ארצם
 22 לנחלה כי לעולם חסד : נחלה

138 קלח

לרוך אורך בכל לבי נגר א
 אלהים אמתך : אשחורה אר 2
 היכל קדש ואודה את שמו על
 חסדך ועל אמתך כי הגדלת על
 כל שמו אמתך : ביום קראתי 3
 והעניו תרהבני בנפשי עו : וירוך 4
 יהוה כל מלכו ארץ כי שמעו
 אמרו סוף : וישירו ברכו יהוה ה
 כי גדול כבוד יהוה : כי רם 6
 יהוה ושפל יראה וגבוה מסרחק
 ידע : אם אלך בקרב צרה 7
 תחוני על אף אויבי שלח יד
 וחשיעני ומינר : יהורה יגמר 8
 בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי
 ירוך אל הרף :

139 קלט

למנצח לרוך סוכור יהוה א
 חקרתי וזרע : אחת ידעתי שבת 2
 וקופי בנתה לרעי מרחוק : ארתו 3
 ורבעי זרתי וכל חרכי הסכנה :
 4 כי אין מלה בלשוני הן יהודי ויעת
 כ
 כלה

7. Misch. O. B. 19, 158.

5. תשכח ירמ"ג Schult. Op. Min. p. 201.
Bedman. Misc. 3: 101.

C XXXVIII.

1. Heringa de Fictis p. 135.

2. Heubler p. 187. Misch. O. B. 19, 159.

C XXXIX.

Grana, uls. Cap. 101. II. p. 249. Pott Com. 1. 343.
 1. Heubler p. 189.

2. יקומי שח"ט Schult. Op. Min. p. 202.

3. אכ"ס 787 Schult. Op. Min. p. 203.
Pottan com. 344 transformatione.

3. Beult. ad. Heidam. p. 243.

3. 14. Pott. Com. 7, 244.

CXXX.

^{CXXXIII.}
Handl. p. 184. End. B. H. VII. 2, 359. Hof. Gerd. der
Brail. VII. p. 103. 4.

③
4. Kimpel ad. A. p. 222

3. Quid. H. C. B. 4, 161. B. H. Braun. 8: 370/100 Handel. K. G.
W. 4, 254/100 M. G. G. IV. 131/11.
^{CXXXIV.}

1. Quid. O. B. 19, 158.

6. W. G. Com. 4, 288.

CXXXI.

Handl. p. 184. G. G. ult. Cap. G. B. II. p. 245.
Pott. Com. 1. 941.

2. Schirr. B. G. p. 168.

3. W. G. ad. A. p. 225.

CXXXII.

Hof. Gerd. der Br. VII. p. 432.

1-11. Popell. ad. V. T. p. 665.

קכה 128

א שיר המעלות אשרו כל ירח
2 יהיה החלק ברכו : ויע כפוך
3 כי תאכל אשריך ושוב לך : אשרך
כנפן פרה ברכתי ביתך בניך
4 כשתלי זחיס סבוכ לשלחך : הנה
ה כי כן יברך נכר וראי יהודה : וברך
יהודה : מציון וראה בטוב ורושלים
6 כל מי תוד : וראה בנים לבניך
שלום על ישראל :

קבט 129

א שיר המעלות רכה צרוני סנעורי
2 יאמר נא ישראל : רכת צרוני
3 מנעורי גם לא וכלו לי : על גבו
הרשו חרשים האריכו למענתם :
4 יהודה צדק קצין עבות רשעים :
ה ויבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון :
6 יהיו כחצר גנת שקימת שלך
7 ויבש : שלא סלא כפו קוצר וחצני
8 מעט : ולא אמרו העבדים
ברכת יהודה : אלוכם ברכנו אתכם
בשם יהודה :

קל 130

א שיר המעלות ממעמקים קראתיך
2 יהוד : ארני שמעך בקולי תהינה
3 אוניך קשכות לקול תחנוני : אם
עונות תשמר יה ארני מי ועמד :
4 כי עקך הסליחה למען תורא :
ה קויתי יהוה קוהה נפשי ולברו
6 החלתי : נפשי לארני משפדים
7 לבקר שמרים לבקר : ואל ישראל
אל יהוה כי עם יהודה החסר והרבה
8 עמו מרות : והוא ופרה את
ישראל מכל עונותיו :

קלא 131

א שיר המעלות לדוד יהוה לא
גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי
2 כנגדות ובגפלות ממני : אם לא
שויתי ודמתי נפשי כגמל עלי אכז
3 כגמל עלי נפשי : ואל ישראל אל
יהוה סעתי ועד עולם :

קלב 132

א שיר המעלות זכור יהודה לדוד
2 אחפל ענותי : אשר נשבע ליהוה
3 נדך לאביר יעקב : אם אבא באהר

ביתו אם אעלה על ערש יצועי : אם
אתן שנת לעיני לעמפי הנעמרי :
ה ער אבנא מקום ליהוה משכנתו
לאביר יעקב : הנה שמענתי
6 באפרתה מצאנוה בשיר וער :
7 נבואה למשכנותיו נשחזות להרם
רגליו : קומה יהוה למנוחתך אחה
8 וארון עז : כהנך ילכשו צדק
9 וחסדיו ירגנו : בעבור יוד
עבדך אל תשב פני משיתך :
11 נשבע יהודה לדוד אמת לא ישוב
ממנה מפרי בנךך אשית לכסא
לך : אם יצטרו בניך ביותי וערתו
12 ון אלטרם גם בניהם ערי ער ישבו
לכסא לך : כי בחר יהוה בציון
13 אוה למושב לו : זאת מנוחתו ערי
14 עך פה אשב כי אחירי : צידה
15 כרך אברך אביוניה אשכיע לחם :
16 וכהנה אלביש ישע והסודיה רגני
17 ורגנו : שם אצמת קרן לדוד
18 ערכתי נדך למשוחי : אויבו אלביש
בשח ועליו יצין נדוד :

קלג 133

א שיר המעלות לדוד הנה מה
שוב ומה נעים שבת אחיסנס יחד :
2 כשמן הטוב על הראש ויד על הזקן
3 וכן אהרן שירך על פי מרחו :
ככל הרמתן שירך על הדרי ציון כי
4 שם צוה יהוה את הברכה חיים עד
העולם :

קלד 134

א שיר המעלות הנה ברכו את
יהוה כל עבדי יהוה העמרים בבית
יהוה בלילות : שאו ודכ קרש
2 וברכו את יהוה : וברך יהוה
3 מציון עשה שמים וארץ :

קלה 135

א הללו יה הללו את שם יהוה
הללו עבדי יהוה : שמרים בבית
2 יהוה בחצרות בית אלהינו : הללו
3 יה כי טוב יהוה יצדי לשמו כי
נעים : כי יעקב בחי לו ויה ישראל
4 לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול
יהוה וארנינו מכל אלהים : כל
5 אשר הפין יהוה עשה בשמים ובארץ
במים וכל תהומות : מעלה נשאים
7 מקצה הארץ ברקים למטר עשה
8 מוצא רוח מאוצרותיו : שהנה
בכורי

כשה אבר בקש ענך כי מצותיך לא שבתתי :

120 קב

א שיר המעלות אל יהוה בצרחה
2 לוי קראתי ויעניני : יהוה הצולה
נפשו משפת שער מלשון רמיה :
3 מה יתן לך ומה יסף לך לשון רמיה :
4 חצי נבור שנוגים עם נחלי רחמים :
ה אוה לוי כי נרחי משר שכנתי עמ
6 אהלו קרר : רבת שכנה לה נפשי
7 עם שונא שלום : אני שלום וכי
אדבר המה לפלחמרי :

121 קכא

א שיר למעלות אשא עיני אל
2 ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי סעם
3 יהוה עשה שמם וארץ : אל יתן
4 למות רגלך אל יגום שמך : הגר
לא יגום ולא יישן שם ישראל :
ה יהוה שמך יהוה צלך על יד ומונך :
6 יומם השמש לא יכבה וירח בלילה :
7 יהוה ישמך מכל רע ישמר את
8 נפשך : יהוה ישמר צאתך ובואך
מענה ועד עולם :

122 קכב

א שיר המעלות לדוד שמחתו
2 באסרם לי בית יהוה נלך : קמרת
היו קנלנו בשעריך ירושלים :
3 ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה
4 יחדו : ששם עלו שבטים שבטוייה
עדות לישרי להודות לשם יהוה : כי
ה שמה ישנו כסאות למשפט כסאות
6 לבית דוד : שאלו שלום ירושלים
7 ישליו אהבך : יהו שלום בחילך
8 שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי
9 אדברה נא שלום בך : למען בית
יהוה אהינו אבקשה טוב לך :

123 קכג

א שיר המעלות אלוך נשאתי את
2 עיני הישבי בשמים : הנה כעני
קברים אל יד אדונתם כעני שפחה
אל יד גברתה כן עיניו אל יהוה
3 אלהיו עד שיהנו : הנו יהוה
4 חנו כי רב שבענו בו : רבת שבעה
לה נפשו הלעג השאנים הבו
לגאונים :

124 קכד

א שיר המעלות לדוד לולי יהוה א
שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי
2 יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם :
3 אזי היים בלענו כחרות אפם בנו :
4 אזי המים שטפנו נחלה עבר על
נפשו : אזי עבר על נפשו המים
ה הזרונים : ברוך יהוה שלא נתנו
6 מרף לשניהם : נפשו כצפור
7 נמלטה מפה ויקשים הפח נשבר
והאחנו נבלטנו : עורנו בשם יהוה
8 עשה שמם וארץ :

125 קכה

א שיר המעלות הבטחים ביהוה א
כח ציון לא ימוט לעולם ישב :
2 ירושלים הרים סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה ועד עולם : כי
3 לא ינוח שבט הרשע על גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם : המטיה יהוה
4 לטובים ולירשום בלבואם : והטמים
ה עקלקלום ויליכם יהוה את פעלי
האון שלום עלי ישראל :

126 קכו

א שיר המעלות בשוב יהוה את א
שיבה ציון היינו כחלמים : א
2 ומלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגריל יהוה לעשות
עם אלה : הגריל יהוה לעשות
4 עמו היינו שמחים : שובה יהוה
את שבותנו כאפיקים בנגב : הורעם
ה ברמיה ברנה יקצר : הלך ילך
6 ובכה נשא משר הורע בא ובא ברנה
נשא אלמתי :

127 קכז

א שיר המעלות לשלמה אם יהוה א
לא יבנה בית שאו עכלו בנויו כו
אם יהוה לא ישמר עיר שאו שקר
2 שומרי : שאו לכם משכבתי קום
מאחרי שבח אכלי לחם העצבים כן
3 והן לודויו שגא : הנה נחלת יהוה
בנים שבר פרו הבטן : כחצים ביד
4 נכור כן בני הגעורים : אשרי הנבר
ה אשר מלא את אשפתו מה לא יכשו
כי ידברו את אויבים בשער :

11147577 Lich. Ind. Byways. p. 104. ^{CXX.}
 4. Adrianus Silv. 2: 171 ff. Biblia Sac. 9, 2, 623.
 5. Symb. Mag. 1, 369 ff.

Hensler p. 184. Grav. ult. Cap. Sec. II, p. 243.

7. Prud. O. B. 19, 156.

CXXI.

Sabonad. Ob. 9, 53 ff. Tau de Palmacion. II, p. 298 ff.
 1. Ob. ad Ob. Sec. p. 53.
 2. Mid. Duth. II, 674 ff.

CXXV.

De tempore & argumento Red. Bibl. VII, 2, 360.

4. Veruen. D. Bli., p. 280.

6. Key Gard. der Str. VII, p. 81. Pott Com. I, 336 ff.

ad d. m. m. p. 386 122

CXXII.

Hensler p. 184. Pott Com. I, 339.

CXXVI.

1. Prud. O. B. 19, 157.

CXXIII.

2. Pott Com. I, 340. Key. D. Annot. p. 22. Symb. Mag.
Bram. III, 332 ff.

CXXVII.

Lich. Ind. III, p. 526.

2. Prud. O. B. 19, 157. Velth. Com. 4, 285. v. d. Palm.
Salans I, 154

4. 5. Schult. ad L. Ham. p. 436.

5. Velth. 287.

87. Mich. O. B. 19, 156.

98-101. Harke N. Mag. 2. 2, 357/19.

~~102-105. Harke N. Mag. 2. 2, 357/19.~~

148. Hendler p. 183.

109. Gotak. adu. 11. 6.

118. Mich. O. B. 19, 155.

128. Mich. B. H. 4, 753.

92 הכל עבדיך : לולי תורתך שעשיתי
 93 אז אביחי בניני : לעולם לא
 94 אשכח פקודי כי כם חייתי לך
 אני הושעתי כי פקודיך דרשתי :
 צה לי קון רשעים לאברני ערותך
 96 אחונן : לכל חבלת ראיתי קן
 97 רחבה מצותך מאד : מה אהבתי
 תורתך כל היום היא שיחתי :
 98 מאיבי תהומני מצותיך כי לעולם
 99 היא לי : מכל מלמדי השכלתי כי
 קערתוך שיחת לי : מוקנים אחונן
 101 כי פקודיך נצחתי : מכל ארת רע
 כלאתי רגלי למען אשמך בדרך :
 102 מצשפטריך לא סרתני כי אחרת
 103 תורתני : מה נמלצו לחכי אמרתך
 104 מדבש למי : מפקודיך אחונן על
 קה כן שנאתי כל ארת שקר : נר
 לרגלי דברך ואור לחיבתי :
 106 נשבעתי ואקטפה לשמר משפט
 107 צריך : נעניתו עי מאד יהוה חוני
 108 כדברך : נדבות פי רצה נא יהוה
 109 ומשפטריך למדני : נמשכנמי תמיד
 קי תורתך לא שכחתי : נחננו רשעים
 111 פח לי ומפקודיך לא חציתי : נחלתי
 ערותיך לעולם כי ששון לבי המה :
 112 נסיתו לבי לעשות חקך לעולם
 113 עקב : סעפס שנאתי ותורתך
 114 אהבתי : סחתי וכנני אהה לדברך
 קטו יחלתי : סורו ממני סרעים ואצרה
 116 מצות אלהי : סמכני כאמרתך
 117 ואחיה ויא תבישני משברי : סעני
 ואושעה ואשעה בחקך הנזיר :
 118 סלית כל שונים מחקיך כי שקר
 119 תרמוחם : סניגם השבת כל רשעני
 קב ארץ לכן אהבתי עדתך : ספר
 מסורתך בשרי ומשפטריך וראתי :
 121 עשיתי משפט וצדק כל תניחתי
 122 לעשקי : ערב עבדך לטוב אל
 123 ינישקני ודים : עיני כלו לישועתך
 124 ולאמרת צדקך : עשה עם עבדך
 קנה כחסדך וחקיך למדני : עבדך אני
 126 הבינני וארעה ערותיך : עת לעשות
 127 ליהוה המרו תורתך : על כן
 128 אהבתי מצותיך מזהב ומסו : על
 כן כל מקודי כל ישרתי כל ארת
 129 שקר שנאתי : פלאות עדותיך
 קל על כן נצחם נפשי : פחה דברך
 131 יאיר מבין פתיים : פי פערתי
 132 ואישאפה כי למצותיך יאבתי : פנה
 אלי ותנני כמשפט לאהבי שמך :
 133 פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי

כל און : פרני סעשק אדכ ואשמרה
 134 פקודיך : פניך האר בעבדך קלה
 ולסוני את חקך : פלגי סים
 136 ירדו עיני על לא שמרו תורתך :
 צדק אחה יהוה וישר משפטריך :
 137 צדק צדק ערותך ואמונה מאד :
 138 צמתחני קנאתי כי שכחו דברריך
 139 צרי : צרופה אמרתך מאד ועבדך קט
 אהבך : צעיר אנכי ונבנה פקודיך
 141 לא שכחתי : צדקך צדק לעולם
 142 ותורתך אמת : צר ומצוק מצאני
 143 מצותיך שעשעתי : צדק עדותיך
 144 לעולם הבינני ואחיה : קראתי קמה
 בכל לב עיני יהוה חקך אצרה :
 146 קראתיך הושעתי ואשמרה ערותיך
 147 קיסתי בנשק ואשעה לדברריך
 148 יחלתי : קרמו עיני אשמרות
 149 לשיח באמרתך : קולי שמעיה
 כחסדך יהוה כמשפטך חוני :
 קרבו דרפי ומה סתורתך חקך : קט
 קרוב אחה יהוה וכל מצותיך אמת :
 151 קדם ידעתי מערותיך כי לעולם
 152 יסרתם : ראה עיני וחלצני כי
 153 תורתך לא שכחתי : ריבה ריבוי
 154 וגאלני לאמרתך חוני : רחוק קנה
 מרשעים ישועה כי חקך לא רדשו :
 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטך חוני :
 157 רבים דרפי וצרי מעדותיך לא
 158 נשיתי : ראיתי בנדים ואהקטטה
 159 אשר אמרתך לא שמרו : ראיה
 כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך
 חוני : ראש דברך אמת ולעולם קם
 כל משפט צדקך : שרים דרפוני
 161 הנם ומברריך מחד לבי : שש
 162 אנכי על אמרתך כמצא שלל רב :
 שקר שנאתי ואחעבה תורתך
 163 אהבתי : שבע ביום הללתך על
 164 משמטי צדקך : שלום רב לאהבי קסה
 תורתך ואין למוכשור : שכחתי קסה
 לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי :
 164 שמרה נפשי ערותיך ואהבם מאד :
 167 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל
 168 דרכי נגיד : תלךב רנתי לפניך
 169 יהוה כרבך הבינני : תבוא קל
 תחנתי לפניך כאמרתך הצילני :
 171 תבננה שפתי ההלה כי תלמני
 172 חקך : תען לישוני אמרתך כי כל
 173 מצותיך צדק : תהי יודך לעורני כי
 174 פקודיך בחרתי : תאבתי לישועתך
 174 יהוה ותורתך שעשעתי : תהי נפשי קסה
 ותהללך ומשפטך יעורני : תעיתו
 176 קשה

6 ארכי לשפר חקך : אז לא אבוש
7 בתבוש אל כל מצותך : אודך
בישר לבב בלמדו משפטי צדקך :
8 את חקך אשר א תקוננו ער מאד :
9 כמה ווכה נקר את ארתי לשפר
י יוכיר : ככל לבי דרשתוך אל
11 חשנו מצותך : כלבי צנתי
12 אמרתי למען לא אחטא לך : כרוך
13 אתה יהוה למדני חקך : בשפתי
14 ספתי כל משפטי פיך : כדרך
15 ערווחו ששתי כעל כל הויכבקהודך
16 אשיחה ואביטה ארחותך : בחקתך
17 אשתעשע לא אשכה דברך : גמל
18 על עיני ואביטה נפלאות מתורתך :
19 נר אנוכי בארץ אל הסתר ממני
כ מצותך : נרפה נפשו לתאבה אל
21 משפטיך בכל ערף : נערת ויוב
22 ארוים השנים מצותך : גל מעלי
23 דרפה ובו כי ערתי נצחתי : גם
ישבו שרים כי נרבו עבדך וישח
24 בחקך : גם ערתי שעשעו אנשי
כה עמתי : דבקה לעפר נפשי חינו
26 כרברך : דרכי ספתי וחננני
27 למדני חקך : דרך פקודי הביני
28 ואשיחה בנפלאותך : דלפה נפשי
29 מרונה קימני כרברך : דרך שרך
ל הסר ממני וחורחך חנו : דרך
אמונה בחרתי משפטי שויתי :
31 דבקותי בערותך יהוה אל חבישני :
32 דרך מצותך ארוץ כי הרחוב לבי :
33 חרני יהוה דרך חקך ואצנה
34 עקב : הכיני ואצרת תורתך
לה ואשמרנה בכל לב : הריכני בנחוב
36 מצותך כי בו חפצתי : הטלבי אל
37 ערותך ואל אל בעצ : העבר עיני
38 מראוח שוא כרברך חינו : הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך :
39 העבר חרפתי אשר יגרתיו משפטיך
מ טובים : הנה חבתי למקודך
41 בצדקתך חינו : יבאני חסדך יהוה
42 השועתך כאמרתך : ואענה חרפי
43 דבר כי בטחתי כרברך : ואל תצל
מסודר אמת ער מאד כי למשפטך
44 יחלתי : ואשמרה תורתך חסד
מח לעולם ועד : ואחלכה ברחבה כי
46 פקודך דרשתי : וארכה בערותך
47 נגד מלכים ולא אבוש : ואשתעשע
48 במצותך אשר אהבתי : ואשא כפי
אל מצותך אשר אהבתי ואשיחה
49 בחקך : וכרברך לעבדך על אשר

הכל

יחלתי : זאת נחמתי בעיני כל
51 אמרתי חיתי : זדים הליצני ער
מאר מתורתך לא נשיתי : זכרתי
משפטיך מעולם יהוה ואחננה :
זעפתי אחרתי מישעים עובי
54 תורתך : זכרתי חילי חקך בבית
מגורי : זכרתי בלילה שכן יהודי
ואשמרה תורתך : זאת היתה לי
56 כי פקודך נצחתי : חלתי יהוה
57 אמרתי לשפר דברך : חלתי
פנך בכל לב חנו כאמרתך : חשתי
59 רכי ואשיבה רגלי אל ערותך :
חשתי ולא חתמהתי לשפר
60 מצותך : חבלי רשעים עורתי
61 תורתך לא שכחתי : חצות לילה
אקום להודות לך כל משפטי צדקך :
63 חכר אני לכל אשר יראוך ולשמרי
פקודיך : חסדך יהודי מלאה
64 הארץ חקך למדני : טוב עשיתם
66 עם עבדך יהוה כרברך : טוב
שעם ודעת לפני כי במצותך
67 האמנתי : טוב אענה אני שגנך
ועתה אמרתך שמרתי : טוב אתה
68 ומטיב למדני חקך : טפל עלי
69 שקר ויובאני בכל לב אצר פקודיך :
70 טפש כחלב לבם אנו תורתך
שעשעתי : טוב לי כי עניתו למען
71 אמר חקך : טוב לי תורתך מן
72 מאלפי זרב וכסף : ידך עשיתי
73 ויכוננו הביני ואמרה מצותך :
74 יראוך יראוני וישמחו כי לרברך
יחלתי : ידעתו יהוה כי צדקת
משפטיך ואמונה עניהני : והיגא
76 חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך :
77 יבאנוי רחמיך ואחיה כי תורתך
שעשעתי : וכשו זדים שרך עונתי
78 אני אשיחה בפקודיך : וישבו לי יראוך
79 וידעו ערותך : יהי לבי חמוס בחקך
80 למען לא אבוש : כלה לחשוותך
81 נפשי לרברך יחלתי : כלו עיני
82 לאמרתך לאסר מתי תחננו : כי
83 הייתי כנאר בקטור חקך לא
שכחתי : כמה ימי עבדך חתי תעשה
84 ברדפי משפט : כרולי זדים שיהת
אשר לא כותרתך : כל מצותך
86 אמונה שרך רדפתי עורתי : כמעט
87 כלוני בארץ ואני לא עונתי פקודיך :
88 כחמך חינו ואשמרה ערות פיך :
לעולם יתורר דברך נצב בשמיים :
89 לך ורך אמונתך כוננה ארץ
90 ועמך : למשפטיך עמדי היום כי
91 הכל

55. Hensler p. 182.

59. Wass. ad Al. p. 341.

62. Hensler p. 183.

67. Gatwick. ad. p. 347.

28. 7077 Syll. Sig. II. 1097.

75. Mich. O. B. 19, 155.

38. Mich. O. B. 19, 154.

84. Hensler p. 184.

CXV.
De Pl. auctore & occasione, Symb. Lit. car. Brem.
III. 544 ff.

7. Mad. Lit. Brem. p. 591.

9-11. Mich. O. B. 19, 153.

CXVIII.
Lich. Inhab. D. Byvoeg. p. 107. Bibl. Brem. 8: 605 ff.
Niem. Car. T. V. p. 57. Lich. T. Bibl. I. 3, p. 527.
Magd. Gen. 1804. 2. p. 428 ff. u. bi. p. de com. 22.
coll. VII. 2. 1359.

5. Mich. O. B. 19, 153.

7. Mich. O. B. 19, 154.

12. Lich. Bibl. VII. 4, 689. Biblia Pat. 9. 2, 641.

CXVI.

34. Mich. O. B. 19, 154.

3. Mich. O. B. 19, 153.

22. Greve, ut. Cop. Joh. I. p. 57. Lich. Bibl. III. 170.
Handb. v. By. v. d. 294.

10. Lich. Inhab. D. Byvoeg. p. 107.

27. 2. Kemad. Obs. 3, 197 ff. Non Tuss. Sig. V. T. p. 825 ff.
Mit. Gen. IV. 281 ff.

CXIX.

Flower p. 181. Pott. Gen. I. 33 4 ff. Herke N. Mg. 2. 2, 353 ff.
J. v. d. Gene. ut. Cop. Joh. II. p. 232.

עמו : בחצרות בית יהוה בתוככי 9
ירושלם הללו יה :

קטו 115

א לא לנו יהוה לא לנו כי לשמר
2 חן כבוד על הסדר על אסרך : למה
יאמרו הגוים איה נא אלהיהם :
3 ואלהינו בשמים כל אשר הפך עשה :
4 עציבתם כסף וחלב מעשה ידו אדם :
ה מה להם ולא ידברו עינים להסולא
6 יראו : אעפ"י להם ולא ישמעו אף
7 להם ולא יריהו : ויהים ולא
ימיושן רגליהם ולא יתלכו לא והגו
8 בנרונם : כמותם יהיו עשיהם כל
9 אשר בטח בהם : ישראל במח
10 ביהוה עזם ומגנס הוא : בית
אירן בשחו ביהוה עזם ומגנס הוא :
11 ויראי יהוה בשחו ביהוה עזם ומגנס
12 הוא : יהוה זכרנו יברך יברך
ארץ בירת ישראל יברך ארץ בית
13 ארן : יברך ויראי יהוה הקטנים
14 עם הגדלים : יסף יהוה עליכם
טו עליכם ועל בניכם : כרוכים אתם
16 יהוה עשה שמות וארץ : השמים
שמים ליהוה וארץ נתן לבני אדם :
17 לא המתים יהללו יה ולא כל ידיו
18 דומר : ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללו יה :

קיז 117

הללו את יהוה כל גוים שכחוהו
א כל האמים : כי גבר עלינו הסדר
2 ואמת יהוה לעולם הללו יה :

קיה 118

א הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
2 חסדו : ואמר נא ישראל כי לעולם
3 חסדו : ואמרו נא בית ארן כי
4 לעולם חסדו : יאמרו נא יראי
5 יהוה כי לעולם חסדו : מן המצר
6 קראתו יה ענינו במצרת יה : יהוה
7 לי לא אירא מה יעשה לי אדם :
8 יהוה לי בעזרו ואני אראה בשנאי :
9 טוב לחסות ביהוה מנחם באדם :
10 טוב לחסות ביהוה מנחם בגוים :
11 כל גוים סכנוני בשם יהוה כי
12 אפלים : סכנוני גם סכנוני בשם
יהוה כי אפלים : סכנוני ככרבים
13 רענו כאש קוצים בשם יהוה כי
אפלים : דחה דחיתני לנפל ויהוה
14 עזרני : עזי ומרת יה ויהי לי
לישועה : קול רנה וישועה באהליו
טו צדיקים יסון יהוה עשה חיל : יסון
יהוה רונתה יסון יהוה עשה חיל :
17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשיהי :
18 יסר יסרני יה ולמות לא נחנני :
19 פתחו לי שערי צדק אבא בס אודר
20 יה : זה השער ליהוה צדיקים
21 יבאו בו : אודר כי עיתתני וחתי לי
22 לישועה : אבן ספד הכונים היתה
23 לראש גמדי : סאת יהוה תחרה
24 זאת היא נפלאת בעינינו : זה היום
עשה יהוה נגלה ונשמחה בו : אנא
יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה
26 נא : ברוך הנבא בשם יהוה ברנבוכם
27 מכות יהוה : אל יהוה ויאר לנו
אשר הו בעינינו עי קרנות המזבח :
28 אלו אתה ואודר אלהי ארומסך :
29 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

קיז 116

א אלהינו כי ישמען ויהוה את קולי
2 חתנני : כי הטה אלו לי וביטו
3 אקרא : אפסוני חבלי מות ונצרו
שאלו מצאנוי צרה ויגון מצאנוי :
4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה סלטה
ה נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו
6 מרחם : שמי פתאים יהוה דולתי
7 ולי יהושע : שובי נפשי למצותי
8 כי יהוה נמל עליכו : כי הלצח
נפשי ממות את עניו מן רמעה את
9 רגלי מתי : אחתוך לפני יהוה
10 בארצות החיים : האמת כי אברך
11 אני עתה סאר : אני אמרתו בחסדי
12 כל האדם טוב : סת אשיב ליהוה
13 כל הנבולתי עלי : כוס ישועות
14 אשא וכשם יהוה אקרא : נדרי
לוהיה אשלם נגדה נא לכל עמו :
טו יקר בעיני יהוה המורה לחסדיו :
16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך
17 בן אפסוך פתחת לסוסי : לך אובח
ובת הורה וכשם יהוה אקרא :
18 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לברך

קיט 119

א אשרי חסידו דרך החללים
2 בתורת יהוה : אשרי נצרי ערתי
3 בכל לב וידעוהו : אף לא מקלו
4 יולה ברכיו הלכו : אתה צייתת
5 מקרין לשמר סאר : אחלי וכנו
דרכי

1 ו יונע יונעו בניו ושאלו ורשע
 2 מחרבותיהם : ינקש נושה לכל
 3 אשר לו ויבזו זרים יונעו : אל יהו
 4 לו משך חסד ואל יהו הוננו ליחוסיו
 5 והו אחריתו להכרית ברור אחר ימה
 6 שובם : יוכר עון אכתו אל יהוה
 7 והטאת אמן אל חכה : יהיו נגר
 8 יהו המיד ויכרז מארץ זכרם :
 9 וען אשר לא זכר עשוה הפך וירדף
 10 איש עני ואביון וינכאה לבב למותם :
 11 ויאבה קללה וחבוארו ולא הפך
 12 במרבה ותרחק ממנו : וילכש קללה
 13 כסרו וחבא כמים בקרבו וכשמן
 14 בעצמותיו : יהו לו כבגד יעטר
 15 כ ולמה חמדו ויגורו : זאת סעלת
 16 שטני מאת יהוה והדברים רע על
 17 נפשיו : אמה יהוה ארני עשה אתי
 18 למען שמך כי טוב חסדך הצילני :
 19 כני עני ואביון אנכי ולבו חלל
 20 בקרבי : כצל כנטהו בחלכתי
 21 נקחתי כארבה : כרכי כשלו
 22 כה מים וכשרי כחש שמען : ואני
 23 הייתי הרפה להם וראוני יונען
 24 ראשם : עורני יהוה אלהי הושיעני
 25 כהספך : ודעו כי ודך זאת אמה
 26 ותהו עשיתני : וקללו חכה ואתה
 27 חכרך קמו ויבשו ועכרך ישמה :
 28 ולבשו שוטני כלמה ויעצו כמקיר
 29 ל כשרם : אודה יהוה מאד כפי
 30 ובתוך כרים אהללנו : כי ועמך
 31 לימן אביון להושיע משפטני נמשו :

קי 110

א לךוד מומור נאם יהוה לארני
 1 שב עלמיני עד אשות אביך הדם
 2 לרנליך : משה עזך ישלה והור
 3 מציון רדה בקרב אביך : עמך נדבם
 4 ביום חילך כהררי קישלמחם משחר
 5 לך טל ילחך : נשבע יהוה ולא
 6 יגחם אמה כהן לעולם על דברתי
 7 מלכי זרק : ארני על ימנך חפץ
 8 ביום אשו מלכים : ודין כגוים מלא
 9 נוות מחן ראש על ארץ רברו :
 10 כנחל ברך ישחה על כן ירים ראש :

קיא 111

א הללו יה אודה יהוה בכל לבב
 2 בסוד ישרים ועדוה : גדלים מעשי
 3 יהוה ורושים לכל המציהם : הור
 4 והורו פלגו וצדקתו עמרת לעד : זכר
 5 עשה לגמלתיו חנן ורחום יהוה :

א שרף נהן ליראו ויכר לעולם בריתו : ה
 2 כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
 3 נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט
 4 נאמנים כל פקדיו : סמוכים לעד
 5 לעולם עשום נאמת וישר : פרוח
 6 שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש
 7 ונורא שמו : ראשית חכמה וראת
 8 יהוה שכל טוב לכל עשיתם חהלתו
 9 עמרת לעד :

קיד 112

א הללו יה אשרי אשר ירא את יהוה
 2 כפצחו חפץ מאד : נבור בארץ
 3 יהוה ורעו חור ישרים יכרד : הור
 4 ועשר כביתו וצדקתו עמרת לעד :
 5 ורה כחשך אור לישרים הונן ורחום
 6 וצדק : טוב איש הונן ומלה
 7 ככלכל דבריו במשפט : כי לעולם
 8 לא ימוט לזכר עולם יהוה צדק :
 9 משמעתה רעה לא יירא נכון לבו כפה
 10 כיהורח : סמוך לבו לא יירא עד
 11 אשר יראה כציון : מר נהן
 12 לאכיונים צדקתו עמרת לעד קנתו
 13 הרום ככבו : רשע יראה וכסם
 14 שני הרק ונסם האות רשעים
 15 האבר :

קיד 113

א הללו יה הללו עבדי יהוה
 2 סכר מעה ועד עולם : יהו שם יהוה
 3 שמש עד כבואו מהלל שם יהוה :
 4 רם על כל גוים יהוה על השמים
 5 כבורו : מי כירנה אלהיו המגביתו
 6 לשברת : המשפילו לראות כשמים
 7 ובארץ : מקומו מעקר דל מאשפת
 8 ירים אביון : להושיבי עם נרובים
 9 עם נרובי עמו : מושיבי עקרת
 10 הבהת אם הבנים שבחחה הללו ירו :

קיד 114

א בצאת ישראל ממצרים בית
 2 יעקב מעם לעו : היהוה יהודה
 3 לקרשו ישראל ממשלותיו : הום
 4 ראה ונס הירדן יסב לאחור :
 5 החרים רקו כאלים נבעת כבני
 6 צאן : סה לך חום כי תנוס הור
 7 חסב לאחור : החרום תרקו כאלים
 8 נבעת כבני צאן : מלפני ארון הולי
 9 ארץ מלפני ארון יעקב : החמכי
 10 הצור אנם מים חלמוס למעינו מים
 11 לא

CVII.

Rich. A. Bibl. I. 3, p. 526. ubi pro de con. 3.
It. Bibl. II. 4, 680. 49. ubi exhibetur versus Scherren,
de qua vid. quoz Mich. O. B. 9, 97. 41. Spetus Scherren. Dig.
est in ejus Dig. p. 480. 41.

CVIII.

3. Mich. O. B. 19, 150. — Kennic. Dig. gen. p. 51. Coll. 2. 7. Opus. Tandem. Sc. p. 39 41.
Mich. O. B. 20, 38. Haringa de Part. I. p. 320.
4. Bedman. Misc. 4, 107. 11.

10. vid. ad p. 60. 10.

CIX.

De oratione vid. Henr. Cor. IV. p. 299.

27. Mich. O. B. 19, 150.

וירוממוהו בכהל עם ובמושב וקנים 2
 והללוהו : ישם נהרות לסרבר 3
 ומצאי מים לצמאון : ארץ מרי 34
 למלחה כרעת וישבי כרה : ושם ה
 מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי
 מים : וישב שם רעבים ויכוננו 36
 עיר מושב : וזרעו שרות ויפגוע 37
 כמים ויעשו פרי חבואה : ויברכם 38
 וירבו מאד וכהמטם לא ימעוט :
 וימנעו וישחו מעצר רעה ויוגו 39
 שפר בוז על גרובים ויחנם כההו לא מ
 דרך : וישגב אביון מעוני וישם 41
 כצאן משפוחת : וראו ושרים 42
 וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי 43
 חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי
 יהוה :

אוחם לרחמים לפני כל שוביהם :
 47 השיענו יהוה אלהינו וקבענו מן
 הגוים להודות לשם קרשך להשתבח
 48 בחתלתלך : ברוך יהוה אלהי
 ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
 כל העם אמן הללו יה :

ספר חמישי

קו 107

א הו ליהוה כי טוב כי לעולם
 2 סרו : ואמרו נאליה יהוה אשר
 3 גאלם מיר צר : ומארצות הכבשם
 4 כמורה ומקרב מצפון ומים : תנו
 כמדבר בשימון ררך עיר מושב לא
 ה מצאו : רעבים גם צמאים נפשם
 6 בהם חתעם : ויענקו אל יהוה
 בצר להם סמצוקותיהם ועליהם :
 7 ויריכם בדרך ישרה ללכת 8 עיר
 8 מושב : ודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 9 ולבני ארם : כי שבעו נפש שקקה
 ו נפש רעבה מלא טוב : ישבי חשך
 11 וצלמות אסרו עני וברוך : כי
 הכרו אסרו אל ועצת עליון נאצו :
 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר :
 13 ויענקו אל יהוה בצר להם
 14 סמצוקותיהם וישועים : ויציאם
 מחשך וצלמות ומוסרותיהם ויחקי :
 טו ודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
 16 ארם : כי שכר דלחות נחשת
 17 ובריתו ברזל נען : אוליס מדרג
 18 משקים ומעולתיהם ותענו : כל אכל
 תחנק נפשם ויניעו עד שפתי סורת :
 19 ויענקו אל יהוה בצר להם
 כ סמצוקותיהם וישועים : ישלח
 דברו וירמאם וימלט משהיחיהם :
 21 ודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני
 22 ארם : ויזכרו וכחי תורה ויספרו
 23 מעשיו ברנה : וידרו הים באניות
 24 עשי מלאכה במים רבים : המה
 כה ויאמר ויעמר רוח סערת וחרומם
 26 נליו : ועלו שמים ירדו ההמות
 27 נפשם ברעה חתמוג : יחוגו ויועו
 28 כשכור וכל חכמם החבלע : ויענקו
 אל יהוה בצר להם וסמצוקותיהם
 29 ויציאם : יקב סערה לרממה וישחו
 ל נליהם : וישמחו כי ישחקו וינחם
 31 אל סחז חסמם : ודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני ארם :

קח 108

שיר מומר לרוד : נכון לבי א
 אהים אשריה ואימרה אף כבודי 2
 עורה תגל וכגור אעירה שהר 3
 אורך בעמס יהוה ואופרך בלאמים 4
 כי גרול בעל שמים חסדך וער שחקים ה
 6 אמתך : רופה על שסם אלהים
 ועל כל הארץ כבודך : למען 7
 יחלצו וידודך הושיעה יטיגך
 ועננו : אלהים רבר בקרשו אעלה 8
 אחלקה שכס ועמק סטות אסוד :
 לי נלעד לי מנשה ואפרים מעוז 9
 ראשי יהודה כחקקי : מואב סר 1
 רחצו על אדום אשליך נעלי עלי
 פלשת אחרועע : מי יבלני עיר 11
 סכצרי מי נחני עק ארם : הלא 12
 אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
 כצבאתינו : תבה לנו עורת סצר 13
 ושוא חשונות אדם : באלהים 14
 נעשה חיל והוא יבוס צרינו :

קט 109

למנצח לרוד מומר אלהי תהלתי א
 אל חרשי : כי סו רשעו פני מרטה 2
 עליו פתחו דברו אתו לשון שקר :
 ודברו שגאה סכנוני וילהמוני הנם 3
 תחת אהבתי ישגוני ואני הפלר 4
 וישומו עלי רעה תחת טובה ושגאה ה
 תחת אהבתי : הפקר עליו רשע 6
 ושפן יעמר על ימיני : בהשפטו 7
 יצא רשע ותמלחו תהיה להטארה :
 והיו ימי מעשים פקדויו יקח אחר 8
 יהיו בניו יתובים ואשרו אלמנה 9
 ונוע

12 בהיותם עמו מספר כמעט ונרבים בה:
 13 ויחללונו בגווי אל גו מסמלכר:
 14 אל עם אחר: לא הנה אדם לעשתם
 15 עו ויזכה עליהם מלכים: אל הגעו
 16 במשיחיו ולנביאו אל תרעו: ויקרא
 17 שלח לפניהם איש לעבר נמכר ויחפ:
 18 ענו כבבל תלכו ברול באה נפשו:
 19 עד עת בא וברו אמרו יהוה
 20 צרפחה: שרה מלך ויחירו משל
 21 עמים ויפתחוהו: שכו ארין לביחו
 22 ומשל בכל קנינו: לאסה שרין
 23 בנפשו וקניו יחכס: ויבא ישראל
 24 סדרי ויעקב גר בארץ חם: ויפר
 כה את עמו מאד ויעצמו מצרי: הפך
 לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו:
 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
 27 שמו כסדריו אהרן וספתוכ בארץ
 28 חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו
 29 אה דבריו: הפך אה מיסחם
 ל לבם וימח את זמנם: שרין ארצם
 31 צפרועים בחורו מלכותם: אמר
 32 ויבא קרב כנס ככל וכולם: נחן
 נשימם כר אש להבות בארצם:
 33 ויך גמם והאננם וישבר עין נבונם:
 34 אמר ויבא ארבה וילקאין מספר:
 לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכר
 36 מרו ארצתם: ויך כל כר כבור
 37 בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם
 38 כסף חכב ואין בשבטיו כושר:
 39 שחם צרוב כצאתם כי נפל מחרם
 39 עליהם: פרש עין למסר ואם
 40 להאר לילר: שאל ויבא של
 41 ולחם שמום ישביעם: פתח צור
 42 ויוכבו מים הלכו בציוח גהר: כי
 זכר את הבר קרשו את אברהם עבדו:
 43 ויבא עמו בששון כלה את בתיריו:
 44 ויחן להם ארצות גוים ועמל לאמים
 45 יתרו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו
 יצרו הללו ירה:

קו 106

א הללו יה הודו ליהוה כי טוב
 2 כי לעולם חסדו: מי זמלל גבורות
 3 יהוה ושמיע כל תהלתו: אשרו
 4 שמיו משפט עשה צדקה בכל עת:
 5 זכרנו יהוה ברצון עמך פקדני
 6 בישועתך: לראות גבורות כהרין
 7 לשמה בשמחת גויך לתהלת עמ
 8 תהלתך: המאנו עם אבותינו העוינו
 9 הרשענו: אבותינו במצרים לא

השכילו נמלאו חן לא זכרו את רב
 חסיד ויפירו על ים כים סוף:
 8 ויושיעם לספן שמו להודיע את
 גבורתו: ויגער כים זף ויחרב
 9 ויוליסם כהרמות כמדרג: ויושיעו י
 10 מרו שונא וינאלם מיר אונם: ויכסו 11
 12 מים צרותם אחר מהם לא נור:
 13 ויאמנו כדבריו ישירו תהלתו 14
 15 מהיו שכתו מעשיו לא הכו לעצתו 16
 17 ויחאו חותם כמדבר וינסו אך 18
 19 בישועתו: ויחן להם שאלהם וישלח 20
 21 רחוק כנפשמ: ויקאו למשה במתוח 22
 23 לאתרו קחש יהוה: הפתח ארין 24
 25 ותכלע רחן ותכס על ערת אבירם:
 26 וחכער אש בעדמם להכה חלהם 27
 28 רשעים: וישו עגל כהרב וישתחו 29
 30 לסכר: ויפירו את כבוים 31
 32 בחבנית שור אכל עשב: שכתו אל 33
 34 נושיעם עשה גדלות כמצרים:
 35 נפלאות בארץ חם נראות על ים 36
 37 סוף: ויאמר להשירם לולו משה 38
 39 בחירו עמד בפרץ לפגיו להשיב
 40 חסותו כהשחורת: וימאסו בארץ 41
 42 חסרה לא האמינו דבריו: ורגנו כ
 43 באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
 44 וישאל ידו להם להפיל אותם כמדבר: 45
 46 ולהפיל זרעם בגוים ולוהם:
 בארצות: ויצטרו לבקל פגור 28
 29 ויאכלו נחמו מהים: ויכעיסו 30
 31 בטעליות ותמרץ במ גפר:
 32 ויעמר סגרים ופלל ותקצר הכנפה: ל
 33 וחשכ לו לצדקה לרד ורד עד 34
 35 עולם: ויקצו ער מי סרובו 36
 37 ויעל למשה בעבורם: כי המרו 38
 39 אה רוחו ויבטא בשפתיו: לא 40
 41 השכירו את העמום אשר אמר ותו
 42 להם: ויתערבו בגוים וילטו 43
 44 מעשיהם: ויעברו את עצביהם 45
 46 ויחיו להם לפומש: ויזבחו את
 כניהם ואת בנותיהם לשרים:
 38 וישפדום נקודם בגוים ובנותיהם 39
 40 אשר זבחו לעצבי כנען והתנף הארץ
 41 ברמיה: וישמאו בעשיותם ויזנו 42
 43 כמעלליהם: ויחר אף יהוה בעמו 44
 45 ויחפ את נחלתו: ויהנם ביד גוים 46
 47 וישלו בהם שנואיהם: וילחצום 48
 49 אויביהם ויכנעו החתים: פעמים 50
 51 רבות יצילם והמה ימרו בעצמם
 52 וימנו בעונם: וירא בצר להם 53
 54 בשמעו את רנחם: ויזכר להם מה
 55 בריחו וינחם כרב חסדו: ויחן 56
 אותם

~~106~~

19. Mich. O. B. 19, 150.

18. 4172 coll. Ar. J. 3, in Lumilicata J. P. 18
S. H. S. p. 27.

22. Schalt. Def. § 215.

~~20. Henrico de Brit. p. 157~~

24. Handlar p. 157.

27. Henrico de Brit. p. 244.

~~28. Henrico de Brit. p. 244~~

28. Handlar p. 159.

33. Mich. O. B. 19, 150.

^{CVI}
Lid. Bibl. VII. 2, 358. lib. de tempor. yro compo
Henrico de Brit. Henr. Schenker. Dilt. p. 284. net.

3. Henrico de Brit. p. 244.

4. Henrico de Brit. p. 235.

קת 103

מבין עפאים יחנו קול : משקה 13
 הרים מעליהו מפרי מעשיך השבע
 הארץ : מצמיה הציר לבהמה 14
 ועשב לעבות הארם להוציא לחם
 מן הארץ : ויין ישמח לבב אנוש 15
 להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
 יסעד : ישבעו עצי יהוה ארזי 16
 לבנון אשר נטע : אשר שם צפרים 17
 יקנו חסירה ברושים בחרח :
 הרים הגבהים ליעלים מלעים מחסה 18
 לשפנים : עשה ירח לסועדים 19
 שמש ידע סבאו : תשח חשך ויהי כ
 לילה בו חרמש כל חייתו יעד :
 הכמרים שאגים לטרף ולבקש מאל 21
 אכלם : חורח חשמש יאספון ואל 22
 מענתם ירכפון : יצא ארם לפעלו 23
 ולעברתו קרו ערב : סה רבו מעשיו 24
 יהוה כלם כהכמה עשית סלאה
 הארץ קניניך : זה חים גרול ורחב כה
 ידים שם רמש ואין מספר חיות
 קמנות עם גדלות : שם אניות 26
 והלחן לווחן זה יצרת לשחק בו
 כלם ייך ישברון לחם אכלם בעתו 27
 תתן להם ילקטון חמחה ויך ישבעון 28
 טוב : והצחיר סניך יבהלון חסר 29
 רוחם יגועון ואל עפרם ישובו : ל
 תשלה רוחך יבראון ותחדש פני
 ארצו : יחי כבוד יהוה לקולם 31
 ישמח יהוה בפעשיו : המכיש 32
 לארץ ותדעד יגע בהרים ויעשנו :
 אשורה ליהוה בחיו אצרת לאלהי 33
 בעודי : יערב עליו שיחי אנכי 34
 אשמה בחרוה : יחמו חמאים סן לה
 הארץ וישעשע ער איתם כרכי נפשו
 את יהוה הללוה :

א לודו כרכי נפשו את יהוה וכל
 2 קרכי את שם קדשו : כרכי נפשו את
 3 יהוה וא תשכחי כל גמוליו : חסלה
 לכל עונתי הרפא לכל תהלואיכי :
 4 הגוי משחת חייכי המעמרכי חסר
 ה ורחמים : המשבוע כבוד עיך
 6 תחדש כנשר נעורכי : עשה
 7 צדקה יהוה נמשפטים לכל עשוקיך
 8 עלילותיו : רחום והנון יהוה ארץ
 9 אפים רוב חסר : לא לנצח רוב
 10 ולא לעולם יסור : לא כחשאינו
 עשה לנו ולא כעונותינו נבל עלינו :
 11 כי כגבה שמים על הארץ גבר חסרו
 12 על יראיו : כרחק מרחק מסעבר
 13 הרחוק ממנו את משעינו : כרחם
 אב על בנים רחם יהוה על יראיו :
 14 כי הוא ידע יצרנו וכור כי עפר
 15 אנהנו : אנוש כחציר יסיו כצוף
 16 השדה כן יצוף : כי רוח עברה בו
 ואינו ולא יזכרו עור מקופו
 17 והסר יהוה סעולם ועד עולם ער
 18 יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי
 בריתו ולמברי פקדיו לעשוחם :
 19 יהוה בשמים הלך כסאו וסלכותו
 כ בכל משלר : כרכו יהוה מלאכיו
 נברו כה עשו דברו לשמע בקול
 21 דברו : כרכו יהוה כל צבאו
 22 משרחיו עשו רצונו : כרכו יהוה
 כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו
 כרכי נפשו את יהוה :

קת 104

קת 105
 הורו ליהוה קראו בשמו הודיעו
 כעמם עלולותיו : שורו לו זכרו 2
 לו שיהו בכל נפלאותו : התהללו 3
 בשם קדשו ישמח לב סנקשיו יהוה :
 4 דרשו יהוה וציו בקשו פניו חסדי
 וכו נפלאותו אשר עשה מפאתו ה
 ומשפטיו פיו : ירע אברהם עבדו 4
 בני ועקב בהיריו : הוא יהוה 7
 אלהינו בכל הארץ משפשו : זמר 8
 לעולם בריתו רכב צוה לארץ הור :
 9 אשר כרח את אברהם ושבעו 10
 לישחק : ועמידה ליעקב להק 1
 לישראל ברית עולם : לאשר לק 2
 ארץ את ארץ כנען תבל נהלהם
 גהוהם

א כרכי נפשו את יהוה יהוה את
 2 גדלה מאי הוד והדר לכישת : עשה
 אור כשלמה נופח שמים כיריעה :
 3 המקרה כמים עליותיו חסם עבים
 4 ירכנו המהלך על כנפי רוח : עשה
 מלאכיו רוחות משרתיו אש להם :
 ה ומו ארץ על כנפיהם כל תמוש עולם
 6 ועד : החום כלבוש כסיתו ער
 7 הרים ויעמדו מים : סן נערתך
 8 יגסון סן קול רעמך ותפוזן יעלו
 הרים ירוו בקעוה ו מקום וסיפת
 9 להם : גבול שמת כל ויערונ כל
 10 וישבון לנחת הארץ : השללה
 מעינים בנהלים סין הרים יחלכון :
 11 יסקו כל חייתו שרי ישכרו פראו
 12 צמאם : עליהם עוף השמים ישכון

98 צד

א ממוזר שירו ליהוה שיר חדש כי
 נמלאות עשה הושיעה לו וטינו ורוע
 2 קישו: הודיע יהוה ישועתו לעיני
 3 הגוים נלה צדקתו: זמר הסרו
 4 ואמנתו לבית ישראל ראו כל אפסי
 5 הארץ את ישועת אלהינו: הרועו
 6 ליהוה כל הארץ פצחו ורגזו וספרו:
 7 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול
 8 זמרה: בחצצרות וקול שופר
 9 הרועו לפני המלך יהודה: ירעב
 10 היב ומלאו חבל וישבי בה: נהרות
 11 יפסחו כף יחד הרים ורגזו: לפני
 12 יהוה כי בא לשפט הארץ ושפט תבל
 13 בצדק ועמים במישורים:

לנגד עיני דבר ברועה עשה סמים
 שנאחו לא ידבק בו: לכב עקש
 יסור ממני רע לא ארע: מלושני ה
 כסחר רעהו אותו אצמית נבה עינים
 6 ורחב לבב אהו לא אוכר: עיני
 7 בנאמני ארץ לשבת עמדו הלך בדרך
 8 חמים הוא ושרתנו: לא ישב
 9 בקרב בותי עשה רפה דבר שקרום
 10 לא יכון לנגד עיני: לכקרום
 11 אצמית כל רשעיו ארץ להכרות סעיר
 12 יהוה כל פעלו און:

102 קב

א חמלה לעני כי יעלה ולפני יהוה א
 2 ישפך שיחו: יהוה שמעה תפילתי
 3 ושקתי אליו הבוא: אל הסתר
 4 סניך סטני ביום צר לו השם אלי
 5 אונך ביום אקרא סמך עני: כי
 6 כלו בעישן ימי וקצמתי כמוקד נהרו:
 7 הוכה כקישב ויבש לבי כי שכחתי ה
 8 מאכל לחמי: מקול אנהתי דבקה
 9 עשתי לבשרי: דמיתו לקאת
 10 מרבר היותו ככנס חרבות: שקרתי
 11 ואריה כצפור בודד על גג: כל
 12 היום הרפוני אויבי מהוללי בי
 13 נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי
 14 ושקו בכמי מסחתי: מבני זמך
 15 וקצפר כי נשאנתי ותשליכני: וסי
 16 כצל נטו ואני כקישב איבש: ואחה
 17 יהוה לעולם חשב ומוךך לדר ודר:
 18 אחה תקום וחרחם ציון כי עת להנגה
 19 כי בא מועד: כי רצו עברך אח
 20 אכניה ואת עפרה יתנו: ויוראו
 21 גוים את שם יהוה וכל כלבי הארץ
 22 את כבודך: כי בנה יהוה ציון
 23 נראה ככבוד: פנה אל תפלת
 24 הערער ולא ביה אח חמלתי: כתב
 25 ואת ליר אחיו ועם נברא יהלל יה:
 26 כי השקף ספרוס קדשו יהוה משמים
 27 אל ארץ הבוט: לשמע אנחתי
 28 אסיר לפתח בני חמורתי: לספר
 29 בציון שם יהוה ותהלתי בירושלים:
 30 בהקנץ עמים יחירו וממלכות לעבר
 31 את יהוה: ענה בדרך כמו קצר ומי
 32 אפר אלי אל תעלני בחצי ימי ברוכה
 33 הרים שנתוך: לפנים הארץ יסית
 34 ומעשה יריד שמים: השם יאבדו
 35 וארה העמר וכיס כנור יבדו כלבוש
 36 החליפם ויחלפו: ואחה הוא
 37 ושנתוך לא יחמו: בני עברך
 38 ישכחו וירעס לפניך יכון:
 39 לזר

99 צט

א יהוה מלך ורגזו עמים ישב
 2 כרובים חנוש הארץ: יהוה בציון
 3 גדול וגם הוא על כל העמים: ודו
 4 ששך גדול וגורא קרוש הוא: ועני
 5 מלך משפט אהב אהתכונת מישורם
 6 משפט ועדקה ביעקב אתה עשירי:
 7 ה רוספו יהוה אהינו והשתחוו להרם
 8 רגלו קרוש הוא: משה ואהרן
 9 בכתבו ושמואל בקראי שמו קראים
 10 אל יהוה והוא יעלם: בעסור עני
 11 ידבר אליהם שפרו ערתי וחק נתן
 12 לבו: יהוה אלהינו אתה ענתך
 13 אל נשא היית להם ונקם על
 14 עולילוחם: רוספו יהוה אלהינו
 15 והשתחוו להר קרשבו קרוש יהוה
 16 אלהינו:

לנגד עיני דבר ברועה עשה סמים
 שנאחו לא ידבק בו: לכב עקש
 יסור ממני רע לא ארע: מלושני ה
 כסחר רעהו אותו אצמית נבה עינים
 6 ורחב לבב אהו לא אוכר: עיני
 7 בנאמני ארץ לשבת עמדו הלך בדרך
 8 חמים הוא ושרתנו: לא ישב
 9 בקרב בותי עשה רפה דבר שקרום
 10 לא יכון לנגד עיני: לכקרום
 11 אצמית כל רשעיו ארץ להכרות סעיר
 12 יהוה כל פעלו און:

100 ק

א משור להוה הרועו יהוה כל
 2 הארץ: עבדו את יהוה בשמחה
 3 באו לפני ברננה: דעו כי יהוה
 4 הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו
 5 עמו וצא מרעותו: באו שרעיו
 6 בתוה חצרתו בהלה הורו לו
 7 ה ברבו שמו: כי טוב יהוה לעולם
 8 הסרו ועד דר ודר אמנתו:

לנגד עיני דבר ברועה עשה סמים
 שנאחו לא ידבק בו: לכב עקש
 יסור ממני רע לא ארע: מלושני ה
 כסחר רעהו אותו אצמית נבה עינים
 6 ורחב לבב אהו לא אוכר: עיני
 7 בנאמני ארץ לשבת עמדו הלך בדרך
 8 חמים הוא ושרתנו: לא ישב
 9 בקרב בותי עשה רפה דבר שקרום
 10 לא יכון לנגד עיני: לכקרום
 11 אצמית כל רשעיו ארץ להכרות סעיר
 12 יהוה כל פעלו און:

101 קא

א לזר כמור חסי ומשפט אשיר
 2 לך יהוה אבדתי: אשכנז
 3 ברך חמיס טחי תבוא איהתך
 4 בהם לבני בקרב ביתי: לא אשית

לנגד עיני דבר ברועה עשה סמים
 שנאחו לא ידבק בו: לכב עקש
 יסור ממני רע לא ארע: מלושני ה
 כסחר רעהו אותו אצמית נבה עינים
 6 ורחב לבב אהו לא אוכר: עיני
 7 בנאמני ארץ לשבת עמדו הלך בדרך
 8 חמים הוא ושרתנו: לא ישב
 9 בקרב בותי עשה רפה דבר שקרום
 10 לא יכון לנגד עיני: לכקרום
 11 אצמית כל רשעיו ארץ להכרות סעיר
 12 יהוה כל פעלו און:

101.
704 Misc. O. B. 19, 147.

5. Misc. O. B. 19, 147. Velth. Com. 4, 282.

CII.

Lich. A. Bibl. I. 3, p. 524.

XCIX.

Lich. Brem. II. 3, 172 ff.

7. adm. Misc. 3: 65 19.

8. adm. Misc. 2: 12. not.

10. Misc. O. B. 19, 148.

O. Velth. Com. 4, 281.

C.

18. Schura. Disf. p. 166.

3. Hemlar p. 156. anivoll. Disf. p. 489.

24. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 524. Misc. O. B. 19, 148.

CI.

Memor. 7, 148.

27. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 525. Sch. d. Purr p. 507.
Coram Cap. 21. com. 106. Kemp. adare p. 329.

277-288 in Ans. Erfurt 1917 94-100 1918
107 plad. ad. Bich. B.O. III. 47.

3. Cappell. in V. T. p. 473.

10. Mich. O. B. 19, 146.

XCIV.

XCVI.

4. 1775 & 71. Schult. Ep. min. p. 199.

10. Hensler p. 153. Bibl. Cr. IX. 2, 990.

13. Hensler p. 154.

XCVII.

20. V. D. Palm. ad Leclat p. 187. Velt. Com. 4, 280.

21. Mich. O. B. 19, 146.

XCX.

Abrief in Ep. ad Hebr. p. 199. 11.

10, 11. Mich. O. B. 19, 147.

10. Hensler p. 154. ~~Mich. O. B. 19, 147.~~

71 & Velt. Com. 4, 280.

עין התאור אף תכון הכל כל חסות :
 2 נמו כפאך מאז מעולם איה : נשאו
 3 נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
 4 ישאו נהרות זבים : סקלות זבים
 5 רבים איריים משכרו ים איר
 6 במרמס יהוה : ערדך נאמנו מאד
 7 לביתך נאווה קרש יהוה לארך ימיו :

96 13

א שירו ליהוה שיר חדש שירו א
 2 ליהוה כל הארץ : שירו ליהוה
 3 ברכו שמו בשיר מוס ליום ישועתו :
 4 ספרו בגוים כבודו בכל העמים
 5 נמלאותו : כי גדול יהוה וסהל
 6 מאד נורא הוא על כל אלהים :
 7 כי כל אלהי העמים אליהם ויהוה
 8 ששים עשרה : הוד והוד לפניו על
 9 חספאתו בקרשיו : הבו ליהוה
 10 משפחתו עמים הגבו ליהוה כבוד ועו :
 11 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה
 12 ובאו להצרותיו : השתחוו ליהוה
 13 בהררת קרש חילו לפניו כל הארץ :
 14 אפרו בגוים יהוה סלך אף חסון חבל
 15 כל המוש ירו עמים במישורים :
 16 ישמחו השמים וחגל הארץ ורעם הים
 17 וסלאו : יעלו שירי וכל אשר בו אז
 18 ורגנו כל עצי יער : לפני יהוה כי
 19 בא כי בא לשפט הארץ ישפט חבל
 20 בצדק ועמים באבונתו :

97 13

א יהודי סרך חגל הארץ ישמחו א
 2 איים רבים : ענן וערפל סביבו
 3 צדק וישפט סנון כסאו : אש לפניו
 4 תלך ותלחש סביב ציון : האיון
 5 בקיו חבל ראיה וחגל הארץ :
 6 הרים ברונג נמסו מלפני יהוה סלפני
 7 ארץ כל הארץ : הגירו השכסס
 8 צדקו וראו כל העמס כבורו : ובשו
 9 כל עברי פסל הפתה ללים כאלילים
 10 השתחוו לו כל אלהים : שמעה
 11 ותשכח ציון והגלגלה בגות סוזה
 12 לפני משפטיך יהודי : כי אחה
 13 יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית
 14 על כל אלהים : אחבו והנה ישנאו
 15 קע שמר נפשות חסדיו מיר רשעים
 16 יצילם : אור ורע לצדק ולישירי
 17 לב שמחה : שחטו צדיקים ביהוה
 18 והודו לוקר קדשו :

ממור

94 13

א אל נקמות יהוה אל נקמות
 2 הופיע : הנשא שפט הארץ השב
 3 גמול על גאים : עד מתי רשעים
 4 יהוה עד מתי רשעים יעלו : ובויעו
 5 ידברו עתק וחאסרו כל פעלי און :
 6 עמד יהוה ויכאוו ונחלתך יענו :
 7 אדמנה וגר הדינו ויוצטים ויצחו :
 8 ויאמרו לא וראת יה ואל יבין אלהי
 9 יעקב : בנינו כערים בעם וכלילים
 10 שחיו השכילו : הנשע און הלא
 11 יישמע אם יצר עין הלא יבוס : הים
 12 גום הלא וזכיה הסלס ארם רעיה
 13 יהוה ורע מחשבות ארם כי המה
 14 הכר : אשרי הגבר אשר חסידו
 15 יה וסותרתך ותלמדי : להשקיש
 16 לו סמי רע עד זכרה לרשע שחרת :
 17 כי לא ישש יהוה עמו ונחלתו לא
 18 טו יעוב : כי עד צדק ישוב משפט
 19 ואחריו כל ישירי לב : מי יקום לי
 20 עם סרעים מי והוצב לי עם פעלי
 21 און : לולי יהוה עזרתה לי כמעש
 22 שכנה חוסה נפשי : אם אמרתו משה
 23 הגלי חסדך יהוה יעצני : כרב
 24 שרעפי בקרבי תנהומך ישעשעו
 25 כ נפשי : היחברך כסא הוות יצר
 26 עמל עלי חק : יגורו על נפש צדק
 27 ורם נקי ורשעו : זוהי יהוה לו
 28 לסגנב ואלהי לצור מחסי : וישב
 29 עליהם את אונם וברעמם יצמיחם
 30 וצמיחם יהוה אלהינו :

95 13

א לכו נרגנה ליהוה נרענה לצור
 2 ישענו : נקדמה פנו בחורה בלסרת
 3 נרע לו : כי אל גדול יהוה וסלך
 4 גדול על כל אלהים : אשר בריו
 5 מוזקרו ארץ ותועפות הרים לו : אשר
 6 לו הים והוא עשמו ויבשת ידיו
 7 וציו : כאו נשחחה ונרענה נברכה
 8 לפני יהוה ישענו : כי הוא אלהינו
 9 ואנחנו עם סרעיו וצאן ירו הים

8 וכסאו כשמש נגרי : כירח יבון
9 עולם ועד בשחק גאמן סלה : ואהר
ונחת והמאס התעברת עם משיחך :
10 נארחת ברית עבדך חילה לארץ
11 ברוי : פרצה כל דרתיו שפת סבדיו
12 מחתרי : שאלו כל עברי דרך תה
13 הרפת לשכניו : הרימות יסוד צרו
14 השפחת כל אויביו : אף חשוב
צור הרבו ולא הקטנו במלחמתי :

91

ישב בספרך עליון בצל שדי 11
ותלונן : אמר ליהוה מחיתי ומצורתי 12
אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך 13
סמך יקוש סרבר הוורר : נאכרתו 14
15 וכתת כנפיו חתמת צנה
וסחרה אמתו : לא חירא במחיר ה
16 לילה סמך יעוף יומם : סדבר
באפל יהלך מטטב ישור צהריים :
17 ופל סעורך אלה ורובה מימינך יציר
לא יוש : רק בעיניך תביט ושלמת 18
רשעים חרארי : כי אהה יהוה 19
מחסי עליון שפת מעונך : לא 20
האנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך : כי מלאכו יצוה לך 21
לשמרך בכל דרכיך : על כפים 22
ישאנך : פן תהפך באבןך : על 23
שחל ופתח חדרך ררמס כפיר ותתן :
כי בו חשק ואפלטוהו אשגבהו כי 24
ירע שמי : וקראנו ואנהו עמו 25
אנכי בצרה אחלצוהו ואכבדו :
אדך ימים אשביעוהו ואראוהו 26
בישועתי :

comp. Psalm
V. 12.

15 השבת משהרו וכסאו לארץ מנתתי :
16 הקצרת זמני עלומי העמיות עליו
17 גשתי סלדתי : עם סח ימות חסרת
18 לבצח חפצך כמו אש חמוץ : ובר
אני סח חלך על מה שוא בראת כל
19 בני אדם : מי נבגר היה ולא יראה
מוח ימלט נמשו מיר שאול סלדתי :
20 אית חסידך הראשנים ארני נשבעתי
21 לדוד באמונתך : ובר ארני הרפת
עבדך שאהי בחוקי כל רבים עמים :
22 אשר הרמו אויביך יהוה אשר חרמו
23 עקבות משיחך : ברוך יהוה לעולם
אמן ואמן :

ספר רביעי

92

מזמור שיה ליום השבת : טוב 1
להודות ליהוה ולומר לשמך עליון : 2
להנני בבקר חסדך ואמונתך 3
בכל יומי : על קשור ועלי גבל 4
עלי הגיון בכבוד : כי שמתחני יהוה 5
בפעלך במעשיו יודך ארני : מה 6
גדלו מעשיך יהוה : מאר עמלו
משבתך : איש בער לא ידע 7
וכסיל לא יבין את זאת : במרח 8
רשעים כמו עשב ויצאו כל פעלי
און להשחרם עמי : ואהה סרוס 9
לעלם יהוה : כי הנה אויביך
יהוה כי הנה אויביך יאבדו ותמרו 10
כל פעלי און : והרס טאים קרני 11
בדתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי 12
בקמם עלו מרעים השמענה ארני :
ציון כהמר ופירח כארו בלבנון 13
ישנר : ושהוליס בבית יהוה 14
במצרות אלהינו ומריהו : עוד ינוכח 15
בשביה דשנים ורעננים יהו : להנני 16
בושר יהוה צרו ולא עלתת בו :

93

יהוה סלך נאות לבש לכשייהוה א
עו

90

1 חתלה למשה איש האלהים ארני
2 טעון אהה היות לנו ברר ורר : בטרם
היום ילדו ותחולל ארץ וחבר 3
ומעולם עד עולם אהה אר : חשב
אנוש עד רכא ותאמר שובו בני ארמי 4
כי 5 שנים פניניך כיום אהמתי
ה כי יעבר ואשמורת בלולדתי : וחסתם
6 שנה יהיו בכקר בחצור יהלך : בכקר
7 יציץ חלף לערב ימוול וכש : כי
8 כלינו כאפי ובחמתך נבאלנו : שת
עונתינו לגודך עלמנו למאר מניך :
9 כי כל מינו סנו בעברתך פלינו
10 שנינו כמו הנרי : ימו שנתינו
בהם שבעים ישנר ואבס כנבורתי
11 שמונים שנה ורהבס קסל ואון כי 12
13 חיש ונעפרתי : מי ירע על אפך
14 וביראתך יעברתיך : למנות מינו
15 כן הורע ונבא לבב חכמה : שובה
יהוה עד סמו והנחם על עבדך :
16 שבענו כפקר חלך ונרננה ונשכחה
17 ככל מינו : שמהנו סימות ענהנו
עבדך שנת ראלנו רערי : יראה אל
18 ויהי נעם ארני אליהו עליו
I 7

De occasione vid. Nian. Car. IV. p. 319 Mich. O. B. 3.
Heister p. 146. Lich. Bibl. I. 3. p. 523. 135.
Repar. XVIII. p. 117. ff. Mem. IV. 119. ff. Lich. Bibl.
3. Mich. O. B. 3, 185. 199. Bywegel. p. 103.

LXXXVII.

De argumentis Lich. Bibl. VI. 4. 607. VII. 2. 360.
Item Lich. Bibl. I. 3. p. 103.

1. *Schür. Disf. p. 607. Hünig. d. Lich. p. 257.*

3. *Mich. O. B. 2. 191. 4.*

Mich. O. B. 7. 165. 12. 193.

7. *Lich. Bibl. II. 4. 753. Schür. Disf. p. 148.*

LXXXVIII.

Lich. Bibl. Bywegel. p. 103.

6. *Wern. Syll. Disf. II. 869.*

2. *De h. u. l. m. l. u. p. 367.*

13. *Memorab. 4. 202.*

15. *Strud. orig. p. 74.*

78. *Mich. O. B. 19. 139.*

10, 11. *Mich. O. B. 19. 140.*

21. *Mich. O. B. 3. 189.*

32. *Mich. O. B. 3. 190.*

13. *Mich. O. B. 6. 246. Mem. Quib. 2. 155.*

36-38. *Veltl. Com. 4. 278.*

20. *Mich. O. B. 3. 191. - 19. 140.*

23. *Mich. O. B. 3. 192. - 19. 140.*

27, 28. *Memorab. 7. 153. coll. 160.*

197-1770. *Lich. Bibl. VII. 4. Schür. Disf. p. 169.*

89 פט

מסביל לאיתן האורח : חסדי 1
 יהוה יעולם אשירה לרד ורד אודיע 2
 אמונתך בפי : כי אמרת עולם 3
 חסי יבנה שמים חסן אמונתך בהם :
 בתי ברית לבחורי נשבעתי לרד 4
 עבדי : עד עולם אביו ורעך ה
 ובגיתו לרד ורד בסאך סלר :
 ויוו שמים פלאך יהוה אף אמונתך 6
 כקהל קדשים : כי מי נשחק יערך 7
 ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים :
 א גערץ בסוד קדשים רבה נורא עלי 8
 כל סביביו : יהוה אלמי צבאות מי 9
 כסוד חסיו : ואמונתך סביבותך :
 ארת מושל בגאות הים בשוא גליו 10
 אחרך השבתם : אחרך דכאת 11
 כחל רתב ברוע עץ מורת אובין :
 לך שמס אף לך ארץ הבל ומלאר 12
 אהה יסרתם : צפון וצפון אחרך 13
 בראתם חבור והרפון בשמך יריגט :
 לך ורוע עם גבורה תעו ודך תרום 14
 ומינך : צרק ומשפט סמן כסאך טו
 חסר ואמר יקראו פניך : אשרי 16
 העם ירעי תרועה יהוה באור פניך
 יהלכון : בשמך יגלון כל היום 17
 ובצדקתך ירמו : כי המארת עימו 18
 אהה וברצונך תרום קרנו : כי ע 19
 ליהוה סגנו ולקושי ישרא מלבנו :
 או דברת בחזן להסידך ותאמר 20
 שויתו עזר על גבור הרומוחי בחור
 מעם : מצאתי רד עברי בשמן 21
 קרשי משחתיו : אשר ידהכון עמו 22
 אף ורועי האמצנו : לא ישוא אויב 23
 בו וכן עולה לא יענגו : ובתותי 24
 מפניו צרו ומשנאו אנוח : ואבותי 25
 וחסרי עמו ובשמי תרום קרנו :
 ושמתו בוס יד ובגהרות ימינו : 26
 הו א קראני אבי אחרך אלי וצור 27
 ישועתי : אף אני בכור אתגיהו 28
 עליון למלכי ארץ : לעולם אשפור 29
 לו חסי ובריתי נאמנת לו : ושפתי ל
 לעז ורעו וכסאו כמי שמים : אם ל 31
 יעובו בניו הויחי ובמשפטי לא
 ילכו : אם חסתי והללו ונצוחי 32
 לא ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם 33
 ובנגעים עינם : וחסרי לא אפיר 34
 מעמו ולא אשקר באמונתו : לא לה
 אהלך בריתי ומזבא שפתי לא
 אשנה : ארת נשבעתי בקרשי אם 36
 לרוד אבוב : ורעו לעולם יידיה 37
 נכסא

עליו וחלה נפשו משאר תחתיה :
 אלהים רום קמו עלו וערת ערוצם
 בקשו נפשו ולא שמך לנגם :
 וצו ואזה ארני אר רחוב וחנן ארך
 אפים ורב חסד ואמת : מר אלי
 והנני תנה עיך לעבדך והושיעך
 ל לבן אסתך : עשה עמי ארת לטובה
 ויראו שנאי ויבשובו ארתה והור
 עזרתך ונתמתנ :

87 פו

א לבני קח ממור שיר יסודתו
 2 בהררי קיש : אהב יהוה שיערי
 3 ציון מכל משכנות יעקב : נכבדה
 סבר כך עיר האלהים סלר :
 4 אביר רתב ובכל לדיעי תנה פלשת
 ד וצור עם כוש זה ולר שם : ולציון
 יאמר איש ואיש ולר כר והוא
 6 יכונה עליון : יהוה יספר בכתוב
 7 עמוס זה ולר שם סלר : וישועים
 כהלים כל מעיני כך :

88 פח

א שר ממור לבני קח למנע על
 סתלת לענה מסביל להיסן האורח :
 2 יהוה אלתי ישועתי ויום צעקתי
 3 כלילה נדך : תבוא למפך תמלתי
 4 הסרה אונר לרתח : כי שבעתי
 ברעות נפשי וחיו לשאר הגנו :
 ה נחשכתי עם וורדי בור היתי נגבר
 6 אין איל : במתיים הפשו כמו
 חללים שכבו קבר אשר לא זכרתם
 7 עזר והמרה מירך גגורו : שתנו
 בכור תחתות במחשבותם במצלות :
 8 עלי סמכה חסרך וכל משכרך עיני
 9 סלר : הרחקת מירעי סמני שתנו
 חוקבות למו כלא ולא אצא : עיני
 דאבה מני עני קראתיך יהוה נכר
 11 ויום שמתתי אליך כמו : הלמתיים
 תעשה מלא אם רפאוס יקומו ורודך
 12 סלה : הוסר בקבר חסרך אמונתך
 13 באבדון : תודוע במשך פלאך
 14 וצדקתך בארץ נשיה : ואני אלך
 יהוה שועתי ובכרך הפלתי הקרןך
 טו למה יהוה תונח נפשו חסורי פניך
 16 סמני : עני אני ונע מער נשאתי
 17 אמיד אמונה : עלי עברו תרונך
 18 בעותיך צמתוטי : סבנו כמים
 19 כל היום הקיפו עלי יחד : הרחקת
 פמני אהב רוע מירעי
 מחסר :

3 שמשו דל יחום עני ורש הצדיקו :
4 קלטו דל ואביון סודר שנים הצולו :
ה לא ידעו ולא יבינו בחכמה ותהלכו
6 וימשו כרל מסורי ארץ : אני
אפרתו אלהים ארם ובני עליון
7 כלכם : אכן כארם המתון וכאחד
א השירים הפלו : קומר אלהים
שפת הארץ כי אתה תחזק בכר
הגוים :

83 פג
א שיר מוסר לאסא : אלהים
2 א דמו לך אל חרש וארץ תשקט
3 אל : כי הנה אויבך והמיון
4 ומשעריך נשאו ראשן : ער ערך
ה יערישו סוד ורחיצו ער צמנוך :
אמרו לכו ונכחיתם בנו ולא יוכר
6 שם ישראל עור : כי נועזו לב
7 יחדו עליון ברות וברו : אהלי
ארם וישמעאלים סואב והגרים :
8 נבל ועמון ועמלק פלשת עם ישיב
9 צור : גם אשר נלור עם היו
10 ורוע לבני לוש סלה : עשה להם
כסרין כססיהא כיוון נחל קישון :
11 נשמרו בעין דאר הו דמן לארמה :
12 שיהמו נריכמו כערב ובואב וכובח
13 וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו
יירשה לנו את נאות אלהים :
14 אלהי שיחמו מלגל קקש לפני רחל :
טו כאש חבער יער וכלהברה תלהט
16 הרים : כן הרמס בסערך וכסופתך
17 חבהלים : סלא מניה קלון
18 ויבקשו שמך יהוה : יכשו ויכהלו
19 ערי ער והחרו ויאבדו : וירעו
כי אה שפך יהוה לברך עליון על
כל הארץ :

84 פד
א למנצח על הגיורת לבני קרן
2 מוסר : מה ויריחו משכנותיך
3 יהוה צבאות : נכספה וגם כלתה
נפשי לחצירות יהוה לבי ובשירי
4 והגנו אל אל הוי : גם צפר סצאה
בית וירוקן ולה אשר שיהא פרתיה
את מנחתיך יהוה צבאות מלכי
ה ואלהי : אשרי יושבי ביתך עור
6 ההללך סלה : אשרי ארם עון
7 לו כן מסלור כלבם : עברי
8 ברכות ועשה מורף : ולכו סחרי
אל חיל יראה אל אלהים בעיון :

85 פה
א למנצח לבני קרן מוסר : א
רצוח יהוה ארצך שבת שבות יעקב : 2
נשאת עון עמך כסיה כל הטאות 3
סלה : אספח כל עברתך השיבוה 4
סחרון אפך : שובנו אלהי וישענו ה
הסר כעסך עמנו : הלעולם 6
הנאף בנו חמשך אפך לדר ור :
הלא אחרה תשוב תחיינו ועסך 7
וישמח כך : הירצנו יהוה חסד 8
וישעך חתן לנו : אשכעך סה 9
עמו ואל חסדיו וי ושובו למסלה :
אך קיבו ליראו ישעך נפשו כבוד 1
בארצנו : חסד ואמת נפשו זרק 11
ושלום נשקו : אמת סארך הצנח 12
יחן השוב וארצנו חתן יבולה : 13
זרק מססים נשקו : גם יהוה :
זקל לפגיו והלך וישם לרוד 14
פעטיו :

86 פו
א תפלה לרוד הטח יהוה אנך
2 עני כי עני ואביון אני : ששרה
נפשי כי חסדי אני הושע עברך אתה
אלהי הבוטח אליך : הגני אדני 3
כי אליך אקרא כל היום : שטח 4
נפש עברך כי אליך אוני נפשו
אשא : כי אתה אדני טוב וסלח 5
ורב חסד לכל קראך : האונינה 6
יהוה תפילתי והקשיבה בקר 7
חתונתו : ביום צרתי אקראך 8
כי תקנני : אין כמר באלהים 9
אדני ואין כמעריך : כל טוב 9
אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך
אדני וכבוד לשמך : כי גדול 1
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים
לברך : הוצי יהוה ויכר אהלך 11
כאמתך יחי לבני ייראה שם :
אורך ארנו אהי בכל לבבי ואכנה 12
שך לעולם : כי הסך גיך 13
יש 1 קלו

6. 7. Bretelata. de an. Journ. xv. T. p. 40.

10. Mich. O. B. v. 191.

7. Gutak. adu. p. 326. 4.

11. Gutak. adu. II. 33.

8. Hensler p. 143.
57777 J. L. D. II. 868.

12. Mich. O. B. v. 191.

LXXXIII.

Memorb. IV. 117. Fey. Gard. des. M. VII. p. 392 & 472.

Mit. Gard. des. M. VII. n. 119.
2. 1177. de vestione. Gr. J. L. D. II. 867.

6. 24 une corde. Doudulust. l. 1. 27.

LXXXVI.

Lid. Ind. in 7 O. T. Byrony. p. 104.

LXXXIV.

De occatione vid. Niem. Cap. IV. p. 317.

4. J. L. D. II. 1094. Hensler p. 143. Mich.
O. B. v. 35. Schuara. D. p. 160. Mich. Gm. 2: 841.

7. Schur. D. p. 163.

7. Mich. O. B. v. 190. 14.

8. Hensler p. 143.

^{Prot.}
69. Schult. ad P. p. 438.

7. Heringa, de Pind. p. 244.

14. Thandjab-Lucas II. 2. p. 314.

16. Hensler p. 180.

LXXXI.

3. Mich. O. B. v. 190.

11. Peters. Dis. p. 158. Schult. Hort. 6: 271.

LXXX.

1. Hensler p. 138. Mich. O. B. v. 190.

16. Hensler p. 180.

62 ביר צר : ויסר להרב עמו
 63 ובנחלתו החקבר : בחוריו אכלהו
 64 אש ובחולתיו לא הוללו : כהניו
 בחרב נפלו ואלמנתיו לא חככנה:
 65 ויקץ כישן ארני כגבור סחרונן
 66 סיון : ויך צרו אהור הרפת עולם
 67 נתן לסו : וימאס באהל יוסף ובשבט
 68 אפרים לא בחר : ויבחר את שבט
 יהודה ארז הר ציון אשר אהב :
 69 ויכן כמו רמים מקרשו כארץ וסרה
 ע לעולם : ויבחר ברוד עברו ויקהו
 70 מסכלאת צאן : טאהר עלות הכיאו
 לרעות ביעקב עמו וכישרא נחלתו:
 72 וירעם כחם לבבו ובתגורו כפיו
 ינחם :

עט 79

ממור לאסף אלהים כאו גוים
 נחלתך טמאו ארץ היכל קדשך
 2 שמו את ירושלים לעמים : נתנו
 את נבלת עבדך מאלל לעוף השמים
 3 בשר הסודך לחיותו ארץ : שפמו
 דמם כקום סביבות ירושלים ואין
 4 קובר : היונו הרפה לשכנונו לען
 5 והקם לסביבותינו : עד מה יהיה
 האנף לנחצ חבקר לבו אש קנאךך
 6 שפך חמךך אל הטיים אשר לא
 ידעוך ועל נמלכות אשר בשמך לא
 7 קראו : כי אכל ארץ יעקב וארץ
 8 גוה השמו : אל הזכר לנו עונת
 ראשנים סרה יקרמונו החמוך כי
 9 דלוגו טאר : עורנו אלהי ישענו
 10 עך רבר כבוד שמך והצילנו וכפר
 על חטאתינו למען שמך : לטח
 יאצרו הגוים איה אלהיהם וידעו
 11 בגוים לעינינו נקמת דם עבדך
 השפור : חבוא למיך אנקת אסיר
 12 כנורך ירועך הורר בני תמותה :
 13 והשב לשכנינו שביתים אל חוקם
 חרמם אשר תרפס ארני : ואנהנו
 עמך וצאן מרעיוך גויה לך לעולם
 לדור וד נספר תהלתך :

פ 80

למצנח אל ישנים ערות לאסף
 2 מבור : רעת ישראל האוינה נתן
 כצאן יוסף ישב הכרבים הופיעה :
 3 לפני אפרים ובנימן ונפשה עורר
 ארץ נבחרת ולכה לישקתה לנו :
 4 אלהים השיבו והאר פניך וגושעה :
 ה יהוה אלהים צבאות עדי מתי עשנה

81 פא
 למצנח על הנחית לאסף : הרנינו
 2 לאלהים עונו הרועו לאלהי יעקב :
 3 שאו זמרה וחגו חף כגור נעים עם
 4 נבל : תקעו בחוש שופר בכסר
 ליום חגנו : כי חק לישראל הוא
 5 משפט לאלהי יעקב : עורר
 6 ביהוקם שמו בצאות על ארץ מצרים
 7 שפה לא ודעתו אשמע : הסירות
 8 סבל שכמו כמיו סודך תעברנה :
 9 כצרה קראת ואחלץך אענך בסתר
 10 רעם אבחנך על מי סריבה סלח :
 11 שמע עמו ואעידה כך ישראל אים
 12 תשמע לי : לא יהיה כך אל זר
 ולא חשתחוה לאל נכר : אנני
 13 יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים
 14 הרבה מיך ואמלאהו : ולא שמע
 15 עמי לקולי וישראל לא אבה לי :
 16 ואשלהו כשירותך לבם ילכו
 17 במועצותיהם : לו עמי שמע לי
 18 ישראל ברבלי והלכו : כמנעט
 19 איביהם אכניע ועל צריהם אשיב
 20 ידי : משנאי יהוה וכחשו לו ויהי
 21 עמם לעולם : ויאכילו סחלב
 חטה ומצור רבש אשביעך :

82 פב
 ממור לאסף אלהים נצב בערתי
 אל כקרב אלהים ישפט : עד סתי
 2 תשפטו על ופני רשעים תשאו סלה
 שפטו

13 אוכרה סקס פלאך : והנתי בכל
 14 פעלך ובעליותך אשיחה : אלהיב
 בקרש דרפך מי אל גדול כאלהים :
 15 אזח ה' עשה פלא הוהעת בעמים
 16 עוף : גאלה ברוע עמר בני יעקב
 17 ויוסף סלה : ראוך מים אלהים
 ראוך מים וחילואף ירגו תהמת :
 18 ורטו מים עבות קול נתנו שחקים
 19 אה חצצף ותהלכו : קול רעמך
 בגלגל האירו ברקים חבל דגור
 ב. ותרעש הארץ : בים דרפך ושכילוך
 במים רבים ועקבותיך לא נרעו :
 22 נחית כצאן עמר בור משה ואהרן :

78 עת

א משכיל לאספ האוניה עמי תרתי
 2. הטו אונס לאמרי פי : אפתחה
 במשל פי אביעה חידוה פני קרב :
 3 אשר שמענו ונרעם ואבחינו ספרו
 4 לנו : לא נחר מבניהם לדור
 אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו
 5 ונפלאותיו אשר עשה : ויקם ערות
 6 בעקב חזרה שם בישראל אשר צוה
 אה אבותינו להודיעם לבניהם
 7 למען ירעו דור אחרון בנים יולדו
 8 ויקמו ויספרו לבניהם : וישבו
 באלהים נסלם ולא ישכחו מעללי
 9 אל ומצותיו יצרו : ולא יהיו
 כאבותם חור סורר וטרף דור לא
 הכין לבו ולא נאמנה את אל רחמי :
 10 בני אמרים נושקו רמיו קשת המבן
 11 ביום קרב : לא שמרו ברות אלהים
 12 ובתורתו מאנו ללכת : וישכחו
 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם :
 13 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים
 14 שרה צען : בקע ים ויעבירם
 15 ויצב מים כמו נד : ויגמם בענן וימס
 16 וכל הלילה באור אש : ובקע
 צים במדבר וישק כחמסות רבה :
 17 ויצא גוולם מסלע ויורד כנהרות
 18 מים : וינספו עוד לחטא לו למרות
 19 ועליון בניה : וינסו אל בלבבם
 20 לשאר אכר לפשם : ויהרבו
 באהלים אמרו היבול אר לעוף
 כ שלחן במדבר : הן חנה צור ויובו
 מים ונחלים וישטפו הגם לחם יומד
 21 חח אם יבין שאר לעמו : לכן שמעו
 יהורה ויתעבר ואש נשקרה בעקב
 22 וגם אף עלה בישראל : כי לא
 האמינו באהים ולא בטהו בישועתו :
 23 ויצו שחקים מסעך ודלתו שמים
 T 5

פחח : וימטר עליהם סן לאכר
 24 ורגן שמים נתן לכן : לחם אבירים כה
 אכל אוש צירה שלח להם לשבע :
 25 יסע קריום בשמים וינהג בעזו חיסן :
 26 וימטר עליהם כעפר שאר וכחור
 27 וימס עוף כנף : ויפל בקרב מחנהו
 28 סבוב למשכנותיו : ויאכלו וישבעו
 29 מאר ותאוחם ויא לחם : לא זרו
 30 מחאוחם עור אכלם במיתם : ואף
 31 אלהים עלה בהם ויהרג במשכנותיהם
 ובחורי ישראל הכרעו : בכל זאת
 32 חטאו עור ולא האמינו בנפלאותיו :
 33 ויכל בהבל ימיהם ושגגתם בהלה :
 34 אם הרגם ורשוהו ושבו וישחרו :
 ויכירו כי אלהים צורם ואל עליון לה
 גאלם : ויפתוהו במיהם ובלשונם
 36 ויכו לו : ולבם לא נכון עמו ולא
 37 נאמנו בכרחתו : והוא רחום
 38 וכפר עון ולא ישחית ותרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו : ויזכר
 39 כי בשר חסה רוח הולך ולא ישוב :
 40 כמה ימרותו במדבר ויעצבוהו
 41 בישיומו : וישבו וינסו אל וקדושי
 42 ישראל חתו : לא זכרו את ודי
 43 וים אשר פדם מני צר : אשר שם
 44 במצרים אהותיו ומופתיו בשרה
 45 צען : ויחפך לרם יארתם וגווליהם
 46 כל ישחיון : ישלח כהם ערב סה
 47 ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויחן
 48 להפיר יבולם ויעיגם לארברך :
 49 ויהרג בכרד נפסם ושקמתם בהנסל :
 50 ויסגר לבדו בעינם ומקניהם
 51 לרשעים : ישלח כם חרון אפו
 52 עבדה וקעם וצרה משלחת כלאבי
 53 רעים : ימלס נחוב לאפו לא השך
 54 מסות נפשם וחיהם לרבר הסניר :
 55 וידבל בכור במצרים ראשית אוגם
 56 באהלו חם : ויטען כצאן עמו
 57 וינהגם בערד במדבר : וינהגם
 58 לכמה ולא פחדו ואת אויביהם כסה
 59 חים : ויביאם אל נבול קרישו הר
 60 זה קתה ימינו : ויגרש מפניהם נה
 61 גוים ויפילים בחבל נהלה וישכן
 62 באהלים שבטי ישראל : וינסו
 63 וימרו את אהים עליון וערותיו לא
 64 שמרו : וינסו רובגרו כאבותם
 65 נהפכו בקשת רחמי : ויכעו סוהו
 66 בכמותם ובפסוליהם יקניאוהו :
 67 שמע אלהים ויתעבר ויכאם מאר
 68 בישראל : ויטש משכן שלו אהל
 69 שכן בארם : ויחן לשיב עו והמארתו
 נ ש ה

14. Mid. O. B. 11, 190. Heringa de fist. sup. 235.

20. Schad. 276. Doc. 11. 72.

LXXVIII.

De toto palmo ad. Schier. ap. Lab. Bibl. III. 3, 441/4.

It. ap. Mid. X. O. B. 9, 59/41. - Welt's Form. 1. 76/41.

1, 2. Klein. Inf. gen. 8. 84 (8). Heringa de fist. sup. p. 495.

38. Schier. orig. p. 24.

9-11. Heuber p. 135.

51. Sam. Libl. Libl. IX. 5, 274.

57. Schier. ad Eye. Hamah. p. 362.

Sich ad Job IV. id.

- 6. Bruce's reize verh. II. p. 36. n.
- 7. Mus. Digl. 2: 135.
- 9. Schult. ad Ham. p. 442. Adof. 5. 72, 73.

I, XXVI.

De isto plalmo ad. Stimm. Car. IV. p. 196.
Ech. A. Bibl. I. 3, p. 522. VII. 2, 360.

- 5. Mich. O. B. 12, 189. A
- 5. Mich. O. B. 12, 189. A
- 6. 14717 w. S. Syll. Dig. II. 976.
- 7. Mich. O. B. 12, 189.

9. Bened. Orig. p. 115. 116.

Ech. A. Bibl. I. 3, p. 519. **I, XXIV.**
1. Heusler p. 132.

- 3. Mich. O. B. 12, 188.
- 4. Ech. A. Bibl. I. 3, p. 519. Weltl. Com. 4, 277.

8. g. l. A. Bibl. I. 3, p. 520.
8. mus. Hog. 1: 162.

11. Schult. op. min. p. 196. Heusler p. 133. coll.
Mich. O. B. 9, 192.

13. Bedman. Mich. 4, 42.

14. Heusler p. 133. Gene. ver. Con. pl. II. p. 62.
Ech. A. Bibl. I. 3, p. 522.

- 19. Mich. O. B. 12, 189.
- 20. Heusler p. 135.

I, XXV.

Ech. A. Bibl. I. 3, p. 522. VII. 2, 360.

2. Ech. Bibl. V. 3, 538.

7757 1177 ק Schult. op. min. p. 197.

3. 77175 7777 ק Schult. op. min. p. 198.
Ech. A. Bibl. I. 3, p. 522. Stimm. Dig. p. 156.

24 חמור עמך אחוז כיר ימיני : בעצרתך
 כה הנחנו ואחר כבוד תקחני : מי לי
 בשמים ועמך לא הפצתי בארץ :
 26 כלה שארי ולבני צור לבני וחלקי
 27 אלהים לעולם : כי תנה רחוקך
 28 ויאברו הצמחה כל זונה סמך : ואני
 קרבת אלהים ליטיב שמי בארני
 והזה מהמי לכפר כל מלאכותי :

עד 74

א משכיל לאסף למה אלהים נחת
 לנצח ועשן אפך בצאן מרעיתך :
 2 זכר עירך קנית קרב גאלה שבט
 נחלקך הר ציון זה שבנת בו :
 3 הרימה פעמך לפשוטה נצח כל הרע
 4 אויב בקרש : שאנו צורריך בקרב
 ה מועדך שמו אותם אחות : יורע
 כמביא למעלה בסכך עץ קרדמות :
 6 ועת פרוחיה יחד בכשיל וכלפוח
 7 והלמון : שלחו באש מקרשך לארץ
 8 הללו משכן שמך : אמרו בלבם
 ניגס יהי שרפנו כל מועדי א בארץ :
 9 אמותינו לא ראינו אין עוד נביא
 י ולא אהנו יורע עד מה : עד מהו
 אלהים ירחף צר נאנץ אויב שמך
 11 לנצח : למה חשוב ירך וימנע
 12 מקרב חוקך מלה : ואלהים מלכו
 סקדם פעל ישועות בקרב הארץ :
 13 אתה מורית בעון ים שברתי ראשי
 14 חנינים על המים : אתה רצצת
 ראשי ליהן חתננו מאמר לעם
 טו לציים : אתה בקעת מעין
 ונחל אתה הובשת נהרות אותן :
 16 לך יוסאף לך לילרה אתה הכובת
 17 סאור ושמש : אתה הצבת מל
 נבולות ארץ קין וחרף אתה יצרתם :
 18 זכר זאת אויב הרף יהות ועמך
 19 נאצו שמך : אל תתן לחית נפש
 חורף חית ענייך אל תשכה לנצח :
 20 הבט לבריות כימלאו כחשבו ארץ
 21 גאות חכם : אל ישב רך נבלים
 22 עני ואביון יהללו שמך : קוטר
 אלהים רובה ריבך זכר הרפתך מני
 23 נבל כל היום : אל תשכת קרתי
 צורריך שאון קמך עולה המור :

עה 75

א למנצח אל תשחת מומור לאסף
 2 שיר : הודינו לך אלהים הרוינו
 3 וקרוב שמך מספר נפלאותיך : בו
 אסף מועד אני מישרים אשפט :

4 נמניו ארץ וכל ישכיה אנכי חננתו
 עמדותיה סלה : אמרתי לתוללים ה
 אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן :
 6 אל תרימו לפרוס קרנכם חרבו
 7 בצאר עתק : כי לא מסוגל
 8 ומקרב ולא ממרכר הרים : כי
 9 אלהים שפט זה יושפל והירים :
 10 כי כנס כיר יהודי ויין חמר מלא
 11 מקך ויגר מזה אך שמותיה נמנו וישתו
 כל רשעיו ארץ : ואני אגיד לעלם
 12 אומרה לאלהי ועקב : וכל קרני
 רשעים אנדע תרוסמרה קנורתי
 צרוק :

עז 76

א למנצח בנגינת מומור לאסף שיר :
 2 נורע ביהודה אלהים בישראל גדול
 3 שמו : ויהי בשלים סכו ומעולו
 4 כציון : שמה ישבר רשעו קשה סגן
 5 וחרב ומלהמה מלה : נאור אתה ה
 6 אדיר מהריו טרף : אשכולו
 7 אבירי לב נמו שנתם ולא כפאור כל
 8 אנשי היל ידחם : מענדהך אלהי
 9 ועקב נרדם ורכס וסוס : אתה
 10 נורא אתה ומו יעמד לפניך סאז
 11 אסף : משמים השמעת דין ארץ
 12 וראח ושמטה : בחום למשפט
 אלהים להושיע כל עניו ארץ סלה :
 13 כי חמת ארם חורף שאירתי חמר
 14 תהגר : נדרו ושלמו ליתור
 15 אלהים כר מכיזו יובילו יש
 למורא : יבצר רוח נגידים נורא
 16 למלכי ארץ :

עז 77

א למנצח על דודתן לאסף מומור :
 2 קולי א אלהים ואצעקה קולי אר
 3 אלהים והאזון אלי : ביום צרתי
 4 אנני דרשתי ויילירה נגדה ולא
 5 חפוג מאנה הנחם נפשי : אכזרה
 אלהים ואהמה אשיתרה ותחעטף
 7 רוחי סלה : אהות שמחות עיני ה
 8 נפעמתי ולא אדבר : חשבתו ימוס
 9 סקדם שנות עולמים : אכזרה
 10 ננגתי כלילרה עם לבכי אשיתרה
 11 ויחפש רוחי : הכעולוסים ונח
 12 ארני ולא יסיף להצות עוד : האפס
 לנצח חסיו גבר אמר לדר ודר :
 13 השכח חנות א אם קפץ באף רחמי
 14 סלה : ואמר הלותי הסי שנתך
 15 מן עניון : אכזר מעללי יה כי
 16 אכזרה

עא 71

וירד מים ער ים ומנחר עך אפסי 8
 ארץ : לפנו וטרעו צוים ואיבו 9
 עפר ורחו : מלכי הרשע ואים 1
 מנחה ישיבו מלכי שבא וסכא אישכר
 יקריבו : וישתחו וכו' כל מלכים 11
 כל גוים ועבדו : כי יציל אבוין 12
 משוע ועני ואין עזר לו : והם ער 13
 דל ואבוין ונפשוה אבויוה וישעין :
 מרוך ומחםס וגאר נפשם וייקר 14
 דמס בעיניו : וחי ויתן לו מזה 15
 שבא ויתמלל בערו המיר כל היום
 וברכנו : יהי פסת בר בארץ בראש 16
 הרים ירעש כלבנו פרו ויצעו
 סעיר כעשב הארץ : והי שמו 17
 לעולק לפני שמש יגן שמו ויתברכו
 בו כל גוים ואשרו : ברוך יהוה 18
 אלהים אלהי ישראל עשה נלאות
 לבו : וברוך שם כבודו לעולם 19
 וימלא כבודו ארץ כל הארץ אמן ב
 ואמן : כלו תמלח דרוכו ישי :

ספר שלישי

עב 73

מומר לאסף אך טוב לישאל א
 אלהים לכרי לבב : ואני כמעט 2
 נפוי רגלי כאין שפכה אשרי : כי 3
 קנאתי בחוללים שלום רשעים
 אראה : כי אין תרצנות למותם 4
 וברוא אולם : בעמל אנש אינימו ה
 ועם אדם לא ינגנו : לכן ענקתמו 6
 נאה יעטף שית חסם לסו : יצא 7
 סהלב עינמו עברו משכיות לבב :
 ימיקו וידברו ברע עשק מערוב 8
 ידברו : שרתו בשמים פיהם ולשונם 9
 תהלך בארץ : לכן ישיב עמו הלם
 ופי מלא ימצו לפו : ואמרו איכה 11
 ירע אל ויש רעה בעליון : הנה 12
 אלה רשעים ושלוי עורס השגו חיל :
 אך ריק זכיתי לבכי וארחץ כנקיון 13
 כמי : ואהי נגוע כל היום וחוכחתי 14
 לבקרים : אם אמרתו אפמה כמו 15
 הנה דור כנוד בנחתי : ואחשבר 16
 לדעת זאת עמל היא בעיני : עד 17
 אבוא א מקריש א אבינה לארחיחם :
 אך בחלקות חשרתי לבו הפלחם 18
 למשאות : איך היו לשמה כרגע 19
 ספו המו מן בלהות : בחלום מהקיץ 20
 אדני בעיר צלמס חכוה : כי יחחמץ 21
 לבכי ומלוחו אשרונן : ואני בער 22
 ולא ארע בהמות הייתו עטף : ואני 23

המיר

יש ד

א בך יהורר חסתי אל אבושר
 2 לעולם : בצדקך חצילני ותמלטני
 3 חמת אלי אנך והושעני : הור
 לו לצור מעון לבוא המיד צות
 להושיעני כי מלני ומצוהי אתה :
 4 אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול
 ה וחוסף : כי אתה תקוהי אדני יהוה
 6 מבטחי מעורו : עליך נסמכתי
 7 סכטן ממעי אמי אתה נני בך ההלחי
 ד חמיר : כמורת הייתי לרבים
 8 ואהה חסתי ען : ומלא פי ההלחך
 9 כל היום תפארתך : אל השליכני
 לעת זקנה ככלות כחי אל תעובני :
 10 כי אמרו אויבי כי ושמתי נפשי
 11 נקעו ידו : לאמר אלהים עובו
 12 רדפו ותפשוהו כי אין מציל : אלה
 4 הרחק ממני אלהי לעזרוחי חישא :
 13 יכשו וכלו שטני נפשי ועטרו חרסתי
 14 וכלתה מבקשי רעה : ואני חמיר
 15 איחל וחוספתי על כל ההלחך : פי
 16 יסמר צדקתך כל היום תשועתך כי
 אדני יהוה אבויר צדקתך לברך :
 17 אלהים למרתני כנעורו ועד הגר
 18 אניר נפלאותך : וגם עד זקנה
 ושובה אלהים אל תעובני עד אגור
 19 ורועך דורך לכל יבוא נבורתך :
 20 וצדקתך אלוס קר כרום אשר עשית
 נגלוח אלהים מו כמון : אשר
 21 הראיתנו צרות רבות ורעות חשב
 החיינו ומחומורת הארץ חשב
 22 תעלנו : חרב נולחתי והסכ תחמני :
 22 גם אני אויך בכלי נבל אמתך אלהי
 23 אומרת לד בכנור קרוש ישאל :
 24 הרננה שפתי כי אומרת לד וגמשי
 24 אשר פות : גם לישני כל היום
 הגהרה צדקתך כי בשו כי חפרו
 מבקשי רעתי :

עב 72

א לשלמה אלהים משפטך למלך
 2 הן וצדקתך לבן סך : ירון עמך
 3 בצדק ועניך כמשפט : ישאו הרים
 4 שלום ולקט ונבעת בצדקה : ישפט
 עניי עם וישען לבני אביון וידכא
 ה עושק : ויראך עם שמש ולפני
 6 ירח דור דורים : ירד כמטר ער
 7 גז כרביבים ורויף ארץ : ופרח
 ביטוי צדק רב שלום עך בלי ירח :
 T 4

אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן :
 17 למה תצטון הרים גבננים ההר
 חמר אלהים לשבתו אף יהודה ישכן
 18 לנצח : רכב אלהים רבתיים אלפי
 19 שנא ארני במ סיני בקרש : עלית
 למרום שבור שכי לקחת מתנור
 כארם ואף סוררום לשכן יה אהים :
 ב ברוך ארני יום יום ועמם לנו האר
 21 ישועתנו סלה : האל לנו אל
 למושעתו וליהוה ארני לסור
 22 חוצאות : אך אלהים יסחין ראש
 איבו קרש שער מרהלך באשמו :
 23 אטר ארני מכשן אשוב אשוב
 24 מצלות ים : למען תמחין גלך
 בזם לשון כלבוך מאויבים מנה :
 כה ראו הליכותך אלהים הליכות אלו
 26 מלכי בקרש : קדמו שרים אחר
 נגנים בתוך עלקות תופפת :
 27 במקלות ברבו אלהים ארני במרו
 28 ישראל : שם בנימין צעיר רדם
 שרי יהודה רמסם שרי ובלון שרי
 29 נפחלו : צה אלהיך עין ענה
 ל אלהים זו פעלת לנו : כהיכלך
 על ירושלם לך יובלו מלכים שו :
 31 נער חיתקנה עתה אנורים בעלי
 עמים מרמסם ברזיכק בור עמים
 32 קרבות יחפצו : יאחזו חשקנים
 מני מצויים כוש חרין ורין לאהים :
 33 ממלכות הארץ שרו לאלהים זמרו
 34 ארני סלה : לרנב בשמי שמי
 לה קדם הן יחו בקולו קול עז : הגו
 עז לאלהים על ישראל גאווה ועז
 36 בשחקים : גורא אלהים ממקדשך
 אל ישראל הוא נתן עז ותעצמרת
 לעם ברוך אלהים :

סז 69

א למנצח עיל שושנים לחד :
 2 הושיעני אלהים כי באו מים עד
 3 נפש : טבעתי בין מצולרה ואין
 מקשר באחי במעמקי מים ושבלרת
 4 שטפתי : יעתי בקראי נח ארני
 ה כלו עני מוהל לאלהי : רבו
 משעורת ראשו שנאי חנם עצמו
 מצמיחי איבו שקר אשר לא נולתי
 6 או אשוב : אלהים ארתי דעת
 לאלוהי ואשמותי מן לא נחתי :
 7 אל יכשו בי טוץ ארני יהוה צאת
 אל וכלמו בי מכשקן אהי ישראל :
 8 כי עליך נשאתי הרפה כסחה כלמס
 9 גני : מור היתתי לאהי וגברי

לבנו אמו : כי קנאת ביתך אכלתני
 וחרפות חורפך נפלן עלי : ואכבה
 בצום נפשי והתי להרמור לו :
 12 ואחנה לבושי שק ואהי להם למשל :
 13 ישירו בו ישובי שער וגנינות שותי
 שכר : ואני תפלתי לך יהוה עת
 14 רצון אלהים רבב חסרך עניי באמת
 ישעך : הצילני מטיט ואל אטבעה
 15 אנצלה משנאי ומעמקי מים : אל
 16 תשטפני שבלרת מים ואל חבלעני
 מצולה ואל האטר עלו באר פיה :
 עניי יהוה כי טוב חסרך כרב
 17 רחמיך פנה אלי : ואל חסר מניך
 18 מעברך כי צר לי מהר עניי : קרבה
 19 אל נפשי גאלה למען איבי פדני :
 אחר ירקח חרפתי ובושתי וכלמתי
 21 נגד כל צורתי : חרפה שברתי
 לבי ואנושה ואקרה לגוד ואין
 22 ולמחמסם ולא מצאתי : ויתנו
 23 בברוחי ראש ולנשאן יקוני חמץ :
 24 יהי שלחנם לפניהם לפח וישלומים
 למוקש : החשכנה עיניהם כראות
 25 ומחניהם הסיד המער : שפקעליהם
 26 זעמד וחרון אפך ישיגם : תהי
 שרחת נשמת באהליהם אל יהי
 27 ישב : כי אתה אשר הכית רדסו
 ואל מכאוב הלליך וספרו : תגר
 28 עון על עונם ואל יבאו בצוקתך :
 29 ימחו מספר חייבועם צריקים אל
 יחבבו : ואנו עני וכואב ישועתך
 31 אלהים תשנבני : אהללה שם
 אלהים כשיר ואנולנו בתודה :
 32 וחישב ליהוה משור פר מקרן מסריס :
 33 ראו עינים וישמחו דרשי אלהים ויחי
 לבבכם : כי שמע אל אביונים
 34 יהוה ואח אסיריו לא בזה : יהללוה לה
 שמים ארץ ימים וכל רמש בם :
 כי אלהים יושיע ציון ויבנה עירו
 36 יהודה וישבו שם וירשוהו וזרע עברו
 37 יתחלה ואחבי שמו ישכנו בה :

ק 70

א למנצח לדוד להזכיר : אלהים
 להצילני יהוה לעזרתי חושה : יבשר
 2 ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר
 3 ויכלמו חספי רעתי : וישנבו על עלב
 בשחת האפרים האה האח : וישישו
 4 וישמחו בך כל מבקשך ויאמרו
 רמוז יגדל אלהים אחבי ישועתך :
 ואני עני ואביון אלהים חושה לי
 6 עזרי ומפלט אהי יהוה אל האחר
 בך :

יסטרו למסון מוקשים אסרו מי יראה
7 רמו : יחפשו עולות חגנו חפש
8 מחפש וקרב איש ולב עסק : וירם
אלהים חץ פחאם היו מכורם :
9 ויכשילו עליו לשונם ויתגדדו
10 כל ראה בם : ויוראו כל אדם
וניתו פעל אלהים ומעשהו השכיכו :
11 וישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו
כל ישרי לב :

סה טו

א למנצח ממור לרוח שיר : לך
2 רמיה חלה אלהים בציון ודך ישלם
3 נדר : שמע תמלה עיך כל בשר
4 וכאו : דברי עונת נכרו מני
5 משעונו אחת תכפרם : אשרי חבתי
והקרב ישכן הצריך נשבעתי בטוב
6 ביתך קרש הכולך : נוראות בצדק
הענו אלהי ישענו כמטח כר קצו
7 ארץ וים רחוקים : מכין הרים בכחו
8 נאור כנברה : משביח שאון ימים
9 שאון גליתם והמון לאמים : ויוראו
ושבו קצות מאותהך מוצאי בקר
10 וערב תרנין : מקרת הארץ ותשקקה
רבח חשונה פלג אלהים מלא מים
11 חמין רגנס כי כן חכמה : תלמיה
רוח נחת גרוה ברביבים חמוגנה
12 צמחה חבך : עטרת שנת מוכתך
13 ומעגליך ורעמן דשן : ירעפו נאות
14 כדבר וגיל נבעות החגונה : לבשו
כרים הצאן ועמקים ועטרת
וחרוענו אף ישור :

סה טו

א למנצח שור ממור תרועו לאלהים
2 כל הארץ : זכור כבוד שמו שיטו
3 כבוד תחלתו : אסרו לאלהים סה
נורא מעשיך רב עז וכחשו לך
4 איבין : כל הארץ ישחתו לך
5 ויזמרו לך ויזמרו שמך סלה : לכו
וראו מפעלות אלהים נורא עלולך
6 על בני אדם : הפך ים ליבשה
בנהר יעברו בתל שם נשטחה בו :
7 משל בנבורחו עולם עניו בגוים
הצמיגה הסורים אל ויפיו לסו
8 סלה : כרתו עמים אהנו והשפיעו
מקול תחלתו : השם נפשנו בחיים
ורא נזן למוט רגלנו : כי בהנהנו
11 אלהים צרפתנו כצף כסף : הבאחנו
כסודרה שמת מועקה במחנינו
12 הרכבת אנוש לראשנו כאנו באש
13
14
15

ובמים וחוציאנו לרויה : אבוא 13
ביתך בעולות אשילך נרוי : אשר 14
פזו שפתי ודבר פי בצר לי : עלות 15
מחוס אעלה לך עם קמרת אילים
אעשה בקר עם עתודים סלה : לכו 16
שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר
עשה לפני : אליו פי קראתי 17
ורגס חתת לשוני : און אס ראיתי 18
בלבי לא ישמע ארני : אכן שמעתי
אלהים הקשיב בקול תפלותי :
ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלותי כ
והסרו מאתי :

סה טו

א למנצח בנגנת ממור שיר : א
אלהים יחננו ויכרכנו יאר פניו 2
אחז סלה : לרעת בארץ דרכך 3
בכל גוים ישועתך : וירוך עמים 4
אלהים יירוך עמי כלם : ישמחו ה
וירגנו לאמים כי חשפט עמי מישר
ולאמים בארץ תחם סלה : וירוך 6
עמי אלהים יירוך עמי כלם ארץ 7
נהגה יכולה יכרכנו אלהים אהנו :
וכרכנו אלהים ויוראו אהנו כר 8
אמסי ארץ :

סה טו

א למנצח לרוח ממור שיר : יקום א
אלהים יפזו אויבו וינוסו משנאו 2
מפניו : כתרף עשן חורף כהמס 3
דגם מפני אי יאברו רשעים מפני
אלהים : ועדיקים ישמחו ועלצו 4
לפני אלהים וישישו בשמחה : שירו ה
לאהים זמרו שמוסלו לרכב בערכות
ביה שבו ועלו לפניו : אבי ותומים 6
ודין אלמנת אלהים כמעון קרשו :
אלהים מושב יהודים ביה מוציא 7
אסורים כבושרות אך סודרים ישכנו
צחיתה : אלהים כצאך לפני עמך 8
כעקרב בויסיון סלה : ארץ רעשה 9
אף שמים נשפו מפני אלהים ור
סיני מפני אלהים אלהי ישראל :
גשם נבנורח חניף אלהים נהלחך י
וגלאת אחת מונתה : חילך ישבו 11
בה חמין כטובתך לפני אלהים :
ארגי יחן אסר המבשרות צבארב 12
מלכי אבאות דודך וירון ונת ביה 13
החלק שלל : אם תשככו בן 14
שפתים כמי יונה נהמה בכסף
ואברוחה ביריק חרוץ : בפרש 15
שורו בלטים בה תשלג בצלמון : הר 16
אלהים
17
18
19

~~Repet. XIII. p. 99.~~

7. Mich. O. B. 1, 101. Leid. Bibl. I. 3, 51. Schurr. Disp. 147
7-9. Mich. O. B. 12, 163 ff.

17. Mich. O. B. 12, 165.

19. Capell. ad r. r. p. 662.

LXVII.

Repet. XIII. p. 99.

Repet. x. p. 110. Vollst. Anm. pract. III. 126 ff. 32.
~~10. 11. ad r. r.~~ - grav. ult. Cap. j. b. II. p. 190.
4. Prinzip. de Contul. p. 242.
5. Veltl. Com. 4, 272.
6. Hentler p. 112.

Repet. XIII. p. 99.
Hentler p. 113 - v. i. Repet. I. p. 260. XIII. p. 96.
Schurr. ad r. r. Mich. N. O. B. 9, 84 ff. similiter Disp. p. 285 ff.
Davidi ad j. d. c. r. Recht. vol. III. p. 522. de aucto
recaus. p. c. Recht. vol. III. p. 522. de aucto
recaus. p. c. Recht. vol. III. p. 522. de aucto
5. Mich. O. B. 12, 165 ff.

10. 275 ff. Schult. Op. min. p. 189.
14. 1825. Schult. Op. min. p. 190. Hentler
1994. Sch. Hand. 1 p. 18. p. 112.

8. g. cum loco parall. entulit Arachid. in Mus. Hyg. 1: 154
8-10. Veltl. Com. 4, 272
9. Repet. XIII. p. 99.

LXVI.

Repet. x. p. 124.

13-15. Leid. Bibl. IX. 3, 73.

14. Mich. N. O. B. 6, 212. Nov. Bibl. Br. 6: 3, 316 ff.

15. Mich. O. B. 12, 167 ff. - N. O. B. 9, 189. Veltl. Com.
4, 275.

16. Schult. ad Hoc. p. 2.

10. Mich. O. B. v. 162. Dijs. Bibl. L. II. 5, p. 9. 41.

Repar. IX. p. 80. Nov. Bibl. Linc. 5: 113 47.

IX-IXV. Varie quaedam lectiones ex
Graeca versione in his psalmis notantur
ab I. J. Grew. Alt. Cop. Joh. et Joh. p. 11-13.

Mich. O. B. v. 163.
4. Hemler p. 109. Notk. A. Bibl. I. 3, p. 518.
Leuth. ad Joh. XXX. 13.

Repar. IX. p. 69. Memoral. IV. 116. Miss. Linc. v. 4: 577.

1. Hemler p. 105.
3. Syll. Dijs. II. 797.

7. Mich. O. B. v. 163.

10. Copell. ad R. T. p. 662.

12. Mich. Dijs. B. II. 592 411.

6. Mich. O. B. v. 162. Hemmer, de Bibl. p. 234.

Repar. IX. p. 89. Notk. G. de Th. VII. p. 219.
Nov. Bibl. Linc. p. 53.

8, 9. Hemler p. 106.

10. 2 x 15 Nr. Syll. Dijs. II. 942. Notk. ad Flav. p. 69.
Mich. O. B. v. 163. Leuth. ad Joh. II. 19.

3. Notk. Linc. 4, 270.

13. Mich. O. B. v. 163.

LXI.

Repar. IX. p. 77.

11. Hemler p. 110. Notk. Mich. 2: 35.

3. Mich. O. B. v. 163.

LXIV.

Repar. IX. p. 92.

6. Ed. Bibl. v. 3, 538.

8. Kennic. Dijs. gen. p. 49.

סב 62

למנצח על ירחון מוסר לרוד: א
 אך אל אלהים דומיה נפשו פמנו 2
 ישועתי: אך הוא צורי וישועתי 3
 משנכי לא אמוש רבה: ער אנכי 4
 תהרתה על איש תרצוה כלכם כקור 5
 נפוי גר הרחוי: אך משאתו 6
 יעצו להריו ורצו טוב בפני יקרבו 7
 ובקנים יקללו סלה: אך לאלהים 8
 דומי נפשי כי ממנו תקוה: אך 9
 הוא צורי וישועתי משנכי לא אמוש: 10
 ער אלהים ישעני וכבדו צור עני 11
 מהסי באלהים: כשתו בו ככל 12
 ער עם שפכו למניו לככם אלהים 13
 מחסרה לנו סלה: אך הכל בני 14
 אדם כוב בני איש כמאונים לעלות 15
 מהם טהר יוד: 4 תשמחו בעשק 16
 ובגול אך תהבלו חיל כי ינוב אך 17
 תשחו לב: אחת דבר אלהים 18
 שחיוו שסעתי כי ער לאלהים: 19
 ולך ארני חסד כי אחת השלם 20
 לאיש כמעשהו: 21

סג 63

מוסר לרוד בהיותו במסר א
 יהודה: אלהים אלי אחת אשרך 2
 צמאה לך נפשו כמה לך בשריו בארץ 3
 ציה ועיף בלי מים: כן בקרש 4
 תוחרך לראות ערך וכבודך: כי טוב 5
 חסדך מהיום שפתי יישבחוך: כן ה 6
 אברכך בחיי בשמך אישא כמי: כמו 7
 חלב ורשן תשבט נפשו וישפתי רגנות 8
 יהלל פי: אם זכרתיך על יצועי 9
 באשכרותי אהנה כך: כי הית 10
 עזרתה לי ובעל נפשי ארנך: דבקה 11
 נפשי אחרך כי תסכר ועיניך: 12
 והמה לשואר יבקשו נפשי יבאו 13
 בתחיותי הארץ: יגדוה על ידי 14
 חרב פנה שעלים יתו: והמך 15
 ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע 16
 בו כי יסגר פי ויכרי שפך: 17

סד 64

למנצח מוסר לרוד: שמע א
 אלהים קולו בשוחו מסר אויב 2
 תצר חוי: חסרוני מסור מרעים 3
 מרנשת פעלי און: אשר שגנו 4
 כהרם לשונם רדכו הצם דבר מר: 5
 ליהוד במספרים חם פהאם ורדו ה
 ולא ייראו: יתוקו למו דבר רע 6
 יסכרו

18 ארני: השאת פיו דבר שפוחו
 וילכו בנאונם וסאלר ומכחש
 14 יספרו: כלה כחמה כלה ואינסו
 וידעו כי אלהים משל ביקבך לאפסי
 15 חרץ סלה: וישבו לערב יהמו
 16 ככלב ויסבכו עיר: המה יועון
 17 לאכל אם לא ישבעו וילינו: ואני
 אשר עך וארנך לבקר חסדך כי
 הית משנב לי ומנוס כיום צר לי:
 18 עני אלק אומרה כי אלהים משנכי
 אלהי חסדי:

סו 60

א למנצח עך שושן עדות מכתם
 2 לרוד ללמד: בהצותו את ארם
 נהרים ואח ארם צובה וישב ויאכ
 ויך את ארם בניא סלה שנים עשר
 3 אלק: אלהים ונחתנו מרצונו אנפת
 4 תשוב לבנו: הרקשתה ארץ פצחתה
 ה רפה שכורה כי מסה: הראית עמך
 6 קשה השקינתו וין תרעלה: נחתה
 ליראך נם להתנוסס סמני קשט
 7 סלה: למען יחלצון ירודיך הושעת
 8 ימיך ועננו: אלהים דבר בקרשו
 אעלה אחקרתי שכם ועמק ספור
 9 אמרד: לי נלעד ולי מנשה ואפריס
 י מעון ראשי יהודה מחקתי: מואב
 סך רחצי על ארם אשליך נעלי ערו
 11 מלשת התרועעתי: כי יבלני עיר
 12 מסור מי נחני עד ארם: הלא אתה
 אלהים ונחתנו ולא תצא אלהים
 13 נצבאותינו: רבה לנו עזרת מסר
 14 ושוא תשועת ארם: כאלהים נעשה
 חיל והוא יבוט צרינו:

סו 61

א למנצח על נגנת לרוד: שמעה
 2 אלהים ונתו המשיכר חסדתי:
 3 טקנה הארץ אלק אקרא בעשף לבי
 4 כצור ירום סמני תנחני: כי הית
 מסה לי סגור עז ממני אויב:
 וה אנרה באחך עולמים אחסה בסרר
 6 כנפוך סרר: כי אחת אלהים
 שמעת לגרדי נחת ורשת יראי שמך:
 7 ימים על ימי סלך חוסף שגוהו
 8 כמו דר ודוד: ישב עולם לפני
 אלהים חסד ואמת מן יגדוהו:
 9 כן אומרה שמך לעך
 לשלמי גרדי יום
 יום:

טו אלופי ומידעי: אשר יחרו נמתיק
 טז כבית: אלהים נהלך כרגש:
 16 ישועות עלימו ירדו שאול חיים כי
 17 הענה במגורם בקרבם: אני אל
 18 אלהים אקרא ויהוה וישועני: ערב
 ובקרו צהרים אשיחה ואהמה וישמע
 19 קולי: פרה בשלום נפשי מקרב לי
 כ כי ברבים היו עמדי: ישמע אל
 ויגמם וישב מרם סלה אשר אין
 הליפת למו ולא יראן אלהים:
 21 שלח ריזו בשלמו חלל בריחו:
 22 הלכו מחמאת פיו וקרב לבו הכו
 23 דבריו משמן והמה פתוחת: השלך
 על יהוה והבך והוא יכלכלך לא יתן
 24 לעולם מוט לצדיק: ואהה אלהים
 חורם לבאר שחת אנשי רבים
 ומרמה לא יחצו וימהם ואני אבטח
 בך:

58 נח

א למנצח אל חשחת לדוד מכתם:
 2 האמנם אלם צדק חרבון משרים:
 3 תשפטו בני אדם: אף כלב עולתך
 4 מפעלון בארץ חסם יריכם מלפסון:
 5 ורו רשעים מרחם חנו מנעני דברי:
 6 כונ: חמת למו כרימות חמת נחש כמו
 7 פתן חרש ואתם אונג אשר לא ישמעו
 8 לקול מלהשים חובר חברים מוכתם:
 9 אלהים הרם שנימוס בפימו מלח עולתך
 10 כפירים נתון יהוה: ומאסו כמו
 11 מים ותהלכו למו ודרך הצו כמו
 12 ותקללו: כמו שבלול חסם יהלך
 13 נפל אשח בל חו שמש: בשרם
 14 יבינו סירחובם אשר כמו חי כמו
 15 חרוז ישערינו: ישח צדוק כי חזה
 16 נקם מעמו יהלך ברום הרשע:
 17 ויאמר אדם אף פרי לצדוק אך יש
 18 אלהים שמטים בארץ:

56 נו

א למנצח על יונת אלם רחמים לדוד
 מכתם כאחו אותו פלשחים בגר:
 2 הנני אלהים כי שאפני אנוש כל
 3 הדום להם ילחצני: שאפו שוריו
 4 כל הדום כי ריבם לחמים לו מרום:
 5 יום אירא אני אף אבטח: באהים
 6 אהלל דברו נאלהים בטחתך לא
 7 אירא מה ועשה בשר לי: כל הדום
 8 דברי יעצבו עליכם מחשבתם לרע:
 9 וגורו יצמינו חסר: עקבי ישמרו
 10 כאשר קו נפשי: על און פלט למו
 11 מפרח: אחה שיבה דמעתי בנארך
 12 הלא במפרחך: או ישובו אויבי
 13 אהור ביום אקרא וק וירעתי כי אהים
 14 לי: כאלהים אהלל דבר ביהוה
 15 אהלל דבר: כאלהים בטחתך לא
 16 אירא מה יעשה אדם לי: עלי
 17 אהים נרדך אשלם תורתך: כי
 18 הצלת נפשי מסורח הלא תגלי מרה:
 19 דהתהלך לפני אלהים באור החיים:

59 נט

א למנצח אל חשחת לדוד מכתם
 2 בשלח שאול וישמח את הכתר
 3 להמיתו: הצילני מאיבי אלהי
 4 מפקדומי השגנני: הצילני
 5 מפעלי און ומאנשו דמים הושיעני:
 6 כי הנה ארבו לגפשו וגורו עלי קום
 7 לא משעו ולא חשאתו יהוה: בלי ה
 8 עון ירצון ויכוננו עונתי לקראתי
 9 וראה: ואתה יהוה אלהים צבאות
 10 אלהי ישראל תקוצה לפקד כל הגוים
 11 אל חתן כל בגדי און סלה: ישובו
 12 לערב יהמו ככלב ויסבגו עור:
 13 הגר יביעון במיהם חריבות
 14 בשפזותיהם כי מי שמע: ואתה
 15 יהוה תשחק לבו תעלג לכל גוים:
 16 עו אף אלהי יקדשו אלהים משגבי:
 17 אלהי חסרו יקדשו אלהים יראני
 18 כשרורי: אל ההרנים פן ישכחו
 19 עטי הניעמו בחיילך והורידו סגנו
 20 וש ב
 21 ארני:

57 נו

א למנצח אל חשחת לדוד מכתם
 2 בברחו מפני שאול במערה: הנני
 3 אלהים חנני כי כך חסיה נפשו וכל
 4 כנפין אחסה עד יעבר הות: אקרא
 5 לאהים עליון לאל גטר עלי: ישלח
 6 משמים וישיעני חרף שאפני סלה
 7 ישלח אלהים חסרו ואמרו: נפשי
 8 חתך לכאם אישכבה להטים בני אדם
 9 שניהם חתה וחצים ולשונם חרב
 10 ו

23. 777 סס Lib. Bibl. V. 3, 537.

II.

Repar. VII. p. 269.

4. Gataker. aduers. p. 237/11.

6. Lehr. A. Bibl. I. 3, p. 516.

7. Velth. Com. 6, 454 1/2. Hameltr. Byb. 3, 339. met.

8. Greus, ult. Capite. I. p. 70.

9. N. Truj. Dif. N. T. p. 223.

I, III.

Repar. VIII. p. 232. Mich. N. O. B. 3, 2047. ubi
paul. de 3 ult. cap.

I, IV.

Repar. VIII. p. 237.

14. Heusler p. 95.

5. Hedinga de Cat. p. 233.

15. Heusler p. 96.

20, 21. Lehr. A. Bibl. I. 3, p. 516, 517.

Nov. Cens. VIII. p. 16-20. I, IV.
Repar. VIII. p. 239.

I, II.

Repar. VIII. p. 227.

3. Schmid. orig. p. 18.

8. 71227 Schmid. op. min. p. 186. - De toto con.

Lehr. Bibl. II. 4, 753. II. 2, 301. Heisk N. mag.
2. 2, 380. 1/2.

9. סנה רוח Schmid. op. min. p. 187. - Coppellius
p. 173.

10. 71228 Schmid. op. min. p. 187. Lib. Bibl. V. 3, 537.
Mich. N. O. B. 12, 188.

13. Heusler p. 96. coll. Mich. N. O. B. 9, 188.

23 מן אטרף ואין מצול: זבח תודה: כי עשית ואקורה שמך כי טוב נגד יכבדנו ושם דרך אראנו בישע אלהים:

נג 53

נא 51

למנצח על מחלת משכיל לרוד: א אמר נבל כלבו אין אהים השחיתו 2 והחתיבו עול אין עשה טוב: אהים 3 משמים השקיף על בני אדם לראות 4 הויש משכיל דרש את אלהים: כלו אין 5 גם אחר: הלא ידעו מעלי און אכלי ה 6 עמי אכלו לחם אלהים לא קראו 7 שם סהרו פחד לא היה פחד כי 8 אלהים פזר עצמות חנך הבישתה כי 9 אהים מאס: סו יחן מציון ישעיה 7 וישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל 10 ועקב ישמח ישראל:

א למנצח מומד לרוד: כבוא איו 2 נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע: 3 נתני אלהים כחסדך כרב חסדך 4 סחה פשעי: הרבה כסנני מעוני 5 ה ומטאתי טהרני: כי פשעי אני 6 ארע ומטאתי נדתי חסדי: לך 7 לבדך הטאתי והרע בעיניך עשיחי 8 למען הציק ברברך חוכה בשמך: 9 הן בעונן חוללתי ובהשא יחסתי 8 אמו: הן אמת חפצת בחסותך 9 פוכסתם חכמה תודיעני: תחטאתי באשוב ואטור תכבנני ומשלג אבין: 10 תשמיעני ישעון ושפחה תגלתי 11 עצמות רכות: הסתר פניך מחטאי 12 וכל עונתי מוח: לב מהור כרא 13 לי אלהים רוח נכון חדש בקרבי: 14 השלכני מלפניך ורוח קדשך 4 15 תקח ממני: השיבה לוי ישעון ישעך 16 ורוח נדובה תסמכני: אלמרה 17 פשעון דרכיך ומטאים ארך ישובו: 18 הצילני מרמים אהים אהו תשועתי 17 הרגן לשוני צוקתך: אדני שפתי 18 תפתח ופי יגיד תהלהך: כי לא 19 חתפין זבח אלהים רוח נשברה לב נשבר 20 כ נזכה אלהים לא חבזה: היטיבה בראיך ארת ציון תבנה: חיוורת 21 ירושלים: אז החפין זכתי צדק עולה וכליו או ועלו על מזבח פרים:

נה 54

למנצח בנינוח משכיל לרוד: א כבוא היופים ויאסרו לשאול הלא 2 רוד סתתרו עמנו: אלהים בשמך 3 הושיעני וכנבודתך חויגני: אהים 4 שמע חמלתי האזינה לאמרי פי: כי 5 וריסקמו עלי ועריוצים בקשני נפשי 6 לא שמו אלהים לנגם סלה: הנה 7 אלהים עזר לי אדני בססמי נפשי: 8 ושוב הרע לשררו באמך הצמיחם: 9 בניבה אוכחה לך אודה שמך ויהוה 10 כי טוב: כי מכל צרה הצילני 11 ובאובי ראתה עיני:

א למנצח בנינוח משכיל לרוד: א האזינה אלהים חמלתי ואל חתעלם 2 מתחנתי: תשיבה לי ועני ארוד 3 בשחי ואחיה: מקול אויב מפני 4 עקת רשעי כי יטישו עלי און ובאף 5 וישמנו: לבי יהיל בקרבי ואימת ה 6 מוח נמלן עלי: וראה ורעו יבא בי 7 ותכסני פלצוח: ואמר פי יתן לי 8 אבר מונה אעופה ואשכנה: הנה 9 ארחיק נדתי אליו כמדבר סלה: 10 אחישה מפלתי מרוד סקה כסעני: 11 בלע אדני פלג לשונם כי ראתו 12 הפס וריב בעיר: יומם ויליר 13 יסבבר ער הושתיה ואון ועמל 14 בקרבה: הוות בקרבה ולא ימשי 15 מרחבה חך ומרמה: כי לא אויב 16 יחרפני ואשא לא משנאי עלי הנדל 17 ואסך ממנו: ואזה אנשי קרבי 18 אלופי

נה 55

למנצח בנינוח משכיל לרוד: א רוא האדוכי ויגד לשאול ויאמר לו 2 בא דוד אל בית אחימלך: מר 3 תהלה ברעה הגבר חסר אל כל 4 היום: הוות החשב לשונך כחצר 5 מלש עשה רמיה: אהבת רע 6 מטוב שקר מדבר צדק סלה: אהבת 7 כל דברי בלע לשון מרמה: גם אל יחצך לנצח יחזק ויחזק מאהרל 8 וירשך מארץ חיים סלה: ויראו 9 צדוקים ויראו ועלו ישחקו: הנה 10 הגבר לא ישום אלהים מעויו ויכפת 11 בר עשיו ועו כהות: ואני כזה 12 רענו כבירך אלהים כטחתי בתסר 13 א אלהים עולם ועד: אורך לעולם

נב 52

א למנצח משכיל לרוד: כבוא 2 רוא האדוכי ויגד לשאול ויאמר לו 3 בא דוד אל בית אחימלך: מר 4 תהלה ברעה הגבר חסר אל כל 5 היום: הוות החשב לשונך כחצר 6 מלש עשה רמיה: אהבת רע 7 מטוב שקר מדבר צדק סלה: אהבת 8 כל דברי בלע לשון מרמה: גם אל יחצך לנצח יחזק ויחזק מאהרל 9 וירשך מארץ חיים סלה: ויראו 10 צדוקים ויראו ועלו ישחקו: הנה 11 הגבר לא ישום אלהים מעויו ויכפת 12 בר עשיו ועו כהות: ואני כזה 13 רענו כבירך אלהים כטחתי בתסר 14 א אלהים עולם ועד: אורך לעולם

47 מז

א למנצח לבני קרח מוסר : כל
 2 העמים תקעו כף הריעו לאלהים
 3 בקול רנה : כי יהוה עליון נורא
 4 סוף גדול על כל הארץ : ודבר עמים
 5 החתונו ולאמנים תחת רגלינו :
 6 אשר אהב סלה : עלה אלהים
 7 בתרועה וזהו בקול שופר : זמרו
 8 אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי
 9 מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל :
 10 מלך אלהים על גוים אלהים ישב
 11 על קסא קרשו : ריבוי עמים נאספו
 12 עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני
 13 ארץ מאד נעלה :

48 מז

א שיר מסור לבני קרח : נורא
 2 יהוה וטהלל מאד בעיר אלהינו הר
 3 קישו : יפה נוף משוש כל הארץ
 4 הר ציון ירכתי צמון קרית מלך רב :
 5 אלהים בארמנותיה נודע למשגב :
 6 כי הנה המלכים נודעו עברו ויחזו :
 7 המה ראו כן חמה נבהלו בחסו :
 8 קרעה אתוהם שם היל כיוולתה :
 9 כרות קרובת שבר אנית חרשיש :
 10 כבשר שמענו כן ראינו בעיר יהודה
 11 נבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה
 12 קר עולם סלה : רבינו אלהים
 13 חסדך בהרב היגלך : כשם אלהים
 14 כן תהלהך על קצו ארץ דק מלאה
 15 יטיבך : ישמח הר ציון חגלה
 16 כנת יהודה לבסע משפטך : סנו
 17 ציון והקיפה ספרו מגוליה : שורו
 18 לבסע לחילה פסנו ארבעותיה למען
 19 שו חספיו לורר אחרון : כי זר
 20 אלהים אלהינו עולם ועד הוא
 21 והגנו על מות :

49 מז

א למנצח לבני קרח מוסר :
 2 ששעו זאת כל העמים האוינו כר
 3 ישיבי חר : גם בני אדם גם בני
 4 אישי יחר עשור ואכיון : פי ודבר
 5 הכמחור והטת לבי תבנות : אפה
 6 למשל אזני אפתח בכנור חיהתי :
 7 למה אירא כוטר עין עקבי וסבני :
 8 תשב בחתום על הילום וברכ עשרם
 9 ויתהללו : אה לא מרה ויפרא איש
 10 לא ותן לאלהים כפרו : ויקר פרוין
 11

נפשו וחרל לעולם : ויחי עוד 1
 לנצח לא יראה השחת : כי יראה 11
 חכמים ימותו יהי כסיל ובער ואברו 12
 ועינו לאחרים חילם : קרבם בחיטו 12
 לעולם משכנתם לחור ורר קראו 13
 בשמחתם עליו ארמות : ואדם ביקר 13
 כל ולין נמשל כבהמות נרסו : זה 14
 ורצו סלה : כצאן לשאור שחו 14
 ירכסם כסלו למו ואחריהם כפיהם 15
 מות ירעם ויודו כם ישרים לבקר 15
 יצרים לבלות שאול מובל לו : אך 16
 אלהים ופרה נפשי מיד שאור כי 16
 יקחני סלה : אל תורא כי יעשר 17
 איש כי ירבה כבוד ביהו : כי לא 18
 כמותו יקח הכר לא יור אחריו 18
 כבודו : כי נמשו כהיו יברך ויודך 19
 כי חויטי לך : תבוא ער דור כ 19
 אבוחיו עד נצח לא יראו אור : אדם 20
 ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נרסו : 20

50 מז

א מוסר לאסף אל אלהים יהוה א
 2 דבר ויקרא ארץ ממורה שמש עד
 3 מכאו : מציון סכלל יפו אלהים 2
 4 הופיע : יבא אלהינו ואל יחרש איש 3
 5 לפני האהל וסביבו נשערה מאד :
 6 יקרא אלהים שמעל ואל הארץ 4
 7 לדון עמו : אספו לו חסדיו כרחי 5
 8 כריתו עלי נחם : ויגורו שמים 6
 9 צדקו כי אלהים שפט הוא סלה :
 10 שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה 7
 11 כד אלהים אלהיך אנכי : לא על 8
 12 וכתיב אויבך ועולתך לנגדי 9
 13 חסיד : לא אקח מבינתך פרו 9
 14 מסכלאתיך עתודים : כי לי כר 10
 15 היתו יער כבהמות בהרתי אלה :
 16 יעתיב על עוף הרים וזו שרי עמדי : 11
 17 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבנך 12
 18 ומלאה : האוכל בשר אבירים ודם 13
 19 עתודים אשתח : זבח לאלהים 14
 20 תודה וישלם לעליון נודיך : וקראני 15
 21 כיום צרה אחלצך והכבדני : ולרשע 16
 22 אמר איהם מה לך לספר חקי ותשא 17
 23 ביותי עלי פוך : ואתח שנאת מוסר 17
 24 ותשך דברי אחרוך : אם ראיח נגב 18
 25 ותקע עמו ועם מנאפים חלוק : פיר 19
 26 שלחת ברעה וישונך חצמור מרסה :
 27 תשב באחך תרבר כבן אסף חתן כ
 28 רפי : אלה עשית והחרשתי וקיתי 21
 29 הות אחיה כמון אויבך ואערכה
 30 לעניך : ביוג נא זאח שחתי אלוה 22
 31 פן יט

Repar. VII. p. 250. ~~Mich. O. B. 3, 179.~~
Mich. O. B. 3, 179.

12. Licht. Hg. Bibl. I. 3, p. 514.
13. Heut. N. mag. 2. 2, 377. 41.

14. Mich. O. B. 12, 157.

15. Syll. Dig. II. 500. 44. Licht. Hg. Bibl. I. 3, p. 515.
Comm. 19. 90. m. h. gest. der mensh. VI. 904.
v. Wren. ad Illi. p. 281.

Repar. VII. p. 252. Licht. Hg. Bibl. I. 3, p. 513.
Mich. O. B. 3, 179. Heut. N. mag. 2. 2, 379.

19, 20. Mich. O. B. 12, 158.

13. Mich. O. B. 12, 155.

Repar. VII. p. 263. ^{I.} Loth. ad Jes. I. 2.

8. Heuter p. 85. Mich. O. B. 3, 180. Schurr. Dig. p. 155.
9. Mich. O. B. 3, 182.

14. Vall. Con. 2: 104.

Schul. Dat. p. 29.
15. Licht. Hg. Bibl. I. 3, p. 513. Mich. O. B. 3, 183. 12, 157.

David psalmum non esse, sicutimatur Niam. Car.
IV. p. 362. not. De toto psalmo Heuter p. 85.
Mich. O. B. 3, 281. 16. Repar. VII. p. 255.
Licht. Hg. Bibl. I. 3, p. 514.

3. Mich. O. B. 12, 155.

5-11. Vall. Conum 2, 500. 44.
6. Mich. O. B. 12, 157.
7. Schurr. de p. m. d. w. p. 38.
8, 9. Mich. O. B. 12, 157. Menrol. A, 202.

2. Kempis ad Arce. p. 84. ^{46.}

4. Mich. O. B. 3, 179.

5. Mich. O. B. 12, 154. - 18, 77. Di. Phil. Aug. 1, 562. 77.

XLIV.
Repat. VI. p. 41. Lich. A. B. B. I. 3, p. 510.

8. Memorab. 7, 160.

9. Lich. A. B. B. I. 3, p. 511. VII. 2, 267. Mich. O. B. 12, 154.

2. 175. 2. in Mich. O. B. 12, 154. id. Mich. O. B. III. 47.

10. Di. Phil. Aug. 1, 562.

5. Mich. O. B. 12, 153. Hariga de Fird. p. 263.

14. Lich. A. B. B. I. 3, p. 512.

20. id. Lich. A. B. B. I. 3, p. 510. - Weltl. Com.
4, 268. Adm. mite. 4, 167.

XLVI.

Repat. VI. p. 61. Lich. A. B. B. I. 3, p. 512. VII. 2, 361.
Weltl. Com. 4, 269.

5. Memorab. p. 83. Jen. Dis. II. 179/98.

23. Memorab. p. 69.

Herl. Ged. VII. p. 462. XLV. Hamelt. Byk. m. d. l. 287/4.
Memorab. p. 70 - 83. Repat. IV. p. 86. II. VI. p. 47.
Lich. B. B. II. 3, 46. 47. - Leonida ejus arguere
non oportet a p. d. d. & Christiana in Hoff.
Lich. B. B. III. 1, 108. 109.

1 לשוני עם סופר מוריר : ומפוח
 2 מכני ארס הוצקחן בשפתותיך על
 3 כן כרכך אלהים לעולם : הגור
 4 חרברך על ירך נגור הורך והורך :
 5 והורך צלחרכב על דבר אמת נענה ה
 6 צדק והורך נוראות יפיני : הצדק
 7 שנונים עמים החתוך יפלו בלב
 8 אויבי המלך : כסאך אלהים
 9 עולסועך שבת משר שבת מלכותך
 10 אהבת צדק ותשנא רשע על כן
 11 משחך אלהים אלהיך ששן ששון
 12 מתברך : מר ואהלות מציעות
 13 כל נגרותך מן היכלי שן מני
 14 שמחוך : ננות מלכים ביקרותך
 15 נצבה שגל לישינך בנחם אומר :
 16 שפניו ברת וראוי והשי אנו ושכחי
 17 עמך וביח אבין : ויחא המלך
 18 יפך כי הוא אדינך והשתחו לו :
 19 ובה צר במתרה מניך ויחלו עשירי
 20 עם : כל כבודה בה סלך מניסר
 21 ממשצאות זכב לבושה : לרקפת
 22 חובל לסלך בחולות אחריה רעותיה
 23 מובאות לך : חובלנה בשמחת
 24 ונל חבאינה כהיל סלך : החת
 25 אכתך והיו בניך השחטו לשרים
 26 ככל הארץ : אזכרה שמך בכר
 27 דר ודר על כן עמים יהודוך לעלם
 28 ועי :

מז 46

1 למנצח לבני קורח על עלמות
 2 שיר : אלהים לנו מחסה ועז עזרה
 3 בצרות נמצא מאר : על כל לא
 4 נורא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב
 5 ימים : והמו יחמרו מימיו ורעשו
 6 הרים בגאווה סלה : נהר פלג
 7 ישמחו עיר אלהים קרש משכנו
 8 ועליון : אלהים כפרבה בל חסות
 9 ועזרה אלהים לפנות בקר : הש
 10 גוים ממו מפלכות נהן בקולו המג
 11 ארץ : יהוה צבאות עמנו משנב
 12 לנו אלהי יעקב סלה : לכו הו
 13 מפעלות יהוה אשר שם שמו
 14 בארץ : משבית מלחמות ער קצה
 15 הארץ קשת ישבר וקצץ חנית ענלות
 16 ישוף באש : הרפו ודעו כי אנכי
 17 אלהים ארום בנוים ארום בארץ :
 18 והורר צבאות עמנו משנב
 19 לנו אלהי יעקב
 20 סלה :

1 ונחוני ויבאוני אל הר קרשך וארץ
 2 משכנותיך : ואבוארה אל מוכה
 3 אלהים אל ארץ שמחת נילי ואורך
 4 ה בכנור אלהים אלה : מה קשתותי
 5 נפשי ומה החטי עלו החילי לאלהים
 6 כי עז אודנו ישועת פני ואלהי :

מז 44

1 למנצח לבני קרח משכיל
 2 אלהים באנניו שמענו אבותינו
 3 ספרו לנו מעל פעלה בטיסה בפי
 4 קדם : אתר ירך גוים הורשה
 5 ותטעם חרע לאמים וחשלהם : כי
 6 לא בהרבה וישו ארץ ורועם לא
 7 הושיעה לנו כי ימינך ורועך ואור
 8 מניך כי רציחם : אהה המלכי
 9 אלהים צוה ישועתך יעקב : כך
 10 צרינו ננח בשמך נכוס קמינו :
 11 כי לא נקשתוי אנשה וחריבי לא
 12 רושיעני : כי השעתנו מצרינו
 13 ומשאנינו הכישות : באלהים
 14 הללנו כל היום ושמך לעולם נודה
 15 סלה : אף ונתח ותכלוטנו ולא
 16 תאג בצבאותינו : תשיבנו אחור
 17 מני צר ומשאנינו שפלו לנו : התננו
 18 כצאן סאכל וכגוים וירחנו : חמכר
 19 עקב בלא הון ולא רבות במחיריתם
 20 חשיטנו חסרם לשכנינו לעו וקלם
 21 לסביבותינו : חשיטנו משל בנוים
 22 מני ראש בלאמים : כל היום
 23 כלמתי נגרו ובשה מני כסתני :
 24 נקול מחרף ומגרף מפני אויב
 25 ומתנקים : כל זאת באתנו ולא
 26 שכתנך ולא שקרנו כבריחך : לא
 27 נסוג אחור לבנו ותט אשרנו מני
 28 כ חרף : כי רחיתנו במקום תנים
 29 ותכס עלינו בצלמות : אם שכתנו
 30 שם אלהינו ונפרש כפנו לאל או
 31 הלא אלהים יחפר זאת כי הוא ידע
 32 העלמות לב : כי עלך הורגנו כל
 33 היום נחשבנו כצאן סבתה : ערה
 34 לסת תישן ארנו הקיצר אל תזנה
 35 כה לגנח : למה מניך חסרו תשכח
 36 ענינו ולחצנו : כי שחה לעפר
 37 נמשנו דבקה לארץ בנטנו : קומה
 38 עזרתה לנו ופרנו למען חסרך :

מז 45

1 למנצח על ששנים לבני קרח
 2 משכיל שיר יודיה : רחש לבו
 3 דבר טוב אמר אני מעשו למלך

למנצח

נגעד מחנת ירך אני כליתי : חגני רפאה נפשי כי חטאתי לך :
 2 ברחוקות על עון יסית איש ותמס (כעש חמרו אך הבל כל אדם סלה : שמו : ואם בא לראות שוא דבר ל לבו יקבץ און לו יצא לחוץ דבר : וחר עליו וחלחשו כל שגאו עליו : וחשבו רעה לו : דבר בלועל 9 יצוק בו ואשר שכב לא יוסף לקום : נכ איש שלומי אשר במחתו בו אוכל 1 לחמו הגדול עלי עקב : ואתה וזוה 11 חגני ותקמי ואשלמה להם : בואת 12 ודעתי כי חסדו כי כי לא ירוע אצבי עלי : ואני בהמי תמכת בו ותצויני 13 לפניך לעולם : ברוד יהוה אלתי 14 ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן :

נגעד מחנת ירך אני כליתי : חגני רפאה נפשי כי חטאתי לך :
 2 ברחוקות על עון יסית איש ותמס (כעש חמרו אך הבל כל אדם סלה : שמו : ואם בא לראות שוא דבר ל לבו יקבץ און לו יצא לחוץ דבר : וחר עליו וחלחשו כל שגאו עליו : וחשבו רעה לו : דבר בלועל 9 יצוק בו ואשר שכב לא יוסף לקום : נכ איש שלומי אשר במחתו בו אוכל 1 לחמו הגדול עלי עקב : ואתה וזוה 11 חגני ותקמי ואשלמה להם : בואת 12 ודעתי כי חסדו כי כי לא ירוע אצבי עלי : ואני בהמי תמכת בו ותצויני 13 לפניך לעולם : ברוד יהוה אלתי 14 ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן :

מ 40

א למנצח לרוד מסור : קוח קוחי 2 יהור ויש אלי ושמע שועתי : 3 ויעלני מכור שאון מטיש היון וימס 4 על סלע תגלי מונן אשרי : ויהן במי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו ה רבים ויראו ויבטחו ביהוה : אשרי הגבר אשר שכח יהוה מבטחו ולא פנה 6 אל רהבים ושמעו כוב : רבות קעות ארה יהוה אלהי נפלאותך ומחשבתך יאנו אין ערך אליך אגודה ואברה 7 עצמי מספר : זבח ומנחה לא חספת אונים כרית לי עולה וחטאה לא 8 שאלת : אז אמרתו הגר בחתי 9 במנחת ספר כתוב עלי : לעשות רצונך אלהי חספתו וחוררתך בתוך י מיני : בשדתי עך בקהל רב הגה שפתי לא אכלא יהוה אתה יועת : II צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך וחשועתך אכרתו לא נחרתי חסדך 12 ואמתך לקהל רב : אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך 13 חסדי יצרוני : כי אפפו עלי רעותך עד אין מספר השינוני עונתי ולא 14 וכלתי לראות עצמו משערות ראשי 14 ולבי עזבני : רצה יהוה להצילני 15 ויהוה לעזרתי חושה : יבשו ויהסרו יחד מבקשי נפשי לספותר ימני 16 אחור ויכלמו חפצי רעתי : ושמע על עקב בשתם האמרים לי האה 17 האחישישיו וישכחו כך כל כקשיר יאמרו חמיר יגדל יהור אהבו 18 חשועתך : ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל האחר :

א למנצח לרוד מסור : קוח קוחי 2 יהור ויש אלי ושמע שועתי : 3 ויעלני מכור שאון מטיש היון וימס 4 על סלע תגלי מונן אשרי : ויהן במי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו ה רבים ויראו ויבטחו ביהוה : אשרי הגבר אשר שכח יהוה מבטחו ולא פנה 6 אל רהבים ושמעו כוב : רבות קעות ארה יהוה אלהי נפלאותך ומחשבתך יאנו אין ערך אליך אגודה ואברה 7 עצמי מספר : זבח ומנחה לא חספת אונים כרית לי עולה וחטאה לא 8 שאלת : אז אמרתו הגר בחתי 9 במנחת ספר כתוב עלי : לעשות רצונך אלהי חספתו וחוררתך בתוך י מיני : בשדתי עך בקהל רב הגה שפתי לא אכלא יהוה אתה יועת : II צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך וחשועתך אכרתו לא נחרתי חסדך 12 ואמתך לקהל רב : אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך 13 חסדי יצרוני : כי אפפו עלי רעותך עד אין מספר השינוני עונתי ולא 14 וכלתי לראות עצמו משערות ראשי 14 ולבי עזבני : רצה יהוה להצילני 15 ויהוה לעזרתי חושה : יבשו ויהסרו יחד מבקשי נפשי לספותר ימני 16 אחור ויכלמו חפצי רעתי : ושמע על עקב בשתם האמרים לי האה 17 האחישישיו וישכחו כך כל כקשיר יאמרו חמיר יגדל יהור אהבו 18 חשועתך : ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל האחר :

ספר שני

מב 42

א למנצח משכיל לבני קרח : 1 כאל חערג על אפיקי מיס כן נפשי 2 חערג אליך אלהים : צמאה נפשי 3 לאלהים לאל חי מתי אבוא וראיה גני אלהים : היתח לו דמעתי להם 4 יומם וליליך באמר אלי כל היום איה אלהיך : אלה אצרה ואשפכה 5 עלי נפשי כי אעבר כסך אדום עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חונג : מה תשוחחתי נפשי ותחמי 6 עלי החולי לאלהים כי עור אורני ישועתי פניו : אלהי עלי נפשי 7 השתוחח על כן אומרך מארץ ורדן 8 ותחמונים כחר מעער : תהום אל תהום קורא לקול צנורין כל 9 משברך וגלד עלי עברו : ימס יצוה יהוה חסרו ובליליך שרר 10 עמי חפלה לאל חיו : אומרה לאג סלעו למה שכתחני למה קרר אלך 11 בלחץ אויב : כרצח בעצמותי 12 איה אלהיך : מה תשוחחתי נפשי 13 ועה חמיו עלי החולי לאלהים כי עור אורני ישועתי פני ואלהי :

א למנצח משכיל לבני קרח : 1 כאל חערג על אפיקי מיס כן נפשי 2 חערג אליך אלהים : צמאה נפשי 3 לאלהים לאל חי מתי אבוא וראיה גני אלהים : היתח לו דמעתי להם 4 יומם וליליך באמר אלי כל היום איה אלהיך : אלה אצרה ואשפכה 5 עלי נפשי כי אעבר כסך אדום עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חונג : מה תשוחחתי נפשי ותחמי 6 עלי החולי לאלהים כי עור אורני ישועתי פניו : אלהי עלי נפשי 7 השתוחח על כן אומרך מארץ ורדן 8 ותחמונים כחר מעער : תהום אל תהום קורא לקול צנורין כל 9 משברך וגלד עלי עברו : ימס יצוה יהוה חסרו ובליליך שרר 10 עמי חפלה לאל חיו : אומרה לאג סלעו למה שכתחני למה קרר אלך 11 בלחץ אויב : כרצח בעצמותי 12 איה אלהיך : מה תשוחחתי נפשי 13 ועה חמיו עלי החולי לאלהים כי עור אורני ישועתי פני ואלהי :

מא 41

א למנצח מסור לרוד : אשרי 2 משכיל אל דל כיום רעה וסלטהו 3 ויהוה : יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר כארץ וארל התנהו בנפש אויבו : 4 יהוה יסערתו על ערש דוד כל משכבו ה הפכת בחלוי : אני אמרתו יהור :

א למנצח מסור לרוד : אשרי 2 משכיל אל דל כיום רעה וסלטהו 3 ויהוה : יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר כארץ וארל התנהו בנפש אויבו : 4 יהוה יסערתו על ערש דוד כל משכבו ה הפכת בחלוי : אני אמרתו יהור :

מג 43

א שפמני אלהים ריבה ריבי מנוי 1 לא חסד מאיש חמרה ועולר 2 חפלטני : כי אתה אלהי סעתי למה 3 זחחתי למרה קרר אההלך בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך מסר 4 גחוני

א שפמני אלהים ריבה ריבי מנוי 1 לא חסד מאיש חמרה ועולר 2 חפלטני : כי אתה אלהי סעתי למה 3 זחחתי למרה קרר אההלך בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך מסר 4 גחוני

11. Handl. v. h. v. d. d. 285.
Paine by applicant J. W. Edward Lyntgen. Ob. ad
Paine. p. 11. V. Waen. d. H. p. 305.

12. Handl. p. 60.

10. Handl. v. h. v. d. d. 285.

XI.

Handl. p. 61-67. Repr. VI. p. 25. Licht. d. Bibl.
1. 3. p. 488.
Eponimo Arabico anaglyphico. Biblioth. 3, 130. - Haagsh. gen.
1804. S. p. 240 ff.

6. Mich. O. B. 12, 150.

7-9. Handl. v. h. v. d. d. 2. 2, 342 ff.

7. Handl. v. h. v. d. d. p. 32. coll. Mich. O. B. 20, 27.

Handl. v. h. v. d. d. p. 221 ff.

10. Licht. d. Bibl. I. 5, p. 509.

Handl. v. h. v. d. d. XII.

Handl. v. h. v. d. d. p. 173 ff.
Repr. VI. p. 31.

2. Mich. O. B. 3, 175-12, 150. - Handl. v. h. v. d. d.
not. ad gen. p. 98.

5. Mich. O. B. 3, 175. - Handl. v. h. v. d. d. 12, 150 ff.

6. Handl. v. h. v. d. d. 103.

7. Handl. v. h. v. d. d. 104.

9. Mich. O. B. 3, 177, 178, 12, 152.

XII.

Repr. VI. p. 29. Licht. d. Bibl. I. 3, p. 510.

Memorb. IV. 135 ff.

XI, III.

Mich. O. B. 5, 180-12, 153.

1. Handl. v. h. v. d. d. p. 67.

לח 38

מזמור לדוד להנחיה: יהוה אל א
 בקצפר חובתני ובחמך היסרני: 2
 כי הצוך נחתו בי ותנחת עלי ירך: 3
 אין סחם בכשרי מפני זמך אין: 4
 שלום בעצמי מפני חשאתי: כי ה
 עונתי עברו ראשי כמשא כבד וכברו
 ממני: הבאישו נמקו חבורתי מפני: 6
 אולתי: נעויתי שחותי עד מאד: 7
 כל היום קדר הלכתי: כי כסלו: 8
 פלאו נקלה ואין סחם בכשרי:
 נפונתי וניכרתי עד מאד שאנתי:
 מנהמת לבי: ארני נגד כר:
 חאוחי ואנחתי ספק לא נפתרה:
 לבי סתהרר עובני כחי ואר עיני: 11
 גם הם אין אחי: אהבי ורעו מנגד: 12
 נגעי יעברו ודרכי מרחק עמרו:
 וינקשו מבקשי נפשי ודרשו רעתי: 13
 דברו הווח ומרמות כל היום יהגו:
 ואני כחרש לא אשמע וכלם לא: 14
 יפתח פיו: ואחי כאיש אשר לא: 15
 שמע ואין כפיו תוכחות: כי כך: 16
 יהוה הווחלתי אתה תענה ארני אהי:
 כי אמרתי מן ישמחו לי במש רגלי: 17
 עלי הגוילו: כי אני לצלע נכון: 18
 ומכאובי נגדו הסיד: כי עיני: 19
 אנודי אדאנ מחטאתי: ואיבי חיים: 20
 עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלי: 21
 רעה חרת טובה ישטננו חרת:
 רדופי טוב: אני תקונני יהור: 22
 אלהי אל חרחק ממני: חושר
 לעורתי אדני חשוותי:

6 והוציא כאור צדיק ומשפטך
 7 כצתרים: דם ליהוה והתחולל לו
 אהל חחרח במצלות דרכו כאיש
 8 עשה ממות: הרח מאן ועוב חמה
 9 אל החחר אך להרע: כי מרעים
 וברחוק וקוי יהוה חמה יירשו ארץ:
 10 ועוד מעט ואין רשע והתבוננת עד:
 11 מקומו ואיננו: וענקים יירשו ארץ
 12 והתקננו על רב שלום: זמם רשע
 13 לצדיק וחרק עליו שנוי: אדני
 14 ישחק לו כי ראה כי ובא יומו:
 15 חרב מחתו רשעים ודרכו קשתם
 להסיל ענו ואכילו לשכוח ישרי
 16 דרך: הרבם חבוא כלבם וקשוחם
 17 חשברנה: טוב משפט לצדיק מהסון
 18 רשעים רבום: כי ארועות רשעים
 חשברנה וסופך צדיקים יהוה:
 19 יודע יהוה ימי תמוסיהם ונחלתם
 20 לעולם תהיה: לא יבשו בעת רעת
 21 ובמי רעבון ישכעו: כי רשעים
 יאכרו ואיבי יהוה כוקר כרים כלו:
 22 כעשן כלו: לזה רשע ולא ישלם
 23 וירשו ארץ ומלליו וכרתו: מיהוה
 מצניעו נבר כוננו ודרכו יתפץ:
 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סוכך ידו:
 25 כה נער הייתי גם זקנתי ולא ראוני
 26 צדיק נעוב ורועו מבקש להם: כל
 היום הונן ומלוה ורועו לברכה:
 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם:
 28 כי יהוה ארב משפט ולא יעוב ארץ
 חסידיו לעולם נשמרו ורע רשעים
 29 נכרת: צדיקים יירשו ארץ וישכנו
 ל לעד עליה: מי צדיק והנה חכמה
 30 ולשונו תרבר משפט: הורת
 אלהיו בלבי לא חמער אשירי:
 31 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו:
 32 יהוה לא יענינו בירו ולא ורשענו
 33 בהשפטו: קוה אל יהוה ושמר
 34 דרכו וירומך לרשע ארץ בהלכת
 לה רשעים תראה: ראיתי רשע ערוץ
 35 ומתערה כאזר רענן: ויעבר והנה
 36 איננו ואבקשהו ולא נמצא: שבר
 37 חם וראה ישר כי אחוירתי לאיש
 38 שלום: ומשעים נשמרו והיו
 39 אחריה רשעים נכרתה: וחשוות
 צדיקים מיהוה יפלטם יפלטם
 40 ויעורם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושעים
 כי הסו
 בו:

לט 39

למנצח לידיתון מזמור לדוד: א
 אמרתו אשמרה דרכי מחטאבלשוני: 2
 אשמרה לפי מחסום בעוד רשע
 3 לנגדו: נאלמתי דופתי החשתי
 4 מסוב וכאבי נעמר: הם לבי בקרבו
 5 בהניני חבתי אש דברתי בלשוני:
 6 הודיעני יהוה קצי וסרת ימי מרה:
 7 היא אדעה מה חיל אני: הנר
 8 טפהות נחתה ימי וחלדי כאין נגד
 9 אך כל הכל כל אדם נצב סלה:
 10 אך בצלם יהולך איש אך הכל:
 11 והמיון זכר ולא ידע שי אספם:
 12 ועתה מר קויתי אדני הוחלתי לך:
 13 היא: סכל פשעי הצילני חרפרת:
 14 נכל אל השיכני: נאלמתי לא:
 15 אפחה מי בי אחת עשית: הסר מעלי:
 נגדך

למנצח לידיתון מזמור לדוד: א
 אמרתו אשמרה דרכי מחטאבלשוני: 2
 אשמרה לפי מחסום בעוד רשע
 3 לנגדו: נאלמתי דופתי החשתי
 4 מסוב וכאבי נעמר: הם לבי בקרבו
 5 בהניני חבתי אש דברתי בלשוני:
 6 הודיעני יהוה קצי וסרת ימי מרה:
 7 היא אדעה מה חיל אני: הנר
 8 טפהות נחתה ימי וחלדי כאין נגד
 9 אך כל הכל כל אדם נצב סלה:
 10 אך בצלם יהולך איש אך הכל:
 11 והמיון זכר ולא ידע שי אספם:
 12 ועתה מר קויתי אדני הוחלתי לך:
 13 היא: סכל פשעי הצילני חרפרת:
 14 נכל אל השיכני: נאלמתי לא:
 15 אפחה מי בי אחת עשית: הסר מעלי:
 נגדך

3 ביהוה תתהלל נפשו ישמעו עניוים
 4 וישמחו: גדלו ליהוה אתי ונרומכה
 ה שמו וחו: דרשתי ארץ יהוה
 ו קנני ומכלל מערותי הצילני:
 6 הכיבוט אליו ונהרו זמניהם ו החפרו:
 7 זה עני קרא ויהוה שמע ומכר
 8 צרותיו הושיעו: הנה מלאך יהוה
 9 פסביב ליראיו ויחלצם: מעמו
 וראו כי טוב יהוה אשרו הנבר
 1 ו יתסה בו: וראו את יהוה קדשיו
 11 כי אין מספור ליראיו: כפיריכם
 רשו ורעבו ודרשו יהוה לא יחסרו
 12 כל טוב: לכו כנים שמעו לי
 13 וראת יהוה אלמדכם: כי האיש
 החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
 14 בצד לשונך טרע ושפתיו מוכר
 15 מרמה: סוד טרע ועשה טוב בקש
 16 שלום ודרפנו: עוני יהוה אר
 17 צדיקים ואזינו אל שועהם: מני
 יהוה קבשו רע להכריח מארץ
 18 זכרם: צעקו ויהוה שמע ומכר
 19 צדוהם הצילים: קרוב יהוה לגשברי
 כ כלב ואח דבאי רוח וישוע: רבות
 רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
 21 שמר כל עצמותיו אתה מתגדל לא
 22 גשברה: תמותח רשע רעה ושנאו
 23 צדיק ואשמו: מודה יהוה נפש
 עבריו ולא יאשמו כל החוסים בו:

לו 36

למנצח לעבר יהוה לירד: נאם
 2 פשע לרשע בקרב לבי אין מחר
 3 אלהים לגד עניו: כי תחליק
 4 אליו בעיניו למצא עונו לשנא
 5 דברי מן און וטרפה חרל להשכיל
 6 להיטוב: און וחשב על משכבו
 7 ותיצב על דרך כל טוב רע לא ימאס:
 8 יהוה בהשמים חסדך אמנתך עד
 9 שחקים: צדקתך כהררי א משפטך
 10 תהום רבמה אדם ובהמה חושוע יהוה:
 11 בצל נמפוך אלהים ובני אדם
 12 כתר וגהל עניך חשקם: כי
 13 עמך מקור חיים באורך גראה אור:
 14 משך חסדך לידעך וצדקתך לישור
 15 לב: אל תבואו רגל גאור ווד
 16 רשעים אל תגורו: שם נמלו פעלי
 17 און דהו ולא יכלו קום:

לו 37

לירד אל תחרר במרעים ו חקנא
 2 בעשו עולה: כי כחציר מהררי
 3 וסלו וכרס דשא וכלון: בשח
 4 ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה
 5 אמונה: והחקנני על יהוה ויתן
 6 לך משאלות לבך: גול על יהוה
 7 ורדך ובשח עליו והוא יעשה:
 והוצא

לה 35

1 לירד ריבה יהוה אח ירובי להם
 2 את להמו: החוק מגן וצנה וקום
 3 בעזרתו: הרקם הניה וסגר לקראת
 4 רפי אמר לנפשי ישעתך אני:
 5 וישנ ויכלמו מבקשו נפשי וסנו
 6 אחור ויחפרו חשבי רעתי: יהיו
 7 כסף לפני רוח ובלאך יהוה דחה
 8 והי ורסם חשך ותלקיח ומלאך
 9 יהוה ררפם: כי תנם טבנו לו
 10 שחח רשחם חנם חפרו לנפשו:
 11 תבואה שואה לא דע ורשתו אשר
 12 ר טמן תכדו בשואה וסל כה: ונפשו
 13 חגיל ביהוה תטיש בישועתו: כל
 עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל
 עני טחוק טבנו ועני ואכיון מגול:
 14 ויקומו עני חסם אשר לא ידעתי
 15 וישאלוני: ושלמוני רעה חתך
 16 טובה שכול לנפשי: ואני בחלוקם
 17 לבשו שקעתי בצום נפשו ותפלתו
 18 על ידיו תשוב: טרע כחל לו
 19 התהלכתי כאכל אם קר שחתי:

15. Leib. Bibl. V. 3, 536.

15. Med. O. B. 12, 142 ff.

16. Leib. T. Bibl. I. 3, p. 508.

7. Cappellin V. T. p. 66.

18. Med. O. B. 12, 141. Heinze de Crit. S. p. 251.

XXXVI.

Repar. VI. p. 1. Symb. Reg. 2: 23 ff. 235 ff.

2. Nov. Bibl. Brem. 3: 499. ff.

3. Leib. Bibl. V. 3, 537. Med. O. B. 12, 145.

23. Leib. Bibl. V. 3, 536.

XXXV.

Repar. V. p. 79.

3. 720. Dirig. P. L. S. 11. 5. p. 13.

7. Heinze de Crit. S. p. 252.

XXXVII.

Repar. VI. p. 6. Med. O. B. 12, 145. ff.

3. 720. Dirig. P. L. S. 11. 5. p. 13.

14. Heinze de Crit. S. p. 59.

Repat. V. p. 53.

6. Schurr. Diss. p. 134.
6, 7. Mich. O. B. 12, 140.

9. Mich. Mos. R. III. p. 3 id coll. Or. Litt. XX. 144.
Schurr. Diss. p. 137.

11. Trichter refer. ad pl. 14. Rech. A. Bille. I. 3, p. 508.
12. Enleid. Byrnes. p. 107.

XXXIII.

Repat. V. p. 72. Nov. Bist. Beam. 1177/78.

7. Kennic. Diss. gen. p. 50.

11. Heringa de Cret. I. p. 233.

Repat. Gen. VII. p. 497. XXXII.

Greve ult. Cap. 16. I. p. 283. Repat. V. p. 61.

1. Mich. O. B. 12, 130.

XXXIV.

Rech. Enle. Byrnes. p. 106.

Greve ult. Cap. 16. I. p. 226. Repat. V. p. 76.

De 9 in fine ad ad pl. 25. — De toto platone

Kennic. Diss. gen. p. 140. Nov. Trj. Bist. v. T. p. 819/77.

4. Mich. O. B. 12, 139.

הטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי ה
 אמרתיו אורה עלי פשעי ליתוה ואתה
 נשאת עון חטאתי סלה : עקב
 6 זאת והפלת כל חסיד אלקי לערף
 מאדק לשפת מים רבים אליו לא
 יגיעו : אתה ספר לי ספר חצוני
 7 רני פלט חסובכני סלה : אשכילך
 8 ואורך בורך זו הלך איצרה עלך
 9 עני : אלך והיו כסות כפרד אין
 הכין במתן ורסן עריו לבלום בך
 1 קרוב אלך : רבים מכאובים
 1 לרשע והבוטח ביהוה חסדיו יכבנו
 2 שפחו ביהוה וגילו צדיקים והרגינו
 כל ושירי לב :

לא 31

א למנצח מוזמר לודו : כך יהוה
 ז חסיתי אל אבושה לעולם בצרפתך
 3 פלטני : הטח אליו אונך מהרה
 הצילני הוה לי לצור מענו לבורת
 4 מצורתי להושיעני : כי שלעני
 ומצורתי אתה ולמען שפך תנחני
 ה והנהלני : הוציאני מרשע זו סמנו
 6 לי כי אתה מעני : בורך אפקוד
 רוחי פרוחה אוחי יהוה אל אמת
 7 שנאתי השמרים הכלני שוא ואני אל
 8 יהוה בטחתי : אגילה ואשמח
 בחסדך אשר ראית את עני ודעת
 9 בצרות נפשי : ולא הסגרתני ביד
 1 אויב העמדת במרחב רגלי : הנני
 יהוה כי צר לי עששרך בכעס עני
 2 נמשו וכתנו : כי כלו בינוני הוי
 ושנותי כאתנה כשקל בעוני כחי
 12 ועצמי עששו : מכל צורתי היותי
 הרמתי ולשכנתי סאר ופחד למידועי
 13 ראי בחון נרדו סמני : נשבתחי
 14 במת מלב הייתי ככלי אבר : כי
 שפעתי ברבן רבים מנור מסביב
 בהוסרם והיו עלול לקחת נפשי וסמו
 15 ואני עלך בטחתי יהוה אמתתי
 16 אהי אתה : בורך עתחי הצילני
 17 מיד אויבי ומרדפי : האויה מניד
 18 על עברך הושיעני בחסדך : יהוה
 אל אבושה כי קראתיך ובשו רשעים
 19 ירמו לשאול : חאלסמה שפתו
 שקר הרברות על צדיק עתק בגאווה
 20 וכוז : מה רב מוכך אשר צמנת
 ליראך פעלת לחוסים כך נגד בני
 21 אדם : הסזרים בסתר מניך מרכסי
 אוש הצמנס בסכה מריב לשנורת
 22 בורך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר
 23 מצור : ואני אמתתי בחפזי נגדו
 מנגי עיניך אכן שמעת קול תחנוני
 24 כשעניו אלך : אבהו את יהוה כר
 חסדיו אכונים נצח יהוה ומשלם
 25 על יתר עשה נאווה : חוקו ויאמך
 לבככם כל הטיחלים ליהוה :

לב 32

א לודו משכיל אשרי נשוי משע
 2 כסוי חטאה : אשרי אדם לא יחשב
 3 יהוה לו עון ואין ברוחו רסות : כי
 החרשתי בלו עשני בשאנתי כר
 4 היום : כי וזמס ולולה חבבר עלו
 ורך נהפך לשירי בחרגוני קיץ סלה :

א רננו צדיקים ביהוה לישירים א
 נאות חמלה : הודו ליהוה כבנו
 2 כנכל עשור ומרו לו : שירי לו
 3 שיר חרש היטיבו נגן בתרועה :
 4 כי ישר רבר יהוה וכל מעשיו
 באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד ה
 יהוה מלאה הארץ : ברבר יהוה
 6 שמים נעשו וברוח סיו כל צבאם
 7 כנס כנר סו הים נחן באוצרות
 תהומות : ויראו סידוה כל הארץ
 8 ממנו יגורו כל ישבי תבל : כי
 9 הוא אבר ויהו הוא צוה ועקמ
 יהוה הפיר ענת גוים הניא מחשבות
 1 עמים : ענת יהוה לעולם תעמד
 11 מחשבות לבו לודך ודך : אשרי
 12 הגוי אשר יהוה אליו העם בחר
 לנהלה לו : משמים הביט יהוה
 13 ראה את כל בני האדם : ממכון
 14 שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ
 15 היצר וחד לבם הפקין אלקי כל
 16 מעשיהם : אין הסלך נושע ברב
 חיל גבור לא ינצל ברב כח : שקר
 17 הסוס לחשונקה וברב חילו לא ומלט
 18 הגה עין יהוה אל יראו למיחלים
 19 לחסרו : להציל ממוות נפשים
 20 ולהיוחם ברעב : נמשנו חסרה כ
 ליהוה עורנו ומגנו הוא : כי בו
 21 ישמח לבנו כי כשם קרשו במתנו :
 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר והלנו
 22 לך :

א לודו כשננתו ארץ מעמו לפני א
 אבימלך ויגרשוהו יולך : אבהרה
 2 את יהוה בכל עת חסדו החלתו במו
 ביהוה

*Harmat
 T. J. p. g. g.
 K. H. K. K.*

הלכתי וביחודו בטחתי לא אמער:
 2 בחגגי יהודה ונכני ציוסרר כליותי
 3 ולבי : כי הסדך לנגי עיני
 4 והתהלכתי באמתך : לא ישבחתי עם
 5 מתי שוא וגם נעלמם לא אבוא :
 6 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא
 7 אשב : ארחק בנקיון כפי ואטכנה
 8 אח סוכךך יהודי : לשמע בקול
 9 תורה ולספר כל נפלאותיך : יהוה
 10 אהבתי מעון ביתך וטקום משכן
 11 כבודך : אל האסק עם השמים
 12 נמשי ועם אנשי רמים חיי : אשר
 13 כדירם זמה וימינם מלאה שחר :
 14 ואני בהמני אלך מרני וחגני : רגלי
 15 עמרה במישור במקהלים אברך
 16 יהודי :

ועם פעלו און דברי שלום עסרעיהם
 4 ורעה בלבבם : חן לרם כפעלם
 5 וכרע מעלליותם כמעשה יהוהם חן
 6 להם השב גמולם להם : כי לא ה
 7 יבינו אל פעלך יהודה ואל מעשה
 8 דיו והרסם ולא יבנם : כרוך יהוה
 9 כי שמע קול החגני : יהודה עני
 10 וכגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו
 11 לבי ומשירו אחרוני : יהודה עז
 12 למו ומעו ויעזות משיוח הוה :
 13 השועה את עמך וברך ארץ נחלתך
 14 ודעם וישאם עד העולם :

כ"ט

מזמור לדוד הבן ליהודה בני א
 2 אלים הבן ליהוה כבוד ועז : הבן
 3 ליהוה כבוד שמו השחתו ליהודה
 4 בחרת קרש : קול יהוה על המים
 5 אל הכבוד הרעים יהוה עז מים
 6 רבים : קול יהוה בנח קול יהודה
 7 כבוד : קול יהוה שכר ארוים
 8 וישבר יהודה ארץ ארזי הלבנון :
 9 וירקודם כמו ענל לבנון ושרון
 10 כמו בן ראמים : קול יהודה הצב
 11 להכות אש : קול יהוה יחול סרבר
 12 יחול יהוה סרבר קרש : קול יהוה
 13 יחולל אילות ויששף יערות
 14 ובהיכלו כלו אמר כבוד : יהודה
 15 למבול ישב וישב יהוה כלך לעולם
 16 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך ארץ
 17 עמו בשלום :

ל 30

מזמור שיר חנכת הבית לדוד : א
 2 ארומכך יהודה כי דליחני וליא
 3 שמתה איבי לי : יהודה אלהי
 4 שועתי אליך ורפאני : יהודה
 5 העניתי מן שאיל נפשי חייחני מבור
 6 בוד : זמרו ליהוה חסדיו ותודו
 7 לזכר קרשו : כי רגע כאפו חיים
 8 כרצוני בערוב ילון ככי ולבקר רנה
 9 ואני אפרחתי בשלוי כל אמוט לעולם
 10 יהוה ברצונך העמרררה להרדיו עז
 11 הסחרת מעך חייחני נכהל : אליך
 12 יהוה אקרא ואל יהוה ארהנן : מה
 13 בצע ברמי כרדתי אל ישתח הירוך
 14 עפר היגיר אמתך : שמע יהוה וחגני
 15 יהוה היה עז לי : הפכת מספדי
 16 למחול לי פרחת שקי וחאזני
 17 שמתה : למען יומרך כבוד וליא
 18 יום יהוה אלהי לעולם אורך :
 19 למנצח

כ"ז

לדוד יהוה אורי וישעו מסו אורא
 2 יהוה טעון חיי ממי אמת : בקרב
 3 עלי מרעים לאכר ארץ בשרי צרי
 4 ואיבו לי הבה כשרו ונמלן : אם
 5 חתנה עלו מחנה לא יירא לבי אב
 6 תקום עלי מלחמה כנאת אני בוטח
 7 אחת שאתי מאת יהוה אורה אכוש
 8 שבתו בבית יהוה כל יפי חיי להוות
 9 בנעם יהודה ולבקר בהיכלו : כי
 10 יפנני בטטה ביום רעה יסתורני
 11 כסתר אהלו בצור ורוממני : ונתה
 12 ירוב ראשו עז איבו סניבותי
 13 ואזנה באחלו זבחי תרועה אשייה
 14 והאזנה ליהוה : שמע יהוה קולי
 15 אקרא וחגני ונני : דך אמר לבי
 16 בקשו פני את מניך יהוה אבקש :
 17 אל חסתר פניך ממני אר חט באך
 18 עברך עורחוי חייית אל תששני ואר
 19 תעובני אלהי ישעני : כי אבי ואבי
 20 תעובני יהוה ואספני : הורני יהוה
 21 דרכך ונהני בארה מישור למען
 22 שרירי : אר חתנני בנפש צרי כי
 23 קמו בני ערשק ויפח המס : לולא
 24 האמנתי לראוח כמוב יהוה בארץ
 25 חיים : קוה אל יהוה חוק ואמץ
 26 לבך וקוה אל יהוה :

כ"ח

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל
 2 תורש ממני פן תהשה ממני
 3 ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול
 4 חתוני בשועתי אירבנשאי ידיו דברי
 5 קרשך : אל תמשנני עם רשעים

10. Kantab. Dig. p. 25 ff. Dig. Phil. II. 8.

Repet. V. p. 22.

XXIV.

13. Bibl. lat. Reg. II. 39 ff. Aedmon. Infa. 4, 22. not.
Temp. ad cur. p. 26A.

2. Plenar. p. 55. Inst. Inst. Lib. I. 20. Capell.
2 V. 5. p. 661.

6. Heringa de Cate. I. p. 242.

manuab. IV. 65. ff. Libell. Boem. V. 3. 413 ff.

17. de 1725, Lib. Bibl. V. 6, 1062. Mich. C. B.
11, 209. ubi. p. 200 de 1725, de qua bus Aldm. Infa.
310 p. 77. Schult. orig. I. p. 337. 5, 30. ff.

8. Lib. A. Bibl. I. 3, p. 506.

21. Lib. Bibl. VII. 4, 658. Bibl. lat. Reg. 6. 115 ff.

22. Mich. C. B. 12, 128. Greve, ult. cap. Job. I. p. 87.

XXV.

Repet. V. p. 27. - De 7 in fine hujus p. 4 p. 34
Lib. B. Bibl. VIII. 5, 42, 49

2, Mich. C. B. 12, 130. ff.
2. Heringa, de Cate. I. p. 242.

30. Lib. A. Bibl. I. 3, p. 506. Mich. C. B. 12, 130.
Onem. 4, 203. Kantab. Dig. p. 31 ff. Dig. Phil. II. 8.

6. Mich. C. B. 12, 132. coll. 20, 29. not.

XXIII.

Greve, ult. cap. Job. II. p. 182. Repet. V. p. 23.

De occasione vid. Nam. Cas. IV. p. 301. Heffeser.
de Straub. VII. p. 132. - Hark. x. mag. A. 3, 480 ff.

1-4. Manuab. de Cur. p. 188.

5. Velth. Com. 4, 266.

6. Velth. 267.

37. Difficultas tollit cogitatio R. 7. refert ad man. Reg.
Lib. in P. XII. 5. C. 177. 1745. In coll. nota C. 177. 1725.
v. in Kantab. ad 28. XVIII. 12. de 1725. ad Lib. in p. 150.
Lib. in P. XII. 6. C. 177. 1725. in 1725. ad 1725.
in H. A. ad P. XLIV. 5. 112 & LXXXVI. 7. - Lectura
receptam quomodo tenet unatris Lib. A. Bibl.
Ed. op. ejus min. p. 184. not. de hoc com.
Plenar. p. 56.

18. Mich. C. B. 12, 133. coll. 20, 29. not.

XXVI.

Repet. V. p. 37.

כד 24

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה א
 חבל וישבי בה: כי הוא על ימים ב
 יסדה ועל נהרות יכוננה: בי יעלה ג
 כהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: ד
 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא א
 לישוא נפשו ולא נשבע למרמה: ה
 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאת ה
 ישעו: זה דוד הרשו מבקשו מנח ו
 יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם ג
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך ה
 הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה א
 עזו ונבור יהוה נבור מלחמה: ז
 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי ע
 ולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא י
 זה מלך הכבוד יהוה נבואת הוא י
 מלך הכבוד סלה:

כה 25

לדוד אלקי יהוה נפשי אשאי: א
 אלהי בד בפתחי אל אבישר אל ב
 יעלצו אויבי לו: גם כל קוץ לא ג
 יבשו ויבשו הבוגרים ריקם: דרכיך ד
 יהוה הודיעני ארחותי לבדני: ה
 הדיכוני כאסחך ולסדני כי אתה ה
 אלהי ישעי אוהך קיותי כל היום: ו
 ובר רחמיך יהוה ותסדך כי מעולם א
 הסה: השאות נקורי ומשעי אל ג
 חונן כחסדך זכר לי אתה למען ז
 טובך יהוה: טוב וישר יהוה על ח
 כן יורה חסאים בדרך: ידרך עניים ח
 במשפט וילבר עניים דרבו: כה י
 ארחות יהוה חסד ואמת לנצח י
 כריתו ועדתו: למען שמך יהוה י
 וסלת לעוני כי רב הוא: מי זה י
 האיש ירא יהוה וירנו בדרך יבחר: י
 נפשו כטוב תלך ותרעו יירש ארץ: י
 סוד יהוה ליראו ובייתו לדויעים: י
 עיני חמדי אל יהוה כי הוא וצאי י
 כרשת רגלי: פנה אלו וחנני כי י
 יודי עניי אני: צרות לבבי תרחיבו י
 במצוקתי הוציאני: ראה עניי י
 ועמלי ושא לכל חסאותי: ראה י
 איבי כי רבו ושנאת חסם שנאוני: י
 שמה נפשו והצילני אר אבוש כי י
 חסיתי בך: חס וישר יצרוני כי י
 קוויחך: מזה אלהים את ישראל י
 מכל צרותיו:

כו 26

לדוד שפכני יהוה כי אני בחמו א
 הלכתי

יהוה יפלטנו וצלתו כי חמך בו: י
 כי אתה גחמך סכנתן ערש שריו י
 אמי: עליך השלכתו מרחם מכמני י
 אמי אלו אחה: אל תרחק ממני כי י
 צרה קרובה כי אין עזר: סכבני י
 פרים רבים אבירי בשן כהרונני: י
 פצו עלי פיהם אריה שרף ושאני: י
 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי י
 היה לבי כרוגג נמס בחוך מעי: י
 יבש כהרש כחי ולשוני מדיבך י
 מלקוחי ולעפר מות חשפתני: כי י
 סכבני כלבים עדה מרעוץ הקיפוני י
 כארו ויר ורגלי: אספר כר י
 עצמותי הסה וביטו יראו בויחלקו י
 כגויהם ועל לבושי ופילו גודל: י
 ואתה יהוה אל תרחק אולותי י
 לעזרתי הושרה: הצילת מחרב י
 נפשי מיד כלב ויחיה: הושיעני י
 סמי אריה ומקרני רמים עניתי: י
 אספתה שסך לאחי בתוך קרתי י
 אהלך: וראי יהוה הללתו כל י
 זרע יעקב כבודו וגורו ממנו כר י
 כה זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקך י
 עזרת עני ולא הסזיר פניו ממנו י
 וכשוועו אליו שמע: מאתך תהלתו י
 בקהל רב נרוי אשלם נגד יראוי: י
 ואכלו עניים וישבעו והללו יהוה י
 ודרשו יחי לבבכם לעד: יוכרו י
 וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ י
 וישתחו לפניך כל משפחות גוים: י
 כי יהוה המלוכה ומושל בעוים: י
 לא אכלו וישתחו כל דשני ארץ לפניו י
 וקרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: י
 זרע יקבדנו וספר לאדני לדוד: י
 יבאו ויגדו צדקתו לעם גדל כי י
 עשרה:

כז 27

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: א
 בנאות דשא ורביעני על סי מנוחה ב
 ציהלני: נפשי ישובב יגהני ג
 כבעגלי צדק למען שסו: גם ד
 כי אלק בניא צלמות לא אירא ד
 רע כי אתה קמדי שבטך ומשענתך ה
 חמרי יגהמני: תערך לפני י
 שלחך נגד צרתי רשנתי בשמן ראשי י
 גוטי רווח: אך טוב וחסי י
 ודרסוני כל ימי חיי ושבתו י
 בבית יהוה לארך ימים:

34 משה רגלו כאלות ועל במוח
 להיעמודי : מלמד ידי למלחמה
 36 ונתחה קשת נחשה ורועתי : חתן
 לו מני ישעך וימיך הסעדני וענהך
 37 חרבני : חרובי עקרי חחתי ולא
 38 מעיר קרמלי : ארדף אויבי
 ואשיגם ולא אשוב עד כלוחם :
 39 אסחצם ולא וכלו קום יפלו תהר
 ס רגלי : וחאורני חיל למלחמה
 41 חרביע קמי חחתי : ואיבי נתחתי
 42 לי ערף ומשנאי אצמותם : ישועני
 ואון מושיע על יהורה ולא עום :
 43 ואשהקס כעקר עמי מני רוח כמיט
 44 חוצות אריתם : הפלטני כריבי
 עם חשימיני לראש גוים קם לא ידעתי
 מה יעברוני : לשמע און ישמעו לי
 46 בני נבר וכתשו לי : בני נבר יבלו
 47 ויקרנו ממטורחוחים : חי יהורה
 וכרך צורי וירפם אלוהי ישעי :
 48 האל הנתון נקמות לי וירבר עמיס
 49 חחתי : ספלטי מאיפי אף מן קמי
 1 תרוממי מאיש חסס תצילני : על
 2 אורך בגוים יהורה ולשמך
 51 אמרתי : מגדל ישועות מלכו
 וקשה ספר למשוהו לרור ולרועני
 עד עולם :

יט 19

א למנצח מומור לרור : השמים
 2 מספרים כבור 4 ומעשה יריו מניר
 3 חרקייע : יום ליום יבוע אבר
 4 ולילה ללילה יהורה דעת : אין
 אבר ואון דברים בלי נשמע קולם :
 6 בכל הארץ יצא קום וכקצה תבר
 7 מלהים לשמש שם אהל בהם : והוא
 כההן יצא מחמתו ישוש כנבור לרור
 7 ארץ : מקצה השמים תמאן
 8 ותקופתו על קצוהם ואין נטר
 מחמתו : תורת יהורה המורה
 משיבת נפש עדות יהורה נאמרה
 9 מחכימת מתי : פקודי יהורה ישירם
 משמחי לב מצות יהורה ברה מאירת
 1 עינים : וראח יהורה טהורה עומרת
 לער משמתי יהורה אמת צדק יהורה :
 11 הנחמים טוהב ומפן רב ומחוקים
 12 מרביש נופת צומים : גם ענך
 13 נהרה בהם בשמרים עקב רב : שגואוה
 14 מי ויבין מנספרות נקני : גם מורים
 חידך ענך 4 וישלכו בן אז אחם
 15 ונקותו מששן ערב : יהיו לרצון אמרי
 16 מי והניחן לבי למגיד יהורה צורי
 נגאלו :

כ 20

א למנצח מומור לרור : יענך יהוה
 ביום צרה ישנכך שם אלהי יעקב : 2
 3 ישלח ענך מפרש ומצוין יסעוך : 3
 4 יוכר כל מנתחך ועולהך וישנה
 סלה : יתן לך כלבבך וכל ענךך
 6 ואלהי נגדל יסלג יהורה כר
 7 משאלותיך : ענה ידעתי כי הושיע
 יהורה משיחו ונתנו משכו קדשו
 8 בנברות ישע ימינו : אלה ברכב
 9 ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהורה
 10 אלהינו נוכרי : המה כרעו ונפלו
 11 ואנחנו קטנו ונתעורר : יהודה
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

כא 21

א למנצח מומור לרור : יהורה
 בעוך ישמו מלך וכישועתך מרה
 2 וגיר סאר : תאוח לבו נתחה לו
 3 וארשת שפתיו בל מנעת סלה : כי
 4 הקדמו כרבור טוב חשית לראשו
 5 עשרת פו : חיים שאל ממך נתחה
 6 לו ארד ימים עולם ועד : גורל
 ככחו כישועתך חור והורר תשורה
 7 עליו : כי חשיתהו כרבור לעי
 8 חתהו בשמחה אח מניך : כי
 9 המלך בפה ביהוה ובהסד עליון בל
 10 ימוס : המצא ידך לכל אויך
 11 ומינך המצא שנאיך : חשימתו
 12 ובלעם ותאכלם אש : פריסו מארץ
 13 האבר ורועם מגני ארים : כי נשו
 14 עליו רעה חשבו מזמה בל יוכלו :
 15 כי חשימתו שכם כמיתריך חמוגן
 16 קל מניחם : רומה יהורה בענך
 17 נשורה ונמרה נבורתיך :

כב 22

א למנצח עמי אילת השחר מומור
 לרור : אלו אלי למה עובדני
 2 החוקים ויעותי דברי שאנתי : אהי
 3 אקרא יוסם ולא תענה ולילה ולא
 4 דוסרה לי : ואחרה קדוש וישב
 5 חתלות ישראל : כך בשחן אבחינו
 6 כסחו וחפלטמו : אליך ועקב
 7 ונפלטו כך כמחו ולא בנוש :
 8 ואנכי חולעת ולא איש חרפה אדם
 9 וכזו עם : כל ראי ילענך לי
 10 יפטריו בשמה ויענו ראש : גל אל
 יהוה

34. Gatwick. advert. II. 8.

XX
Rept. V. p. 15. Henk. N. Mag. 1. 3, 5364.

35. Schult. exponim. p. 113. Planlar p. 42.
Lich. Bibl. II. 4, 752.

36. Mid. O. B. II, 207.

45. Copull. in V.T. p. 472.

XXI.

Rept. V. p. 15. Pitt. Ann. 2, 2774. Henk. N. Mag.
1. 3, 5384.
4. 1708 potulatum, Swoning, proce van Vla.
8, 17.

XIX
Mid. Com. 1. 284.

Bibl. Brem. II. 5, 1778. Henk. N. Mag. 1. 3, 5314.
Rept. V. p. 1. Heff. Ged. der N. VII. p. 222. Lich. Bibl.
IX. 3, 439

2. 1779. cont. Com. 26:41. et videri pite acub. q. f. 102
1779. 1779. 1779.

3. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 504.

4. Nor. Ann. V. T. p. 1144.

4. Wien. 2. 1779. p. 342.

5. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 505. Copull. in V.T. p. 472.

6. W. W. W. C. C. C. I. p. 103.

8-12. Velt. Com. 3: 351.

XXII.

Hamel. B. G. T. 1. 2, 344. Mag. 1. 3, 544.
Heff. Ged. VII. p. 455. Henk. N. Mag. 1. 3, 544.
coll. Lich. Bibl. II. 1, no. 112. Mid. O. B. 9, 184.
Planlar p. 42-54. Rept. V. p. 17. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 505.
Memorb. IV. 23, 1779. Velt. Com. 1, 501. 5, 194.
1. de titulo ad Th. Hat. Bibl. Brem. I. 3, p. 344.
2. Mid. O. B. 33, 208. Beinga, de Cital. p. 24.

14. Lich. A. Bibl. I. 3, p. 505. II. 4, 752.

4. Copull. ad V.T. p. 664.

9. Mid. O. B. II, 208.

יח 18

למנצח לעבר יהודה לרוד אשר
 רבר ליהוה את דברי השירה הזאת
 ביום הציל יהודה אותו מבח כר
 איביו ומיד שאול : ויאמר ארחסך 2
 יהוה חוקי : יהוה סלקי ומצוהי 3
 ומפלט אלי צורי אחסר בו מגני 4
 וקרן ישעי משגבי : מחלל אקרא 4
 יהודה וכן איבי אושע : אפמנו ה 5
 חבלי מות ונחלו בלועל יבעהגני 6
 חבלי שאול מכבני קרסוני מוקשי 6
 מות : בצר לי אקרא יהוה ואל 7
 אלהי אושע ישמע מחלולי קולי 8
 ושושעני למפני חבא באזני : והגעש 8
 וחרעש הארץ ומספדי הרבים יהנו 9
 והגעשו כי חרה לו : עלה גשען 9
 באפו ואש מפיו האכל נחלים כערו 10
 סמנו : ויש שמים וירד וקרא 11
 תחת גליו : וירכב על כרוב 11
 ויקף וירא על בני רוח : ושת 12
 חשך סחרו סבבומו ומתו חשכר 13
 מים עמי שהקים : מנה נרו עכו 13
 עברו ברד וגהלי אש : וירקם 14
 בשמים יהוה ועלין יחן קלו ברד 14
 וגהלי אש : וישלח חציו וישעם 15
 וברקים רב ויהם : ויראו אפיק 16
 מים וגלו מוסרות חבל מערתך 17
 יהוה מנשמת רוח אפך : ושלח 17
 מחרים יקחני ישעני ממים רבים : 18
 וצולני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו 18
 ממני : יקרסוני ביום אודי ויהי 19
 יהוה למשען לי : ויוציאו לפרחב כ 20
 וצלגני בו הפך בי : ועמלני יהוה 21
 כצדקי כבר רדי ישוב לי : כי 22
 שגרתו דרכי יהודה ולא רשעת 23
 מאלהי : כי כל משפטיו לגני 23
 וחקתיו לא אסיר מי : ואהי 24
 חסיד עמו ואשחרר מעוני : וישב 25
 יהוה לי כצדקי כבר ירד לגני עיניו 26
 עם חסידו תחחרעם גבר חסיד 26
 חתם : עם גבר תחבר ועם נקש 27
 תחפול : כי איה עמי תישוע 28
 ועינים רעות השפירי : כי אתה 29
 האור גרי יהוה אלהי וגיה חשבי 30
 בו בך ארץ נדוד ובאלהי איל 31
 שור : האל תמום דרכו אסרר 31
 יהוה צדפה מן הוא לכל החוסים 32
 בו : כי מי אלוה סבלעני יהוה 32
 ומי צור וולקי אלהיו : האל 33
 המאונני דיל ויחן חסידים חכמי 33
 משה

על קרבו : נזה בעיני נמאס ואת
 יראו יהוה וכבר נשבע לרדע וללא
 ה ימיר : כספו לא נתן בנשך ושהח
 על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט
 לעולם :

יט 16

א מכרתם לרוד שמרתי אל כי חסיתי
 בך : אמרת ליהודה אדני אחר
 טובתי כל עליך : לקדושים אשר
 בארץ המה ואדירי כל המצוים :
 ירכו עבדותם אודי מהויבר אסיר
 נסבותם מום וכל אשא את שפתם
 ה על שפתי : יהוה מנת חלקי וכמי
 אהה חסדיך גורלי : חבלים נפלו
 לי כנעמים אף נהלה שפרה עלי :
 אברך את יהודה אשר יקני אף
 לילות וסרני כלותי : שויתי
 יהודה לגני חסדי כי סומני כר
 אמוט : לכן שמח לבי ויגל כבודי
 אף בשרו ישכן לבנח : כי לא
 העוב נפשי לשאול לא תחן חסדיך
 לראות שחת : ורועני ארח חיים
 שבע שמחות את פיך נעמה
 בוטנך נבח :

כ 17

א חמלה לרוד שמעתי יהוה צדק
 הקשיבה רנתי האזינה תפלתו בלא
 שפתי מרמה : מלפניך משפטו יצא
 עונך חתינה מישרים : בחנת לבי
 סקרת לילה צדפתני כל המצא זמתי
 כל יעבר מי : למעלות אדם כדבר
 שפתך אני שמרתי ארחות פריך :
 חמך אשרו במעגלותיך כר נפומי
 פעמי : את טראתך כי חנני אל
 ה הט אונך לי שפע אמרתי : הפלה
 חסדיך בושיע חוסים נמחוממיים
 ביומיך : שמרני כאישון בה עני
 בצל כנפך חסרתני : מפני רשעים
 זו שרני איבי כנפש יקופו עלי :
 י חלכמו סגרו פימו דברי כנאורת :
 ו אשרנו עתה סבבני עיניהם וישחו
 לנשות בארץ : דמנו כאריה וכסוף
 לטרף וככמיר ישב במסחרים :
 קומה יהודה קדמה פניו הכרועה
 מלטה נפשי מרשע חרבך : מטחם
 ויך יהוה מסחרים מחלל חלקים
 בחיים וצפניך המלא כמנס ישבעני
 כניס ונתניו יתום לעוללותם : אני
 בצרה אחוה מניך אשבערה בקיץ
 חסדך :

Handwritten notes:
 אברהם
 קייל 79
 חמישה
 ה פיל
 פ. 232

יב 12

למנצח על השמינית מזמור לדוד: א
 הושיעה יהוה כי גמר חסדיו כי פסו 2
 אמונים מבני אדם: שוא ויברו 3
 איש את רעהו שפת חלקות כלב
 ולב ויברו: יכח יהוה כל שפתו 4
 חלקות לשון מברח גולות: אשר ה
 אמר ללשנו נגביר שפתינו אמנו
 מי אהו לנו: משד עניים מאנת 6
 אבותים קחה אקום ואמר יהוה
 אשחא בישע ימיה לו: אמורה 7
 יהוה אמרות שיהרות כסף צוף
 בעליל לארץ מוקק שבעתים: אתה 8
 יהוה חשמים חצונו מן החרו ו
 לעולם: כבי רשעים ויהלכו 9
 כס זולת לבני אדם:

יג 13

למנצח מזמור לדוד: יד אנה א
 יהוה חשכחני נצח עד אנה חסדו 2
 את פנוך ממני: עד אנה אשירת 3
 עצות בגמשי יגון בלבבי יומם עד
 אנה ירום איביו עלי: הביטה עוני 4
 יהוה אלהי הארצה עוני פן אישן
 חמת: פן ואמר איביו וכלתיו צרי ה
 וגילו כי אמוט: ואני בחסדך 6
 כטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
 ליהוה כי גמל עלי:

יד 14

למנצח לדוד אמר נבל בלבבו א
 אלהים השחיתו התעבו עליה אין 2
 עשה טוב: יהוה משמים השקיף 3
 על בני אדם לראות היש משכיל
 דרש את אלהים: הכל סר יחרו 3
 נאלחו אין עשה טוב אין גם אחר:
 הלא ידעו כל פעלי און אכלו עמי 4
 אכלו לחם יהוה לא קראו: שם ה
 פחדו פחד כי אלהים ברור צדיק:
 קצח עני חבישו כי יהוה מחסו: 6
 כי יתן כציון ישועות ישראל בשב 7
 יהוה שבות עמו יגל ועקב ישמת
 ישראל:

טו 15

מזמור לדוד יהוה מי יגור א
 כאזלך מי ישכן בהר קדש:
 הולך חמוס ועל צוק ורבר אמרו 2
 כלבבן: לא רגל על לשנו לא 3
 עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא
 על

19 כי לא לנצח ישכח אביו הקור
 3 ענוים חאבר לעד: קומה יהוה אל
 יען אנוש ישפטו גוים על פניך:
 21 שירה יהוה מורה להם ידעו גוים
 אנוש המה סלה:

יז 17

למה יהוה תעמר בחזוק העלים
 2 לעשות בצרה: כנאות רשע ודלק
 3 עני ותפשו בזמון או חשבו: כי
 הלל רשע על חאוח נמשו וכצע ברך
 4 נאץ יהוה: רשע כנבה אפו בר
 יודש אין אלהים כל מזמתי:
 5 והילו דרכו בכל עת מרום משפטך
 6 מנגו כל צוררו ימיה בהם: אמר
 בלבו כל אמוט לרד ור אשר לא
 ברע: אלה פיהו מלא וטרפות ורן
 8 תחת לשונו עמל ואון: ישב
 במארב חצוים כמפתרים יהרגנו
 9 עינו לתלכה יצפנו: יארב במסחר
 כאריר בסכר יארב להטוף עני
 10 יחטף עני כמשכו ברשהו: ורכה
 11 ישח ונסל בעצומיו חלכאים: אמר
 בלבו שכח אל חסדו מניו כל ראה
 12 לנצח: קומה יהוה אל נשא ירך
 13 חשבת עניים: על נאץ רשע
 אלהים אמר בלבו לא תירש:
 14 ראתה כי אתה עמל וכעס חביש
 לתח בירך עליך ועוב חלכה יהוה
 15 אתה היית ענור: שבר זרוע רשע
 16 רוע תרוש רשעו כל תנא: יהוה
 סלך עולם ועד אברו גוים מארצו:
 17 חאוח ענוים שמעת יהוה חכן לכס
 18 חקשיב אונך: לשפט יתום ורך
 בל וסוף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

יח 18

למנצח לדוד ביהוה חסותו אין
 האמרו לגמשי גורו הרכב צפור:
 2 כי הנה רשעים יורכון קשת כוננו
 חנם על יתר לירות כמו אפל לוישרי
 3 לב: כי השחנתו יחרטון צדיק מה
 4 פעל: יהוה בהוכל קרשו והורר
 בשמים כסאו עינו יהו עפעפיו
 5 ויבחנו בני אדם: יהוה צדיק ובהן
 6 ורשע ואהב חכם שונא נפשו:
 7 וסתר על רשעים פתום אס וגפרות
 8 ורוח זלעמור מנת כוסם: כי
 צדיק יהוה צדקות אהב ישח
 יהו מנימו:

XII.

Repat. III. p. 70. Lith. N. Bibl. I. 3, p. 500. Hark. N. mag. 1.3, 509 ff.

Bigl. lib. H. IV. 535 ff. X. ~~Opus~~
Repat. III. p. 47. Dimusor ap. Mid. N. O. B. 9, 23, 41.
& in Opus. Dimusor. Inf. p. 172. 47. Hark. mag. 6.3, 528 ff.

6. Gewe, vater Nat. & Obab. p. 82. Mid. O. B. II, 202

3. A. Mid. O. B. II, 201.

4. Opus. in v. f. p. 47 ff.
4. SW 7 de. Dult. Op. Min. p. 181.

5. Mid. N. O. B. 6, 245.

6. Mid. O. B. II, 202.

7. in Act. Syll. Sig. II. 1089. Dult. orig. l. in ind.

8. Harmonia de. C. p. 231.

8. 9. Mid. O. B. II, 204.

9. in Act. Lib. Bibl. V. 3, 525. - v. v. v. ad. N. p. 192.

XIII.

Repat. III. p. 76. Hark. N. mag. 1.3, 519 ff.

8. 2577 Dult. Op. min. p. 182.

3. Syll. Sig. II. 1091.

10. Hark. p. 143.

16. Hark. p. 16.

XIV.

Gewe, ult. Cap. Job. II. p. 296. Repat. III. p. 76.
Lith. N. Bibl. I. 3, p. 501. VIII. 5, 322. Ind. in 105. I. p. 150.
Velt. Cap. 4, 264 ff. Hark. mag. 1.3, 520.
2. 3. Dult. p. 17. Harmonia de. C. p. 231. G. p. 183.
ch. p. 612 ff.

4. 1047. Lib. Bibl. V. 3, 525. Mid. O. B. II, 202.

XI.

Repat. III. p. 66. Hark. N. mag. 1.3, 503 ff.

6. Dult. ad. Hark. 2: 65. Adman. N. H. 4. 20.
Emell. ad. I. T. p. 657.

XV.

Repat. III. p. 78. Hark. N. mag. 1.3, 521 ff.

19. Fordam potius 427. Mid. O. B. IX. 59.

10. Leich. N. Bibl. I. 3, p. 496. Mid. O. B. II, 198. Med 2
In Don. p. 53.

13. Med. 2 In Don. p. 37.

Opus. Gen. III. 551. VI.
Memorab. III. p. 26. Memorab. IV. 105. Hark. Mag. 6. 3.
511 ff.

Mid. Gen. IV. 147. VIII.
Leich. III. p. 37. Leich. Bibl. VII. 1, 145. Greus. (Leich. p. 33)
Bibl. Mag. IV. 17 ff. Mid. O. B. II. 159 ff. Hark.
Mag. 6. 3, 516 ff.

2. Leich. J. Bibl. I. 3, p. 497. Mid. O. B. II, 199.

727 Schult. Op. min. p. 179.

3. Leich. J. Bibl. I. 3, p. 499. Mid. O. B. II, 199.

3.4. Cappell. in T. 470 f.

6. Memorab. 4, 202.

5. Leich. J. Bibl. I. 3, p. 498.

VII.

Reperit III. p. 29. Velth. Com. 5, 198 ff. Cappell. in T. p. 470.

IX.

Leich. III. p. 41. Leich. p. 9 & 10. unum tantum
Dr. alphab. carmen olim constitutum. Leich.
Bibl. II. 5, 244. De toto p. Leich. ib. VI. 2, 235. 11.
unum tantum p. 11. car. leg. Spurb. Mag. 1, 85 ff. - velth.
Com. 5, 207 ff. Hark. Mag. 6. 3, 525 ff. Cappell. in T.
p. 471.

3. Mid. O. B. II, 198.

5. Leich. J. Bibl. I. 3, p. 496. VIII. 5, 856.

6. Hark. p. 9. 777. Med. Mag. 1: 536.

7. Mid. O. B. II, 199.

7. Leich. Bibl. V. 3, 535.

727 Schult. Op. min. p. 180. Mid. O. B. II, 201.

9, 10. 778. 49 Leich. Bibl. II. 4, 752.

10. Mid. O. B. II, 199.

14. Hark. p. 11. Leich. J. Bibl. I. 3, p. 499.

11. Velth. Com. 4, 264.

13, 14. Leich. Bibl. V. 3, 535. VIII. 5, 822.

17. 740 777 Hark. Mag. 1, 22 ff.
L. Beckhaus de Impitio Prop. p. 67. mon.

10 חצו לרלקים יפעל : הנה וחבל 10
16 און ויהוה עמל וילך שקר : בור
ברה וחסרתו ויפל בשחת ופעל :
ישוב עמלו בראשו ועל קרקו 17
18 חמסו יור : אורה יהוה כצדקו 18
ואוסרה שם יהוה עליון :

8 ה

1 א למנצח על הנהגת מומר לדוד : א
2 יהוה ארנינו מה אדיר שמך ככל
הארץ אשר תנה הדרך על השמים :
3 ספי עוללים וינקים יסרת עו למען 3
צורריך להשבות אויב וסתנקם :
4 כי אראה שמך מעשה אנבעתיך
5 ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה ה
אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי
תמקרונו : ותחסרתו מעט פאלתיים 6
וכבוד ודרך תעטרתו : תמשילחו 7
במעשי וירך כל שיהה תחת רגליו :
8 צנה ואלמים כלם וגם בהמות שדו :
9 צפור שמום ורגו הים עקר ארחות
ימים : יהוה ארנינו מה אדיר שמך
בכל הארץ :

9 ט

1 א למנצח על מות לבן מומר לדוד : א
2 אודה יהוה בכל לבי אספרה כל
נפלאותיך : אשמחה ואעלצה כך 3
אוסרה שמך עליון : בשוכ אויבי 4
אחור יכשלו ויאכזרו מפניך : כי ה
עשית משפטיו וויגני ושבת לנפלא
שופט צדק : גערת גוים אבה 6
רשעו שמש מחיות לעולם ועד : האויב 7
חמו חריבות לנצח וערום נחשת אבר
וכרס המה : ויהוה לעולם ישב 8
כונן למשפט כסאו : והוא ישפט 9
תכל בצדק דיון לאמים במישורים :
ויהוה יהוה משגב לרך משגב לעתות
בצהה : ויבטחו כך וידעו שמך כי 11
לא עובת דרשך יהוה : וסתרו 12
לידוה ישב ציון הגרו בעמים
עלילותיו : כי דרש דמים אותם 13
וכי לא שכה צעקת עמים : הנגע 14
יהוה ראה עני משנאי מרוכס
משערי מות : למען אספרה כל 16
ההלכות בשערי בת ציון אנללה
בישועתך : מבקעו גוים כשהת עשוע 16
ברשת : וספגו נכרה ורלם : גורע 17
יהוה משפט עשה בפעל כסו גוקש
רשע הגון מלה : ישבו רשעים 18
לשאולה כל גוים שכחו אלהים :

ביחך אשתחווה אל היכל קדשך
9 ביראתך : יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי הושר לפני דרכך :
י כי אין במיהו נכונה קרבם הוות
קבר פתוח נרם לשונם וחליתון :
11 האשימם אלהים יפלו ממעוזותיהם
ברב פשעיהם הריחמו כי מרו כר :
12 וישמחו כל חוסי בך לעולם ורגנו
וחסך עלינו ויעלצו כך אהבו שמך :
13 כי אתה הברך צדיק יהוה כצנה רצון
תעמרגו :

6 ו

א למנצח בנגינות על השמיניות
2 מומר לדוד : יהוה אל באפך
חוכיתו ואל בחסדך חסרתי :
3 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה
4 כי נבהלו עצמי : ונפשו נבהלה
ה מאד ואת יהוה עד מתי : שובת
יהוה הלצה נפשו הושיעני למען
6 חסדך : כי אין כמות וכרך בשאול
7 מי יורה לך : יגעתו באנחתי אשהה
בכל לילי מטתי ברקעתי ערשי
8 אספה : עששה מעקס עיני עתה
9 בכל צוררי : סרו סמני כל פעלי
י און כי שמעו יהוה קול כנני : שמע
יהוה תחנוני יהוה תפלתי וקח :
11 וכשו ויבהלו מאד כל אויבי וישבו
יבשרתע :

7 ז

א שנינו לדוד אשר שיר ליהוה על
2 דברי כוש בן ימיני : יהוה אלהי
בך חסיתי הושיעני מכל רדפי
3 והצילני : פן ישרף כאוהי נפשי
4 פרק ואין כציל : יהוה אלהי אם
ה עשיתי זאת אם יש עול בכמו : אם
נמלתי שלמי רע ואחלצה צוררי
6 ריקים : יודת אויב נפשו וישנ
וירסם לארץ חיו וכבודי לעפר ישכן
7 מלה : קוסה יהוה באפך הנשא
בעקבות צוררי ועוררה אלי משפט
8 צוית : וערת לאמים הסובבך ועלתי
9 למרום שובה : יהוה ירין עמכם
שפטני יהוה כצדקי ותחמי עלי :
9 וימר נא רע רשעים ותמונן צדק
ובתו לבות וכליות אלהים צדק :
11 כנני על אלהים מושיע ישיר לב :
12 אלהים שופט צדק ואינם בכל יום :
13 אם לא ישוב חרבו ילמוש קשתו
14 דרך ויכוננה : ולו הכין כלו מות

17 גורע
18 ישבו רשעים

Quid ubiorem Plalmor illustrandem gulerit recentior aetate, Dieb. Bibl.
IX. 3, 65 ff. X. 6, 106 ff.

Paradoxa Pulvis de Plalmor collectione tentia, Memor. 7, 23.

Plalmorum originem forsitan in proprietarum Solis quare dans
esse, Dieb. Bibl. IX. 2, 371. coll. Geogr. May. 6. 3, 38 ff.

Struvasius de Plalmis proprietatibus Africanas continentibus, in Valturb. cat. Com. Theol.
III. 61 ff. 97 ff.

De imprecationibus, que in Plalmis frequentes reperientur. Herb.

Mag. 6. 2, 359 ff.

Observationes in fragmentum quoddam veteris Plalmi trilinguis. Herb.

N. Mag. 5. 2, 220 ff. 6. 1, 87 ff.

מגילת הברית (Gesänge der Thauten, oder das Buch der
Plalmen mit dem Commentar des Rabbi, der deutliche Uebersetzung / von M.
Mendelssohn) und seiner Worterklärung, nach der Berliner Ausgabe von
J. 540 oder 1788 aufs neue abgedruckt in Offenbach im J. 564 oder 1804.
5th. 8vo. Jen. Lit. J. 807. N. 146.

De plis Horach: Plalmorum quorundam anotationibus, Bibl. Bibl. Aug. II. 99 ff.

Lampii conjecturas quaedam expositioni Plalmorum promittenda, Misc. Gen. IV. 632 ff.

De Davidis aliorumque poetarum coaeuorum plalmis ad
quendam dramatis formam a Nudrijallo adactis.
vid. Litt. Bibl. VII. p. 353 ff.

CRUCI

IN

CRUCI

IN

CRUCI

IN

CRUCI

כתובים

תהלים קהלת

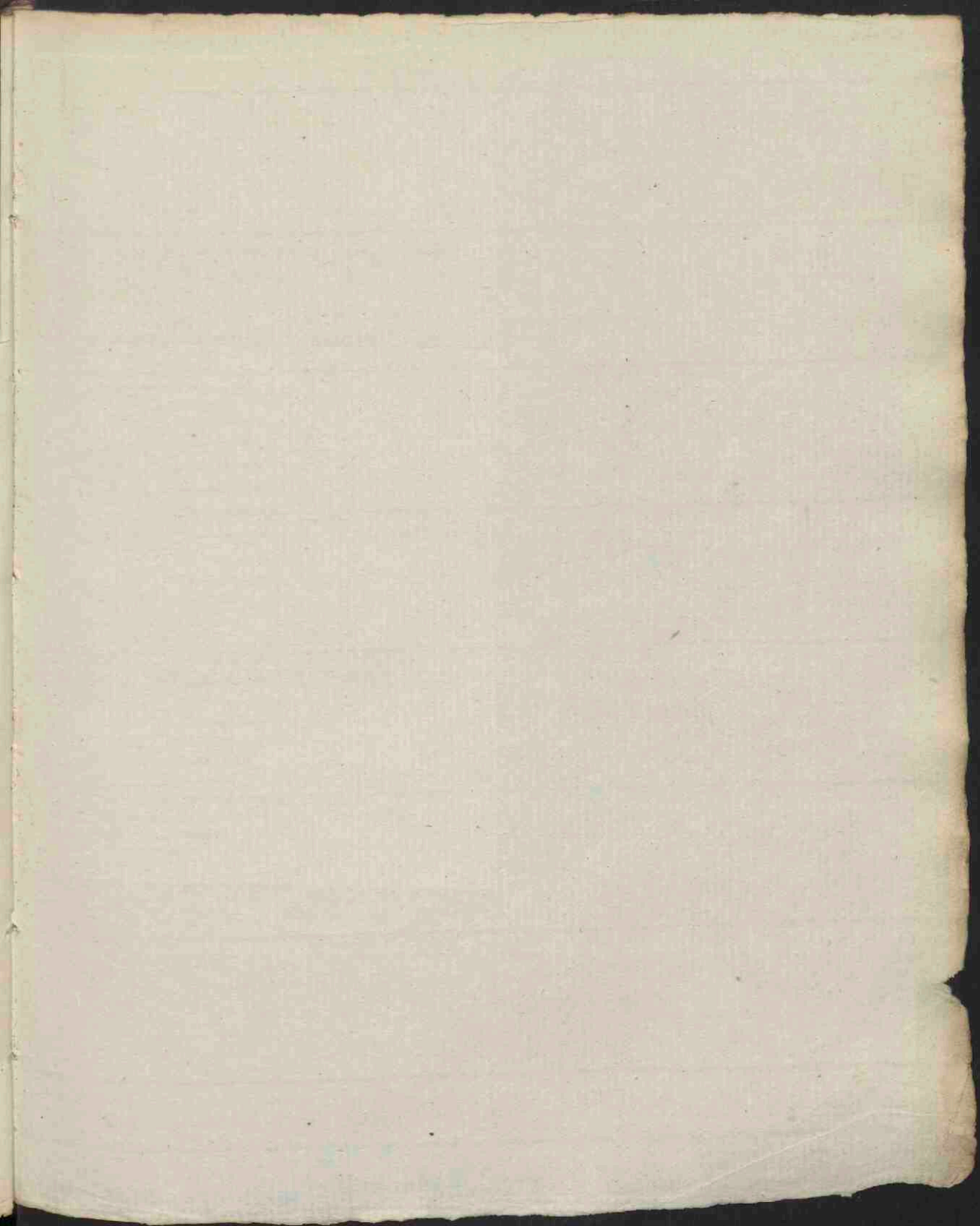
משלי אסתר

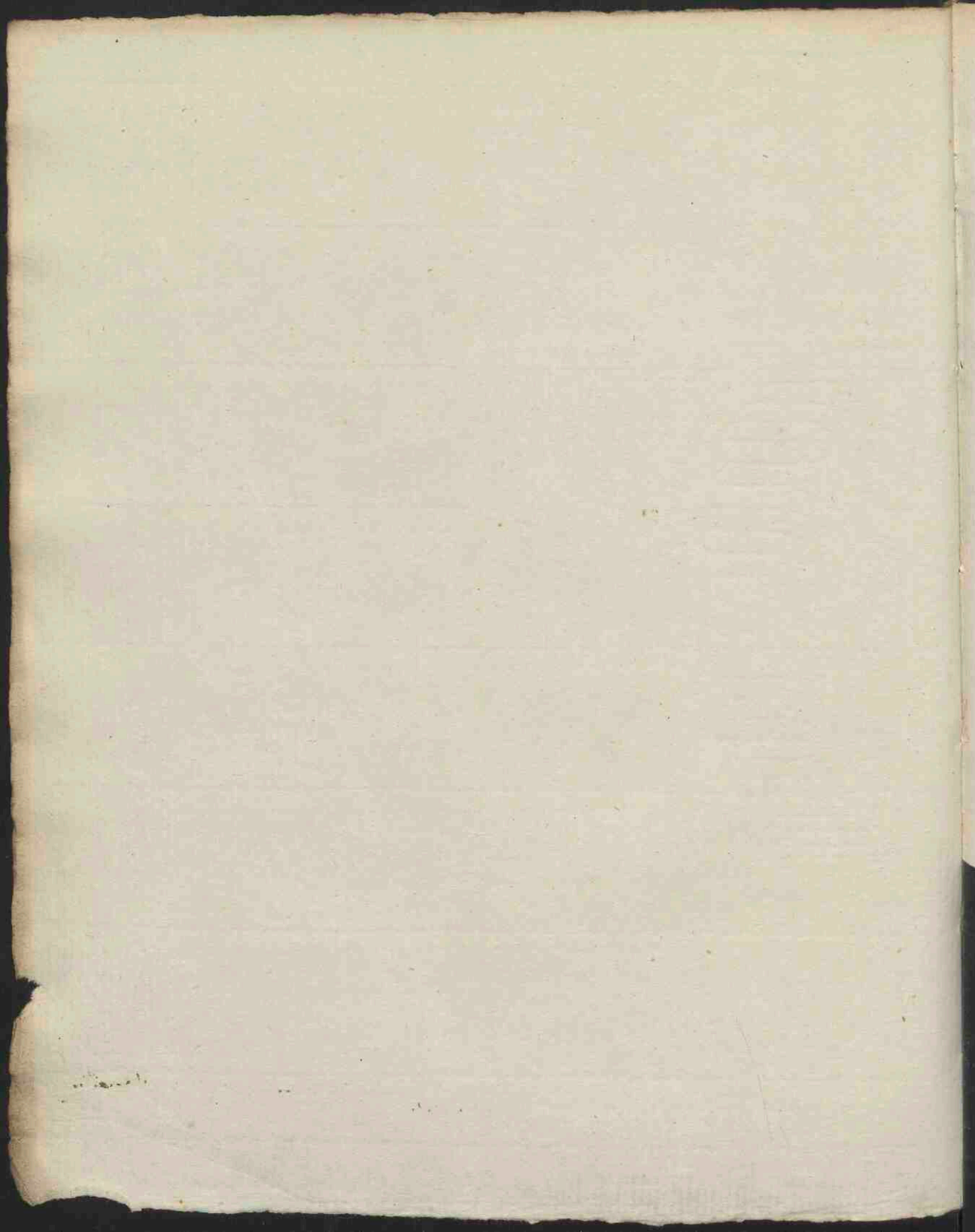
איוב דניאל

שיר השירים עזרא

רות נחמיה

איכה דברי הימים

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

12

1771

1772

16 כי שנה שלח אמר יהוה אליהי
 ישראל וכסר חסם עלי לבושו
 אמר יהוה צבאות וגשמתם
 17 ברוחכם ולא חבננו : הונעתם
 יהוה בברויכם ואמרתם במר
 הונענו באמריכם כל עשרה רע
 טוב בקיני יהוה ובהם הוא
 חפץ או איה איה המשפט :

3

א הגני שלח מלאכי ופנה דרך
 לפני ומתאם יבוא אל היכלי
 הארון אשר אתם סתקשים ומלאך
 הברית אשר אתם הפצים הנה
 2 בא אמר יהוה צבאות : ומו
 סללגל ארץ יום בואו ומי העמף
 בהראותו כי הוא כאש מצרף
 3 וכבירית מכנסים : וישב מצרף
 ומטטר כסף ומטר ארץ בני לוי
 וזקק אתם כהוב וכספת והיו ליהוה
 4 מנישו מנחה בצדקה : ועירבה
 ליהוה מנתח יהוה וירושלם
 כימי עולם וכשנים קרמוורת :
 5 וקרבתו אליכם למשפט והייתי
 קד ממחר במכשפים ובמנאפים
 ובגשבעים לשקר ובעשקי שכר
 שכר אלמנה ויתום ומטי נר ולא
 6 אראוני אמר יהוה צבאות : כי
 אני יהוה לא שניתו ואתם בני
 7 ועיקב לא כליהם : למימי אכתיכם
 סרתם סחקי ולא שמחתם שיגו
 אלו ואשונה אליכם אמר יהוה
 צבאות ואמרתם כמה נשוב :
 8 הויקבע אים אלהים כי אתם
 קבעים אתי ואמרתם כמה קבענד
 9 המעשר והתרומה : במארה אתם
 גארים ואחי אתם קבעים הגני
 10 כלו : הביאו ארץ כל המעשר
 אל בית האוצר ויהי טרף בבית
 ובתנוני 14 בואת אמר יהוה

צבאות אם לא אפתח לכם את
 ארבות השמים והירקחי לכם
 11 ברכה עד כלו דו : וגערתו לכם
 באכל ולא ישחת לכם את פרי
 הארמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה
 12 אמר יהוה צבאות : ואשירו אתכם
 כל הגוים כי תחיו אתם ארץ חמקן
 13 אמר יהוה צבאות : חנקו עלי
 דברכם אמר יהוה ואמרתם מה
 14 גברנו עליך : אמרתם שוא
 נקבד אלהים ומה כצע בני שמרנו
 מסרתו וכי הלכנו קרנות ספק
 15 יהוה - צבאות : ועתה אנתנו
 מאשרים זדים גם נבנו עשירשעה
 16 גם בחנו אלהים וימלפו : או
 גברנו יראו יהוה איש אל רעהו
 ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר
 זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
 שמו : והיו לי אמר יהוה צבאות
 17 ליום אשר אני עשה סגולה וחמלתי
 עליהם כאשר יחמל איש על בנו
 18 העקב אתו : ושבחתם וראיתם
 בין זדוק לרשע בין עבד אלהים
 19 לאשר לא עברו : כי הנה היום
 בא בער כתנור והיו כל זדים וכל
 עשה רשעה קש ולהט אתם היום
 20 הנא אמר יהוה צבאות אשר לא
 יעזב להם שרש וענף : וורחח
 21 לכם וראו שמי שמש צדקה ומרמא
 ככנפיה וצאתם ופשתם כענלו
 מרובק : ועסותם רשעים כי יהיו
 22 אמר תרח כמות רגליכם ביום אשר
 אני עשה אמר יהוה צבאות : זכרו
 23 תורת משה עבדי אשר צויתו אותו
 בחרב על כל ישראל חקים ומשפטי
 24 הנה אנכי שלח לכם אח אליה
 הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
 והנורא : והשיב לב אבות על
 בניכם ולב בנים על אבותם
 אבוא והכיתו את הארץ
 תים :

16. Sch. Op. Min. p. 362.

17-III. G. Zeit. J. B. VI. 4, 673.

III.

1-6. vid ad ult. com. cog. p. 362.

1. Mich. H. O. B. 2, 258. Samml. H. B. J. Vol. 1. 385.

16. V. W. ad H. l. p. 220.

7. Mich. H. O. B. 2, 258.

8, 9. Sch. ad Proc. p. 283.

24. (iv. 6). Kon. D. J. H. 291 ff. H. und V.
② v. 1.

L. Cappellin v. to p. 1777. Malacrial.

Variat lectioes ex Rodris vid. in Repat. I. p. 85.

Discrepancia v. et. vid. in Repat. VI. p. 104. ff.

Malacrium d. ff. de ad. l. l. 7, 20.

~~Malacrium~~

II.

3. And. N. O. B. 2. 257.

Instrum Cap. Misc. Duisb. 1: 713 ff.

10. Gotthar. adinstar. misc. p. 627 ff.

11. hoz. Sch. ad Prov. p. 477.

11. Nov. Reg. v. F. p. III ff.

12. Quod ad Fed. LXII. 6.

מלאכי

א I א

ב 2 ב

וזכה משחרת לארנו כי מלך גיור
אני אמר יהוה צבאות ושמי גורא
בגוים :

א **משא** דבר יהוה אל ישראל
2 ביד מלאכי : אהבתי
 אהבם אמר יהוה ואמרם כמר
 אהבתנו הלא את עשוי ליעקב נאם
3 יהוה ואהב את יעקב : ואת עשוי
 שנאחי ואשים את הריו שממר
4 ואת נחלתו לתורת סוכר : כי
 חאמר אוים רששו ונשוב ונבנה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות
 חמר יבנו ואני אהרם וקראו
 להם גיורל רשעה והקם אשר
5 זקם יהוה עד עולם : ועניכם
 חראיגר וארם חאמרו יגדל
6 יהוה מעל לנכרל ישראל : כן
 יכר אב ועבר ארנו ואם אב
 אני איה כנורו ואם ארונים
 אני איה סוראי אמר יהוה צבאות
 לכם הכתובם כווי שמו ואמרם
7 במר כווי את שםך : מגשים
 על מוכחי לחם מגאל ואמרם
 כמה נאלנך באמרכם שלחן יהוה
8 נכור הווא : וכי הגישון עור
 לובה אין רע וכי תגישו פמה וחלה
 אין רע הקריבהו נא לפהך
 הרצן או הישא פניך אמר יהוה
9 צבאות : וענה חלו נא פני
 אל וחנו מידכם היחה זמר
 הישא סכס פנים אמר יהוה
10 צבאות : מי נם ככם וימר
 דלחים ולא תאירו מנחה תנב
 אין לו חפץ ככם אמר יהוה
 צבאות ומנה לא ארעה מידכם :
11 כי סמורה שמש ועד כמבוא גיורל
 שמי בגוים ובכל מקום מקטר
 מש לשמי וסמנה טהורה כי גיורל
 שמי בגוים אמר יהוה צבאות :
12 וארם מחללים אתו באמרם
 שלחן יהוה מגאל הווא וגיבו
13 נבזה אכלו : ואמרם הנה
 סתלאה והמרחם אותו אמר יהוה
 צבאות והבאם גיורל ואת המפה
 ואת החולה והכאחם את המנהה
 הארעה אותם מידכם אמר יהוה :
14 וארוך עכרל ויש בעקרו זכר ונד

וענה אליכם המנה הארם א
 הכהנים : אם לא תשמעו ואם 2
 לא תשיבו ער לב לרת כבוד
 לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי
 ככם ארץ הסאה וארוחי ארץ
 ברטוחים וגם ארוחיה כי אינכם
 שמים ער לב : הנני נער לכם 3
 ארץ הורע וזריתי פרש ער מניכם
 פרש חניכם ונשא ארנס אליו :
 וידעקם כי שלחתי אליכם את 4
 המנה הארת לחיות כריותי ארץ
 לוי אמר יהוה צבאות : בריתי ה
 יהוה אתו החיים והשלום ואהרם
 לו סורא וייראני ומפני שמי נחת
6 הווא : חורת ארם היחה
 כפיתו ועולה לא נמצא בשפתו
 בשלום ובמישור הלך אתו ורבים
 השיב מעון : כי שפתי כחן ישמרו 7
 דעת יהוה ויקשו מפיהו כי מלאך
 יהוה צבאות הווא : וארם סרתם 8
 מן הרך המשלחם רבים בחורה
 שחחם ברית הלוי אמר יהוה
 צבאות : וגם אני נתתי אתכם 9
 נגוים ואשפלים לכל העם כמו
 אשר אינכם שטרים את דרכי
 ונשאים פנים בחורה : הלא 10
 אב אחר לבלנו הלא אל אחר
 כראנו מדוע נבגר איש באחו
 לחלל ברית אבותו : בגרה 11
 יהודה וחונקה נעשתה בישראל
 ובירושלם כי הלל יהודה קדש
 יהוה אשר אהב ובער בת אל
 נכר : וברת יהוה לאיש אשר 12
 יעשנה ער וענה סאהלו יעקב
 ומגיש מנחה ליהוה צבאות :
 ואת שגרת תעשו כסרת דמעה 13
 ארם מנח יהוה ככי ואנקה מאין
 עוד מנרת אל המנה ולקשרת
 רצון מידכם : ואמרם ער מה 14
 על כי יהוה העיד ביך ובין אשת
 נעורך אשר אתה מנחה בה הווא
 חכרתך ואשר בריתך : ולא 15
 אחר עשה ושאר רת לו וסר
 האחד מנקש רע אלהים ונשמרתם
 ברוחכם וכאשת נעורך 4 יבנו :
 ב

משפחות לכר משפחת בית דוד
 לכר ונשיהם לכר משפחת בית נתן
 13 לכר ונשיהם לכר : משפחת בית לוי
 לכר ונשיהם לכר : משפחת השמעוני
 14 לכר ונשיהם לכר : כל המשפחות
 הנשורות משפחת משפחת לכר
 ונשיהם לכר :

יג

א ביום ההוא יהיה מקור נפתח
 לביה דוד ולישבי ירושלים להטאת
 2 ולגדה : והיה ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות אכרית את שמות העצבים מן
 הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
 הנביאים ואת רוח השמאה אעביר
 3 מן הארץ : והיה כי יבוא איש עור
 ואסרו אליו אביו ואמו ולדיו לא
 תהיה כי שקר דברת בשם יהוה
 ודקרה אביו ואמו ולדיו בהנבואה
 4 והיה ביום ההוא וישו הנביאים איש
 מהונו בהנבואתו ולא ילכשו ארדת
 ה שער למען כחש : ואמר לא נביא
 אנכי איש עבד ארסה אנכי כי ארם
 6 הקני מנעורי : ואמר אליו מה
 המכות האלה בין ידך ואמר אשר
 7 הכיתו בית מאהבי : הרב עורי עני
 רעו ועל גבר עמיתי נאם יהוה
 צבאות ה' את הרעה ותטוצין הצאן
 8 והשבתו ידו על הצעירים : והיה
 בכל הארץ נאם יהוה פושטים ברה
 וכרתו יגעו והשלישית וחרב ברה :
 9 והבאתי את השלישית באש
 ותרפתים כערף את הכסף ובהנתיים
 כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני
 אענה אהו אמרתו עמי הוא והוא
 יאמר יהוה אלהי :

יד

א תנה יום בא ליהוה חלק שללך
 2 בקרבך : ואספתו את כל הגוים אל
 ירושלים לפלחמה ונזכרה העיר
 ונשפו הבחום והנשים השונלנה ויצא
 הצי העיר בגולה ויחר העם לא
 3 זכרת מן העיר : ויצא יהוה ונלחם
 בגוים ההם כיום הלהמו ביום קרב :
 4 ועסרו רגליו ביום ההוא על הר
 היותים אשר על פני ירושלים מקום
 ונבקע הר היותים מחצו סורחה
 זימה גיא נחולה סאר ומש הצי ההר
 ה צמנה והצו ננבח : ונסחם גיא הרו
 כי יגיע גי הרים אל אצל נסחם
 4 8 4

כאשר נסחם סמני הרקע בימי עזיה
 מלך יהודה ונא יהוה אלהי כל
 קדשים עמך : והיה ביום ההוא לא 6
 היה אור וקרור יקפאון : והיה 7
 יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום
 ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור :
 והיה ביום ההוא יצאו טים חיים 8
 מירושלים חיים אל הים הקדמוני
 וחצום 4 הים האחרון בקיץ ובחרף
 יהוה : והיה יהוה למלך על כל 9
 הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד
 ושמו אחד : יסוב כל הארץ כערכה 1
 מנגע לרסון גלב ירושלים וראמה
 וישבה החתיה למשער בנימן עד
 מקום שער הראשון עד שער חפנים
 2 ונפתח הנני ער וקני המלך : וישבו 1
 כה וחרם לא יהיה עוד וישבה
 2 ירושלים לבטח : וזאת תהיה המגפה
 אשר יגן יהוה את כל העמים אשר
 צבאו על ירושלים המסך בשרו והוא
 עמד על רגליו ועינו המקנה בחריהן
 3 ולשונו המסך כפיהם : והיה ביום 13
 ההוא תהיה כהמות יהוה רבה בהם
 והחויקו איש יד רעהו ועלתה ידו
 14 על יד רעהו : וגם יהודה תלחם 14
 בירושלים ואסף חול כל הגוים סביב
 והב וכסף ובגדים לרב סאר : ולן 15
 תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל
 והחמור וכל בהמה אשר יהיה 16
 כמחנות ההמה כמגפת הזאת : והיה 16
 כל הנחור מכל הגוים הבאים על
 ירושלים ועלן מדי שנה בשנה
 להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג
 17 את חג הסכות : והיה אשר לא יעלה
 סאת משפחות הארץ אל ירושלים
 להשתחות למלך יהוה צבאות ולא
 18 עליהם והיה הנשם : ואם משפחת 18
 מרים לא תעלה ולא בארז ולא
 עליהם והיה חפנה אשר יגן יהוה
 את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג
 19 הסכות : זאת תהיה השאת מצרים 19
 והשאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג
 את חג הסכות : ביום ההוא יהיה 20
 על מצלות הסוס קרש ליהוה ויהיה
 הסירות בבית יהוה כמזריקים לפני
 21 הסוכת : והיה כל סור בירושלים
 ובהורה קרש ליהוה צבאות ובאו
 כל הזכחים ולקחו מהם ובשלו בהם
 ולא יהיה כנעני עוד בכיר
 יהוה צבאות ביום
 ההוא :

XIII.

3. Sch. Op. Min. p. 361.

8. Mich. H. O. B. 4: 110. f. Mich. H. O. B. 2: 136 1/2.

5. Mich. H. O. B. 2, 255.

10. 117547 Sch. ad Luc. p. 512.

7. Kennic. Diff. con. p. 86, 14. Mich. H. O. B. 2, 255
Sam. v. Byb. vol. 1. 202. Cappell. in v. J. p. 694.

XIV.

De argumentis ad Grammat. 3, 82.

8. Mich. H. O. B. 2, 256.

20. Resp. ad Cor. p. 250.

6. Mid. N.O.B. 2, 248.

9. Mid. N.O.B. 2, 248.

13. Bedm. Mide. 4, III 4. na.

XI.

14. Bedm. Mide. 2: 214 ff.

XII.

2. Mid. N.O.B. 2, 252.

6. Mid. N.O.B. 2, 249.

7. Mid. N.O.B. 2, 249 ff.

8. Sch. Op. min. p. 356 ff ad Pur. p. 238.

9. Nor. Trus. Dig. V.T. p. 1092 ff.

10. Sch. Op. Min. p. 360. Mid. O. B. 18, 24. N.O.
B. 2, 253. ff. Hamelde. Bgl. Ved. 1301. Aeroge
de Vit. d. p. 227. Hancor. j. 1806. 2, 434 ff.
11. Nor. Trus. Dig. V.T. p. 1101.

12. 13 coll. Matt 9. 27: 9. Trus. V.T. 1031 ff.
Hamelde. Bgl. Ved. 1. 378. ff. de ten. ad bntia Heringe
de fairs. p. 350 ff.

14.

Schult ad Job. I. ff.

15. Mid. N.O.B. 2, 251.

16. Sch. Op. min. p. 357-360. Waan ad M. p. 231

17. Mid. N.O.B. 2, 252.

6 וגברתי את בית יהודה ואת בית
 יוסף ואישע והשבתי כבודם
 והיו באשר לא נחתים כי אני יהוה
 7 אלהיהם ואענם : והיו כגבור
 אפרים ושבת לבם כמו יון וכנרתם
 ראו ושמו יגד לבם כיהודה :
 8 אשרקה להם ואקבעם כספרותים
 9 ורכבו כמו רכב : ואורנם כעפים
 וכמהקים וכרונני וחיו את בניהם
 10 ושבו : והשבתיים מארץ מצרים
 ומאשור אקבעם ואל ארץ גלעד
 ולבנון אביאם ולא ימצא להם :
 11 ועבר בים צרה והבה בים גלים
 והבישו כל מצלות יאר יהודה
 גאון אשור ושבת מצרים יסור :
 12 וגברתיים כיהודה ובשמו ותהלכו גאם
 יהודה :

יב 12

12 כשא דבר יהוה על ישראל גאם
 יהוה נטה שמיים ויסר ארץ ויצר רוח
 אדם כתרבו : הנה אנכי שם את
 2 וירושלם קף רעל לכל העמים סביב
 וגם על יהודה יהיה כמצור ועל
 3 ירושלים : והיה ביום ההוא אשים
 את ירושלים אבן מעמסה לכל
 העמים כל עסקיה שחוט ישראל
 4 וגאמפו עליה כל נוי הארץ : ביום
 ההוא גאם יהוה אבה כל סוס
 בחמתו ורכבו בשנעין ועל בית
 יהודה אפקת את עיני וכל סים
 5 העמים אבה בעורן : ואמרו אלפי
 יהודה בלבם אמצה לי יושבי ירושלים
 ביהודה צבאות אלהיהם : ביום
 6 ההוא אשים את אלפי יהודה ככור
 אש בעצם וכלפיר אש בעמור ואכלו
 על ומין ועל שסאול את כל העמים
 סביב וישבה ירושלים עוף החיות
 7 כירושלים : וחושע יהוה את אהלי
 יהודה כראשנה למען לא תגרל
 8 תפארת בית דוד ותפארת ישב
 ירושלים על יהודה : ביום ההוא יג
 יהוה בער יושב ירושלים והיה
 הגנישל בהם ביום ההוא כיווד ובית
 דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם :
 והיה ביום ההוא אנקש להשכיר את
 9 כל הגוים תבאים על ירושלים :
 ושפכתי על בית דוד ועל יושב
 10 ירושלים רוח חן ותחננום והביטו
 אלי את אשר דקרו וספרו עליו
 כספספר על היהוד והמר עליו כהמר
 11 על הבבור : ביום ההוא יגרל המספר
 בירושלים כספספר היהודין בבקעת
 12 מגדן : וספרה הארץ משפחות
 כשמתות

יא II

א פחה לבנון דלתוך ותאכל אש
 2 כאריות : הילל ברוש כי נפל ארז
 אשר אורים שדרו הילולו אלוני
 3 בשן כי ירד וער הבצור : קול
 יללת הרעיקים כי שרדה אודיהם קול
 שאנת כמרים כי שרד גאון הירדן :
 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן
 5 ההרגר : אשר קניתן והינן ולא
 ואשמו וכזריתן ואמר ברוך יהוה
 6 ואעשיר ורעיקם לא יהפול עליהן :
 כי לא אחמול עויו על יושבי הארץ
 גאם יהוה והנה אנכי ממציא את
 האדם איש כור רעהו וכור מלכו
 7 ובחרו את הארץ ולא אציל מרים :
 8 וארעה את צאן ההרגר לכן עניי
 הצאן ואקח לו שני מקלות לאחד
 קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים
 9 וארעה את הצאן : ואכחד את
 שלשת הרעיקים ביה אחר ותקצר
 נפשו בהם וגם נפשם כחלה בי :
 10 ואמר לא ארעה אתכם המתות המתות
 והנכחדות חבד והגשארות האכלנה
 11 אשה את בשר רקוחה : ואקח את
 מקלי את נעם ואגרע אתו להמיר את
 ברותי אשר כרתו את כל העמים :
 12 וחפר ביום ההוא וירעו כן עניי הצאן
 השמרים אתי כי דבר יהוה הוא :
 13 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו
 שברי ואב לא חרלו וישקלו את
 14 שכרי שלשים כסף : ואמר יהוה
 אלי השליכו אל היוגר ארד היקר

ואשקלון לא תשב : וישב מסר 6
 באשרו והכרתי נאון פלשתים :
 והסרתי דמיו ממיו ושקצו מבין 7
 שנו ושאר גם הוא לאלהינו יהיה
 כאלף ביהודה ועקרון כיכובי :
 והגיתי לביתי מצבה מונגר ומשב 8
 ולא יעבר עליהם עוד נגש כי
 עתה ראיתי בעיני : גילו מאד 9
 כר ציון הרועי בת ירושלם הגה
 סלכך בימוא לך ציוק וגושע הוא
 עני ורכב על הסור ועל עיר כן
 אחרת : והסרתי רכב סאפרימי
 וסוס מירושלם ונכרתי קשרת
 מלחמה ודבר שלום ללטים
 ומשלום עדים ומגרר עד אפסי 10
 ארץ : גם את בום ברייתך 11
 שלחתי אסיריך כבור אין מים בו :
 שובו לבצרון אסירי החקוה גם 12
 היום מגד משנה אשיכ לך :
 כי דרנתי לי ויהיה קשת מלאתי 13
 אפרים ועורתי בניך ציון על
 בניך יון ושמתוך כחרב נגור :
 ויהיה עליהם יראה ויצא ככרמך 14
 חצו וארני יהיה בשופר ותקעוהלך
 בסעורת חוסן : יהוה צבאות 15
 יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני
 קלע ושחו המו כמו יון ומלאו
 כסודק כוורת מוכח : והושיעם 16
 יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן
 עמו כי אבני נור מתנוססות על
 ארסותו : כי מה טובו ומה יאיר 17
 דגן כחורים ותירוש יגובב
 בחלורת :

כאשר היוםם קללת בניום ביה
 יהורה ובית ישראל כן אושיע
 אחכם והייתם ברבה אלה תיראו
 תחוקנה יריכם : כי כר אמר 14
 יהוה צבאות כאשר זמתי להרע
 לכם בהקצוף אבתיכם אתי אמר
 יהוה צבאות ולא נחמתי : כן
 שבתי ומספיו כימים האלה להיטיב
 אתי ירושלם ואת בית יהודה
 אלה תיראו : אלה הרברים 16
 אשר תעשו וברו אמר איש את
 רעהו אמרו ומשפט שלום שפטו
 בשעריכם : ואיש את רעהו
 רעהו אלה החשבו בלבכם ושבעת
 שקרי אלה האהבו כי את כר
 אלה אשר שנאתי נאם יהוה :
 והיו דבר יהוה צבאות אלי 18
 לאמר : כר אמר יהוה צבאות
 צום הרביעי וצום החמישי וצום
 השביעי וצום הקשירי יהיה לבית
 יהודה ולששון ולשחמה ולמקרים
 טובים והאמר והשלום אהבו :
 כר אמר יהוה צבאות עד
 אשר יבאו עמים וישבי ערים
 אלה תיראו : והלכו וישבי אחרת
 אלה תיראו לאמר נלכר הלון
 לחלורת את פני יהוה ולבקש
 את יהוה צבאות אלה גם 22
 אני : ובאו עמים רבים וגוים
 עזומים לבקש את יהוה צבאות
 בירושלם ולחלורת את פני יהוה :
 כר אמר יהוה צבאות כימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה
 אנשים מכל לשנת הטיים
 וחזיקו בכסף איש יהודי לאמר
 גלכה עמכם כי שמענו אלהים
 עמכם :

IO

שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש
 יהוה עשה חושים ומטר נגש והן
 להם לאיש עשב בשדה : כי הרפים 2
 וברו און והקוסמים חזו שקר
 וחלפות השוא ידברו הכל ינהמון
 על כן נספו כמו צאן יענו כי אין
 רעה : על הרעים חרה אפי 3
 ועל העתוים אפקוד כי מקר יהוה
 צבאות את עדרו את בית יהודה
 וישם אותם כסוס הורו כמלחמה :
 מסנו פנה מסנו יחד מסנו 4
 קשרת מלחמה מסנו וצא כר
 נגש יהודי : והיו כגברים בוטים 5
 כמים חוצות כמלחמה ונלחמו כי
 יהוה עמם והבישו רכבי סוסים :
 יח 1 וגברתי

9

משא דבר יהוה בארץ חדרך
 ורמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם
 וכל שבטו ישראל : וגם חסך
 חנכל בה צר וציון כי חנכלה 3
 סאר : והבן צור מצור לר
 וחצבר נסף בעפר והרוץ כטיש
 חצורת : הנה ארני יורשנה 4
 והכר בים חילרה והיא באש
 האכל : הלא אשקלון וחירא
 וערד וחחירי מאד ועקרון כי
 הוביש מבטרה ואכר מלך סעורה
 5 3

9. Mich. N.O.B. 2, 246. Samelt. Byb. ved. I. 375.
Knip. adarnosi liv. p. 239.

10. Hogstjen idok. 245 11/15. p. 195 ff.

sig.
11. Tres. V.T. 1025 199.

13. Sa. Op. Amn. p. 355. Mich. N.O.B. 2, 247.

17. Velt. Comm. 2, 512.

X.

IX.

^{qui de vi apponit}
a id. id. Beck. de iust. publ. part. III. 12. Mich. N.O.B. 2, 247.
Cap. 9 & 10. forsam ad hanc

1. Syll. Hist. II. 713.

Mich. N.O.B. 3, 197 ff. it
part. 2, p. 244 ff.

non ad hanc. a
De 9 ff. iust. publ. VI.
Mich. N.O.B. 2, 247 ff.
Comm. 2, 511.

v2, 13. Heil. Gesch. der Nk. XI. p. 313. ff.

v3. Miss. Kels. VII. 333 ff.

VII.

5. Stn. Op. min. p. 354.

11. Stn. Op. min. p. 356.

11 באו מבבל : ולקחת כסף
 וזהב ועשית עטרות ושמת
 בראש יהושע בן יהוצקל הכהן
 12 הגדול : ואמרת אליו לאמר כה
 אמר יהוה צבאות לאמר הנה
 איש צמח שמו ומתחתי יצמח
 13 ובנה את היכל יהוה : והוא
 יבנה את היכל יהוה והוא
 ישא הוד וישב ומשל על
 כסאו והיה להן על כסאו ועצת
 שלום תהיה בין שניהם :
 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה
 ולירעה ולחן בן צפניה ולכרוז
 15 ביהיכל יהוה : ויחזקום כי
 ובנו ביהיכל יהוה וירעום כי
 יהוה צבאות שלהגו אליוסם
 והיה אם שמוע חשמעון בקרל
 יהוה 4 הויסם :

שמו משמוע את התורה ואת
 הרבים אשר שלח יהוה צבאות
 ברוחו ביד הנביאים הראשנים
 ויהי קצף נזול מאת יהוה
 12 צבאות : ויהי כאשר קרא 13
 ולא שמעו כן וקראו ולא אשמע
 אמר יהוה צבאות : ואמערם 14
 על כל הגוים אשר לא ירעום
 והארץ נשמה אחריהם מעבר
 ומשב וישמו ארץ חמה לשמה :

8

7
 א והיו בשנת ארבע לריוש המלך
 יהוה רבו יהוה אל זכוריה
 בארבעה לחרש השעו בכסלו :
 2 וישלח ברא אל שראצר והגם
 מלך ואנשיו לחלול את פני
 3 יהוה : לאמר אל הכהנים
 אשר לבות יהוה צבאות ואל
 הנביאים לאמר האבנה בחרש
 ההמשו הנור כאשר עשיתי זה
 4 כטרה שנים : והיו דבר יהוה
 ח צבאות אלי לאמר : אמר אל
 כל עט הארץ ואל הכהנים
 לאמר כי צמחם וספור בחמישי
 ובשבעי וזה שבעים שנה היום
 6 צמתי אני : וכי האכלו
 וכי רשתו הלא אהם
 7 האכלים ואחם השתים : הלא
 את הדברים אשר קרא יהוה
 ביד הנביאים הראשנים בהיות
 דושלם ישבת ושלוח ועיריה
 סביבותיה הונג והשפלה ישב :
 8 והיו דבר יהוה אל זכוריה
 9 לאמר : כה אמר יהוה צבאות
 לאמר משפט אמר שפטו וחסר
 והחמים יגשו איש את אחיו :
 10 ואלמנה ויתום נר ועני אל
 תעשקו וירקו איש אחיו אל
 11 החשבו כלבבכם : ויסאנו להקשיב
 ויהו כהף סרור ואוניהם
 12 והכירו משמוע : ולכם שמו

ויהו דבר יהוה צבאות לאמר :
 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי
 לציון קנאתי גדולה וחמה
 גדולה קנאתי לה : כה אמר 3
 יהוה שבת אל ציון ושכנתי
 בחור ירושלם וקראה ירושלם
 עיר האמת והי יהוה צבאות הר
 הקדש : כה אמר יהוה 4
 צבאות עיר ישבו וקנים וקננת
 ברחבות ירושלם ואיש משענתו
 בידו כרב ימים : ורחבות ה
 העיר ימלאו ילדים וילדות
 ששחקים ברחבתיה : כה 6
 אמר יהוה צבאות כי יפלא
 בעיני שארית העם הזה בימים
 ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה
 צבאות : כה אמר יהוה 7
 צבאות הגני מושוע את קמו
 מארץ מרת ומארץ סבוא
 השמש : והבאתי אהם ושכנו
 8 בתוך ירושלם והיו לי לעם
 ואני אחיה להם לאלהים באמת
 9 ובקריה : כה אמר יהוה
 צבאות תהוקנה ויהים השמעים
 בימים האלה את הרבנים
 האלה סמו הנביאים אשר ביום
 10 יסר בית יהוה צבאות היחל
 להבטת : כי לפני הימים ההם
 שבר האדם לא נהיה ושבר
 הבהמה איננה וליוצא ולבא
 אין שלום סן הער ואשלח את
 11 כל האדם איש ברעהו : ועתה 11
 לא ימים הראשנים אני לשארית
 העם הזה : נאם יהוה צבאות :
 12 כי זרע השלום הגסן חתן פריה 12
 והארץ נתן את יבולת והשמים
 והגו מים והנהלת את שארית
 העם הזה את כל אלה : והיה 13
 כאשר

פני הנה האבן אשר נחתי לפני יהושע
 על אבן אחרת שבער עינים הנני
 מסתח סתחה נאם יהוה צבאות
 ומשתי ארץ עון הארץ התיא
 ביום אחר : ביום ההוא נאם
 יהוה צבאות מקראו איש אל רעהו
 4 תחת נמן ואל תחת תאנר:

4 7

א וישב המלאך הדבר בו ויערני
 2 כאיש אשר יעור משנתו : ויאמר 4
 מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה
 מנורת זהב כלה וגלה על ראשה
 ושבעה נרותיה עליה ושבעה
 מוצקות לנרות אשר על ראשה :
 3 ושנים ויהיו עליה אחר מישון הגלה
 4 ואחר על שפאלה : ואען ויאמר אל
 המלאך הדבר בי לאמר מה אלה
 5 דאני : ויען המלאך הדבר בו
 ויאמר אלי הלוא ידעת מה המר
 6 אלה ואמר לא אדני : ויען ויאמר
 אלי לאמר תדבר יהוה אל זרבעד
 7 לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם
 7 ברוחי אמר יהוה צבאות : מי אתה
 הר תגיד לפני זרבעד למישור
 והוציא את האבן הראשה תשארת
 8 הן חן לר : יהוה דבר יהוה
 9 אלי לאמר : ודי זרבעד וסדי
 הבית הזה וידיו חבצנענה וידעת כי
 1 יהוה צבאות שלחני אליכם : כי
 מי בו ליום קטנת ושחשו וראו את
 האבן הברזל ביד זרבעד שבער
 אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
 11 הארץ : ואען ויאמר אליו מה שני
 היותם האלה על יסון המנורה ועל
 12 שפאלה : ואען שנית ואמר אליו
 מה שתי שבלי היותם אשר ביד שני
 צנרתה הויב המריקים סעליהם
 13 הוהב : ויאמר אלי לאמר הלוא
 ידעת מה אלה ואמר לא אדני :
 14 ויאמר אלה שני בני היצור העמדים
 על ארון כל הארץ :

5 7

א ואשוב ואשא עיני ואראה ותנה
 2 מלה נפת : ויאמר אלי מה אלה
 ראית ואמר אנראה כמלה עפה ארכה
 עשרים באמה ורחבה עשר באמה :
 3 ויאמר אלי ומה האלה היוצאת על
 8 2

6 1

א ואשוב ואשא עיני ואראה ותנה
 ארבע מרכבות יצאה מבין שני
 החיים והחיים היו נחשות במרכבה 2
 הראשנה סוסים אדומים ובמרכבה
 השנית סוסים שחורים : ובמרכבה 3
 השלישית סוסים לבנים ובמרכבה
 הרביעית סוסים ברום אמצעים :
 4 ואען ויאמר אל המלאך הדבר בי
 מה אלה אדני : ויען המלאך 5
 ויאמר אלי אלה ארבע רוחות
 השמים ויצאת מהתיב על
 6 ארון כל הארץ : אשר בה
 הוסים השחורים יצאו אל
 ארץ צפון והלבנים יצאו אל
 אחריהם והחברים יצאו אל
 ארץ החיים : והאמצעים יצאו 7
 ויבקשו ללכת לתהלתך בארץ
 ויאמר לבני התהלתך בארץ
 ותחלה לכה בארץ : וידע אתי 8
 וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
 ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ
 צפון : ויהי דבר יהוה לי לאמר לקוח 9
 מאת הגולה מחליו מאת טוביהו
 ומאת רדעיה ובאת אלה ביום ההוא
 ובאת בות ואשור בן צפניה אשר
 בח 2 באו

9. Sch. Op. min. p. 354. Arch. Bibl. III. 2, 201. Mus. Hag.
4: III.

5-11. De hac visione vid. Dissertatio Samuel:
Op. min. p. 393. - Bibl. Mus. Hag. 1, 356 ff.

IV.

6. Amid. N. O. B. 2, 239.

2. 11. Sacchar, myosid. p. 58 ff.

10. Syll. Dig. II. 7^u.

VI.
1-8. Lied. Bibl. IV. 1, 179. Mid. Latr. Kl. Bibl. II, 323
199. 2^u.

7. Amid. N. O. B. 2, 240.

9-10. Sch. Bibl. VI. A, 672. Hamel Wilsh. 1, 374.

10. Amid. O. B. 18, 80. - N. O. B. 2, 241. 1/2

7. Leob. Lib. III. p. 581.

11. Mich. N.O.B. 2, 238.

12. Neth. Comm. 2, 511.

1, 2. Repet.^{IV} p. 209.

III.

17. Sch. Op. min. p. 353.

II.

5. Mich. N.O.B. 2, 239.

1-5. Wadding's Hist. p. 155. coll. Mich. O.B. 6, 60.^{III}

צויתו את עברי הנביאים הלא
השינו אבותיכם וישבו ויאמרו
כאשר זמם יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה
7 אתנו : ביום עשרים וארבעה
לעשתי עשר חרש הוא חדש שבט
בשנת שנים לדריוש היה דבר יהוה
8 לאמר : ראתי הלילה והנה איש
רכב על סוס אדום והוא עפר כין
9 הרדמים אשר בצללה ואחריו סוסים
10 אלה אדני ויאמר אלי המלאך הרבר
11 בו אני אראך מה המה אלה : ויען
אשר שלח יהוה להרחיקך בארץ :
12 II ויענו את מלאך יהוה העמד בין
הרדמים ויאמרו החלה לנו בארץ
13 והנה כל הארץ ישבת ושקטת : ויען
מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עז
מחו אתה לא תרחם את ירושלם ואת
ערי יהודה אשר זעמתה וזשבעים
13 שנה : ויען יהוה את המלאך הרבר
כי בדרים טובים בדרים נחמים :
14 ויאמר אלו המלאך הרבר כי קרא
לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי
לירושלם ולציון וציון גדולה :
טו וקפץ גדול אני קפץ על הגנים
השאננים אשר אני קצמתי מעט
16 והמה עזר לרעה : לכן כה אמר יהוה
שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה
בה נאם יהוה צבאות וקה יגטה עיר
17 ירושלם : עוד קרא לאמר כה
אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה עיר
מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובהר
עוד בירושלם :

3
1 וראני את יהושע הבתן הגדול
2 עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד
על ימינו לשמנו : ויאמר יהוה את
השטן יעני יהוה כך השטן ויעני
יהוה כך הבתן בירושלם הלא זה
אור מצל מאש : ויהושע היה לבוש
3 בגדים צואים ועמד לפני המלאך :
4 ויען ויאמר אל העמיד לפני לאמר
הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר
אליו ראה העברתי מעלך עונך
והלבש אתך מחלוצות : ואמר ושימו
צנף טהור על ראשו ושימו הצנפים
הטהור על ראשו וילבשהו בגדים
6 ומלאך יהוה עמד : ויען מלאך יהוה
7 ביהושע לאמר : כה אמר יהוה
צבאות אם כדרכי תלך ואם את
משמתי תשמר ונכ אתה תרין את
ביתי ונסתשטר את הצדו ונתתי לך
8 מהלכים בין העממים האלה : שמע
נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעך
הישבים לפניך כי אנשי סופרת
הכהני הנני כבוא את עבדי צמח
9 כי

א ואשא את עיני וראו והנר
2 ארבע קרנות : ואמר אל המלאך
הרבר כי מה אלה ויאמר אלי אלה
הקרנות אשר זרו את יהודה את
3 ישראל וירושלם : וראני יהוה
4 ארבעה חרישים : ואמר מה אלה
באים לעשות ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את יהודה כפי
איש לא נשא ראשו ויבאו אלה
להחריד אדם לדות את קרנות
הגנים הנשאים קרן אל ארץ
ה יהודה לירוחה : ואשא עיני
וארא והנה איש ובידו חבל קורה :

כא אל עמרת עשרים והיה
 עשרה בא אל היקב לחשף
 חמשים פורה והחור עשרים:
 המתי אהבם בשומן ובירקון 17
 ובכרד את כל מעשה ידונם
 ואין אתכם אלי נאם יהוה:
 שימו נא לבבכם מן היום הזה 18
 ובקלה מיום עשרים וארבעה
 לחשיני למן היום אשר יסר
 היקב יהוה שימו לבבכם:
 העוד היצע במערה ועד הגמון 19
 והתאגד והיטון ועץ הוית לא
 נשא מן היום הזה אבן:
 יהי דבר יהוה שנות אל חני 20
 בעשרים וארבעה לחשף לאמר:
 אמר אל זרבבל פחת יהודה 21
 לאמר אני מרעיש את השמים
 וארת הארץ: והפנתי נסא 22
 מסלכות והשמחתי חוק מסלכות
 הגוים והפנתי מרכבה ורכביה
 וירדו מסים ורכביהם איש
 בחרב אחו: כיום ההוא 23
 נאם יהוה צבאות אקח זרבבל
 בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה
 ושחתיו בחוהם כו נך בתרתי
 נאם יהוה צבאות:

זכריה

א I

בחדש השמיני בשנת שתים א
 לדרוש היה דבר
 יהוה אל זכריה בן ברכיה
 בן עדי הנביא לאמר: קצח 2
 יהוה על אבותיכם קצח: ואמרת 3
 אלהם כה אמר יהוה צבאות
 שובו אלי נאם יהוה צבאות:
 ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות:
 אל תהיו כאבותיכם אשר קראו 4
 אליהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות
 שובו נא מרביבים היעים
 ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא
 הקשיבו יו נאם יהוה: אבותיכם
 איהו הם והנבאים הלועים ה
 יהו: אך דברי חקי אשר 6
 צויתי

2 ב

בשנתו בעשרים ואחד לחיש
 היה דבר יהוה ביד חני הנביא
 לאמר: אמר נא אל זרבבל
 בן שלתיאל פחת יהודה ואל
 יהושע בן יהוצק הנחן הגודל
 ואל שארית העם לאמר: מי
 בכם הנשאר אשר ראה את
 הבית הזה בכבודו הראשון ומה
 אתם ראים אתו עתה הלא 4
 כסו נאין בעיניכם: ועתה
 חזק זרבבל נאם יהוה וחזק
 יהושע בן יהוצק הכהן הגודל:
 וחזק כל עם הארץ נאם יהוה
 ועשו כי אני אתכם נאם יהוה
 צבאות: ארו הדבר אשר
 כחתו אתכם בצאתכם מסצרים
 וירחי עמרת בחוכם 4 תיראו:
 כי כה אמר יהוה צבאות עוד
 אחת מעט היא ואני מרעיש את
 השמים וארת הארץ ואת הים
 וארת החרבה: והרעשתי את
 כל הגוים ובאו חסתי כל
 הגוים ומלאתי את הבית הזה
 כבוד אמר יהוה צבאות: לי
 הכסף ולי הזהב נאם יהוה
 צבאות: נגול יהוה כבוד
 הבית הזה האחרון מן הראשון
 אמר יהוה צבאות ובמקום הזה
 אהן שלום נאם יהוה צבאות:
 בעשרים וארבעה לחשיני בשנת
 שתים לדרוש היה דבר יהוה
 ביד חני הנביא לאמר: כה
 אמר יהוה צבאות שאך נא
 ארת הכתנים חורה לאמר: הן
 ישא איש כשר קדש בכנה כגד
 ונגע בכספו אל הלחם ואל
 הנמיר ואל היין ואל שגן ואר
 כל מאכל היקדש ויענו הכתנים
 ויאמרו לא: ויאמר חני אם
 יגע טפא נפש בכר אלה היטפא:
 ויענו הכתנים ויאמרו ישמא:
 ויען חני ויאמר כן העם היה
 וכן חני הזה לפני נאם יהוה
 וכן כל מעשה ידוים ואשר
 יקריבו שם טפא הוא: ועתה
 שימו נא לבבכם מן היום הזה
 ובקלה מיום שום אבן אל
 אבן בחינר יהוה: סחיתם 8

5-10. Nov. Temp. Hy V. I. p. 1071 ff. 1086 ff.

6. Nov. Hy. p. 1076 ff. coll. Mish. O. B. 6, 59.

6-9. Halakim Dig. p. 121 ff. Eich. Bibl. II. 4.

7. Mish. N. O. B. 2, 236. Samuel's by the 1374 (660).

8. Gatat. ardent. Mish. p. 624.

9. de Templo II. Eich. Bibl. V. 3, 466. ff. - Biblioth.

Bresl. 8, 292. - Mish. Hag. 2:540 ff.

25. Eich. Bibl. III. p. 378. not.

26. מחנה סנה. op. min. p. 21.

2. Capit. in V. T. Lacharias.

Capit. lectioes ex Raschis ad. in Papp.

I. p. 183. - Recantioes ob. lew. in Lachar.

Eich. Bibl. VIII. 6, 114.

5. Eich. Bibl. III. p. 380. I.

5. Valth. Comm. 2, 510.

3. Greene, Vatic. Noh. & Nohac. p. 91. Lich. Kell. L. Populini V.T. Maggiori.
Mich. N. O. B. 2, 232. bedm. m. 8, 18. VII. 4, 656. Varias Lich. m. 125 M. in Pap. I. p. 183.
Bohrt app. Cit. p. 243. 41.

6. Schult. Def. 8. 101, 4.

10. Schult. ad Luv. p. 391.

15. Mich. N. O. B. 2, 232.

17. Mich. N. O. B. 2, 232.

18. Lyll. Inf. II. 710. Mich. N. O. B. 2, 23A.

חגי

א I

בשנת

שנים לדריוש המלך א
 בחדש הששי ביום
 אחר לחיש היה דבר יהוה כיד חגי
 הנביא ב ורכבל בן שאלתיאל פחת
 יהודה ג והושע בן יהוצקל פחת
 הגזר ד לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות לאמר העם הזה אמרו לא
 עת בא עת בית יהוה להבנות
 ויהי דבר יהוה כיד חגי הנביא
 לאמר : העת לכם אחים לשבר
 בבתים סמוכים וחבית הזה חרב
 ועתה כה אמר יהוה צבאות שיטו
 לבבכם על דרכים : והעתם
 הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה
 שנתו ואין לשגרה לבוש ואין להם
 לו והמשתכר משתגר אך צוד
 נקוב : כה אמר יהוה צבאות
 שיטו לבבכם על דרכים : עלו
 ההר והבאתם עץ וכנו הבית וארצת
 בו ואבדו אמר יהוה : מנה אל
 הרבה והנה למעט והבאתם הבית
 ונפתחו בו ועץ מה נאם יהוה צבאות
 ועץ ביתו אשר הוא חרב ואתם
 רעים איש לביתו : עץ בן
 עליונים כלאו שמים מטל והארץ
 כלאה יבולה : ואקרא חרב עץ
 הארץ ועל ההרים ועל הרגל עץ
 החירוש ועל היצחק ועל אשר
 חציא הארמה ועל האדם ועל
 בהמה ועל כל יגיע כמים : וישמע
 ורכבל בן שלתיאל ויהושע בן
 יהוצקל פחת הגזר וכל שארית
 העם בקול יהוה אלהיהם ועל
 דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה
 אלהיהם וייראו העם מפני יהוה
 ויאמר חגי סלאך יהוה במלאכות
 יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם
 יהוה : ועער יהוה את רוח
 ורכבל בן שלתיאל פחת יהוה
 ואת רוח יהושע בן יהוצקל פחת
 הגזר ואת רוח כל שארית העם
 ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה
 צבאות אלהיהם : ביום עשרים
 וארבעה לחיש כששי בשנת ששים
 לדריוש המלך :

3 לקרב : שרות בקרב אריות
 שאנום שפטיה זאבי ערב לא נרשו
 4 לבקר : נביאה פהלים אנשי
 בגורת כהניה חללו קריש חסס
 ה הורה : יהוה צדיק במרבה לא
 ועשה עולה בבקר בבקר משפטו יחזן
 לאור לא נער ולא יודע עול בשתי
 6 הכרתיו נישטו פנחם החרבתי
 חוצהם מכלי עובר נצרו עריותם
 7 מבלי איש מאין וישב : אפרתי אד
 תיראו אותי חקתי מסר ולא יכרת
 מעונה כלי אשר פקדתי עליה אכן
 השכיסו השחיתו כל עקילותם :
 8 לכן חבו לי נאם יהוה ליום קומי
 לעד כי משפטי לאספ ניום לקבצי
 ממלכות לשפך עליהם עמי כל חרון
 אפי כי באש קנאתי חאכל כל הארץ
 9 כי או אהפר אל עמים שפה ברורה
 לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכס
 ז אחי : מעבר לגרתי כוש עתרי בת
 זI מוצי ויכלון מנחתי : כיום הוא
 לא חבושי מכל עליהוד אשר
 משעת כי כי או אסיר מקרבך עליו
 נאחך ולא חוספי לנבהה עור בהר
 ז2 קרשי : והשארתי בקרבך עם עני
 ז3 ודל וחסו בשם יהוה : שארית
 ישראל לא ועשו עולת ולא ירבו
 כובלא ומצא כפיהם לשון חרבות
 כי המה ירעו ורבעו ואין מחיר :
 ז4 רני בר ציון הרועו ישראל שמחי
 טו ועליו בכל לב בת ירושלים : הסור
 יהוה משפטך פנה איבך מלך ישראל
 יהוה בקרבך לא תראו רע עוד :
 ז6 ביום הוא יאמר לירושלים אך
 ז7 תיראו ציון אל רמפו יודך : והוה
 אלהיך בקרבך נבור וישוע וישוש
 עלוך כשמחה וחריש באהבתו גיל
 ז8 עלוך כרנה : נוגי ממועד אספתי
 ז9 מסך היו משאת עליה חרפה : הנני
 עשה את כל מעניך בעת ההיא
 ורושעתי את הצלע והנרחה אקבץ
 ושמתים לתהלה ולשם ככל הארץ
 כ בשחם : בעת היא אביא אתכם
 ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם
 לשם ולתהלה בכל עמי הארץ
 בישבו את שכונתכם
 לעיניכם אמר
 יהוה :

צפניה

א I א

דבר יהוה אשר היה אל צפניה
 בן כושי בן גלירה בן
 אמריה בן הוקיה ביוסי ואישיו בן
 2 אמון מלך יהודה : אסף אסף כל
 3 מעל פני האדמה : נאם יהוה : אסף
 אדם ובהמה אסף עוף השמים ורגי
 הים והמכלול את הרשעים והמרתו
 את האדם מעל פני האדמה : נאם
 4 יהוה : ונשיתי ידו על יהודה
 ועל כל ושבי ירושלים והכרתי כן
 המקום הזה את שאר הכעל את שם
 5 הכרמים : עם הכתנים : ואת
 המשתחויים על הגנות לצבא השמים
 ואת המשתחויים הנשבעים ליהוה
 6 והנשבעים במלכם : זאת הנסוגים
 סאחרי יהודה ואשר לא בקשו את
 7 יהוה ולא דרשהו : הם מפני אדני
 יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין
 8 יהוה זבח הקדוש קראו : יהוה
 ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים
 ועל בני המלך ועל כל הלבשים
 9 מלבוש כנף : ופקדתי על כל
 הרולג על המפתח ביום ההוא
 הממלאים בית ארניה חסם ומרסיה
 10 ויהי ביום ההוא נאם יהוה קול
 צעקה משער הזונים ויללה סן
 המשנה ושבר גול סהובעות :
 11 הילילו ושני המכתש כי נרמח כד
 עם כנען נכרתו כל נטילי נסף :
 12 והיה בעת ההוא אחסש את ירושלים
 בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים
 על שפיהם האמרים בלבבם לא
 13 ייטיב יהוה ולא ירע : והיה היום
 למשכה ובהיהם לשממה ובנו בתים
 ולא ישבו ונמטו כרמים ולא ישירו
 14 את יינם : קרוב יום יהוה הגדול
 קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מן
 15 צרה יש כבור : יום עברה היום
 ההוא יום צרה ומצוקת יום שאה
 ומשואה יום חשך ואפלר יום ענן
 16 וערפל : יום שופר ותחער ער
 הערים הכצרות ועל הפגרה הנבחות :
 17 והצרתי לאדם והלכתי כערוכים כי
 ליהודה חסאו ושפך דמם כעפר
 ולהטם כגללים : גם כספם גם

ב 2

התקישו וקשו הגוי לא נכסף : א
 בשנים לרח חת כמון עברי יום בטרם
 לא יבוא עליכם חרון אפי יהוה :
 3 בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר
 משפטו פעלובקשו צדק בקשו ענה
 4 אולי תסזרו ביום אפי יהוה : כי
 ענה עיובה חתיה ואשקלון לשממה
 5 אשדוד בצהרים וירשלה ועקרון
 חקלק : הו ישבו הכל הים גוי ה
 פלשים והאנדהך סאון יושב :
 6 והחיה הכל הים נוח כרת רעים
 7 וגרות צאן : והיה הכל לשאדור
 בית יהודה עליהם ירעון לבתי
 8 אשכלון בערב ורבעון כי יפקים
 יהוה אלהיהם ושם שבתם :
 9 שמעתי הרפה מאב גרמי בני עמון
 אשר חרפו את עמי ונגילו ער
 10 נבולם : לכן הו את נאם יהוה
 חריה ובני עמון כעמרה כשיק חרול
 11 וכמה טלחושממה ער עולם שארית
 עמי יבום ויהר גוי יגהלום : זאת
 12 ען על יום צבאות : כי חרפו ונגילו
 עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ
 13 וישתחו לו איש מקמום כל או
 הגוים : גם אדם כושים חללי או
 14 ויאבר את אשור ושם את נגורה
 לשממה ציה כסדר : ורבעו
 15 בחוכר ערדים כד חיתו גוי גם
 קאת גם כד בכמרתיה ילעו קול
 16 ישור בחלון חרב בקף כי ארור
 ענה : זאת העיר העליוה הושבת
 17 לבטח האמרה בלבכה אני ואפסי
 עוד איך היתה לשמה מרבץ
 18 לחיה כל עובר עליה ישרק ויע
 וו :

ג 3

הו מורא ונגאלה העיר היונה : א
 לא שמעה בקול לא לקחה סוסי
 2 כיהוה לא בטהה א אלהיה לא
 קרבה :

זהבם לא יוכל להועיל ביום עברת
 יהוה וכאש קנאחו תאכל כל הארץ
 כי כלה אך נבהלה יעשה את כל
 ישבו הארץ :

Laplanja Laplanja.
Nomencl. Lactones et Rabbis ad. in Repert. I.
- d. Faguell. in R.T. p. 177 ff. p. 183.

II.

I.

2. Med. N. O. B. 2, 229.

4. Faguell. in R.T. p. 692.

6. Knipus Disf. ^(A. 1773.) ~~ad. in R.T. p. 6.~~ coll. Med. N. O. B.
~~ad. in R.T. p. 7, 161.~~

9. Med. N. O. B. 2, 229. Temp. Helv. Nov. 1771 ff.

8. Disf. ad. in R.T. p. 29.

11. Disf. ad. in R.T. p. 1567 ff.

14. Sch. op. min. p. 382.

14. Adm. Knipus 30. 10. 1756, 67. Knipus ad. in R.T. p. 226.

15. Med. N. O. B. 2, 230.

III.

3. Med. N. O. B. 2, 231.

17. Med. N. O. B. 2, 230.

4 יאחה : הנת עפלה לא ישרה נפשו
ה נו וצוילן באמתו יהיה : ואף
כי היין כנגד נבר יהיר ולא יגור
אשר הרקוב כשאול נמשו והוא
כמות ולא ישבע ואסף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל העמים :
6 הלא אה כלם עליו משל ישאו
ומליצרו חזירתי לו ואתר היו
המריצה לאלו עד מתי ומכבוד עליו
7 עבטיט : הלא פתע יקומו
נשיכו וקצו מועותיו והיה
8 למשמות וכו' : כי אהה שרות
גוים רבים ישלוד כל יתר עמים
9 מרבי אדם והמס ארץ קריה וכל
לבירו לשום כמרום קנו להגצל
י מקף דע : יענת כשת לביהתי
קצות עמים רבים וחואט נפשך
11 כי אבן מקור הועק וכמים מעין
12 יעננה : הוי בנה עיר בויטם
13 וכנון קריה בעולרה : הלא
הנה מאת יהוה כשארל ויוגעו
עמים בני אש ולאמים בני רוק
14 יקפו : כי תמלא הארץ לדעת
את כבוד יהוה כמים יכפו על
15 וים : הוי משקה רעהו נוספה
חסד ואף שכי למען הביט ער
16 מעוריהם : שבעת קלון מכבוד
שתה גם אתה והערל חסוב עלך
17 כום יטן יהוה ויקלון על מברד :
18 כי תמס לבנות וישר בהמות
והוהן מרמי אדם והמס ארץ קריה
19 וכל ישבי בה : מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה וטרה שקר
כי כטח יצרו יצרו עליו לעשות
20 אילילים אלמים : הוי אמר
לעץ הקיציר עורי לאכן דומם
הוא ויהי הנה הוא תפוש זרב
וכסף וכל רוח אין בטרבו :
21 ויהוה נהיכל קדשו הם ספנו
כל הארץ :

א תפלה לחבוק הנביא על
2 שגירתו : יהוה שמעתי שמעך
וראיתי יהוה מעלך כחרב שגים
חיימו בחרב שגים תוועו ברטו
3 רחם תנוור : אלוה מרומן
יבוא וקדוש מור פארן סלה כמה

הבקות

א I

המשה אשר הורה הבקות א
הנביא : עד אנה 2
יהוה שועתי ולא תשפט אעק אלוד
המס ולא חושיע : למה הראני 3
און ועמל חביט ושד וחמט לנגדי
ויהו רוב ומיון ישא : על כן 4
משג חורה ולא יצא לנצח משפט כי
רשע מבחור את החיזוק על כן יצא
משפט מעקל : ראו כנוים והביטו 5
והחמחו המהו כי פעל פעל ביוסיגם
לא תאכילו כי יספר : כי הנני 6
מקים את הכשרים הנני המר והנמחר
החולך למרחבו ארץ לרשת משכנות
לא לו : אים וגורא הוא ממנו 7
משפטו ושאונו יצא : וקלו ממרים 8
וספו וחורו מואבו ערב ופשו מרשו
ופרשו מרהוק ובאו ועמו כנשר חש
לאכול : כלה לחמט ובוא ממחר 9
מניהם קיימה ויאסף כחול שבי :
והוא במלכים יחלקם ורוגים משחק
לו הוא לכל מכצר ישחק ויוצבר עפר
וילכרה : אז חלק רוח וועבר 11
ואשם זו כחו לאלהו : הלא אהר 12
מקדם יהיה אלהי קדשי לא נמור
יהיה למשפט שמו וצור להוכיח
והביט אל עמל לא חוכל למה חביט
יסתו : מהור עינים מראות רע 13
ממנו : והעשרה אדם כדני הים 14
כרמט לא מושל בו : כלה כחכה 15
העלרה יגהו בהרמו ויאספחו 16
בממרתו על כן ושמה ויגיל : על
כן יובח להרמו ויקטר למכמתו כי
בהמה שמן חלקו ומאכלו בראר : 17
הערך כן ריק חרמו וחמיד להר
גוים לא יהומל :

המבורה גוים ביוניה ומשפחה
ה בכשמה : הנני אלוד נאם יהוה
עכארת וגלתי שורד ער פנד
וזראתו גוים מעור וממלכת
6 קלוגר : והשלכתי ערוך שקצים
7 ונכלתיך ושמוחך כראו : והור
כר ראך דוד ספך ואמר שררה
ניגרה כי יגוד לרה סאון אבקש
8 מנחמים לך : התישבו מנא אמן
הישבה ביארים מים סביב לה אשר
9 חול ים מים הומחה : כוש קצמה
ומצרים ואין קצה מוט ולובים היו
בערתך : גם היא לגלה הלכה
בשבי גם עללתי ורששו בראש כל
הצדק וער נכבריה ירו גורר
11 וכל גדוליה רחלו בוקים : גם
את חשקרי תהי נעלמה גם את
12 הבקשי מעוז מאויב : כר
מבעריך האנים עם בגורים אים
13 ינעו ונפלו על פי אוכל : הנה
עקר נשים בקרבך לאיבוד פחוח
נמחחו שעורי ארצך אלה אשר
14 ברוחך : מי מעור שאבי לך
חוקי מבחורך כאי בעיש ורסמי
15 בחמר החוקי מלבן : שם תאכלך
אש הכריתך הרב תאכלך כולך
הזנבר כולק ההכברי כארבה :
16 הרבית וכלך מוכבו השמים
17 וילק משט יועץ : מנורר
כארבה ומפטרך כנוב גובי
החונים בגדרות גוים לרה שמש
18 ורה גורד ולא גורע מקומי אים :
גמו רעך מלך אשר ישכנו
19 איריך נמשו עמר ער ההויים
ואין מקבץ : און כהה לשבך
גחלה מכתך מר שמען שמען
הקעו כף ערוך כי ער מי
לא עברה רעך
חמיו :

ב 2

על משמתו אעמרה ואתיצבר
על מעור ואצפה לראות כה ודבר כי
ומה אשיב על תוכחתי : ויענני
יהוה ויאמר כתב חוון ובאר ער
החוח למען ריוץ קורא בו : כי
ער חוון למועד ויסח למך ולא יכוב
אם יחמהמה חכה לו כי בא יבא לא
יאחר :

5. Schult Def. §. 266. ff.
6. Pett. Com 7, 248, 4.

8. Mich. O.B. 20, 197.

10. Hon. IX. 64. 2. 734. 735.

L. Coppellius, Habene.
Gede. Vatic. Nat. & Hab. - Bahnd app. lit. p. 177
Varios Habemus Editiones et Patria vid. in
Ress. I. p. 182. De epistatate Lib. 3. ill. 3, 132.
ut da p. 132. locum applicatione. - ordo et
conspicit totius Lib. Lib. 6. VII. 4, 711. - Reant
ores oblat. in Hab. Lib. 6. VIII. 6, 111.
Cap. I. & II. Vell. Com 3: 409 ff. Copull. av. 17. p. 6904.

2-4. Lich. Jul. III. p. 360. not.

4. Lich. Op. min. p. 346.

5. Pro D. 112. leg. D. 112. ammittente in hanc q. quom
sequitur Pallas act. 13: 41. Mich. O.B. 9, 168.

6. Lich. Op. min. p. 347.

8. Lich. Op. min. p. 348, 349. Lich. Bibl. VII. 4,
Actm. Mich. 9, 17. Wraen. ad Ali. p. 185. 656.

9. Lich. Bibl. VII. 4, 1750. Lich. ad P. p. 202. Actm.
Mich. 4, 102. 11.

10. Lich. B. VIII. 2, 341. Lich. ad Has. p. 1 p. 29.

11. Mich. N. O. B. 9, 169. Lich. Bibl. IX. 2, 287.

12. Lich. B. VIII. 2, 341. Mich. O. B. 20, 197 ff.
it. 23, 167.

13. Callimach. Hymn. 132. T. 1. p. 495.

14. Lich. Bibl. VII. 4, 1752.

15. Mich. N. O. B. 9, 169.

16. Lich. B. VIII. 2, 341. IX. 2, 286.

16, 17. Hasei Museum. II. 52 ff.

17. Adman. Mit. 2: 98. 3: 88.

18. Lich. Op. min. p. 342-345. Mich. O. B. 20, 197.
~~Lich. Bibl. VII. 4, 1752.~~

II

1. Mich. N. O. B. 9, 164. it. 170.

2, 3. Lich. Bibl. VIII. 2, 342. IX. 2, 287.

2. Mich. O. B. 23, 169. N. O. B. 9, 170. Wraen. ad Ali. p. 185.
Lich. Bibl. VII. 4, 1752.

3-5. Mich. O. B. 9, 164 ff. Munt. Lich. Bibl. Munt.
T. 2. p. 134. Hasei Museum. 1804. 2. p. 430 ff.

3. Hasei Museum. vol. 1. 369 ff.

12 וים הוא וערוד יבוא למני אשור
 וערי מצור ולמני מצור ועד נהר גומס
 13 מים וחר ההר : היתרה הארץ
 לשממה על ישיבה מפרי מעלליהם :
 14 רעה עמד בשכמך צאן נחלתך שכני
 לכרד יער בתוך כרסר ידעו בשן
 15 ונגלדי כיוס עולם : כיוס צאך
 16 מארץ מצרים אראנו נפלאות : יראו
 נזים ויבשו כלל נבחרת : וישמו ר
 17 על מה אניתם חתרשנר : ילחכו
 עפר כנחש כוחלי ארץ ירגו
 מטנחתיים 4 יהיה אלהינו יפחדו
 18 ויראו סכר : מי אל כבוד נשא
 עון ועבר על פשע לשארית נחלתו
 לא החזיק לעד אפו כי הפין הסר
 19 הוא : ישוב ויחמנו יכבוש
 עינתינו והשליך במצולות ים כר
 20 השאחם : היין אפה ליוקק הסר
 לאברהם אשר נשבעת לאבתנו
 מימי קדם :

אם שלמים וכן רכוס וכן נגזרו ועבר
 ונתת לא אענך עוי : ועתה על
 אשבר ממהו מעליך : וסוטרתיך
 אנתק : וזוה עליך יהיה לא ירע 24
 משכך עור סכורת אלהיך אמרית
 פסל ומסכה אשים קבורך כי קלות :

2

הנה על ההרים רגלי מבשר א
 משפיק שלום הגני יהודה הנדך שלמי
 נדוד כי לא יוסף עוד לעבור כך
 כליעל כלה נפרח : עלה ספיך על 2
 מצור גצור מצורה צפר דוד חזק
 סתנים אמך כח מאר : כי שב יהיה 3
 ארץ נאון יעקב כנאון ישראל כי
 כקקום כקקים וספירום שחחו :
 4 מגן נבזריהו סאדם אנשי חיל
 מתלעים באיש פלורת הרעב כיום
 הכינו והכרושים רעלו : כחוצות ה
 ותחוללו הרעב וישקשקשו ברחבות
 מראיהן מלפדים כברקים ירצצו :
 יוכר אדיריו וכשלו בתחובותם 6
 יפחרו חופתה והכן הסכך : שערי 7
 הנחרות נפתחו והיאכל נמוג :
 והצב גלתה העללה ואכה זהו 8
 מנהגות נקול יונים מהמפרת על
 לכבדן : וגינה כרבת מים מימי 9
 היא והמה נמים עמרי נעמד ואין
 כמנה : נזו כמף בוז והב ואין קנה 1
 לחסונה כבד ככרל כלי המרה :
 21 בוקה וסנוקה ומבלקת ולב נסס
 ופוק כרכים ותלחלה ככל סתנים
 12 ופני כלם קבצו סאדור : איה סעון
 אריות וסרקה האא לכפרים אשר
 הלך איה לביא שם גור ארית ואין
 סחריד : ארית שרף כיו נוחו 13
 ומחנק ללבאחיו וימלא שרף רייו
 14 ומעונתיו טרפה : הגני אליך נאם
 יהיה צבאות והמקלתי בעשן
 רכבת וכפוריך תאכל רחב והפרתי
 מארץ טרפך ולא ישפע עוד קול
 מלאכתה :

נחום

א I

א משא ניגור ספר חזן נחום
 2 האלקשי : אר קנא
 ונתם יהוה נקם יהוה ובער חמה
 3 נקם יהוה לצדיו ונטר הוא לאויבו :
 יהוה ארץ אפים ונגול כח ונקמה לא
 4 ינקם יהוה כסומה ובשערה דרכו
 ונענן אבק תליו : נוער כים
 5 ויבשהו וכל הנחרת חרבי אפל
 בשן וכרסל ופרח לבנון אפל :
 6 הריס רעשו סמנו והגבעות חסגנו
 והשארארץ ספנו וחכל וכל יושבי
 7 בה : לפני זעמו מי יעמוד וסו
 יקום כחרון אפו חסרו נחכה כאש
 8 והצרים נחצו סמנו : טוב יהוה
 למעון ביום צרה וידע חסי בו :
 9 ובשפט עבר כלר יעשרה מקוסה
 10 ואיבו ורדף חסך : סה תחשבו
 אל יהוה כלה תה עשה לא תקום
 11 פעמים צרה : כי עד סרים סכנים
 וספאם סכאיים אכלו כקשי יבש
 12 סלא : סכך יא חשב על יהוה
 13 רעה יעץ כליעל : כח אפר יהוה

החכונה כבד ככרל כלי המרה :
 בוקה וסנוקה ומבלקת ולב נסס
 ופוק כרכים ותלחלה ככל סתנים
 ופני כלם קבצו סאדור : איה סעון
 אריות וסרקה האא לכפרים אשר
 הלך איה לביא שם גור ארית ואין
 סחריד : ארית שרף כיו נוחו
 ומחנק ללבאחיו וימלא שרף רייו
 ומעונתיו טרפה : הגני אליך נאם
 יהיה צבאות והמקלתי בעשן
 רכבת וכפוריך תאכל רחב והפרתי
 מארץ טרפך ולא ישפע עוד קול
 מלאכתה :

3

הוי עיר דמים כלה כחש סרף א
 סלאה לא ימיש טרף : קול שוש 2
 וקול רעש אומן וסם דהר וסרכבה
 3 סרקה : פרש מעלה וזהב חרב
 וברק חנית ורב חיל וכבר פטר ואין
 קנה לגויה יכשלו כנתיים : מרב 4
 ונני זנה טובה חן בעלת כשמים
 הסכר

החכונה כבד ככרל כלי המרה :
 בוקה וסנוקה ומבלקת ולב נסס
 ופוק כרכים ותלחלה ככל סתנים
 ופני כלם קבצו סאדור : איה סעון
 אריות וסרקה האא לכפרים אשר
 הלך איה לביא שם גור ארית ואין
 סחריד : ארית שרף כיו נוחו
 ומחנק ללבאחיו וימלא שרף רייו
 ומעונתיו טרפה : הגני אליך נאם
 יהיה צבאות והמקלתי בעשן
 רכבת וכפוריך תאכל רחב והפרתי
 מארץ טרפך ולא ישפע עוד קול
 מלאכתה :

חמוריו בת נחם מעור שם עלינו
בשבתיו על הלוואה שפט ישר

ה 5

ואתה בית לחם אמתרה צעור
לדעות באלמי יהודה מקר לי וצא
להיות מושר בישראל ומוצאתיו
מקרב מימי עולם : לפן יהם עד
עק יצלה וירח אהיו ישגון
על בני ישראל : ועמר ורעה בעו
יהוה כנאון שם יהוה אלהיו ישגו
4 בני עתה יגדל עד אפסו ארץ : והיה
זה שלום אשר כי יבוא בארצו
וכי יורד בארסותיו והקמנו עליו
שבקע רעים ושמה נמימי ארם :
ה ורעואת ארץ אשר כתרב ואת ארץ
גמרו בפתחה והצול שאשר כי
יבוא בארצו וכי יורד בגבולו :
6 והיה שארית יעקב בקרב עמי רבים
ככל מאת יהוה פריבנים עלי עשב
אשר לא יקח לאיש ולא ייהל לבני
7 ארם : והיה שארית יעקב בגוים
בקרב עמי רבים כארית בהמרות
וער בכפיה בעריו צאן אשר אם עבר
8 ורעס וטרף ואין פגול : הרם ירד
9 על ציד וכל איביו יפחחו : והיה
ביום ההוא נאם יהוה וחמרו
ספור מקרבך והאבותי פריבתי :
והקרת עני ארצך והסתה כל
11 מעריך : והכרתי כשפים מדך
12 ומעונם לא יהיו לך : והקרת
סליד ומצבותיו מקרבך ולא
13 תשהה עור למקשה דרך ונתשתו
אשריך מקרבך והשמחתי עריך :
14 ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים
אשר לא שמעו :

ו 6

שמעו נא את אשר יחזיר אפס
קם ריב ארץ ההרים והשמענה
2 חבנות קולך : שמעו הרים ארץ
ריב יהוה והאתנים מוסרי ארץ כי
ריב ליהוה עם עמו עם ישראל
3 יתוכח : עמי מה עשיתי לך ומה
4 הלאית ענה כי : כי העליתך
מארץ מצרים ומבית עברים מרחוק
ואשלת לפניך אתמשה אתרן ומרים
5 עמי וכה נא מה ועץ כלק מלך סואב
ומה ענה ארו כלקם בן בעור מו
השטים עד הגלגל למען רעה צדקה
6 וחזר : כמה אקדם יהוה אפך
ועיני יחזיר אפך

לאלהי מרים האקמנו בעלורת
בעגלים בני שנה : תוצר יהוה
7 כאלמי אילים בריבבות נחלו שמן
האמן ככחו פשעו פרי בשני הצאת
נפשי : הגיד לך ארם מה טוב ומה
8 והזהירוש ממך כי אם עשות משפט
ואהבם הסר והצנע לכה עם אהיך :
9 קול יהוה לעד יקרא והנשיה וראה
שקר שמעו סטה ומי יערה : עוד
האיש בית רשע אצרות רשע ואישר
11 רון ועומה : האוכה כסאני רשע
ובנים אכני מרמה : אשר עשיריה
12 מלא חסם וישבירה דברו שקר
ולשונם רמה כפיהם : וגם אני
13 הגליתו הכותך השמס על הטאותיך
אתה האכל ולא חשבו וישך
14 בקרבך וחמל ולא המלט ואשר
המלט להריב אמן : אתה חרע ולא
15 תקצור אתה חרוד וזה ולא הסך
שמן ותירוש ולא תשחה יין :
16 וישחטו חקות עמרו וכל מקשה בית
האחב ותלכו במעוזם למען חתי
אךך לישמה וישבתו לשרקת ותרפת
עמי חשאו :

ז 7

אללי לו כי הייתי כנאפי קיץ
כעלרר כצור אין אשכור לאכל
2 ככורה אותה נפשי : אכר חסדי סן
חאין וישא בארם אין כלם לרמס
3 יארבו איש את אחיו ויצודו הרב
על הרע פנים לחיטיב השר שאור
4 והשפס בשלום והגורל רבו הור
נפשו הוא ויעבתה : טובם כרוב
5 ושר מסוכרה וים מצפון מקרח
באח עתה הריה מוכרם : אך
6 חאמינו ברע ארל תכסחו באלוף
משפח חוקן שפר פתחי פין : כי
7 כן נבנל אב בת קמה כמרה לכה
כחמרה איבי איש אנשי בוחו :
8 וצני ביהא אצפה אוחולך לאלהי
ישעו וישפעי אלהי : אל תשבתו
9 איבתי לו כי נמלתי קמרי כי אשב
כחשך יהוה אור לו : ועף יהוה
10 אשא כי הטאות לו עד אשר יריב
יריבו ועשרה משפסו ויצאני לאור
11 אראה בצדקת : ותרא איתני
והכסה בשה האמה אלי או יהוה
12 אלהיך עיני חראניה בה עתה הריה
למרכס כטיס חוזרת : יום
13 כלכות גרדך יום ההיא ירחקת
יום

V.

9-14. Harli. N. Mag. 4. 1, 98 ff.

Niem. Car. V. p. 450.

1-8. id. ad IV. 12. k. conf.

Eich. Bill. IV. 9. 893. Handl. 9. Mich. O. B. 20, 178 ff.

Tab. Hist. l. 365. ff. Handl. 10.

1. Mich. O. B. 20, 175. ff.

Thesaur. Dig. N. S. p. 73. ff. Handl. 11.

2. Nedel. Dig. p. 107.

Minut. Acad. L. M. A. VIII. p. 185 ff.

3. Mich. O. B. 20, 177. ff.

12, 13. Mich. O. B. 20, 183.

5. Memorab. 3, 81.-4, 176. not. Pott Com. l. 140.

16. Mich. O. B. 20, 184.

VII.

Niem. Car. V. p. 452.

2. Ed. Bill. IX. 1, 229.

3. Tab. Dig. II. 706. Harli. N. Mag. 4. 1, 105 ff.

VI.

2. Montes fundamenta terrae. Cor. 16: 45.

5. ff. ad Ball. Dig. I. p. 33 ff. - memorab. 3, 81.

11. Ed. Dig. II. 708.

5. Ed. Bibl. IX. 3, 207.

10. Mich. O. B. 20, 174.

4. 221 v. Syll. Div. II 790.

12. Ed. Bibl. IX. 3, 212.

6. Mich. O. B. 20, 172.

IV.

Nam. Cas. V. p. 450.

8. Ed. Bibl. IX. 3, 207. Oct. Com. 1. 139.

11, 13. Ed. Bibl. VI. A, 630.

7. Kantel. Sp. Oti. p. 56/99. Div. Phil. S. II. 27.

9. De argumentis Ed. Bibl. VI. A, 631.
9-14. Memorab. 4. 179. 19.

14. Medius Div. ^{coll. Mich. O. B. 656} p. 105. 14—V. 3. Quae,
et. Cap. 16 p. 201.

3 ואיש ונחלתו: לכן כה אמר יהוה
 הגוי חשב על המיטתה הואת רעה
 איש לא חישבו משם צואותיהם
 ולא תלכו רומה כי עת רעה היא:
 4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונהר
 נהו נהרה אמר שורש נשדו חלק
 עמי וסור איד וקיש לי לשונב
 ה שרינו וחלק: לכן לא יהיה לך
 משלך חבל בנורף בקהל יהוה:
 6 אל תשמו וישמון לא ישמו לא לרה
 7 לא יטו כלמות: האמור בית יעקב
 הצער רוח יהוה אם אלה פועליו
 הלא דברי ייטבו עם הישר הולך:
 8 ואחמור עמי לאויב וקומם סמור
 שלמה ארץ הפשטון מעבדים בטח
 9 שינו מלחמה: נשי עמי הנרשון
 סבות העגניה מעל עלייה תקחו
 10 הרי לעולם: קטו ולכו כי לא
 זאת המנוחה בעבור שטאה החבל
 11 והבל נסרף: לו איש חלף רוח
 ושקר כוזב אטוף לך ליון ולשכר
 12 ותיה מטוף העם הזה: אסף אסף
 יעקב כלך קמץ אקבץ שארתי וישא
 יחד אשיטנו כגאן בצרה כנרף
 13 בהוך הברו תימנה מאים: עלה
 הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער
 ויצאו בו ויעבר סלגם לפניהם
 יהוה בראשם:

הטאהו: שמעו נא זאת ראשו בית
 ועקב וקצני בית ישראל הסתעבים
 משפט ואח כל הישרה יעקשו: בנה
 ציון כרמים וירושלם בקולת:
 ראשית בשחר ישפטו וכהניה כמחור
 11 יורו וביאיר ככף יסמנו וער
 יהורו ושענו לאמר הלא יהור
 בקרבנו לא תבוא עליו רעה: לכן
 12 בעלכלם ציון שרה החרש וירושלם
 עין תתה ותר הבית לבמת יער:

4 7

4 ותיה נאחרת הימים יהוה הר
 בית יהוה נכון בראש ההר יושא
 הוא מנגיעת ונהו עליו עמים:
 2 ותלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
 4 הר יהוה וארץ בית אלהי יעקב
 ויורנו מירכיו ונלכה נארחיו כי
 מציון הצא חורר ודבר יהור
 מרושלים: ושפט בין עמים רבים
 3 וחוכים לנים עצמים ער רחוק
 ומתרו החתומם לאחים ותגותיהם
 למסרות לא ישאו גוי 4 גוי הרב
 ולא ילמדו עוד מלחמה: וישבו
 4 אוש תחת נפנו והחרו האנחואין
 מתיר כי פי יהוה צמאות דבר:
 כי כל העמים ולכו איש בשם אלהי
 5 ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו
 לעולם ועד: ביום ההוא נאם
 6 יהוה אפמה הצלעה ותגדה אקבצה
 7 ואשר הרעתי: ושמתו את הצלעה
 לשארית ותהלאה לנו עצום ומלך
 יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד
 8 עולם: ואתה מגיד עיר עמל בת
 ציון עריך תאחה ובאה הממשלה
 הראשנה ממלכת לבח ירושלים:
 9 עתה לשר הניעיר העמלך אין כך
 אם יועצך אבד כי החוקי היר
 כולרה: חולו וגחו כר ציון
 1 כולרה כי עתה תצאי מקריה ושכנת
 בשרה ובאח עי בכל שם נגזלי שם
 11 נאלך יהוה סלף איבד: ועתה
 11 נאספו עליו גוים רבים האכרים
 חתף ותחו כציון עינינו: והמה
 12 לא ירעו מחשבות יהוה ולא הבינו
 עצותיו כי קצם כעמיד נרנה: קומי
 13 ודושי בח ציון כי סרנך אישים בול
 ופרסחך אישים נחושה והרוקרת
 עמים רבים והחרסתי ליהוה בעצם
 וחילם לארון כל הארץ: עתה
 14 חתגרי

4 ותיה נאחרת הימים יהוה הר
 בית יהוה נכון בראש ההר יושא
 הוא מנגיעת ונהו עליו עמים:
 2 ותלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
 4 הר יהוה וארץ בית אלהי יעקב
 ויורנו מירכיו ונלכה נארחיו כי
 מציון הצא חורר ודבר יהור
 מרושלים: ושפט בין עמים רבים
 3 וחוכים לנים עצמים ער רחוק
 ומתרו החתומם לאחים ותגותיהם
 למסרות לא ישאו גוי 4 גוי הרב
 ולא ילמדו עוד מלחמה: וישבו
 4 אוש תחת נפנו והחרו האנחואין
 מתיר כי פי יהוה צמאות דבר:
 כי כל העמים ולכו איש בשם אלהי
 5 ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו
 לעולם ועד: ביום ההוא נאם
 6 יהוה אפמה הצלעה ותגדה אקבצה
 7 ואשר הרעתי: ושמתו את הצלעה
 לשארית ותהלאה לנו עצום ומלך
 יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד
 8 עולם: ואתה מגיד עיר עמל בת
 ציון עריך תאחה ובאה הממשלה
 הראשנה ממלכת לבח ירושלים:
 9 עתה לשר הניעיר העמלך אין כך
 אם יועצך אבד כי החוקי היר
 כולרה: חולו וגחו כר ציון
 1 כולרה כי עתה תצאי מקריה ושכנת
 בשרה ובאח עי בכל שם נגזלי שם
 11 נאלך יהוה סלף איבד: ועתה
 11 נאספו עליו גוים רבים האכרים
 חתף ותחו כציון עינינו: והמה
 12 לא ירעו מחשבות יהוה ולא הבינו
 עצותיו כי קצם כעמיד נרנה: קומי
 13 ודושי בח ציון כי סרנך אישים בול
 ופרסחך אישים נחושה והרוקרת
 עמים רבים והחרסתי ליהוה בעצם
 וחילם לארון כל הארץ: עתה
 14 חתגרי

3 1

4 ואמר שמעו גוי ראשו יעקב
 וקצני בית ישראל הלא לכם לדעת
 2 את המשפט: שני טוב ואהבי
 רעה גולי ערם מעליהם ושארם
 3 סעל עצמות: ואשר אכלו שאר
 עמי וערם מעליהם המשטו ואר
 4 עצמתיהם מצחו ופרשו כאשר בסור
 4 וכביש בהוך קלחת: אז יעקו אל
 יהוה ולא יענה אותם ויסר מנו
 5 טרם בעת ההיא כאשר הניעו
 6 מעליותם: כה אמר יהוה ער
 הגויאים הסתקו את עמי הנשכים
 בשניהם וקראו שבו ואשר לא הן
 על פיהם וקישו עליו מלחמה:
 6 לכן לילה לכם סחון ותשנה לכם
 מקום ובאה השמש על הנביאים
 7 וקדר עליהם היום: ובישו החוים
 וחפרו הקסמים ועמו על שפטם
 8 כי אין מענה אלהים: ואולם אנכי
 מלאתי כה ארץ רוח יהוה ומשפט
 9 ובחרה להנך ליעקב משען ולושר
 10 חתגרי

4 ואמר שמעו גוי ראשו יעקב
 וקצני בית ישראל הלא לכם לדעת
 2 את המשפט: שני טוב ואהבי
 רעה גולי ערם מעליהם ושארם
 3 סעל עצמות: ואשר אכלו שאר
 עמי וערם מעליהם המשטו ואר
 4 עצמתיהם מצחו ופרשו כאשר בסור
 4 וכביש בהוך קלחת: אז יעקו אל
 יהוה ולא יענה אותם ויסר מנו
 5 טרם בעת ההיא כאשר הניעו
 6 מעליותם: כה אמר יהוה ער
 הגויאים הסתקו את עמי הנשכים
 בשניהם וקראו שבו ואשר לא הן
 על פיהם וקישו עליו מלחמה:
 6 לכן לילה לכם סחון ותשנה לכם
 מקום ובאה השמש על הנביאים
 7 וקדר עליהם היום: ובישו החוים
 וחפרו הקסמים ועמו על שפטם
 8 כי אין מענה אלהים: ואולם אנכי
 מלאתי כה ארץ רוח יהוה ומשפט
 9 ובחרה להנך ליעקב משען ולושר
 10 חתגרי

מלכה

א I

דבר יהוה אשר היה אל מלכה א
 המרשתי בלבו ירחם אחי
 יחזקיה מלכי יהודה אשר חזק על
 שםיו וירושלם : שמשו עמם 2
 כלם הקשבו ארץ מלאת יהוה ארני
 יהוה בכס לקר ארני מהיכל קדשו :
 כי הגה יהוה יצא ממקומו וירד ורך 3
 על במותי ארץ : ונסו הררים 4
 חתחיתו והעפקים יתבקו כוונג
 כפני האש כמים מרים כסורד :
 בפשע יעקב כל אצתי ובחשאות בית ה'
 ישראל מי פשע יעקב הלא שפרון
 ופי במות יהודה הלא וירושלם :
 ושמותי שפרון לעי השרה למשקו 6
 כרם והגנהי לני אכנרת ויסירה
 אגלה : וכל פסולות יבחו וכל 7
 אחגלה ישרפו באש וכל עצבות
 אשים שפטה כי מאחזן זוגה כצור
 וער אחזן זוגה ישובו : על אצתי 8
 אספרה ואילולה אולנה שילד וערום
 אעשה מספר כחנים ואכל כבנות
 יענה : כי אנושה ספתי ה כי באה 9
 ער יהודה גגע ער שער עמי ער
 ירושלים : כנת אל תגידו בכי אל 10
 חבכו בכית לעפרה עפר החפלותי
 עברו ילכם וישבת שפר ערה בשח 11
 לא יצאה וישבר אגזן מספר ברת
 האצל יקח סכמ עמרתו : כי חלה 12
 לטוב וישבת סרות כי ידרע סאת
 יחור לשער ירושלים : רהם 13
 המרכבה לרכש וישבת לכיש ראשית
 חסאת היא לנת ציון כי בני נמצאו 14
 פשעי ישראל : לכן חתני שלוחים
 ער מרשת נת בחתי אכזיב לאכזב
 למלכי ישראל : ער הויש אני 15
 לך וישבת מרשה ער עדלם יבוא
 כבוד ישראל : קרתי וגוי ער 16
 כני חענוניך דרחבי קרחך כגשר
 כי גלו סמך :

ב 2

הוי חשבי און ופקלו רע ער 14
 משכנותם כאור הבקר יעשורה כי
 יש לאל ידם : וחצרו שרות וגולו 2
 ובחים נשאו ועשקו גבר וביתו
 וויש

ד 4

וירע אל יוגה רעה גדולה
 יודר לו : ויהפיל אל יהודה 2
 ויאמר אנה יהוה חלוא זה דברי
 ער הוויי ער ארסתי ער כן
 קרסתי לבהה הרשישה כי ירעתי
 כי אתר אל חנון ורחום ארר
 אפים ורב חסר ונחם על הרעה :
 ויעה יהוה קח נא ארר נפשי 3
 סמני כי טוב מותי מחיו : ויאמר
 יהוה הוישב חרה לך : ווצא 4
 יוגה מן העיר וישב מקרם לעיר
 ויעש לו שם סכה וישב החחור
 בעל ער אשר וראה סה יהיר
 בעיר : וימן יהוה אלהים קוקיון 6
 ויעל מעל ליונה להיות צל ער
 ראשו להציל לו מרעו וישבת
 יוגה על הקוקיון שמה גדולה :
 וימן האלהים תולעת בעלור
 השחר לבחרת וכן את הקוקיון
 ויושב : והוי כורח השמש וימן
 אלהים רוח קיום הירשית וכן
 השמש ער ראש יוגה ויתעלה
 וישאר ארר נמשו לסרת ויאמר
 טוב מותי מחיו : ויאמר אלהים
 אל יוגה הוישב חרה לך ער
 הקוקיון ויאמר הוישב חרה לי ער
 סות : ויאמר יהוה אתה חסון
 ער הקוקיון אשר לא עמלה בו
 ולא גדלתו שבן לילך היה וכן 11
 לילה אסר : ואני לא אחוס על
 ניוה העיר הגדולה אשר יש בה
 הרבה משתים עשירה רבו ארם
 אשר לא ידע בני ימינו
 לשמאלו ובהסרה
 הברה :

Memor. VI. 185. 49.

2. Memor. VI. 52.

4. Memor. VI. 94.

6. Trin. N. T. 989 49.

8. Memor. VI. 60.

10. Memor. VI. 60.

Polida.

Varias Cebiones ex Raschis vid. in Repr.
I. p. 181. — de Tempore, quo floverit
Eid. Bibl. X. 3, 536. 49. ubi in paren-
~~thesi~~ de eius varietate, Coll.
nat. Hist. in Polyl. cum textu Hebr. Post Com.
1. 100 49. De libri indole Hak. N. Mag. 4. 2.
In totum lib. a Capp. in VI. p. 73 49. 117. 49.
I.
Synb. Duisb. 2. 349.

4. Eid. Bibl. IX. 3, 216

8. Redman. Misc. 4. prof. p. 6.
448

10, 11. Mid. D. B. 20, 169. 49. Eid. B. IX. 3, 216

~~Redman. Misc. 4. prof. p. 6.~~
10. Post Com. 1. 138.

16. Mid. N. D. B. 3, 47. 49. Post Com. 1. 138. Redman.
Quid. 3, 168. 49.

De argumento libelli de veritate Jonas.
 Partem difficilioram Jonas non veram historiam, sed somniam contineri,
 contendit in scripto quodam, ejus censura est ap. Lich. Bibl. II. 3, 451. h.c.
 Curs in var. Gr. Inj. prop. Lich. ibid. p. 176. h.c. - Conf. quoq. de argumento D. VI. 1, 102. h.c.
ib. 178. h.c. coll. Memor. VI. 32. h.c. ib. 112. h.c. - it. Lich. Bibl. IX. 2, 221. h.c. ubi nova quidem facta 10. Hamel. B.
Loi. ubi Ninive facta designat, ad in ejus proximitate attendit inimul. B. 3, 116.
Nieb. Reise nach Ar. II. p. 335.
 Recensiones gener. & observ. Lich. B. L. VIII. 6, 1108.
 1. Lich. Bibl. VII. 4, 757. Stat. Ment. h. T. p. 247. h.c.
 2. Ex parte vendra libar. f.
 II. Memor. VI. 179. h.c.

De Ninive Jonas B. H. 18. Hag. III. 97. h.c.
Comment. Jononam I. Pres. V. T. 967. h.c.
Memor. VI. 174. h.c.
De tota Jonas navig. Pres. V. T. 984. h.c.
 1-3. N. W. Theo. Nij. V. T. p. 1064. h.c.

Memor. VI. 172. h.c. III.

3. Pres. N. W. Theo. Nij. V. T. 107. - in vobis Memor. VI. 60.

6-9. kins additio est, estimat Lilla ad vobis
Opus. p. 26.

8. 1877 Radu Legit 1877 Reper. I. p. 181.

14. Memor. VI. 67.

יונה

א I

1 * ויהי דבר יהוה אל יונה בן
 2 אמתי לאמר : קום לך
 אל נונה העיר הגדולה וקרא עליה
 3 כי עליה רעתם לפני : וקום
 ונת לברת הרשושה מלפני יהוה
 וירד ופו וימצא אנה באה הרישיש
 ויחן שכרה ויורד בת לבוא עתהם
 4 חרשישה מלפני יהוה : ויהוה
 הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער
 גדול בים והאניה השבה להשבר :
 5 ויראו המלחים ויזעקו איש אל
 אדחיו ויטילו את הכלים אשר
 באניה אל הים להקל מעליהם ויונה
 ירד וירכתו הספינה וישכב וירדם :
 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו סף
 לך גרמס קרא אל אלהיך אולי
 יתעשת האלהים לנו ולא נאכר :
 7 ויאמרו איש אל רעהו לכו נמלך
 גורלות וניעה בשלמי הרעה הארץ
 לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על
 8 יונה : ויאמרו אליו הנידה נא
 לנו כאשר לבי הרעה הואת לנו מה
 סלאמתך ומאין תבוא מה ארצך ואי
 9 סוה עם ארצה : ויאמר אליהם
 עברי אביואת יהוה אלהי השמים
 אני ירא אשר עשה ארץ הים וארץ
 10 היבשה : ויראו האנשים יראת
 גדולה ויאמרו אלוהים זאת עשית
 כי ירעו האנשים כי מלפני יהוה
 11 הוא כרח כי הניד להם : ויאמרו
 אלוהים מה נעשה לך וישתק הים :
 12 סעלינו כי הים הולך וסער : ויאמר
 אליהם שאוני והטילו את הים
 13 וישתק הים מעליכם כי ירע אני כי
 בשלי הסער הגדול הזה עליכם :
 14 ויחזרו האנשים להשיב אל היבשה
 ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם :
 15 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה
 אל נא נאברה כנמש האיש הזה ואל
 16 חתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה
 17 ונאמר חסרת עשית : וישאו את
 יונה וישלחו את הים ויעטר הים
 18 מקצו : ויראו האנשים יראת
 גדולה אז יהוה ויחזו ונת ליהוה
 ויחדו גרמים :

2 וכן יהוה דן גיול לכלע את
 יונה ויהי יונה במקני ההג שלשה
 ימים שלשה לילות : וחפלה
 יונה אל יהוה אלהיו מקני ההג :
 3 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה :
 ויעניי מבטן שאור שועתי שמעת
 קולי : ותשליכני מצודה בלבב
 4 ימים ונהר יסבבני כל משברין
 ונליך עלו עברו : ואני אפתח
 5 נגרשתי סגד עוניך אך אפס
 להכוש אל היכל קדשך : אפסני
 6 מים עד נפש הים יסבבני סף
 חבוש לראשי : לקעבו הים וירתי
 7 הארץ ברהיח בערו לעולם ותע
 8 משחת חיי יהוה אלהי : כחצפת
 עליו נפשי את יהוה זכרתי וחבוא
 אליך תמלתי אל הוהל קדשך :
 9 משמורים הבלי שוא חסר יעובו :
 10 ואני בקול תודה אוכחה לך אשר
 11 נרחמי אשלמת ישועתה ליהוה :
 12 ויאמר יהוה לדו ויקא את יונה את
 היבשה :

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית
 1 לאמר : קום לך אל נונה העיר
 הגדולה וקרא אליה את הקריאה
 2 אשר אנכי דבר אליך : ויקם יונה
 3 וילך אל נונה כדבר יהוה ויניח
 היהת עיר גדולה לאלהים מהלך
 4 שלשת ימים : ויחל ונת לבוא
 בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 5 עור ארבעים יום ויניח בתפלת :
 ויאמרו אנשי נינה באלים ויקראו
 6 צום וילבשו שקים מגזולם וער
 7 קטנם : ונע הדבר 4 מלך נינה
 8 ויקם מבסאו ויעבר אדרתו מעליו
 ויכס שק וישב על האמר : ויזעק
 9 ויאמר בנינוה ספקים המלך וגדלו
 לאמר הארם והבהמה הבקר והצאן
 10 אל ישעמו טאומה אל ייעו וכים אל
 11 ישחו : ויחכסו שקים הארם
 12 והבהמה ויקראו א אלהים בחזקה
 וישבו איש מדרבו הרעה וסן הארם
 13 אשר בכמהם : מי ירע ישבו
 14 ונתם האללים ושב מרחין אפו ולא
 15 נאכר : וירא האלהים את מעשיהם
 16 כי שכחו מירכס הרעה ונתם האלים
 על הרעה אשר דבר לעשות להם
 ולא עשה :

ה עליות לרעה ולא לשוכה : וארני
 יהוה הצבאות הנוגע בארץ והמונ
 ואכלו כל יושבי בה ועלתה כיאר
 6 כלה ושקעה כיאר סערים : הכונה
 בשמים מעלותו ואנרתו על ארץ
 יסיה הקרא לפי הים וישפכם על
 7 סני הארץ יהיה ישו : הלא ככני
 כשיים ארם לי בני ישראל נאם
 יהוה הלא אה ישראל העלותי
 מארץ סערים ופלישתיים מכתתו
 8 וארם מקיר : הנה עיני ארני יהוה
 בממלכת החטאה והשמתו אתה
 סעל פני הארמכא אפס כי לא השמיד
 אשמך את בוח יעקב נאם יהוה :
 9 כי הנה אנכי סוזה והנעותי בכל
 הנוים את בוח ישראל כאשר יעני
 בכברה ולא יפול ציור ארץ : בהרב
 יסווח כל המאי עמי האמרים לא
 10 גושי ומקרים בעינוי הרעה : ביום
 החוה אקים את סכת דוד הנפלת
 ונתתי את מרציתו והרסתי אקים
 12 ובנתייה כימי עולם : לסען יורשו
 את שארות אדם וכל הנוים אשר
 נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשר
 13 ואת : הנה יסיה באים נאם יהוה
 ונגש חויש בקוצר ודרך ענבים
 14 במשך הרע והשישו התרים עסיס
 וכל הנבעות חתמו ונגר : ושבו
 את שבות עמי וישאלו וכונו ערים
 נשמות וישמו ונשען כרמים וישו
 15 את ינם ועשו גדרת ואכלו את
 מיתתם : ונשעו עמי ארמכם
 ולא יתשו עוד סעל ארמכם אשר
 נתתי לום אפר יהוה
 אלתיה :

עובדיה

א I

החן עביה מה אמר ארני יהוה
 לארמכם שמוער שמענו
 כאת יהוה וציר בנוים שלה קומו
 2 ונקוטה עליה למלחמה : הנה קטן
 3 נחמד בנוים כזוי אתה מאר : וזון
 לכה שאך שכני בהגוי סלע סוים
 שבתו אמר בלבו מי יורוני ארץ :

6. Schult. Orig. l. p. 72-77.

7. Sch. op. min. p. 337. Trate תוספת Biblic.
Trat. Shev. A. 18 II. M. 3, p. 39. in eadem quatuor medullis

9. Harima de P. S. p. 257.

11. Nov. Tract. Dig. V. T. p. 1044 ff. Harima gen. Sod. 2.
11-15. ment. quibus ment. VII. 273. Har. p. 214.

11. Harima de P. S. p. 257.

13. Mid. O. B. 20, 166. - X. O. B. 5, 193.

11. Harima de P. S. p. 257.

12. Harima de P. S. p. 20. Mid. O. B. 20, 157. ff. will
Harima de P. S. p. 145. Mid. O. B. in N. T. p. 219.
Harima de P. S. p. 257.

16. Sch. op. min. p. 338.

17. Harima de P. S. p. 21.

O. B. de similitud. ubi monstratur Har. de P. S.
Har. de P. S. p. 339. Venerunt proli. in P. S. Har.
Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

Har. de P. S. p. 145. I. et Capell. in V. T. p. 66 ff.

2. Orat. O. B. 19, 203.

VII.

V. 2, 4, 7, 10. Verdmil. Opusc. p. 311 ff.

4. 19. v. Pyrius sur l'Éton des arabes &
des juifs, p. 274.

4. Lic. Bibl. VII. 3, 55A. Orat. O. B. 19, 202.

8. Orat. O. B. 19, 203. Retonam. Mide. 1. 128.
Verdmil. Opusc. p. 315. 19.

10. 707 Σπιν. ἀνέπιον, ἀναλαξαρον: quae cum
na ἑρσα quidem sint, legendam videtur,
ἀνέπιον ἀναλαγον exhibet comparationem
vel inductionem.

9. Conf. Schult. ad Ec. Nam. p. 522. Sten. Sigl. 1. 300/4.

11. 847. Memorab. IV. 156.

14. Sup. Theol. 1. 5. Verdmil. Opusc. p. 317.

IX.

1. Lic. Bibl. VII. 3, 55A. — Totum cap. ib. 556.
in Verdmil. Opusc. p. 318 ff.

3. Orat. O. B. 10, 73. v. Knipps ad Anriol. p. 74.

8 ה

1 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב א
 2 קין : ויאמר מה אתה ראה עמס
 3 ואמר כלוב קין ויאמר יהוה אלו
 4 בא הקין אל עמי ישראל לא אוסף
 5 עוד עבור לו : והוילולו שירות
 6 היכל ביום ההוא : גם אדני יהוה
 7 רב הפגז בכל מקום השליך הם :
 8 שטענו זאת השאפים אכיון ולשבות
 9 עני ארץ : לאמר מתי יעבר הדרש
 10 וישבורה שבר והשבת ונפחחר בר
 11 להקטין אפת ולהגדיל שקל ולענות
 12 מאוני סרטה : לקנות בכסף רלים
 13 ואביון בעבור נקלים וספל בר
 14 נשכיר : נשבע יהוה בטאון יעקב
 15 אם אשבת לנצח ככל מעשיהם :
 16 העל זאת לא תרגו הארץ ואכל כל
 17 וישב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה
 18 ונשקה כיאור מצרים : והיה ביום
 19 ההוא גם אדני יהוה והבאתו
 20 השמש בצהרים והחשכתו לארץ
 21 ביום אור : והפכתו העינים לאבל
 22 וכל שרידים לקנה ותעליתו על כל
 23 מהנים שקועל כל ראש קרחת
 24 ושמחיה כאכל יחיר ואהריתה ביום
 25 מר : הנה ימים באים גם אדני
 26 יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב
 27 ללחם ולא צמא לסוס כי אם לשבע
 28 את דביו יהוה : ונען סיס עד ים
 29 ומצפון ועד מרח יושטבו לבקש את
 30 דבר יהוה ולא ימצאו : ביום ההוא
 31 תתקלמנה המחולות היפות
 32 והכתורים כצפא : הנשכרים
 33 באשבת שמרון ואמרו חו אלהיך דן
 34 וחידך בארשבע ונפלו ולא יקומו
 35 עוד :

9 ט

1 ראיתי את אדני נצב על המזבח א
 2 ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים
 3 ובצנעם בראש כלם ואהריתם בחרב
 4 אהרית לא יגום להם גם ולא יסלט
 5 להם מליש : אם יחזרו בשאור
 6 משם ירו תחם ואם יעלו השמים
 7 משם ארירם : ואם וחבאו בראש
 8 הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם
 9 יחזרו סגור עיני בקרקע הם משם
 10 אצות את הנחש ונשכם : ואם
 11 ילכו כשבי לפני איביהם משם אצות
 12 את הרוב והרגתם ושמי עני
 13 עליהם

1 הירצון כסלע סוסים אם יהוש
 2 נכתיים כי הפכתם לראש משפט
 3 ופרי צדקה ללעגה : השמחים
 4 ללא דבר האפרים תלא בחקנו
 5 עליכם בית ישראל נא יהוה אלהי
 6 הצבאור נוי ולהצו אחכם מלבווא
 7 חמת ער נהל הערבה :

7 י

א כה הראני אדני יהוה והנה וצר
 2 נבי בתחלת עלות הלוקש והנה לקש
 3 אחר נוי חמלך : והיה אם כלה
 4 לאבול את עשב הארץ ואמר אדני
 5 יהוה סלה נא מי יקום יעקב כי קטן
 6 הוא : נחם יהוה על זאת לא חתיה
 7 אמר יהוה : כה הראני אדני יהוה
 8 והנר קרא לרב באש אדני יהוה
 9 והאכל את החום רכה ואכלה ארץ
 10 החלק : ואמר אדני יהוה חדל נא
 11 מי יקום יעקב כי קטן הוא : נחם
 12 יהוה על זאת גם היא לא תהיה
 13 אמר אדני יהוה : כה הראני והנה
 14 אדני נצב על חומת אנר וכוונו אנך :
 15 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
 16 עמס ואמר אנך ויאמר אדני הנני
 17 שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסף
 18 עוד עבור לו : ונשמו בפות ישהק
 19 ומקדשי ישראל יחרבו וקפתי ער
 20 בית ירבעם בחרב : וישלה אמציה
 21 כהן בית אל ירבעם סלך ישראל
 22 לאמר קשר עליך עמס כקרב בית
 23 ישראל לא תוכל הארץ להכיל את
 24 כל ירכיו : כי כה אמר עמס
 25 בחרב ימות ירבעם וישראל גלה
 26 ונלה טעל ארמון : ויאמר אמציה
 27 אל עמס הזה לך ברח לך אל ארץ
 28 יהודה ואכל עם להם ושם תנבא :
 29 וכוית אל לא תוסף עוד להנבא כי
 30 מוקש מלך הוא וכוית סמלכה הוא :
 31 ויען עמס ויאמר אלי אמציה לא
 32 נבוא אנכי ולא כן נבוא אנכי כי
 33 גו בוקר אנכי וכולם שקמים : ויקחו
 34 יהוה מאורי הצאן ויאמר אלו יהוה
 35 לך הנבא אל עמי ישראל : וערה
 36 שבע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא
 37 על ישראל ולא תטוף על בית ישחק :
 38 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר חנה
 39 ובנין ובנתך בחרב יסלו וארמון
 40 בחבל תחלקו אחת על ארסה שמה
 41 תמות וישרא גלה יגלה מעל ארמון :

הרבות נגותים וכרמיכם ותאניכם
 ותיניכם יאכלו הגם ולא שבתם
 עדי נאם יהוה : שלחתי בכם
 דבר ברך מצרים היגתי בחרב
 בהרויכם עם שבי סוסיכם ואעלה
 באש מחנינם ובאפכם ולא שבתם
 11 עדי נאם יהוה : הפכתי בכם
 כמספת אלהים את סים ואת עמרה
 וחתיו באורי מצל משפרה ולא
 12 שבהם עדי נאם יהוה : לכן כה
 אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה
 לך הכן לקראת אלהיך וישאר :
 13 כי הנה יוצר היום וברא רוח ופניו
 לארם מה שחוקשה שחר עיפיה
 ודרך על כמותי ארץ יהוה אלהי
 צבאות שמו :

ה 5

א שמעו את הדבר הזה אשר אנכי
 נשא עליכם קנה בית ישראל
 2 נמלה לא חוסף קום בחולח ישראל
 נשמה על אדמתה אין מקושר :
 3 כי כה אמר איני יהוה העיר הוצאת
 אלף השאיר סאה היוצאת מאר
 4 השאיר עשרה לבית ישראל : כי
 כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני
 ח חזו : ואל הורשו בית אל
 והגלגל לא הבאו וברא שבע לא
 חקבו כי תגגל נלה ויגלה ויזר
 6 אל יה לאון : דרשו את יהוה
 וחיו פו יצח כאש בית יוסף ואכלה
 7 ואין מכבה לבית אל : ההפכים
 ללענה משפט ודקה לארץ תיחו :
 8 עשה לבשר ובסל והפך לבקר
 צלמור ויום ליה החשין הקורא
 למי הים וישפכם על פניה ארץ יהוה
 9 שמו : המכליג שר על עושה על
 10 סבד יבוא : שגאו בשער מוכיה
 11 ודבר הים יתעבו : לכן יעו
 בושקים על ולו וישאר בר חקו
 ממנו כתי גויה בניהם ולא חשבו כם
 כרנו חסד נטעם ולא השחו את
 12 יונם : כי ודעתי רבים משעקבם
 ועצמים הטאתיכם צריו צדוק לקחי
 13 כפר ואביונים בשער המו : לכן
 המשביל בעת ההיא ודכי עת רעה
 14 היא : דרשו טוב ואל רע לבעני
 חזו ויהי כן יהוה אלהי צבאות
 אתכם כאשר אתרם : שגאו רע
 ואתנו טוב והצינו בשער משפם
 אולו יתן יהוה אלהי צבאות
 R 7

שארית יוסף : לכן כה אמר יהוה
 16 יחי צבאות ארני בכל רחבות מספר
 ובכל חזקות יאמרו הו הו וקראו
 אבר אל אבר ומספר אל ודעו
 נחי : ובכל פרסום מספר כי אעבר
 17 בקרבך אבר יהוה : הוי המהוים
 את יום יהוה לכה הו לכם יום יהוה
 הוא חשך ולא אור : כאשר ונסע
 18 איש מפני הארי וספנו דרב ובא
 הבית וספר ויו ערל הקיר ונשכו
 הנחש : הלא חשך יום יהוה ולא
 אור ואפל ולא נגה לו : שגאתי
 19 מאסתי הנינם ולא אריח בעצרתים
 כי אם העלו לי קולות ומנחתיכם
 20 לא ארצה ושלכ מריאיכם לא אביט
 המר מעלי המון שרין וזרת נבליך
 21 לא אשמע : ויגל כמים משפט
 22 ונדקרו כנחל איתן : הזבחים כה
 ומנהה הנשחם לי במדבר ארבעים
 שנה בית ישראל : ונשארם אתם
 23 כוכב אלהים אשר עשוים לכם :
 והגלו אתכם מהלאח לרמשק אבר
 יהוה אלהי צבאות שמו :

6

א הוי השאננים ציון והבטחים א
 בהר שפרון נקבי ראשית הגוים
 ובאו להם בית ישראל : עברו
 2 כלנה וראו ולכו משם חמת רבה
 ודרו גר פלשתיים הטובים מן
 הממלכות האלה אם רכ נבולם
 3 מבלבם : המנרים ליום רע
 והנישון שכת חם : השכנים על
 4 מטוח שוופרהים על ערשתם ואכלים
 הפרטים על פי הנבל כדוד חשבו
 5 להם כלי שיר : השתום במורק
 6 ויו וראשית שמנים ומשחו ולא נחלו
 ער שבר יוסף : לכן עתה יגלו
 7 כראש גלים וסר מרוח פירוחים
 נשבע ארני יהוה בנפשו נאם יהוה
 8 אלהי צבאות מרחב אנכי את ואון
 9 ועלב וארפנתו שגאתי והמרת
 עיר ומלאה : והיה אם יתחיו
 10 עשרה אנשים בבית אחד וסחו
 ונשאו דורו ומסרו להוציא עצמים
 11 הן הבית ואמר לאשר בירמתי הבית
 העור עמר ואמר אפס ואמר הם כי
 12 לא להזכיר בשם יהוה : כי הנה
 יהור מצוה וחקר הבית העור
 13 רססים והבית הקטן בקעים :
 הירצון 1 ו 1

16. Dict. Bibl. VII. 3, 553.

18. Verbruit. Opus. p. 303. 7.

20. Bedman. Misc. 3:104.

13. Verbruit. Opus. p. 300 49.

V.

25. 27. Orich. O.S. 19, 201.

26. Dict. Bibl. VI. 1, 101. VII. 3, 553.

Le maître ad Jean 23:6. p. 51, 52. Hamelin
Op. ved. 2, 160 49. Verbruit. Opus. p. 305.

VI.

1. Verbruit. Opus. p. 306.

2. Orich. O.S. 19, 201.

3. Verbruit. Opus. p. 307 49.

6. Verbruit. Opus. p. 302 49.

7. D. Greve, ult. Cap. 16. I. p. 59.

4. Syll. Dig. II. 700.

9. Schult. Orig. I. p. 47-49.

7. Syll. Dig. II. 702.

8. Syll. Dig. II. 704. Verbruit. Opus. p. 308 49.

10. Verbruit. Opus. p. 310.

א לישור : ושלחתי אש במואב ואכלה
 ארמנות הקריות וסת בשאון מואב
 ב בחרועה בקול שופר : והכרתי שומט
 מקרבתי וכל שרתי אהרונ עמו אמר
 ג יהור : כה אמר יהוה על שלשה
 פשעי יהודה ועל ארבעת לא אשיבנו
 ד על מאסם את הורח יהוה וחקיו לא
 שטרו ויחנעו כוביהם אשר הלכו
 ה אגורם אחריהם : ושלחתי אש
 כיהורח ואכלה ארמנות
 וירושלם : כה אמר יהוה על
 שלשה פשעי ישראל ועל ארבעת לא
 אשיבנו על מרסם בכסף צדיק
 ז ואכיון בעבור נעלים : השאפים
 על עפר ארץ בראש הרים ודרך עננים
 יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה
 ח לסען חלל את שם קדשי : ועל בגדים
 חבלים יטו אצל כל מוכח ויון
 ט ענושים וישחבו בית אלהיהם : ואנכי
 השטרתי את האטרי מפניהם אשר
 כגבר ארזים נבדו והטן האר
 כאונים ואשמד פרום סעל ושרשו
 י מתחה : ואנכי העליתי אהנם
 יא מרין מצרים ואלוך אהנם במדבר
 ארבעים שנה לרשתאח ארץ האמרי
 יב ואקים מבנים לבניאוי ומבחרים
 לבנים האף אין זארת בני ישראל
 ג : נאם יהוה : וחשקו את הנורים
 יין ועל הנבואים צויהם לאמר לא
 ד הנבוא : הגה אנכי טעין החתיכם
 כאשר טעין העגלה המלאה לה
 ד עמיר : ואבד מנום מקל וחוק
 לא זאמץ כחו וגבור לא ימלט
 טו נמשו : והפש הקשח לא יעמד וקל
 ברנליו לא ימלט ורכב הסוס לא
 ז ימלט נמשו : ואמיץ לבו כנגורום
 ערום יעם כיום ההוא נאם יהוה :

7 4

א שמעו הדבר הזה פרות הבשן
 אשר בהר שמרון העשקות דלים
 הרצוצות אביונים האטרות
 ב לאדניהם הביאה ונשתהו : ישבעו ארני
 ג יהוה בקרשם כי הגה ימים באים
 ד עליכם וגשא אהכם בצנעה ואחריהכן
 בטריות דונה : ופרצים הצאנה אשה
 ה נרה והשליכנה הרטונה נאם
 ויהוה : ונבאו בית א ומשקנו הגלגל חרבו
 ו לפשעו והבאו לבקר וכוהים לשלש
 ו ימים מעשרתיהם : וקטר מחמץ
 ח חורר וקראו נדבוח השמיעו בי כן
 אהבם בני ישראל נאם ארני
 ט יהוה : וגם אני נחתי לכם נקיון
 י שנים בכל עויהם והסר להם בכר
 יא מקומותיהם ולא שבהם עדי נאם
 יב יהוה : וגם אנכי מנעתי מכם את
 יג הנשם בעור שלשה יחשים לקצור
 יד והמטרתי על עיר אהת ועל עיר אהת
 טו לא אמטיר חלקה אחת תמסר וחלקה
 טז אשר לא תמטיר עליה תיבש : ונעו
 ז שהים שלש ערים אל עיר אחרת
 ח לשחרת מיים ולא ישבעו ולא
 ט שבתם עדי נאם יהוה :
 י הכתיו אהכם בשדמן וביריתן
 יא הרבות

3 1

א שמעו את הדיבר הזה אשר דבר
 יהוה עליכם בני ישראל על כל
 ה ששטח הארש העליתי מארץ מצרים
 ב לאמר : רק אהכם ידעתי סכל
 ג משפחות הארמה על כן אפקר עליכם
 ד את כל עונותיהם : הילכו שנים
 ה ידו בלתי אם נועדו : הישא אריה
 ו בער וטרף אין לו היתן כפור קולו
 ז מה ממנתו בלתי אם לכו : החסר
 ח צפור על פח הארץ ומוקש אין לה
 ט היעלה פה מן הארפה ולכוך לא
 י ולטור : אם ותקע שופר בעיר ועם

3 וארת ארצו חלקו : ואל עמי ירו
 גורל ויתנו הילד בונור והולדה
 4 מכרו בין וישו : וגם סר
 אחם לי צר וצרון וכל גלילוח
 פלשת הנמול אתם משלים
 עליו ואם גמלים אחם עליו קל
 מתרה אשיב גמלים בראשכם :
 ח אשר כספי וזהני לקחתם וחסמי
 6 השבים הבאתם להיכליכם : וכני
 יהודה ובני ירושלים מנרתם לבני
 הוינים למען הרחיקם מעל גבולם :
 7 הני מעירם מן המסוק אשר סכרתם
 אחם שמה והשבתו גמלים
 8 בראשכם : ומרתיו את בניכם
 וארת בנתיכם ביד בני יהודה
 ומכרים לשבאים ארץ גור חוק
 9 פי יהוה דבר : קראו זאת בנוים
 קישו מלחמה העירו האבורים
 יגשו יעלו כל אנשי המלחמה :
 11 כחו אהיכם לחרבות ומסרחיכם
 לרמחים החלש ואמר גבור אני :
 12 עושו וכאו כל הנוים מסביב
 ונקבצו שמה הנחת יהוה
 12 גבור : ועורו ויעלו הנוים :
 עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את
 3 כל הנוים מסביב : שלחו מלך
 כי בשלי קציר באורחו כי מלאה
 גח השיקו היקבים כי רבה העתם :
 4 המטט המניס בענק החרוץ כי קרוב
 5 יום יהוה בענק החרוץ : שמש וירח
 6 קרו וככוס אספו נהם : ויהוה
 מציון ישא ומירושלים יהן קולו
 והעשו שמים וארץ ויהוה מחסה
 17 לעמו וסעף לבני ישראל : וידעם
 כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר
 קדשי והיחיה ירושלים קדש וזרים
 18 לא יעברו בה עור : והיה כיום
 ההוא יטפו ההרים עסיס והנגעות
 הלכנה חלב וכל אמוקי יהודה
 ילכו סוס וסען מבית יהוה וצא
 19 והשקה את נהל הששים : מצוים
 לשמחוק ההיה ואחרם למדבר שטמה
 תהיה סחמם בני יהודה אשר שפכו
 כ רם נקיא בארעם : ויהודה לעולם
 חשב וירושלם לדרו דור :
 23 ונקחתי רפס לא נקחתי
 ויהוה שכן
 בציון :

עמוס

א 1

דברי עמוס אשר היה מנקדים א
 סתקיע אשר חזר על
 ישראל ביום עזיה מלך יהודה וביום
 ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים
 לפני הרעיש : ויאמר יהוה מציון 2
 וישא ומירושלים יהן קולו ואבלו
 נאות הרעיש ויבש ראש הכחמל : כח
 אכר יהוה על שלשה פשעי רשקם 3
 ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם
 בחצרות הברול את הגלעדי ושלחתי 4
 אש מבית חזאל ואכלה ארבעה בן
 הור : ושחתי ביה דמשק והסחתי 5
 וישב סבקעץ און וחוכך שבש מבית
 עקן וגלוע ארם קירה אמר יהוה :
 כח אמר יהוה על שלשה פשעי עוה 6
 ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלועם
 גלות שלמה לחסטר לארומי ושלחתי 7
 אש בחומת עוה ואכלה ארמטורה :
 8 והחתי וישב מאשרד וחוכך שבש
 מאשקלון והשיבותו ידו על עקרון
 ואברו שארית מלשחום אמר אתני 9
 יהוה : כח אמר יהוה על שלשה 9
 פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על
 הסנרים גלות שלמה לארומי ולא וברו
 ברת אחים : ושלחתי אש בחומת 1
 צר ואכלה ארמטורה : כח אמר 21
 יהוה על שלשה פשעי ארם ועל
 ארבעה לא אשיבנו על דרפס בחרב
 אחיו ושחת רחמי וישרף לעני אפר 22
 ועברתו שטרר : נצח : ושלחתי 22
 אש בחימן ואכלה ארמנת בצרה :
 כח אמר יהוה על שלשה פשעי בני 23
 עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על
 בעקם היות הגלעדי למען הרחוב את
 נכולם : והנתי אש בחומת רבה 24
 ואכלה ארמטויה כתרועה ביום
 מלחמה בסער ביום סופר : והלך 25
 מלכם בגולה הוא ושריו יחור אמר
 יהוה :

2 ב

כה אמר יהוה על שלשה פשעי א
 מואב ועל ארבעה לא אשיבנו
 על שרפו עצמות סבך ארומ
 לשר 11

R 6

3. Mish. O. B. 19, 199.

Annos.

Varialesiones ex Russico ad. in Reper. I, p. 180.
Discrepancia var. ff. a textu Heb. in tractat in
Reper. VI, p. 208, 44. Nova series Germanica
cum introductione. Ed. Bill. VII, 3, 545, 44.

I. Varia h. f. lora in Valkuini

1. 179 B. H. Boem. 7: 468 ff. opus p. 287 ff.

3. Cappell. in V. V. p. 686.

5. 179 Mish. O. B. 10, 89. יא תשרי 270 & Hofa
quid. 1. p. 282 ff.

18. Mish. O. B. 19, 199. - N. O. B. 2, 114, 47. Opus Hofa
4: 108 ff.

13. Similia undelitate exemplum in historia
gestarum. Ed. Bill. p. 555.

42. Valkuini opus. II
1. Ed. Bill. VII, 3, 551.

1. Ed. Bibl. VII. A, 680. Schult. Orig. I. p. 49. oedn. 20. Ed. Bibl. II. 2, 256. X. 2, 246. Mus. Faust.
Misc. 6, 74, 4.

3. oedn. l. l. p. 77.

5. oedn. Misc. 2: 138.
6. Misc. N. o. B. 2, 110.

23. Misc. C. B. 18, 39. Jung. Helv. II. 423 ff.

25. Misc. 2: 110.

III.

Grece, Litt. Cap. Joh. II. p. 281. ff. Ed. Bibl. I. 6, 108 ff.
Frank. Orig. 2. 3, 171 ff. Hamelte. Bibl. Vad. 1, 462 ff.
Hagerl. gen. 1804. 2. p. 243 ff. Verdun. Misc. p. 283 ff.
Munich. Acad. der Wiss. VII. n. n. p. 98 ff.

4. Lappell. in v. T. p. 685. 4

IV.

2. Dig. ant. II. 9. p. 249. Bibl. Bibl. Brem. 8. 11 ff.

קדשו ורגזו כל ישרי הארץ כי
 2 בא יום יהודה כי קרוב יום
 חשו ואפלה יום עזו וערפלו
 כשחר פרש עול הרבים עם רב
 ועצום נמרו לא נחיה מן העולם
 ואתרו לא יוסף עד שני דור
 3 ודור : לפני אכלה אש ואחריו
 תלהט להבה כגן עזן הארץ לפניו
 ואחריו מדבר שמטה וגם מלישי
 4 לא יחיה לו : כמראה טומים
 ה כראהו וכפרישים כן ירוצו : כקול
 מרכבות על ראשו חתרים ורקוץ
 כקול להב אש אכלה קש בעים
 6 עצום : ערוך מלחמה : ספניו
 וחילו עמים כל פנים קבצו
 7 סארו : כנבורים ירוצו כאש
 מלחמה ועלו הושר ואיש כרכו
 ילכו ולא יעבטון ארזותם :
 8 ואיש אחיו לא יחזקו נכר
 במסלותו ולכן ובעד השלח ופרו
 9 לא יבצו : בערו ושקו בחומה
 ירוצו בבתים ועלו בעד החלונות
 10 יבאו כנב : לפני הנה ארץ רעשו
 שטים עשט וירח קרו וכוכבים
 11 אספו נהם : ויהיה חן קולו
 לפני חילו כי רב מאד סגנונו כי
 עצום עשה רבו כי נור
 יום יהודה ונורא מאד ומי
 12 יכילו : וגם עזרה נאם
 יהודה שבו עיי במל לבבכם
 13 ונצום ובנכי ובמספר : וקרנו
 לבבכם ואל נצוכם ושובו אל
 יהודה אליהם כי חנו ורחום
 הוא ארץ אפים רוב חסד ורחם
 14 עול הרעה : מי יודע ישוב
 ונחם והשאיר ארצו ברכי
 מנחה ונסר ליהודי אלהים :
 15 תקנו שופר כציון קדשו צום
 16 קראו עזרה : אספו עם קדשו
 וינקי קבצו וקנים אספו עוללים
 ויונקי שדים יצא חתן סחורו
 17 וכלרה מחמתה : בין האולם
 ולמזבח יבנו הכהנים משרתי
 יהודה ויאטרו חוטה יהודה על
 עמך ואל חתן נחלה להרפה
 למשל גם גוים למר ואטרו
 18 בעמים איר אלהים : ויקא
 יהודה לראצו ויחמד על עמו
 19 ויזען יהודה ואטרו לעמו הגני שלה
 לכס ארץ חרנו והתירושו והיצרו
 ושנקרם אתו ולא אתן אתכם

עוד הרפה בנוים : ואת הצפוני
 ארחוק מעליכם והרחיקו אל
 ארץ צור ושמטה את פנו אל
 חים הקדמוני וסמו אל הים
 האחתון ועלה באשו וחתנו
 21 צחנתו כי הגויל לעשור : אל
 חוראי אדמה גילי ושמתי כי
 הגויל יהוד לעשור : אל
 22 חוראו בחסות שדי כי דשא
 בארת סדרי כי עץ נשא סרו
 23 תאגרה ונפו נתנו חילים : ובני
 ציון נילו ושמתו ביהוד אלהים
 כי נחן לכם ארץ המורה לצדקה
 ויוודי לכם גשם מורה ומלקוש
 24 בראשון : ומלאו הגרנות בר
 והשיקו היקבים חרוש ויצר
 25 רשלתו לכם את השנים אשרמה
 אכל הארבה הולק ותחיל
 והגם חילי הגויל אשר שלהתי
 כבם : ואכלהם אכול ושבו
 26 תללחם את שם יהוה אלהים
 אשר עשה עמכם להפליא ולא
 יכשו עמי לעולם : וידעו
 27 כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
 אלהים ואין עוד ולא יבשו עמי
 לעולם :

3 7

והיה אחרי כן אשמוך ארץ
 וחי על כל כשר ונכא בניכם
 ובנחיתם זקנים חלשות יחלטון
 2 בתוהים חיוגות יראו : ונכ
 עול העבדים ועול השפתות
 3 בוסם התמה אשמוך ארץ רוחי :
 4 נחתי סופחים כעמים ובארץ
 5 ום ואש וחמרות עשן : השמש
 והתקלחשן והורה לרם לפני בוא
 6 וים יהודה הגויל והגורא :
 וזרה כל אשר יקרא בשם
 7 יהודה יסלט כי בה ציון וברושלם
 תהיה מליטה כאשר אמר יהודה
 וכשרודים אשר יהוד קיא :

7 4

כי הנה כימים התמה ובעת
 8 היא אכר אשוב את שכנות יהודה
 וירושלים : וקבצתי את כל הגוים
 9 והורחיתם ארץ עמך יהושפט
 10 ונשפתו עמם שם על עמי
 ונחלתי ישראל אשר פגרו בניים
 11 ונא

יואל

א I

דבר יהוה אשר היה ל יואל בן א
 מחול : שמעו זאת הזקנים
 והאזינו כל וישבו הארץ התיחה זאת
 בימיכם ואם יופיו אבחיכם : עליה
 לבניכם ספרו ובניכם לבניהם
 ובניהם לרור אחי : יחד רגום
 אכלה הארבה ויחר הארבה אכל הילק
 ויחר הילק אכל החסיל : הקיצו ה
 שבורים ובכו והילילו כל שתי יון על
 עסם כי נכרת ממיכם : כי גוי עליה
 על ארצי עצום ואין מספר שניו שני
 ארוה ומתלעות לבוא לו : שם גפני
 לשמה ותאנתי לקצפת חשף השפה
 והשליך הלבנו שריגיה : אלי
 כבחולה חרפת שק על בעל נקוריה
 הכרת מנחה ונשך מביח יהוה אבלו
 הכתנים משרתי יהוה : שרד ישרה
 אכלה ארמה כי שרד דגן הוביש
 חורשו אכל יצור : הבישו אכריו
 הילילו כרמים על תשעה ועל שעורה
 כי אבד קציר שדה : הנפן קובישה
 ותחאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח
 כל עצי השדה יבשו כי הבישו ששון
 מן בני אדם : חגרו וספרו הכתנים
 הילילו משרתי מנחה באו לינו
 בשקים משרתי אלהי כי נאען מביח
 אלהיכם מנחה ונשך : קרשו צום
 קראו עזרה אספו זקנים כל ישיבי
 הארץ בית יהוה אלהיכם וזקנו אל
 יהוה : אחה ליום כי קרוב יום יהוה
 וכשך משדי יבוא : הלא נגר עינינו מן
 אכל נכרת מביח אלהינו שחחה
 וגיל : עבשו מדרות תחת מגרסותיהם
 נשמו אצרות נחרשו ממגרות כי
 הבישו דגן : מה נאנחה בחמה נבכו
 עררי בקר כי אין סמעה להם גם עררי
 הצאן נאשמו : אלוד יהוה אקרא
 כי אש אכלה נאות מדבר ולהבר
 להטה כל עצי השדה : גם בהסח
 שדה תחרנו אלוד כי יבשו אפיק
 סים ואש אכלה נאות המדבר :

14 ובעשן מארבה : נאנכי יהוה אלהיך
 סארין מצרים ואלהים וולתי לא חרע
 ה וסרשע אין בלתי : אני ידעתיך
 6 במדבר בארץ תלאות : כמרעיתם
 וישבעו שבעו וירם לבס על כן
 7 שכחוני : ואחו להם כמו שחר
 8 כגמר על דרך אשר : אפגשם כרב
 שכול ואקרע סגור לבס ואכלם שם
 9 כלביא חית השדה תבקעם : שחתך
 10 ישראל כי בי בעורך : אחי מלך
 אסא ויושיעך בכל עורך ושפטך
 אשר אסרת תנה לי מלך ושרים
 11 אתן לך מלך באפיו ואקת בעכרתי
 12 צרור עין : אפרים צמונה חטאתו
 13 הכלי יולדה יבאו לו הוא בן לא
 חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים :
 14 מיד שאול אפרם מנחה אנאלם אחי
 דברך סוח אחי קטבך שאול נחם
 15 יסיר סעוני : כי הוא בין אחים
 יפריאובא קריס רוח יהוה מסרבר
 עלה ויבוש מקורו ויחרב סעינו הוא
 ישסה אוצר כל כלי המורה :

I 4 יר

1 חאשם שטרון כי סחתה באלהיה
 כחבר יפלו עלליהם ירששו והרוחיו
 2 יבקעו : שובת ישראל ער יהוה
 3 אלהיך כי כשלה בעונך : קחו
 עטכם רברים וישבו אל יהוה אסרו
 אליו כל תשא עון וקח טוב ושלמה
 4 פרים שפתוני : אשר לא ויושיעני
 על סוס לא נרכב ולא נאמר עור
 אלהינו למעשה זיינו אשר בקיריהם
 5 יתום : ארמא משונחם אהבם
 6 נדבה כי שב אפי סגנו : אהיה כסל
 לוישראל ופרח כשונגה ויך שרשו
 7 כלבגון : ילכו וינקחו ויהי כות
 8 חורן ויהי לו כלבגון : ישבו ישיבי
 כצלו יחיו דגן ויפרחו בגפן זכרו
 9 כיון לבגון : אפרים מה לי עוד
 לעצבים אני עניתי ואשורנו אני
 10 כמרו שרענן ממני שרד נסע : מי
 חכם ויבן אלה נבון וירדם כי ישחם
 דרבי יהוה וזדקים ולכו גם
 ומשערים יכשלו
 11 בם :

2 ב

חקקו שומר בציון והריעו בהר א
 וו ה קרשו

R S

8. Misch. O. B. 19, 192.

Stages in the soil. Joël.
Les plantes ornières. Joël. p. 127 111.
Variat. testiones et Rathi comment. Repar. I. p. 180.
Bahra appa. Cott. p. 121. 111.
Nova Joël et ha motica. Lich. Alg. Bibl. I. 2, p. 353.
Misch. O. B. 2, 8. 111. plura de argumentis typicis.
Argumentis Lich. Bibl. VI. 4, 606.
Recentiorum scripta Lich. ptin. ha Lich. Bibl.
VIII. 6, 1103.

9. 10. Misch. O. B. 19, 193. 1.

13. 14. Misch. O. B. 19, 194. 111.
14. Repar. I. p. 259. Ruvill. Def. p. 413 111.

I.
de Cap. Saxl. Vaslinis. Opus. p. 276 111.

XIV.

Adman Misch. 2: 111 111.
4. de li locustid Lich. Bibl. VII. 2, 246 111.
Misch. O. B. 5, 30. 111. — Bibl. Brem. 7: 773 111.
5. Misch. N. O. B. 2, 108.

3. Misch. O. B. 19, 196. lett. ad laal. p. 133. Vaslinis. Opus.
p. 274 111.
4. Misch. O. B. 19, 197. 111.

7. Pott. Com. 3, 33.

13. Misch. O. B. 2, 109.

5, 6. Misch. O. B. 19, 197. 1.

16. Misch. O. B. 19, 198.

7. 8. Schlet. ad Hann. p. 349. 7. 111. Adman. 1: 197.
8. Vaslinis et Adman. Misch. 2: 193.
9. Repar. I. p. 260.

17. 1029 Arnold. — Rev. p. 21.

II.

Niam. Car. V. p. 133. Lich. Bibl. IV. 1, 30. 111.
1. Lich. Alg. Bibl. I. 11, p. 692.

17 מחסרי בטנם: וסאסם אלהו כי לא שמעו לו ויהיו נרדים בגוים:

IO

A גמן בוקה ישראל פרו ישרה לו
כרב לסרוו הרבה למזכות כטוב
2 לארצו הטוב סצכות: חלק לבס
עזה יאשמו הוא יערף מבתותם
3 ישרד סצכותם: כי עזה יאשרו אוי
סלך לנו כי לא יראנו את יהוה
4 והמלך מה יעשה לנו: דברו דברים
אלוה שוא כרח ברוח ופרח קראש
ה משפט על חלמי שרו: לעגלות בית
און יגורו שכן שמרונו כי אבל עליו
עמו וכמרו עליו וגורו על כבודו כי
6 גלה סמנו: גם אותו לאשר יוכל
מנחה למלך ירב בשנה אפרים יתן
7 ויבוש ישראל מעצתו: נדמה שמרון
8 מלכה כקצה על פני מים: ונשפרו
במות אוון שפאת ישראל קוין ורדד
יעלה על סבתותם ואמרו להרים
9 כסונו וכבנותו גמלו עליו: מימי
הנבקה הפאת ישראל שם עמרו לא
חשינם כנבקה מלחמה על בני עלוה:
10 באוחי ואסים ואספו עליהם עכוס
11 כאסם לשתו עיגסם ואפרים עגלה
מקטה אהבתו לרוש ואני עברתי על
טוב צוארה ארכיב אפרים יחריש
12 יהודה ישרד לו ועקב: ורעו לכם
לצדקה קצרו לפי הם נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה עד יבוא ויורה
13 צדק לכם: הרשעה רשע עולתה
קצרתם אכלתם פרו כחש כי בטחת
14 בדרך ברכ גבוריך: וקאם שאון
בעמיד וכל סבצריך וישד כשר
שלכן בית ארבל ביום מלחמה אם
15 על בניו רששרי: ככה יעשה לכם
בית אל מפני רעת רעתכם בשחה
נרמה נרמה סלך ישראל:

יב

A סבכנו כבחש אפרים וכמסרה
בית ישראל ויהודה ערד עק אל ועס
קחשים נאסו: אפרים רעה רוח
2 ורף קרים נלהים כוב ושר רובת
וברוח עם אשור יכרחו ושמן
למצרים יבך: ורוב יהוה עס
3 והודה ולפך על יעקב כדרכו
כמעללו ישיב לו: כבטן עקב אח
4 אחיו ובאנו שרה את אלהים: וישר
אל סלאך ויכל ככה ויהתן לו בית
אל יסנאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה
6 אלהי הצנאות יהוה זכרו: ואתה
באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
7 וקה אלהיך חסד: כנען כירו
8 מאנו מרטה לעשק אהב: ויאמר
אפרים אך עשיתי מצאתי און לי מל
9 יגיעי לא יסנאו לי עון אשר חסתי:
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד
10 אוסיבך באהלים לימי מעידי ויברחתי
על הנבואים ואנכי חוון הרבתי
11 וכיר הנבואים ארסר: אם גלעז
און אך שוא היו כגלגל שורים ובחו
2 גם סככותם כגלים על חלמי שרו:
ויברח יעקב שרה ארס ויעבר ישראל
3 באשה ובאשה שר: ובנביא העלה
יהוה את ישראל מצרים ובנביא
4 נשבר: הכעים אפרים חמוריים
ודמו עליו יטוש והרפתו ישיב לו
אדני:

יג

A ידבר אפרים רתח נשא הוא
2 כישרא ויאישם בבצל ויסח: ועתה
וספו לחטא ויעשו להם ססרה
3 מססם כחבונם עקבים מעשה הרשעם
כלה להם הם אמרים ובחי ארם
4 עגלים ישקון: לכן יהוה כענן בקר
5 ובצל משנים הלך כמץ וסער מנץ
ובקשן

7 מסועפותוהם: וקניו חלואים
למשובתי ואל על יקראו יחד לא
ירובים: אוך אתנך אפרים אמנך
ישראל אוך אתנך בארמה אישך
כצנאס נהפך עלו לכי יחד נכסרו
נחמו: לא אקשה חרון אפי לא
9 אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא
איש בקרבך קחש ולא אבוא בעיר:
אחרי יהוה ילכו כארמה ישאג כי
הוא ישאנו חרורו בגים מים: יחרדו
11 כצפרו מסגרים כיונה מארץ אשור
והושבתים על בת הם נאם יהוה:

A כי ישרא ויהודה ערד עק אל ועס
קחשים נאסו: אפרים רעה רוח
2 ורף קרים נלהים כוב ושר רובת
וברוח עם אשור יכרחו ושמן
למצרים יבך: ורוב יהוה עס
3 והודה ולפך על יעקב כדרכו
כמעללו ישיב לו: כבטן עקב אח
4 אחיו ובאנו שרה את אלהים: וישר
אל סלאך ויכל ככה ויהתן לו בית
אל יסנאנו ושם ידבר עמנו: ויהוה
6 אלהי הצנאות יהוה זכרו: ואתה
באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר
7 וקה אלהיך חסד: כנען כירו
8 מאנו מרטה לעשק אהב: ויאמר
אפרים אך עשיתי מצאתי און לי מל
9 יגיעי לא יסנאו לי עון אשר חסתי:
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד
10 אוסיבך באהלים לימי מעידי ויברחתי
על הנבואים ואנכי חוון הרבתי
11 וכיר הנבואים ארסר: אם גלעז
און אך שוא היו כגלגל שורים ובחו
2 גם סככותם כגלים על חלמי שרו:
ויברח יעקב שרה ארס ויעבר ישראל
3 באשה ובאשה שר: ובנביא העלה
יהוה את ישראל מצרים ובנביא
4 נשבר: הכעים אפרים חמוריים
ודמו עליו יטוש והרפתו ישיב לו
אדני:

A ידבר אפרים רתח נשא הוא
2 כישרא ויאישם בבצל ויסח: ועתה
וספו לחטא ויעשו להם ססרה
3 מססם כחבונם עקבים מעשה הרשעם
כלה להם הם אמרים ובחי ארם
4 עגלים ישקון: לכן יהוה כענן בקר
5 ובצל משנים הלך כמץ וסער מנץ
ובקשן

ורעות שמרון כי מעלו שקר וגב
 2 ויבוא משש גידו כחוי: וכל יאמרו
 ללבכם כל רעותם וזרתי עתה סבבו
 3 מעלליהם נגד פני הוי: ברעתם
 ישמחו מלך ובכחשיותם שרים:
 4 כלם סנאפים כמו חנור בערה סנאפה
 ישבחו מעיר מלוש בעק ער המצחו:
 ה ויום מלכנו החלו שרים חמת מיון
 6 משך ידו את לצצים: כי קרבו
 כחנור לבם בארצם כל הלילה
 ישן אפרם בקר הוא בער כאיש
 7 להביר: כלם יחפו כחנור ואכלו
 את שפטיהם כל מלכיהם נמלו אין
 8 קרא בהם אלו: אפרים בעמים הוא
 יתבולל אפרויה ענה בלי הפיכה:
 9 אכלו זרים כחו וחוא לא ידע גם
 10 שיבה ורקק בו והוא לא ידע: וענה
 נאון ישראל בפניו ולא שבנו א יחיה
 11 אהיהם ולא בקשהו בכל זאת: ויהי
 אפרים ביונה פורה אין לב מצרים
 12 קראו אשור הלכו: כאשר ילכו
 אפרים עליוס רשחו בעוף השמים:
 אוריהם אוסורם כשמע לעדתם:
 13 אוי להם כי נדדו מסנו שר להם כי
 פשקו בי ואנכי אפרם והמה דברו
 14 עלי כובים: ולא זעקו אלי בלבם
 כי ילילו על משכבותם על הגן
 וחורוש והגורו וסרו בי: ואני
 15 ישרתי חוקתי ורועתם ואלי יחשבו
 16 רע: ישונו לא על היו כקשת רכיה
 יסלו כהרב שיהיה מועם לשונם ו:
 לעם בארץ מצרים:

9 ט

אל חמשה ישראל אל גל א
 כעמים כי נזח מעל אליהן אהבת
 2 אחנן על כל נדנחו דגן: גרן ויקב
 3 לא ירעם וחוריש יחיש בה: לא
 ישנו בארץ יהיה ושב אפרים מצרים
 4 ובאשור טמא יאכלו: לא יסנו ליהוה
 ויו ולא יעברו לו וזכיהם כלחם
 5 אוגים להם כל אכליו ישמאו כי
 לחםם לנפשם לא יבוא בית יהור:
 6 מה העשו ליום מועד וליום חג וזהו: ה
 כי הגה הלכו משר מצרים תקבנם
 7 קף תקברם מחמד לבסס קמוש
 ירשם חוח באהליהם: באו ומי
 8 הפקדה כאוימי השלם ידעו ישראל
 אויל הנבוא משגע איש חרה על
 9 רב עונך ורבה משטמתי: צופה
 אפרים עם אלהי נבוא פח יקיש על
 כל דרכו משטמה בבית אלהי:
 העמיקו שחחו כימי הנבער ויכור
 10 עונם ופקודו סטאותם: כענבים
 כמורס מצאני ישראל ככבורה
 11 כהאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם
 חמר באן בעל פקוד וונורו לבשת
 12 ויהיו שקוצים כאהבים: אפרים
 כעוף יתעופף כבונים מלור
 13 את בני הטושכלותם מאדם כי גם
 אויל להם כשדוי מהם אפרים כאשר
 14 ראיתי לצר שחולה בנות ואפרים
 לחצוא אל חורג בניו: הן להם יהוה
 15 מה תהן להם מהם כשכיל ושרים
 16 צמקים: כל רעותם כגולגל כי שם
 אנרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם
 17 סודרים: הבה אפרים שרשם ויש
 18 פרו בלוי עשון גם כי ילחון והסמי
 מהגרו

8 ח

אל חכך שפר כנשר על בית יהוה
 2 יען עברו בריחי ועל חורתי משקן:
 3 לוי זעקו אלהי ורענן ישראל:
 4 נח ישראל טוב אווב ורפא: הם
 5 המליכו ולא סמני השיחו ולא ידעתי
 6 כספם והבס עשו להם ענבים למען
 7 יכרה: נח ענלק שמרון חרה אפי
 8 כם עד סרו לא יוכלו נקן: כי
 מישראל והוא חרש עשהו ולא
 9 אלהים הוא כי שבבים יהיה עלי
 10 שבתן: כי רוח ירעני וסופתה
 יקצרו למה אין לו צמה בלי יעשה:
 11 קח אולי יעשה זרים יבלעהו:
 12 נבלע ישראל עתה היו כגוים ככלי
 13 אין תמן בו: כי הכח עלו אשור
 14 פרא בור לו אפרים הרגו
 R 4

4. Rich. Bibl. II. 4, 726. Mich. O. B. 19, 174. 41.

5. Sch. op. Min. p. 329.

6. Rich. Bibl. II. 4, 727. Mich. O. B. 19, 177. Arnold
ad Par. p. 41.

10. Mich. O. B. 18, 79.

11. Arnoldi ad Par. p. 45.

12. Mich. O. B. 19, 180.

13. Rich. Bibl. I. 5, 803.

IX.

4. Nov. Truc. Hij. V. T. p. 1028 ff.

6. Mich. O. B. 19, 181. 4.

6. Sch. Op. Min. p. 330. Mich. O. B. 18, 80. ^{Quia, p. 257} ~~80~~ ^{Vesteren}

7. Sch. Op. Min. p. 331.

8. Lakenad. Ofl. S. 223 ff. Capell. in V. T. p. 558.

VIII.

1. Verdrachtspude p. 244 ff.

2. Mich. O. B. 19, 179.

3. Schrad. sig. p. 78.

4. Hiem. Con. V. T. p. 169. ~~not~~

5. 1721 Schrad. sig. p. 80.

6. Sch. op. Min. p. 329.

15. Lakenad. Ofl. S. 203 ff.

3. Mich. N. O. B. 5, 7. Omnes. Duitb. 1, 26.

3, 10. Mich. O. B. 19, 179. 4. adm. Mite. 2: 12.

4. S. Nov. Trus. Dif. V. T. p. 1009 ff.

~~IV.~~
Annulla in L. Capell. in v. t. p. 55 d. ~~Forstmann~~

3. Kantel. spec. p. 46. Phil. d. II. d.

4. Lich. Bibl. II. 4, 725. Mich. o. B. 5, 145. - 19, 171.

6. Lich. Bibl. II. 4, 725. Mich. o. B. 19, 171.
Schwald. Gramma. p. 263.

Nov. Pott. Com. 2, 113.

13. Lich. Bibl. II. 4, 725.

14. Bibl. Bonn. 1. 3, p. 215. Gataker. advers. p. 623 ff.

15. Capell. in v. t. p. 603.

17. Sch. sp. min. p. 377. ad Def. d. II. p. 152. k.

18. Lich. Bibl. I. 5, 804. V. 6, 107 d. Mich. o. B. 5, 146.
Vandine opera p. 236 ff.

2. Lich. Bibl. II. 4, 726. Mich. o. B. 5, 147. Vandine opera.
p. 238 ff.

4. Lich. Bibl. II. 4, 726.

6.

Phil. Schner. ad Har. I. p. 55 k 34.

7. Lich. Bibl. II. 4, 727. Mich. o. B. 5, 148. - 19, 171.
Kantel. spec. p. 46. Phil. d. II. d.

11. Mich. o. B. 19, 172. Vandine opera p. 241 ff.

12. Lich. Bibl. II. 4, 726 III. 3, 564.

13. Sch. sp. min. p. 328. Mich. o. B. 19, 172. Velt. Com.
2, 510.

VI.

4. Lich. Bibl. VI. 2, 259. adm. Mich. 3: 102 ff.

5. Lich. Bibl. II. 4, 728. II. 3, 565. Mich. o. B. 5, 149.
I. 19, 172. Romie. dif. gen. p. 35. Hariga de Phil. d.
p. 264.

7. Lich. Bibl. II. 4, 726. - Mich. o. B. 19, 173.
Vandine opera p. 243 ff.

11. Lich. Bibl. I. 5, 805. Inled. I, p. 147. u. 8 II 157 ff.

הושע

א I

כבר יהוה אשר היה ה' הושע בן בארי ביום עזיה ויהם אחו יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: החלת דבר יהוה ביהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשה זנונים וילדו זנונים כי זנה חונה הארץ מאחרי יהוה: וילך ויקח את נמר בהרבלים ונתהר 3 וילד לו בן: ויאמר יהוה אליו לרא 4 שמו יורעץ כי עוד מקט ופקרתי את דמי וירעאל על בית הוא והשבתי 5 ממצלות בית ישראל: והיה ביום ההוא ושבתי את קשת ישראל בעקב 6 יורעץ: וההר עוד וילד בת ויאמר לזקרא שמה לא החמה כי לא אוסף עוד ארדם את בית ישראל כי נשא 7 אשה להם: ואת בית יהודה ארדם והושעתיס ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובכלחם: 8 בסוסים ובמרשים: והנמל את לא ערומה ההר ותלד בן: ויאמר לרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם:

ב 2

והיה כספר בני ישראל כחיל 2 חים אשר לא יסר ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם 3 ואמר להם בני אל חי: ונקבעו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחו ועלו מן הארץ כי 3 גזול יוב וירעאל: אמרו לאחיהם 4 עמי ולאו אחיהם רחמתי: ריבו באמנם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה סמניה 5 והנאומיה סבין שרירה: מן אפשימה ערמה והגזירה כיום הולדה ושמויה סרבר ושתייה 6 כארץ ציה והמתייה בעמא: ואת כניה לא ארדם כי בני זנונים התי: 7 כי זמה אמם הובישה הורדם כי אמרה אלכר אחי מאהבי נתני לחמו ומימי צמרו ומשתי שמני 8 וישקוי: לכן הגנו שך את ברךן בסקיהם וגרתי: אחי ניהו ונחובותיה

R 3

לא חמצא: ורדפה את מאהבתי 9 ולא תשיג אחם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אושי 2 הראשון כי טוב לו אז מעתה: והוא 3 לא ידעה כי אנכי נחתי לה הרגן ותחירוש והיצהר וכפף הרבתי לה 4 וזהב עשו לבקל: לכן אשוב ולקחתי 5 רגני בעתו ותירשי כמיעדו והצלתי צמרי ומשתי לכסות את ערותי: ועתה אנלר את נבלתי לעיני 6 מאהבתי ואיש לא יצלגה מורי: והשבתי כל משובה חנה חדשה 7 ושכחתי וכל מיעדתי: והשכחתי 8 נפנה ותאנה אשר אכרה אחריו המה לי אשר נתגלו מאהבי ושמתים 9 ליער ואכלתם תיח חדשה: ופקרתי עליה את ימי הבעלים אשר חקטק 10 להם והער נסה והליתיה ותלך אחרי סאהבתי ואחי שכחה נאם 11 יהוה: לכן תנה אנכי מסורה 12 והלכתיה הסרבר ודברתי על לבה: ונחתי לה את כרסיה משם ואת עמק 13 עבר לפתח חקיה ונתנת שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: והיה כיום ההוא נאם יהוה תכראו 14 אושי ולא תכראי לי עוד בעלי: והסרתו את שמות הבעלים מסורה 15 ולא יזכרו עוד בשמם: ונחתי להם 16 ביות כיום ההוא עם חית השדה ועסקות השמים ורמש הארמה וקשת 17 וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: וארשתיך לי 21 לעולם וארשתיך לי בצוק וכמשמט וכחמור ונחמתי וארשתיך 22 לי באמנה וירעת את יהוה: והיה 23 כיום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ: והארץ תענה את הרגן ואת התירוש 24 ואת הזיתיהם יענו את יורעאל: ותקחיה לי בארץ רחמתי את לא כת רחמי ואסרחי ללא עמי עמי אתה 25 והוא יאמר אלי:

ג 3

ויאמר יהוה אלי עוד לך ארב 2 אשה אהבת רע וסנאפת כאהבת יהוה אח בני ישראל והם פנים 4 אהים אחרים ואהבי אשישי ענבים: ואכרת לי בחמשה עשר כסף 5 וחרב שקרים ולחך שקרים: ואמר אליה: וכים רבים חשבו 3 לי לא

ג 3

Hoseas.

Variis locis prophetae locutiones ex Quadrato
Comme Barthol. colligit Opus. I. p. 179
Barthol. app. Crit. p. 1. 44. - Nova vatis Germania
a Ch. Gottl. Kühnöl. Lib. Bibl. II. 4. 726. col. 4. 6.

1077.
Variarum lect. eam in trinit. Curivill. Dif. p. 334. 44.
Variar lect. de testam. Ex. Lib. Bibl. VI. 5. 776. 44.
Lus ad criticam & philol. novam Hoseas recast.
on etate scripta fuerint, Ex. Bibl. VIII. 6. 1101. 44.

De conjugio Hoseas unum in seculo. Tras. v. T. 9. 38. 44.

2. Lib. Bibl. v. 6. 1078. - Quid. O. B. 19. 170. Lathes de
quelques points à voir. T. 2. p. 132. 44. Ex. Lib. III. p. 269.
2. Curivill. Dif. p. 397. de l'ancien. Lib. 4. 65. 44.

6. Quid. O. B. 19. 170.
7. Op. de. Tand. ad 2. & Tand. p. 44. 44.

II.

5. Curivill. Dif. p. 600.

Hosea
Hosea transl. from the Hebr. with notes by Scam.
el. ~~...~~ (Roffard) Bishop of Roddetar.
London. 1801. 4to. Hall. d. 2. Ex. Bl. 1807. N. 117.
Amst. with a sig. in Heb. Lond. Jos. Veldand
Tub. 4to. 1810.

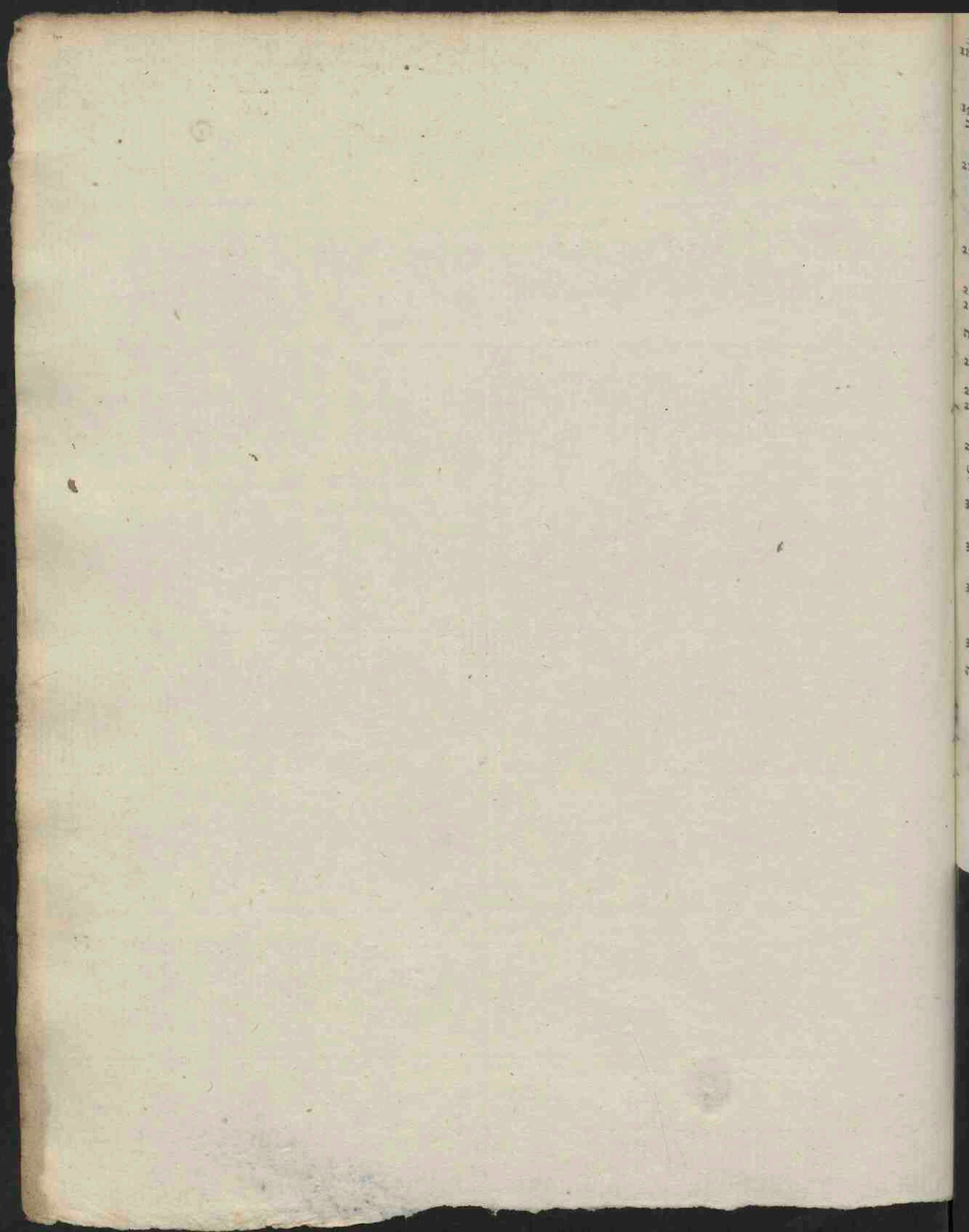
11. 111037 Lib. Bibl. v. 6. 1078.

17.
111037 Lecta car. t. Hal. Bult.

23824. Shult. ad Hier. I. p. 17.

1-4. Lathes de. O. B. 4. 74. 44. Capellin v. T. 7. 683.
5. Quid. O. B. 19. 170. de lathes de quelques points à voir.
T. 2. p. 132. Ex. Lib. III. p. 268. 44.

8. דרכה על דרכי דרכה Lib. Bibl. I. 5, 800. - Curivill.
Dif. p. 601.

מח 48

28 והיה בשבת אשר נר הגר אתו שכן
 חתנו נחלהו נאם אדני יהוה:
 א ואלה שמות השבטים מקצת
 צפונה אל יו דרך חתלון לבוא חמת
 חצר עינן נבול דמשק צפונה אל יו
 חמת והיו לו פאת קדים היסודן אחר:
 2 ועל נבול דן ספאת קדים עד פאת
 3 ומה אשר אחר: ועל נבול אלער ספאת
 קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחר:
 4 ועל נבול נפתלי ספאת קדימה עד
 5 פאת ימה מנשה אחר: ועל נבול מנשה
 ספאת קדימה עד פאת ימה אפרים
 6 אחר: ועל נבול אפרים ספאת קדים
 7 ועד פאת ימה ראובן אחר: ועל נבול
 ראובן ספאת קדים עד פאת ימה
 8 יהודה אחר: ועל נבול יהודה ספאת
 קדים עד פאת ימה יהודה חתומה:
 9 אשר חרבו חמשה ועשרים אלף
 רחב וארץ כאתר החלקים ספאת
 קדימה עד פאת ימה והיה המקדש
 בתוכה: חתומה אשר חרבו ליהודה
 10 ארץ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 אלפים: ולאלה חמיה חתומת הקדש
 לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
 וימה רחב עשרת אלפים וקדימה
 רחב עשרת אלפים: ונגבה ארץ חמשה
 ועשרים אלף והיה מקדש יהוה
 11 בתוכו: לכהנים המקדש סבני צדוק
 אשר שמרו משמרתו אשר לא העני
 בתענות בני ישראל כאשר העני הלויים:
 12 והיה להם תרומיהם מתרומת הארץ
 קדש קדשים: ונבול הלויים: והלויים
 13 לעמט נבול הכהנים חמשה ועשרים
 אלף ארץ ורחב עשרת אלפים כל
 ארץ חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 14 אלפים: ולא ימכרו ממנו ולא יסרו
 ולא יעבדו ראשית הארץ כי קדש
 15 ליהוה: וחמשה אלפים הנהדר
 ברחב על פני חמשה ועשרים אלף
 חל הואלעור למושב ולמגורו והיתה
 16 העיר בתוכה: ואלה סדוהיה פאת
 צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת נגב חמש מאות וארבעת
 אלפים ומפאת קדים חמש מאות
 וארבעת אלפים ופאת ימה חמש
 17 מאות וארבעת אלפים: והיה מגרש
 לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה
 חמשים ומאתים וקדימה חמשים
 ומאתים וימה חמשים ומאתים:

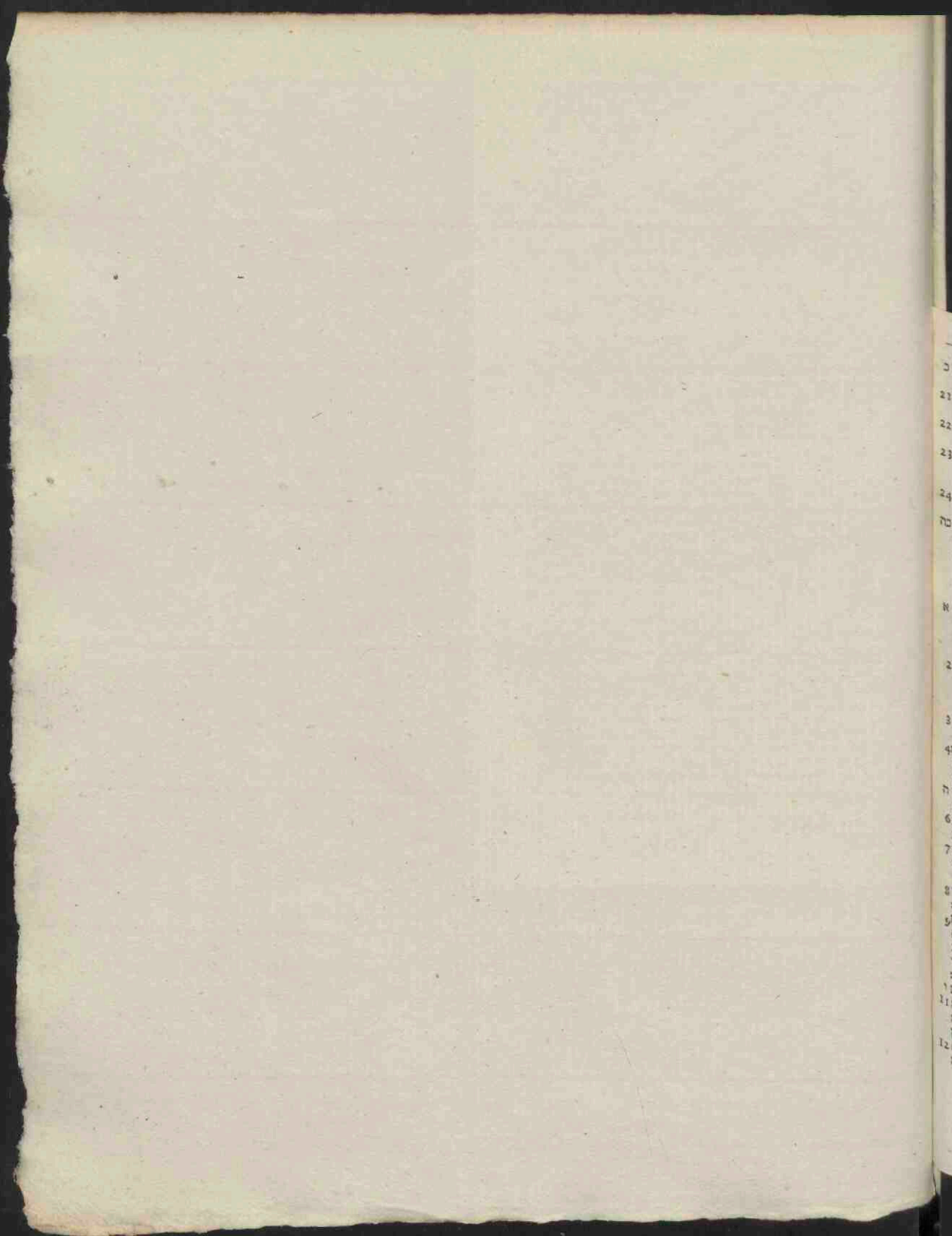
והנהדר בארץ לעמט חתומת הקדש
 עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים
 וימה והיה לעמט חתומת הקדש
 והיה הבואה להם לעבדו העיר:
 והעבד העיר ועבדוהו מכל שבטי
 ישראל: כל חתומת חמשה ועשרים
 אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית
 חרבו את חתומת הקדש אל אחת
 העיר: והנהדר לנשיא מזה ומה
 21 לחתומת הקדש ולאחות העיר 4 פני
 חמשה ועשרים אלף חתומה עד נבול
 קדימה וימה על פני חמשה ועשרים
 אלף על נבול ימה לעמט חלקים
 לנשיא והיה חתומת הקדש ומקדש
 הבית בתוכה: ומאחות הלויים
 22 מאחות העיר בתוך אשר לנשיא והיה
 בין נבול יהודה ובין נבול בנימן
 לנשיא יהיה: ויהר השבטים ספאת
 קדימה עד פאת ימה בנימן אחר: ועל
 24 נבול בנימן ספאת קדימה עד פאת
 ימה שמעון אחר: ועל נבול שמעון
 ספאת קדימה עד פאת ימה יששכר
 26 אחר: ועל נבול יששכר ספאת
 קדימה עד פאת ימה זבולן אחר:
 ועל נבול זבולן ספאת קדימה עד
 27 פאת ימה נדאח: ועל נבול נדאל
 פאת נגב חמשה ויהיה נבול חתומת
 28 חתומת קדש נחלה על הים הגדול:
 וארץ הארץ אשר תפילו סנהדרין
 29 לשבטי ישראל ואלה סחלקתם נאם
 אדני יהוה: ואלה חתומת העיר
 ספאת צפון חמש מאות וארבעת
 אלפים סדה: ושערי העיר על שמות
 31 שבטי ישראל שערים שלושה צפונה
 שער ראובן אחר שער יהודה אחר
 שער לוי אחר: ואל פאת קדימה
 32 חמש מאות וארבעת אלפים ושערים
 שלשה ושער זיסק אחר שער בנימן
 אחר שער דן אחר: ופאת נגבה
 33 חמש מאות וארבעת אלפים סדה
 ושערים שלשה שער שמעון אחר
 שער יששכר אחר שער זבולן אחר:
 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים
 34 שערים שלשה שער נדאח שער
 אשר אחר שער נפתלי אחר: סביל
 שמנה עשר אלף ושם העיר
 מיום יהוה שמרה:

חוק

ליהוה נפתח לו את השער המגיד
 קדום ועשה את עולמו ואת שלמו
 כאשר ועשה ביום השבת ויצא וסגר
 13 את השער אחרי צאתו וכשכ בני
 שנתו המים תעשה עולה ליום ליהוה
 14 בכקר בכקר תעשה אתו ומנהה
 תעשה עליו בכקר בכקר ששיתחאמיה
 ושמן שלישיח הדון לים את הסלת
 15 מנתה ליהוה חקת עולם חסדו ועשו
 את הכבש ואת המנחה ואת השמן
 16 בכקר בכקר עולת חסדו : כה אמר
 אדני יהוה כי יתן הנשיא מנחה לאיש
 סבניו בחמרו הוא לבניו החזיר
 17 אחרתם הוא בנחלה : ובי יתן מנחה
 מנחלו לאחר מקביו והיה לו עד
 שנה הררור ושבת לנשיא אך נחלתו
 18 כנו להם תהיה : ולא יקח הנשיא
 מנחלו העם להנחם מאחוזם
 מאחוזו ונתחל אחבנו למען אשר לא
 19 יפצו עמי איש מאחוזו : ויבאני
 בסבוא אשר על כהף השער אל
 הלשכת הקדש אל הכתנים הפנת
 צמנה והנה שם מקום בויכתם ימה :
 כ ויאמר אלו זה המקום אשר יבשלו
 שם הכתנים את האשם ואת החממת
 אשר ואפואת המנה לבלתי הוציא
 4 החצר החיצונה לקדש את העם :
 21 ויציאני 4 החצר החיצונה ויעברני
 אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר
 במקצע החצר חצר במקצע החצר :
 22 בארבעת מקצועות החצר חצרות
 קשרות ארבעים ארך ושלושים רחב
 23 סרה אחת לארבעתם מהקצועות :
 ושור סביב בהם סביב לארבעתם
 וטבשלות עשוי פתחן חצרות
 24 סביב : ויאמר 4 יאה בית המבשלים
 אשר יבשלו שם משרתי הבית את
 זבח העם :

47 כ"ז

ויעברני מי סתנים : וימר אלה 7
 נחרי אשר לא אוכל לעבר כי
 נאו המים מי שחו נהי אשר לא
 6 ועבר : ויאמר אלו הראית בני
 אים ויולכני וישבני על שפת
 7 הנחל : בשובני והנה אר
 שפת הנחל עין רב מאד מזה ומה :
 8 ויאמר אלו המים האלה וצאסיאל
 הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה
 ובאו הימה אל הימר המוצאים
 9 ונרמאו המים : והיה כל נפש היה
 אשר ישראל אל כל אשר יבוא שם
 נחלים ויהי והיה הנחל רבה מאד
 כי באו שמה המים האלה וירמאו
 10 וחי כל אשר יבוא שמה הנחל : והיה 1
 ועברו עליו חונים מעין גדי ועד עין
 2 עולם מששוח לתרמים והיו למינה
 תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה
 3 מאד : בצאחו ונבאו ולא ורמאו 11
 למלח נתנו : ועל הנחל יעלה על 12
 שפתו פזר ומורו כל עין למכל לא
 יבול : עלהו ולא יחס פרוי לחרשו
 13 ויבנר כי מיסו מן המקדש הרח
 וצאים והיו פרוי למאכל ועלתו
 14 לתרפור : כרד אמר ארני יהוה 13
 נה נכר אשר חתנחלו את הארץ
 לשני עשר שבטי ישראל וסף
 15 חבלים : ונתחם אותה איש כאחיו 14
 אשר נשאתי ארדו לחתה לאבתים
 16 ונפלה הארץ הזאת להם בנחלרז :
 17 והנה נבול הארץ לפארז צמנה מן 10
 הים הגדול הרדך חתלן לכחא
 18 צודרז : המט ברוחה סברים אשר 16
 בין נבול דמשק ובין נבול המט חצר
 החיכון אשר אל נבול חורן : והיה 17
 נבול מן הים חצר עינון נבול דמשק
 18 וצפון צמנה ונבול המט ואת פאת
 ארץ ישראל הירדן סנכר על הים
 הקדמוני חסרו ואת פאת קדימרי :
 19 ופאת נגב חיסנו חסמר עד מי 19
 מריבות קדש נחלה 4 היסהגול ואת
 20 פאת חיסנה נגבה : ופאת ים הים 3
 הגדול מנבול עד נכח לבוא המט ואת
 21 פאת ים : והלקקם אתהארץ הזאת
 22 לכס לשכפוי ושראוהוה הפלו אחת
 בנחלה לכס ולהגרים הנתיים בחוככם
 אשר הולדו בנים בחוככם והיו לכס
 באורה בכני ישראל אתכם ופלו
 בנחלה בחוך שכני ישראל :
 ה ב והיה :

3

21

22

23

24

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

4 המקרש קרש קרשים : קרש מו
 הארץ הוא לכתנים משרתי המקרש
 יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה
 להם מקום לבתים ומקורש
 ה למקריש : והמשה ועשרים אלה ארץ
 ונעשה אלפים רחב והיה ללוים
 משרתי הכית להם לאחזה עשרים
 6 לשכר : ואהזו העיר תהנו חמשת
 אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים
 7 אף לעמם תרובת הקרש לכל בירת
 7 ישחאל יהיה : ומנשיא מזה נמזה
 לתרומת הקרש ולאחזה העיר 4 פני
 תרומת הקרש ואל פני אחזה העיר
 מפאת ים יסר ומפאת קרמר
 קרמר וארץ לעמם אחר החלקים
 מגורל ים אל גמול קרמר :
 8 לארץ יהיה לו לאחזה בישאר
 ולא ונו עור נשיא את עמי הארץ
 ותנו לבית ישראל לשבטיהם :
 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם
 נשיאי ישראל חכם ושר הטירו
 ומשפט וצדקה עשו הריפנו נרשעים
 מעל עמי נאם אדני יהוה :
 10 מאוני צדק ואיפת צדק וכת צדק
 11 והי לכם : האיפה והברת
 תכן אחי יהיה לשאת מעשר
 החמר הבת ועשירי החמר האיפה
 12 אל החמר יהיה מתכנן : והשקל
 עשרים נה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל
 13 המנה יהיה לכם : ואת התרומה
 אשר תריבוי ישירי האיפה מחמר
 החמרים וששיתם האיפה מחמר
 14 השערים : ותק השמן הבת השמן
 מעשר הבת מן הכר עשרה הבחיים
 15 הכר כי עשרת הבחיים הכר : ושה
 אחת מן הזאנן מן המאחים מבשוק
 ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
 לכפר עליהם נאם אדני יהוה :
 16 כל תעם הארץ יהיו ארל התרומה
 17 היאח לנשיא בישאר : ועל
 הנשיא יהיה העולות והמנחה
 והנסך בתנים ובהדשים ובשבחות
 בכל מעדיו בית ישראל הוא יעשה
 את החטאות ואת המנחה ואת העולה
 ואת השלמים לכפר בער בית ישראל :
 18 כה אמר אדני יהוה בראשון
 באחר לחיש תקח פר בן בקר
 19 חמוס והמאת את המקרש : ולקח
 התקן מרם המנחה ותנו אל מוזה
 הביתוי ארבע מנות העולה למנחה
 ליהוה

ועל מוזה שער החצר הפנימית :
 וכן תעשה בשבעה בחרש מאיש
 2 שנה ומפתי וכפרתם את הכית :
 21 כראשון בארבעה עשר יום לחרש
 יהיה לכם המסח הג שבעת ימים
 22 מצות יאמר : ועשה הנשיא ביום
 החוא כקדו וכעד כל עם הארץ פר
 23 חמאת : ושבעת ימי רח יעשה
 עולה ליהוה ישבעת פרים ושבעת
 אילים חמישם ליום שבעת הימים
 24 וחמאת שער ענים ליום : ומנחה
 איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן
 חין לאיפה : בשביעי בחמשה
 עשר יום לחרש בהן יעשה כאלה
 שבעת הימים כחמאת כאלה
 וכמנחה וכשמן :

מה 46

כה אמר אדני יהוה שער החצר
 הפנימית המנה קרש יהיה סגור
 ששתי ימי המעשה וביום
 חשבת יפתח וביום החריש יפתח :
 2 ובא הנשיא דרך אולם השער
 פתוח ועמד על מוזה השער
 ועשו הכתנים את עולתו ואת שלמו
 והשתחוה על ספח השער ויבא
 והשער לא יסגר עד הקרב והשתחוה
 עם הארץ פתח השער הוא
 בשכתות ובחדשים לפני יהוה והעולה
 אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום
 השבת ששה כבשים חמישים
 ואיל חמין : ומנחה איפה
 לאיל ולכבשים מנחה מתת
 ידו ושמן חין לאיפה : וביום
 החריש פר בן בקר חמוסם וששת
 כבשים ואיל חמין יהיו : ואיפה
 לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה
 ולכבשים כאשר חשני ידו ושמן חין
 לאיפה : ובבוא הנשיא יבא :
 אולם השער יבוא ובכרשו יבא :
 ובבוא עם הארץ לפני יהוה כמקודש
 הבא דרך שער צפון לחשתות ואל
 דרך שער נגב והבא דרך שער נגב
 יבא דרך שער צפונה לא ישוב דרך
 השער אשר בא בו כי נחתו יבא :
 והנשיא בתום כבואם יבוא ובצאתם
 יבא : ובהגים ובמקודש יהיה
 המנחה איפה לפר ואיפה
 לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן
 חין לאיפה : וכי יעשה הנשיא
 נגבה עלה או שלמים נדבה
 ליהוה

27 המוכח ומתורו אתו ומלאו ירו: ויכלן את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכתנים על המוכח את עולותיהם ואת שלמיכם ורצאתי אחכם נאם ארני יהוה:

44 מד

א וישב אתו ררך שערי המקדש החיצון המנה קדים והוא מגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה - מגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה יהוה ישראל בא בו והיה מגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אולם השער 4 ויבאו ומדרגו יצאו: ויבואני דרך שער הצפון 4 פני הבית ואראה והנה קלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל 5 פני: ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעניןך ובאונך שמע את כל אשר אני מדבר אהך לכל חקיה בית יהוה ולכל חורתו ושמת לבך למנוה הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמרת 4 סרי אלבות ישראל כה אמר ארני יהוה רב לכם סכל העובדים 7 בית ישראל: בהביאכם בני נכר קרלי לב וקרלי בשר להיורת במקדשי להללו את ביתי בחקירובם את לחמי הלב וסויפוט את ברחי 4 כל קרשי והשימון לשכרי משמרת 8 ועונתיכם: ולא שמהם משמרת 9 במקדש לכם: כה אמר ארני יהוה כל בן נכר קרל לב וקרל בשר לא יבוא 4 מקדשי לכל בן נכר אשר ירחוק בני ישראל: כי אם קלוים אשר רחוק מעלי בתענות ישראל אשר תען מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: 10 והיו במקדשי משרחם מקרוח ארני שערי הבית ומרחוב אחת הבית המה ישחשו את העלה ואת הובח לעם 11 והמה יעמרו לפנים לשרחם: וען אשר ושרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ודי עליהם נאם ארני יהוה: 12 ונשאו עונם: ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשח על כל קרשי 4 קרשי הקדשים ונשאו כלמסם ורועותם אשר עשו: 13 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדיו ולכל אשר יעשה בו: 14 שבו את משמרת מקדשי בתענות בני ישראל מעלי מה יקרבו 4 לשרחני ועמרו לפני להקריב לו הלב ורם R

נאם ארני יהוה: המה יבאו אל 26 מקדשי והמה יקרבו ארני שלחני לשרחני ושפרו את משמרת: והיה 27 כבואם 4 שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ולבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרחם בשערי החצר הפנימית וכיחתי: פארי פשתים יהיו על ראשם 28 ומכסי פשתים יהיו על סגניהם לא יחגרו ביוע: ובצאתם אל החצר 29 החיצונה 4 החצר החיצונה 4 הנס יפשוטו ארני כנדיהם אשר המד מקדש ולבשו כנדים אחרים ולא יקדשו את הנס כנדיהם: וראשם כ 3 לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסם וכסמו ארני ראשיהם: 21 ויון לא ושתו כל כהן כבואם 4 החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא יקחו 22 להם לנשים כי אם בתולת מורע בית ישראל והאלכנה אשר תתה אלכנה סכתן יקחו: ואת עמי ורו בני קרש 23 לחל ובין טסא לשהר ויודעם: ועל 24 רוב המה יעמרו לשפט כמשפטי ושפשוו ואת חורתו ואת חקתי בכל מוקרי ישחיו ואת שבתותי וקרשו: 25 לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יסמא: ואחרי 26 שמתו שבעת ימים וספרו לו: וכיום 27 כבאו אל המקדש אל החצר הפנימית לשרח בקרש יקרבו חמאתו נאם 28 ארני יהוה: והנחה להם לנחלה אני אני אחזקה: המנה והחמאתו והאשם 29 המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: וראשית כל בכורו כל וכל 30 חרופת כל סכל חרופתיכם לכהנים יהיה וראשית עריסתיכם חתנו לכהן להגות ברכה אל בתך: כל נבלה 31 וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים: 45 מה

ובחפילכם את הארץ בנחלה 4 חריבו חרופת ליתוה קרש מן הארץ ארד חמשה ועשרים 4 ארך ורחב עשרה 4 קרש הוא בכל גבולה סביב: יהיה סוה אל הקרש חמש מאות וחמשים מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: וכן 5 המדה האוחזתו ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים וכו יהיה המקדש 11

XLIV.

S. R. Mich. O. S. 2. 53.

19. Mich. L. S. 57.

43.

7.

7175 Onauloa, Onisc. dip. No. 5: 219/19.

אח שם קדשי בהוקעות אשר עשו
 ואכל אותם באפי : עתה ורחוקי
 את נזותם ופגרו מלכותם סמני
 ושכנתו כחובם לעולם : אתה
 בן אדם חנף את בית ישראל את
 הבית ויכלמו טענותיהם ומרדו את
 חכנתו : ואם נכלמו מכל אשר
 עשו צרות הגבור והכזבה ומוצאו
 ומוכאבו וכל צורתו ואת כל חקתו
 וכל צורתו וכל חורתו הוריע אותם
 וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו
 ואת כל חקתיו ויעשו אותם : ואת
 חורת הבית על ראש ההר כל נבלו
 סביב סביב קריש קרישים הנה ואת
 חורת הבית : ואלה מרות המזבח
 באמות אמה אמה ושפתו וחוק האמה
 ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב
 ורת האחד וזה גב המזבח : ומחיק
 הארץ על העזרה התחתונה שיהיה
 אמורת ורחב אמה אחת ומקשתה
 הקשתה עיר העזרה הגדולה ארבע
 אמות ורחב האמה : וזה הארץ
 ארבע אמות ומהאראל ולמעלה
 הקרנות ארבע : והאראל שתיים
 עשרה ארך בעתים עשרה רחב רבוע
 אל ארבעת רבועי : והעזרה ארבע
 עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל
 ארבעת רבועיה והגבול סביב אותה
 חצו האמה והחזיק לה אמה סביב
 ומעלתה פנות קרים : ויאמר אלו
 בן אדם כה אמר ארני יהוה אלה
 חקת המזבח ביום העשותו להעלות
 עליו עולה ולזרק עליו דם : ונתתה
 אל הכתנים הללו אשר הם מונע
 צדק הקרבים אלי נאם ארני ותה
 לשרתני פר בן בקר לחמאת :
 ולקחת מרסו ונתתה על ארבע
 קרנותיו ואר ארבע פנות העזרה
 ואל הגבול סביב וחשאת אותו
 וכפרתהו : ולקחת את הפר החמאת
 ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש :
 וביום השני תקריב שעיר עזים :
 תביש לחמאת וחמאו את המזבח
 כאשר חמאו בפר : במלותך חמאו
 תקריב פר בן בקר חמים ואילן
 הצאן חמיס : והקרבתם לפני יתה
 וחשילכו בהגנים עליהם : שבעת
 והקלו אותם עלה ליהוה : שבעת
 ימים תעשה שעיר חמאת ליום ופר
 כן בקר ואילן מן הצאן חמיס
 יעשו : שבעת ימים וכמרו את
 המזבח

כן רחבו וכל מוצאיהו וכמשפתיהו
 12 וכפתיהו : וכפתו הלישנות
 אשר דרך הדרום פתח בראש דרך
 דרך כפני הגררת הינה דרך הקרים
 13 ככואן : ויאמר אלי לשבות הצפון
 לשבות הדרום אשר אל פני הגזרה
 הנה לשכות הקדשי אשר יאכלו שם
 ההגנים אשר קרובים ליהוה קדשי
 הקדשים שביהוה קדשי הקדשים
 והמנחה והחמאת והאשככי המקום
 14 קדש : ככאם הכהנים ולא יצאו
 מהקדש ה החצר המצודה ושם
 יגורו בנייהם אשר ישרחו בהן כי
 קדש הנה ולבשו בגדים אחרים
 15 וקרבו אל אשר לעם : וכלה את
 מרות הבית הפנימי והוציאני דרך
 השער אשר פניו דרך הקדש ומרדו
 16 סביב סביב : סוד רוח הקרים
 בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה
 17 המדה סביב : סוד רוח הצפון
 חמש אמות קנים בקנה המדה סביב :
 18 את רוח הדרום סוד חמש מאות
 19 קנים בקנה המדה : סבב אל רוח
 הים סוד חמש מאות קנים בקנה
 20 המדה : לארבע ותחת מרדו חומה
 לו סביב סביב ארך חמש מאות
 ורחב חמש מאות להבדיל בין
 הקדש לחל :

33 43

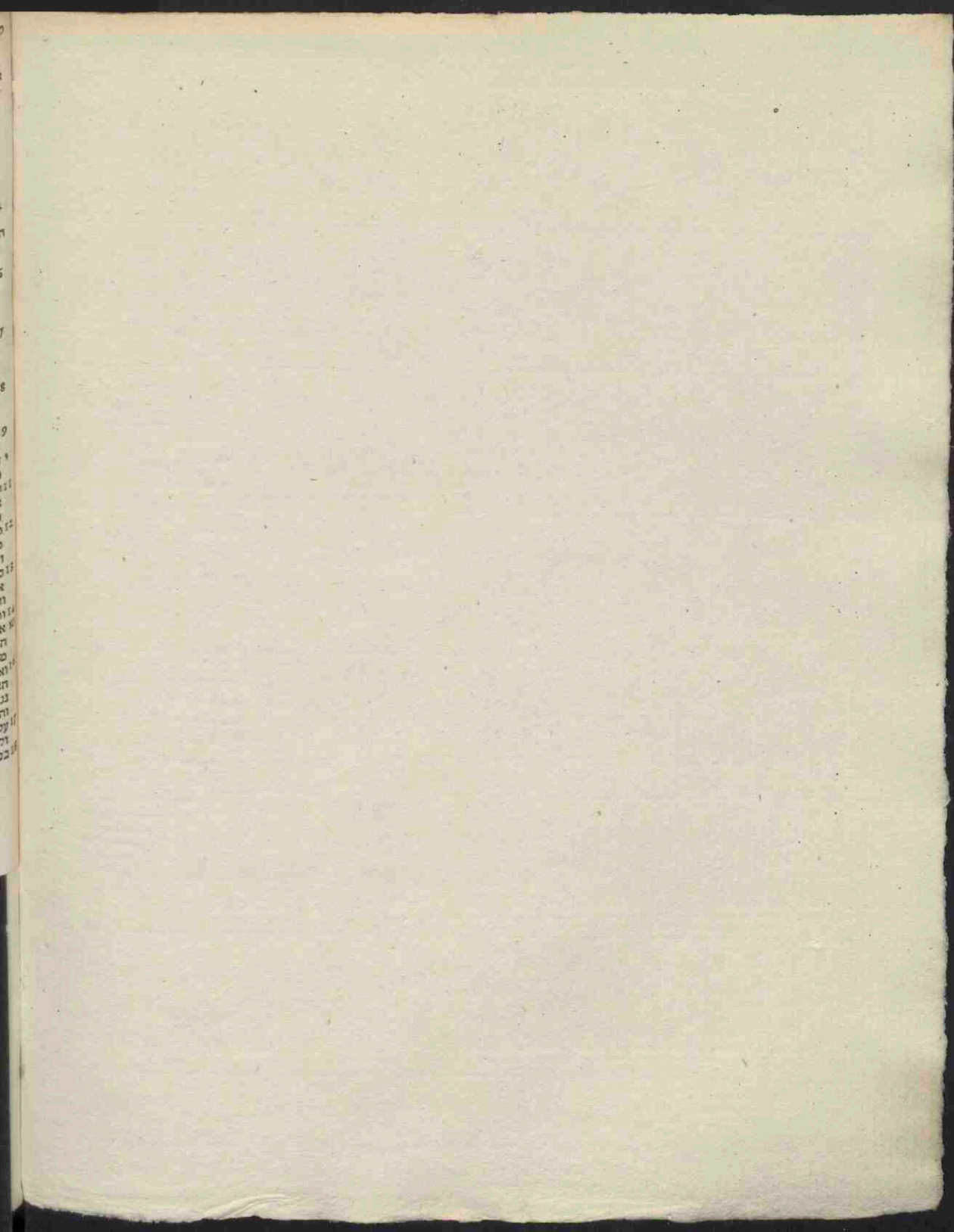
א ויולכני השער שער אשר פנה
 2 דרך הקרים : והנה כבוד אלהי
 ישראל בא סוד הקרים וקולו
 כקול מים רבים והארץ האורה
 3 מכברו : וכמראה המראה אשר
 ראיתי כמראה אשר ראיתי ככוא
 לשחת את העיר ומראות כמראה
 אשר ראיתי אל נהר כבר ואמל אל
 4 פני : וכבוד יהוה בא אל הבית
 ודרך שער אשר פניו דרך הקרים :
 ה והיאני רוח והכאני אל החצר
 הפנימי והנה כרא כבוד יהוה הבית :
 6 והיאשע סרבר אלי כהבית ואישיה
 7 עמר אצלו : ויאמר אלי בן אדם
 את מקום כסאו ואת מקום כפרת
 הגול אשר אשכן שם בתוך בני
 ישראל לעולם ולא ישמאו עוד בית
 ישראל שם קדשי המה ומלכותם
 בנותרם ובפגרו מלכותם כמותם :
 8 כהתחמאת סמי ומוחיתם אצל
 מוחתי והקיר בניו וכניהם ושמאו

41 מא

ויבאני אל התיכל וימר ארץ
 האילים שש אמרת רחב מסוּש
 2 אמות רחב מסוּר רחב האהל ורחב
 הפתח עשר אמות וכחפורת הפתח
 חמש אמות מסוּ וחמש אמות מסוּ
 וימר ארכו ארבעים אמה ורחב
 3 עשרים אמה ובה לפנימה וימר
 איל הפתח שתים אמות והפתח שש
 אמות ורחב הפתח שבע אמות
 4 וימר את ארכו עשרים אמה ורחב
 עשרים אמה אל פני התיכל ויאמר
 ה אלו זה קרש הקרשים וימר קר
 הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע
 אמות סביב אמות לבית סביב
 6 והצלעות צלע 4 צלע שלוש ושלשים
 פעמים ובאורך בקיר אשר לבית
 לצלעות סביב סביב להיות אחוּס
 ולא יהיו אחוּסים בקיר הבית
 7 והחברה ונסברה למעלות למעלה
 לצלעות כי מוסב הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב
 לבית למעלה וכן החתונה יעלה
 8 על העלונה לחתונה וראיתי
 לבית נבה סביב סביב מישורה
 הצלעות מלו הקרש שש אמות
 9 אצילות רחב הקיר אשר לצלע
 4 החוץ חמש אמות ואשר מנה ביה
 רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
 10 סביב ופתח הצלע למנה פתח
 אתר דרך הצפון ופתח אתר לדרום
 ורחב מקום הפנה חמש אמות סביב
 11 סביב והבנין אשר אל פני הגנה
 פאת ורך הים רחב שבעים אמה
 12 וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב
 את הבית ארך מאה והגזרה
 והבניה וקירותיה ארך מאה אמה
 13 והרחב מני הבית והגזרה לקדים מאה
 אמה וימר ארך הבנין ארץ פני
 הגזרה אשר על אחיה ואחוקיה
 14 מסוּ ומסוּ מאה אמה והתיכל הפנימי
 15 והאילני התצר הספס והחלונות
 האשמות והארוקים סביב לשלשתם
 16 בני רסף שחף עץ סביב סביב
 והאריך עץ החלונות והחלונות מסכות
 17 על מער הפתח ועץ הבית הפנימי
 18 והחוק ואל כל הקיר סביב סביב
 19 ובנימי ובחיצון בורות ועשו

42 מב

ויצוּאני 4 החצר החיצונה הדרך
 8 דרך הצפון ויבאני 4 הלשכה אשר
 נגד הגזרה ואשר נגד הבנין ארץ
 הצפון אל פני ארך אמות המאה
 2 פתח הצפון והרחב חמשים אמות
 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי
 3 ונגד הצפון אשר לחצר החיצונה
 אתיק אל פני אתיק בשלשים
 4 ולפני הלשכה מהלך עשר אמות
 רחב 4 הפנימית דרך אמה אחת
 ופתחיהם לצפון והלשכה ה
 העליונה קצרות כי וכלו ארוקים
 מהנה בהתחנתה ומהיכונות בנין
 5 כי משלוש הנה ואין להן עמודים
 6 בעמודי החצרות על כן נאצל
 מהתחנות ומתחככות מהארץ
 7 ונגד אשר לחוץ לעמדת הלשכה
 ארך החצר החיצונה 4 פני הלשכה
 8 הלשכות אשר לחצר החיצונה
 חמשים אמה והגזרה על פני התיכל
 9 טאה אמה ומתחזה לשכות האלה
 התצטר ברחב נד החצר דרך
 10 הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין
 לשכות ודרך לפנייהם כמאה 11
 הלשכות אשר דרך הצפון כארבע
 12 כן

22. Christ. Inst. 2: 119.

20. Christ. Inst. 2: 119.

ונמיה אחת לאילם מפת ומסו :
 1 וימד אר רחב פתח השער עשר אמות
 2 ארך השעיר שלושי עשרה אמות ויבול
 לפני החאית אמה אחת ואמה אחת
 גבול פמה והאיש אמות מסו ויש
 13 אמות מסו : ויסד את השער כנג
 התא לנו רחב עשרים וחמש אמות
 14 פתח נגר פתח : ויקש את אילים
 ששים אמה ואל איל החצר השעה
 15 סביב סביב : ויעל : מני השעה
 היאחזן על לפני אם השעיר המנימו
 16 חמישים אמה : והלונת אשמות
 אל החאים ואל אליהם : לפניהם
 לשער סביב סביב וכן לאמות
 והלונת סביב סביב לפנייה ואר
 17 איל חמרים : ויבואני אל החצר
 החיצונה והנה לשבת ורצה עשו
 לחצר סביב סביב שלשים לשבת
 18 ו הרצפה : והרצפה אל כהף
 השערים לעמק ארך השערים הרצפה
 19 החחונה : ויסד רחב מלפני השער
 החחונה לפני החצר הפנימי כחון
 כ מאה אמה הקדים והצפון : והשער
 אשר מניו ררך הצפון לחצר החיצונה
 21 מרד ארכו ורחבו : והאו ואלכו היר
 מפרושלשה מסו ואילו ואלכו היר
 כבדת השער הראשון חמישים אמה
 ארכו ורחב חמש ועשרים באמה :
 22 והלונתו ואילמו וחמרו כבדת השער
 אשר מניו ררך הקדים וכמעלות
 שבע ועלו כו ואילמו לפנייה :
 23 ושער לחצר הפנימי נגר השער לצפון
 ולקדים ויסד משער אל שער מאה
 24 אמה : ויולכני דרך הדרום והגיר
 שער דרך הדרום ויסד אילו ואילמו
 25 כה כמורה האה : והלונתם לו ולאילמו
 סביב סביב כהלונת האלה חמישים
 אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה :
 26 ומעלות שבע עלו ואלמו
 לפנייהם ויבואני : ושער לחצר הפנימי
 27 מסו אל אילו : ושער לחצר הפנימי
 דרך הדרום ויסד משער אל השער
 28 דרך הדרום כמא אמות : ויבואני
 אל חצר הפנימי בשער הדרום ויסד
 את השער הדרום כמורת האלה :
 29 והאו ואלו ואלמו כמורת האלה
 והלונתו לו ולאילמו סביב סביב
 30 חמישים אמה ארך ורחב עשרים
 אמה אמות : ואלמות סביב סביב
 ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש
 31 אמות : ואילמו אל חצר החיצונה

ותמרים אל אילו ומעלות שמונה
 מעלו : ויבואני אל החצר הפנימי
 32 דרך הקדים ויסד את השער כמורת
 האלה : והאו ואילו ואלכו כמורת
 33 האלה והלונתו לו ולאילמו סביב
 סביב ארך חמישים אמה ורחב חמש
 34 ועשרים אמה : ואלמו לחצר
 החיצונה ותמרים אילו מסו ומסו
 ושמונה מעלות מעלו : ויבואני אל
 שער הצפון ויסד כמורת האלה :
 35 תאו אילו ואלמו והלונתו לו סביב
 סביב ארך חמישים אמה ורחב חמש
 36 ועשרים אמה : ואלו לחצר
 החיצונה ותמרים אילו מסו ומסו
 37 ושמונה מעלות מעלו : וישכר
 ופתח באילום השערים שם וירחו
 38 את העלה : ובאלם השער שנים
 שלחנת מסו ושנים שלחנת מסו
 39 לחדש אלהים העלה והחמרת
 והאיש : ואל הכהן מחוזה לעלת
 40 לפתח השער הצפונה שנים שלחנת
 ואר הכהן האחרת אשר לאים
 41 השער שנים שלחנת : וארבעה
 שלחנת מסו וארבע שלחנת מסו
 42 לכהף השער שמונה שלחנת איהם
 ישחמו : וארבעה שלחנת לעלה
 43 אכני נזית ארך אמה אחת וחצי ורחב
 אמה אחת וחצי ונגרה אמה אחת
 44 אלהים ויגורו ארבע הכלים אשר
 וישחמו את העולה כם והנה :
 45 והשפתים שמה אחר מוכנים כבית
 סביב סביב ואר השלחנות כשר
 46 הקרבן : וסחנות לשער הפנימי
 לשכת שרים בחצר הפנימי אשר
 47 כהף שער הצפון לפנייה דרך הדרום
 אחר אל כהף שער הקדים מניו ררך
 48 הצפון : ויבד אלי זה הלשכרמה
 אשר מניו ררך הדרום לכהנים
 49 שמוי משמרת הבית : והלשכרמה
 אשר מניו ררך הצפון לכהנים שמוי
 50 משמרת המזבח המזבח בני צדוק
 הקרבים מכני לו : והוא לשמרת
 51 ויסד את החצר ארך מאה אמה ורחב
 מאה אמה מרבעת והמזבח לפני
 52 הבית : ויבואני אל אלם הבית ויסד
 אל אם חמש אמות מסו וחמש
 53 אמות מסו ורחב השער שלש אמות
 מסו ושליש אמות מסו : ארך האלם
 54 עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה
 ובמעלות אשר יעלו אליו ועמרים
 אל האילום אחר כמה ואחר מסו :
 ויבואני

כל כנף וזרוע השדה נתחון לאמלה:
 ה על פני השדה: המול כי אני דברהי
 6 נאם אדני יהוה: ושלחהני אש
 כמזג וכישברי האיים לבטח וידעו
 7 כי אני יהוה: ואת שם קרשיו
 אודיע בחוף קמי ישראל ולא אהר
 את שם קרשיו עוד וידעו הגוים כי
 8 אני יהוה קרוש בישראל: הנה
 באה גזיזתה נאם אדני יהוה הוא
 9 היום אשר הכרתי: ויצאו ישבי
 ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק
 ומנזרונה בקשת ובחצים ובסקל יר
 וברמח ובקרו בהם אש שבקע שנים:
 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא
 יחשבו מן היערים כי בינשק יבערו
 אש ושללו את שללולם ובוזו את
 11 בנותם נאם אדני יהוה: והיה
 ביום ההוא אתן לזוג מקום שם קבר
 בישראל כי העברים קימת הים
 והסמח היא את העבריים וקברו שם
 את גזיזתה כל המנה וקראו נזיר
 12 המון גז: וקברום בירת ישראל
 למען מהר את הארץ שבעה חרשים:
 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם
 14 יום הכבוד נאם אדני יהוה: ואנשו
 תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים
 את העבריים את הנחתיים עלי פני
 15 הארץ למהרה מקצה שבעה חרשים
 ויקרו: ועברו העברים בארץ
 והארה ענב אדם וכנה אצלו ציון ער
 16 לברו אחו המקברים אל גיא המון
 17 אדני יהוה אמר לעמור כל מנה ולכל
 חית השדה הקבצו ובאו האספו
 סכבי על זבחי אשר אני זבח לבם
 18 וזבח גזול על הרי ישראל ואכלתם
 בשר ושתיכם דם: בשר גבורים
 תאכלו דם נשאו הארץ תשהו
 19 אילים כרים ועתודים פרס מרואי
 ושתיתם דם ואכלתם חלב לשבעה
 20 ובחתי לבם: ושפכתם על שלחתי
 סוף ורכב נבור ומל איש מלחמה
 21 נאם אדני יהוה: ונתתי את
 כבדו כגוים וראו כל הגוים את
 משפטי אשר עשיתי ואת ירי אשר
 22 שפתי בהם: וידעו בית ישראל
 כי אני יהוה אלהיהם מן היום
 23 ההוא והלאה: וידעו הגוים כי
 בעינים גלו בירת ישראל עלי אשר

40 מ

בעשרים וחמש שנה ללחחתי א
 בראש השנה בעשור לחדש בארבע
 עשרה שנה אחר אשר הכתיר העיר
 בעצם חוים הזה היתה עלי יד יהוה
 2 ויבא אחי שמה: במראות איהם
 הכואני א ארץ ישראל וניתני אל
 3 הר נבה מאד ועליו כסננת עיר
 מנגב: ויביא אחי שמה והגיר
 4 איש מיהו כמראה נמשח ופתיר
 משחם בידו וקנה המרה והוא עמר
 5 בשער: וידבר אלי האיש כן אדם
 לכך לכל אשר אני מראה אהך כי
 למען הראותיך: הבאתה הנה הגר
 6 ונהגה הופה סחוף לבית סביב סביב ה
 באמה ומשח יומר את רחב הבנין
 קנה אהר וקומה קנה אהר: ויבאו
 7 אר שער אשר מנין הרך הקימתי
 ויעל במעלתו ויסר ארץ סף השער
 8 אהר רחב: וחחא כנה אהר אהך
 וקנה אהר רחב וכן החאים המש
 9 אמות וסף השער מאצל אויב השער
 סחכות קנה אהר: ויסר את אלם
 10 אס השער שמה אמות ואילו שתיים
 11 השער ואלם השער סחכות: וחאי
 12 השער רחב הקורים שלש מפר
 13 ושלשה מפר סרה אחת לשלשה
 ומרה

מקלו כי ואסר פני מהם ואתם
 ביר צריהם ויפלו בחרב כלם:
 כמראהם זכמשיהם עשיתי ואתם
 24 ואסתר פני מהם: לכן כה אמר כה
 אדני יהוה עתה אשיב את שבותי
 ויעקב ורחמתי כל בית ישראל ויגאתו
 25 לשם קרשיו: ונשנו את כלמחם
 26 וארץ כל מקלם אשר קעלו בני
 בשבתם קר ארמחם לבטח ואין
 27 מחריר: בשוכבו אחם מן העמים
 ומבצתי ארם מארצות איביהם
 28 ונקרשתי כם לעוני הגוים רבים:
 וידעו כי אני יהוה אלהים בהגלותי
 29 אותם אל הגוים וכנסים ארמחם
 ולא אחזיר עוד בהם שם: ולא ע
 30 אספיר עוד פני מהם אשר שפתי
 את רותי על בית ישראל נאם אדני
 יהוה:

vs. Anemot. 5, 115.

XXXVIII.

Cap. 38 & 39. Grave, vel. Cap. Job. II. p. 256. ff.
De Proc. & Reg. Rich. B. II. VI. h. 642.

23. Quid. H. O. B. 5, 65.

* Syll. Dig. II. 792.

XXXIX.

vid. ad 3d
1. Quid. H. O. B. 5, 65.

יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
 לשני גוים ולא יהיו עוד לשתי
 23 ממלכות עוד : ולא יטמאו עוד
 בגלילותם ובשקצויהם ובכר
 משעיהם והושעתו איהם ככל
 מושמתיהם אשר חטאו בהם וטהרתו
 איהם והיו לו לעם ואני אהיה להם
 24 לאלהים : ועבדו רוד כלך עליהם
 ורועה אהר יהיה לכלם ובמשפטי
 ולכו וחקתי ישמרו ועשו אותם :
 כה וישכרו על הארץ אשר נתתי לעבדי
 ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם
 וישבו עליה המד ובניהם ובני
 בנייהם עד עולם דור ועבדו נשיא
 26 להם לעולם : ובתתי להם ברות
 שלום ברות עולם ויהי אותם
 ונתתים והרביתו אותם ונתתי את
 27 מקדשי בחובם לעולם : ויהי
 משכני עליהם והיותי להם לאהים
 28 והמד והיו לו לעם : ורועו הגוים
 כי אני יהוה מקדש את ישראל בהות
 מקדשי בחובם לעולם :

לח 38

א ויהי דבר יהוה לי לאמר :
 2 בן אדם שום מנך אר גו ארץ
 הבנו נשיא ראש משך והובר
 3 והנבא עליו : ואמרת כה אמר
 אדני יהוה הנני אליך גו נשיא
 4 ראש משך והובר : ושוכבתיך
 ונתתי חתים בלחיך והוצאתי אותך
 ואת כל חילך סוטים ופרשים לכשי
 5 מכלול כלם קהל רב צנה ונוגן תמשי
 ה הרבוב כלם : פרס כוש ופוש אתם
 6 כלם טג וכובע : גמר וכל אנפיה
 בית חוגמה וכתתי צפון וארץ כר
 7 אנפיו ועמים רבים אתך : הנ
 וחכו לך אהה וכל קהלך הנקהלים
 8 עלוך והיות להם למשטר : מימים
 רבים תפקר באהרית השנים הבוא
 אל ארץ משוכבת מהרב מקצרת
 9 מעמים רבים על הרי ישראל אשר
 היו לחרבה חמד והיא מעמים
 10 והוצאת וישבו לבטח כלם : ועלית
 כשואר חבוא כענן לכסות הארץ
 תהיה אתה וכל אנפיו ועמים רבים
 י אתך : כה אמר אדני יהוה והיה
 ביום ההוא ועלו דבריהם על לבבך
 11 והשבת מחשבת רעה : ואמרת
 אעלה על ארץ פרוות אבוא הישקטי
 ישבי לבטח כלם ישבים באין חמה

וברת ודלתים אין להם : לשלל
 12 שלל ולכו בו להשיב ירך על חרבות
 נושבות ואל עם מאסף מגוים עשה
 13 מקנה וקנין וישיב על שבור הארץ :
 שכא ורדן וסחרי הרשים וכו'
 14 כפי ידך יאקרו לך השלל שלל
 אחה בא המכו בו הקמלת קהלך
 15 לשאת כסף והבך לקחת מקנה וקנין
 לשלל שלל נדול : לכן הנבא כן
 16 אדם ואקחת לנג כה אמר אדני
 יהוה הלא ביום ההוא כשבת עמי
 17 ישרא לבטח חרע : ונצאת ממקום
 18 מירסי צפון אהה ועמים רבים אתך
 רכבו סוסים כלם קהל גדול והיה
 19 רב : ועלית על עמי ישראל כענן
 לכסות הארץ באהרית הימים ההוא
 והביאותיך עד ארצי לסען דעת
 20 הגוים אהי בהקדשי כן לעיניהם
 גו : כה אמר אדני יהוה האחת
 21 הוא אשר דברתי ביום קדמונים
 כד עבדו נבואי ישראל הנבאים
 22 בימים ההם שנים להביא אותך
 עליהם : והיה ביום ההוא ביום
 23 גו גו על אדמת ישראל נאס אדני
 יהוה תעלה חמתי באפי : ובקנאתי
 24 באש עברתי דברתי אם לא ביום
 ההוא יהיה רעש נדול על אדמת
 25 ישראל : ורועשו מפני דמי חים
 26 ועון השמים ותזות השדה וכל חרש
 הרמש על הארמה וכל האדם אשר
 27 על פני הארמה ונהרסו ודחרו ונפלו
 המדרגות וכל הוסח לארץ חסור :
 28 וקראחו עליו לכל הרי הרב נאם :
 אדני יהוה חרב איש באחיו ההיה :
 29 וגשפתיו אהו ברב נרים וגשם
 שטף ואכני אלגביש איש וגמורת
 30 אפסיד עליו ועל אנפיו ועל עינים
 רבים אשר אתו : והחזרתי
 31 והחקשתי ונודעתי לעיני גוים
 רבים ורועו כי אני יהוה :

לט 39

ואחר בן אדם הנבא עד גו א
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני
 1 איך גו נשיא ראש משך והובר
 2 ושכבתיך וששאתיך והעליתך
 מירכתי צפון והבאותיך על הרי
 3 ישראל : והכיתי משך מיר
 4 שמאלך והצדך מיר ימינך אמרת
 על הרי ישראל חמדי אחת וכר
 5 אפסיד ועמים אשר אתך לעיני צמור
 כל

6 ונתתני עליכם מים מחרים ושתתכם ויהוה לעצמות האלה הנה אני מביא
 כסדר ממהותכם וכסדר לגולותכם כבש חיה וחיותם : ונתתני עליכם
 7 חרש ורזה הירשה : אתן בקרבכם עליכם עוד ונתתני כבש רוח וחיותם
 וחסרתו אתן לב האבן ממשככם ויועצם כי אני יהוה : ונבאתי
 8 אתן בקרבכם ועשתיו את אשר בחתי קוש וחקרבו עצמות עם 4 עצמו
 הלכו ומשפטו השמרו ועשיתם : והאיתי הנה עליהם נתיים ובשר
 9 וישבתם בארץ אשר נחמתם לאבותיכם ענה וקדם עליהם עוד מלמולת
 והיחמלו ליע ואנכי אהיה לכם רוח ארץ חנם : ויאמר אלי חננאל
 10 מלאתים : והשעתו אתכם סבל אל הרוח הנפא בן אדם ואמרת אל
 טמאתים ויראה 4 הנה והיחיתו אה ולא אתן עליכם רעב : והרבותי
 7 את פרי העץ ותגברת השנה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב
 8 ואתם את דרביכם על הרבות והיו ויעמד
 9 הרעים ומעלליכם אשר לא טובים : ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה
 10 העצמותם בפניכם עדי : עונותיכם כל בית ישראל המה הנה אפיהם
 11 ועל ורובותיכם : לא למענכם ובשו עצמותו וזכרת הקיתנו
 12 אני עשה גאם ארתי ומה ודע לכם נגזרנו לנו : לכן חננאל ואמרת
 13 בישו והכלמו מיריבים בית ישראל : אלהים כה אפר ארתי והנה אני
 14 אתכם סבל עונותיכם והושבתי אתן ארמתי ישראל : וידעתם כי אני
 15 הנישמה העבר החרן אשר הייתי לת שמה לקינו כל עובר : ואמרו
 16 המאין הללו הנשמה היתה כגן עין והערים הזרבות והגשמות
 17 והגשמות בצורות ישבו : וידעו הנוים אשר ישאו סביבותיכם כי
 18 אני יהוה כנתי הנדרשות נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי :
 19 לבי ישראל לעשות להם ארבה חכם כצאן ארם : כצאן קרשים
 20 כצאן וירושלם במועדיה כן תהינה הערים מחוברת נלאות צאן אדם
 21 ידעו כי אני יהוה :

ל 37

1 היתה עלי ד יהוה ויוציאני ביה והיה וינתי בתוך הבקעה
 2 והיא מלאה עצמות : והעביוני עליהם סבוב סבוב והנה רבות מאד
 3 על פני הבקעה והנה יבשוח מאד : ויאמר י 4 בן אדם ההחיינה העצמות
 5 האלה ואמר ארתי יהוה אתה ודעת : והאלת אלהיך על העצמות האלה
 6 ואמרת אליהם העצמות היבשות אתם לנו : ואתם ארם ארם ארם
 7 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 8 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 9 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 10 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 11 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 12 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 13 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 14 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 15 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 16 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 17 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 18 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 19 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 20 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 21 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 22 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 23 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 24 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 25 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 26 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 27 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 28 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 29 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 30 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 31 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 32 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 33 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 34 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 35 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 36 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 37 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 38 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 39 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 40 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 41 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 42 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 43 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 44 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 45 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 46 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 47 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 48 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 49 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 50 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 51 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 52 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 53 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 54 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 55 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 56 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 57 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 58 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 59 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 60 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 61 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 62 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 63 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 64 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 65 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 66 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 67 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 68 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 69 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 70 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 71 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 72 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 73 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 74 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 75 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 76 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 77 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 78 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 79 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 80 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 81 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 82 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 83 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 84 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 85 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 86 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 87 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 88 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 89 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 90 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 91 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 92 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 93 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 94 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 95 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 96 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 97 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 98 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 99 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :
 100 ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם : ואתם ארם ארם ארם :

6. Schult. ad Ep. Ham. p. 597.

XXXVII

Edh. Paul. III. p. 242.

1-14. Michaelk. de an. Innot. v. T. p. 69. 77.

Hark. N. Mag. 3. 3, 47 & 77.

XXXVI.

3.
msw. Syll. Dig. II. 1022.

ונסיתו ידי עליך ונתחודך שמסרה
 4 ומשמה: ערוך חרבה אשום ואתה
 שמטה תהיה וידעת כי אני יהוה:
 5 וכן יתן לך איבת עולם וחרג ארת
 בני ישראל על ידי הרב בעת איום
 6 בעת עון קך: לכן חי אני נאם
 ארני יהורר כי לרם אנשך ורם
 ירדפך אם לא דם שנאח ודם ורדפך:
 7 ונתתי את הר שניר לשממה ושממה
 8 והכרתי ממנו עבר ושם: וסלאתי
 את חרוו חלליו ובעניתיך וניאותך
 9 וכל אפיקך חללו הרב יפלו בהם:
 10 שממורת עולם אתנך וערדך לא
 תישבנה וידעתם כי אני יהוה:
 11 וכן אמרך את שני הגוים ואח שתי
 הארצות לי תהינה וירשנה ויהוה
 12 שם יהוה: לכן חי אני נאם ארני
 יהוה ועשיתי כאפך וקנאתך אשר
 עשיתה משנאותך בס ונדעתי בם
 13 כאשר אשפטך: וידעת כי אני
 יהוה שמעתי את כל נאמתי אשר
 אמרת על הרי ישראל לאמר שממה
 14 לנו נחננו לאכלה: ותגילו עליו
 כמכם והתעוררם עלי ובריתם אני
 15 שמעתי: כה אמר ארני יהוה
 כשחזר כל הארץ שממה אנשה לך:
 16 כשחזרך לנהלרת בת ישראל על
 אשר שממרה כן אנשה לך שממרה
 היהוה הר שניר וכל ארם נלרה
 וידעו כי אני יהוה:

לז 36

4 ואתה בן אדם הנבא אל הרי
 ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו
 2 דבר יהוה: כה אמר ארני יהוה
 יען אמר האויב עליכם הוא ובמות
 3 עולם למורשה היתה לנו: לכן
 הנבא ואמרת כה אמר ארני יהוה
 וכן ביען שמות ושאף אתכם מסביב
 לתיחכם מרשה לשארית הגוים
 ותעלו על שפת לשון ורבת עם:
 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר ארני
 יהוה כה אמר ארני יהוה להרוב
 ולנבעות לאפקיז ולנאיות ולחרבות
 השממות ולערים הנעבות אשר הן
 לבן וללען לשארית הגוים אשר
 4 מסביב: לכן כה אמר ארני יהוה
 אם לא כאש קנאתי ודברתי על
 שארית הגוים ועל ארם כלא אשר
 נתנו את ארצי להם למורשה
 כשמתו כל לבב בשאט נפש למען

מגרשה לבו: לכן הנבא על ארמת
 6 ישראל ואמרת להרוב ולנבעות
 לאפקיז ולנאיות כה אמר ארני
 יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי
 7 וכן כלטת גוים נשאחם: לכן כה
 אמר ארני יהוה אני נשאתי את ידי
 8 אם לא הגוים אשר לנעם מסביב המה
 כלמתם ישאו: ואחם הרי ישראל
 9 קנפכם חתנו ופריכם תשא לעמי
 ישראל כי קרבו לבוא: כי הנני
 10 אליכם ופגמתי אלוכם ונבעתיכם
 ונורעתם: והרבותי עליכם ארם
 11 כל בית ישראל מלה ונושבו הערים
 והחברות הבנינה: והרבותי
 12 עליכם ארם ובהמה ורבו ופרו
 והושבתי אתכם כקדמויכם והשבתי
 13 מראשכם וידעתם כי אני יהוה:
 וחלכתי עליכם ארם את עמי ישראל
 14 וורשך והיית להם לנחלה ולא
 15 תוסף עוד לשכלם: כה אמר
 ארני יהוה יען אמרם לכם אכלת
 16 ארם אתי ומשבלת גיך היתה:
 לכן ארם לא תאכל עוד וגיך לא
 17 תכשלי עוד נאם ארני יהוה: ולא
 18 אשמיע אליך עוד כלמרת הגוים
 וחרפת עמים לא תשא עוד וגיך
 19 לא תכשלי עוד נאם ארני יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלו לאמר:
 20 כן אדם בית ישראל ישבים ער
 ארמתם ויטאאו אותה בדרבם
 21 ובעיליותם כשמאת הנדה היתה
 דרבם לפני: ואשפך חמתי עליהם
 22 על הרם אשר שפכו על הארץ
 ובגלוליהם טמאו: ואפיץ אתם
 23 בגוים ויוחו בארצות כדרבם
 וכעיליותם שפשהים: ויבוא אל
 24 הגוים אשר באו שם ויחללו את
 שם קדשי באמר להם עס יהוה אלה
 25 וטאדצו יצאו: ואחם על שם
 קדשי אשר חללו בית ישראל בגוים
 26 אשר באו שמה: לכן אמר לברת
 27 ישראל כה אמר ארני יהוה לא
 למענכם אני עשה בירת ישראל כי
 28 אם לשם קדשי אשר חללכם בגוים
 אשר באתם שם: תקדשתי את שמי
 29 תגדלו המחלל בגוים אשר חללוכם
 בחוסם וידעו הגוים כי אני יהוה
 30 נאם ארני יהוה בהקדשי בכם
 לעיניכם: ולקחתי אתכם מן
 31 הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות
 ובהמתי אתכם אל ארמתם:
 ורקתי

את אחר איש ארץ אהיו לאמר באו
 נא ושקעו סת הדבר היוצא מארץ
 1 יהוה: ויבואו אליך כמבוא עמ
 וישבו לפניך עמו ושמעו את דבריך
 ואתם לא יעשו כי ענבים בפיהם
 2 הם עשם אחרי בצעם לבס תלך:
 3 והנך רחם כשיר ענבים ופה קולך
 ומשב גנו ושקעו את הדבר ועשם
 3 אינם אוחם: ובבאה הנח בארץ
 וידעו כי נביא היה בחוכם:

לד 34

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 בן ארם הנבא על רועי ישראל הנבא
 ואמרת אליהם לרועים כה אמר אדני
 יהוה הו רעו ישראל אשר היו
 רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים:
 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו
 הבריהא תובוהו הצאן לא תרעו:
 4 את הנחלות לא תוקחם ואת החולה
 לא תפאחם ולנשברת לא תחשבתם
 ואת הנחלה לא תשבתם ואת האבות
 לא תקשחם ובחוקה דריתם אתם
 ה ובפרך: ותמוצינר: סבלו רעך
 והתיגור לאכלה לכל חיות השדה
 6 ותמוצינר: ישנו צאנו בכר
 ההרים ועל כל נבעה רמה ועל כל
 7 סני הארץ נמצו צאנו ואין דורש
 ואין מבקש: לכן רעים שמעו את
 8 דבר יהוה: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא יען חיות צאנו לבו והחיינה
 9 צאנו לאכלה לכל חיות השדה מאין
 רעה ולא דרשו רעו את צאני וירעו
 הרעים אותם ואת צאני לא רעו:
 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: כה
 10 אמר אדני יהוה הננו אל הרעים
 ודרשתי את צאני מידם והשבתיים
 11 מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים
 אותם והגלתי צאני מסייהם ולא
 12 תהיון להם לאכלה: כי נה אמר
 אדני יהוה הננו אני ודרשתי את
 12 צאני ובקרתיים: כבקרתי רעה ערדו
 כיום היינו בתוך צאנו נפרשות כן
 13 אמר את צאני והגלתי אתהם מכל
 המקומות אשר נמצו שם ביום ענו
 14 וערפל: והוצאתים סן העמים
 וקבצתיים סן הארצות והביאתייהם
 אל ארצתם ורעותים אל הרי ישראל
 באפיקים ובכל מושבו הארץ:
 14 במרעה טוב ארעה אותם ובהרי
 סרוב ישראל יהוה נוהם שם תרבצנה
 ונשתי

בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה ארץ
 הרו ישראל: אני ארעה צאני סו
 ואני ארביעם נאם אדני יהוה:
 16 ארץ האבדת אבקש ואת הנחלה
 אשיב ולנשברת אהבש ואת החולה
 אחוק ואת חשמנר ואת החוקר
 17 אשמוך ארעה כמשפט: ואתנר
 צאני כה אמר אדני יהוה הננו שפט
 18 בין שה לשה לאילים ולענבים:
 המעש מנס המרעה הטוב תרעו
 18 ויחר מרעיכם תרמטי ברנליכם
 ומשקעו מים חשתו ואת הנחלים
 ברנליכם תרפשו: וצאני מרמס
 19 ברנליכם תרעינה ומרמש רנליכם
 תשתינר: לכן כה אמר אדני
 20 יהוה אליהם הננו אני ושפטתי בין
 שה ברעה ובין שה רוח: יען בצך
 21 ובכתף הדודו וכרניכס הנגהו כל
 הנחלות עד אשר תפוטם ואתנר
 22 אל המופע: והושעתי לצאני ולא
 תהינר עוד לבו ושפטתי בין שה
 23 לשה: והקמתי עליהם רעה אחד
 ורעה אחתן ארץ עבדי דוד הוא
 24 ורעה אחת הוא יהוה להן לרעה:
 ואני יהוה אחיה להם לאלהים
 25 ועבדי דוד נשיא בחוכב אני יהוה
 וברתי: ופחתו להם כרית שלום כה
 26 והשבתי חיה רעה כן ורארץ וישבו
 כמרבר לבטה וישנו ביעוריהם:
 26 והורדתי הנשם בעתו נשמו ברכה
 יהו: ונתן עץ הגדה את פרו
 27 והארץ חתן יבורה והיו על אדמתם
 לבטה וידעו כי אני יהוה כשברו
 28 ארץ מסורת עלם והצלחים סיד
 העברים בהם: ולא יהו עוד כן
 29 לבטה ואין סחרוד: והקמתי
 להם משע לרשם ולא יהו עוד אסמי
 30 רעב בארץ ולא ישאו עוד סלפת
 הגוים: וידעו כי אני יהוה אלהים
 31 ארם והמת עמי בת ישראל נאם
 אדני יהוה: ואתן צאני צאן
 31 מרעותי ארם ארם אני אלהים
 נאם אדני יהוה:

לה 35

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 בן ארם שים פניך על הר שציר
 1 והנבא עליו: ואמרת לו כה אמר
 2 אדני יהוה הננו אליך הר שציר
 3 ונשתי

23. ca. Hemelthly b. 127. 1386.

27. H. A. S. Dult. ad Job. vet. Reg. p. 83.

f 30. H. armat. II. p. 29, 30. — conf. ad Reg. V. 9.

27. החיחס בארץ דיים: ולא ישכבו
 את גבורים נפילים מערלים אשר
 ירדו שאול בכלי מלחמה ויתנו את
 חרבוהם חתח ראשיהם והתי ענותם
 על עצמם כי חתח גבורים בארץ
 28. היום: ואהר כחך ערלים תשכר
 29. וחישב את חללי חרב: שכר
 ארום מלכותי וכך נשיאוי אשר
 נתנו בגבורתם את חללי הרב המה
 את ערלים ישכבו ואת ירדו כו:
 30. ישמה נסיתי צמון כלם וכל צדני
 אשר ירדו את חללים בחיחסם
 מנבורתם כושים וישכבו ערלים את
 חללי חרב וישאו כלמחם את יורדי
 31. כור: אוחם יראה פרעת גורם
 על כל המונה חללי חרב פרעה וכל
 32. חילו נאם אדני יהוה: כי נתתי
 את חתיחו בארץ הים והשכב בתוך
 ערלים את חללי חרב פרעה וכל
 המונה נאם אדני יהוה:

33
 א. ויהי דבר יהוה אלו לאמר: בן
 2. אדם דבר אל בני עמך ואמרך איהם
 ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו נעם
 הארץ איש אחר מקצתם ונתנו אחו
 3. להם לצפה: וראה את חרוב באה
 על הארץ ותקע בשופר והודיר את
 4. העם: ושמע השמע את קול השופר
 ולא נהר ותבוא חרב ותקחתו רבו
 5. בראשו יהוה: את קול השופר
 שמע ולא נהר ומנו יהיה והוא
 6. נהר גמשו מלט: והצפה כי ראה
 ארת חרוב באה ולא תקע בשופר
 והעם לא נהר והבוא חרב ותתן
 7. מהם נפש הוא בעינו נלקח ורבו
 8. מיד הצפה ארש: וארה בן אדם
 צפה נתחך לביר ישראל ושמעת
 9. מפי דבר ותזרת אחם כמנו:
 10. באמרי לרשע רשע מרדכו הוא רשע
 רבתי להודיר רשע מרדכו הוא רשע
 בעינו מוח ורסו מידך אבקש:
 11. ואתה כי תהרת רשע מרדכו לשוב
 סגרה ולא שב מדרכי היא בעינו
 12. ימות ואתה נפשך הצלת: ואהר
 בן איב אמר אל בית ישראל כן
 אמרתם לא: יר פשענו ותשאנו
 עלינו וכס אננו נסקים ואיד נחיה:
 13. אמר אליהם הו אני נאם אדני יהוה
 אסאהפך במות הרשע כי אם בשוב
 רשע מרדכו וחרה שובו שובו
 אה

מרביתם הרעים ולמה תמרו ביד
 ישראל: ואהר בן אדם אמר אל
 בני עמך צדקת הצדק לא תצילנו
 כיום משעו ורשעת הרשע לא יכשל
 בה כיום שובו מרשעו וצדק לא
 יוכל לחוות בה כיום המאמו:
 23. באמרי לצדק חיה יחיה והוא סגור
 על צדקתו ועשה קול כל צדקתו לא
 תכרן ובעולו אשר עשה בו ומות:
 24. ובאמרי לרשע מרת המרת ושב
 מחטאתו ועשה משפט וצדקת:
 25. חבל וישיב רשע נולה ישלם בתקת
 26. החיים הלך לבולתי עשה קולו הו
 יהיה לא ימות: כל המאמו אשר
 חשא לא תזכרנה לו משפט וצדקת
 27. עשה חיו וחייה: ואמר בני עמך
 לא יחנודך אדני והמה הרם לא
 יחכן: בשוב צדק מצדקתו ועשה
 28. קול ומת בהם: ובשוב רשע
 מרשעו ועשה משפט וצדקת עליהם
 הוא וחייה: ואמרתם לא יחנודך
 אדני איש תרכיו אשמש אהבם
 בחישראל: ויהי בשחי קשרה שנת
 21. כעשרי בחמשה לחדש לגלותנו
 בא אליו הפליט מירושלם לאמר
 22. הכתה העיר: ויד יהוה היתה
 אלו בערב לפני כוא הפליט ויפתח
 את פי עד בא אליו בבקר ויפתח פי
 ולא נאמתי עוד: ויהי דבר
 23. יהוה אלו לאמר: בן אדם ושב
 24. החריבות האלה על ארסת ישראל
 אסריים לאמר אחר היה אברהם
 וירש את הארץ ואנחנו רבים לנו
 נתנה הארץ למורשה: לכן אמרתם
 25. אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם
 חאבלו ועינכם חשאו אל גלולים
 ורם תשפכו הארץ חורשו:
 26. עמדתם על חריבכם עשיתם תועבה
 ואיש את אשתו וינהו ממתחם והארץ
 27. תרשו: כה האמר אלהם כה אמר
 אדני יהוה חי אני אם לא אשר
 כחריבית בחרב ופלו ואשר על פני
 28. השרה לחיה נתתו לאכלו ואיש
 במצרות ובקצרות ברבר ימותו:
 29. ונתתי את הארץ שגמה ומשכר
 ונשבח נאמן עליה ושמנה הרי ישראל
 מאין עובר: וידע כי אני יהוה
 30. כחתי את הארץ שסמה ומשמה קול
 כל תועבתם אשר עשו: ואהר בן
 אדם בני עמך הנרברים בך אשר
 הקיזתם ובמתחי הבתים ודבר הו

אדני יהוה יען אשר גבתו בקופר
 ויהן צמרתו אל בין ענתיים ורם
 15 לבנו כננתו : ואתנו ביד אר
 גים עשו ועשה לו כרשעו גרשתיהו:
 12 ויכרתו ורם קרעו גוים וישתחו
 4 החרים ובכל נאיוח נמלו דליותיו
 ותשברנה מראתיו בכל אפיקי הארץ
 וירדו מצלו כל עמי הארץ וישתחו:
 13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים
 ואל מראתיו היו כל חית השדה:
 14 לבען אשר לא יגבתו בקופתם כל
 עץ סיס ולא יהנו אח צמרתם אר
 ביו ענתיים ולא יעטרו אליהם
 כגבהם כל שחי סיס כי כלם נתנו
 למור אל ארץ החתית בתוך בני
 15 ארם ארץ יורדי נור : כה אמר
 אדני יהוה ביום רדתו שאלר
 האבלתי כסתי עליו את חתים
 והאמנע נתיחותיה ויכלאו מים רבים
 ואקדך עליו לבנון וכל עצי השדה
 16 עריו עלמה : מקול מפלתו הרעשתי
 גוים בהורדי אתו שאלה את יורדי
 בור וינחמו בארץ החתית כל עצי
 ערן מבחר טוב לבנון כל שחייטם:
 17 גם הם אתו וירדו שאלר ארץ הללי
 חרב ורעו וישכו בצלו בתוך גוים:
 18 ארץ מי רמית ככה בכבדו ובנדך
 בעצי ערן והורדת את עצי ערן אר
 ארץ החתית בתוך ערלים השכב
 ארץ הללי חרב הוא פרעה ולר
 חסונה נאם אדני יהוה:

לב 32

א ויהי בשחי עשרר שנה ביש
 עשר חרש באחו לחרש היה דגו
 2 יהוה אלוי לאמר : בן ארם שא
 קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת
 4 לוי כפוד גוים נרמית ואמה כהנים
 בימים וחנה בנהרתיך וחולת מים
 3 בתליוך וחימת נהרתי : כה אמר
 אדני יהוה ופרשתי עליו את רשתי
 בקהל עמס רבים והעליו בחרמי:
 4 ונשתיך בארץ על פני השדה
 אטילך והשבנתי עליו כל ער
 השמים והשבנתי סמך חית כל
 הארץ : ונתתי ארץ בשרך ער
 חרם ומלאתי הנאיוח רמותך:
 6 והשקיתי ארץ צפחך מרסך אר
 חרם ואפקים ימלאון מסך אר
 7 ומסתי בכבורך שמים והקדתי את
 כבנותם שמשבען אכסנו וירח לא
 החינן

יאור אדני : כל סאורי אור כשמים
 אקירם עליוך ונתתי השך על ארצך
 נאם אדני יהוה : והמקסתי לב 9
 עמס רבים כהביאי שברך בגוים
 על ארצות אשר לא ידעוהם השמותיו
 עליוך עפים רבים ומלכותם ישערו
 עליוך שער בנזמפי חרבי על פניהם
 והרדו לרגעם איש לנפשו ביום
 11 מפלתך : כי כה אמר אדני יהוה
 חרב מלך בכל הבואר : בחרבור 12
 גבורים אפיל הסוגך קרעיו גוים
 כלם ושדו את נאון מצרים ונשך
 13 כל המוגר : והאברתי את כל
 בהמתם מעל מיסרבים ולא תדלחם
 רגל ארם עוד ופריסות בהמר לא
 14 תדלחם : או אשקע מיסיותם
 ונחורתי כשמן אולוך נאם אדני
 15 יהוה : כתיתי את ארץ מצרים
 שפסה ושפסה ארץ ממלאה בהכותי
 את כל וישכי בה ודעו כי יאני יהוה:
 16 קינה היא וקוננה בעות הגוים
 תקוננה אמה על מצרים ועל כל
 המגרי תקוננה אמה נאם אדני
 17 יהוה : ויהי בשחי עשרה שנה
 בחמשה עשר לחרש היה דבר יהוה
 18 אלי לאמר : בן ארם נהי על הסון
 מצרים והורדו אמה ובנות גוים
 ארם אל ארץ החתיות את יורדי
 19 נור : סמי נעמת רדה והשכרה
 את ערלים : בתוך הללי חרב 2
 יפלו חרב נהנה משכו אחרת וכל
 המוגר : ויברו לו אלי גבורים
 21 מתוך שאול ארץ עזרו ורדו שכנו
 הערלים הללי חרב : שם אשר 22
 וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם
 חללים הנפלים בחרב : אשר נתנו 23
 קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה
 סביבות קברתה כלם חללים נפלים
 בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים:
 24 שם ערים וכל המוגר סביבות
 קברתה כלם חללים הנפלים בחרב
 אשר ירדו ערלים אל ארץ החתות
 אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו
 כלמחם ארץ יורדי בור : בתוך 25
 חללים נתנו משכב לה בכל המוגר
 חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ
 חיים וישאו כלמחם את יורדי בור
 26 חבל וכל המוגר סביבותיו קברתיה
 כלם ערלים סחללי חרב כי נהג
 החינן

החינן

34. Sermon. orig. p. 97.

XXXI.

21. Grave, et. Cap. J. II. p. 76.

7. Syll. Inf. II. 921.

W.
vet 4040. Brj - de Ley. V. 299.

17. 502. 5 Jabl. opus. T. 1. p. 53. in not. 178 - 180 p. 184. n. 1
et p. 446.

XXX.

S. 279 ad. 2 Jeun. XV. 24.

XXXI.

Niem. Lat. V. p. 509.

3. Mich. vagen p. 147. ad. 2 17: 3.

5. Bedm. Quik. 2: 213.

8. Bedman. Quik. 2: 17 g. not.

19. 15. 170 Recort. Quik. 1. 1. 21

בכל הענין את חילו עברה גדלה
 אר צר כל ראש סקרה וכל כח
 מרושר ושבר לא היה לו ולחילו
 מצר על העברה אשר עבר עליה:
 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן
 לבוכוראצור מלך בכל ארץ
 מצרים ונשא המנה ושלל שלקה
 וכן ביה והיחור שבר לחילו:
 כ פעלתו אשר עבר בה נתתי לו ארץ
 ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני
 21 יהוה: כיס הוא אצטבי קרן
 לבית ישראל ולך ארץ פתחון פה
 בתוכם וידעו כי אני יהוה:

ל 30

א ויהי דבר יהוה אל לאמר:
 ב כן אדם הנבא ואמרתה כה אמר אדני
 3 יהוה הילילו הוה ליום: כי קרוב
 וסודריוס ליהוה וס עני ערף
 4 גים יהוה: ובאה הרב כמצרים
 והיחור הלחלה ככוש בנפל חלה
 במצרים ולקחו המונה ונהדמו
 5 יה וסודריו: כוש ופוש ולוד וכל
 הערב וטוב ובני ארץ חברית אחם
 6 כהרביסלו: כה אמר יהוה ונפל
 סכני מצרים ויור נאון ענה מסגד
 סנה כחרב יפלו בה נאם אדני יהוה:
 7 ונשמו כחור ארצות נשמרת וערו
 כחור עים נחרבות התיגור:
 8 וידעו כי אני יהוה בחתי אש
 9 במצרים ונשברו כל עריות: כיום
 הוא וצאו מלאכים מלפני בנים
 להחריד את כוש במה והיחור חלחלה
 בהם כיום מצרים כי הנה כאר:
 10 כה אמר אדני יהוה: והשכתי את
 המון מצרים ביד נבוכרצצר מלך
 11 ככל: הוא ועמו ארו ערצו גוים
 מונאים לשחרר הארץ והיחור
 חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ
 12 חלל: ונתתי יארים חרבה ומסרתו
 את הארץ ביד רעים והשמתו ארץ
 ומלאה ביד רים אני יהוה הברתי:
 13 כה אמר אדני יהוה והאנחתי
 יגלולים והשבתו אלילים כנה ונשיא
 מארץ מצרים לא יהוה עורג ונתתי
 14 יראה בארץ מצרים: והשמתו את
 פתחם ונתתי אש כנען ועשיתי
 15 שפטים בנא: רשמתו השתי ערף
 16 סין מעון מצרים והכרתו את המון
 17 נא: ונתתי אש במצרים חול החיל
 סין נא והחיה להבקע וקף צרי וסם:

בארצות וידעו כי אני יהוה:

לא 31

א ויהי באחת עשרה שנה בשלושי
 באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
 2 לאמר: כן אדם אמר אל פרעה
 מלך מצרים ואל המון אל מי רמית
 בגדלך: הנה אשר ארץ כלבנון
 3 יפה ענף והיש מצל ונבה קומה ובין
 עבדים היהו צמרתו: סים גדלוהו
 4 הוים רשמתו ארץ נחרת הלך
 סביב טעונה ואת העלהו שלחה
 אל כל עצי השדה: על כן כהרוא
 5 קפתו מכל עצי השדה והרביגת
 סרעפתו והארננה פארתו סמים
 6 רבים בשלחו: בסעפתיו לנגו כל
 ענף השמים ותחת פארתו ולרו כל
 7 חית השדה ובצלו ישכן כל גים
 רבים: ויף בגידלו בארץ דליתו
 8 כי חות שרשו אל מים רבים:
 9 ארזים לא עממתו בנג אהים ברושים
 10 ארזים אל סעפתו ועממתו לא
 11 היו כהרואו כל עץ בנג אלהים
 12 לא דמה אליו כיומו: יפה עשיתו
 13 ברב דליתו וקנאתו כל עצי ערף
 14 אשר בנג האלהים: לכן כה אמר
 אדני

29 כט

עריצו גיים והריקו הרכותם על
 18 יפסי הכסדר וחללו יפעתך: לשחת
 וחרדו וסמה משווי חלל בלב ימיה:
 19 האמר האמר אלהים אני לפני הרגן
 ואתה אדם ולא אל ביד מחללך:
 20 מותי ערלים סמות ביד ימים כי אני
 21 ודברתי נאם אדני יהוה: ויהי דבר
 22 יהוה אלו לאמר: בן אדם שא
 קונה ערל סלך צור ואמרת לו כה
 אמר אדני יהוה אתה חורם חמער
 23 סלא חכמה וכלול ימי: בערן נן
 אלהים היות כרל אנון וקרע בספתך
 אדם פטורתי ויהלם הרשיש שהם
 וישפה ספיר נפך וברקת והב
 סלאכר: הפוך ונקבך בך ביום
 24 הבראך בוננו: אח כרוב כמשח
 הסוך ונתחך כהי קיש אלהים
 היות כהוך אבני אש הההלכת:
 25 המים אתה כרדכין מיום הבראך
 26 ערנסצא עולתה כך: כרב רכלתך
 סלו חוכר חסם ותחשלא ואחלך
 סתר אלהים ואבך כרוב הסוכר
 27 סתוך אבני אש: נבה לבך בפיך
 שהת הכסחק על יפעתך ערל ארץ
 השלכחך לפני סלכים נתחך
 28 לראוה כך: כרב עניך בעור
 רכלתך הללת מקרשיך ואוצא אש
 סווכך סחא אכלתך ואחך לאפר
 29 על הארץ לעינו כל ראך: כר
 וידעך בעמים שסמו עלוך בלחות
 כ היות ואיך ער עולם: ויהי דבר
 30 יהוה אלו לאמר: בן אדם שים
 סנך ארץ צידון והגבא עליה:
 31 ואסרת כר אסר אדני יהוה הנני
 עלוך צידון ונכרתו כהוך וידעו
 כראני יהוה בעשיתי כה שפטים
 32 ונקרשתי בה: ושלחתי בה דבר
 ודם כרצותיה ונפלל חלל כהוכר
 כחרב עליה סמביב וידעו כי אני
 33 יהוה: ולא יהוה עוד לבית ישראל
 סלון סכאור וקוץ סלאב סכל
 סכיכתם השאטים אותם וידעו כי
 34 כה אני אדני יהוה: כה אסר אדני
 יהוה כקבצי ארץ בירת ישראל מן
 העמים אשר נסצו בם ונקרשתי בם
 לעינו העום וישבו על ארמיהם אשר
 35 נתתי לבכי ליעקב: וישבו עליה
 לבטח ובנו כתיים ונסעו כרומים
 וישבו לבטח בעשיתי שפטים בכל
 השאטים אדם ססניבתם וידעו כי
 אני יהוה אלהים:

בשנה הקשרות בעשורי בשנים א
 עשר לחרש היה דבר יהוה אלו
 לאמר: בן אדם שים סניך ערל
 פרעה סלך מצרים והגבא עליו ועל
 מצרים כלה: דבר ואמרת כר
 אסר אדני יהוה הנני עלוך פרעה
 סלך מצרים התגים הגזול הרביץ
 כתוך יאריו אשר אסר לו יארי ואני
 עשיתי: ונתחי ההים כלהוך
 4 והרבתי דגת יאריך כקשקשחך
 והעליתיך סתוך יאריך וארץ כר
 דגת יאריך כקשקשחך חרבך:
 5 ונשחך הגברת אחך וארץ כל
 דגת יאריך על פני השדה סמול לא
 סאפך ולא חקבך לחית הארץ ולעוף
 6 השמים נתחך לאכלה: וידעו
 כל יבשי מצרים כי אני יהוה וען
 היותם משענת קנה לבית ישראל:
 7 כחפשמם כך ככפך טרוון וקנעת להם
 כרל כחך ובהשענם עלוך חשב
 8 והעמרת להם כל סתנים: לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני מגבא עלוך
 חרב והכרתי סמך אדם ובהמרה:
 9 והיתה ארץ מצרים לשממה וחריב:
 וידעו כי אני יהוה וען אסר יאר לי
 ואני עשיתי: לכן הנני אלק ואל
 יאריך ונתחי ארץ ארץ מצרים
 10 לחרבות חרב שסמה מסטרל סונר
 וען גבול כוש: לא תעבר כר
 11 רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה
 ולא חשב אדבעים שנה: ונתחי
 12 את ארץ מצרים שסמה כתוך ארצות
 נשמות וקריה כהוך ערים סחרבור
 הדיון שסמה ארבעים שנה והספיה:
 13 את מצרים נגים וחיומים בארצות:
 כי כה אסר אדני יהוה סמך ארבעים
 14 שנה אקבץ את מצרים מן העמים
 אשר נסצו סמרי: ושכתי ארץ
 15 שבות מצרים והשכתי אותם שם
 מחרום על ארץ סבורתם והיו שם
 16 סמלכת שפלה: מן העמלכות מן
 תהיה שפלה ולא תחשלא עוד ערל
 הגוים והמעשיות לבלתי רדות
 17 בגים: ולא יהוה עוד לבית
 ישראל לסכמה מוכיר עין במנחום
 18 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה:
 ויהי בעשירי ושבע שרר בראשון
 19 כאשר לחרש חזר דבר יהוה
 לאמר: בן אדם גבוכראצר סלך
 20 בבר

3. De haione, regina Aegyptiorum insigni.
 Bibl. Brem. 7: 976 ff. — Abem. Phas. t. p. 81. ff.

12, 13. de peccor. P. M. Nicell. Dutb. 1: 11 ff.

7. Sch. ad Pur. p. 328. Dutb. 1: 84.

10. Repet. XIII. p. 6. Jablonsk. opus. 1. p. 128 ff.

13. 1 ff. adver. voce Reute.

14. Died. Lett. 1. 1. 1. II, 320.

13.
 44 23. Schult. ad Theol. I. p. 21. & op. min. p. 317.

1779. Sich. Ind. III. p. 222.

23. Gene, met. Cap. Jobe. II. p. 60.

XXVII.

De toto cap. Orig. des Liv. V. p. 291-44. Voyage
de Volney II. p. 204. ff. Heeren & Ideen. 1.2. 714.
8732. ff.

25. Heeren & Ideen. 1.2. 687.

26. Braice & seine vert. I. p. 253.

6. Heeren l.c. p. 724.

7. Heeren. p. 749.

10, 11. Heeren & Ideen. 1.2. 641.

12. Heeren ibid. 691. 4.

13, 14. Heeren. p. 762. ff.

15. Heeren. p. 870.

17. Heeren. p. 752.

18. Prind. Rom. Schr. I. p. 138. Eich. Bibl. p. 259.
German. mtk. 3: 106 ff. Heeren p. 754.

3. 40 Br. Sch. Op. min. p. 316.

19. De Joanne h. l. vid. Nieb. Bestenm. p. 280.

XXVIII.

19 אשר בים מצאתך : כי כח אמר
 ארני יהוה כחתי אתך עיר נהרבתי
 כערוס אשר לא נישבו בהעלות עליך
 את ההום וכסוך המים הרבים
 20 והורדתיך את יורדי כור אל עם
 עולם והושבתוך בארץ החתומים
 במדברח מעולם את יורדי כור למען
 לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים
 21 בלהות אחרך ואינך והבקשי ולא
 תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה
 וקנה במערבך הורד : דון רכלתך
 כבגדי חפש לרכבה : ערב וכל נשיאי
 קרר חמה סחרי ורך בכרים ואילים
 ועזורים בם סחריך : רכלי שבא
 22 ורעמה המה רכליך בראש כל בשם
 ובכל אכן יקרה והב נתנו עזבוניך :
 חרן זכנה ועדן רכלי שבא אשור
 23 כלמר רכלתך : המה רכליך בסמללים
 בגלופי המלת ורקמה ובגנוי ברומים
 בחכלים הנשים ואריום כמרכלתך :
 אניות הרישש שרותיך מערבך
 וממלאי והכברי מאד בלב ימים
 24 במים רבים הבואוך השטפים אתך
 רוח הקרים שברך בלב ימים : הונך
 25 ועזבוניך מערבך מלהיך וחבליך
 סחוקי וכרך וערבי מערבך וכך
 אנשי מלחמתך אשר כך ובכל קהלך
 אשר בחוכך ישלו בלב ימים כיום
 26 מפלתך : לקול זקח חבליך והעשש
 מנרשות : וירדו מאניותיהם כל
 27 חפשי משוט מלחים כל חבלי הים
 אל הארץ יעמדו : והשמיעו עליך
 28 בקום ויעקו כרה ויעלו עמר על
 ראשיהם באשר ותפלו : והקריחו
 29 לך כרהא והגרו שקום ובכו אלך
 כמר נפש כספר מר : ונשאו לך
 30 בניהם קינה וקוננו עליך מי כבור
 כרמה בחוך הים : כצאח עזבוניך
 31 מיטיים השבעת עמים רבים ברב
 הוגיך ומערבך העשרת מלכי ארץ :
 32 עת נשברת מימים במעסקי מיס
 מערבך וכל קהלך בחוכך נפלו : כל לה
 ישבו האיים שסמו עליך ומלכיהם
 33 שקרו שקר רעמו פנים : סחרים
 34 בעמים שקרו עליך בלהות היית
 ואינך עדי עולם :

27 כז
 א ויהי דבר יהוה לי לאמר : ואתה
 2 בני ארם שא על צר קינר : ואמרת
 3 לצור הישבתי על מבואת יסרכלת
 העמים א אים רבים כה אמר ארני
 יהוה צור את אמרת אני כלילת ימי
 4 בלב ימים גבולך בניך כללו יסוך
 5 ה ברשעים משער בני לך את כל
 לחתים ארזו מלבנון לקחו לעשות
 6 חרץ עליך : אלונים מכשן עשו
 7 משוטך קרשך עשו שן כח אשרים
 8 מאוי נחים : שש ברקמה מצמצים
 9 הית מפרשך להיות לך לגס חכרתך
 וארנמן מאוי אלישה היה מסתך
 10 ישבי צידון וארוד היו שטים לך
 חכמיך צור היו כך המה חבליך :
 11 יקני גבל והכסיה היו כך סחוקי
 12 ברך כל אניות הים ומלחיהם היו
 13 כך לערב מערבך : פרס ולוד ומוט
 היו בחולך אנשי מלחמתך מגן
 14 וכובע תלו כך המה נתנו הדרך :
 15 בני ארוד וחילך על הומוותך סביב
 16 וגמדים במטלותיך היו שלטיהם
 17 חלו על הומוותיך סביב המה כללו
 18 יסוך : הרישש סחרתך מרב כל הון
 19 כספך ברזל כחיל ועופרת נתנו
 20 עזבוניך : יון חובל ומשך המה
 21 רכליך בנפש אדם וכלו נחשה נתנו
 22 מערבך : מכית תוגרמך סוסים
 23 ופרשים ומרדים נתנו עזבוניך : בני
 24 דון רכליך אים רבים סחרת ירך
 25 קדנות שן והובנים השינו אשרך
 26 ארם סחרך מרב מעשך בנפך
 27 ארנמן ורקמה וכוך וראמטו וכדכי
 28 נתנו בעזבוניך : יהודה וארץ ישראל
 29 המה רכליך בחטי מניה ומגן וברש
 30 ושמן וצוי נתנו מערבך : רמשך
 31 סחרתך ברב מעשך מרב כל הון כיו
 32 חלבון וצמר צמר : דון ויון מאוול
 33 בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדרה
 עריצי

27 כז

כח 28

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 2 בני ארם אשר לניד צר כה אמר ארני
 יהוה יקני נגבה לכך והאמר אל אני
 מושב איהם וישבתי בלבב ימים ואחיה
 ארם ולא אל וחחן לכך בלב איהם :
 3 הגה חכם אתה מרמי כל סחום לא
 4 עמטוך : בחכמתך ובתבונהך עשית
 5 לך חילך והעש והב וכסף
 6 כנאוותיך : רב חכמתך ברכלתך
 7 הרכית חילך ויגבה לבבך בחילך :
 8 לכן כח אמר ארני יהוה יקני
 9 חתך את לבבך כלב אלהים :
 10 לכן הגנו סמיא עליך זרים
 עריצי

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 2 בני ארם שא על צר קינר : ואמרת
 3 לצור הישבתי על מבואת יסרכלת
 העמים א אים רבים כה אמר ארני
 יהוה צור את אמרת אני כלילת ימי
 4 בלב ימים גבולך בניך כללו יסוך
 5 ה ברשעים משער בני לך את כל
 לחתים ארזו מלבנון לקחו לעשות
 6 חרץ עליך : אלונים מכשן עשו
 7 משוטך קרשך עשו שן כח אשרים
 8 מאוי נחים : שש ברקמה מצמצים
 9 הית מפרשך להיות לך לגס חכרתך
 וארנמן מאוי אלישה היה מסתך
 10 ישבי צידון וארוד היו שטים לך
 חכמיך צור היו כך המה חבליך :
 11 יקני גבל והכסיה היו כך סחוקי
 12 ברך כל אניות הים ומלחיהם היו
 13 כך לערב מערבך : פרס ולוד ומוט
 היו בחולך אנשי מלחמתך מגן
 14 וכובע תלו כך המה נתנו הדרך :
 15 בני ארוד וחילך על הומוותך סביב
 16 וגמדים במטלותיך היו שלטיהם
 17 חלו על הומוותיך סביב המה כללו
 18 יסוך : הרישש סחרתך מרב כל הון
 19 כספך ברזל כחיל ועופרת נתנו
 20 עזבוניך : יון חובל ומשך המה
 21 רכליך בנפש אדם וכלו נחשה נתנו
 22 מערבך : מכית תוגרמך סוסים
 23 ופרשים ומרדים נתנו עזבוניך : בני
 24 דון רכליך אים רבים סחרת ירך
 25 קדנות שן והובנים השינו אשרך
 26 ארם סחרך מרב מעשך בנפך
 27 ארנמן ורקמה וכוך וראמטו וכדכי
 28 נתנו בעזבוניך : יהודה וארץ ישראל
 29 המה רכליך בחטי מניה ומגן וברש
 30 ושמן וצוי נתנו מערבך : רמשך
 31 סחרתך ברב מעשך מרב כל הון כיו
 32 חלבון וצמר צמר : דון ויון מאוול
 33 בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדרה
 עריצי

26 נפש בנידם ובנותיהם : ביום ההוא יבוא הפליט יד להשמעות את בני ישראל : ביום ההוא יפתח סדן עיר והיית להם למושב וידעו כי אני יהוה :

26 כו

ויהי בעשתי עשרה שנה באהר א לחדש היה דבר יהוה לי לאמר : בן 2 אדם יקץ אשר אסרה צר על ירושלים האח נשברה דלתות העצים נסכר אלו אמלאה חרבה : לכן כה אמר 3 אדני יהוה הנני עליך צר והעלתי עליך גוים רבים כהעלות חיס לגלוי : וסחתי עמך ממנה ונתתי אותה לצחיה סלע : משפט חרמים חיה ה בתוך חיס כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבני לגוים : ובנותיה 6 אשר בשרה בחרב חרנגנה וידעו כי אני יהוה : כי כה אמר אדני 7 יהוה הנני מכיני לך צר נכבדאצא מלך בבל מצמון מלך סלכים נסים וברכב ובפרשים וקהל ועם רב : בנותיך בשרה בחרב 8 יהרג ונתן עליך דים ושפר עליך סללה והקים עליך צנה : ומחי קבלו 9 יתן בחמתוין ומגדלתיך יתן בהרבותיו : משפח ססיו ונסך 4 אבכם מקור פרש וגלגל ורכב תרעשה חומותיך בבואו כשערך 11 כטבואו עיר סכקער : בפרסות 11 ססיו ירסס את כל חומותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזר לארץ תרד : ושללו הולך ובזו רבלתך והרסו 12 חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך וקצין ועפרך בחוף סיס ישימו : 13 והשכתי הסון שריך וקול כנורתיך לא ישמע עור : ונתתיך לצחיה 14 סלע משפט חרמים חיה לא חנה עור כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה : כה אמר אדני יהוה לצור הלא 15 מקול סלתיך כאנק חלל בהרג הרג בחוף ירעשו האיים : וירדו סעל 16 כסאותם כל נשיאי חיס והסירו את סעוליהם ואח גבוי קמטם וישטמו חרותו ילכשו על הארץ וישבו וחרדו להנעים ושמעו עליך : ונשאו עליך 17 קינה ואמרו לך איך אברת נושבת מימים העיר ההללה אשר היהת חוקה בים היא וישבור אשר נתנו חתימם לכל יושביה : עתה יחרדו 18 האין יום סמלתיך ונהלו האיים אשר

25 כה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : 1 בן אדם שים מניך אל בני עמון 2 ותבא עליהם : ואסחתי לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יקץ אמרך האח אל מקדשי כי נחל נא אימת ישראל כי נשפה ואל בית יהוה כי הלכו בגלגל : 4 לכן הנני נתן לבני קדם למורשה וישבו מירוחיהם כך ונתנו כך משכניהם הסה ואלכו פרוך והמה ישתו חלבך : ונחתי את רבה לנה נמלים ואח בני עמון למרכב צאן 6 וידעתם כי אני יהוה : כי כה אמר אדני יהוה יקץ מהאך ידוקעך כרגל חשבת ככל שאמך נפש אל 7 ארסת ישראל : לכן הנני נשתי את ידו עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיו מן העמים והאבדתיו מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה : כה אמר אדני יהוה יקץ 8 אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים 9 בית יהודה : לכן הנני פתח את כתי מואב סהערים מערו מקצהו צבי ארץ בית הישימות בעל מעון וקדוהם : לבני קדם על בני עמון ונתחיה למורשה למען לא חובר בני 11 עמון בגוים : וכמואב אקשה שפטים 12 וידעו כי אני יהוה : כה אמר אדני יהוה יקץ עשות אוים כנסם נקם לבית יהודה ויאשבו אשום ונקמו 13 בהם : לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידו על אוים והכרתי ממנה אוים ונתחיה ונתחיה חרבה מחוסי 14 ורדה בחרב ימלו : ונתחיה את נקמתי כארם בור עמי וישראל ועשו מארם כאמי ונחשתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה : כה אמר אדני יהוה יקץ עשות פלשתים כקשה וינקמו נקם בשאש בנפש 15 למשחת אויבת עולם : לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידו ער פלשתים וחברתי ארץ כרתים והאבדתי את שארית חוף הים :

XXV.

4to. La arsey de mer. ar. p. 375. not.

17. Munt. Ferd. des Munt. VIII. 408.

12. VWacn. ad Al., p. 313.

14.

9758 Syll. Dief. II. 1021.

17. Mich. Dief. 2:720/47. 6:834/11.

21. Sch. op. min. p. 315. & 509.

36 חנוניתך : ויאמר יהוה ליבן אדם
הישפטו את אחלה ואת אחליכה
37 והנה להן את העובדותיהן : כי נאפו
ודם כדוריהן ואת גלוליהן נאפו וגם
את בניהן אשר ילדו לי העבירות
38 להם לאכלרם : עוד זאת עשו לי
טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת
39 שבתי חילוני : ובשטססאח בנייהם
לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום
ההוא להללו והנה כה עשו בתוך
40 ביתי : ואף כי השלחנה לאנשים
באים טרחק אשר מלאך שלוח
41 יהיה והנה באו לאשר רחצו כחלת
42 עיניך ועיני עמי : וישבת עמי
מטה כבודי ושלחן ערוך לפני
43 וקטרתו ושמני שפת עליה : וקול
המון שלו ברז ואל אנשים טיב
אדם מוכאים טובאים סמבר
ויתנו צעירים אל יודיהן ועשרת
43 חמארת עמי ראשיהן : ואמר
לכלה נאפים ערת ונה תגונותיה
44 והיא : ויבוא אליה כבוא
אל אשה ונה כן באו אל אחלה
ואל אחליבה אשר חוסר :
45 והאנשים צדיקים המה ישפטו
אוהיה משפט נאפת ומשפט
שפנת דם כי נאפרו הנה דם
46 כדוריהן : כי כה אמר אדני יהוה
העלה עליהם קהל ונתן אהיה
47 לעוהה ולבו : ורגשו עליהן
אבן קהל וברא אותהן בחריכותם
בניהם ובנתיים יחרו ובתייהן
48 כאש ישרפו והשבתו זממן הארץ
ונסרו כל הנשים ולא תעשנה
49 כזמנתכר : ונתנו זמנתה עליכן
וחסאו גלוליהן חשאנה וידעתם
כי אני אדני יהוה :

כד 24

א ויהי דבר יהוה אלי בשנה
החששית בהדש העשירי בעשור
2 לחדש לאמר : כן אדם כתוב לך את
שם היום את עצם היום הזה ספר ספר
בכל אל ירושלים בעצם היום הזה :
3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה שפת
4 המור שפת וגם יצק בו מים : אסף
נתחיה אליה כל נחת טוב ורך וכתה
ה מחר עצמים מלא : מחר הצאן
לקוח וגם דור העצמים חתיה רחל
רחתה גם בשלו עצמה בתוכה :

לכן כה אמר אדני יהוה או עמי
הקמים סר אשר חלארת ברז
והלארה לא יצאה ממנה לתחיה
לנתחיה הנהיאה לא נפל עליה גורל
7 כי דמה כתוכה היה על ציחה סרע
ששהורלא שפכתו על הארץ לבסוף
8 עליו עפר : להעלות חסה לענקם
9 גם נתחי את דמה על ציחה סרע
לכלת הכסות : לכן כה אמר אדני
יהוה או עמי חרפיה גם אני אכיל
המורר : הרבה העצם הדלק
האש חסם חבשו והרמק המרמק
והעצמות יהרו : והעמידה על
11 גלגליר רקר למען חסם וחריה
נחשה ונתכה כחוכה טמאתה חסם
הלארת : חאנים חלאה ולא
12 חצא ממנה רבח חלאה באש
חלאה : בטמאך ומה יען סרתך
13 ולא סרתה טמאתך לא סתתו עוד
עך נתחי את חסתי בר : אני
14 יהוה ובריתי באה ועשיתו לא
אפרע ולא אחוס ולא אנתם כרסוך
וכעלילותך שפטון נאם אדני
15 יהוה : ויהי דבר יהוה אלי
לאמר : כן אדם הנני לקח ממך
16 את חסר עיניך בממנה ולא חסר
ולא חבכה ולוא הבוא דמעתיך :
17 האנק דם מחים אבל לא תעשה
מארך חבוש עליך ונקליך חשים
כרגליך ולא חקעך על שפם ולחם
18 אנשים לא חאכל : ואדבר אל
העם בכקר וחמת אשתי בערב
19 ואקש בכקר כאשה צויתי : ויאמרו
אלי העם הלא חגיר לנו מה זה לנו
כי אתה עשיר : ואמר אליהם דבר
20 יהוה היה אלי לאמר : אמר לכות
21 ישראל כה אמר אדני יהוה הנני
סחלר אר מקדשי נאון עונם
מחר עיניכם וסחלר נשככם
22 ובניכם ובנותיכם אשר עונתם כחרב
יפלו : ועשיתם כאשר עשיתו על
23 שפם לא תקשו ולחם אנשים לא
חאכלו : ומארכם על ראשיתכם
24 ונקליכם בנגליכם לא חסרתו ולא
חבכו ונמקתם בעונותיכם וגמרתם
איש אל אחיו : והיה יחזקאל לכם
למורת ככל אשר עשרת העשו
25 כבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :
ואחר כן אדם הלא ביום
26 קחתיכם את מקום מישו חמאתם
אר מחסר עיניהם ואח משא

27. Adm. Mich. 5, 13.

30. Declar. ad. Fe. Dec. p. 13.

20. 1757 Syll. Dig. II. 1021.

XXIII.

3. Grant. gen. de. ment. VIII p. 57 & no.

5. Seh. op. min. p. 314.

10. Syll. Dig. II. 1019.

תש"ב, ספר ש"ס. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

21. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

~~ע"פ~~

26-28. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

26. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

27.

תש"ג. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

35. ל"ג. ל"ג. ל"ג.

כ למען למונ לב וחרבה המפשלים
 על כל שעויהם נתתי אכחת הרב
 אח עשויה לברך מעטתי לפנה :
 21 התאחזי הימני השימי השמולי
 22 אנה פניך מנורת : וגם אני
 אכה כפי ארץ כמי והנחתי חמתי
 23 אני יהוה דברתי : ויהי דבר
 24 הוור אלי לאמר : ואחה בן אדם
 שים לך שנים חרטים לבוא הרב
 מלך בכל מאיץ אחד וצאו שגורם
 ווי נרא כראש ורך עיר ברא :
 כה דרך תשים לבוא חרב את רבת בני
 עמון ואח יהודה בירושלם בצורה :
 26 כי עמר מלך בכל אל אב הדרך
 בראש שני חרטים לקסם קסם קלקל
 בחצים של בחרפים ראה בכבר :
 27 כי מינו היה הקסם וירושלם לשום
 כרום לפתה פה כרצת להרים קול
 בתרועה לשום כרום על שעירים
 28 לשפך סללה לבנות דיק : והיה
 להם כקסום שוא בענינם שבעו
 שבעות להם והוא מזכיר עון
 29 להתפש : לכן כה אמר ארני
 יהוה ועוהו כיסם עונם כהגלות
 משעירם להראות הטאחיתים
 בכר עלילותיכם ועון הזכרם
 ל כף חמסו : ואחה חלל רשע
 נשיא ישראל אשר בא ויטו בעת
 31 עון קץ : כה אמר ארני יהוה
 הפיר המצנפת והיום העשירה
 ואת לא ואת השמלה הנכה והגבה
 32 השפיר : ענה ענה ענה אשימנה
 גם זאת לא היה עז בא אשר לו
 33 המשפט ונתתי : ואחה בן אדם
 הנבא ואמרת כה אמר ארני יהוה
 אל בני עמון ואל הרפתם ואמרת
 חרב חרב פתוחה לטבה פרוטה
 34 להכיל למען ברך : בחזותי לך
 שוא נקסם לך כוב לחת אותך אל
 צוארי חלי רשעים אשר בא יומם
 לה בעת עון קץ : הישב א תירה במקום
 אשר נבראת בארץ מסיוותך אשפט
 36 אחר : ושפכתי עקיד ועמי באש
 עברתי אפיה עליו ונתתיך בור
 אנשים בעירים הרשי משחית :
 37 לאש היהיה לאכלה דשך יהיה בתוך
 הארץ לא חזברי כי אני יהוה
 דברתי :

כב 22

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר :

ואתה בן אדם החשפט החשפט את
 עיר הרמים והודעתה את כר
 הועבתיה : ואמרת כה אמר
 ארני יהוה עיר שמרת רם
 בחיבת לבוא עתה ועשתה
 נלולים עליה לשמרה : ברכך
 אשר שפרת אשמת ובגלולך
 אשר עשית סמאת וחקרינו יסוך
 והבוא עד שנותך על כן נתתיך
 חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות :
 הקרבות והרחקות סמך ותקלמו כך
 סמאת השם רבת המקומות : הנה
 נשיאו ישראל איש לרצוהו היו בר
 למען שפך דם : אב ואם הקלו בר
 לגר עשו בעשק בחוכך יחוס ואלמנה
 הוננו כך : קרשו בותי ואת שבתיה
 הללתי : אנשי רכיל היו כך למען
 שפך דם ואל הדמים אכלו כך ומה
 עשו בחוכך : ערות אב גלה בר
 סמאת הטה ענו כד ואיש את אשת
 רעהו עשה הועבה ואיש את בלתו
 סמא בזפה ואיש את ארתו בת אביו
 ענה כך : שרד לקחו כך למען
 שפך דם נשך וחרכית לפרת
 והבצעו רעין בעשק ואהי שבת
 נאם ארני יהוה : ותנה הכרת
 כפי ארץ בעצך אשר עשית ועל
 24 רמך אשר היו בחוכך : היעמד
 לכן אם חתונתה יודך לוימים
 אשר אני עשה אותך אני יהוה
 דברתי ועשיתי : והפצותי אותך
 בגוים וריתך כארצות והחמתי
 25 סמאתך סמך : ונתלת כך לעיני
 26 עים וידעת כי אני יהוה : ויהי
 27 ובר יהוה אלי לאמר : בן אדם היו
 לי בית ישראל לכן כלם נהשרו
 28 וכריל ובריל ועפרת בתוך כור
 29 טנים כסף היו : לכן כה אמר
 ארני יהוה יען היות כלכם לטנים
 30 לכן הנני קבץ אתכם אל הון
 וירושלם : קבצת כסף ונתשרת
 31 ובריל ועפרת ובריל אל הון כור
 32 לפחת עליו אש להנתך כן אקבץ
 באפי ובחמתי והנחתי וחתכתי
 33 אתכם : ומנשרי אתכם ונתחתי
 34 עליכם באש עברתי ונתחתי
 35 כהתך כסף בתוך כור כן
 36 חתבו בחוכה וידעתם כי אני יהוה
 שפכתי חמתי עליכם : ויהי דבר
 37 יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר לה
 את ארץ לאטתרה היא לא נשמרה
 ביום

מה הבמה אשר אתם הכאים שם
 ויקרא שמה במה עד היום הורר:
 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר
 ארני יהודה הברוך אבותיכם אתם
 נטמאים ואחרי שקצויהם אתם
 31 זונים: ובשאת מתנחמים בהקביר
 בניכם כנאש אתם נטמאים לכך
 גלוליכם עד היום ואני ארדש לכם
 בית ישראל וזאני נאם ארני יהודה
 32 זאם ארדש לכם: והעלה ער
 רוחכם הוול לא תהיה אשר אתם
 אמרים נדור: כמים כמפסחות
 33 הארצות לשרת עין ואבן: חי אני
 נאם ארני יהודה אם לא ביר חזקה
 ובורעו נטוירה ובחטרה שפוכה
 34 אשלקו עליכם: והוצאתי אתכם
 מן העמים והבצחתי אתכם מן הארצות
 אשר נמוצותם כם ביד חזקה ובורעו
 לה נטוירה ובחטרה שפוכה: והבאתי
 אתכם אל סרבר העמים ונשפסחו
 6 אתכם שם פנים 4 פנים: כאשר
 נשפסחו את אבותיכם במדבר ארץ
 מצרים כן אשפט אתכם נאם
 37 ארני יהודה: והעברתי אתכם
 תחת היטבת והנאתי אתכם במסרת
 38 הברור: וברוחי מסס הסררים
 והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא
 אותם ואל ארצת ישראל לא יבוא
 39 ויויעים כי אני יהודה: ואתם בית
 ישראל כה אמר ארני יהודה איש
 גלוליו לכו עברו ואחר אם אינכם
 ששקיים אלי ואת שם קרשי לא
 תחלו עוד במתנחמים ובגלוליכם:
 40 כי בחר קרשי בהר מרומם ישראל
 נאם ארני יהודה שם יקבני
 כל בית ישראל כלה בארץ
 שם ארזים ושם ארדוש את
 הרומותים ואת ראשית משאותיכם
 41 בגל קרשיכם: ברית נחת
 ארצה אתכם בחוציא אתכם
 מן העמים וקבצתי אתכם מן
 הארצות אשר נפצתם כם וקרשתי
 42 לכם לעיני הגוים: ונתחם
 כי אני יהודה כהביאו אתכם אל
 ארצת ישראל אל הארץ אשר
 נשאתי את ויז לרת אותה
 43 לאבותיכם: וזכרתם שם את
 דרכיכם ואת כל עלילותיכם
 אשר נטמאתם כם ונקמתם
 במינים ככל רעותיכם אשר
 44 עשיתם: ויתחם כי אני יהודה
 Q 4

בנשותי אתכם למען שמי לא
 פרזיכם היעיים וכלולותיכם
 הנשחתות בית ישראל נאם ארני
 יהודה:

21 כ"א

ויהו דבר יהודה אלו לאמר: כן א
 ארם שים פניך רך חוסנה והספ 2
 דרום והנבא אל ועד השרה נגב:
 ואמרת ליער הנגב לשמן דבר יהודה: 3
 כה אמר ארני יהודה חנני מציה כך
 איש ואכלה כך כל עין לח וכל עין
 ימש לא תכנה להבח שלחבת ונציבו
 4 בה כל פנים מנגב צפונה: וראו כל
 בשר כי אני יהודה בעקרתי לא תכנה:
 ואמר אהה ארני יהודה אפרים ה
 לי הלא ממשל משלים הוא: ויהי 6
 דבר יהודה אלו לאמר: כן ארם שים
 פניך 4 ויחשלם והספ 4 מקרשים
 והנבא 4 ארסת ישראל: ואמרת 8
 לארסת ישראל כה אמר יהודה חנני
 ארני יהודה חרבי מתערה
 והכרתי סכך צדיק ורשע: יען אשר 9
 חרבי מתערה ארני כן בשר מנגב
 צפון: וירעו כל בשר כי אני יהודה
 חוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
 11 עוד: ואהה כן ארם האנה כשברון
 מתנים ובכריות חאנת לעיניהם:
 והרה כייאמרו ארני על מה אתה 12
 נאנח ואמרת אל שמועה כי באה
 ונגס כל לב ורפו כל ידים וכהתה
 כל רוח וכר בימים תלכנה
 מים הגה באר והחיה נאם
 ארני יהודה: ויהו דבר יהודה 13
 אלו לאמר: כן ארם הנבא 14
 ואמרת כה אמר יהודה אפר חרב
 חרב הוהרה וגם מרופרה: למען 15
 טנה טנה הוחרר למען תיה לה
 ברק מרופרה או נשוי שבט בני
 מאסט כל עין: ויהן אתה לפרמרה 16
 לתפש כנף היא הוחררה חרב והיא
 מרשה לתת אותה ביד הורג: ועק 17
 והילל כן ארם כי היא הוחרר
 בעקבי היא ככל נשיאי ישראל
 מוהיו אל חרב היו את עפי לכן
 ספק אל ירך: כי בחן ומה אם גם 18
 שבט מאסט לא היה נאם ארני יהודה:
 ואהה כן ארם הנבא ויהן כף 4 כף 19
 ותכפל חרב שושיטה חרב חללים
 היא חרב הלל הגרול החרר להם:
 למען 10 ד

XXI.

In der caput Dissertationen bey dem Rektor
 E. B. H. II. S. 140 ff. Med. N. D. B. 9, 94 ff. — In op. mag.
Johann. Drey. 4 Stat. p. 435. ff.

37. Dif. Theol. I. 14 & 15.

von So. op. min. p. 509. E. B. H. II. S. 141.

14 ff. Mentinga. Gesell. der menschl. VIII. p. 68 ff.
 18. und.

15. E. B. H. II. S. 141. Stad. d. Ph. Dor. v. 73.

ed. 19. E. B. H. II. S. 142.

25, 26. Hamelts. Byb. veis. 2, 59^{1/2}.

12 אמתו וקרום התיב ותשארין
 13 ומלאה מקול שאננו: וחננו עליו
 14 גים סביב ממרגנות ויפרשו עליו
 15 ערשם כשחתם נחפשו: ויתנהו בסנהר
 16 כחתים ויבאנו 4 סרך נבל ויבאנו
 17 כמצרות למען לא ישמע קולו עור
 18 אל הרי ישראל: ואמר בנמן
 19 ברמך על מים שחולה פריה וענפה
 20 היתה ממים רבים: ויהיו לר
 21 סטוח עי: 4 שבשו שולים והגמה
 22 חוסתו על פני ענתים וירא נבנתו
 23 ברב דלתיו: ותחש כחמה לארץ
 24 השלכה ורוח הקרים חבוי שפירה
 25 התפרקו ויבשו מטר עורא אש
 26 אכלתה: וענתה שחולה במדבר
 27 בארץ ציה וצמא: ותצא אש כסטה
 28 בריה פריה אכלה ולא היה בה טפה
 29 עץ שכת למשול קינה היא והתי
 30 לקינה:

כ 20

א ויהי בשנה השביעית בחמשי
 בעשור לחדש כאו אנשים מקני
 ישראל לררש את יהודה וישבו לפני
 2 יהויה ורבי יהודה 4 לאמר: בן אדב
 3 דבר את זקני ישראל ואמרת אליהם
 4 כה אמראיני יהוה הלארש אתי אתם
 5 באים חי אני אם אודיש לכם נאם
 6 ארני יהוה: התשטוט אתם התשטוט
 7 בן אדב את חוננות אבותם הוריקם:
 8 והאמת אליהם כה אמר אדני יהוה
 9 ביום בחרי בישראל ואשא ידו לרע
 10 בית יעקב ואורע להם בארץ מצרים
 11 ואשא ידו להם לאמר אני יהוה:
 12 אלהיכם: כיום התוא נשארו ידו
 13 להם להוציאם מארץ מצרים 4 ארץ
 14 אשר רחצו להם ובה חלב והבש צמי
 15 7 היא לכל הארצות: ואמר להם איש
 16 שקוצי עינו והשליכו ובגלולו מצרים
 17 8 4 השמאנו אני יהוה אלהיכם: ויברו
 18 בי ולא אבו לשמע אלו איש את
 19 שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
 20 גלולו מצרים לא עזבו ואמר לשפך
 21 חמתו עליהם לכלות אפי בהם בתוך
 22 9 ארץ מצרים: ואעש למען שמי
 23 בבלתי החל לעינו הניסים אשר המה
 24 בתוכם אשר גורעתי ליהם לעיניהם
 25 10 להוציאם מארץ מצרים: ואוציאם
 26 מארץ מצרים ואבאם 4 המדבר:
 27 11 ואתן להם את הקתני ואת משפטי
 28 הורעתי אותם אשר יעשה אותם
 29 אלהים:

האדם וחי בהם: וגמאת שבתו 12
 נחתו להם להיות לאות בימי
 13 ובינותם לדעת כי אני יהוה מקרשם:
 14 ויסרו בני בית ישראל במדבר
 15 בחקותי לא הלכו ואי משפטי מאסו
 16 אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת
 17 שבתיו חללו מאסו ואמרו לישקחמתי
 18 עליהם במדבר לכלתם: ואעשה 14
 19 למען שמי בבלתי החל לעינו הניסים
 20 אשר הוצאתים לעיניהם: וגם 20
 21 אני נשאתי וחי להם במדבר בבלתי
 22 הבוא אותם אל הארץ אשר נחתו
 23 ובה חלב ודבש צבי היא לכר
 24 הארצות: יען במשפטי מאסו 16
 25 את הקתני לא הלכו בהם ואת
 26 שבתיו חללו כי אחרי גלוליהם
 27 לבם התקדו ותחם עיני עליהם כשחתם
 28 ולא עשיתי אותם כלה במדבר:
 29 ואמר אל בניכם במדבר בחוקי 18
 30 אבותיכם 4 הלכו ואת משפטיהם
 31 אל תשטרו ובגלוליהם אלהיכם מאסו: 19
 32 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת 20
 33 משפטי שטרו ועשו אורם: ואת 21
 34 שבתיו קרשו והיו לאות בימי
 35 ובינותם לדעת כי אני יהוה 4 ליהם:
 36 ויסרו בני הבנים בחקותי לא הלכו 22
 37 ואת משפטי לא שטרו לעשות אותם
 38 אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת
 39 שבתיו חללו ואמר לשפך חמתי
 40 עליהם לכלות אפי בכם במדבר:
 41 והשיבתי את ידו ואעש למען שמי 22
 42 בבלתי החל לעינו הניסים אשר
 43 הוצאתי אתם לעיניהם: וגם אני 23
 44 נשאתי את ידו להם במדבר להפוך
 45 ארם בניים ולחיות אותם בארצות: 24
 46 יען משפטי לא עשו והקתני מאסו 24
 47 ואת שבתיו חללו ואחרי גלולו
 48 אבותם היו עיניהם: וגם אני 25
 49 להם הקים לא טובים ומשפטים לא
 50 יחויבתם: ואטמא אותם במגנותם 26
 51 בחתיב כל סטר הם למען אשטם
 52 למען אשר ידעו אשר אני יהוה: לכל 27
 53 הבר 4 בית ישראל בן אדם ואמרת
 54 אלהים כה אמר אדני יהוה עור אמת
 55 נרמו אוהי אבותיכם בסעלים בני
 56 סעל: ואבאם 4 הארץ אשר נשאתי 28
 57 את ידו לחת אותה להם ויראו כל
 58 נביעי רסה וכל עץ עבות ויבחו ימים
 59 את ובוהו ויהנושם כעם קרובים
 60 וישמו שם ריה ניהויהם ויסינו
 61 שם את נביהם: ואמר אלהים 29
 62 מה

ונתתי מראש ינקוחיו דך אקטמ
 ושחלתי אני על הר גבו וחלול:
 23 בחר טרם ישראל אשתלנו ונשא
 ענף ועשה פרו והודר לארץ ארור
 רשכנו החתיו כל צמור כל כנף בצל
 24 דליותיו תשכנר: ודעו כל עצי
 השדה כי אני יהוה השפלתיו עץ גבו
 והגבתיו עץ שפל הוכשתי עץ לח
 והפרתיו עץ יבש אני יהוה דברתי
 ועשיתי:

18 יח

א ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 2 מה לכם אתם משלמים את המשל הזה
 על אדמת ישראל לאמר אבות ואכלו
 3 כפר ושנו הבנים ההיניה: הו אני
 נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עור
 4 משל המשל הזה בישראל: הן כל
 הנפשות לירנה כנפש האב וכנפש
 הבר לירנה: הנפש החמארת היא
 5 המורת: ואיש כי יהיה צדיק ועשה
 6 משפט וצדקה: אל ההרים לא אכל
 ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל
 7 ואח אשת רעהו לא טמא ואל אשה
 חוב ושיב גולה לא יגול לחמו לרעב
 8 יחן וערים וכסה כגד: בגשף לא יחן
 9 ותרבות לא יקח מעול ישיב ורו
 משפט אמת ועשה בן איש לאיש:
 10 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות
 אמת צדיק הוא היה יחיה נאם אדני
 1 יהור: והוליד בן פרוץ שפר דם
 11 ועשה את סאחר טאה: והוא את כל
 12 לא עשה כי גם אל ההרים אכל
 והנה גלולת גול הכל לא ישיב ואל
 הגלולים נשא עיניו תעבה עשרי:
 13 בגשף נתן ותרבות לקח וחי לא יחיה
 את כל הרועבות האלה עשה מות
 14 יומת רמיו בו יהיה: והנה הוליד
 15 עשה וורא ולא יעשה כחוקי ההרים
 לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי
 16 בית ישראל את אשת רעהו לא טמא:
 ואיש לא הנה הכל לא חבל וגולה
 לא גול לחמו לרעב נתן ועים כסה
 17 בני: מעני השיב ירו נשך והרבות
 לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך
 הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה:
 18 אכיו כי עשק עשק גול גול את אש
 לא טוב עשה בחור עמו והנה כח

19 יט
 ואחז שם קנה ארץ נשיאי א
 ישראל: ואמרת כח אכף לבאי בין 2
 אריות רבצה בחוך כפרים רבתה 3
 גוריה: ותקל אחרי סגריה כפיר היה 4
 וילמד לשרף שרף אדם אכל: וישמעו 5
 אליו נזים בשתתם נתפש ויביארו 6
 בחזים 4 ארץ מצרים: והרא כי ה 7
 נהגה אבותי החותר והקח ארץ 8
 כגריה כפיר שפתיו: ויהלך 9
 בחוך אריות כפיר הור וילמד 10
 לשרף שרף אדם אכל: וידעק 11
 יו ג אלמנחו

כענו: ואמרתם כרע לא נשא חבן 19
 בעון האב והבן משפט וצדקה עשה
 את כל חקותי שמו ויעשה אתם חיה
 20 ויהיה: חנפש החמארת היא המוח בן
 לא ושא בעון האב ואב לא ושא בעון
 הכן צדקת הצדיק עליו חיה רשעת
 21 רשע עליו חיה: והרשע כי 21
 ישוב סכל חסאתו אשר עשה ושטר
 את כל חקותיו ועשה משפט וצדקה
 22 חיה יהיה לא ימות: כל פשעיו 22
 אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר
 עשה חיה: החפץ אחפץ מוח רשע 23
 נאם אדני יהוה הלוא בשונו סורכו
 חיה: וכשוב צדוק מצדקתו 24
 ועשה עול ככל החועבות אשר עשה
 הרשע ועשה וחי כל צדקתו אשר
 עשה לא חזונה כמעול אשר מעל
 ובחפאתו אשר חטא בס ימרת:
 ואמרתם לא יחבן דרך אדני שמעו נא 25
 בית ישראל הררתי לא יחבן הלא
 26 דרכיכם לא יחבנו: כשוב צדק 26
 מצדקתו ועשה עול ומת עלותם
 בעולו אשר עשה ימרת: וכשוב 27
 רשע כרשעתו אשר עשה ויעש
 משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
 28 ויראה וישוב סכל פשעיו אשר עשה 28
 הו יהיה לא ימות: ואמרו בית ישראל 29
 לא יחבן דרך אדני הררתי לא יחבנו
 30 בית ישראל הלא דרכיכם לא יחבנו:
 לכן איש כדרכיו אשפט אהבם בית 31
 ישראל נאם אדני יקרה שבו והשיבו 32
 סכל פשעיהם ולא יהיה לבם
 33 למכשול עון: השליכו מעליכם את 33
 כל פשעיהם אשר פשעוכם כס ועשו
 לבם לב הרש רוחו חרשת ולמה
 34 חמתו בית ישראל: כי לא אחפץ במות:
 35 חמת נאם אדני יהוה והשיבו וחי:

XVIII.

17. Def. Phil. I. II. 2.

XIX.

2-10. Münzlinge, Gold. die mensh. VIII, 98
49. h. 12

7. St. op. min. p. 509. Arnoldi ad Loci p. 32.

טק טמט Sch. Op. man. p. 313.

57. Schult. Orig. I. p. 49.

XVII.

3—8. Münch. gold. der münch. VIII. p. 57 p. 20.

3. Sinned. orig. p. 175. Ind. vagen p. 147. Bedm. Nide

3, 153.

הלכת וכתועבותיהן עשיתי בפעם
 48 קט ותשתחו מהן ככל דרכיך: הו אמי
 נאם אדני יהוה אם עשיתי סרם
 אהיה היא וכנחותה כאשר עשיתי
 49 את ובנותיך: הנה זה היה עון סרם
 אהיה נאון שבעת לחבושלוה השקט
 היה לה ולבנותיה ווד עני ואביו
 1 לא החזיקה: והגבתינה ותעטיגיה
 תועבה לפני ואסיר אהיה כאשר
 51 ראתי: ושמונ כהצו המאתיך לא
 המאת ותרכי את תועבותיך מהנה
 ותצדקי את אחותיך בכל תועבותיך
 52 אשר עשיתי: גם את שאי כלמתיך
 אשר פללת לאהיהך בממאתיך
 אשר התעבת מהן תצדקה ממך וגם
 את בנשי ושאוי כלמתיך בצדקתיך
 53 אחיהך: ושכתי את שבתיהן
 את שבת סרם ובנותיה ואת שבת
 שמונ ובנותיה ושכתי שבתיהן
 54 בחוכמה: למען תשאי כלמתיך
 ונבלמתי מכל אשר עשיתי בנחמתי
 נה אתי: ואחותיך סרם ובנותיה תשבני
 לקרמתי ושמונ ובנותיה תשבני
 לקרמתי ואת ובנותיה תשבני
 56 לקרמתי: ולוא יהיה סרם אחותיך
 57 לשמונה סמוך כיוכ נאוניך: כסרם
 תגלה רעתיך כמו עת חרפת בנות
 ארסוכל סביבותיה בנות מלשתיך
 58 השאטות אותך כסביב: את זמתיך
 ואת תועבותיך את נשאתים נאם
 59 והוה: כי כה אמר אדני יהוה ועשית
 אותך כאשר עשית אשר בנית אלה
 6 להפר ברות: וזכרתי אני את
 בריתי אותך ביומי נעוריי והקיסותי
 61 לך ברות עולם: וכרחק את דרכיך
 ונבלמתי בקחתך את אחותיך
 הגלורת ממך ארץ הקטנות ממך
 ונתתי אותך לך לבנות ולא סבירתיך
 62 והקיסתי אני את בריתי אתך וידעת
 63 כי אני יהוה: למען תזכרי וכשת
 ולא יהיה לך עון פחיתות פה סמני
 כלמתי בכסרי לך לכל אשר עשית
 נאם אדני יהוה:

I 7

א) והוה דבר יהוה 4 לאמר: בן
 2 אדם הוה חרדה ומשל משל אל בית
 3 ישרא: ואמרת כה אמר אדני יהוה
 הנשך הנדול גדול הכנפים ארץ
 האבך מלא הגזזה אשר לך דרומה
 4 כל הלבגון ויקח את ספרת הארץ:
 ונתתי

את ראש וינקותו קטף ויביאחו 4
 ארץ כנען בעיני הכלים שבו: ויקח ה
 סרע הארץ ויתנה בשיה ודע קח
 על מים רבים צמצמר שכו: ויצפת 6
 יהוה לגפן סיהר: שפלת קומרה
 לפנה דליתיו 4 יו ושרשו החזיו
 יחיו והתו לגפן ותעש ברים ותשלת
 פראת: והוה נשר אהך גדול גדל
 כנפים ורב נוצר: והנה הגפן
 הזאה כפנה שרשיה עליו ודליתיו
 שלחה לו להשקות אותה מקרנות
 מטערה: אל שדות טוב אל סום 8
 רבים היא שולר: לעשרת ענף
 52 ולשאת פרו להיות לגפן אדור:
 אמר כה אמר אדני יהוה הצלח
 הלוא את שרשיה יתק ואח פריה
 יקוסס ויבש כל טרמי צמחה תיבש
 ולא כורוע גדולה ובקערב למשאת
 אותה משרשיה: והנה שחולה
 הצלח הלא כנערת בה רוח הקיים
 תיבש יבש על קרנה צמחה תיבש:
 11 והוה דבר יהוה אלי לאמר: אמר נא
 12 לבית הסרו הלא ודעתי מה אלה
 אמר הנה בא סלך בכל ירושלים
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
 אותם אליו בבלר: ויקח סרע 13
 המלכה ויכרת אתו ברות ויבא אתו
 14 כאלה ואת אילי הארץ לקח: להיות
 ממלכה שפלה לכלתי התינשא
 15 לשקר את ברותה לעמדה: ויסר בו 16
 לשלת מלאכיו מצרים לתת לו סוטים
 ועקר ב הוצלת הימלט העישה אלה
 והפר ברות ומלפ: הו אני נאם 17
 ארני יהוה אם לא סמקים המך
 המסליך אתו אשר בזה את אלתי
 ואשר הפר את ברותו אתו בתוך
 17 בכל ימורי: ולא בחיל גדול ובקהל
 רב יעשה אותו פרעה במלחמה
 כשפך סלה וכבנת דוק להכרות
 18 נפשות רבות: וכיה 4 להפר ברות
 והנה נתני ודוכל 4 עשה לא ימלט
 19 לכן כה אמר אדני יהוה חו אני אם
 לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר
 20 הפר ונתחיו בראשו: ופרשתי קיו
 רשתי ונחפש כמזורדי והביאותיה
 ככלה ונשפתי אתו שם מעלו אשר
 21 מעל בו: ואת כל מברחו ככל
 אנפיו בחרב ימלו והנשארים ככל
 רוח יפרשו ודעתי כי אני יהוה
 22 דברתי: כה אמר אדני יהוה
 ולקחתי אני סמורת הארץ הרבה
 ונתתי

1 לא התלתי : לא חסה עליך עין
 2 לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך
 3 ותשלכי אל פני השדה כנגעל נפשך
 4 ביום הלהת אתך : ואעבר עליך
 5 ואראך מבוססת ברמון ואמר לך
 6 ברמון היי ואמר לך ברמון היי :
 7 רבכה כעבת השדה נחתך ותרבי
 8 ותגדלי ותבאי בעיני עינים שרים
 9 וגבו ושערך צמה ואח ערס ועריה :
 10 ואעבר עליך ואראך והנה ערך עש
 11 דרים ואפרש לפני עליך ואכסתי
 12 עיריך ואשבוע לך ואמאם כבדתי
 13 אתך נאם ארני יהיה ותהיי לי :
 14 וארהיך במים ואשפת דמך מעליך
 15 ואסכך בשמן : ואלכשך רקמה
 16 ואעלך חוש ואהבשך בשש ואכסך
 17 משי : ואערך ערי ואהנה צמודים על
 18 דרך ורבי על גרונך : ואחן נוס על
 19 אפר וקנילים על אנוד ועטרה
 20 וחספארת כראשך : ותערי זנב וכסף
 21 ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת
 22 ורביש ושמן אכלתי וחמי במארי סאר
 23 ותצלתי למלוכה : ויצא לך שש
 24 בגוים כימך כי כליל הוא בהררי
 25 אשר שמתי עליך נאם ארני יהוה :
 26 ותבטחי כימך ותוני על שמך
 27 ותשפתי את הנוחך על כל עובר
 28 ורו יהי : ותקחי סבניך ותעשי לך
 29 במות מלאות ותוני עליהם לא באות
 30 וולא יהוה : ותקחי כלי הפארתך
 31 מוחבו ומכספי אשר נתתי לך ותעשי
 32 לך צלמי זכר ותוני כסם : ותקחי את
 33 כברי רקמתך ותכסי ועשני וקמרהי
 34 נתתי לפניהם : ולחמי אשר נתתי
 35 לך סלת ושמן ויבש האכלתיך
 36 ונתחיהו לפנים לריו ניהה ויהי
 37 נאם ארני יהוה : ותקחי את בניך ואת
 38 בניחך אשר לרתי לי ותובחם להם
 39 בלאכול המעט ממונחך : ותשחטני
 40 את בני ותחסיס בהעבירי אתם להם :
 41 ונאח כל תועבתך ותוסיף לא זכרתי
 42 את וסי תעויות כהוונך עירם ועריה
 43 מבוססת בסך הית : והיי אחרי
 44 כל רעך אוי אוי לך נאם ארני
 45 ויהוה : ותבני לך גב ותעשי לך
 46 בהרמה בכל רחוב : אל כל ראש דרך
 47 בגירת רסחך ותתעבי ארץ ויכר
 48 ותשפתי את רגליך לכל עובר ותרבי
 49 ונאח את בני מעריכם
 50 שמכר גדלי נשר ותרבי את הנוחך
 51 להביעני : והנה נשחתי ודי עליך

1 ואנעו חקר ואחך כנפש שנאחך
 2 בנח פלישתים הנכמורת מרדך
 3 נמה : והנו אל בני אשר מכלתי
 4 שבעתך ותוניכסם לא שבעת ארבי
 5 את הנוחך אל ארץ כנען כשדושה
 6 תם כואת לא שבעת : מה אמלה ל
 7 לבחך נאם ארני יהוה כעשותך ארץ
 8 כל אלה מעשה אשה ונה שלשר :
 9 ככנהיך נבך בראש כל דרך ורסך
 10 עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כוונה
 11 לקלס אתך : האשה המנאפת הרת
 12 אישה תקח את ורום : לכלל נוח ותנו
 13 נרה ואח נח את גרתי לכך
 14 מאהבך והשחתי אותם לבוא אליך
 15 מסכוכ כהנוחך : והיי בד הפך
 16 מן הנשים כהנוחך ואחריך לא
 17 ונה ובחך אתך ואתך לא נתן
 18 לך ותהי להפך : לכן ונה שמעי לה
 19 דבר יהוה : כרה אמר ארני
 20 והוה : יען השפך עשיתך ותגלה
 21 עיריך כהנוחך על מאהבך ועל
 22 כל גלולי תועבותך וכרטי בניך
 23 אשר נתתי להם : לכהונו מקבץ
 24 את כל מאהבך אישה ערבתי עליהם
 25 ואת כר אשר אהבת ערל כל אשר
 26 שנאת וקבצתי אותם עליך מסביב
 27 וכליתי עיריך אלהם וראו את כל
 28 עוונתך : ושפתיך משפטי נאפות
 29 ושפתי דם נחתך דם חמה וקנאה
 30 ונתחתי אתך ביום ורסו נבך ונתנו
 31 רמתך והפשיטו אותך בניך ולקחו
 32 כלי תפארתך והניחך עירם ועריה :
 33 והעלו עליך קהל ורגבו אויך
 34 כאבן וכהקו כחריבום : ושרפו
 35 בתך באש ועשו בך שפטים לעיני
 36 נשים רבות והשבתך מזונה וגם
 37 אתן לא תחני עוד : ותנחתי חסתי
 38 בד שרה קנאוי ספך ושקמתי ולא
 39 אכעס עוד : יען אשר לא זכרתי
 40 את וסי נעויות ורגוני לו ככר
 41 אלה : וס אני יהי הדך כראש
 42 נחתי נאם ארני יהוה ולא עשיתי
 43 את הוהי על כל תועבותך : הנה
 44 כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה
 45 כחיה : כח אסך את געלת אישה מוד
 46 ובניה ואחת אחותך את אשר געלו
 47 אנשיתו וכניהן אסמן חסתי ואכוכן
 48 אמרו : ואחורך תגולה שמויך היא
 49 ובנתחתי היושבת על שטאולך
 50 ואחוריך הקמתי : ספך היושבת
 51 ממונך סתם ובנתחתי : ולא בידך

6. זוטבווססת. Syll. Dig. II. 972.

31. Schult. Def. 5. 196.

7. Munt. gesch. des Meuttl. VIII. nach p. 174.

32. Schult. Hais. III. 129.

8. Ant. Leip. nov. 5. 208 ff.

36. נחשתך Sch. op. min. p. 508.

XVI.

Syll. Dig. II. 1044.

4-6. vid. 4c. Rom. p. 382.

4. Pract. de Def. §. 28. 111.

יד 14

וקם לא חקטנה עוד והצלתה את
 עמי מידן וידעתן כי אני יהוה :
 א ויבוא אלי אנשים בזקני ישראל
 2 וישבו לפני : ויהי דבר יהוה
 3 אלי לאמר : בן אדם האנשים
 האלה העלו גלוליהם על לבם
 ומכשול עונם נתנו נחם פניהם
 4 הארשי ארשי להם : לכן דבר
 אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני
 יהוה איש איש מבית ישראל אשר
 ועלה את גלוליו ל לבו ומכשול
 עונו ישים נחם פניו ובא א הנביא
 5 אני יהוה נעניתיו לו בה הרב גלוליו :
 6 למען תפש את בית ישראל כלכם
 אשר נורו מעלי בגלוליהם כלם :
 7 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר
 אדני יהוה שובו והשיבו מערי
 גלוליהם ומעל כל חנוכהם
 7 השובו פניהם : כי איש איש מבית
 ישראל ומנהר אשר יגור בישראל
 ויגור מאחרי ועל גלוליו אל לבו
 ומכשול עונו ישים נחם פניו ובא
 אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה
 8 נענתי לו כי : ונחתי פני באיש
 ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים
 9 והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני
 יהוה : והנביא כי יפתה דבר
 דבר אני יהוה פתיתי את הנביא
 ההוא ונשיתי ארץ ידו עליו
 והשמתיו מתוך עמי ישראל :
 10 ונשא עונם כעון הרש כעון הנביא
 II יהוה : למען לא יתען עוד בית
 ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל
 פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה
 להם לאלהים נאם אדני יהוה :
 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
 13 ארץ כי תחטא לי למעל מעל
 ונשיתי ידי עלה ושברתי לה מטה
 לחם והשלחתי בה רעב והכרתיו
 14 ממנה אדם ובהמה : והיו שלשת
 האנשים האלה בחוכה נת רנאך
 ואויב המה בצדקתם יגלו נפשם
 15 נאם אדני יהוה : לו זיה רעה
 אעביר בארץ ושכלתה והיה שממה
 16 מבלי עוכר מפני החור : שלשת
 האנשים האלה בחוכה הי אני נאם
 אדני יהוה אם ננים ואם ננות יצילו
 המה לבם יגלו והארץ תהיה
 17 שטמה : או חרב אביא על הארץ
 לא

יהוה ואמרתיו הרב העקר בארץ
 והמחתי ממנה אדם ובהמה : ושלשת
 האנשים האלה בחוכה הי אני נאם
 אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות
 2 המלכים יגלו : או דבר אשנה אל
 הארץ יהוה ושפתי אדם ובהמה :
 3 ברם להכרות ממנה אדם ובהמה :
 4 ונת רנאל ואויב בחוכה הי אני נאם
 אדני יהוה אם כן אם כח יצילו
 5 המה בצדקתם יצילו נפשם : כי כה
 אמר אדני יהוה אם כי ארבעת שפתי
 הרעעם חרב ורעב וזיה רעה והרב
 שלחתי אל ירושלם להכרות ממנה
 אדם ובהמה : והנה נחרר בה
 6 פלטה הסוואים ננים ובנות הנם
 וצואים אליכם וראיתם את דרכם
 ואת עלילותם ונחמם על הרעה
 אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר
 הבאתי עליו : ונחמו אתכם כי
 7 תראו את דרכם ואת עליותם
 וידעתם כי לא היס עשיתי את כל
 אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה :

טו 15

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 2 בן אדם מה יהיה עין הנפן מכל עין
 3 הזוורה אשר תיה בעצי היער היקח
 4 מכנו עין לעשות למלאכה אם ירחו
 5 ממנו יחר לתלות עליו כל כלי : הנה
 6 לאש נתן לאגלה את שני קצותיו
 אבקה האש והוכו נחר היצות
 7 למלאכה : הנה בהיותו חמוס לא
 ועשה למלאכה את כי אש אכלתהו
 8 ויחר ונעשה עוד למלאכה : לכן
 9 כה אמר אדני יהוה כאשר עין הנפן
 בעץ היער אשר נהתיו לאש לאכלה
 10 כן נתתי את ישוב ירושלם : ונתתי
 11 את פני בהם שראש יצאו והאיש
 תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשונו
 12 את פני בהם : ונחתי את הארץ
 13 שטמה יען כעלו מעל נאם אדני
 יהוה :

יד 16

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 2 בן אדם הרע ארץ ירושלם ארץ
 3 העברתיה : ואמרת כה אמר אדני
 4 יהוה לירושלם מכתוך ומלדתוך
 5 מארץ הכנעני אביך האמרי ואמן
 6 תירי : ומלדתוך ביום הולדת
 7 אותך לא כרת שרד ובמס לא רחצת
 8 לשעני והמלח לא המלח והחתי
 לא

14 וכל אשר סביבתי עורה וכל אנפיו
 אורה לכל רוח ורחב ארוק אחריהם:
 15 וידעו כי אני יהוה בהפיעי אותם
 בגוים וחייתי אותם בארצות:
 16 והזרחתי מהם אנשי מספר מחרב
 מרעב ומיבדן למען יספרו את כל
 תועבותיהם בגוים אשר באו שב
 17 וידעו כי אני יהוה: ויהי דבר
 18 יהוה אלי לאמר: בן אדם לחסך
 ברעש האכל ומיטוך ברגוה ובדאגה
 19 תשמה: ואמרת אל עם הארץ כה
 אמר אדני יהוה ליושבי ירושלים
 אל אומרת ישראל להגם בדאגה
 20 ואלכו ומוסיפים בשמפון ושתו למען
 תשם ארצה ממלאר: מהם כל
 21 חייבים בר: והערים הנושבות
 חורבנה והארץ שממה החרוה
 22 וידעו כי אני יהוה: והיו דבר
 23 יהוה אלי לאמר: בן אדם מה המשל
 היה לכם על אדמת ישראל לאמר
 24 יאייבו הימים ואבד כל חוון: לכן
 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
 השבתי את הששל הוה ולא ישללו
 אתו עוד בישראל כי אמר דבר אליהם
 25 קרבו הימים ודבר כל חוון: כי לא
 יהיה עוד כל חוון שוא וסקס חלק
 26 כחך בית ישראל: כי אני יהוה
 27 אדבר את אשר אדבר דבר ועשה
 לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרו
 28 אדבר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה:
 29 והיו דבר יהוה 4 לאמר: בן אדם
 30 הגנה בית ישראל אמרים החוון אשר
 הוא חזר ליםים רבים ולעיתים
 31 החוקות הוא נבא: לכן אמר
 32 יהוה כה אמר אדני יהוה לא תמשך
 עוד כל דברי אשר אדבר דבר ועשה
 נאם אדני יהוה:

13 יי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 1 בן אדם אדם הנבא אל נביאי ישראל
 הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו
 2 דבר יהוה: כה אמר אדני יהוה
 הוי ער הנביאים הנבלים אשר
 הלכים אחר רוחם ובלתי ראו:
 3 משעלים בחרבות נביאוך ישראל
 4 יהוה: לא עליהם כפרצות וחזרו
 5 נדר על בית ישראל לעמד במלחמה
 6 ביום יהוה: חזו שוא וקסם כוב
 7 האמרים נאם יהוה וזוה לא שלח
 8 ויהוה וזוה לא שלח
 9 ויהוה וזוה לא שלח
 10 ויהוה וזוה לא שלח
 11 ויהוה וזוה לא שלח
 12 ויהוה וזוה לא שלח
 13 ויהוה וזוה לא שלח
 14 ויהוה וזוה לא שלח
 15 ויהוה וזוה לא שלח
 16 ויהוה וזוה לא שלח
 17 ויהוה וזוה לא שלח
 18 ויהוה וזוה לא שלח
 19 ויהוה וזוה לא שלח
 20 ויהוה וזוה לא שלח
 21 ויהוה וזוה לא שלח
 22 ויהוה וזוה לא שלח
 23 ויהוה וזוה לא שלח
 24 ויהוה וזוה לא שלח
 25 ויהוה וזוה לא שלח
 26 ויהוה וזוה לא שלח
 27 ויהוה וזוה לא שלח
 28 ויהוה וזוה לא שלח
 29 ויהוה וזוה לא שלח
 30 ויהוה וזוה לא שלח
 31 ויהוה וזוה לא שלח
 32 ויהוה וזוה לא שלח
 33 ויהוה וזוה לא שלח
 34 ויהוה וזוה לא שלח
 35 ויהוה וזוה לא שלח
 36 ויהוה וזוה לא שלח
 37 ויהוה וזוה לא שלח
 38 ויהוה וזוה לא שלח
 39 ויהוה וזוה לא שלח
 40 ויהוה וזוה לא שלח
 41 ויהוה וזוה לא שלח
 42 ויהוה וזוה לא שלח
 43 ויהוה וזוה לא שלח
 44 ויהוה וזוה לא שלח
 45 ויהוה וזוה לא שלח
 46 ויהוה וזוה לא שלח
 47 ויהוה וזוה לא שלח
 48 ויהוה וזוה לא שלח
 49 ויהוה וזוה לא שלח
 50 ויהוה וזוה לא שלח

ויהיו ליום דבר: הלווא סמורה
 7 שוא חוהם וקסם כוב אמרתם
 8 ואמרים נאמיהו ואני לא דברתי:
 9 לככה אמר איני יהוה יען דברכם
 10 שוא וחזותם כוב לכן הנני אליכם
 11 נאם אדני יהוה: והיה די אל
 12 הנביאים החזים שוא והמסמים כוב
 13 כסור עפי לא יהיו ובכתב בית
 14 ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל
 15 לא יבאו וידעו כי אני אדני יהוה:
 16 יען וכיון השעו את עמי לאמר שלום
 17 ואין שלום והוא בנה חייץ והגם
 18 שחיס אתו ספל: אמר אל טחיו חפל
 19 ויפל היה נשם שופף ואתנה אבני
 20 אלנביש חפלנה ורוח סעורה חקקו:
 21 והנה נפל הקיר הלווא יאמר אליכם
 22 איה השיח אשר נחחם: לכן כה
 23 אמר אדני יהוה נכפתי רוח סעורה
 24 כחצתי ונשפתי כלכל יהיה ואבני
 25 אלנביש בחמה לכלל: וחרסו אח
 26 הקיר אשר נחחם חפל והתקתו
 27 אל הארץ ונגלה יסיו ונפלה וכליתם
 28 בחכות וידעו כי אני יהוה: וכליו 10
 29 את חמתי בקיר ובמחוס אתו חפל
 30 ואמר לכם אין הויר ואין השחיס
 31 אתו: נביאי ישראל הנבאים
 32 וירושלם והחזים לה חוון שלם ואין
 33 שלם נאם אדני יהוה: ואזה כן
 34 אדם שים פנק אל כנות עמד
 35 התנבאות מלבהו והנבא עליהן:
 36 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי
 37 למתפרות כסרות על כל אצילי הוי
 38 לצודר נפשות הנפשות חזורה
 39 ועשות הספחות על ראש כל קומה
 40 לעמי ונפשות לכנה חתינה:
 41 והחללנה אתי אל עמי כשעלי 19
 42 שיעורו כספוחי לחם לחמית נפשות
 43 אשר לא תמותנה והיות נפשות
 44 אשר לא תחיינה בכוככם לעמי שמעו
 45 כוב: לכן כה אמר אדני יהוה הנני
 46 כסחתיכמה אשר אתנה מצדות
 47 שם את הנפשות לפרחות וקרעתי
 48 אתם מעל ידועיכם ושלחתי את
 49 הנפשות אשר אחם מצדות את
 50 נפשים לפרחות: וקרעתי את
 51 ספפתיהם והצלתי את עמי מידיכם
 52 ולא יהו עוד בידכן לפסדה וידעתן
 53 כי אני יהוה: יען הכאת לב צדק
 54 שיקר ואני לא הכאתיו ולחוק ירי
 55 רשע לבלתי שוב מרדכו הרע
 56 לחזותי: לכן שוא לא תחיינה 23
 57 וקסם

10. הגהת שח. ע. מ. מ. p. 388.

13. תפ"ב &c. שח. ע. מ. מ. p. 300.

17, 18. Temp. Helt. II. 482 ff.

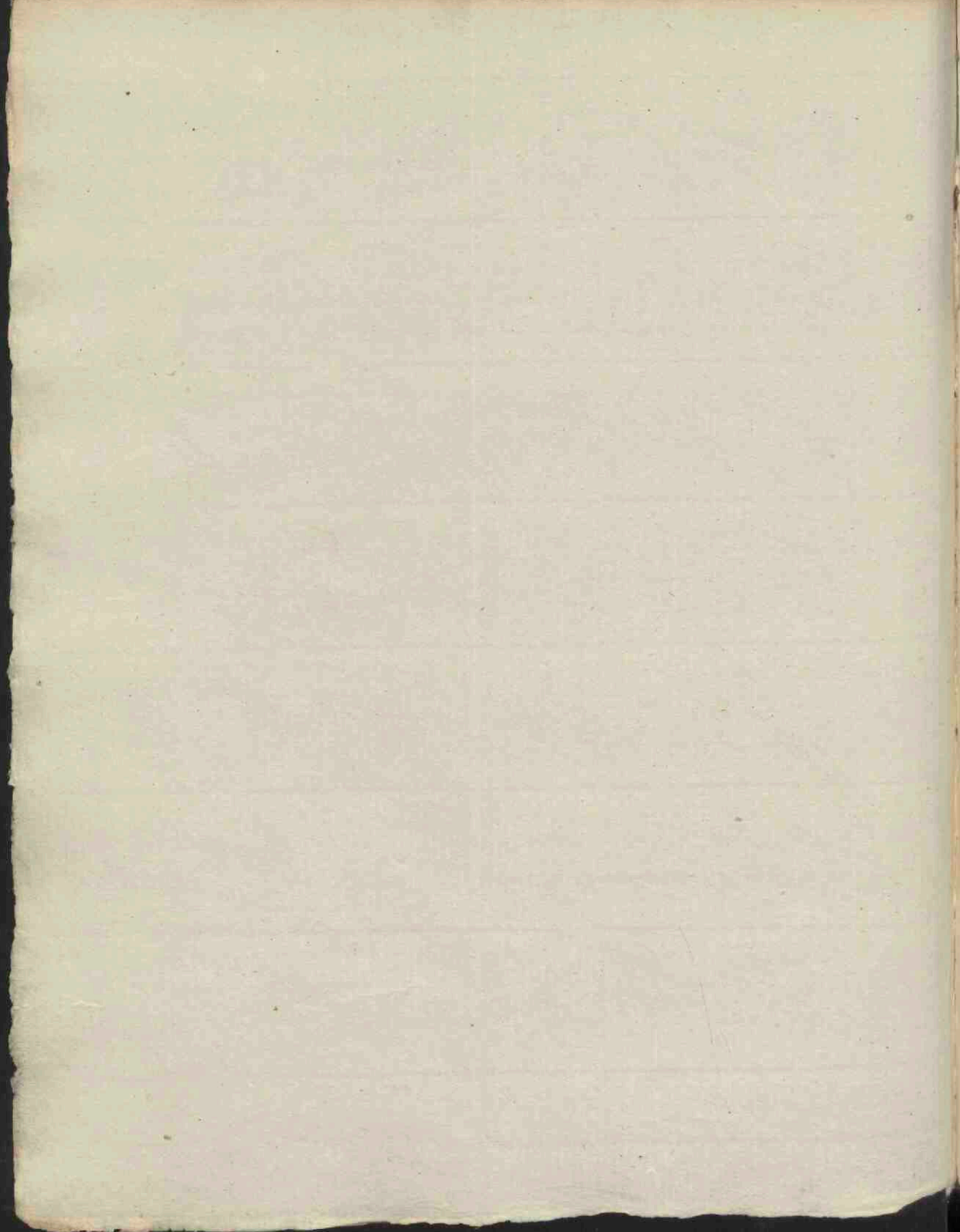
18. Nov. Fren. H. V. T. p. 972 ff.

20. Sched. 2da Dec. V. p. 231.

XIII.

4. Decem. Omic. 2:30.

8. Sched. 2da Dec. V. p. 13.

N° 11

א ורשע אתי רוח ותבא אתי א שער
 בית יהוה הקדמוני הפנת קרינבר
 והנה כפתח השער עשירי והמזרח
 איש ואראה בתוכם את יאנונה בן
 עזר וארץ פלשתו בן בניהו שרי
 2 הנעם : ויאמר אלי בן אדם אלה
 האנשים החשבים און וזיעצים קצת
 3 רע בענין הזאת : האמרים לא
 בקרוב נבנה בחים היא חסור ואנחנו
 4 הבשר : לכן הנכא עליהם הנכא
 ה בן אדם : ותפל עליו רוח יהוה
 ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה בן
 אמתים בית ישראל ומעלות
 6 והנכא אני ודעתיה : הרביתם
 הללוים בעיר הזאת ומלאתים
 7 הוצותיה הלה : לכן כה אמר
 אזני יהוה הללוים אשר שמתם
 8 בתוכה המה הנשע והיא חסר
 9 ואחכם הוציא סחובה : חרב וראתם
 וחרב אביא עליכם נאם ארני יהוה :
 9 והוצאתי אתכם סחובה ונחתי אתכם
 כיד זרים ועשיתי ככם שמתים :
 י בחרב חמלו על גבול ישרא אשמת
 יא אתכם וידעתם כי אני יהוה : היא
 יב לא תהיה לכם לסיר ואחם תהיו
 בתוכה לבשר אר נבון ישראל
 יג אשמת אחכם : וידעתם כי אני
 יהוה אשר בהקול לא תלחם ומשמתם
 לא עשיתם וכמשמתי הנשים אשר
 יד סביבותיכם עשיתם : וותי בהנבא
 ופלשתו בן בניה פזואפל על פני
 יז ואיעק סול גדול ואמר אהר ארני
 יהוה כלה אתה עשה את שארית
 יח ישראל : ויהי דבר יהוה כי
 יט לאמר : בן אדם אחך אחך אנשי
 גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר
 אמרו להם ישבו וירשלו דתקו מעל
 יז יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה :
 יח לכן אמר כה אמר ארני יהוה כי
 הרחקים נבויים וכן הפצותים
 בארצות ואהי להם לפקש גועש
 יט בארצות אשר באו שם : לכן אמר
 כה אמר ארני יהוה וקבעתי אתכם
 מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות
 אשר נפצתם בהם ונחתי לכם את
 כא ארם ושראל : ובאו שמה וחסירו
 את כל שקוציה ואת כל חובעתי
 כב סמנה : ונחתי להם לב אחד ורוח
 חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב

האנן מכשרם ונחתי להם לב בשר :
 לסען כהקתי ילכו וארץ משפמי כ
 ישמרו ועשו אחם והיו לי לעם ואני
 אהיה להם לאלהים : ואל לב 21
 שקוציהם ותועבותיהם לבם הלה
 דרכם בראשם נתתי נאם ארני
 יהוה : וישאו הכרובים את 22
 כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד
 אלהי ישראל עליהם מלמעלה :
 ויעל כבוד יהוה מעל הון העיר 23
 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר :
 ורוח נשאתני ותבאני בשרים את 24
 העולה במראה כרוה אלהים ויעל
 מעלי המראה אשר ראיתו : ואדבר 25
 אל העולה את כל דברי יהוה אשר
 הראני :

יב 12

ויהי דבר יהוה ארני לאמר :
 כו אדם כחוך בית דמיו אתה ישב 2
 אשר עינים להם לראור ולא ראו
 אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית
 מרי הם : ואזה בן אדם קשת לך 3
 כלי גולה וגלה יומם לעיניהם
 וגלות ממקומך ארץ מקום אחר
 לעיניהם אולי וראו כי בית מרי
 הם : והוצאת לך כלו טלה 4
 יוסם לעיניהם ואתה תצא בערב
 לעיניהם כמוציא גולה : לעיניהם 5
 תחר לך בקור והוצאת מן : לעיניהם 6
 על כהף תשא בעלטה תוציא מן
 תכסה ולא תראה את הארץ כי
 מופת נתתך לבית ישראל : ואעקל 7
 בן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי
 גולה יומם ובקרב חחרתי לי בקור
 כד בעלטה הוצאתי על כהף נשאתי 8
 לעיניהם : ויהי דבר יהוה אלי 9
 בבקר לאמר : בן אדם הלא אמרתי
 אליו בית ישראל בך המיו סת
 אתה עשה : אמר אליהם כה אמר 10
 ארני יהוה הנשיא הנביא הרוח
 כירושלים וכל בית ישראל אשר 11
 השע בהכם : אמר אני מופתכם 12
 כאשר עשיתי כן ויעשה להם בגולה
 כשבי ילכו : והנשיא אשר בתוכם 13
 אל כהף ישא בעלטה ויצא בקור
 יחחרו והוציא בי מגיו יסכה יעו
 אשר לא ראה לעין הוא את הארץ יעו
 ופרשתי את רשתי עליו ונתמשש 14
 במצרותיה ובחאתי אתו כגלר ארץ
 כשרים ואתה לא וראה ושם ימות 15
 וכל

9 ט

הפנימים: ויום כבוד יהיה מעל 4
הכרוב על ספתן הבית ומלא הבית
את הענן והחצר מלאה: ארת נגה
כבוד יהוה: וקול כנפי הכרובים ה
נשמע: עת החצר החיצנה כקול אר
שדי בברו: ויהי בצותו ארת 6
האיש לבש הכרובים לאמר קח איש
מבינות לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן: וישלח 7
הכרוב את ידו מבינות לכרובים
אל האיש אשר בינות הכרובים וישא
ויהן ארל הפני לבש הכרובים ויקח
ויצא: וירא לכרובים הבנין יד 8
אדם תחת מפייהם: ואראתי 9
והנה ארכות אופנים אצל הכרובים
אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן
אחד אצל הכרוב אחד וזראה
האופנים כעין אבן תמישי:
ומראהם דמוהו אחד לארבעתם
כאשר יהיה האופן בחוץ האופן:
בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו 11
לא יסבו בלכתם כי המקום אשר
יסבו הראש אחריהו וילכו לא יסבו
כלתם: ומל נשרים ונהגים 12
ויהיהם וכנפיהם והאופנים מלאים
עינים סביב לארבעתם אופניהם:
לאופנים להם קרא הגלגל באוני: 13
וארבעה פנים לאחרי פני האחד פני 14
הכרוב ופני השני פני ארסו השלישי
פני אריה והרביעי פני נשר:
ורמבו הכרובים היא היתה אשר 15
ראיתי בנהר כבר: ובלקתי 16
הכרובים וילכו האופנים אצלם
ובשאת הכרובים אח כנפיהם לרום
מעל הארץ לא יסבו האופנים גם
הם סאצלים: בעמדם ועמדו 17
וברוםם ויטנו אותם כי רוח היתה
בהם: ויצא כבוד יהוה מעל 18
ספתן הבית ויעמד על הכרובים:
וישאו הכרובים את כנפיהם וירמבו 19
מן הארץ לעיני בראשם והאופנים
לעמדם ויעמדו פתח שער בית יהוה
הקדמוני וכבוד יהוה אשר עליהם
מלמעלה: היא היתה אשר ראיתי 20
תחת אלתי ישראל בנהר כבר וארע
פנים לאחד וארבע כנפים לאחד
ודמותו יהו אדם תחת כנפיהם:
ודמות פניהם הות הפנים אשר 22
ראיתי על נהר כבר מראהם אותם
איש אל עבר מניו ולכו:

ויקרא באזני קול גדול לאמר
לך פקרות העיר ואיש כלי משחתו
בידו: והנה ששה אנשים באים
סרד שער העליון אשר מפנה
צפונה ואיש כלי טפצו כידו ואיש
אחר בחובם לבוש כיום וקסם
הספר בסחניו ויבאו ויעמדו אצל
סמכה הנחשת: וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו
אל ספתן הבית ויקרא ארל האיש
הלבש הכרובים אשר קסם הספר
בסחניו: ויאמר יהוה אלו עבר
בחור העיר בחור ירושלם ותחיות
הו על מצות האנשים הנאמרים
והנאמרים על כל החוקבות הנעשות
בזוכה: ולא לה אפר באזני עבר
בעיר אחריהו והכו על החום עינים
ואל החמלו: זקן בחור ובהולד
זקן ונשים תדרכו למשחור: ועל
כר איש אשר עליו הו ארל תגשו
ומסקושי חללו ויחלו באנשים
הקנים אשר לפני הבית: ויאמר
אליהם טמאו את הבית ומלאו את
ההצרות הללים צאו ויצאו והכו
בעיר: ויהו כהכוחם ונאשאר
אני ואפלה על פני ואזקע ואמר
אנה ארני יהוה המשחית אתה את
כל שארית ישראל בשפך את
קחמך על ירושלם: ויאמר אלו
עון ביה ישראל ויהודה גדול במאו
מאר ומלאה הארץ דמים והעיר
מלאה טהה כי אמרו עוב יהוה את
הארץ ואין יהוה ראה: וגם אני
לא תחום עיני ולא אספר דרכים
לראשם נחתי: והנה האיש לבוש
הכרובים אשר הקסם במחניו משיב
דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני:

10

ואראה והנה אל הרקיע אשר
על ראש הכרובים כאבן ספיר
במראה דמות כסא נראה עליהם:
ויאמר לי האיש לבש הכרובים ויאמר
בא אל בינות לגלגל ההת לכרוב
ומלא חמך נחתי איש מבינות
לכרובים ורח על העיר ויבא לעיני:
והכרובים עמדים טיפין לבית בכאו
האיש והענן מלא את החצר

2. πορτακι γινωσται. 3 & 16 γινωσται. Ομιλ. Ο. Β.
 10, 88. Πατ. Com. 2, 76 1/2 ff.

4. De amicit digno, Bibl. Vat. Bram. 6: 1080 ff.
ibid. 8: 141. 1/2 ff. Min. Leg. Vat. 3: 465

8. 7 & 10 Ομιλ. Μαρ. 1: 537 1/2.

14. מוסר de la cout. opusc. 1. p. 453. Sup. ant. M. 2, p. 61. 87.
-Laprell. ad v. 5. p. 678.

16.

מסותיו de la forme cont. Repat. XV. p. 42.

17. Nov. Fins. dij. V. T. p. 963 ff. Gataker. ad v. 1. p. 119 ff.

לגיע היום הקונה & ישמח והמזכיר
 אל יחאבל כי תרוץ אל כל המונה:
 13 כי המזכיר אל המספר לא ישוב ויעז
 כהיום חיהם כי הוון אל כל המונה
 14 לא ישוב ואיש בעונו חיחו לא
 יחזוקו: תקעו בתקוע והכוץ הכל
 ואין הלך למלחמה כי תרוני & כל
 15 המונה: החרב בחוף והרבר
 והרעב מכות אשר כשרה כחרב
 ימות ואשר בעור רעב ורבר יאכלנו:
 16 ופלטו פלוטיהם והו אל תהרים
 כיני הנאות כלם המות איש בעונו:
 17 כל הדיים תרפונה וכל ברקים
 18 חלמנה מים: והגרו שקום וכסיה
 אותם פלצות ואל כל פנים בושרה:
 19 וככל ראשיהם קרה: כספם
 בתוצות ישליכו והכס לנרף יהיה
 כספם והכס לא יוכל להציל ביום
 עקרת יהוה נמשם לא ישבעו ומיעותם
 לא ימלאו כי ממשול עונם הורה:
 20 וצני עירי לנאון שמה וצלמי
 הועכותם שקציהם עשו בו ערל כן
 21 נתתו להם לנה: ונתתו ביר
 הורים לבולרשעו הארץ לשלול
 22 וחללות: והשתי פני מהם וחללו
 אח צפוני ובאו בה פריצים וחללות:
 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט
 24 דמים והעיר מלאה חסם: והבאתי
 רעו גוס וירשו אח כתייהם והשבתי
 25 פחנאון עינים ונתלו מקרשיהם: קפה
 26 בא ובקשו שלום ואין: הוה ערל
 הוה תבוא ושמעה אל שמועה תייה
 ובקשו חוון מנביא והורה חאבר
 27 מכתן ועצה מוקדם: המלך יחאבל
 ונשיא ילבש שפמה ויהי עם הארץ
 תבהלנה מורים אעשה אותם
 ובמשפטיהם אשפטם וירעו כי אני
 יהוה:

ח 8

א והו בשנה הששית נששי
 בחמשה לחיש אני יושב בבתי
 וקני יהודה וישובם לפני חפל עלי
 2 שם יד ארני יהוה: ואראה והנה
 דמות כמראה אש כמראה מחני
 3 ולמטה אש ומתנין לסעלה כמראה
 4 חר כען החשמלה: וישלה
 תבנית יד ויקחני בציצר ראשי
 וחשא אחי רוח בין הארץ ובין
 השמים וחבא אתי וירשמה
 במראות אלהים אל פתח שער

הפנימיות המונה צמנה אשר שם
 כושב סמל הקנאה המנה: והנה
 4 שם כבוד אלהי ישראל כמראה
 אשר ראיתי בכקעה: ויאמר אלי ח
 בן אדם שא נא עיניך דרך צמנה
 ואשא עיני דרך צמנה והנה כצפון
 5 לשער המזבח סמל הקנאה הוה
 בבאת: ויאמר אלי כן אדם הראה
 6 אתה מהם עינים הועכות גילוח
 אשר בית ישראל עינים פה להקרת
 מעל מקדשי ועד תשוב תראיה
 הועכות גילוח: ויבא אחי אל
 7 פתח החצר ואראה והנה הרי אחי
 בקיר: ויאמר אלי כן אדם חתר
 8 נא בקיר ואחחר בקיר והנה פתח
 אחד: ויאמר אלי בא וראה את
 9 הועכות הרעות אשר הם עינים
 פה: ואבוא ואראה והנה כל הכנות
 10 רמש ובחמה שכן וכל גלולי בית
 ישראל מתקד על הקיר סביב סביב:
 11 ושבעים איש מוקני בית ישראל
 ויאניהו בן שפן עמר בתוכם עמרים
 12 לפניהם ואיש מקשרתו בירו ועת
 עני הקשרת עלה: ויאמר אלי
 13 הראיתן כן אדם אשר וקני בית
 ישראל עינים בחישך איש בחדרו
 משכיתו כי אפרים אין יהוה ראה
 14 אקנו עוב יהוה את הארץ: ויאמר
 15 אל עור תשוב תראה הועכות
 גילוח אשר המה עינים: ויבא
 16 אחי אל פתח שער בית יהוה אשר
 אל הצמנה והנה שם הנשים יושבות
 מכות את החמו: ויאמר אלי
 17 הראיתן כן אדם עור תשוב תראה
 הועכות גילוח כאלה: ויבא אחי
 18 אל חצר בית יהוה הפנימית והנה
 פתח היכל יהוה בין האולם ובין
 המבוכ נעשרים וחמשה איש
 אחיהם אל היכל יהוה ופניהם
 קרמה וחמר משחחיהם קרמה
 19 לשמש: ויאמר אלי הראיתן כן
 20 אדם הנקל לבית יהודה מעשות את
 הועכות אשר עשו מה כי מלאה
 את הארץ חסם וישבו להכעיסני
 והנב שלחים את המורה אל
 21 אפם: וגם אני אעשה בחסם
 לא חמוס עיני ולא אהמול וקרא
 22 באוני קול גדול ולא אשמע
 אותם:

גם אני ועשיתי בתוך משפטים
 פ לעיני הנוים : ועשיתי כך את
 אשר לא עשיתי ואת אשר לא עשה
 כמרו עוד יען כל חועבתוך : לכן
 אבות יאכלו בנים בתוך ובנים
 ואכלו אבותם ועשיתי כך משפטים
 וזריתי את כל שאריתך לכל רוח :
 לכן הו אני נאם ארני יהוה אם לא
 יען את מקדשי סמאת בכל שקוצין
 ובכל חועבתך וגם אני אנרע ולא
 תחוס עיני וגם אני לא אחסור :
 שלשתוך ברבך ימותו וברעב יפלו
 בתוך והשלישית בתוך יפלו
 סביבותך והשלישית לכל רוח אורה
 וחרב ארץ אחריתם : וכלה
 אפי והנחתי חסתי כם והנחמתי
 וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאותי
 בכלותי חסתי כם : ואתנן לחרבה
 ולחרפה בנים אשר סביבותך
 לעיני כל עובר : והיתרה הרפר
 וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר
 סביבותך בעשתי כך משפטים באף
 ובחמה ובתכונות חמה אני יהוה
 דברתי : בשלחי את חצי הרעב
 הרעים בהם אשר היו למשחית אשר
 אשלה אותם לשהותכם ורעב אסף
 עליכם ושבתו לכם כמה לחם :
 ושלחתי עליכם רעב וחורר רעב
 השלך ודבר ורם יענר כך וחרב
 אביא עליך אני יהוה הבתתי :

7

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 ואתה בן אדם כה אמר ארני יהוה
 לארצות ישראל קץ בא הקץ עליך
 ארבעת כנפות הארץ : עתה הקץ
 עליך ושלחתי אפי כר שפסותך
 כדרכך ונחתי עליך את כל
 חועבתך : ולא תחוס עיני עליך
 וחועבתך בתוך בתוך חתיץ וידעם
 כי אני יהוה : כה אמר ארני
 יהוה רעה אחת רעה הנה באה :
 קץ בא בא הקץ חתיץ אלך הנה
 הארץ בא העת קרוב היום מהומה
 באה : הנה הצפירה אלך וישב
 חמתו עליך וכלותי אפי כן
 ושפסותך כדרכך ונחתי עליך את
 כל חועבתך : ולא תחוס עיני
 ולא אחסור כדרכך עליך אתן
 וחועבתך בתוך חתיץ וידעם
 כי אני יהוה מכה : הנה היום
 הנה באה וצאה הצפירה צין הסנה
 פרח תוחן : חתם קס לסנה
 רשעלא מהם ולא מהמוגם ולא
 מהסנה ולא נה בהם : בא העת
 הניע

6

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
 כן ארם שים פניך אל הרי ישראל
 והנבא אליהם : ואמרת הרי
 ישראל שמעו דבר ארני יהוה כה
 אמר ארני יהוה להרים ולגבעות
 לאפיקים ולגאות הגני אני סבוא
 עליכם חרב ואבדתי כמותיכם :
 ונשמו מוכחותיכם ונשכרו חמניכם
 והפלתי חיליכם לפני גלולים :
 ונחתי ארץ פני בני ישראל לפני
 גלולים וזריתי את עצמותיכם
 סביבות מוכחותיכם : בכל
 משבחותיכם הערים חורבנה
 והבמות תישמרה למען יחרבו
 ויאשמו מוכחותיכם ונשכרו ונשכרו
 גלולים ונרעו חמניכם ונמחו
 מעשיכם : וגמל חלל בתוככם
 וידעם כי אני יהוה : והזריתי
 בהיות לכם פליטי חרב בנים

VII.

5. Sch. ad Pr. p. 426.

6. Munt. Gerb. der Maut. VIII. p. 450 u.

7. Städ. Ord. p. 74.

12. Reper XV. p. 249.

15. Orieb. Reise nach Ar. I, 149. II. 216.

V.

7. האנכס Syll. Dig. II. 949.

להוהיך רשע מדרכו הרשעה
 לחיחו הוא רשע כעונו ימות ורמו
 19: מידך אבקש : ואתה כי הוחרח
 רשע ולא שב מרשעו ומדרכו
 הרשעה הוא כעונו ימות ואתה את
 20: נפשך הצלת : ובשוב צדיק מצדקו
 וקשה עול ונתחו ממשול לפניו הוא
 ימות כי לא הוחרחו בחטאתו ימות
 ולא תוכרן צדקתו אשר עשה ורמו
 21: מידך אבקש : ואתה כי הוחרחו
 צדיק לבחתי חטא צדיק והוא לא
 חטא חיו יחיה כי נודר ואתה ארת
 22: נפשך הצלת : והלי עלי עם יד
 יהיה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
 23: ושם אירב אותך : ואקום ואצא
 אל הבקעה והגרה שם כבוד יהוה
 עמר ככבוד אשר ראיתי על נהר
 24: כבר ואמל על פני : וחבא ברוח
 ונעמריני על רגלי וירכב אחי ויאמר
 25: אלי בא הטגר בחוך ביתך : ואתה
 בן אוים הגה נחמו עלוך עבוחים
 ואסרוך בהם ולא תצא בחוכים :
 26: וקשינך אירב ארץ חכך ונאלמת
 ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי
 27: בית מרי המה : וכברו אותך
 אפחה את פיר ואסרת אליהם כר
 אמר אוני יהוה השמען ישמע והחולל
 יחיל כי בית מרי המה :

צדך עך כלותך ומו מצורך : ואתה
 קח לך חטון ושערים ופול וערשום
 ודחן וכסמים ונתחה אותם בכלו
 אחר ועשויה אותם לך ללחם מספר
 הימים אשר אתה שונב עך צדך
 שלש מאות ותשעים יום תאכלנו :
 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול
 עשרים שקל ליום מסר עך ערת
 תאכלנו : וסום כמשורה השחרה
 ששית הדין מעת עך עת השחרה :
 וננת שערים תאכלנה והוא בגללי
 צאת האדם תענה לעיניהם :
 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל
 את לחםם שטא כגוים אשר אריות
 שם : ואמר אתה אוני יהוה הגה
 נפשי לא מטאמא ונבלה ויטרה לא
 אכלתי מנעורי ועך עתרה ולא בא
 כפי בשר פגול : ויאמר אלי ראה
 נתתי לך את צפוני הבקר הנה גללי
 האדם ועשית את לחמד עליהם :
 ויאמר אלי בן אדם הגני שכר טעם
 לחם בירושלם ואכלו לחם במשקול
 וכדאגה ומום במשורה ובמסמן
 ישחו : למען יחסרו להם ומים
 ונשמו איש ואחיו ומקו כעונם :

ה 5

ואתה בן אדם קח לך חרב יהיה
 חצר הגלבים תקחנה לך והעבתך
 עך ראשך ועל ומגר ולקחת לך
 מאוני משקל ותלקתם : שלשית
 כאור הבקיע בחוך העיר כמלאות
 ופיו המצור ולקחת את השלשית
 תכה בהרב סביבותיה והשלשית
 חרה לרוח והרב ארץ אחריהם :
 ולקחת פשם מעט כמספר וצרת
 אותם כנפסיד : וכמה עוד תתק
 וחשלת אותם חוך האש ושרפת
 אחס באש ממנו תצא אש אל כל
 בית ישראל : כה אמר אוני יהוה
 ואת ירושלם בחוך הגוים שמתיה
 ופניבותיה ארצות : והמך ארת
 משפטי לרשעה סן הגוים ואת חקותי
 מן הארצות אשר סביבותיה כי
 במשפטי מאסו ותקותי לא הלכו
 בהם : לכן כה אמר אוני יהוה
 ואת חננכם מן הגוים אשר
 סביבותיכם כחקותי לא הלכתם
 ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי
 הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם :
 לכן כה אמר אוני יהוה הגני עליך
 ו

4: ואתה בן אדם קח לך לבגרה
 ונתחה אתה לפניך וחקת עליה עיר
 2: את ירושלם : ונתחה עליה מצור
 ונבנת עליה ריק ושפכת עליה סלה
 ונתחיה עליה מחנרת ושם עליה
 3: כרים סבוב : ואתה קח לך מחבת
 ברזל ונתחה אותה קיר ברזל כינך
 ובין העיר וחקינתה את פניר אליה
 והיתה במצור וצרת עליה את הא
 4: לבית ישראל : ואתה שכב על
 צדך השמאלי ושמת את עון ברת
 ישראל עליו מספר הימים אשר
 5: חשכב עליו תשא את עונם : ואני
 נחתי לך את שני עונם לספר ימים
 שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון
 6: בית ישראל : וכלית ארת אלה
 ושכבת על צדך הימיני שניר
 ונשאת את עון בית יהודה ארבעים
 יום יום לשנה יום לשנה נחתיו לך :
 7: ואל מצור ירושלם חכין מנך ורועך
 חשופה ונבאת עליה : והנה נחתי
 8: עליך עבוחים ולא תהפך מצדך אל

האופנים אצלם ובתנשא ההיות
 2 מעל הארץ ונשאו האופנים : על
 אשר יהיה שם רוחו ללכת ילכו
 שמה הרוח ללכת והאופנים ונשאו
 לעמטם כי רוח היתה באופנים :
 21 ובהנשאם על הארץ ונשאו האופנים
 לעמטם כי רוח היתה באופנים :
 22 ודמה על ראשי הרוח רקיע כעין
 הרוח הנורא נטוי על ראשיהם
 23 מלמעלה : ותחת הרקיע כנפיהם
 ושורה אשה א אחוזה לאיש שתום
 מקפות להנה ולאיש שתום מסכות
 24 להנה את נוריהם : ואשמע את
 קול כנפיהם כקול מים רבים כקול
 שרי בלכתם קול המלה כקול מחנה
 25 מה בעמדם הרמינה כנפיהם : והיה
 קול מעל לרקיע אשר על ראשם
 26 כעמדם הרמינה כנפיהם : ומסערי
 לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן
 27 סמור דמה נסא ועל דמות הכסף
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה :
 28 וארא כעין השמל כמראה אש כתר
 לה סביב כמראה מתנו ולמעלה
 ומראה מתנו ולמטה ראיתי
 כמראה אש ונגה לו סביב :
 29 כמראה דקשת אשר יהיה בענן
 כיום הגשם כן מראה הגנה כבי
 תוא מראה דמות כנור יהוה ואראה
 ואמל על פני ואשמע קול סרבר :

2 ב

ויאמר אלי בן אדם עמד על
 2 רגליך ואדבר אתך : והבא בירוח
 כאשר דבר אלי ותעמיני על רגלי
 3 ואשמע את סרבר אלי : ויאמר
 אלי בן אדם שולח אני אותך אל
 בני ישראל אל גוים המורדים אשר
 סרדו בי הטה ואמרת פשעו בי עד
 4 עצם דיום הזה : והבנים קשו פנים
 וחזקי לב אני שולח אותך אליהם :
 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה :
 ה הטה אם ישמעו ואם יחילו כי בית
 סרי הטה וידעו כי נביא היר
 6 בחוסם : ואתה בן אדם אל הירא
 מהם ומברייהם אל תירא כי סריבם
 וסלונם אותך וא עקרבים אתה
 7 וישב סרבריהם אל הירא וספניהם
 אל תחת כי בית סרי הטה : ודברת
 את דברי אליהם אם ישמעו

ואם יחורלו כי בית סרי הטה : ואתה 8
 בן אדם שמע את אשר אני סרבר
 אליך אל התי סרי בבית המי פעה
 סך ואכל את אשר אני נתן אליך :
 9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה
 בו מעלת ספר : ויפרש אותה לפני
 והיא כתובה גנים ואחור וכתוב
 אליה קנים והנה ותי :
 10 ויאמר אלי בן אדם את אשר חסא 11
 אכול אכול את המגלה הזאת ולך
 12 דבר אל בית ישראל : ואפפה את
 סך וואכלני את המגלה הזאת : ויאמר 13
 לי בן אדם בטנך האכל ומעור המלא
 את המגלה הזאת אשר אני נתן לך
 14 ואכלה והתי בפי רביש למחוק :
 15 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית
 ישראל ודברת בדברי אליהם : כי 16
 לא אל עם עקמי שפה וכבדו לשון
 אתה שולח אל בית ישראל : לא 17
 אל עמים רבים עקמי שפה וכבדו
 לשון אשר לא תשמע דבריהם אם
 לא אליהם שלחתיך המר ישמעו
 18 אליך : ובית ישראל לא יאבו לשמע
 אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי
 19 כל בית ישראל חזקי פמה וקשי לב
 הטה : הנה נתתי את סך חזקי 20
 לעמט פניהם ואת סך חזק לעמט
 סניהם : כשסיר חזק מצר נתי 21
 סך לך לא תירא אותם ולא תחר
 סניהם כי בית סרי הטה : ויאמר 22
 אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר
 אליך קח בלבך ובאנך שמע :
 23 ולך בא אל הגולה אל בני עמך
 ודברת אליהם ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
 24 יחורלו : ותשאני רוח ואשמע אחורי
 קול רעש גדול ברך כנור יהוה
 25 ממקומו : וקול כנפו החיזק משיקות
 אשה אל אחוזה : וקול האופנים
 26 לעמטם וקול רעש גדול : ורוח
 נשארני ותקחני ואלך סר בחסות
 27 רוח ויד יהוה עלי חיקה : ואבוא אל
 הגולה הל אביב הישבים אל נתי
 28 כבר ואשר המה וישבים שם ואשב
 שם ישבעת ימים משמים בחוסם :
 29 והיה סקצת שבעת ימים והיה דבר
 יהוה לי לאמר : בן אדם צפה נתחך 30
 לבית ישראל ושמעת ספיר דבר והזהרת
 אותם סמי : באסר לרשע סור 31
 סמור ולא ההרתו ולא דברת
 להוהף

הנורא 22 Emped ad. bl. p. 86.

III.

II
אדם 1. Hujus tituli: natio Misc. Gen. 2: 441 77.

15.

ראטר Syll. Sig. I. 891.

חזקאל

א I

ספר שר הנבא המצנא את עם
 הארץ וששים איש מעם הארץ
 26 הנמצאים בתוך העיר : ויקח
 אותם נבואראדן רב שבחים וילך
 אותם אל מלך בבל רבלתר :
 27 ויכה אותם מלך בבל וימחם
 ברבלר בארץ חמס וגל יהודה
 28 מעל ארסו : זה חמס אשר
 הגלה נבוכדראצר בשנת שבע
 והורים שלישי אלפים ועשרים
 29 ושלשה : כשנת שמונה
 עשרה לנבוכדראצר מירשלים
 נפש שמנה מאות שלשים ושנים :
 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר
 הגלה נבואראדן רב שבחים
 יהודים נפש שבע מאות ארבעים
 וחמשה כל נפש ארבעת אלפים
 31 ושש מאות : ויהו בשלשים
 ושבע שנה לגלות יהויכן מלך
 יהודה בשנים עשר חדש כעשרים
 וחמשה להרש נשא אויל מדרך
 מלך בבל בשנת שלכתו את ראש
 יהויכן מלך יהודה ויצא אתו
 32 מכיר הכליא : וידבר אתו
 טבור ויהן את נסאו ממקל
 לכסא מלכים אשר ארו בבבל :
 33 ושנה ארת בגוי כלאו ואכל
 להם לפניו המור כל ימי חיו :
 34 ואחרת אחרת חסיר נהגה לו
 מאת מלך בבל רב יום ביום
 עד יום סתו כל ימי
 חיו :

ויקח בשלשים שנה ברבועו
 בחמישה לחודש ואני בתוך
 הגולה על נהר כבר נפתחו השמים
 ואראה טראות אלהים : בהשנה 2
 לחודש היא השנה החמישית לגלות
 הערך ויוכין : היה היה דבר יהוח 3
 אל חזקאל בן בוזי הכהן בארץ
 כדשים על נהר כבר והתי עליו שם
 די יהוח : וארא והנה רוח סערה 4
 בארה מן הצפון ענן גורל ואש
 מתלחתר ונגר לו סביב ומתוכה 5
 כעין החשמל מתוך האש : ומתוכה 6
 רמות ארבע חיות וזה טראותן וזות
 אדם להנה : וארבעה זלים לאחת 6
 וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם 7
 נגל ושהזכף רגליהם ככף רגל
 עגל ונצצים כעין נחשת קלל : ויהו 8
 אדם טחח כנפיהם על ארבעת
 רבועיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם 9
 טחח אשה אל אחותה כנפיהם לא 9
 וסבו בלכתן איש אל עבר פניו ולכו :
 וסבות פניהם פני אדם מפני ארור 10
 אל היפת לארבעתם מפני שור
 מהשמאל לארבעתן מפני נשר 11
 לארבעתן : ופניהם וכנפיהם 11
 פרוות מלמעלה לאיש שחיים
 וחבורת איש ושחיים מסכות את
 גוחיהם : ואיש אל עבר פניו 12
 ולכו אל אשר יהיה שמה רוח
 ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : וסבות 13
 החיות טראיהם כנהלי אש בערות
 כמראה הלפידים היא מתהלכת בין
 החיות ונה לאש ומן האש וצא 14
 ברק : והחיות רצא ושוב כמראה 14
 הכזק : וארא החיות והנה אופן 15
 אחד כארץ אצל החיות לארבעת
 פניו : טראה האופנים ומעשיהם 16
 כעין חריש וסות אחד לארבעתן
 וטראיהם ומעשיהם כאשר יהיה
 האופן בתוך האופן : על ארבעתן 17
 רבועיהם בלכתם ילכו לא יסבו
 בלכתן : ונביתן ונה להם וראה 18
 להם ונבתם מלאר עינים סביב
 לארבעתן : ובלכת החיות ילכו 19
 האופנים

חזק ונתחזק

58 כה אמר יהוה צבאות המה בכר
 הרחב עירך תתעורר ושעירי
 הנבחים באש יצאו ויגעו עמם כרו
 59 רוק ולאמים כרו אש ויעפו: הרב
 אשר ציה ורמיהו הנביא את שררה
 בן נרוה בן מחסיה בלכתו ארץ
 צדקיהו מלך יהודה בכל בשנת
 הרביעית למלכו ושריה שר מנהגה:
 60 ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר
 כתב 4 בכל אל ספר אחר את כל
 הדברים האלה הנחבים אל ככל:
 61 ויאמר ירמיהו 4 שריה ככאך בכל
 ויראה וקראת ארץ בלד הרבירים
 62 האלה: ואמרת יהוה אתה ברבת
 ארץ המקום הזה להכרתיו לכליו
 היות בו וישב למאום ועד נהמה
 63 כי שפמות עולם תהיה: והיה
 כלהך לקרא את הספר הזה חקשר
 עליו אבן והשלכתו 4 תוך פה:
 64 ואמרת נכה חשקע בכל ולא תקום
 מפני הרעה אשר אנכי כטיא עליה
 ויעפו עד הגה רבוי ירמיהו:

נב 52

א בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
 במלכו ואחר עשרה שנה מלך
 כירושלם ושם אמו המישל ברח
 2 ירמיהו מלכנה: ויעש הרע בעיני
 יהוה בכל אשר עשה יהויקים:
 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם
 והיה עד השליכו אותם מעל פניו
 4 וימר צדקיהו במלך בכל: והיה
 בשנה החשערת למלכו כחדש
 העשירי בעשור לחודש בא
 נכודראצר מלך בבל הוא וכל
 חילו על ירושלם ויהגו עליה ויבנו
 5 עליה דיק סביב: וחבא העיר
 במצור עד עשתי עשרה שנה למלך
 6 צדקיהו: בחיש הרביעי בחשעה
 לדש ויהוק הרעב בעיר ולא היה
 7 להם לעם הארץ: וחבקע העיר
 וכל אנשי הכלחמה וברחו ויצאו
 מהעיר לילה ררך שער בין החממים
 אשר על גן המלך וכשרים על העיר
 8 סביב וילכו ררך הערבה: וירדפו
 חיל כשרים אחרי המלך וישינו אר
 צדקיהו בערבר ירחו וכל חילו
 9 ומצו מעליו: ויחמשו את המלך
 ויעלו אחו אר מלך בבל רבלה
 בארץ חמת וירבה אתו משפטים:
 10 וישתט מלך בבל ארץ בני צדקיהו
 58

לעינו ונסאת כל שרי יהודה שחש
 ברבלתח: ואת עיני צדקיהו עור 1
 ויאסרוו בנחשחים ויבאהו מלך
 2 ככל בבלה ויתנוו בבית הפקרות
 עד יום מותו: ובחדש החמישי 3
 בעשור לחודש הוא שנת חשע עשרה
 שנה למלך נכודראצר מלך בבל
 בא נכודרארן רב טבחים עטר לפניו
 4 מלך בבל בירושלם: וישרף את
 בית יהוה ואת בית המלך ואת כל
 5 כתי ירושלם ואת כל בית הגדול
 שרף באש: ואת כל חמטת ירושלם 6
 סביב נהצו כלי חיל בשוטים אשר
 7 את רב טבחים: ומלרות העם 8
 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
 9 הנפלים אשר נמלו אל מלך בבל
 ואת יתר האסון הגלה נכודרארן רב
 10 טבחים: ומלרות הארץ השאיר 11
 נכודרארן רב טבחים לכרמים
 12 ולגיבים: ואת עמורי הנחשרת 13
 אשר לבית יהוה ואת המכונות ואת
 14 ים הנחשת אשר בבית יהוה שבו
 כשרים וישאו ארץ כל נחשתם
 15 ככלה: ואת חמרות ואת העינים 16
 ואת המכונות ואת המזקרות ואת
 17 הכפורת ואת כל כלי הנחשת אשר
 18 ושרתו בהם לקחו: ואת הנפלים 19
 ואת המהנות ואת המזקרות ואת
 20 הסירות ואת המניות ואת הכפורת
 ואת המניקות אשר נהב ונהב ואשר
 21 כסף כסף לקחו רב טבחים:
 22 העמורים שנים הנחשרת וכל
 23 שנים עשר נחשרת אשר חרת
 לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם
 24 כל הכלים האלה: והעמורים
 25 שפנה עשרה אמה קומה העמד
 האחר והנפ שנים עשרה אמה
 26 יסבנו ועיניו ארבע אצבעות נבוב:
 27 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת
 האחת חמש אמות ושבת רמונים
 28 על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה
 29 לעמוד השני רמונים: והיה
 30 הרמונים חשעים וששה רוחה כל
 הרמונים מאה על השבכה סביב:
 31 ויקח רב טבחים ארץ שיה כהן
 32 הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת
 33 שלשת שטרי חקף: ומן העיר
 34 לקח סוים אחר אשר היה פקד על
 35 אנשי המלחמה ושבעה אנשים טראי
 פני המלך אשר גמצאו בעיר ואת
 36 פטר

58. Rich. Bull. X. 3, 401 ff. Weltl. Com. 9, 80.

59. Mich. O. B. id, 193.

11. Mich. O. B. id, 194.

60. Symb. Mag. 1, 72, 4 ff. Weltl. Com. 9, 80, 4.

III.

Non est a Jeremia ipso Rich. Bull. III. p. 204 ff.
Welt. Beckh. de sept. popul. p. 297 ff.

20. Mich. O. B. id, 194.

19. Mid. O. B. id, 193.

41. 7 שו טז. ד xxv. 26.

25, 26. Ed. Lit. X. 3, 102.

27. Grava Vatic. Nat. & Hist. p. 88. Mid. N. O. B. 5, 107.
Adm. Mosa. 2: 135 1/2.

30. V. Maen. ad Hi. p. 257.

39. S. Bult. Orig. 1. p. 144.

36 חנני רכ ארץ ריבך ונקמתו ארץ
 נקמתך וההרבתי את יפה החובשתי
 את סקורה : והיתה בכל לגלים
 מעון הנכשמה ושרקה מאין וישב
 יחזו ככפרים ישאנו נערז כנוריהם
 אריות : בחמם אשית את משחיהם
 והשברתים לפען יעלו וישנו שנת
 עולם ולא יקוצו נאם יהוה :
 אוריהם ככרים לכבוד כאילים עים
 עתורים : איד נלכה ששך ותתפש
 תהלה כל הארץ איד היתה לשמה
 בכל גוים : עדה על ככל הים
 בחמון גליו נסתרה : היו עריה
 לשמה ארץ ציה ועריה ארץ לא
 ישב בה כל איש ולא יעבר בהן
 ארם : ומקרתו על כל כנבר
 והצאתי ארץ בלען ספיו ולא יגהו
 אליו עור גוים גם חומת בכל נפלה
 צאו מחוכר עמי ומלמו איש ארמה
 נפשו סתרו אף יהוה : וכן יר
 לכבכס וחוראו בשמועה הנשמעת
 בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו
 בשנה השמועה והמסב בארץ משל
 על משל : לכן תה יסום באים
 ומקרתו על פסילו בכל וכל ארצה
 חבוש וכל חלליה ופלו בחוכרה :
 ורנו על ככל ששים וארץ וכל
 אשר בהם כי טמון יבוא לה
 השודדים נאם יהוה : גם ככל
 לגמל חללי ישראל גם לבכר נפלו
 חללי כל הארץ : פלטים סחוב
 חלבו אל העסרו וצרו פיהוק ארץ
 יהוה וירושלם העלה על לבנכם :
 בשנו כי ישמענו הרפה סכרה לביטה
 פנינו כי באו רים על מקדשי בית
 יהוה : לכן תה ימים נאם נאם
 יהוה ומקרתו על פסיליה ובכל
 ארצה יאנע חלל : כי העלה בכל
 השמים ובי חבצר טרום עת סאתו
 יבאו שרדים לה נאם יהוה : קול
 זעקה מבבל ושבר ודוד סארץ
 כשרים : כי שרר יהוה את ככל נה
 ואבר ממנה קול נדול והמו גלויים
 כמים רבים נתן שאון קולם : כי
 בא עליה ער בכל שודר ונלכדו
 גבוריה החמה קשתיהם כי אל
 נבלות יהוה שלם ישלם : והשברתי
 שררה וחכמיה פתוחיה ומגניה
 וגבריה וישנו שנת עולם ולא יקוצו
 נאם המלך יהוה צבאור שמו :
 בה

חבל בחכמתו ובחבונותו נמה שמיש
 16 לקול חתו המון מים בשמים ויער
 נשאים טקנה ארץ ברקים למטר
 17 עשה ויוצא רוח מאצרתיו : נבקר
 כל אדם מדעת רביש כל צרף ספסל
 18 כי שקר נכבו ולא רוח בס : הגר
 המ טקנה העתקים בעת פקדוהם
 19 יאברו : לא כאלה חלק יעקוב
 כי יוצר הכל הוא ושכש נחלתו
 20 יהוה צבאות שמו : סמך אהו לי
 כלי מלחמה ונפצתי כך גוים
 21 והשחתי כך ממלכות : ונפצתי
 כך סוס ורכבו ונפצתי כך רכב
 22 ורכבו : ונפצתי כך איש ואשר
 ונפצתי כך זקן ונער ונפצתי כך
 23 בחור ובחולה : ונפצתי כך רעה
 ועדרו ונפצתי כך אמר וצמחו
 24 ונפצתי כך פתוח וסגום : ושלמתי
 לכלל ולכל יושבי כשרים את כר
 רעם אשר עשו כציון לעיניכם נאם
 25 יהוה : הגני אליך הר המשחרת
 נאם יהוה המשחרת את כל הארץ
 ונשחתי את ידי עליך ונגלגתיך מן
 26 המלעים ונחתיך להר שרפה : ולא
 יקחו סמך אבן לפנה ואבן למוסיהו
 כי שפסתי עולם תהיה נאם יהוה :
 27 שאו גם בארץ תקעו שופר בגוים
 קרשו עליה גוים השמויעו עליה
 ממלכות ארש מנו ואשכנו סקר
 עליה טפסר העלו סוס כילק סמר :
 28 קרשו עליה גוים את מלכו סרו את
 מחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ
 29 טטשלה : והרעש הארץ ותהר
 כי קמה על ככל סהשברת יהוה
 30 לשום את ארץ כנבר לשמה סאין
 ל יושב : חדלו כנורו ככל להלחם
 ישבו כמצות נשחת גבוריהם היו
 לנשים הצירו משנתיה נשברו
 31 בירוחיה : רץ לקראת רץ ורץ
 ומניר לקראת מניר להגיד למלך
 32 בכל כי נלכדה עירו מקצה :
 והמקנותרו נתפשו ואת האנמים
 33 שרפו כאש ואנשי המלחמה נחלה
 34 כי כה אמר יהוה צבאור אלהי
 ישראל כה ככל כנרן עת הרויכה
 עור טעט ובאה עת הקצור לה :
 35 אכלנו הסמנו ונכורדאצו מלך
 בכל הציונו כלי ריק בלענו כנתנו
 36 לא מלא כרשו סקרני הויהנו : חסתי
 וסארי על ככל האמר ישברת ציון
 ורסו אל יושבי כשרים האמר

עלה עליה ואר' וישבי מקור חרב
 והחרם אחריהם נאם יהוה ועשר
 22 ככל אשר צויתוך : קול מלחמה
 23 בארץ ושבר גדול : אך נגדע
 וישבר פטיש כל הארץ אך היחר
 24 לשמה בכל בננים : יקשתי לך וגם
 נלכדת בכל ואת לא ידעת נמצאתי
 וגם נתפשת כי ביהוה התגורר :
 25 מה פחה יהוה את אוצרו ויוצא את כלי
 ועמו כי סלאכה היא לאדני יהוה
 26 צבאות בארץ כשרים : באו לה
 סקן פחהו מאבטור סלוח כמו
 ערמים והתרימוהו אך תהי לה
 27 שאריר : חרבו כל פרה ידו
 לטבח היו עליהם כי בא יומם ער
 28 סקרתם : קול נפים ופליטים מארץ
 ככל להניד בציון את נקמת יהוה
 29 אלהינו נקמת חיבלו : השמינו אל
 ככל רבים כל הרכי קשה חטו עליה
 סביב אך יהי פלוטה שלמו לה
 כפעלה ככל אשר קשתה עשולה כי
 אל יהוה זרה אל קדוש ישראל
 ל לכן יפלו בחוריה בהבחרה וכר'
 אנשי מלחמתה ידמו כיום ההוא
 31 נאם יהוה : הגני אליך דון נאם
 ארני יהוה צבאות כי בא יוסף ער
 32 סקרתך : וכשל דון ונפל ואין
 לו סקים והצתי אש בעריו ואכלה
 33 כר סביבתיו : כה אמר יהוה
 צבאות עשוקים בני ישראל ובני
 יהודה יהיו וכל שביהם החזיקו
 34 כסם מאנו שלהם : נאלם חזק יהוה
 צבאות שמו ריב ריב את ריבם
 לטען הרגיע את הארץ והתניו
 35 עליה לישבי בבק' : חרב על כשרים
 נאם יהוה ואל ישבו בכל שריה
 36 ואל חכמה : חרב אל הכרים
 37 וגאלו חרב אל גבוריה וחמו : חרב
 אל סיו ואר' רכבו ואל כל הערב
 אשר כחוכה יהיו לנשים חרב אל
 38 אוצרתה נבזו : חרב אל סוטה
 ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים
 39 יתהללו : לכן ישבו צוים את
 איים וישבו בה גנות יענה ולא חשב
 ער נצח ולא השכון ער דור דר'
 40 כחשפת אלהים את סם ואת עמיה
 ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם
 41 ואיש ולא יגור בה כן אום : הגה
 עם בא כצפון וזו נדוד ומלכים
 42 רבים יערו מרכתי ארץ : קשר
 וכירן וחזיקו אכזרי הפח ולא ירחמו

קולם כים יהמה ועל' סוסים ירכבו
 ערוך כאיש למלחמה עליוך בת בבל :
 43 שמע סלך בבל את שמעם ורפו ידיו
 צרה החזיקתהו חיל כולדה : הגה
 44 כאריה יענה מגאון הירדן אל נור
 איון כי ארנקה ארוצם פעליה ומי
 כחור אלוה אפקר כי מי כמנוי ומי
 יוערני ומי זה רעה אשר ועמד לפני :
 לכן שמעו ענת יהוה אשר יען אל מה
 ככל וכחשמוחיו אשר חשב אל ארץ
 כשרים אם לא יחכים צעירי הגאון
 אם לא ישים עליהם נוח : סקול
 46 נתמשה ככל נרעשה הארץ וועקרה
 כגוים נשעם :

נא

כה אמר יהוה הגני מעור ער'
 1 ככל וי ישבי לב קמירות ששוחת :
 ושלחתי לבבל ריום וירוח ויבקקו
 2 אר ארצה כי היו עליה מסכים כיום
 רעה : אך ודרך ודרך חרוך
 3 קשיו ואל יחזק כשריו ואל החמלו
 אל בחריה החרטו כר צבאה :
 4 ונפלו הללים בארץ כשרים ומקרים
 כחוצותיה : כי לא אלמן ישראל
 5 והרהר מאלתיו מיתה צבאות כי
 ארצם מלאה אשם מקדושי ישראל :
 6 נס סחוך בבק' ומלשו איש נמשו
 אל תרמו כעונה כי עת נקמה היא
 7 ליהוה נגול הוא משלם לה : כוס
 והכ בבק' ביד יהוה משכרת כר
 8 הארץ סוניה שחו גוים ער' כן
 ותהללו גוים : פאחם נפלה בכל צו
 9 ותשבר היילו עליה קחו צרו
 למכאובה אולי חרפא : רפאנו את
 10 כבל ולא נרפאה עיובה ונלך איש
 לארצו כי נגע אל השמים משפט
 11 נגשא ער שחקים : הציא יהוה את
 צרקתו באו ונספרה בציון את
 12 מעשה יהוה אלהינו : חברו החיים
 מלאו השלשים העיר יהוה את רוח
 13 מלכי מרי כי ער' בבק' סמחו
 היכלה : חמה בכל שאו נם החזיקו
 14 המשטר הקימו שמים הכינו
 הארבים כי נם נסם יהוה גם עשה את
 15 אשר רבר אל ישבו בכל : שכנתי על
 16 מ ס רבים רבה אוצרת נא קצף אמת
 בצעך : נשבע יהוה צבאות בנפשו
 17 כי אם מלאחך אום מילך וענו
 18 עלך הוד : עשה ארץ בכחו קטין
 19 נא

26. Mind. O. B. id, 191.

1. Lappell. ad v. s. p. 678. LI.

2, 3. Mind. O. B. id, 192.

5. Mind. O. B. 5, 106.

6. Mind. O. B. id, 193.

34. Weltl. Com. 5, 77.

8. Weltl. Com. 5, 78.

38. Mind. O. B. id, 192.

14. Weltl. Com. 5, 79. Bedman. Misc. 2: 137. 1.
3: 85.

28. Brach. Orig. p. 103 & 108.

29. 26. Velh. Com. 5, 74 & 75.

5. Sch. Op. min. p. 301.

6. Sch. Op. min. p. 301.

7. Mich. O. B. id, idg.

9. Mich. O. B. 14, 96.

32. פאה קצוסי Syll. Dig. II. 992.

11. Sch. Op. min. p. 302. Mich. O. B. id, 90.

34. cum Jr. XXX. 34. coll. Lich. Int. III. p. 183 & 186.

14. Mich. O. B. id, 91.

21. Mich. O. B. id, 91. Velh. Com. 5, 76.

3 עצה חזו נלוליה : כי עלה
 עליה נוי מצפון הוא וישת את ארצה
 4 לישסה ולא יהור וישב בה מאים
 ועד בהמה נרו הלכו : כימים
 5 ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו
 בני ישראל המה ובנו יהור יהו
 6 הלך ובנו ילכו ואת יהוה איהם
 יבקשו : ציון ישאלו רך הנר
 7 פניהם באו ונלו אל יהור ברית
 8 עולם לא תשכח : צאן אכורת
 היה עמי רועים החננים הרים
 9 שובבים מהר אל בעת הלכו שכחו
 רבצם : כל מצאיהם אכלום
 10 וציהם אסרו לא נאשם תחת אשר
 הטאו ליהוה נח זקק וסקור
 11 אבותיהם יהור : נרו סחוף בכל
 12 ומרצן כשרים יצאו והיו כערוים
 13 לפני צאן : כי הגה אנכי מעיר
 14 וסעה על בכל קהל גוים גדלים
 15 מארץ צפון וערכו לה משם הלכו
 16 הציו נבגור משכיל לא ישבו ריקם :
 17 והיה כשרים לשלל כל שללוי
 18 וישבעו נאם יהוה : כי תשפתו כי
 19 תלכו שמי נחלתו כי המושי כעגלה
 20 רשא ותצהלי כאכורים : בושר
 21 אמנם מאד חפרה וולחנכם הגר
 22 אחרה גוים סרבר ציה ועברר :
 23 מקצת יהוה לא תשב והיה שמתה
 24 כלה כל עבר על בכר ישם וישר
 25 על כל סכודיה : ערכו על בגד
 26 סביב כל רכי קשת ירו אליה אל
 27 חמלנו אל חץ כי ליהוה חמאר :
 28 הריעו עליה סביב נחנה ירה נפלו
 29 אשיותיה נדרסו חומותיה כי נקפת
 30 יהוה היא הנקטו בה כאשר קשת
 31 עשו לה : כחו זרע סכבל והפש
 32 מגל בערת קציר ספני חרב הונר
 33 איש אל עכו יפנו ואיש לארצו
 34 נוסו : שה פורה ישראל אריות
 35 הדיחו הראשון אכלו סלך אשור וה
 36 האררן עצמו נבוכדראצר סלך
 37 כל : לכן כה אמר יהוה צבאות
 38 אלהי ישראל חננו מקד אל סלך
 39 בכל ואל ארצו כאשר סקדתי אל סלך
 40 אשור : ושבתתי את ישראל אל
 41 נדו ורעה הכרמר והנשו ובהר
 42 אפרים והגלעני תשכע נפשו : כימים
 43 הם ובעת ההיא נאם יהוה יבמש
 44 את עון ישראל ואיננו ואת חמאר
 45 יהור ולא חמאניר : כי אסלת
 46 לאשר אשאר : על הארץ סרתים
 47 עלה

כושה חמת וארפכ בני שמעה רעה
 שמעו נמנו בים דאגרה השקט ל
 24 וכל : רפחה דמשק המנה לנטם
 25 ורשף תהווקה ציה וחבלים אחוזה
 26 כה כולרה : איד לא עבה עיר
 27 תהלה קרה מושי : לכן יפלו
 28 בחוריה ברחבתיה וכר אנשי
 29 המלחמה ירסו ביום ההוא נאם
 30 יהור צבאר : והצני אש
 31 בחוסת דמשק ואכלר ארסער בן
 32 הוד : לקר ולמלטות הצור
 33 אשר חכה נבוכדראצר מלך בכל
 34 כה אמר יהור קומנו עלו אל קיר
 35 ושרו את בני קרם : אחליהם
 36 וצאנם יקחו וירעוניהם וכל כליהם
 37 ונמליהם ישאו להם וקראו עליהם
 38 ל מור סכוב : נסו נרו מאד
 39 העמיקו לשכר ישיבי הצור נאם
 40 יהוה כי יקע עליכם נבוכדראצר
 41 מלך ככר עיר והשב עליהם
 42 3 מחשבה : קמו עלו אל נוי שלוי
 43 וישב לבטח נאם יהוה לא ודלהם
 44 ולא ברית לו כרד ישננו : והיו
 45 נמליהם לבן המון סקניהם לשכר
 46 וחרים לכל רוח קצצי פאה וסכר
 47 עברו אביא את אורם נאם יהור :
 48 3 והיתה הצור למען הניס שמתה ער
 49 עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה
 50 4 כן אים : אשר היה דבר יהור
 51 אל ירסוה הנביא 4 עולם בראשית
 52 מלכות צדקוהו סלך יהורה לאמר :
 53 לה כה אמר יהוה חנני שבר את
 54 קשת עולם ראשית גבורתם :
 55 6 והבאתי אל עולם ארבע רוחות
 56 מארבע קצות השמים וחרים לכל
 57 הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר
 58 7 לא יבוא שם נחיו עולם : והחתי
 59 את עולם לפני אביהם ולפני מבקשי
 60 נמשכהבאתי עליהם רעה את תרון
 61 אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את
 62 3 חרב ער כלותי אותם : ושמו
 63 כסאי בעולם והאכתי משם מלך
 64 9 ושוים נאם יהוה : והיה באחרית
 65 הימים אשוכ את שבת עולם נאם
 66 יהור :

1 הדבר אשר דבר יהוה אל בכל
 2 אל ארץ כשרים ביר ירמיהו הנביא :
 3 הגידו נגוים והשמינו ושאו נס
 4 השמינו אל מחזרו אסרו נלכר
 5 בכל הביש בר התמרד הבישו

מואב אילול ולמואב כלה אוקע 4
 32 אנשי קיר חרש יהנה : מכני יקיר
 אכבה לך הנמן שכמה נמישחין
 עברו ים עיר ים ועיר נגעו עיר קוצן
 33 ובעל בצורך שודר נפל : וגאספר
 שמתח ונלו מכרכר ומארין מואב
 ויין מיקנים השבתו לא וירך הירד
 34 הירד לא הירד : מועקת חשבון
 עד אלעלה ער יהין נתנו קולם
 מצער ער הוינים נגלת שלושה כי
 גם מי נמרים למשמורת יהיו :
 35 זה והשבתו למואב נאם והורר מעלה
 36 במה וסקפיר לאלהיו : על כן
 לבי למואב כחללים והמה ולבי אל
 אנשי קיר חרש מחללים והמה ער
 37 כן יחרת עשה אברו : כי כל ראש
 קרחה וכל וקן נרעה על כל ירום
 38 גררה ועל פתנים שן : ער כל
 גגות מואב וברחבתי כלה מספר
 כי שברתי את מואב ככלי אויפק
 39 בו נאם והיה : איך חרה הילולו
 איך הפנה ערף מואב בוש והורר
 מואב לשחק ולפחתה לכל סביבו :
 40 כי כה אמר יהוה הנה נגשר דארה
 41 ופרש כנפיו אל מואב : נלכרה
 הקריות והמצרות נתפשה והיה לב
 נבדרי מואב ביום ההוא כלב אשר
 42 מצרה : ונשקר מואב מעם כי על
 43 יהורה הנוריד : פחד ופחת ופח
 44 עלוך יושב מואב נאם והיה : הניס
 מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה
 מי הפחת ילכר כפח כי אביא אליה
 אל מואב שנת מקרתם נאם יהוה :
 45 בעל חשבון עמדו מכה נסים כי איש
 וצא מחשבון ולהנה מכין סתן
 ותאכל פאח מואב וקרקר בני שאון
 46 אוי לך מואב אבר עם כמוש כי
 לקחו בניך בשבי ובנחך בשביה :
 47 ושבתו שבות מואב באחרית הימים
 נאם יהוה ער הנה משפט מואב :

מט 49

א לבני עסון כה אמר יהוה הבנים
 אין לישראל אם יורש אין לו כרוע
 ורש מלכם אח גר וקסו בערו יושב :
 2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה :
 והשפעני אל רכת בני עסון הרועני
 מלהמה והיתה להל שטמה ובנתיה
 באש חצתנה וירש ישראל את ירשו
 3 אמר יהוה : הילילו חשבון כי
 שודה עי צעקנה כנות רכה הרגנה
 P 7

שקים ספרנה והתשופשנה בגררות
 כי מלכם בגולה ילך נהניו ושרוי
 יחריו : מה חרהללו בעמקים זכ 4
 עמקן הברז השוכרה הנמורה
 באצרותיה מי יבא אלי : הנני ה
 מבא 4 עליך פחד נאם אנני יהוה
 נבאות מכל סביבך ונרחחם איש
 לפניו ואין מקבץ לנדר : ואחריו 6
 כן אשוב את שבות בני עסון נאם
 יהוה : לארזים כה אמר יהוה 7
 נבאות האין עוד חכמה בחימן
 אברה עצה מבנים נסחחה חכמים :
 נסו הפנו העמקי לשכת ישובי רדן 8
 כי איר עשו הבאתי עליו ערף
 פקרתיו : אם בצרים באו לך לא 9
 וישארו עוללות אם גנבים בלילך
 השחיתו רים : כי אני השפתי את 1
 עשו גליתו את מסתרו ונחבה לא
 ויכל שרד זרעו ואחיו ושכניו
 ואיננו עונה יחמדי אני אחיה 3
 ואלמנתוך עלי חבטחו : כי כה 12
 אמר יהוה הנה אשר אין משפטים
 לשחוח המום שחוח ישרו ואחיה הוא
 ככה חנקה לא חנקה כי שחוח תשהה :
 כי בני נשבעתי נאם יהוה כי לשמרה 13
 לחרפה לחרב ולקלה חתיה בצרה
 וכל קריה תהינה לחיבות עולם :
 שמוערת שמעתי מאת יהוה וציר 14
 נבויים שילוח תקבצו ונאו עליה
 וקצו למלחמה : כי הנה קטן 15
 נחתיך נבויים בויי באדם : תמליצך 16
 השיא אתך זרון לכך שכני בחגוי
 הסלע חפשי מרום נבעה כי הנביא
 נגשר קרן משם אורידך נאם יהוה :
 17 והיתה ארזים לשפה כל עבר עלוה
 וישפ וישרק על כל סמותה : כמהפכת 18
 סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא
 וישב שם איש ולא יגור בה כן אדם :
 19 הנה כאריות יעלה מאון הירדן אל
 נוח איתן כי ארבעה ארצנו מעליה
 ומי בחור אליה אפקי כי מי כמוני
 ומי יעדיני ומי ירר רעה אשר ועמר
 לפני : לכן שסקו ענת יהוה אשר כ
 יעין ארזים ומחשבותיו אשר חשב
 אל ישיב חימן אם לוא יסתכבם
 צערו הצאן אם לא ישים עליהם
 נהבם : סקיל נפלים רעשה הארץ 21
 צעקה ביום סוף נשפע קולה : הנה 22
 נגשר יעלה ויראה ופרש כנפיו על
 בצרה והיה לב נבדרי ארזים ביום
 ההוא כלב אשה מצרה : לרמשק 23
 בוישה

31. Mich. O. B. 18, 188.

34. Mich. O. B. 18, 188.

36. Mich. O. B. 18, 188. Weltk. Com. 5, 66.

44. Mich. O. B. 18, 188.

46, 47. Dick. Ins. III. p. 148.

4. Mich. O. B. 18, 188. N. O. B. 5, 105.

5. Weltk. Com. 5, 68.

7. D. Mich. O. B. 18, 188, 1.

7-17. Dick. Ins. III. p. 148.

11. Weltk. Com. 5, 69.

15, 16. Mich. O. B. 18, 188.

19. Weltk. Com. 5, 71.

20. Weltk. 73.

4. Mich. O. B. 17, 184.

23. Mich. O. B. 17, 184.

9. Schrad. orig. p. 184.

25. Mich. O. B. 17, 184.

11. Schrad. orig. p. 102 & 107. Lout. ad Jes. XV. 6.

12. Schrad. orig. p. 114. coll. Schult. orig. 1. p. 208.

XLVII.

1. Mich. O. B. 17, 185. Lich. Ind. III. p. 186. ubi cum
p. XXIX. 1. conferuntur.

15. Mich. O. B. 17, 187. Vellh. Com. 5, 63.

19. Mich. O. B. 18, 184.

5. Mich. O. B. 17, 185. 1/2.

XLVIII.

Lich. Ind. III. p. 148.

27. Mich. O. B. 18, 184. Vellh. Com. 5, 64.

31. Vellh. 65.

יום אידם בא עליהם ועם מקהתם : ושבד נורד : נשברה מואב הישמינו
 22 קולר כנחש ילך כי בחירל ולכו וזקנה צעורה : כי מעלה הלחות ה
 ובקדמותו באו לה כחשבי עצים : בכבי ועלה בכי כי במורד חרונים
 23 לחרו וערה נאם יהורר כילא והקר כרי צעקה שבר שמעו : נמו מלש 6
 כי רבו מאריבה ואין להם מספר : נפשכם ותחונה כעורערי במיבד : כו 7
 24 הבישה כת מצרים נתנה ביד עם יעון כשחך כמעשך ובאורוחך גם
 כה צפון : אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הגנו פוקד אל אמונ מנא ועל
 פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל הכהנים בו :
 25 ונתחית ביד ספקשי נמשם וביד נבוכדנאצר מלך כבל וכיר עברו
 ואחרי כן חשכן כימי קרם נאם 27 יהורר : ואתה אל תירא עברי
 יעקב ואל תחת ישראל כי הגני שושעך פרחוק ואת זרעך מארץ
 שבסם ושב ועקוב ושקט ושאנן ואין 28 מתורר : אחה אל תירא עברי יעקב
 נאם יהוה כי אתך אני כי אקשה כלה בכל היום אשר תהחריך שמה
 ואחד לא אקשה כלה ויחחריך למשפט ונקח לא אנך :

מז 47

1 אשר היה דבר יהוה אל ויסתו הנביא 4 פלישתים במרם ימח פרעה
 2 את עורר : כה אמר יהוה הנה מיס עלים מצפון והיו לנחל שומף וישפטו
 ארץ וגלואה עיר וישבי בה וועקו הארם והילל כל יושב הארץ :
 3 מקול שקשת מרמות אכוריו מרקש לרכנו המון נלגלו לא המנו אבה
 4 אל בנים מרפוז היום : על היום הבא לשורר את כל מלשתיים להביית
 לצד ולציון כל שריר עור כי שרר יהוה את פלשתיים שארית איכפתור :
 5 כה קרה 4 ענה נרמחה אשקלון שארית עקם עי מתי התגודד :
 6 הוי חרב יהודה עי אנה לא תשקטי 7 האספי 4 הערד הרנעי רמו : אין
 תשקטי יהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יערה :

מז 48

1 למואב כה אמר יהוה צבאורח אלהי ישראל הוי אל נכו כי שררה
 הבישה נלכרה קריתים הבישה 2 המישנב וחרה : אין עור תהלה מואב
 בחשבון חשבו עליה רעה לכו וגבריתנה מני גם מרמז דרמי ארדן 3 חלך חרב : קול צעקה מחרגים שד
 4 כננים למצאה כי מרו דבריר בו חתגודד : עובי עייס ושכנו כמדיק 21
 ישבו מואב והיו כינה תקנן בעברי פי פחר : שמענו נאמן מואב נאה 29
 מאד בנהו וגאנו וגאורו ורס לבו : אני דעתי נאם יהוה עברתו ולא 4
 כן ברוז לא כן עשו : על כן עי 31 מואב

46 מו

אשר היה דבר יהודה אל ירמיהו א
 הכבדו על הגוים : למצרים על 2
 חיל פרעה נבו מלך מצרים אשר היה
 על נהר פרט בכרכמש אשר הבה
 נבוכדראצר מלך בבל בשנת
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה : ערכו מן זמנה וגשו 3
 למלחמה : אמרו הסוסים ועלו 4
 הפרשים והרזיבו כמובעים מרקי
 הרמחים לבשו הרמינות : מרוץ ח
 ראחיו המה חרבים נמוגים אחור
 ונבוריהם יכתו נמוגם נס ולא הפנו
 שטרך מסביב גאם יהודה : אל ינוס 6
 הקלואל ימלט הנבור צמנה על די
 נהר פרט כשלו ונפלו : סו זה כיארך
 יעלה כנהרות והתקשו מיטיו : מצרום 8
 כיארך יעלה ונהרותו יתקשו מים
 ויאמר אעלה אכסה ארץ אנדרה עזר
 וישלכה : עלו הסוסים והזהללו 9
 הרבב וצאו הנבורים בוש ופוט
 תפשו סגולותים תפשו דרכי קשה :
 והיום הוא לאדני יהיה צבאות וים 1
 נקמם להקם מציו ואכלה הרב
 בשבעה ורותם סרמם כי זבח לאדני
 יהיה צבאות בארץ צפון אל נהר
 פרט : עלי גלעזי וקחי צרי בתולת בתי 31
 מצרים לשוא תרביתי רמאות העלה
 אין לך : שמעו גוים קלווך וצוחו 32
 מלאה הארץ כי נבור נגבור כשלו
 יהיו נפלו שניהם : תרבר אשר דבר 33
 יהיה אל ירמיהו הנביא לבוא
 נבוכדראצר מלך בבל להכות את
 ארץ מצרים : הגידו כמצרים 34
 והשמיעו כמטרול והשמיעו בנה
 ובחממתם אמרו התצב והכן לך כי 4
 אכלה חרב סביבך : מרוץ נפתח 11
 אצריך לא עמד כי יהיה הרמס
 הרבה כחשל גם נפל איש אל רעתו 26
 ויאמרו קומה ונשכה אל עמנו ואל
 ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון 27
 הקביר המועד : חיאני נאם המלך 28
 יהיה צבאות שמו כי נחבור בהרים
 וככרמל בים ובוא : כלי גולה עשי לך 29
 וישכה בת מצרים כי נף לשתה תהיה
 ונצחה מאין וישב : עגלה יפה סיה 30
 מצרים קרץ מצפון בא בא : גם 21
 שכרוה בקרבה כעגלי מרבה כי גם
 המה הפנו נסו יהודיו לא עשרו כי
 וים 10

ובקרתו לא הלכתם על כן קראת
 אתכם הרעה הזאת כיום הור :
 24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל
 הגוים שמעו דבר יהוה כל יהודה
 25 ויאמר בארץ מצרים : כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל לאמר אתם
 ונשיכם והדברנה בפניכם ובידיכם
 מלאים לאמר עשה נעשה את
 גדרנו אשר נדרנו לקטר לפלנת
 השמים ולהסך לה נסכים הקים
 הקיסנה את נורוכם ועשה תעשעה
 את נורוכם : לכן שמעו דבר
 26 יהוה כל יהודה הישבים בארץ
 מצרים הגו נשבעתו בשמי הגדול
 אמר יהוה אם יהיה עור שפי נקרא
 כפי כל איש יהודה אמר היאני
 27 יהוה בכל ארץ מצרים : הגני
 שקר עליהם הרעה ולא לשוב
 ותמו כל איש יהודה אשר בארץ
 מצרים בהרב וברעב עד כלותם :
 28 מפלוטי חרב ישבון מן ארץ מצרים
 ארץ יהודה סרו מספר וידעו כל
 שארית יהודה המאים לארץ מצרים
 29 לגר שם דבר מי יקום מפני ומהם :
 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד
 אני עליכם במקום הזה למען תרעו
 כי קום יקומו חברי עליכם לרעה :
 30 כה אמר יהוה הגני נזון את פרעה
 חסרע טלך מצרים ביר אויבו וביד
 סבכשי נפשו כאשר נחתו את
 ערקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר
 מלך בבל אויבו ומקשש נפשו :

47 מה

הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא
 אל ברוך בן נוריה ככתבו ארץ
 הרבנים האלה על ספר מסו
 ורמיהו כשגרה הרבערת ליהויקים
 בן יאשיהו מלך יהודה לאמר :
 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל
 3 עליך ברוך : אמת אוי נא לי
 כי וקח יהוה יגון על ממאבי ינעתו
 4 כאנחתו ומנוחה לא מצאתי : כה
 חאמר אלוהי כה אמר יהוה הנה אשר
 בניתי אני חרם ואת אשר נטעתי אני
 5 הנהש ואני כל הארץ היא : ואתה
 חבקש לך גדלות אל חבקש כי
 הגני סביא רעה על כל בשר נאם
 יהוה ונחתי לך את נפשך לישלל על
 כל חמקמת אשר הלך שם :

והשמיעו כמטרול והשמיעו בנה
 ובחממתם אמרו התצב והכן לך כי 4
 אכלה חרב סביבך : מרוץ נפתח 11
 אצריך לא עמד כי יהיה הרמס
 הרבה כחשל גם נפל איש אל רעתו 26
 ויאמרו קומה ונשכה אל עמנו ואל
 ארץ מולדתנו מפני חרב היונה :
 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון 27
 הקביר המועד : חיאני נאם המלך 28
 יהיה צבאות שמו כי נחבור בהרים
 וככרמל בים ובוא : כלי גולה עשי לך 29
 וישכה בת מצרים כי נף לשתה תהיה
 ונצחה מאין וישב : עגלה יפה סיה 30
 מצרים קרץ מצפון בא בא : גם 21
 שכרוה בקרבה כעגלי מרבה כי גם
 המה הפנו נסו יהודיו לא עשרו כי
 וים 10

246-51. *Hec vaticinia, si tempus ratio late,*
~~ita~~ collocanda esse post cap. 25. et ultimata
 Richt. Repat. I. p. 144. ff. — Jeremia omnino ad Jai,
 Caroli Beckhaus de hist. proph. p. 294 ff.
 2. Lich. Bist. VIII. 2, 347.

4.
 v. H. A. Bult. ad Psalm II. 2.

צדק ^{30.} Jahrbuch. Opus. T. I. p. 444.

15. Mich. O. B. 17, 183. — Kennic. Bib. gen. p. 87.

17. ed. Welth. Com. 5, 61.

17. Mich. O. B. 17, 184.

18. Welth. 62.

20. Bult. Big. II. p. 36. ff.

10. 1775 ש Prud. C. B. 1774. Knip. ad arros. itar.
p. 20.

17. 1775 ש 7:18.

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפתו
 9 לאמר : קח בידך אבנים גדולות
 ומטננתם כמלט כמלבן אשר בפתח
 בית פרעה בתחפתהם לעיני אנשים
 10 יהודים : ואמרת אליהם כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
 שלח ולקחתיו את נבוכדנאצר מלך
 כבד עברי ושסתי כמאו מומערי
 לאבנים האלה אשר טמנתי ונמתי
 11 את שפרורו עליהם : וכאה והכה
 את ארץ מצרים אשר למות למות
 ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב
 12 לחרב : והצטו אש כבתי אהי מצרים
 וטרפס ושכס ועטה את ארץ מצרים
 כאשר יעטה הרעה את בנו ויצא
 13 טמס בשלום : ושברא מצבות בית
 שסש אשר בארץ מצרים ואת בתי
 אלהי מצרים ישרף באש :

44 מד

4 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל
 כל היהודים הישבים בארץ מצרים
 הישבים כמגדל בתחפתהם ובנף
 2 ובארץ פתרוס לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם
 את כל הרעה אשר הבאתי עדי
 ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם
 חרבה היום והן ואין בהם יושב:
 3 מפני רעתם אשר עשו להכעיסני
 ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים
 אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם:
 4 ואשלח איכם את כל עברי הנביאים
 השבים ושלת לאמר אל נא תקשו
 את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי:
 5 ולא שמעו ולא הסו את אונם לישב
 6 בירעתם לבלתי קטר לאלהים
 אחרים : וחחק חמתי ואפני וחבער
 בערי יהודה ובחצרות ירושלים
 7 ותחיינה לחרבה לשממה כיום הזה :
 8 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות
 אלהי ישראל למה אתם עושים רעה
 גדולה אל נפשתיכם להכרית לכם
 איש ואשה עולל ויונק מחוד יהודה
 לבלתי החזיר לכם שארית :
 9 להכעיסני במעשי יריכם לקטר
 לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר
 אתם באים לגור שם למען הכרית
 לכם ולטמן היהובס לקללה ולחרפה
 10 בכל גוי הארץ : השנחתם את
 רעות אבותיכם ואת רעות מלכי
 יהודה ואת רעות גשיו ואת רעותיכם
 ובעדוהתי

ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ
 יהודה ובהצות ירושלים : לא דכאו
 ער היום הזה ולא יראו ולא הלכו
 כדורתי ובחוקתי אשר נתתי לפניכם
 1 ולפני אבותיכם : לכן כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל הנני שם פני
 כבס לרעה ולהכרית את כל יהודה :
 2 ולקחתיו את שאריות יהודה אשר שבו
 מניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם
 וחמו כל בארץ מצרים ופלו בחרב
 כרעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב
 3 וברעב ימתו והיו לאלר להשמה
 ולקלה ולחרפה : ובקרתו על
 4 היושבום בארץ מצרים כאשר פקדתי
 על ירושלים בחרב כרעב וברבר :
 5 ולא יהיה פליט ושריד לשארית
 6 יהודה הבאים לגור שם בארץ
 מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה
 מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם
 כי לא ישובו כי אם פלטים : ויענו
 7 את ירמיהו כל האנשים הרעים כי
 מקשרות נשויכם לאלהים אחרים
 וכל הגשים העמדות קחלי גדול
 8 וכל העם הישבים בארץ מצרים
 כפתרוס לאמר : הדבר אשר
 9 ברכת אלינו בשם יהוה איננו שמעום
 אליך : כי עשה נעשה את כל
 10 הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת
 השמים והסוף דה נכסים כאשר
 עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו
 11 ועשינו כערי יהודה ובהצות ירושלים
 12 ונשבוע להם ונחיה טובים ורעה לא
 ראינו : ומנא חילנו לקטר למלכת
 13 השמים והסוף לה נכסים חמינו כל
 14 ובחרב וברעב חמנו : וכי אנתנו
 15 מקטרים למלכת השמים ולהסוף לה
 נכסים המבלערי אנשינו עשינו לה
 כגונם להעצבה והסוף לה נכסים :
 16 ואמר ירמיהו אל כל העם על
 17 הגברים ועלי הגשים ועל כל העם
 18 הענים אתו דבר לאמר : הלא את
 19 הקטר אשר קשרתם בערי יהודה
 20 ובהצות ירושלים אתם ואבותיכם
 מלכים ושריכם ועם הארץ אתם וזר
 21 יהוה ותקעה על לבו : ולא יוכל
 22 יהוה עוד לשאת מפני רע פעלולכם
 מפני החועבת אשר עשיתם ותחי
 23 ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
 מאין יושב כהיום הזה : מפני אשר
 24 קשרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא
 שמעתם בקול יהוה ובחתינו ובחלקתי

הנה ישמעאל בן נתניה את גדליהו
בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל
בארץ:

42 מב

א ויגשו כל שרי החילים ויהגו
בן קרה ויגניה בן הושעיה וכל
העם מקטן ועד גדול: ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא חתנתנו
לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה:
אלהוך בעד כל השאריות הזאת כי
נשארנו מעט מהרבה כאשר עניך
3 ראות אהנו: ויגד לנו יהוה אלהיך
את חרדך אשר נלך בה ואת הדבר
4 אשר נקשה: ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמוחזי הנני מתפלל ל יהוה
אלהיכם ברביכם והיה כל הרבר
אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם
ה לא אסנע מכם דבר: והמה אמרו
אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת
ונאמן אם לא ככל הרבר אשר
ישלחך יהוה אלהיך אלינו בן נעשה:
6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלינו
אשר אנו שלמים אתך אלו נשמע
למקו אשר יטוב לנו כי נשמע בקול
7 יהוה אלהינו: ויהי מקץ עשרת
ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו:
8 ויקרא אל יוחנן בן קרה ואל כל
שרי החילים אשר אתו ולכל העם
9 למקטן ועד גדול: ויאמר אליהם
כה אמר יהוה אלוהי ישראל אשר
שלחתם אתי אליו להפיל החתמים
לפניו: אם שוב חשבו בארץ הזאת
ובגדו אתכם ולא אתים ונמנעתי
אתכם ולא אחוש כי נחטתי הרעה
11 אשר נעשיתי לכם: אל תיראו מפני
מלך נבל אשר אתם רואים מפניו
אל תיראו סמנו נאם יהוה כי אתכם
אני להושיע אתכם ולהציל אתכם
12 מידו: ואחז לכם רחמים ורחם
אתכם וחישיב אתכם אל אבותיכם:
13 ואם אמרו אים לא נשוב בארץ
הזאת לבלתי שמע בקול יהוה
14 אלהיכם: לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה מלהמה וקול
שופר לא נשמע ולחם לא נרעב
15 וישם נשכיו עתה לכן שמעו דברי יהוה
שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם שום תשמו
מנוכם לבא מצרים ובאתם לגור
16 שם: ויהיה הרבר אשר אתם

וראים ממנה שם חשינ אתכם בארץ
מצרים ותרעב אשר אתם רואים
סמנו שם ורעב אהיכם מצרים ושם
חמטו: ויהי כל האנשים אשר שמו
17 את פניהם לבוא מצרים לגור שם
וימרו כחרב ברעב ובדבר ולא יהיה
להם שריד ומלוש מפני הרעה אשר
אני מביא עליהם: כי כה אמר
18 יהוה צבאות אלוהי ישראל כאשר נתך
אמני וחמטו על יושבי ירושלם בן התך
חמטו עליכם בבאכם מצרים ותיחכם
לאלה ולשפה ולקללה ולהרפה ולא
תראו עור את המקום הזה: דבר
19 יהוה עליוכם שארית יהודה אל
תבאו מצרים ידע הרעו כי העיניתי
בכם מיום: כי התעתיכם
בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי
יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו
אל יהוה אלהינו וכל אשר יאמר
יהוה אלהינו כן הגד לנו וקשינו:
21 ואני לכם חיים ולא שמעתם בקול
יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחתי
אליכם: ועתה ידע היעובי בהרב
22 ברעב ובדבר חמטו במקום אשר
הפחיתם לבוא לגור שם:

43 מג

ויהי בכלות ירמיהו לדבר ארץ
כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם
אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה: ויאמר
2 עירייה בן הושעיה ויוחנן בן קרה
וכל האנשים הזרים אמרו אל
ירמיהו שקר אתה מרבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם: כי ברוך בן נריה בסתר
3 ארך בנו למען תת אתנו ביר הכשרים
להמית אתנו ולהגלות אתנו ככל:
4 ולא שמע יוחנן בן קרה וכל שרי
החילים וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה: ויקח יוחנן ה
בן קרה וכל שרי החילים את כל
שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים
אשר נחמו יש לגור בארץ יהודה:
5 ואת הנברים ואת הנשים ואת הנחך
ואת בנות הספר ואת כל הגש אשר
הניח נבואראן רב טבחים את
גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת
ירמיהו הנביא ואת ברוך בן
נריהו: ויבאו ארץ מצרים כי לא
שמעו בקול יהוה ויבאו ער חתפנתם:
ויהי

5. Op. Soc. Tand. ad id. a. Tand. &c. ff. 100 ff.

12. Mid. S. R. 27, ed. Walt. f. 5. 61.

8. Mich. O. B. 17, 179. - 19, 173.

9. Mich. O. B. 17, 181.

14.

ס'לעב. Joh. Ant. X, 9, 3. Itt βλαδην
legit iqz ס'לעב, qd Mich. B. O. 17, 181
clanculum.

נדליתו במצפה ואת הכשרים אשר
 נמצאו שם את אנשי המלחמה הבה
 ישמעאל: ויהי ביום השני להמית 4
 את נדליתו ואיש לא ידע: ויבאו 5
 אנשים משכם משלום ומשטרן שמנים
 איש מגלחיו זקן וקרעו כנרים
 ומתנדרים ומנחה ולכונה ביום
 להביא בית יהוה: ויצא ישמעאל 6
 בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך
 הלך ובכה ויהי כפניו אדום ויאמר
 אליהם באו אל נדליתו בן אחיכם:
 ויהי כבאם אל תוך העיר וישחטם 7
 ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור
 הוא והאנשים אשר אתו: ועשרה 8
 אנשים נמצאו בסוואמו: וישמעאל
 אל המתנו כי יש לנו סמנים בשרה
 חטיים ושערים ושמן ורובש ויחלו 9
 ולא המיתם בתוך את-הים: והבור
 אשר השליך שם ישמעאל את כל
 מגדו האנשים אשר הכה ביד נדליתו
 הוא אשר עשה המלך אמא סמני
 בעשא מלך ישראל: אהו סמני
 ישמעאל בן נתניה הללים: וישב 1
 ישמעאל את כל שארית העם אשר
 במצפה את בנות המלך ואת כל
 העם הנשארים במצפה אשר המקור
 נבוארון רב שבתים את נדליתו
 בן אחיכם וישבם ישמעאל בן נתניה
 וילך לעבר אל בני עמון: וישמעאל 2
 יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר
 אתו את כל העיר אשר עשרה
 ישמעאל בן נתניה: ויקחו את כל 3
 האנשים וילכו להחליטם ישמעאל
 בן נתניה ויסאוו אהו אל סיסריים
 אשר בגבעון: ויהי כראות כל העם 4
 אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח
 ואת כל שרי החילים אשר אתו
 וישחחו: ויסבו כל העם אשר שבה 5
 ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו
 יוחנן בן קרח: וישמעאל בן 6
 נתניה נמלט בשמרה אנשים סמני
 ויהנן וילך אל בני עמון: ויקח 7
 יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר
 אתו את כל שאריות העם אשר השיב
 מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה
 אחר חכה את נדליתו בן אחיכם
 גברים אנשי המלחמה ונשים
 וטף וסוסיים אשר השיב מגבעון:
 וילכו וישבו בנרות כמורם אשר 8
 אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים:
 מפני הכשרים כי יראו מפגרים כי 9
 הבה

חמה ואנשיהם כי המקור מלך בכל
 את נדליתו בן אחיכם בארץ וכל
 המקור אתו אנשים ונשים ומתן וברית
 הארץ מאשר לא הגלו בבילה: ויבאו
 אל נדליתו המצפה וישמעאל בן
 נתניה ויוחנן בן קרח
 ושריה בן חנחמתי ובני עופי הנטפחה
 ויהי בן המצפה חמה ואנשיהם:
 וישבע להם נדליתו בן אחיכם
 בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תראו
 מעבור הכשרים שבו בארץ ועברו
 את מלך בכל וישב לכם: ואני
 הנני ישב במצפה לעמד לפני
 הכשרים אשר יבאו אלינו ואחם
 אספו ויון וקין ושמן ושמו בכליכם
 וישבו בערכים אשר תפטרם: וגם כל
 החוירים אשר בסוואם ובכני עמון
 ובאורם ואשר בכל הארצות שמעו
 כי נתן מלך בכל שארית ליהודה ובי
 המקור עליהם את נדליתו בן אחיכם
 בן שפן: וישבו כל היהודים מכל
 המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ
 יהודה אל נדליתו המצפה ויאספו
 ויון וקין הרבה מאד: ויוחנן בן
 קרח וכל שרי החילים אשר בשרה
 באו אל נדליתו המצפה: ויאמרו
 אליו הדע חרעך כי בעלש מלך בני
 עמון שלח את ישמעאל בן נתניה
 להכתך נפש ולא האמין להם נדליתו
 בן אחיכם: ויוחנן בן קרח אמר אל
 נדליתו בסרה במצפה לאמר אלכה
 נדו ואכה את ישמעאל בן נתניה
 ואיש לא ידעלמה וככה נפש ונמצו
 כל יהודה הנקבצים אליך ואכרה
 16 שארית יהודה: ויאמר נדליתו
 בן אחיכם אל יוחנן בן קרח אל תעש
 את הירב הזה כי שקר אחת דבר
 ישמעאל:

41

א ויהי בחריש השביעי בא ישמעאל
 בן נתניה בן אלישמע מורע המלוכה
 ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל
 נדליתו בן אחיכם המצפה ויאכלו
 2 שם לחם יהוה במצפה: ויקם
 ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים
 אשר היו אתו ויכו את נדליתו בן
 אחיכם בו שפן בחרב וימרת אתו
 3 אשר המקור מלך בכל בארץ: ואת
 כל היהודים אשר היו אהו את

23 נבנו אחור: ואת כל נשיו ואת בניך
 מצאום 4 הכשרים ואהא לא חמלש
 סודם כי ביד מלך בבל חפשו ואח
 24 העיר הזאת חשרף באש: ויאמר
 צדקיהו אל ירמיהו איש אל ירע
 25 כי בדרים האלה ולא הסור: וכי
 ישמעו השרים כי דברתי אהך וכאו
 אלהך ואמרו אלה הגיה נאלנו מה
 דברת אל המלך אל תכחר ממנו ולא
 26 נסיתוך ומה דבר אלהך המלך: ואמרו
 אלהים מסלי אני התנחתי לפני המלך
 לבתי השובני בית יהונתן לסור
 27 שם: ויבאו כל השרים אל
 ירמיהו וישאלו אתו ונגד להם ככל
 הדברים האלה אשר צוה המלך
 ויחישו סמנו כי לא נשמע הדבר:
 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה ער יום
 אשר נלכדה ירושלים והיה כאשר
 נלכדה ירושלים:

39 לט

א כשנה התשעות לצדקיהו מלך
 יהודה בחדש העשירי בא נבוכדנאצר
 מלך בבל וכל חילו ארץ ירושלים
 2 וצרו עליה: בעשתי עשרה שנה
 לצדקיהו בחוש הרביעי בחשעה
 3 לחודש הבקעה העיר: ויבאו כל
 שרי מלך בבל וישבו בשער התוך
 4 נרגל שראצר סמנר נבו שרמנים רב
 סיים נרגל שראצר רב מג וכל
 5 שארית שרי מלך בבל: ויהי
 כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל
 אנשי המלחמה וברחו ויצאו לילה
 6 סן מעיר דרך גן המלך כשער בין
 ההמתיים ויצא דרך הערבתי:
 7 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישנו
 את צדקיהו בערבתי ירחו ויקחו אתו
 8 ויעללו אל נבוכדנאצר מלך בבל
 רבבלה בארץ חמת וידבר אתו
 9 משפטים: וישחט מלך בבל את
 בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל
 10 חרו יהודה שהט מלך בבל: ואת
 עיני צדקיהו קור ואסרתו בנחשתים
 11 לכיא אתו בבלה: ואת בית המלך
 ואת בית העם שרפו הכשדים באש
 12 ואת חומת ירושלים נחצו: ואת
 יתר העם הנשארים בעיר ואת
 הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר
 13 העם הנשארים הגלה נבוכדנאצר
 14 לכביס כבלי: ומן העם הרבים
 אשר אין להם מאמה השאיר

נבוכדנאצר רב טבחים בארץ יהודה
 ויתן להם כרמים ויגביס כיום יהוא:
 21 ויצו נבוכדנאצר מלך בבל על
 ירמיהו ביד נבוכדנאצר רב טבחים
 22 לאמר: קחני ועיניך שים עליו ואל
 תעש לו מאוכה רע כי אם כאשר
 23 דבר אלהך כן עשה עמו: וישלח
 נבוכדנאצר רב טבחים ונבושונן רב
 סיים ונרגל שראצר רב מג וכל רבי
 24 מלך בבל: וישלחו ויקחו את ירמיהו
 מחצר המטרה והגו אתו אל נגליהו
 25 בן אחיקם בן שפן להוציאה אל הכיז
 וישב בתוך העם: ואל ירמיהו היה
 26 רבר יהודה בהיותו עצור כחצר
 הקטרה לאמר: הלוך ואמרת לעבר
 27 מלך הכושני לאמר כה אמר יהודה
 צבאות אלהי ישראל הגני סבי את
 28 דברי אל העיר הזאת לרעה ולא
 לטובה והיו לפניך כיום חתומי:
 29 והצלתוך כיום ההוא נאם יהוה ולא
 תנחן ביד האנשים אשר אתה יגור
 30 סגניהם: כי מלש אמלטך וכחרב
 31 לא חפל ויהיה לך נשפך לשלל כי
 כטחת בי נאם יהוה:

40 מ

הרבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה אחר שלח אתו נבוכדנאצר רב
 טבחים סן הרסה כחצו אקו והוא
 2 אסור באוקים בתוך כל גלות
 ירושלים ויהודה המגלים כבלתי:
 3 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר
 אליו יהוה אלהיך דבר את דיעה
 4 הזאת אל המקום החר: ויבא ויעש
 יהוה כאשר דבר כי השארם ליהוה
 5 ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר
 6 חוה: ועתה הנה פחחתיך היום סן
 7 האוקים אשר על ירך אם טוב בעיניך
 8 לכוא אתי בבל בא ואשים את עיני
 9 עליו ואסרע בעיניך לבוא אתו בכל
 10 חדר ראה כל הארץ לפניך אל טוב
 11 אל הישר בעיניך ללכת שמה לך:
 12 ועודנו לא ישוב ושבה אל נגליה בן
 13 אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך
 14 בבל בערי יהודה ושם אתו בתוך
 15 העם אואל כל הישר בעיניך ללכת
 16 לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת
 17 וישלחתו: ויבא ירמיהו אל נגליה
 18 בן אחיקם המצפחה וישב אתו בתוך
 19 העם הנשארים בארץ: וישמעו
 20 כר שרי החילים אשר בשררה
 המה

14. Velt. Con. 5, 58.

28. Mich. A. B. 17, 179. Lich. Inl. III. p. 202. Velt.
Con. 5, 57.

XXXIX.

4-13. Lindri in vas. G. interianthus Lich. Inl.
III. p. 191.

XI.
Decap. 40-48. vid. Lich. B. VI. 4, 660. 49.

5. Velt. Con. 5, 60.

16. תורת שלל די. II. 980.

38.

5. שלל למ. 5, 57.

איינו נפל על הכשרים ולא שמעו
אלו יחפש יראיהו בירמיהו
10 ויבאחו ה' השרים: ויקצפו השרים
על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו
בית האסור בית יהונתן הספר כי
16 אהו עשו לכות הכלא: כי בא ירמיהו
אל בית הכור ואל התנוות וישב שם
17 וירמיהו יסוס רבים: וישלח המלך
צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך
בביתו בספר ויאמר הויש דבר מאת
יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר בך
18 מלך בכל תחת: ויאמר ירמיהו אל
המלך צדקיהו סרה הפאתי לך
ולעבדיך ולעם הזה כי נתחם אחי
19 אל בית הכלא: ואיו נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בכל
עליכם ועל הארץ הזאת: ועתה
שמעו נא אדני המלך המלך נא והתני
לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר
20 ולא אמות שם: ויצוה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום מהיום האפים
עו חם כל הלהם סן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה:

לה 38

א וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו
בן פשהור ויובל בן שלמיהו ופשהור
בן סלביה את הדברים אשר ירמיהו
2 טרבר אל כל העם לאמר: כה
אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות
בחרב ברעב וכרבר והיצא אל
הכשרים יחיה והיתה לנגפו שלל
3 וחי: כה אמר יהוה הנתן נתן העיר
האית ביד חיל מלך בכל ולכרה:
4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא
את האיש הזה כי על בן הוא מרשע
ארת ודי אנשי המלחמה הנשארים
בעיר הזאת ואת ידו כל העם להרב
אליהם כרבים האלה כי האיש הזה
אונו רשע לשלום לעם הזה כי אם
לרעה: ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בירכם כי אין תמלך
6 ויכל אהכם רב: ויקחהו את
ירמיהו וישלכו אותו אל הכור
מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה
וישלחו את ירמיהו בתבליים וכבר
אין מיס כי אם טיש וטבע ירמיהו
7 בטיש: וישמע עבד מלך הכנזי
איש סרים והוא בבית המלך כי
נתנו את ירמיהו אל הכור והמלך

נחניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר
 המגלה אשר קראתי בך כאוני
 העם חתנה ברוך ולך יוקה ברוך
 בן נריוה את המגלה בירו ויבא
 16 וקראנה באונינו ויקרא ברוך
 באוניהם : ויהי כשמעם את כל
 הדברים פתרו איש אל רעהו ויאמרו
 אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל
 17 הדברים האלה : ואת ברוך שאלו
 לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל
 18 הדברים האלה מסיו : ויאמר להם
 ברוך מסיו ויקרא לו את כל הדברים
 19 האלה ואני כתב על הספר בדיו :
 ויאמרו השרים אל ברוך לך השר
 20 אתם : ויבאו אל המלך חצרה ואת
 המגלה הפקדו בלשכת אישטת הספר
 21 ויגידו באוני המלך את כל הדברים :
 וישלח המלך את יהויד לקחת את
 המגלה ויקחה בלשכת אלישטת
 הספר ויקראה יהויד באוני המלך
 ובאני כר' השרים העמומים מער
 22 המלך והמלך וישב בית ההרף בתרש
 החשיתו ואת האח לפניו סכערת :
 23 ויהי כללם יהויד שלש דלתור
 וארבעה יסערה בתער הספר
 והשלך אל האש אשר אל האח
 24 עד הם כל המגלה על האש
 ולא אשר על האח : ולא פחדו
 עבדיו השטעים את כל הדברים
 25 יכה האלר : ונס אלנחן ורלוהו ונמריהו
 המעו בעלך לבלתי שרף את המגלה
 26 ולא שמע אליהם : ויצה המלך את
 ירחמאל בן המלך ואת שריוהו בן
 עזריאל ואת שלמיהו בן ענדרא
 27 להחת את ברוך הספר ואת ירמיהו
 הנביא ויסתרים יהויד : ויהי
 דבר יהוה אל ירמיהו אחיו שרף
 המלך את המגלה ואת הדברים אשר
 28 קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את
 כל הדברים הראשנים אשר היו על
 המגלה הראשנה אשר שרף יהוה
 29 סלך יהוה : ועל יהויקים סלך יהוה
 חאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אף המגלה הוא לאמר סרוע כתבת
 עליה לאמר בא יבוא מלך בכל
 והשחת את תארין הואת והשבת
 30 ל סמנה אדם ובהמה : לכן בך

37
 וישלך מלך צדקיהו בן ואשיתו
 1 חחת כניהו בן יהויקים אשר המלך
 נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה :
 2 ולא שמע הוא ועבדיו וקם הארץ
 אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו
 הנביא : וישלח המלך צדקיהו את
 3 יהובל בן שלמיהו ואת צפניהו בן
 מעשיהו הכהן אל ירמיהו הנביא
 לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה
 4 אלהינו : וירמיהו בא ויצא בתוך
 העם ולא נתנו אתנו בית הכליא :
 5 וחיל פרעה יצא ספצרים וישמע
 הכשרים הצרים על ירושלם את
 6 שמעם ויעלו מעל ירושלם : ויהי
 דבר יהוה אל ירמיהו הנביא
 לאמר : כה תאמרו אל סלך יהוה השלח
 איכם אליו לדרישני הנה חיל פרעה
 7 ושבנו לכם לעזרה שב לארצו מצרימ
 ושבנו הכשרים ונלחמו על העיר :
 8 הואת וכלכה וסרפה באש : כה
 אמר יהוה אל השאו נפשיכם
 לאמר הלך זלכו מעלינו הכשרים כי
 9 לא זלכו : כי אם הכיתם כל חיל
 כשרים הנלחמים איש באהלו ילופו
 10 ושרפו את העיר הואת באש : והיה
 בהעלות חיל הכשרים מעל ירושלם
 11 ספני חיל פרעה : ויצא ירמיהו
 מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק
 משם בהון העם : ויהי הוא בשער
 12 בנימן ושם בעל פקדת ושמו ירחמאל
 בן שלמיהו בן חניה ויחפש את
 13 ירמיהו הנביא לאמר אל הכשרים
 אתה נמל : ויאמר ירמיהו שקר
 24 אנינו

14, 15 Mich. O. B. 47, 477. f.

18. Lich. Bitt. VIII. 2, 347. Velt. Com. 4, 75.

XXXVII.

21. Arnold. ad Pur. p. 26. no.

22. Mich. O. B. 7, 49 & 476. — 12, 25. — 17, 478.

12. Mich. O. B. 47, 479.

67. Amid. Vraye p. 68.

87-89. Pich. Dul. III. 1874. ult. cum Gr. tab. XII.
87-89. car. feruntur.

4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני
הזן בן וגדליו איש האלהים אשר
אצן לשכת השרים אשר שמעו
ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף
ה וארן לפני בני בית הרכבים גבעים
מלאים יין וכמת ואמר אליהם שמו
6 יין : ויאמרו לא נשמה יין כי יונרב
בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא
7 תשתו יין אתם ובניכם עד עולמידי
לא הבנו ורוע לא תהיו וזכר לא
הטעו ולא יהיה לכם כי באהלים
חשבו כל ימים למען תהיו ימים
רכים על פני הארמה אשר אתם נרים
8 שכם : ונשמע בקול יהונרב בן רכב
אבינו לכל אשר צונו לבלתי שרות
יין כל ימינו אנחנו נשיט בנינו
9 וכנתנו ובלבתי כנות בחום לשבתנו
10 וכרם ושדה ורוע לא יהיה לנו : ונשב
באהלים ונשמע ונעש ככל אשר
11 צונו ונרב אבינו : ויהו בעלות
בבוכרדאצר מלך כבל אל הארץ
ונאמר באו ונבוא וירשלם מסני חיל
12 הנשרים וכפני חיל ארם ונשב
13 בירושלם : ויהו דבר יהוה אל
14 ירמיהו לאמר : כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת
לאישי יהודה ולישבי ירושלם הלוא
הקחו מסר לשמע אל דברי נאם
15 יהוה : הוקם את דברי יהונרב
בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי
שחות יין ודא שחו ער היוס היה כי
שמעו את מצות אביהם ואני דברתי
אליהם השכם ודבר ולא שמעו
16 אלי : ואשלח אליהם את כל עברי
הנביאים והשכם ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה והישוב מעלליכם
ואל חלבו אחרי אלהים אחרים
לעברם ושבו אל הארמה אשר נתי
לכם ולאבחיכם ולא היתם את
17 אונם ולא שמעתם אלי : כי
הקיטו בני יהונרב בן רכב את צרות
אביהם אשר צוה והעם הזה לא שמעו
18 אלי : לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל הנני מבוא אל
יהודה ואכל כל יושבי ירושלם את כל
דעתה אשר דברתי עליהם יען דברתי
אלהים ולא שמעו ואקרא להם ולא
19 ענו : ולבית הרכבים אמר ירמיהו
כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
יען אשר שמעתם על מצות יהונרב
אביכם ותשמרו את כל מצותיו

לך 36

ויהי בשנה הרביעית ליהויקים א
בן ואשורו מלך יהודה היה הרבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר :
2 לך מלך מלח מסר וכמתת אליה ארן
כל הדברים אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
מיום דברתי אליך מימי ואשורו ועד
היום הזה : אולי ישמעו בית 3
יהודה את כל הרעה אשר אני
חשב לעשות להם לקען וישבו איש
מדרבו הרעה וסלחתו לקעם
4 ולחשאתם : ויקרא ירמיהו את
ברוך בן נריה ויכתב ברוך ספר
ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר
אליו על מגלת ספר : ויצוה ירמיהו
5 את ברוך לאמר אני עצור לא אכתב
לבוא בית יהוה : ובאת את 6
ויקראת במגלה אשר כתבת מסו את
דברי יהוה באוני העם בית יהוה
ביום צום וגם באוני כל יהודי
7 הבאים מעריהם תקראם : אולי
תפל תתנחם לפני יהוה וישבו איש
מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה
אשר דבר יהוה אל העם הזה : ויעש
8 ברוך בן נריה ככל אשר צוה
ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי
יהוה בית יהוה : ויהי בשנה 9
החמישית ליהויקים בן ואשורו מלך
יהודה בחודש השעני קראו צום
לפני יהוה כל העם בירושלם וכל
העם הבאים מערי יהודה בירושלם :
10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו
בית יהוה בלשכת נמריותו בן שפן
הספר בחצר העליון פתח שער בית
יהוה החדש באוני כל העם : וישמע 11
מכיהו בן נמריותו בן שפן את כל
דברי יהוה מעל הספר : וירד בית 12
המלך על לשכת הספר והנה שם כל
השרים וישיבים אליהם הספר
ודליתו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור
ונמריותו בן שפן וצדקיהו בן הנחיה
וכל השרים : ויגו להם מוכיהו 13
את כל הדברים אשר שמע בקרא
ברוך בספר באוני העם : וישלחו 14
כל השרים אל ברוך את יהודי בן
נחניה

ולא יסר הול הים כן ארבה את רען
 דוד עבדו ואת הליום משריו אתי :
 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר :
 24 הלא ראיתם את העממה הזאת אשר
 שתי המשפחות אשר בתיך יהוה נהג
 וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עמי
 25 ונתנו לפניהם : כה אמר יהוה אלהי
 לא ברחי וימסלוליה חקת שמים
 26 וארץ לא שמה : גם רעע יעקוב
 ודוד עבדו אמאם מקחת מורעו
 משלים ורע אברהם ישחק ויעקב
 כי אשוב את שבות מרחמיים :

לד 34

א הדבר אשר היה אל ירמיהו
 מאת יהוה ונבוכדנאצר מלך בבל
 וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת
 ירושלם העמים נלחמים על ירושלם
 2 ועל כל עריה לאמר : כה אמר
 יהוה אלהי ישראל הלך ואגזרת אל
 צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו מה
 אמר יהוה הנני נתנא את העיר הזאת
 ביד מלך בבל ושרפה באש ואתה
 3 לא תמלט מיד כי תמש תחפש
 ובידו תחנן ועניך את עיני מלך
 בבל וראינה ופיהו את פיך ודבר
 4 ובכל תבוא : אך שמע דבר יהוה
 צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה
 ה עלוך לא הסות בחרב : בשלום
 תמות ובמשרפות אבותיך המלכים
 הראשנים אשר היו לפניך כן ושרפו
 לך ותו ארון וספרו לך כי דבר אני
 6 ודברתי נאם יהוה : וידבר ירמיהו
 הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את
 כל הדברים האלה כירושלם :
 7 וחיל מלך בבל נלחם על ירושלם
 ועל כל ערי יהודה הנותרות אל
 לכוש ואל עזקה כי הנה נשאר
 8 בערו יהודה ערי מבצר : הדבר
 אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה
 אחרי כרת המלך צדקיהו בירת
 את כל העם אשר כירושלם לקרא
 9 להם דוד : לשלח איש את עמו
 ואיש את שפתחו העברי והעבריה
 10 חפשים לבלי עבר כס ביתורי
 11 אחיהו איש : וישמעו כל השרים
 וכל העם אשר באו בברית לשלח
 איש את עבדו ואיש את שפתחו
 12 חפשים לביתו עבד כס עור וישמעו
 13 וישלחו : וישבו אחרי כן וישבו

א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה בימי יהויקים בן יואשיו מלך
 יהודה לאמר : הלך ל בית הרבנים
 2 ודברת אותם והבאותם בית יהוה
 אל אחת הלשכות והשקות אותם
 3 ויון : ואקח את יאניה בן ירמיהו
 בן חבציה ואת אחיו ואת כל
 4 בניו וארץ כרת בירת הרבנים :
 טו ב ואנא

את העברים ואת השפחות אשר
 שלחו חפשים וכבישוס לעברים
 ולשפחות : ויהי דבר יהוה אל
 12 ירמיהו מאת יהוה לאמר : כה אמר
 13 יהוה אלהי ישראל אנכי כרתו ברית
 את אבותיכם ביום הזבאי אותם
 מארץ מצרים מבית עברים לאמר :
 14 מקץ שבנ שנים חשלתו איש את
 אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך
 שש שנים ושלתחו חפשי ממך ולא
 15 שבעו אבותיכם אלי ולא המו את
 אונם : והשבנו אתם היום ותקשו
 16 את הישר בנינו לקרא דרוו איש
 לרעהו ותכרתו ברית לפני בבות
 אשר נקרא שמי עליו : והשבנו
 17 והחללו את שמי ותשבנו איש את
 עבדו ואיש את שפתחו אשר שלחתם
 חפשים לנפש והכבשו אתם להיות
 18 לכם לעברים ולשפחות : לכן כה
 19 אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי
 20 וקראו דרוו איש לאחיו ואיש
 לקרעהו הנני קרא לכם דרוו נאם
 יהוה אל החרב אל הדבר ואל
 הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל
 21 ממלכות הארץ : ונתתי את האנשים
 22 העברים את בריחי אשר לא הקיטו
 את דברי הברית אשר כרתו לפני
 23 העקל אשר כרתו לשנים ויעברו
 24 בין בתרו : שרי יהודה ושרי
 25 ירושלם חסידים והנהנים וכל עם
 הארץ העברים בין בתרו העגל :
 26 ונתתי אותם ביד אויבים וביך
 27 מנקשי נפשם ויתתם נבלתם למאכל
 28 לעוף השמים ולבהמת הארץ : ואת
 29 צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן
 ביד אויבים ויכור מנקשי נפשם וביד
 30 חיל מלך בבל העלים טעליכם : הנני
 31 מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר
 הזאת ונלחמו עליה ולכרוה ושרפה
 32 כאש ואת ערי יהודה אתן שמה
 מאין ישוב :

לה 35

א הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה בימי יהויקים בן יואשיו מלך
 יהודה לאמר : הלך ל בית הרבנים
 2 ודברת אותם והבאותם בית יהוה
 אל אחת הלשכות והשקות אותם
 3 ויון : ואקח את יאניה בן ירמיהו
 בן חבציה ואת אחיו ואת כל
 4 בניו וארץ כרת בירת הרבנים :
 טו ב ואנא

24. Velt. Com. 474.

XXXIV.

5. Mich. A. L. 71, 75. 47.

18. Bibl. M. Hag. 5: 103/47.

9. Conf. Jes. IX. s. ibid. Concl.

19-26. vid. mid. D. C. T. V. caetero p. 172. 173.
coll. 20, 30. it. R. h. sul. III p. 191. Heringa de Civ. p. 155.

16. pro nō mid. l. l. legit nō ipōm s. c. Regem.
lung. sed. hē nō. - vid. ep. coll. Crit. ad. 7. 16.
p. 85. Hameltr. Byb. Red. 1. 333.

33.

2. Heringa Crit. p. 257.

4-6. Veltr. Com. 4. 72.

3 וישבי ירושלים: ויפנו אי ערף ולא
 6 נזים ולמד אתם השכם ולמד ואינם
 34 שמעים לקחת מוסר: וישימו
 שקוציהם בכית אשר נקרא שמי עליו
 לה לטמאו: ויבנו את במות הבקעל אשר
 בניה בן הנם לתעביר את בנייהם ואת
 בנוותיהם למלך אשר לא צויתים ולא
 עלתה על לבי לעשות החונקה הזאת
 36 למען החטי את יהודה: ועתה לכן
 כה אמר יהוה אלו ישראל אל
 העיר הזאת אשר אתם אמרו נתנה
 ביד מלך בכל חרוב וברעב וברג: ו
 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר
 הרחתיים שם באפי ובחמתי
 ובקצף נדודי והשבתים אל המקום
 38 הזה והשבתים לבטח: והיו לי
 לעם ואני אהיה להם לאלהים:
 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד
 ליראה אותי מל הימים לטוב להם
 40 ולבניהם אחריהם: וזכרתי להם
 ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם
 להטיבי אותם: ואת יראתי אתן
 41 כלבבם לבלתי סור מעלי: וששתי
 עליהם להטיב אותם ונתקתיים
 בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל
 42 נפשי: כי כה אמר יהוה כאשר
 הבאתי את העם הזה את כל הרעה
 הנדולה הזאת כן אנכי מבוא עליהם
 את כל הטובה אשר אנכי רב
 43 עליהם: ונקמה השדה בארץ
 הזאת אשר אותם אמרו שפטה היא
 מאן אים ובהמה נתנה ביד
 44 הכשדים: שדוח בכסף ויקנו וכתוב
 בספר וחחשו והעך ערס בארץ בניסין
 ובסביבי ירושלים ובערי יהודה
 ובערי ההר ובערי השפלה ובערי
 הנגב כי אשיב את שונחם נאם
 יהוה:
 27 והידבר יהוה אל ירמיהו שנת
 והוא עורנו עזר בחצר המטרה
 2 לאמר: כה אמר יהוה עשה יהוה
 יוצר אלהי להכינה יהוה שמו:
 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך נדלות
 4 ובצרות לא ידעתי: כי כה אמר
 יהוה אלו ישראל על בתי העיר
 הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנמצים
 5 אל הסללות ואל החרב: באים
 להלחם את הכשדים ולמלאם את
 מגרי הארם אשר הכיתו באפי
 ולא

ובחמתי ואשר הסתהתי פני מהעיר
 הזאת על כל העהם: הנני מעלה
 לה ארבה ופרמא ורפאחם וגליתי
 להם עזרת שלום ואמרת: והשבתו
 את שבות יהודה ואת שבות ישראל
 8 וננתים כבראשנה: ושהרתיים
 מכל עונם אשר הטאו לי וסלחתי
 לכל עונותיהם אשר הטאו לי ואשר
 9 פשעו בו: והיתה לי לשם ששון
 לתהלה ולהפארת לכל ניו הארץ
 אשר ישמעו את כל הטובה אשר
 אנכי עשה אותם ומחיו ורגו על
 כל הטובה ועל כל השלום אשר
 אנכי עשה להם: כה אמר יהוה
 עדי ישמע במקום הזה אשר אחם
 אמרום הרב הוא מאן ארם
 10 וסאין בהמה בערי יהודה ובחצות
 ירושלים הנשמות מאן אדם וסאין
 יושב וסאין כהמה: קול ששון
 11 וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול
 אמרום הודו את יהוה צבאות כי
 טוב יהוה כי לעולם הסרו מבאים
 הודה בית יהודה כי אשיב את שבות
 הארץ כבראשנה אמר יהוה:
 12 כה אמר יהוה צבאות עדי יהוה
 במקום הזה החרב מאן אדם ועד
 בהמה ובכל עריו נהרעים טרביצים
 13 צאן: בערי ההר בערי השפלה
 ובערי הנגב ובארץ בניסין ובסביבי
 ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה
 הצאן על ידו מונה אמר יהוה:
 14 הנה ימים באים נאם יהוה:
 והקמתי את הירד המצוב אשר
 דברתי אל בית ישראל ועל ביר
 יהודי: בימים ההם ובעת ההוא
 15 אצמיה לרוד צמה צוקה ועשה
 משפט וצדקה בארץ: בימים ההם
 16 קושי יהודה וירושלים תשכון
 לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה
 צדקנו: כי כה אמר יהוה לא
 17 יכרת לרוד איש ישוב על כסא בית
 ישראל: ולכהנים הלויים לא
 18 יכרת איש מלפני מעלה עולות
 ומקפיר מנחה ועשה זאת כל הימים:
 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור:
 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי
 היום ואת בריתי היללה ולבלתי
 21 היות יוסם ולילה בעתם: נאם
 בריתי תפר את דוד עבדי סחיתו לו
 22 בן מלך על כסאו ואת הלויים הכתמים
 משרתי: אשר לא יספר צבא השמים
 ולא

מות המרה נגדו על נבעת נרכ ונסב
 נערה: וכל העמק המגרים והרשע
 וכל השומות עי נחל קדרון עד פנת
 שער הסוסים מזרחה קרש ליהוה לא
 ינחש ולא יהרס עוד לעולם:

לב 32

א הדבר אשר היה אל ורמיהו מאת
 יהוה בשנת העשירית לצדקיהו מלך
 יהודה הוא השנה השמנה עשרה שנה
 לנבוכדנאצר: ואז חולי מלך בבל
 צרים על ירושלים ורמיהו הנביא
 היה בלוא בחצר המטרה אשר בית
 מלך יהודה: אשר כלאו צדקיהו
 מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא
 לאמר כה אמר יהוה הגי נחן את
 העיר הזאת ביד מלך בבל וכסה:
 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד
 הכשדים כי נתחן יתחן ביד מלך בבל
 ודבר מו עס פיו ועינו את עינו
 ה הראינה: ובכל יולדך את צדקיהו
 ושם יהיה: עד פקדי ארון נאם יהוה
 כי תלחמו את הכשדים לא הצליחו:
 ויאמר ורמיהו היה דבר יהוה אלי
 לאמר: הנה הנמאל בן שלם דרך
 בא אליך לאמר קנה לך את שרי
 אשר בענתות כי לך משפט הנאלה
 לקנות: ויבא אלי הנמאל בן דרי
 כדבר יהוה אל חצי המטרה ויאמר
 אלי קנה נא את שרי אשר בענתות:
 אשר בארץ בנימין כי לך משפט
 הירשה ולך הנאלה קנה לך ואדע
 כי דבר יהוה הוא: ואקנה את
 השדה מאת הנמאל בן דרי אשר
 בענתות ואשקלה לו את הנמאל שבעה
 שקלים ועשרה הנסף: ואכתב
 בספר ואחתם ואדע עדים ואשקל
 1 א הכסף במאונים: ואקח את ספר
 המקנה את התחום המצוה והחלקים
 2 ואת הנלווי: ואתן את הספר המקנה
 אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני
 הנמאל דרו ולעיני העדים הכתובים
 בספר המקנה לעיני כל היהודים
 3 הושבים בחצר המטרה: ואצוה
 4 את ברוך לעיניהם לאמר: כה אמר
 יהוה צבאות אלהי ישראל יקח
 את הכספים האלה את ספר המקנה
 הזה ואת החתום ואת ספר הנלווי
 הזה ונתחם בכלי הרשע למען יעמדו
 ש ימים רבים: כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל עוד יקנו
 פ

בתיים ושרות וכרמים בארץ הזאת:
 ואחפלה ליתוה אחרי חתי את ספר 16
 המקנה אל ברוך בן נריה לאמר:
 אהה ארני יתוה הנה אתה עשית את 17
 השמים ואת הארץ בכחך הגדול
 ובדעתך הנשואה לא יפלא ממך כל 18
 דבר: עשה חסד לאלפים ומשלת עין 18
 אבות אל חיק בניהם אחריהם האל
 הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: גדל 19
 הקצה רוב העלולות אשר עינדך
 פקחתה על כל דרכי בני אדם לתח 20
 לאוש כדרכו וכפרי מעלליו: אשר כ 21
 שמח אחות ומפתים בארץ מצרים עד
 היום הוה וכישוף ובאדם ותעשה לך 22
 שם גיום הוה: ותצא את עמך את 23
 ישראל מארץ מצרים באחרות
 ובמפתים וביר חוקרת ובאיווע 24
 נשואה וכמוא נזול: והתן להם 25
 את הארץ הזאת אשר נשבעתך
 לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב 26
 ודבש: ויבאו וירשו אתה ולא 27
 שמעו בקולך ובתורתך לא הלכו את
 כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו 28
 ומקרא אתם את כל הרעה הזאת:
 הנה הסללווע באו העיר ללכרה 24
 ותקיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים
 עליה מפני ההרב והרעב והדבר
 ואשר דברת היה והנך ראח: ואתה כה 25
 אמרת אלי ארני יהוה קנה לך השדה
 בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד 26
 הכשדים: ויהי דבר יהוה אל 26
 ורמיהו לאמר: הנה אני והוה אך 27
 אחי כל בשר הממני ופלא כל דבר
 לכן כה אמר יהוה הגי נחן את 28
 העיר הזאת ביד הכשדים וכי
 נבוכדנאצר מלך בבל ולכרה: 29
 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר
 הזאת והציתו את העיר הזאת באש
 ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על
 נגותיהם לבעל והטמו נסכים
 לאלהים אחרים למען הכעיסו
 כי הו בני ישראל ובני יהודה אך 30
 עשום הרע לעיני סנעוניהם כי בני
 ישראל אך סנעוניהם אחי בעשעש 31
 יהיהם נאם יהוה: כי על אפי ועל 32
 חמתו היתח לי העיר הזאת לפני הים
 אשר בנו אותה ועד היום הוה
 להסירה מעל פני: על כל רעת בני 32
 יהוה ובני יהודה אשר עשו
 להכעיסו הנה מליכותם שריהם
 מהניהם ובנייהם ואיש יהודה
 10 וישבו

40. השרמות Syll. Def. I. p. 536 4.

XXXII.

20. Orid. O. B. 17, 20.

7-9. Orid. O. B. 17, 16g.

3₁₀. Orid. O. B. 17, 170. 4.

31. Nelth. Com. 4, 71.

3. Vell. Com. 4, 65.

22. Bibliol. Mag. 1. 97 ff. Nor. Act. Bran. 2: 549.
4: 479 ff. 5: 346 ff. 370 ff. Vell. Com. 4, 65.
5, 85 ff. Nor. Theat. Dig. V. T. p. 979 ff. v. Wac. 2
Ki. p. 241.

7. Vell. 67.

24. Misc. O. B. 17, 169.

13. 1. ante בחרים omittit v. Cod. - פ 177
Cap. 177. Saltabunt virginis cum juvenis,
et feras gaudebunt. Misc. O. B. 17, p. 166
ubi de toto com.

~~14. 1. ante בחרים omittit v. Cod. - פ 177~~
15-17. Breve. vet. Cap. Jobi. II. p. 224.

15. Misc. O. B. 17, 16 D. Einl in N. T. I. p. 203.
Hamelbr. Byb. Verd. 1. 113, 934.

31-34. Kennic. Dig. gen. p. 147. Hamelbr. Byb.
Verd. 1. 334.

32. פ 177 ב 2 Parab. ad Potam Nohy p. 5-10.
et Schult. ad Prov. p. 480. Gatack. aduad Misc.
p. 68 ff.

19. Misc. O. B. 17, 169.

20. Vell. Com. 4, 68.

יהודה מצא חן במדבר עם שריו
 חרב הרוך להתניע ישראל :
 3 מרחוק יזוה נראה לו ואהבת עולם
 4 אהבתיך על כן משכתיך חסד : עוד
 אבנך ונבנות בחולות ישראל עוד
 חערי הפוך ויצאת כמחול משחקים :
 5 עוד תטעין כרמים בהרי שפרון נטעין
 6 נטעין וחללו : כי יש ויך קראו
 נצרים בהר אפרים קוטן ונעלה ציון
 7 אל יהוה אלהינו : כי כה אמר
 יהוה לנו ליעקב שבתה וזהלו בראש
 הנוים השמיעין הללו ואסרו הושע
 יהוה את עמך את שארות ישראל :
 8 הגני מכיאי אוחם מארץ צפון
 וקבצתיים מירכתי ארץ כבש עוד
 ופסח הרה ויולדת יחדו קהל גדול
 9 וישבו הנח : בכני ובאו ובחחוננים
 אובילים אוליכם אל נחלי מים ברךך
 ישר לא ובשלו בה כי יהיית לישרא
 10 לאב ואפרים ככרי הוא : שמעו
 הבר יהוה נויים והגידו באיים
 מנחחוק ואמרו מורה ישראל וקבצנו
 11 ושמרו כרעה עדרו : כי פדת יהוה
 את ועקב וגאלו סיד חזק סמנו :
 12 ובאו ונגנו במרום ציון נחמו אר
 טוב יהוה ערל רגן וערל חורש וערל
 יצהר וערל בני צאן ובקר והחיה
 נמש כנן רוח ולא יוסיפו לדאבה
 13 עוד : אז תשבח כחולת כמחוק
 ובחריים וולקים יהוה והפסתי אבלם
 לששון ונחמתיים ושמתחיים מיוגים :
 14 ורוייתי נפש הכהנים דישן ועמי אר
 15 טובי ושבנו נאם יהוה : כרה
 אפר יהוה קול ברטח נשמע נחיו בכי
 חסרורים רחל מבכה על בנה סאנה
 16 להנחם על בניה כי איגנו : כרה
 אמר יהוה מפני קולך מבכי ועינוך
 מרמעה כי יש שבר לפעלתך נאם
 17 יהוה ושבו מארץ אויב : ויש
 תקוה לאתחיהך נאם יהוה ושבו
 18 גנים לנבולם : שמעו שמעו
 אפרים מתנודד ויסחגו ואוסר כעגל
 לא לסר השבתי ואשוברה כי אתר
 19 יהוה אלהי : כי אתרי שובי נחמתי
 ואתרי הודעו ספקתי על ירך בשתי
 וגם נבלמתי כי נשאתי הרפת נעורי :
 כ הבן יקר לי אפרים אם ילך
 שעשועים כי מוי דברי בו וכו
 20 אזכירני עוד על כן חמו מען לו רחם
 21 ארתמנו נאם יהוה : הציבי לך
 צינים שמי לך תפחריים שתי לך
 קוה

למסלה ורך הקפתו שוכי בחולות
 ישראל ישבו אל ערוך אלהי : עוד
 22 מתי ותחנפון הבת השוכברי כי
 ברא יהוה חרשה כארץ נקברת
 23 הסוכב גבר : מה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר
 הזה בארץ יהודה ובקרו בשוכי
 את שנותם וברכך יהוה גוה צרף
 24 הר הקרש : וישבו בה יהודה :
 וכל ערוי יהוה אפרים ונטעו בעוד :
 כי חריותי נמש עופה וגל נמש כה
 25 ראבה מלאתי : על זאת הקיעתי
 26 ואראה ושנתי עיבה לי : הנה
 ימים באים נאם יהוה וזרעתי ארץ
 בית ישראל ואת בית יהודה ונע
 ארם ורעו בהבה : וחירר באשר
 28 שקרתי עליהם לתוש ולנחון
 ולהרס ולהאביר ולהרע כן אשקר
 עליהם לבנות ולנטע נאם יהוה :
 29 ביקים ההם לא יאשרו עוד אבות
 אכלו בסר ושני כנים תקהנה :
 כי אם איש בעקנו וסות כל האדם ל
 30 האכל הכסר תקהנה שנו : הנה
 ימים באים נאם יהוה וכרתי ארץ
 בית ישראל ואת בית יהודה כרית
 חרשה : לא ככרית אשר כרתי
 31 ארץ אבותם ביום החויקי בידם
 להוציאם מארץ מצרים אשר המרה
 הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם
 32 נאם יהוה : כי זאת הברית אשר
 אכרת את בית ישראל אתרי היום
 33 הם נאם יקורו נחתי ארץ הרהו
 בקרבם ועל לבם אכתבנה ויהיו
 34 להם לאלהים והמה יהיו לי לעם :
 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש
 את אחיו לאמר דעו ארץ יהוה כי
 35 כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם
 נאם יהוה כי אסלה לעינם ולחטאתם
 לא אוכר עור : כה אמר יהוה לך
 36 נחן שמש לאור ווסם חקת ירח
 וכוכבים לאור לילה רגע הים
 37 ויחמו גליו יהוה צבאות שמו :
 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם
 38 יהוה גם זרע ישראל ישבתו סחיות
 גוי לפני כל הימים : כה אמר
 39 יהוה אם יסרו שמים מלמעלה
 ויחקרו מסרי ארץ למטה גם אני
 40 אמאם בכל זרע ישראל על כל אשר
 עשו נאם יהוה : הנה ימים נאם
 41 יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל
 42 הגגאר עד שער הפנת : וצא עוד
 קוה

22 ללניניכם : ולקח מהם קללך
 לכל גלות יהודה אשר בכלל לאמר
 ישמך יהוה כדקדוהו ובאחב אשר
 23 קלם מלך ככל באש : יען אשר
 קשו נבלה בישראל ונאפו את נשי
 רעיהם ויבדו דבר בשמי שקר אשר
 לא צייתים ואנכי הוידע ועד נאם
 24 יהוה : ואל שמעיהו הנחלמי
 בה האמר לאמר : כה אמר יהוה
 נבאאת אלו ישראל לאמר יען אשר
 אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל
 העם אשר בירושלים וצפניה בן
 מנשה הכהן ואל כל הכתנים
 26 לאמר : יהוה נתנן כהן תחרון
 יהוידע הכהן לחיות פקדים בית
 יהוה לכל איש משענו ומחנכא
 ונחמה אתו אל המהפכת וי הצניק :
 27 ועתה למה לא נערת בירמיהו
 הענתתי מהחנכא לכם : כי על
 כן שלח אלינו בכל לאמר ארכה
 היא בנו בתים ושבו ונסעו גורו
 29 ואכלו את פרוהן : ויקרא צפניה
 הכהן את הספר הזה באוני וירמיהו
 הנביא : והיו דבר יהוה אל
 31 דמיהו לאמר : שלה על כל הגולה
 לאמר כה אמר יהוה אל שמעיהו
 הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיהו
 ואני לא שרחתיו ויכסה אתכם על
 32 שקר : לכן כה אמר יהוה הנני
 פקר על שמעיהו הנחלמי ועל רועו
 לא יהיה לו איש ישב בתוך העם
 הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה
 לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על
 יהוה :

ל 30

א הרכר אשר היה ירמיהו מאת
 2 יהוה לאמר : כה אמר יהוה אלתי
 וישראל לאמר כתב לך ארת כר
 הרברים אשר דברתי אין י ספר :
 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתו
 את שבות עמי ישראל ויהודה אמר
 יהוה והשבתים אל הארץ אשר
 4 נתתי לאבתם וירשור : ואלר
 הרברים אשר דבר יהוה אל ישראל
 ה ואל יהודה : כי כה אמר יהוה
 קול חרדה שמענו סחר ואין שלום :
 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר סדק
 דאיתי כל גבר דיני על הלצין
 כולדה ונהפכו כל פנים לירקון :
 7 הוי כי נחל היום ההוא סאין כמותו

ועת צרה היא ליעקב וממנה יושעי
 והיה ביום ההוא נאם יהוה נבאאת
 2 אשר עלו מעל צוארך ומספרותך
 אנתק ולא יעברו, בו עוד זרים :
 ועברו את יהוה איהוים ואת דור
 9 מלכם אשר אקים להם : ואתר
 אל חירא עברי ועקב נאם יהוה ואל
 תחת ישראל כי הנני משיעך מרחוק
 ואת זרעך מארץ שבים ושבו יקעב
 11 ושקט ושנאן ואין מחריר : כי
 אתך אני נאם יהוה להושיעך כי
 אקשה כלה בכל הגוים אשר
 המינחותי שם אך אתך לא אעשה
 כלה ויפחדך למשפט ונקח לא
 12 אנקך : כי כה אמר יהוה אנוש
 לשבךך נחלה סכתך : אין לך
 13 דינד למור רפאות תעלה אין לך :
 כל מאהבך שכתך אחרך לא
 14 ידרש כי סכת אויב הכיתך סוכר
 אכרי על רב עונך עצמו חטאתך :
 מה תזקק על שברך אנוש סכאכך ש
 על רב עונך עצמו חטאתך עשיתי
 אלה לך : לכן כל אכלוך יאכלו
 16 וכל צריך כלם בשבי ילכו והו
 שאסך למשמה וכל בויד אתך לבו :
 כי אעלה ארכה לך וסמנתוך
 17 ארפאך נאם יהוה כי נחרה קראו
 לך ציון היא ריש אין לה : כה
 18 אמר יהוה הנני שב שבות אתה
 ועקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה
 עור על תלה וארמון על משפטו
 19 ישב : ויצא מהם חודה וקול
 משחקים והרבחים ולא ימעטו
 20 והכבדתי ולא יצטרו : והיו כ
 בניו בקדם ועדוהו לפני הכון ופקדתי
 על כל לחצוי : והיה אדירו סמנו
 21 ומשלו סקרבו יצא והקרבתי ונגש
 אליו כי מיהו זה ערב את לבו לגשת
 22 אלי נאם יהוה : והיחס לו לעם
 23 ואנכי אחיה לכם לאלהים : הנה
 סערת יהוה חבה וצאה סער מחנור
 על ראש רשעים יחול : לא ישוכ
 24 חרון אף יהוה עד עששו וער הקומו
 סמורת לבו באחרית הימים
 חבונגו בה :

לא 31

בעת ההיא נאם יהוה אהיה א
 לאלהים לכל משפחות ישראל
 והמה יהיו לי לעם : כה אמר
 יהוה

8, 9. Mich. O. B. 17, 164. f.

13. Mich. O. B. 17, 165.

26. Mich. O. B. 17, 162.

28. Mich. O. B. 17, 164.

17, 18. Mich. O. B. 17, 165.

21. Mich. O. B. 17, 165. Bibl. Boem. I. 1, p. 245
coll. II. 6, 991 ff. Velt. Com. 4, 64. Hist. geogr. Boh.
Nov. VII. 290.

XXX.

[cap. 30 - 31: 14. Mich. O. B. from 2: 519 ff.

2. Velt. Com. 4, 63.

5. Velt. Com. 4, 61.

13-29. fo. XXXVI. 13-41. Lich. Insul. III. p. 189.

13. Mid. O. B. 15, 167.

15. Mid. O. B. 17, 160. 17.

~~XXXX~~

~~XXXX~~

21. Lich. Insul. III. p. 185.

ונבנות וקחו לבניכם נשים וארז
 בנחיתכם חנו לאנשים והלדנה
 בנים ובנות ורבו שם ואל המעטו
 ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי 7
 אתכם שמה והתפללו בערה אל
 יהוה כי בשלמה יהיה לכם שלום
 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי 8
 ישראל ו ישאו לכם נביאים
 אשר בקרבכם וקסטים ואל השמעו
 אל הלצותם אשר אתם כחלמים
 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא 9
 שלחתים נאם יהוה : כי כה אמר
 יהוה כי לפי מלאח לכלל שבעים
 שנה אפקר אתכם והקמתי עליכם
 את דברי השוב להשיב אתכם אל
 המקום הזה : כי אנכי ודעתי ארץ 11
 המחשבת אשר אנכי חשב עליכם
 נאם יהוה טחשבור שלום ולא
 לרעה לתת לכם אחריה תקוה :
 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם 12
 אלי ושמתני איתכם : ובהשתח 13
 אתי ומצאתם כי תרשנו בכל
 לבבכם : ונמצאתו לכם נאם 14
 יהוה ושבתו את שבתכם וקצתי
 אתכם מכל הגוים ומכל המקומות
 אשר הרחתי אתכם שם נאם יהוה
 והשבתו אתכם אל המקום אשר
 הגליתי אתכם משם : כי אמרתם 15
 הקים לנו יהוה נבאים בבלר :
 כי כה אמר יהוה ו המלך היושב 16
 ו כסא רוד וארץ כל העם היושב
 בעיר הואת אחיכם אשר לא יצאו
 אתכם בגולה : כה אמר יהוה 17
 צבאות הגוי משלח כס ארץ החרב
 את הרעב ואת הרוב ונתתי אותם
 כחאנים השעירים אשר לא האכלנה

אשר נבאת להשיב כלו בית יהוה
 וכל הגולה מכלל א המקום הזה :
 ד אך שמעו נא הרבר הוה אשר אנכי
 דבר כאוניך ובאוני כרל העם :
 ה הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן
 העולם וינבאו א ארצות רבות ועל
 ממלכות גדולות למלחמה ולרעה
 ו ולרבר : הנביא אשר ינבא לשלום
 בבא דבר הנבוא יודע הנביא אשר
 י שלהו יהוה באמת : ויקח חנניה
 הנביא את המוטה מעל צאר ירמיה
 11 הנביא וישברחו : ויאמר חנניה
 לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה
 כה אשבר את על נבכרנאצר מלך
 בבל כעור שנתים ימים מעל צואר
 כל הגוים וילך ירמיה הנביא
 12 לדרבו : ויהי דבר יהוה ו ירמיהו
 אחרי שבור חנניה הנביא ארץ
 המוטה מעל צואר ירמיה הנביא
 13 לאמר : הלך ואמרה ו חנניה
 לאמר כה אמר יהוה מוטה עין שבת
 14 ועשית חזיתון מטוח ברזל : כי
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 על ברזל נתתי על צואר כל הגוים
 האלה לעבר ארץ נבכרנאצר מלך
 בבל ועברו וגם את חות השדרה
 15 נתתי לו : ויאמר ירמיה הנביא
 ו חנניה הנביא שמעו נא חנניה לא
 שלחך יהוה ואחה הבטחת את העם
 16 הזה על שקר : לכן כה אמר יהוה
 הגוי משלחך טעל מני האדמה השנה
 : אדמת לי טרה דברת אל יהוה :
 17 ויסת חנניה הנביא בשנה ההיא
 בחוש השביעי :

כט 29

א ואלה דברי הספר אשר שלח
 ירמיה הנביא מירושלם ו יתר
 וקני הטלה ואל בהניסו אל הנביאים
 ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר
 2 מירושלם כבלה : אחרי צאת ימינה
 המלך והנבירה והסוסיים שרי
 החמה וירושלם והחריש והמסגר
 3 מירושלם : כיר אלעשה בן שפן
 וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדיקה
 מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך
 4 בבל כבלה לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל לכל הגולה
 5 אשר הגליתי מירושלם כבלה : כגו
 ביזתו ושבו ונתעו גוה ואללו את
 6 פרוץ : קחו נשים וחולדו בנים
 לעיניכם

טרע : ורדפתו אתיהם כחרב 18
 כרעב וכרובר ונתתום לזועת לכל
 מבלכות הארץ לאלה ולשמה
 ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר
 19 הדחתים שם : תחת אשר לא
 שבעו ו דברי נאם יהוה אשר
 שלחתי אליהם ארץ עבדי הנביאים
 השכם ושלח ולא שמעתם נאם
 יהוה : ואתם שמעו דבר יהוה כל כ
 הגולה אשר שלחתי מירושלם
 כבלה : כה אמר יהוה צבאות 21
 אלהי ישראל אל האהב בן קוליה
 ואל צדיקו בן מעשיה הנביאים
 לכם בשמי שקר הגני נתן אתם ביד
 נבוכדנאצר מלך בבל והתם
 לעיניכם

24 את נבלתו אל קברו בני העם : אך יד אחיכם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תחת אחריו העם להמיתו :

27 כו

א בראשית ממלכת יהויקים בן ואושיהו מלך יהודה היה הרבר הזה אל ורמיה מאת יהוה לאמר :
2 כה אמר יהוה לי עשה לך מסורות ומספות ונחתם על צואריך : ושלחתם אל מלך ארוב ואל מלך מואב וארץ מלך בני עמון וארץ מלך צידון ביד מלאכיהם הבאים וירושלם אל עדקיהו מלך יהודה :
4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניהם : אנכי עשינו את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובו רצוני הנטויה ונתחיה לאשר ישן בעיני : ועתה אנכי נחתו את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתו לו לעכוד : ועבדו אחר כל הגוים ואת בנו ואת בנו עד כה
6 עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדולים : והיה הגוי והממלכה אשר לא ועבדו אחר נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב ובדקב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה : עדי המו אתם בירו :
9 ואתם תשמעון אל נביאיכם וארץ עשירים ואל חלמתיכם ואל ענוכיכם ואל כשמוכם אשר הם אמרים איכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל :
10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרתיק אתכם מעל אדמתכם וירחתי אתכם ואתם : והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתו על אמתו נאם יהוה ועבדתי וישב
12 כה : ואל צדקיהו מלך יהודה וברתי ככל הרבנים האלה לאמר הכיאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אחרו ועבדו וחיו : למתי המותו אחרת ועמד בחרב ברעב וצדקיהו כאשר דבר יהוה אל הגוי השמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו אחר מלך

בכל כי שקר הם נבאים לכם : כי לא שלחתים נאם יהוה ורם נבאים לשמו לשקר למען הדיחי אתכם ואתם אתם וחנביאים הנבאים לכם : ואל רבנים ואל כל העם הזה וברתי לאמר כה אמר יהוה אל הרבו נביאיכם הנבאים לכם לאמר הגר כלי בית יהודה מושבים מבבל עתה מחרה כי שקר הם נבאים לכם : אל וחויו למה תחיה העיר הזאת חרבה ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה : אדם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי כאו המלך הנחרים בכחי יהוה וכי מלך יהודה וברושלם כבלה : כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ועל הים ועל המבועות ועל ים הכלים העותרים בעיר הזאת : אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יבנה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם כבלה ואת כל חיי יהודה צבאות : את ישראל עת הכלים הנחרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם : כבלה יובא ושמה יהיו עיר יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשבתים המקום הזה :

28 כה

א ויהי בשנה הדיא בראשית ממלכת צדקיהו מלך יהודה בשנת הרביעית בחודש החמישי אמר לי הנביא בן עזר הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר : כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שבתו את עול מלך בבל : בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם ככל : ואת ונתנה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלויה יהודה הכאים כבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשר ארץ עת מלך בבל : ויאמר ורמיה הנביא אל הנגיד הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה : ויאמר ורמיה הנביא אמן כי יעשה יהוה וקם יהוה אתו ביד אשר

XXVII.

3. Mich. O. B. 15, 185. Acuña de C. S. p. 236.

2. De jure Jeremia, ^{S. I.} Tres. V. T. 840 ff.

10. Mich. O. B. 15, 186.

7. Mich. O. B. 15, 185. cf.

8. Letta old. S. p. 172.

12-14. Let. S. III. p. 190.

34. Mich. O. B. 15, 183. Symb. Hag. 1, 69.

38. Mich. O. B. 15, 183. Velth. Com. 4, 58.

18. Mich. O. B. 15, 183. Velth. Com. 4, 59.

XXVI.

20-22. Velth. Com. 4, 59.

6. Mich. O. B. 15, 183.

17 יתה לאמר כשלו יקחה הבית הזה
 ותצור הארץ תקרב מאן וישב
 ויקהל כל העם וירמיהו בכור
 יהוה : וישמעו שרי יהודה ארץ
 הרברים האה ועלו סבות המלך
 בית יהוה וישבו בפתח שערי יהוה
 21 החרש : ויאמרו הכהנים והנביאים
 4 השרים ואל כל העם לאמר
 משפט מות לאיש הזה כי נבא אל
 העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם :
 12 ויאמר וירמיהו 4 כל השרים ואל
 כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא
 4 הבית הזה ואל העיר הזאת ארץ
 כל הרברים אשר שמעתם : ועתה 23
 חישבו דרכיכם ומעלליכם ושבעו
 בקול יהוה אלהיכם ונתם יהוה
 אל הרעה אשר דבר עליכם : ואני 24
 הנני בידכם עשו לי כטוב ובישר
 בעיניכם : אך ירע הרעו כי אם 25
 ממצים אחס אתי כיום נקי אחם
 נהיבם עליכם ואל העיר הזאת ואל
 ישיבה כי באמת שלחני יהוה עליכם
 לדבר באזניכם את כל הדברים
 האלה : ויאמרו השרים וכל העם 26
 4 הכהנים ו הנביאים און לאיש
 הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו
 דבר אינו : וקטפו אנשים מזהני 27
 חארץ ויאמרו אל כל קהל העם
 לאמר : מוכיה המורשני הוה 28
 נבא ביום חזקתו מלך יהודה
 ויאמר 4 כל עם יהודה לאמר בתי
 אמר יהוה צבאות ציון שרה הודש
 וירושלים עים תזיה והר הבית
 לבמות יערי : הזבחת הבהמה 29
 חזקתו מלך יהודה וכל יהודה הלא
 ירא את יהוה והלא את פני יהוה
 וינהם יהודה 4 הרעה אשר דבר
 עליהם ואנחנו עשים ויעת נדולת
 קרל נפשוהינו : וגם איש הוה 30
 מתנבא בשם יהוה אוריהו בן
 שמעיהו מקריה הערס וינבא על
 העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככר
 רברי ורמיהו : וישמע המלך 21
 והויקם וכל גמוריו וכר השדים
 את דבריו ויבקש המלך המיוה
 וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא
 מצרים : וישלח המלך יהויקים 22
 אנשים מצרים את אהרן בן עכבור
 ואנשים אתו 4 מצרים : ויצאו 23
 את אוריהו ממצרים וביאו אל
 המלך יהויקים ויבחו בחרב וישלך
 את

17 נאם יהוה צבאות : ואתה חנבא
 4 יתם את כל הרברים האלה ואמרת
 איהם יהוה מצרים ושמעו
 קדשו והן קולו שאג ושאג על נגוה
 היד כדרכים ויענה אל כרל וישבו
 3 הארץ : בא שאון קר קנה הארץ
 כי רוב ליהוה בגוים נשפט הוא
 לכרל בשר הרשעים נהגם לתרב
 32 נאם יהוה : כה אמר יהוה צבאות
 הנה רעה יצאת מני אל גוי וסעה
 33 גדול ועור מרובתי ארץ : והיו
 חללי יהוה ביום ההוא מקמת הארץ
 ועד קנה הארץ לא יספרו ולא
 יאספו ולא יקברו להמן על פני
 34 הארמה יהוה : הילילו הרעים
 וזקנו והתמלשו ארורי העזן מי
 מלא וימינם לטכנה ותסתותיכם
 לה ונפלהם ככלו המוה : ואבר טעם
 בן הרעים ופלישת כארורי העזן :
 36 לול צניקת הרעים וילולת ארירי
 העזן מי שדר יהוה את מדיעיהם :
 37 ונדמו נאור השלום מפני הרון אף
 38 יהוה : עוב כנפיר טכו כי היתה
 ארצם לישנה מפני הרון הוהנה וספני
 הרון אפו :

26 כו

א בראשית מלכות יהויקים בן
 ואשיתו מלך יהודה היה היבר הזה
 2 טאת יהוה לאמר : כה אמר יהוה
 עמר בחצי בית יהוה וירכת על כל
 ערו יהודה הבאים לחשתחת כיר
 יהוה את כל הרברים אשר צויתיו
 3 לדבר אליהם אל הרע דבר : אולי
 ישבעו וישבו איש מרבו הרע
 נחמתו 4 הרעה אשר אנכי השב
 לעשות להם מפני רע מעלליהם :
 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם
 לא תשמעו אלי ללכת בחותתי אשר
 5 נתתי לפניכם : לשמע על דברי
 עברי הנבאים אשר אנכי שלח
 אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם :
 6 ונחתו את הבית הזה בשלה וארץ
 העיר הזאתה אתן לקללה לכל גוי
 7 הארץ : וישמעו הכהנים והנביאים
 וכל העם ארץ ורמיהו מרבר ארץ
 8 הרברים האלה בבית יהוה : והיו
 ככלות ורמיהו להכר ארץ כל אשר
 צוה יהוה לדבר אל כל העם ויחמשו
 אתו הכהנים והנביאים וכל העם
 9 לאמר מות המות : כווע נמות בשם

את

7 ולא אהוש : ונתתי להם לב לרעה /
 או כי אני יהוה וחיו לי לעם /
 ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו /
 8 אלו בכל לבם : וכראגים הרעות /
 אשר לא האכלנה כרע כי כה אמר /
 יהוה בן אהן אח צדקתו מלך יהודה /
 ואת שריו וארץ שארית ירושלים /
 הנשארים בארץ הזאת וחישיבים /
 9 בארץ מצרים : ונחזים לאוער /
 לרעה לכל ממלכות הארץ להרפור /
 ולמשך לשונות ולקללה בכל /
 1 המקומות אשר אדוכם שם : ושלחתי /
 גם את החרב את הרעב ואת הדבר /
 עך המס מער האדמה אשר נתתי /
 להם ולאבותיהם :

כה 25

א הדבר אשר היה על ידמיהו על /
 כל עם יהודה בשנה הרביעית /
 ליהויקים בן יואשיהו מלך יהודה /
 2 הוא השנה הראשית לנבוכדראצר /
 מלך בבל : אשר דבר ידמיהו /
 הנביא על כל עם יהודה ואמר /
 3 ישיבי ירושלים לאמר : מן שלש /
 עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך /
 יהודה ועד היום הזה זה שלש /
 ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי /
 ואיבר אליכם אישכם ודבר ולא /
 4 שמעתם : ושלח יהוה אליכם את /
 בל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא /
 שמעתם ולא המיתם את אונכם /
 5 ה לשמע : לאמר שכו נא איש מירבו /
 הרעה ומרע מעלליכם ושבו ער /
 האדמה אשר נתן יהוה לכם /
 ולאבתיכם למן עולם ועד עולם : /
 6 ואל תלבו אחרי אלהים אחרים /
 לעבדם ולהשתחורר להם ולא /
 חקניפו אותו במעשה ידכם ולא /
 7 ארע לכם : ולא שמעתם אי נאם /
 יהוה למען חקניפו במעשה ידכם /
 8 לרע לכם : לכן כה אמר יהוה /
 צבאות וען אשר לא שמעתם את /
 9 דברי : הנני שלח ולקחתי את /
 כל משפחות צפון נאם יהוה ואר /
 נבוכדראצר מלך בבל עבדי /
 והבאתים על הארץ הזאת וער /
 ויבית ועל כל הגוים האלה סביב /
 והחרמתי ושמתים לשמה ולשרקה /
 1 ולחרבות עולם : ודאברתי מהם /
 קול ששון וקול שמחה קול חתן /
 וקול כלה קול רחום ואור גר /
 נאם

ויהי חרבה כל הארץ הזאת להרבה /
 11 לשמה ועברו הגוים האלה את בלך /
 ככל שנעים שנה : והיה כמלאות /
 12 שכנים שנה אפקי על מלך בבל /
 ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם /
 וער ארץ כשדים ושמתו את /
 13 לשכמות עולם : והבאתי ער /
 הארץ הזאת את כל דברי אשר /
 דברתי עליה ארץ כל החתוב בספר /
 הזה אשר נבא ידמיהו על כל הגוים : /
 14 כי עברו בגם הם המה גוים רבים /
 ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם /
 15 ובמעשה ידכם : כי כה אמר יהוה /
 אלהי ישראל אלו קחאת כוס היין /
 החכה הזאת מידו והשקיתו ארו /
 את כל הגוים אשר אנכי שלח אחרך /
 איהם : ושנו והחנקשו וההללו /
 16 מפני החרב אשר אנכי שלח ביניהם : /
 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה /
 17 את כל הגוים אשר שלחתי יהוה /
 אליהם : את ירושלים ואת עיר /
 18 יהודה ואת מלכיה את שרית לתת /
 אדם להרבה לישמה לשרקה ולקלה /
 כיום הזה : את פרעה מלך מצרים /
 19 ואת עבריו ואת שריו ואת כל עמי : /
 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ /
 20 העין ואת כל מלכי ארץ מצרים /
 ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון /
 ואת שארות אשרוד : את ארזים /
 21 ואת מואב ואת בני עמון : ואת /
 22 כל מלכי צר ואת כל מלכי צירון /
 ואת מלכי האי אשר בקרב יום : /
 23 את דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל /
 24 קצצי פאה : ואת כל מלכי ערב /
 ואת כל מלכי חירב השכנים /
 25 כמרב : ואת כל מלכי זבוי ואת כה /
 כל מלכי עילב ואת כל מלכי כדו : /
 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים /
 והרקבים אישאל אחיו וארתי כל /
 27 הממלכות הארץ אשר על פני /
 האדמה ומלך ששך ויטה אחריהם : /
 ואמרת איהם כה אמר יהוה צבאות /
 28 יהו ישראל שתו ושכרו וקיו וגפלו /
 ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי /
 29 שלח ביניהם : והיה כי יסאנו /
 לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת /
 אלהים כה אמר יהוה צבאות /
 שתו חשתו : כי הנה בעור אשר /
 30 נקרא שמי עליה אנכי מחר להרע /
 ואתם הנקה הנקו קול חתן כי /
 הרבאני קרא ער כל ישיבי הארץ /
 נאם

13. Ech. Bibl. VIII. 2, 367. Vell. Com. 4, 56.

Beantw. Cuius Hæres. **XXV.**

De Pott. Com. 2, 228/11.

Non capite contineri introductionem ad vaticiniam

adversus gentes externas, que extant cap. 46/11.

estimat Lechhorn in Repat. I. p. 144/11.

1. Ech. Sul. III. p. 18a. Nov. Bibl. Soc. 6: 37/11.

18. Ech. Sul. III. p. 190.

23.

1829 1852 Syll. Dif. II. 992.

24-279 Bruce, Scia naa Styffnia
1. Vol. I. p. 232. intelligit Styffnia

26. 700. Cron. Toton. Opill. III. 850/11.

9. Miel. O. L. 15, 182.

33. Lich. Bill. VIII. 2, 346. Kann. Dig. Jan. p. 55. not.
Weltk. Com. 4, 54.

36. Grav. vnti. And. A. Hal. p. 80.

37. id. Phil. O. B. 15, 181.

39. Phil. O. B. 15, 182.

אכלה הארץ ויבשו נאות מדיבר ותהי
 סרוצתם רעה וגבורתם לא כן :
 I כי גם נביא גם כהן הגמו גם בביתו
 12 מצאתי רעם גם יחור : לכן
 יהיה חרסם להם כחלק לקוח באפלה
 ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
 רעה שנת פקידתם נאם : יהור :
 13 ובנביאי שמונן ראיתי תפלה הנבאו
 בכעל ויתעו את עמי את ישראל :
 14 ובנביא ירושלם ראיתי שעורר
 נאוף והלך בשקר ותוקדו סרועים
 לבלתי שבו איש מרעיו היו לו
 כלם כסים וישביר כעמור :
 15 לכן כה אמר יהור צבאות עד
 הנבאים הנני מאביל אותם לענה
 והשקידם מי ראש כי מאת נביאי
 ירושלם יצאה תנפה לכל הארץ :
 16 כה אמר יהור צבאות אל תשמעו
 על דברי הנבאים הנבאים לכם
 מתבלים המה אתכם הזון לכם ידברו
 17 לא מפי יהור : אחרים אמור
 למנאצי דברי יהור שלום יהיה לכם
 וכל הלך כשרורת לבו אמרו לא
 18 תבוא עליכם רעה : כי מי עמי
 כסור יהור וירא וישמע את דברו
 19 מי הקשיב דברי וישמע : הנר
 סערת יהור חמרה יצאה וסער
 מתחיל על ראש רשעים יחונן :
 כ לא ישוב אף יהור עד עשתו ועד
 הקימו סממה לבו באחרית הימים
 21 תחבוננו בה בינה : לא שלחתי
 את הנבאים והם רצו לא רבתי
 22 אליהם והם נבאו : ואם עמדו
 בסודי וישמיעו דברי את עמי וישבוב
 סודים הרע ומרע מעלליהם :
 23 האלהי מקרב אני נאם יהור ולא
 24 אלהי מרחק : אם יסתר איש
 במסתריו ואני לא אראנו נאם יהור
 הלוא את השמים ואת הארץ אני
 כה מלא נאם יהור : שמעתי את אשר
 אפרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
 26 לאמר תלמתי חלמתי : עד פתי
 היש בלב הנבאים נבאי השקר
 27 ונביאי תרמז לכם : החשבים
 להשכיח את עמי שמו בחלומותם
 אשר יספרו איש לרעהו כאשר שבתו
 28 אבותם את שמי בכעל : הנביא
 אשר אתו חלום יספר חלום ואשר
 דברי אחר ודברי אחר מה להבין
 29 את חבר נאם יהור : הלוא כה
 דברי כאש נאם יהור וכפטיש יפצץ

אכלה הארץ ויבשו נאות מדיבר ותהי
 סרוצתם רעה וגבורתם לא כן :
 I כי גם נביא גם כהן הגמו גם בביתו
 12 מצאתי רעם גם יחור : לכן
 יהיה חרסם להם כחלק לקוח באפלה
 ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם
 רעה שנת פקידתם נאם : יהור :
 13 ובנביאי שמונן ראיתי תפלה הנבאו
 בכעל ויתעו את עמי את ישראל :
 14 ובנביא ירושלם ראיתי שעורר
 נאוף והלך בשקר ותוקדו סרועים
 לבלתי שבו איש מרעיו היו לו
 כלם כסים וישביר כעמור :
 15 לכן כה אמר יהור צבאות עד
 הנבאים הנני מאביל אותם לענה
 והשקידם מי ראש כי מאת נביאי
 ירושלם יצאה תנפה לכל הארץ :
 16 כה אמר יהור צבאות אל תשמעו
 על דברי הנבאים הנבאים לכם
 מתבלים המה אתכם הזון לכם ידברו
 17 לא מפי יהור : אחרים אמור
 למנאצי דברי יהור שלום יהיה לכם
 וכל הלך כשרורת לבו אמרו לא
 18 תבוא עליכם רעה : כי מי עמי
 כסור יהור וירא וישמע את דברו
 19 מי הקשיב דברי וישמע : הנר
 סערת יהור חמרה יצאה וסער
 מתחיל על ראש רשעים יחונן :
 כ לא ישוב אף יהור עד עשתו ועד
 הקימו סממה לבו באחרית הימים
 21 תחבוננו בה בינה : לא שלחתי
 את הנבאים והם רצו לא רבתי
 22 אליהם והם נבאו : ואם עמדו
 בסודי וישמיעו דברי את עמי וישבוב
 סודים הרע ומרע מעלליהם :
 23 האלהי מקרב אני נאם יהור ולא
 24 אלהי מרחק : אם יסתר איש
 במסתריו ואני לא אראנו נאם יהור
 הלוא את השמים ואת הארץ אני
 כה מלא נאם יהור : שמעתי את אשר
 אפרו הנבאים הנבאים בשמי שקר
 26 לאמר תלמתי חלמתי : עד פתי
 היש בלב הנבאים נבאי השקר
 27 ונביאי תרמז לכם : החשבים
 להשכיח את עמי שמו בחלומותם
 אשר יספרו איש לרעהו כאשר שבתו
 28 אבותם את שמי בכעל : הנביא
 אשר אתו חלום יספר חלום ואשר
 דברי אחר ודברי אחר מה להבין
 29 את חבר נאם יהור : הלוא כה
 דברי כאש נאם יהור וכפטיש יפצץ

כד 24

הראני יהור והנה שני דודאי א
 חאנים מיניעים לפני היכל יהור
 אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל
 את בנייהו בן יהויקים מלך יהודה
 ואת שני יהור ואת החרש ואת
 המסגר סירושלמי וכאם בכל : הדוד
 אחד האנים פבורן מאד כחאני
 הבכרות והדוד אחי האנים העורר
 מאד אשר לא האבלגר מרע :
 ויאמר יהור אלי מר איה ראה
 ויפיהו ואמר האנים התאנים
 השבות פכות מאד והרעות רעות
 מאד אשר לא תאכלנה מרע : ויהי
 דבר יהור אלי לאמר : כה אמר
 יהור אלהי ישראל כחאנים המכות
 האלה כן אביר את גלות יהור
 אשר שלחתי מן המקום יהור ארץ
 כשדים לטיבה : ושמתו עיני
 עליהם לטובה והשבתם על הארץ
 הזאת ובנותיהם ולא אהרם ונמעתם
 ולא

4 חשמו במקום הזה : כי אם ישו
 תעשו ארץ הרבר הנה ובאן בשערי
 הכית הזה מלכים ישבו לדרו ער
 כסאו רנבים כרכב ובסוטים הוא
 ה ועברו ועמו : ואם לא תשמעו את
 הדרכים האלה בני נשבעתי טאם
 יהיה כי להרבה יהיה הכית הזה :
 6 כי כה אמר יהוה ער בירת מלך
 והורר גלעז אחת לראש הלכנו
 אם לא אשיח מיבר ערים לא
 7 נושבה : וקרשתי עליך משתחים
 איש וכלי וכרחו כבחר ארוד
 8 והסילו על האש : ועברו גוים
 רבים על העיר הארת ואמרו איש
 4 רעהו על מה עשית יהודי ככה
 9 לער הגדולה הזאת : ואמרו על
 אשר קיבנו את ברות יהוה אלהים
 וישחחו לאהים אחרים ויקבנום :
 10 כי חכנו לשר ולל תנו לו כבו
 כבו להלך כי לא ישבו עור ורחא
 11 את ארץ טולרחו : כי כה אמר יהוה
 4 ישלם בן ואשירו מלך יהודיה
 הסך המה ואשירו אביו אשר נא
 12 כי במקום הזה לא ישבו עם עור :
 13 ואח הארץ הזאת לא יראה עור :
 14 לא יתן לו : האמר אבנה לי בית
 טרות ועליות מרחבים וקרע לו
 חלגי וספון בארז ומשח כשער :
 15 והמלך כי אהה כחחררה בארז
 אכר הלוא אכלושהה ועשה משפט
 16 וזקה אז טיב לו : דן דין עני
 ואכיו או טוב הלא היא הרעה אתי
 17 נאם יהוה : כי אין ענין ולכך
 כי אם על בצעך ועל דם הנקי
 לשפוך ועל העשק ועל המרצה
 18 לעשות : לכן כה אמר יהוה אל
 יהויקים בן ואשירו מלך יהודה לא
 יספרו לו הוי אחי והוי אחות לא
 יספרו לו הוי ארון והוי הרר :
 19 קבורת חסר יקבר סובב והשלך
 כ מהלוא לשערי ירושלים : עלי
 חלכנו ונעקי ונבשן הני קולך
 ונעקי מקברים כי נשכרו כך
 21 מההיך : דברתי אליך בשלחך
 אברת לא אשמע זה דרכך מנעוין
 22 כי לא שמעת בקולי : כך רעך
 הרעה רוח ומאהבין בשבי ילכו כי
 אז תבשו ונלמדת מלך רעך :

ישכתי בלבנון מקנתי בארזים פרה 23
 נחתי בכא לך הכלים חיל כילרה :
 חיאני נאם יהוה כי אם יהיה כניחו 24
 בן יהויקים מלך יהודה הותם ער
 יד ומינו כי משם אתה קר : ונתחיד כה
 ביד מנכשי נמשך וכיד אשר אחרי
 יגור מפניהם וכיד ובכיראצר מלך
 בכל וכיד הכשויים : והמלתי 26
 אחך ואר אמר אשר ילחך ער
 הארץ אחת אשר לא ילהם שם
 27 ושם תמותו : ועל הארץ אשר הם
 מנשאים את נפשם לשוב שם שפרי
 לא ישבו : העניב נבוה נבון 28
 האיש הזה כניחו אם כלי אין המץ
 בו מדוע הושלו הוא ורעו והשלו
 על הארץ אשר לא ידעו : ארץ 29
 ארץ ארץ שבעי דבר יהודי : כה 30
 אמר יהוה כחבו ארץ האש הורה
 עירי ונבר לא יצלה גיטיו כי לא
 יצלה מרעו איש ישב על כסא הוי
 ויטול עור כיהודה :

כג 23

הוי רעים באבדים ובפצים ארץ 4
 צאן מרעיתי נאם יהוה : לכן 2
 כה אמר יהוה אהו ישראל ער
 הרעים הרעים את עמו אתם המצתם
 את צאני ותהיום ולא מקימתם אתם
 הגוי פקר עליכם את דע מעלליכם
 נאם יהוה : ואני אקבץ את שארית 3
 צאני כגל הארצות אשר הרהתי
 אתם שם והשיבתי אותם על נוחת
 זפרו ורבו : והקפתי עליהם 4
 רעים ורעים ולא ייראו עור ולא
 יחרו ולא יפקרו נאם יהוה : הנה 5
 יסים באים נאם יהוה והקפתי לדוד
 צמת צוק ומלך מלך והשכיר
 ועשה משפט וצדקה בארץ : בימי 6
 חושע יהודה וישראל ישכן לבנת
 זוח ישמו אשר יקראו יהוה צדקני :
 7 לכן הנה יסים באים נאם יהוה ולא
 יאמרו עור הוי יהוה אשר העלה את
 בני ישראל מארץ מצרים : כי 8
 את דע בית ישראל מארץ צפורה
 ומכל הארצות אשר הודחתים שם
 וישבו על ארמנם : לנבאים נשבר 9
 לבי בקרבי רחשו כל עצמתי הייתי
 כאיש שכור ומנבר עברו ויון מפני
 יהוה וממני דברי קדשו : כי 10
 מנאפים מלאה הארץ כי מפני ארץ
 אבלה

25. Vel. R. Com. 4, 52.

6. Mich. O. B. 2, 92. - 15, 181.

28. Vel. R. Com. 4, 93.

XXIII.

11. Mich. O. B. 15, 179.

14. Lich. B. VIII. 2, 346.

3-d. Lid. Bill. VI. 4, 636.

15. Mich. O. B. 2, 94. Vel. R. Com. 4, 49.

5-7. Harrell's By. Ad. 1, 331. Magulgan. 1804. 5, 168 1/2.

6. Mich. O. B. 15, 181.

18. Vel. R. Com. 4, 50.

20. Vel. R. 52.

9. Harrell's Dig. p. 29. - Com. 22:2.

10. Eich. Bibl. VIII. 2, 346. Velth. Com. 3: 400.
 1758 1775 W. Syll. Dig. II. 967.

13. Velth. Com. 4, 47.

14. W. Velth. Com. 3, 402 ff.

14. Symb. Mag. 1, 68.

2 כן מעשיה חתן לאמר : רדש נא
 כערתו את יהוה כי נבוכדנאצר מלך
 בבל נחם עליוגו אולי יעשה יהוה
 אהונו ככל נפלאותיו ויעלה מעליוגו :
 3 ויאמר ירמיהו אליהם כרח האמרן
 אל צדיקתו : כה אמר יהוה אלהי
 ישראל הנני משב את כלי המלחמה
 אשר בידכם אשר אדם נלחמים בהם
 את מלך בבל ואת הכושים הערים
 עליכם מחוץ לחומה ואספתו אותם
 אל תוך העיר הזאת : ונלחמתי
 אני אתכם כדו נטויה וברוצץ חוקה
 ובאף ובחמה ונקצף גרול : והבית
 את יושבי העיר הזאת ואת הארים
 ואת הבתה כדבר גרול ימתו :
 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדיקתו
 מלך יהודה וארץ עבריו ואת העם
 ואת הנשארם בעיר הזאת מן הדבר
 סנהדרב ומן הרעב ביד נבוכדנאצר
 מלך בבל וביד איביהם וביד סבכשי
 נפשם והדם לפו חרב לא יהום
 עליהם ולא יחמל ולא ירחם : ואל
 העם הזה האמר כה אמר יהוה
 הנני נתן לפניכם את דרך החיים
 ואת דרך המות : הישב בעיר
 הזאת יסור בחרב וברעב ודבר
 והיוצא ונפל על השדרים הצרים
 עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל :
 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא
 לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל
 11 נתן ושרפה כאש : ולבית מלך
 יהודה שמעו דבר יהוה : בירך
 12 דוד כה אמר יהוה דיגו לבקר משפט
 והצילו גוול מיד קושק פן תצא כאש
 המהו ובערה ואין סככה מסנני רע
 13 מעלליהם : הגנו אליך ושברת
 העסק צור המישר נאם יהוה
 האמרים כי יחת עלינו ומי יבוא
 14 במינוחנינו : ופקדתו עליכם
 כפרו מעלליכם נאם יהוה והצטו
 אש בוערה ואמלה כל סביבה :

כב 22

כב 22
 א כה אמר יהוה וה בית מלך א
 יהודה והבנת שם את הדבר הזה :
 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה
 הישב על כסא דוד אחיה ועבריו
 ועמך הבאים בשערים האה : כה
 3 אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו
 גוול מיד עשוק וגר יהום ואסתר
 אל חנו אל תתמסו ודכם נקי אל
 חשמתו

3 ויהי סמרת ויצא משחור ארץ
 וירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו
 ירמיהו לא משחור קרא יהוה שמך
 4 כי אם מגור מסביב : כי כה אמר
 יהוה הנני נתן למטר לך ולכר
 אהבך וגבול כחוב איביהם ועניך
 ראות ואח כל יהודה אתן ביד מלך
 בבל והגלם בכלה והכס בחרב :
 ה ונתתו את כל חסן העיר הזאת ואת
 כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כר
 אצרות מלכו ויהודה אתן ביד
 איביהם ובזוים ולקחום והמילואים
 6 בכלה : ואחת פשחור וכל יושבי
 ביתך תלכו בשבו ובכל תבוא ושם
 חסות ושם הקבר אתה וכל אהבך
 7 אשר נבאת להם בשקר : פתחתו
 יהוה ואפת חוקתו ויזכר היתו
 לשחוק כל היום כלה לען לו :
 8 כי מרי אדבר אזהק חסם ושד אקרא
 כי היה רבו יהוה לי לתרפה ולקלם
 9 כל היום : ואמחתי לא אזהרנו
 ולא אדבר עוד בשמו ותיה לבני
 כשא בערד עצה בעצמתי ונלאיתי
 1 כלכל ולא אוכל : כי שמעתי רבת
 רבים מגור מסביב הגידו ונגירו
 כל אנש שלמני שמי צלתי אולי
 ופתה ונכחתי לו ונכחתי נחמתי
 11 ממנו : ויהוה אותי מגבור עריו
 על כן רדמי וישלו ולא יכלו בשו
 מאד כי לא השכילו כלמת עולם
 12 לא השכח : ויהוה צבאות חסן
 צדיק ראה כליות ולב אראח נקמתן
 מהם כי אלוי גליתי את רובי :
 13 שירי ליהוה הללו את יהוה כי
 הגילו את נפש אביון מיר טרעים :
 14 ארור היום אשר יקרתו בו יום
 אשר ירדתי אמו ו יתי ברוך :
 טו ארור האיש אשר כשר ארץ אבי
 לאמר ילך לך בן זכר שפת שמתוה :
 16 והוה האיש החיא כערים אשר הפך
 יהוה ולא נחם ושמע ועקה בבקר
 17 ותחזקה בעת צהרים : אשר לא
 מתחנני מרתם וקתו לו אמו קמרו
 18 ותחזרה רדת עליכם : למה זה
 מרדם יצאתי לראות עמל וגון
 ויכלו בכשת ימי :

כא 21

כא 21
 א הדבר אשר הירך אל ירמיהו
 מאת יהוה בשלח איו המלך צדיקתו
 את משחור בן מלכיה ואת צמתי

מסלכה לבנות ולגמוע : ועשה
הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי
ונחמתי ערף המוכר אשר אחרתי
11 להשיב אותו : וקחה אמן נא אל
איש יהודה ועל יושבי ירושלים
לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי וצר
עליכם רעה וחשב עליכם מהשבר
שובו נא איש מירכו הרעה והשיבו
12 הרכיכם ובעלליכם : ואפרו נושא
כי אחרי מהשברתינו נלך ואיש
13 שררה לבו הרע נשיה : לכן כה
אמר יהוה שאלו נא בניו מי שמע
כאת שערת עשתה מאד בתולתי
14 ישראל : הויזב מצור שדי שג
לבנון אם יתשו מיס ויום קרים
15 נזולים : כי שכחתי עמי לשוב
וקטרו ובישלו ברכיכם שבולי
עולם ללכת נחובת דרך לא סיותי
16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם
כל עובר עליה ישם ויניד בראשו
17 כרוח קרים אפועם לפני אויב ערף
ולא פגס ארצם ביום אידם :
18 ואמר לבו ונחשבה ערף וימיהו
מהשברת כי לא האבד תורה סתן
ועצה מחכם ודבר פנאיא לבו ונכהו
בלשון ואל נקשבה א כל דבריו :
19 הקשברי יהורא אלי ושמע לקוד
כ יריבו : הישלים חחת טובה רעה
כי כרו שוחרי לנפשי זכר עמדי
לפניך דבר עליהם טובה להשיב
21 את חמתך מהם : לכן תן את
בניהם לרעב והגרם על ידו הרב
והחיה נשיהם שכיורת ואלמגור
ואנשיהם יהיו הרגי סות בחוריהם
22 כמי הרב במלחמה : תשמע זעקה
מכחיהם כי תביא עליהם גזר
מחאם כי קרו שיחה ללכתי ופחיס
23 שמנו לרגלי : ואתה יהוה ורעה
את כל עצמם עלי למוח ארל הכפר
על עונם וחטאם מלפניך א חמדי
והיו מכשלים לפניך בעת אסך עשה
בהם :

19 יש

א מה אמר יהוה הלך ורגיה בקרב
יוצר חרש ומוקני העם ומוקני
2 הכתנים : ויצאת אל גיא כן הגם
אשר פתח שער החרסות וקראת שם
את הדברים אשר אדבר אליך
3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלבי יהודה
וישבי ירושלים מה אמר יהוה צבאות
יהוה

אחי ישראל הנני מביא רעה ערף
המקום הזה אשר כל שמענה הצלנה
אנני : יען אשר עזבני ויכזר את
4 המקום הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידעום המר
ואבותיהם וסכלי יהודה ומלאאת
המקום הזה דם נמים : ובנו את
5 בקום הבניל לשרף את בניהם באש
עלורת לבני אשר לא ציהו ולא
דברתי ולא עלתה על לבי : לכן
6 הנה ימים באם נאם יהוה ולא יקרא
למקום הזה עוד תחפת וניא כן הגם
כי אם גיא ההרעה : ובקני את
7 עצת יהודה וירושלים במקום הזה
והפתלים בחרב לפני אויבהם וברד
8 מנקשו נפשם ונחתי את נבלתי
למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ : ושחתי את העיר הארץ
9 לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מבחה : והאכלתי
10 את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם
ואיש בשר רעהו ואלו כמצור
ובמצוק אשר יציקו להם איביהם
11 ומנקשו נפשם : ושברת הבקב
לעני האנשים ההלכים אחד :
12 ואסחת אליהם מה אמר יהוה צבאות
כנה אשר את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר ארץ כלי היוצר
אשר לו ויכל להרפה עוד ובתפרת
13 יקברו מאין מקום לקבור : כן
אנישיר למקום הורה נאם יהוה
וליושביו ולתת את העיר הזאת
14 כתפה : והיו בני ירושלים ובתי
מלכי יהודה כמקום תחפת השמאים
לכל הכתום אשר קטרו על גנזיהם
לכל צבא השמים וחטר נסכים
15 לאיהם אחרים : ויבא ירמיהו
מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא
ויקטר בחצר בית יהוה ויאמר אל
כל העם : כה אמר יהוה צבאות
16 יהוה ישראל הנני מבי ארל העיר
הזאת ועל כר ערית את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי הקשו את
ערפי לבלתי שמע את דברי :

20
וישמע פשוהר בן אמר הכהן
4 והוא מקור נניד בבית יהודה את
ירמיהו נבא את הדברים האלה :
ויכה פשוהר את ירמיהו הנביא וחתן
5 אתו ערף בהתפרת אשר בשעת
בניטן העליון אשר בבית יהודה :

14. Reparat. XV. p. 195. 196. Eich. Bild. VIII. 3, 365.
Mid. C. B. 15, also L. C. B. 5, 18. Velth. Com. 3, 396.
German. Mit. 2: 1907.

10. Schult. Char. Ital. p. 293.

19.

1. Velth. Com. 3, 398.

12. Velth. Com. 3, 386 ff.

3, 4. Mid. O. B. 15, 80.

3. הררי בשדה Syll. Dig. II. 1181.

23. שדשו defenditur in Syll. Dig. p. 139.

5. S. Grew, alt. Cop. Job. II. p. 216.

6. Bedm. Mite. 6, 113.

8.

בצרת J.P.O.J. ד Ps. IX. 10.

9. שדשו forte Blangum, in S. Diodum, vid ד Syn. vi. 5.

11. Lish. Boff. ^{VIII.} ~~2~~ 2, 344. Mid. H.O.B. 5, 19. Velth.
Comm. 3. 389 ff. Bedmani Mite. 2: 67 111.

12, 13. Velth. l.c. 11. 393.

13. Syn. B. Hag. 1, 67.

16. Velth. l.c. 394.

19 ויום רעה ומשנה שברון שברם : כה
 אמר יהוה יי הלוק ועמדת בשעה
 בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה
 ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים :
 ואמרת יהוה שמעו דבר יהוה :
 מלכי יהודה וכל יהודה וכל יושבי
 ירושלים הבאים בשערים האלה :

21 כה אמר יהוה השמרו בנפשתיכם
 ואחשאו משא ביום השבת והבאתם
 בשערי ירושלים : ולא תוציאו
 משא מבתים ביום השבת וכל
 מלאכה לא תקשו וקירשח את יום
 השבת כאשר צויתי את אבותיכם :
 ולא שמעו ולא הסו את אהם ויקשו
 את ערסם לבלתי ישקע ולבלתי קחת
 מוסר : והיה אם שמעו תשמעו :
 נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי
 העיר הזאת ביום השבת ולקדש את
 יום השבת לבלתי עשוות בה כר
 מלאכה : ובאו בשערי העיר הזאת
 מבלים ישראלים וישבים על כסא דוד
 ירכבים כרכב ובסוסים המה ושריהם
 איש יהודה ויושבי ירושלים וישבר
 העיר הזאת לעולם : ובאו מערי
 יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ
 בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הגלב
 מביאים עליה זבח ומנחה ולבונה
 ומבוא תודה בית יהוה : ואם לא
 תשמעו י לקדש את יום השבת
 ולבלתי שאת משא ובא בשערי
 ירושלים ביום השבת והצתי אש
 בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים
 ולא תכבה :

יח 18

1 הדבר אשר היה י ורמיהו מאת
 יהוה לאמר : קום ורחת בית היוצר
 שמתו אשמועך את דברי : וארר
 בית היוצר והגרו עשה מלאכה ער
 האבנים : ונשחת הבלי אשר הוא
 עשה בחמור ביר היוצר וישב ויעשה
 כלי אהר כאשר ישר בעוני היוצר
 לעשות : והיו דבר יהוה אלי
 לאמר : הכוצר הזה לא אוכל
 לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה
 הגה בחמור ביר היוצר כן אהם ביר
 בית ישראל : רגע ארבר על גוי ועל
 ממלכה לרחש ולגרוץ ולהאביר
 ושב הגוי ההוא מהרעו אשר דברתי
 עליו ונתמהו על הרעה אשר השבת
 לעשות לו : ורגע אדבר על גוי ועל
 ממלכה

19 יהוה עני ומעני ומטפי ביום צר
 איך גויים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו
 אך שקר נחלו אבותינו חבל ואין
 נ בם מועידי : הועשה לו ארם
 2 אלהים והמה לא אלהים : לכן
 הגני מודיעים בפנים הזאת ארמית
 את ידי וארר גבורתי וירעו כי שמו
 יהוה :

יז 17

א חטאת יהודה כחובה בעש ברול
 בצפרן שמור חרושה על לוח לבם
 2 ולקינוח מנבותיכם : כגור
 בניהם מנבותם ואשריהם על עין
 3 רענן על נבעות הגבורות : מברי
 בשדה חילך כל אצורתיך לבו אהן
 במרחק חטאתי ככל נבולך :
 4 ושמטתה ובר מתלתך אשר גרתי
 לך והעברתיך ארץ איבך בארץ
 אשר לא ידעת כי אש קרחתם
 5 באפי ער עולם חוקר : כה אמר
 יהוה ארוך הגבר אשר ובמת באדם
 ושב בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו :
 6 והיה כענין בערבת ולא יראה כי
 יבוא טוב ושכן הרורים במרבה
 7 ארץ מלחה ולא חשב : ברך הגבר
 אשר יבטח ביהוה והוה יהוה
 8 מבטחו : והיה כען שחול ער
 מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
 ירא כי יבא הם והיה עלהו רענן
 9 וכשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש
 מעשורת פרי : עקב תלב כמר
 1 ואנש הוא מי ידענו : אני יהוה
 חקר לב בחן כליות ולתת לאיש
 11 כרדכו כפרי מעללו : קרא דג
 ולא ילך עשה עשר ולא במשפט
 כהני ימו יעובדו ובאחריתי יהוה
 12 נבל : כטא כבוד מרום כראשון
 13 מקום מקושנו : סקוה ישראל
 והוה כר עובד יבשו יסורי בארץ
 יכתבו כי עובד מקור מים חיים את
 14 יהוה : רפאני יהוה וארפא
 הושיעני ואישעה כי תהלתי אה :
 טו הנה המה אמרים אלי איה דבר
 16 יהוה יבוא נא : ואני לא אצתי
 סרעה אחרוך ויום אנוש לא
 התאוותי אחר ידעת מוצא שפתי
 17 נכה מני יהוה : אר תהוה לו
 למחרת מוסו אמה ביום רעה :
 18 יבשו רדי ואר אבשה אני יהוה
 19 המה ואל אחתה אני הביא עליהם

6 לך ומי יסור לשא לשלם לך : את
 נפשת אחי נאם והיה אחר תלכי
 ואט את ידי עליך ואשתוהך גלאוהי
 7 הנהם : וארם במרה בשערי
 הארץ שכלתי אבדתי ארץ עמי
 8 מרדכייהם לוא שבו : עצמו לי
 אקבנחו סחול ימים הבאתי להם
 על אם כחור שירו בצוריים הפלתי
 9 קליה פתאם עיר ובהלות : אמללה
 ילדת השבעה נמחה נפשה באה
 שמשרה בער יומם בושח והמרה
 ושאריתם להרב אתן לפני אבותיהם
 10 נאם יהוה : אוי לי אמי כי ילדתי
 איש ריב ואיש סרון לכל הארץ לא
 נשיתי ולא נשו בי כלה מקללני :
 11 אבר יהוה אם לא שרחת לטוב אם
 לוא הפנעתי כך בעת רעה ובער
 12 צרח את האבי : הרע ברוך
 13 ברוך מצפון ונהשרת : חולך
 ואוצרתך לבו אתן לא בסחור ובכל
 14 השאתוך ובכל גבולך : והעברתי
 את אוביך בארץ לא ידעת כי אש
 15 קדחה באפי עליכם חוקך : אתה
 ורעת יורה זכרני ופקדני והנלם
 לי מרדפי : לארץ אפך תקחני דע
 16 שאתי עליך חרפה : נמצאו דברך
 ואכלם ויהי דברך לי לששון
 ולשמחת לבבכי נקרא שכן עלי
 17 יהוה יהוה צבאות : לא ישכתי
 בסור משחקים ואעלו ספני ויך בדר
 18 ישכתי כי זעם מלאחתי : למה היה
 מאבי נחח ומכתי אנישרה סאגרי
 הרפא היו היתה לי כמו איב מיס
 19 לא נאמני : לכן כה אמר יהוה אם
 תשוב ואשוכך לפני הקטר ואם
 תנשא יקר מולל כמי היתה ישבו
 חמה יקר ואתה לא תשוב איהם :
 20 ונתחיד לעם הוה להומרת נחשרת
 בצורה ונלחמו איד ולא וכלו לך
 כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם
 21 יהוה : והצליח מיר רעים ומרחיק
 מכף ערצים :

יתנו לא יספרו ולא יקברו לדמן
 על פני הארמה יהיו וכהרב וברעב
 יכלו וחייה נבלתם למאכל לעוף
 השמים ולבהמת הארץ : כי כה
 7 אבר יהוה : תבוא בית מרוח וא
 תלך לספור וא חני להם כי אספתי
 את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה
 את החסד ואת הרחמים : ומתו
 6 גדלים וקטנים בארץ הזאת לא
 יקברו ולא יספוי להם ולא יתגד
 ולא יקרה להם : ולא יפרסו להם
 7 על אבל נחמו ער : מח ולא ישקר
 אותם כום תחובים על אביו וער
 8 אמו : ובית משחך לא תבוא :
 כה אמר יהוה צבאות יהוה ישראל
 הגני משבית מן החמקם הזה לעיניכם
 ובמיכם קול ששון וקול שמחה קול
 חתן וקול כלה : והיה כי תגיד
 לעם הזה את כל הרבנים האר
 ואמרו איד על מה דבר יהוה עלינו
 את כל הרעה הגדולה הזאת ומה
 עוננו ומרן השאתנו אשר חטאנו
 11 יהוה יהוה : ואמרת איהם
 על אשר עזבו אבותיהם אוחינאם
 יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים
 ויעבדום וישתחוו להם ואחוי עיני
 ואת חרחמי לא שמרו : ואתם
 12 הרעם לעשות סאבותיכם והנכם
 הלימים איש אחרי שרדות לבו הרע
 לבלתי שמע : והשלחתי אתכם
 13 מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא
 ודעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם
 את אלהים אחרים יומם ולילה אשר
 לא אתן לכם חנינה : לכן הגר
 14 עוד חי יורה אשר תעלה ארץ בני
 ישראל בארץ ערים : כי אם חי
 15 יהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ צפון ומכל הארצות אשר
 הויתם שמה והשיבותיכם על אדמתם
 16 אשר נתתי לאבותם : הגני שלה
 ואחוי כן אשלח לרבים צידים
 וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה
 17 ומקווי המלעים : כי עיני ער
 כל ורטיחה לא נספרו סלמני ולא
 18 נצפו עונם מגד עיני : ושלמתי
 ראשונה משנה עונם וחטאתם על
 חללים את ארצי מנגלח שקוציהם
 והעבותותיהם מלאו את נחלתי :

16

א יהוה דבר יהוה אהי לאמר :
 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים
 3 ובלות במקום הזה : כי כה אמר
 יהוה על הבנים ועל הבנות הילרים
 במרים הזה ועל אשתם הילרות
 אותם ועל אבותם המורדים אותם
 4 בארץ הזאת : מסותי החלתיים
 7

20. Weltl. Com. 3, 378.

21. Sch. Op. min. p. 297.

XIV.

6. Quid. N. D. S. 5, 9. Bedmann mifc. 2: 15: 4: 40.

XV.

7-9. Weltl. Com. 3, 380.

9. אחד bc. Sch. Op. min. p. 298.

3. Bedm. Quis. 5, 28.

18 דמעה כי נשבת עדר יהוה : אמר
 למלך ולנבירה השפילו שבו כי ירד
 19 מראשית עמרת תפארתכם : ערי
 הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה
 20 כ כלה הגלת שלומים : שאי עיניכם
 וראי הנבאים מצפון איה העדר נחן
 21 לך צאן תפארתך : מה האמרי כי
 ומקר עליך ואת למדתו אהם עליך
 22 לפס לראש הלוא חבלים יאחוזו
 כה כמו אשת לרה : וכי האמרי בלכך
 מרוע קראנו אלה ברב עונך נגלו
 23 שולך נחמפו עקביך : היהפך כושי
 עורו ונמר הכרבתו גם אהם תוכלו
 24 להשיב למחי הרע : ואפיים נקש
 כה עובר לרוח מירב : זה גורלך מנת
 מירך מאתי נאם יהוה אשר שכחת
 26 אהתי וחבטתי בשקר : וגם אני
 הישפתי שולך על מנך וגראתי
 27 קלוך : נאמך ומצלותיך זמח
 וגורך על גבעות בשרה ראיתי
 שקצוץ אוילך ירושלים לא תסתרי
 אחרי מתי ער :

יד 14

א אשר היה דבר יהוה א יחיהו
 2 על דברי תבצורת : אכלה יהודה
 ושעריה אמללו קרוו לארץ וצות
 3 ירושלים עלתה : ואיריהם שלחו
 צעוריהם למים כאו על נבים לא
 מצאו מים שבו כליהם ריקם כשו
 4 והכלבו והסו ראשם : בעבור הארמה
 חתה כי לא היה גשם בארץ בשו
 5 אכרים חמו ראשם : כי גם אילת
 בשרה ילדה ועובב כי לא היה רשא :
 6 ובראים עמרו על שמים שאמרו רוח
 7 כחמים כלו עיניהם כי אין עשב : אם
 8 עינינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך
 9 כי רבו משיבותיך לחסאנו : מטה
 ישרא משיעו בנות חתה למח חתיה
 9 כנה בארץ וכארה נשה ללון : לפה
 חתיה כאיש נרהם נכבור לא וכל
 להושיע אותה בקרבנו יהוה ושמך
 10 עלינו נקרא א תנחנו : נה אמר
 יהוה לעם הזה כן אהיה לבנות הגלילה
 לא חשבו יהוה לא רצם עליה ויכר
 11 עינם ויפקד המאחס : ויאמר יהוה
 איו א התפלל בעד העם הזה
 12 לטובה : כי יצמו אינני שמע אל
 רגלם וכי ועלו עליה ומנחה אינני
 רצם נה כרוב וברעב וכבר
 13 אנני מכלה אותם : ואמר אהה אדני

טו 15

ויאמר יהוה אלי אם וימך א
 משרה ושמואל לפני אין נפשו אל
 העם הזה שלח כעל עמי ויצאו :
 2 והורי כי יאמרו אליך אנני נצא :
 ואמרת איהם כה אמר יהוה אשר
 למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר
 לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי :
 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות
 נאם יהוה ארץ חרבה לתרג ואת
 הכלבים לסחב ואת עוף השמים
 ואת בהמת הארץ לאכל וההשחתו
 4 ונתחם לזועה לכל ממלכות הארץ
 כנגל מנשה בן יחיקהו מלך יהודה
 על אשר עשרה בירושלים : כי ה
 סי יחמל עליך ירושלים ונני יתו
 17

לא תהיה להם כי אביא רעה אלה
אנשי ענוות שנת מקרתם:

יב 12

צדיק אהר ויהוה כי אריב
א איד אך משפטים אדבר אהר מרוע
דרך רשעים צלחה שלו כל בניו
2 בני : נטעתם גם שרשו ולכו
גם עשו פרי קרוב אהר במיחם
3 ורחוק סכליתיהם : ואתה יהוה
ורעתני תראני ובהנת לבי אתך
היקם כצאן לטבחה והקדשם
4 ליום הרגה : עה מחי האביר
הארץ ועשב כל השורה יובש
מריע ישכי ברה ספחה במורת
ועף בני אמרו לא יראה אר
ה אחריתנו : כי את רגלים רעה
וילאוד ואין תחררה את הסיסם
ובארץ שלום אהר בושת ואין
6 תעשה כנאון הודון : כי גם
אתך ובירת אביר גם המר כנר
כי גם המה קראו אהרין סלא
4 תאמן גם כי ידברו ליד טבות :
7 עובתי ארבותי נשחתי את נחלתי
נחתי את ידותי נפשו בנה אביר :
8 איתיה לו נחלתי כארתי כיצר נתנה
9 עני בקולה עדי כן שנאתיה : העיט
צבוע נהלחי לו העיט סביב עליה
לבו אסמו כל חירי השדה החיו
י לאכלה : רעים רבים שחחו כרמו
בססו את חלקתי נתנו את חלקת
11 מחרתי למרנר שמטר : שמר
לשממה אכלה עני שממה נשמה כל
12 הארץ כי אין איש שם על לב : על
כל שמים מקדבר באו שרדים כי
הרב ליהוה אכלה מקצה ארץ
ועד קצה הארץ אין שלום לכר
13 בשר : זרעו חטים וקצים קצרו
נחלו לא יועלו ובשו סחבואיכם
14 מחרון אף יהוה : כה אמר יהוה
על כר שכני הרעים הננעים
בהחרי אשר הנחלתי את עמי את
ישראל הנני נחשם טעל אירחם
ואר ביר יהודה אחוש מחובם :
10 והיר אחיר נחשי אחם אשוב
והחמטים והשיבחים איש
לנחלתו ואיש לארצו : והיר
16 אב למר ולסרו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי יהוה כאשר למרו
את עמי להשבע בבועל זכנו בחרץ
17 עמי : ואם לא ישמעו ונחשתי

את הגוי ההוא נחוש ואבר נאם
יהוה :

יג 13

כר אפר יהוה א הלחך א
וקנית לך אזור משחים ושחחו על
2 מתניך ובמים לא הנאחו : ואקנה
את האזור כדבר יהוה ואעם על 3
מתני : ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר : קח את האזור אשר 4
קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה
ושמנתו שם כנזק הסלע : ואלך ה
ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה
אחוי : והיו מקון ימים רבים 6
ויאמר יהוה א קום לך פרתה
וקח משם את האזור אשר צויתך
לסמנני שם : ואלך פרתה ואחשי 7
ואקח את האזור מן המקום אשר
סמנתי שמה והגד נשחת האזור
לא יצלה לך : והיו דבר 8
יהוה א לאמר : כה אמר יהוה 9
ככה אשחית את נאון יהודה ואת
נאון ירושלים הרב : העם הזה י
הרע המאנים לשמע את דברי
קהלים כשרחתי לבם וילכו אחרי
איהם אחרים לעולם ולהשתחוח
להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלה
לכלל : כי כאשר ידבק האזור 21
מתני איש כן הדבקתי אלי את כל
בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם
יהוה להחית לי לעם ולשם
ולהלה ולתפאחת ולא שמעו :
12 ואמרת איהם את הרבר הזה כה
אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל
ימלא יין ואמרו אליך הודונו
לא נרע כי כל נבל ימלא
יין : ואמרת איהם כה אמר 13
יהוה הנני ממלא את כל ישבי
הארץ חזאת ואת המלכים הישבים
לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת
הנביאים ואת כל ישבי ירושלים
שכרו : ונפחתי אש א אחיו 24
והאבתי והכניס יהוה נאם יהוה לא
אחמול ולא אחוס ולא ארחם
מהשתחיתם : שמעו ומאניו להגבהו 10
כי יהוה דבר : תנו ליהוה אהיבם 16
כבוד בשרם וישרי ובשרם יתנפנו
הרגלים על חרו נשח וקויתם לאור
ושבה לצלמות ישות לערפל : ואם 17
לא תשמעוהו במסותי וסבתה נפשו
מפני גוה ורבע תרבע וחרר עיני
דמעה יד 1

XII
1-6. Velth. Comm. 51371. 1/11.

XIII
3-11. Ed. Sch. IV. 1, 170.

6. Mid. O. B. 15, 175.

7-9. allusion ad Job. I VIII. 9.

9. Mid. O. B. 15, 175. Schult. ad Sam. p. 442. Velth.
Comm. 5, 576.

11. Mid. O. B. 15, 176.

13. Mid. O. B. 15, 176.

16. Schult. ad Job IX. 2.

13. Velth. Com. 2: 106.

17. Schid. Schid. p. 37. 11. Velth. Com. 2: 107.

18. Velth. Com. 2: 108. Ptt. Com. 2, 237.

19. Pris. O. B. 15, 170. Velth. Com. 2: 109.

~~14~~¹⁴⁻¹⁵ Pris. O. B. 15, 170. 179.
14. Ptt. Com. 2, 241.

23-25. Ind. Bibl. VI. 1, 150. 11. Velth. Com. 2: 110.
Ptt. Com. 2, 239.

18. Symb. Hag. 1, 61. 179. Ptt. 242.

II.

19. Sch. Op. min. p. 296, 297 & 508. Cappell air. 7, p. 67.

2. Symb. Hag. 1, 58. 179. Velth. Com. 3: 370.

21. Symb. Hag. 1, 60.

שמעו את דברי הכרות הזאת ועשוהם
 אוחם : כי העד העתי כאבותיכם 7
 ביום העלותי אותם מארץ מצרים
 עד היום הורה השכם והעד לאמר
 שמעו בקולי : ולא שמעו ולא הגו 8
 את אונם וילכו איש בשרירות
 לבם הרע ואניא עליהם את כל
 דברי הכרות הזאת אשר צויתי
 לעשות ולא עשו : ויאמר יהוה 9
 אי נמצא קשר באיש יהודה
 וישבוי ירושלים : שבו על עונת
 אבותם הראשנים אשר מאז
 לשמוע את דברי והמרה הלכו
 אחרי אלהם אחרים לעבדם הפרו
 בית ישראל ובית יהודה את ביהתי
 אשר כרתי את אבותם : לכן כה 11
 אמר יהוה הנני מכיא איהם רעה
 אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזקנו
 אי ולא אשמע איהם : והלכו 12
 עמי יהודה וישבוי ירושלים וזקנו
 האיהים אשר הם מקטרים להם
 והושע לא וישיעו להם בעת רעתם :
 כי ססמר עריך היו אחיד יהודה 13
 ובספר הצות ירושלים שמתם מזבחות
 לבשת מזבחות לקטר לבקור : ואהה 14
 החפלה בקר העם הזה וי השא
 בעדם רנה וחפלה כי אוני שמע
 בעת קראם אי בעד רעתם : מה 15
 לודויו בביתו עשורה המומרת
 הרבים ובשר קיש יעברו מעלוד
 כי רעתיו או העלוי : זית רענן 16
 יפח פרו חאך קרא יהוה שמך לקול
 המורה גרלה הצות אש עליה רעו
 הלוחיו : ויהוה צבאות הנוטע 17
 אוחך ובר עלוד רעה בגלל רעת
 בית ישראל ובית יהודה אשר עשו
 להם להסכסכו לקטר לבקור :
 ויהוה הוריעני ואדעה אז הראיתני 18
 מעלליהם : ואני כבש איח 19
 ויכל לשבוח ולא ודעתי כי עלי
 חשבו מחשבות נשחיתת עין בלחמו
 ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יוכר
 עוד : ויהוה צבאות שפט צדק בחן 20
 כליות ולב אראה נתמתך מרים כי
 איך גליתו את ריבי : לכן כה 21
 אמר יהוה על אנשי ענרות
 המבקשים כאח נפשך לאמר לא הנבא
 בשם יהוה ולא המות בירנו : לכן 22
 כה אמר יהוה צבאות הנני מקר
 עליהם הבחורים ימותו בחרב
 כניהם ובגתיהם ומתו ברעב וישארית 23
 לא

12 וכן חתרת שמיא אלה : עשר
 ארץ בכחו סבין הכל בהכמתו
 13 ובתבונתו נגרה שמים : לקור
 תחו המון מיס בשמים ויעלה נשאים
 מלצה ארץ ברקים לנשר עשה ויצא
 14 רוח מאצרותיו : נבער כל ארס טרפת
 הביש כל צוף מספסל כי שקר נסנו
 15 ולא רוח בם : הכל המה מעשה
 16 תעקעם בעת פקרתם יאברו : לא
 כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא
 וישרף בשבט נחלחו יהוה צבאות
 17 שמו : אספי מארץ נעקרו וישבתי
 18 במצור : כי כה אמר יהוה הנני
 קולע את וישבוי הארץ בפנים הזאת
 19 והצרתי להם למען ומצאו : אוי
 לי על שבוי נחלה מסבתי ואני אצרתיו
 כ אך זה חלי ואשאנו : אהלי שר
 וכל מיתרי נחפו בני יצאנו ואינם
 אין נגרה עוד אהלי ומקום ריעותי
 22 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא
 רשעו על כן לא השכילו וכל מרעיהם
 22 נפוצו : קול שמועה הגה כאה
 ורעש גיול מארץ צפון לשום את
 23 עמי יהודה שממה טעון תגים : רעתי
 יהוה כי לא לארס דרכו לא איש
 24 הלך והלכו את צערו : ויסרני יהוה
 אך בבשפט 4 באפך מן המעטני :
 כה שפן חמרך על הגוים אשר לא ידעוך
 ועל משפחות אשר בשסך לא קראו
 כי אכלו את יעקב ואכלהו ויבלהו
 ואת נוהו השמו :

II

א הרבר אשר היה 4 ורמיהו מאת
 2 יהוה לאמר : שמעו את דברי הכרות
 הזאת ורברתם 4 איש יהודה ועל
 3 ישבוי ירושלים : ואמרת איהם כה
 אמר יהוה אהי ישראל ארוח האיש
 אשר לא ישמע את דברי הכרות
 4 הזאת : אשר צויתי את אבותיכם
 ביום הוציא אורם מארץ מצרים
 מכור הברול לאמר שמעו בקולי
 ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם
 והייתם לי לעם ואני אהיה לכם
 ה לאהים : למען תקום את השבועה
 אשר נשבעתי לאבותיכם לחת להם
 ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען
 6 ואמר אמן יהוה : ויאמר יהוה אלי
 קרא את כל הרברים האלה בעמי
 יהודה : ובהצות ירושלים לאמר

אם תמא אין שם כי סרוע ללא
 23 עלתה אחרת ברת עמי : מי
 יהו ראשי מים ועמי סקור דמעה
 יאבבה וקם ויליה את הללי בת
 עמי :

9 ט

א מי יהני כמדר מלון אררם
 ואעזבה את עמי ואלכה סאחם כי
 2 כלם כמאפים עזרז בגוים : וירדו
 את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה
 נברו בארץ כי סרעה אל רעה וצאו
 3 ואתו לא ירעו נאם יהורא : איש
 סרעה השמרון וקר כל את אר
 חבשתו כי כל את עקוב יעקב
 4 וכל רע רביר יהדן : ואיש
 ברעהו יתלו ואסח לא ירברו
 לסרו לשונם דבר שפר יהקרה
 ח נלא : שכתך בחוך כרסה במרסה
 6 מאנו העת אותי נאם יהורא : לכן
 כה אפר יהורא צבארז הגני
 צורם ובתנחום כי אך אעשרה
 7 מפני בת עמי : הין שורם לשונם
 כרעה דבר בפיו שרומ את רעהו
 8 יודבר ובקרבו ישים ארבו : העני
 ארר לא אפקר בם נאם יהורא אם
 בני אשר כוה לא חתנקם נפשי :

נחו והררנה עיגונו דמעה ועמפעינו
 וזלו סוס : כי קול נחי נשמע מציון
 18 אך שרדנו בשנו מאד כי עובנו ארץ
 כי השליכו משכנוהינו : כי שמענה
 19 נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר
 פרו ולמרנה כנתיכם נחי ואשה
 רעוזה קנה : כי עלה מות כחלונינו
 כ בארמנותינו להברית עולל מחוץ
 21 וגפלה נבלת הארם כרסן על פני
 השדה וכעמיר מאחי הקוצר ואין
 22 סאפך : כה אכר יהוה א ותחלל
 הכס בחנפתו ואל יתחלל הנכור
 בגבורתו א ותחלל עשיר כעשרו :
 23 כי אסכואת ותחלל הפתחלל השכל
 וירע אותו כי אני יהורא עשרה
 חסר משפט וצדקה בארץ כי בלא
 24 חפצתי אס יהורא : הנה ימים
 באים נאם יהוה ופקרחו על כל מל
 בערלרז : על מערים ועל יהורא כה
 ועל ארס ועל בני עמון ועל מואב
 ועל כל בעצני פאת הישבים כמדר
 כי כל הגוים קרלוס ועל בוח ישראל
 קרלו לב :

10 י

שמעו את הדבר אשר הבין יהוה א
 עליכם ברת ישראל : כה אכר יהוה א
 2 א דרך הגוים א תלסרו ומאחוח
 השמים א תחחו כי יהוה הגוים
 מהמרר : כי חקת העמים חכל הוא
 3 כי עץ מוער כרחו סעשה ידי הרש
 כמעדי : ככסה גבוהב ויפחו
 4 כמסכרות וכמקנות ויהוקס ולוא
 5 ויפיק : כחפר מקשה החס ולא
 וירבו נשוא ינשוא כי לא יצעדו א
 חיראו מהם כי לא ירעו וגם הישיב
 6 אין אותם : מאין כסוך יהוה נדל
 אחוהו ול שפר בגבורה : כי לא
 7 יראך מלך הגוים כי לך יארה כי
 ככל חכמו הגוים וככל מלכותם
 8 מאין כסוך : ובאחח יבערו וכסלו
 9 סוסר הבליס עין הוא : כספ סוקע
 סרשיש וובא וזהב מאופו מעשה
 חרש וידי צורף תבלת וארסן
 10 לכושם פעשה חכמוס כלם : יהוה א
 אהים אמרת הוא אהים חיוס
 ומלך עולם סקצפו חרעש הארץ
 11 ולוא יכלו גוים זעמו : כרגה
 חמרון להוס איהיא די שמיא
 ואיקלא לאת עברו יאגרו סארעא
 די ה נמן

9 על ההרים אשאל בני נהי ועל
 נאות כרבר קינה כי נחחו מכלו
 איש עובר ולא שמעו קול מקנה
 סעוף השמים ועד בהמר נרו
 1 הלכו : ונתחי את ירושלם לגלום
 סעון חנים ואח ערי יהודה אתן
 11 שמה מכלי וישב : מי האיש
 החכם ויבן את זאת ואשר דבר
 מי יהורא אליו ויער על סר
 אברה הארץ נעה כמברי מכלו
 12 עבר : ואמר יהורא ער עובם את
 תורתי אשר נחתי לפניהם ולא שמעו
 13 בקולי ולא הלכו ברי : וילמו אחרי
 שררות לבם ואחרי הבעלים אשר
 14 לטרוס אברוחם : לכן כה אפר
 יהוה צבאות אלהי ישראל הגני
 מאילום את העם הזה לענה
 15 והשקיתם מי ראש : והמאצותים
 בגוים אשר לא ירעו מהם ואבותם
 ושלחתי אחריהם את ההרב ער
 16 כלותי אותם : כה אכר יהורא
 צבאות הרבוננו וקראו למקוננות
 והבואנה ואל החכמות ילדו
 17 ותבואנה : ותסרנה והשעו עלינו
 0 5

IX.

4. Veltl. Com. 2: 100.

5. Mid. O. B. 15, 169. Pott. Com. 2, 231.

6. Symb. Arg. 1, 58.

7. Mid. O. B. 15, 169.

11. Veltl. Com. 2: 101.

20. Veltl. Com. 2: 103. Pott. Com. 2, 252.

21. Mid. O. B. 15, 169.

25.

פסוקי ששה Syll. Div. II. 992. Mod. Organ.
ka. p. 251.

X.

2-5. Imitatus videtur Job. XLVI. 6, 7.

3. Pott. Com. 2, 234.

5. Mid. O. B. 15, 170.

6-8. Lich. Inl. III. p. 130.

7. Mid. O. B. 15, 170. Arnoldi ad Præf. 36.

8. Lich. Bibl. VI. 1, 150. Veltl. Com. 2: 105. Pott.
Com. 2, 255.

9. פסוקי ששה Orig. de Lex. III. 207. — de toto com.
Truncor. 5, 115.

10. Mid. O. B. 15, 169.

11. Harinya de Cant. I. p. 252.

21-23. Kermic. Inf. gen. p. 88.

21. Velth. Com. 2: 96.

6. ps. h. c. Syll. Inf. I. p. 575.

7. Perm. Misc. 5, 69.

10-13. Lith. Inf. III. p. 190.

31. Thes. V. T. 818 ^{Inf.} sq.

13-15. Velth. Com. 2: 97.

14. Sch. op. min. p. 381.

18. Sch. op. min. p. 382. Mid. a. B. 15, 166. sq.

18. usque ad finem cap. 9. Nemo. Car. T. V. p. 132.
Velth. Com. 2: 98 sq.

21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
 עלוהיכם סמו על זכתיכם ואלכו
 22 בשר: כי לא דברתי את אבותיכם
 ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ
 23 מצרים על דברי עולה ויבט: כי אם
 את הדבר הזה צויתי אותם לאמר
 שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
 ואיכם תהי לי לעם והלכתם
 ככל הדרך אשר אצור אתכם
 24 למען ייבט לכם: ולא שמעו ולא
 הטו את אוזנם וילכו במצעות
 בשריות לכם הרע והוא לאהור ולא
 כה לפנסלמן היום אשר יצאו אבותיכם
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח
 25 יצאם את כל עברי הנביאים: ויש
 26 השכם ושלח: ולוא שמעו לי ולא
 הטו את אוזנם ויקשו את ערפם הרעו
 27 מאבותם: ודברת אליהם את
 כל הדברים האלה ולא ישמעו אין
 28 וקראת איהם ולא יענוה: ואמרת
 אליהם זה הנו אשר לא שמעו בקולי
 יהוה אלהי ולא לקחו מוסר אבה
 29 האמונה ונכרתה מפניהם: גוי נודך
 והשליכי ושא על שפית קינה כי
 30 מאס יהוה וישש את דור עברתו: כי
 עשו כני יהודה הרע בעיני נאם
 יהוה שמו שקוציהם בבות אשר
 31 נקרא שמו עליו לשמא: ובנו
 במרת התפת אשר בנא בני הנם
 32 לשרף את בניהם ואת בנותיהם
 כאש אשר לא צויתי ולא עלתה
 33 על לבי: לכן הנה ימים באים
 נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת
 וגיא בני הנם כי אם גיא התרבה
 33 ויקברו בתפרן גאין מקום: והיה
 נבלת העם הוה למאכל לעוף
 השמיים ולבהמת הארץ ואין מחירי:
 34 והשבתו מערי יהודה ומחצות
 ירושלם קול ששון וקול שמחה קול
 התן וקול כלה כי להרבה תהיה
 הארץ:

ח 8

א בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את
 עצמות מלכי יהודה ואת עצמות
 שריו ואת עצמות הנהנים ואת
 עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי
 2 ירושלם מקבריהם: ושטחם לשמש
 ולירה ולכל צבא השמים אשר
 אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו
 אחריהם ואשר דרשו בו אשר השתחוו

להם לא ואספו ולא יקברו לרמן על
 פני האדמה יהיו: ונבחר מות מחיים
 3 לכל השאריות הנשארים מן המשפחה
 הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים
 4 אשר הרחיקם שם נאם יהוה צבאות:
 ואמרת איהם כה אמר יהוה היפרו
 5 ולא יקומו אם ישוב ולא
 ישוב: מדוע שוכנת העם הזה
 6 ירושלים משבר נצחת ההזיקו
 כרמיית מאנו לשוב: הקשבתי
 7 ואשמע ולא בני ידברו איז איש נחם
 על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב
 8 במצותם כסם שופט במלחמת: גם
 חסרת בשמים ודעה מועדיה וחור
 9 וסוס ועגור ושפרו את עת באמה וצמי
 10 לא ודעו את משפט יהוה: איכה
 האמרו חכמים אנהו ותרות יהוה
 11 אהנו אכן הנה לישקר עשה עש שקר
 ספרים: הבשו חכמים חרו וילכו
 12 הנה ברבר יהוה מאסו וחכמת מות
 להם: לכן אהן את נשיהם לאחוריים
 13 שיהיה ליורשים כי מקטן ועד
 גדול כלה בצע בצע מביאו ועד כהן
 14 לית עשה שקר: וירפו את שבר
 בת עמי על נקלה לאמר שלום
 15 שלום ואין שלום: הבשו כי
 תועבה עשו וכושלא וכשו והכלם
 16 לא ודעו לכן יפרו בנפלים בעת
 ספרהם יבשלו אמר יהוה:
 17 אכן אסיפם נאם יהוה אין
 עבים בגפן ואין חאנים בחאגרת
 18 והעלה נבל ואהן להם ועבדים:
 19 על מה אהנו יטבים האסמו ונבוא
 20 ערי המבצר ונימפה שם כי יהוה
 אהנו הימנו וישקנו מי ראש כי
 21 חטאנו ליהוה: קול לשלום ואין
 טוב לעת טרפה וזנה בקרתי:
 22 טון נשבע נחרת סופו מקול
 מצולות אכריו רעשת כל הארץ
 23 ויבאו ואכלו ארץ ומלוואת עיר
 24 וישבי בה: כי הגני משלח בכם
 25 נחשים צפענים אשר אין להם דהש
 26 ונשבו אתכם נאם יהוה: סבלוהי
 27 עלו וגו על לבי רוי: הנרי
 28 קול שוערת ברת עמי מארץ
 29 מרהקים היהור אין בציון אם
 מלכתי אין בה מדוע חכמינו
 30 כמסליתם בחבלי נכר: עברי קנה
 31 כלה קין ואנהנו לא נושקנו: על
 שבר בת עמי השכרתו קדתי
 32 שמה הזוקתי: הציו אין בגלעד
 אם

14 שקר: וירפאו את שבר עמי עיר-
 נקלה לאמר שלום שלום ואין
 טו שלום: הובישו כי הועבה עשו וגם
 בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו
 לכן זמלו כנפלים בעת פקדתיכם
 16 ויגשלו אבר יהודה: כה אמר
 יהוה עמרו על דרכים וראו
 ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך
 השוב ולכו בה ומצאו מרגוע
 17 לנפשכם ויאמרו לא נלך: ותקמתי
 עליכם צפוס הקשיבו לקול שופר
 18 ויאמרו לא נקשוב: לכן שמעו
 19 הנוסדועי עדה את אשר בס: שמעו
 הארץ הנה אנכי מביא רעה אל
 העם הזה פרו מחשבתם כי על דברי
 לא הקשיבו ותורתו וימאסו בה:
 כ למר: זה לי לבונה משבא הבוא
 וקנה השוב מארץ מרחק עלותיכם
 לא לרצון ונחתיכם לא עירבו לי:
 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל-
 העם הזה כמשלום וכשלו בכ אבות
 22 ובנים יחרו שכן ורעו ואכזרו: בה
 אמר יהוה הנה עסבא מארץ צפון
 23 וגוי גדול ועזר מירכתי ארץ: קשת
 וכיוון יחייקו אכזרי הוא ולא ירחמו
 24 קולם כים יהמרו ועל סוטים ירכבו
 ערוך כאיש למלחמה עליו ברת
 24 ציון: שמענו את שמעו רפו ידיו
 כה צרה החוקתנו חיל כוולד: אר-
 תצאי השהה וכורך אל תלכי כי
 26 תריב לאיב כגור מסביב: בך עמי
 הגרושק והתפלישי באמר אבל יחיד
 עשי לך מספר המרוצים כי פתחם
 27 יבא השדר עלינו: בחון נחתך
 בעמי כמער והועז ובחנת אהרנבם:
 28 כלם סיו סוררים הלכי רבלי נחשת
 29 וברוך כלם משהותם המה: נהר
 ספה נאשחתם עמרת לשוא צרף צרף
 ל ורעים לא נחפו: נחף נמאס קראו
 להם כי מאס יהוה בהם:

7

א הדבר אשר היה אל ירמיהו
 ב מאת יהוה לאמר: עמד בשערי בית
 יהודה וקראת שם את הדבר הזה
 ואתה שמעו דברי יהודה כל יהודה
 הבאים בשערים האלה להשתחות
 3 ליהוה: כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הושיבו דרכיכם
 וסעיליכם ואשנתה אתכם במקום
 4 הוה: ו הבטתו לכם ו דברי
 הארמית ובערד ולא תכבדו:
 ב ה

השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה
 היכל יהוה המה: כי אם היטיב ה
 חשיבו אה דרכיכם ואת מעלליכם
 אס עשו תעשו משפט בין איש ובין
 רעהו: גר יתום ואלמנה לא
 תעשקו ורם נקי ו השפטו במקום
 הוה ואחרי אלהים אחרים לא
 תשכחו לרע לכם: ושכחתי אהכם
 כמקום הוה בארץ אשר נחתי
 לאבותיכם למן עולם ועד עולם:
 הנה אהם בטחים לכם על דברי
 השקר לכלתי הועיל: הגנב
 רצה וגאף והשבע לשקר וקטר
 לבשל והלך אחרי אלהים אחרים
 אשר לא ידעתם: ובאהם
 ועמדתם לפני בבית הוה אשר
 נקרא שמי עליו ואמרתם נלנו
 למען עשות את כל הועבות האלה:
 המערת פריצים הוה הבור:
 הוה אשר נקרא שמי עליו
 בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי
 נאם יהוה: כי לבו נא אר-
 מקיבו אשר בשילו אשר שכחתי
 שמי עם בראשונה וראו את אשר
 עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
 ועתה יען עשותכם את כל המעשים
 השנים ודבר ולא שמעתם ואקרא
 אתכם ולא עניתם: ועשיתי
 לבית אשר נקרא שמי עליו אשר
 אתם נטחיתם בו ולמקום אשר
 נרתו לכם ולאנוכיכם כאשר
 עשיתי לשלו: והשלתו אתכם
 מעל פני כאשר השלכתו את כל
 אחיכם, את כל זרע אפרים:
 ואתה ו החמלל כעד העם הוה:
 ו לא תשא כעדים גר ותפלה ו
 תפגע בני יאונני שמע אתך: האניך
 ראה מה המה עשים בערי
 יהודה ובחוצות וירושלם: הבנים
 מלטים עצים האבות מבערים
 את האש והנשים לשרת בעץ
 לעשות כונים למלכת השמים
 והסך נטחים לאלהים אחרים
 למען הכניעני: האף הם
 כענינים נאם יהוה הלא אתם
 למען כשת פניכם: לכן כה אמר כ
 אדני יהוה הנה אפי והחמתי נחמך
 המקום הוה על הארס ועל
 הבחמה ועל עין השדר ועל פרו
 הארמית ובערד ולא תכבדו:
 ב ה

14. Pott. Com. 2, 227.

16, 17. Nelth. Com. 2: 94.

18. Mich. C. B. 15, 165. Inf. ant. III. 2, 59. 17. Pott.
Com. 2, 228.

10. Nelth. Com. 2: 95. Pott. Com. 2, 229.

20. Heim. & idem. I. 2, 865. f.

11. Prich. C. B. 10, 83.

27. Mich. C. B. 15, 165.

18. Thes. V. T. 808 1/2. 866 1/2.

30. Mich. C. B. 15, 166.

VII

1, 2. Prob. Inf. III. p. 183.

6. Greve Contro. Mus. & Malac. p. 91. Eich. Bull. VII. 4, 656.
Deum. Mus. 9, 15.

7. Mus. O. B. 15, 163.
& Plan. Dial. p. 212. 17.

20. Memor. VI, 67.

8. Sch. Op. min. p. 295. Letta oll. S. p. 168. II.

31. Veltl. Com. 2: 91. Pott. Com. 2, 223.

10. Mus. O. B. 14, 93.

VI.

5, 2. Mus. O. B. 15, 163, 4.

5. Veltl. Com. 2: 105.

6. Mus. O. B. 15, 164. Pott. Com. 2, 222.

15. Mus. N. O. B. 6, 75.

ד. ה. כ. ה. ד. IV. 27.

11. Veltl. Com. 2: 92.

1775 1775 proventus citate, coll. Gau. Ig. 12.

20. Papst. 227 p. 201.

דלוק הם נואלו כי לא ידעו ורדן
 ה יהוה משפט אלהים : אלה לי
 4 הגרלים ואדברו אוסם כי המה
 ידעו דרך יהוה משפט אלהים
 אך המר יחזו שכרו עול נחפיו
 6 מוסרות : על כן הכס ארוה מער
 זאב ערבור ישראל נמר שקר על
 עירום כל היצא מהנה ישרף כי
 7 רבו ושעירם נעצמו משבותיהם : אי
 לואר אמלוה לך בכך עובדיו
 וישבעו בלא איהם ואשבע אותם
 8 וינאפו ובית זונה חונדרו : סוסים
 מוונים משכסיהן איש אשתרעו
 9 ויהלו : העל אה לוא אפקי נאם
 יה ה ואם בני אשר כוה לא חתנקם
 10 נפשי עלו בשחיתיה ושחיתו וכלה
 העשו הסירו נשישותיה כי לוא
 11 ליהוה המה : כי נגור בנרו בביח
 12 ושרא ובית יהודה נאם יהוה : כהשו
 ביהוה ויאמרו לוא הוא ולא חבוא
 עליו רעה וחרב ועקב לוא נראו :
 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין
 14 בהם כק עקשה להם : לכן כה אמר
 יהוה אלהי צבאות יען דבר כס אמר
 הדבר הזה הננו נתן דברי בפר
 לאיש והעם הזה נעים ואכלתם :
 15 הננו מביא עליכם נוי מחרת
 בית ישראל נאם יהוה נוי איתן
 הוא נוי מעולם הוא נוי לא חרע
 16 לשינו ולא תשמע מה ידבר אשפתו
 17 : כיבר מתוח כלם נבורים : ואכל
 קנידן ולחם יאכלו בנך ובנותיו
 ואכל צאנך ובקרד ואכל נפך
 והאנך יישש ערי מבצריך אשר
 18 אחת בשפה בתנה בחריב : וגם בימי
 ההמה נאם יהוה לא אעשה אהבם
 19 בלת : והיה כי תאמרו חרף מה עשה
 יהוה אהינו לנו את כל אהואמרת
 איהם כאשר עזבתם אורי ותעברו
 אהי נפך בארצכם כן תעברו זרים
 כ בארץ לא לכם : הגידו זאת
 כבית יעקב והשמיעוה ביהודה
 21 לאמר : שמעו נא זאת עם סכל
 ואון לב עינים להם ולא יראו
 22 אונים להם ולא ישמעו : האתו
 לא חרואו נאם יהוה אם מפני לא
 תחילו אשר שפתי הול נבד לים
 חק עולם ולא יעבתנה והתקשו
 ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו :
 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה שר
 24 וילכו : ולוא אמרו בלבבם נרא

נא את יהוה אהינו הנתן נשם ויורה
 ומלכות בעהו שבעת חקור קצור
 ושמך לנו : עונותיכם הטוב
 אה ותמאותיכם מנעו הטוב
 סכס : כי נמצאו בעמי רשעים
 26 ישור כשך יקושים הציבו משחית
 אנשים ולכדו : ככלוב מלא עוף
 27 כן בחיהם מלאים מרמה על כן גילו
 ויעשירו : שמנו עשוחים עברו דברו
 רע דין לא רע דין יהוה ויצילו
 28 ומשפט אבוינים לא שפמו : הניע
 אה לא אפקי נאם יהוה אם נגו
 29 אשר כוה לא חתנקם נפשו : שמה
 ושערורה נהיהר בארץ : הנכאים
 נכאו בשקר והכנים ירדו ער
 30 ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו
 לאחריהם :

6

העזו בני בנימן מקרב ירושלים
 ובהקו תקעו שופר ועל בית הכרם
 1 ושאו משאך כירעיה נשקפה בצפון
 2 ושבר נורל : הגור והמעננה
 דמיתו בת ציון : איה יבאו רעים
 3 ועדריהם הקעו עליה אהלים סכס
 רעו איש את יוד : קישו עליה
 4 סחטה קוסו ונעדה בצהרים אוי
 לנו כי פנה היום כי ינפו צללי ערב :
 קוסו ונעלה בלילה ונשהחריזו
 5 ארמנותיה : כי כה אמר יהוה
 6 צבאות כרתו עצה וישכבו על ירושלים
 סלה היא העיר הפקיה כלה עשק
 7 בקרבה : כהקור בור מיסיה כן
 הקרה רעהה חכם ושר ישמעך על
 8 פני חניד חלי ומנה : הוסרי ירושלים
 פן תקענפשו ספך פן אישמך שמסה
 9 ארץ לוא נושבר : כה אמר יהוה
 צבאות עולל יעוללו כגפן שארות
 ישראל השב יוד כבוצר ער
 10 סלסלות : על מי אדמה ואעדה
 וישמנונה עליה אנם ולא יוכלו
 11 להקשיב הנה דבר יהוה היה להם
 להרפה לא יחמצו בו : זאת חמת
 יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על
 עולל בהזין ועל סר בהורים יחדו
 כי גם איש עם אשר ולכדו זמן
 12 עם מלא ימים : וגסכו ביהם
 לאחריים שרות ונשים יחדו כי אמה
 את רי על ישבו הארץ נאם יהוה :
 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע
 14 וגבאי וער כהן כלו עשרה
 שקר :

21 בית ישראל נאם יהוה: קול על שמים
 נשמע בני תחנוני בני ישראל כי
 העניו את רחמם שבתו את יהוה
 22 אלהיהם: שובו בני שבוכים
 ארפה משוכתיכם הגו אחנו רך כי
 23 איה יהוה אהינו: אכן לשקר
 מנבעות הפון הרים אכן ביהוה
 24 אהינו השועת ישראל: והבשר
 אכלרה את יגיע אבותינו מלעונו
 את צאנם וארז בקרם את בניהם
 כה ואת בנותיהם: נשכבה כבשתנו
 והכסנו כלמחננו כי ליהוה אהינו
 חטאנו אנתנו ואבותינו מלעונו
 וער היום הזה ולא שמענו בקול
 יהוה אהינו:

4 7

א אם תשוב ישראל נאם יהוה
 1 תשוב ואם חסר שקוצך
 2 ממני ולא הנוד: וגשבעות חי יהוה
 באמת כמישפט ובצדקה ותחברכו
 3 בו נים ובו יתהללו: כי כה אמר
 יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו
 4 לכם ניר וא תרעו 4 קנים: המלו
 ליהוה וחסיו עירלות לבבכם איש
 יהודה וישבי ירושלם מן הצא כאש
 חמקו ובערה ואין מנכה מפני רע
 5 מללויס: הגירו ביהודה ובירושלם
 השמינו ואמרו ותקנו שובר בארץ
 קראו מלאו ואמרו האספו ונגאח
 6 ערו המבצר: שאו נס ציונה
 העיו 4 העמרו כי רעה אנכי מבוא
 7 מצפון ושבב נורו: עלה אריר
 מסככו ומשחית גוסס וצא ממקכו
 לשום ארץ לשמה עירך תצוה
 8 מאן יושב: על זאת חגרו שקים
 ספרו ותילילו כי לא שב הרוח אף
 9 יהוה ממנו: והוה ביום החוה
 נאם יהוה יאמר לב המלך ולב
 השרים ונשמו הכתנים והגביאים
 והמהו: ואמר אהה ארני יהוה אף
 השא השאת לעם הזה ולירושלם
 לאמר שלום יהיה לכם ונגעה הרב
 11 ער הנפש: בעת ההוא יאמר לעם
 יהוה ולירושלם רעה צה שמיים
 במרבר ררך כח עמי לוא לרעה ולוא
 12 לחכה: רוח מלא מלא יבוא לי עתה
 13 גם אני אדבר משפטים ארמם: הגה
 בעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו
 מנשרים סוכיו אוי לנו כי שרדנו:

5 ה שומטו כחוצות ירושלם וראו
 נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם
 חמצאו איש אם יש עשה משפט
 2 מבקש אבונה ואסלה לרי: ואם
 חי יהוה ואמרו לכן לשיקר ישבעו:
 יהוה עניך הלוא לאמונת הביתה
 3 אהם ולא הלך כליהם מאנו
 קרת מוסר חוקו מנירם סמלע
 4 מאנו לשוב: ואני אמרתיו אך
 יד יד דלים

ככמי מרעה לכך ירושלם למען
 14 הושעו ער בחיתולין בקרבד מחשבות
 אונר: כי קול מגיד מדן ומשמעו
 15 און סרר אמרום: הזכירו לגוים
 16 הגה השמינו על ירושלם נצרים
 באים מארץ המדחה והגו על עיר
 יהודה קולם: כשמי שריו היו עליה
 17 סככיב כי אהי מרתה נאם יהוה:
 חוכך ומעללך עשו אה לך ואת
 18 רתעך כי מר כי נגע עד לכך: מעו
 19 מעו אנולה קרות לבי הוכה לו
 לבי לא אחרש כי קול שופר שמעתי
 נפשי רועת מלחמה: שבר על
 20 שבר נראא כי שררה כל הארץ
 פתאום שדרו אהלי רעו ירעתי: עד
 21 מתי אראה נס אשמעת קול שופר:
 כי אויל עמי אוויו לא ודעו בנים
 22 סכלים חמה ולא נבונם חמה חכמים
 הכה להרע ולהיטיב לא ודעו:
 23 ראיתי את הארץ והנה חתו ובהו
 24 ואל תשימים ואין אורם: ראיתי
 ההרים והנה רעשים וכל הגבעות
 התקלקלו: ראיתי והנה אין האדמה
 25 וכל עק השמים נדרו: ראיתי והנה
 26 הכרכל המרבר וכל קריו נתצו מפני
 יהוה ממני חרון אפו: כי כה אמר
 27 יהוה ישכמה ההיף כל הארץ ובל
 לא אעשרת: על זאת האכל הארץ
 28 וקירו השמים ממעל על כי רכרתי
 נסתי ולא נחמתי ולא אשוב סמני:
 29 מקול פוש ורפה קשה ברוח כל
 העיר כאו בעבים ובכפים עלו כל
 העיר עונה ואין יושב בהן איש:
 30 ואחי שחרמה העשוי כי תלבישו שני
 כי העיר עוי זהב כי תקרעו בפור
 עינד לשוא חרופי מאסו כד ענבים
 נשך ובקשו: כי קול כחולה
 31 שמעתי ציה כמכירה קול בת ציון
 חתופח תפרש כפיה אוינא לו כי
 עיפה נפשי להרגים:

22. Velth. Com. 2:81.

23. Velth. C. c. 82. Red. ad Vth. Soc. p. 33.

19-21. Velth. Com. 2:86.
Mid. C. B. 15, 162.

19. התורה ע"ב. ב"ב. VIII. 2, 347.

IV.

2. Pett. Com. 2, 218.

7. Shwad. orig. p. 182.

26. Mid. C. B. 15, 162, 14.

27. התורה ע"ב. ב"ב. VI. 1, 120. Pett. Com.
2, 221.

29. Mid. C. B. 15, 163. Velth. Com. 2:87.

30. Velth. Com. 2:88.

10. Kemic. Dis. gen. p. 89. Haringa be Civ. S.
p. 165.

11. Ordman Mch. 4, 21.

V.

1-6. Velth. Com. 2:89.

13. Syll. Dis. I. p. 571. Velth. Com. 2:85.

נחזי צפנה את שורש. orig. p. 41.

21. 770 ל. Lich. Bibl. VI. 1, 129. ~~antiquar. d. Pott Com. 2:10.~~

771 Lich. Bibl. VII. A. 684. Oedm. Misc. 6, 100.

770 he. Misch. o. B. 15, 156.

22. Sch. ad Prae. p. 333.

23. 772 he. M. Op. Min. p. 292. 1889.

Oedm. Misc. 9, 8. - v. v. v. ad He. p. 266.

24. ~~773~~ Lyll. Dig. II. 935. Misch. N. O. B. 5, 8. 6. Misch. o. B. 15, 159.

Misch. o. B. 15, 160.
8. 774 Lich. B. VIII. 2. 347. Symb. Hay. 1, 58. Veltl. Com. 2:77.

25. 775. Misch. o. B. 15, 157.

Misch. o. B. 15, 161.
9. 775. Lich. Bibl. VI. 1, 149. Veltl. Com. 2:78.
Pott. Com. 2, 216.

31. Schuld. orig. p. 9. coll. Munt. Ged. der Munsd. T. 2. p. 183. v. v. v. ad He. p. 267.

33. Misch. o. B. 15, 158. Veltl. Comm. 2:73. Pott. Com. 2, 213.

34. Veltl. Com. 2:74.

14-16. De non sponda aca Inestitatione, Thes. v. T. 792 44.
14. Schult. ad Prae. p. 480. Veltl. Com. 2:79.

36. Misch. o. B. 15, 158.

III.

1. Misch. o. B. 15, 159. Lich. Bibl. III. p. 186. Symb. Hay. 1, 57. 16. Lich. Bibl. VI. 4, 685.
Veltl. Com. 2:98.

19. Misch. o. B. 15, 162.

21 את צנה זנה: ואנטי נשתחיד שורק
 כלה ירעאמה ואין נחמבת לי שורי
 22 הגמל נכרירי: כי אם חכמני בנחר
 ותרבי לך ברית נכרם עונך לפני
 23 נאם אוני ידורר: אך האמרו לא
 נטמאתי אחרי הנקלים לא הלכתי
 ראי דריך בניא דעומה עשית בבבתי
 24 קלה משרבת דרכירי: מרה לפר
 מירב כמות נמשו שאפהרו החתאנתה
 מו ישיבנה כל מבקשיה לא ייעמו
 25 בה כתרשה ימצאנה: פנעי רגלך מוחף
 וטרנך מצמאה האמרי נואש לנא
 כי אהבתו זרם ואחריו אלך:
 26 כבשת נגב כי יקצא כן הכישו בית
 ישראל המרה מלכידם שרירם
 27 ונהגיהם ונביאיהם: אמרם לעץ
 אבי אתה ולאבן את ידך בני פנו
 28 י ערף ולא פנום וכעת רתם
 28 ואמרו קומה והושיעני: ואיה איתך
 אשר עשית לך יקומו אם וישועך
 בעת רעך כי מספר ערף הו
 29 איהך יהודי: למה תריבו לו
 ל כלכם פשעתם בי נאם יהודי: לשוב
 הכירו את נגכם מוסר לא לקח
 אכלה ורובכם נביאיהם כארירי
 30 משהות: הורו אתם ראו דברי יהודי
 המדבר היתני לישואל אם ארץ
 31 סאפלו מרען אמרו עמי רדנו לא
 32 נבוא ערף איד: החישנה בחולה
 ערוה כלה קשריה ועמי שכחוני יכים
 33 אין מספר: מה ורשבי דריך לביקש
 איהנה לכן גם את הרעות למדתו את
 34 דרכיך: גם כנפוך למצאו דם
 נפשות אביונים נקים לא כמתרת
 לה מצאחם כי על כל אל: ותאמרו כי
 נקרוי אך שב אמו ממני הנני נשמת
 35 אותך על ארץ לא חשאתי: מה
 חולי מאי לשנות את דרכך גם
 36 מנצרים הבשר כאשר בשך פאשור:
 37 גם סאת זה תצא ויודך על ראשך כי
 מאם יהודי מבכחתיך ולא תצליחי
 להם:

3 1

א לאמר הן ישלח איש את אשרו
 והלכה כאלו והיתה לאיש אחר
 הישוב איה עוד הלא חנוף חנף
 הארץ היא ואת גזית רעים רבים
 2 ישוב איה נאם יהודי: שאני עניך
 על שמים וראי אוסה לא שגלת על

ורבים ישבת להם כקרבי במדבר
 וחחניסי ארץ בגוהיך וברעך:
 3 וימנעו רבנים ומלקיש לוא היה
 4 ומצה אשה זונה היה לך מאנת
 5 תכלס: הלא מעתה קראתי לי אבוי
 6 אף נקרוי אחר: היגור לעולם ה
 7 אשיבתי לנצח הנה דברתי והעשי
 8 הרעות וחוכל: ויאמר יהודי כי מי
 9 ואישו המלך הראית אשר עשתה
 10 משבת ישראל הלכה היא על כל הר
 11 נכה ול תחת כל עץ רענן וחוני שם:
 12 ואמר אחרי עשתה את כל אלה
 13 חשוב ולא שבת ותראה כגורר
 14 אחותה יהודי: וראי כי על כל
 15 ארץ אשר נאפה משבת ישראל
 16 שלחתי ואתן את ספר כריתתיה
 17 איה ולא יראה בנה יהודה אחותה
 18 ויחך ותזן נהיה: יהיה מקל נותה
 19 ותחנה את הארץ והנאף את הארץ
 20 ואת העין: וגם בכל זאת לא שבה
 21 כגודה אחותה יהודי בכל לבת כי
 22 אם בשקר נאם יהודי: ויאמר יהודי
 23 אלי צדקה נפשה קשבה ישראל
 24 מכניה יהודי: הך וקראת את
 25 הדברים איה צמנה ואפרת שובה
 26 משבת ישראל נאם יהודי לוא אפיר
 27 פני ככם כי חסד אני נאם יהודי לא
 28 אשר לעולם: אך דעו עונך כי ביהודי
 29 אלהיך פשעתי וחכמי את דרכיך
 30 לזרם חחת כל עץ רענן וקמולי לא
 31 שמעתם נאם יהודי: שבו בניכם
 32 שובכים נאם יהודי כי אנכי בעלתי
 33 ככם ולקחתי אתכם אחר מעור ושנים
 34 כמשפחה והבאתי אתכם ציון: ונתתי
 35 לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה
 36 והשכירי: והיה כי תרבו ופרוהם
 37 בארץ בימים ההמה נאם יהודי לא
 38 ואמרו עוד איון ברית יהודי ולא
 39 יקלה על לב ולא יוכרו ולא
 40 יפקרו ולא יעשה עוד: בעת ההיא
 41 יקראו לירושלם כסא יהודי ונקלו
 42 איה כל הגוים לשם יהודי לירושלם
 43 ולא ילכו עוד אחרי שדרות לבם
 44 הרע: כימים ההמה ילכו בת
 45 יהודי על בית ישראל ויבאו יהודי
 46 מארץ צפון על הארץ אשר הנחתי
 47 את אבותיכם: ואנכי אמרת
 48 הישוב איה עוד הלא חנף חנף
 49 הארץ היא ואת גזית רעים רבים
 50 ישוב איה נאם יהודי: שאני עניך
 על שמים וראי אוסה לא שגלת על

ירמיה

א I

א דברי ירמיהו בן חלקיהו מן
הכהנים אשר בעלתור
ב בארץ בנימן: אשר היה דבר יהוה
איו כימי ואשיתו בן אסון מלך
יהודה בשלש עשרה שנה למלכו:
ג ויהי כימי יהוקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד חם עשתי עשרה שנה
לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד
ד גלות ירושלים בחדש החמישי: ויהי
ה דבר יהוה א' לאמר: בטום אעזוב
בכסן ידעתיך ובטום תצא מרחם
והקדשתיך נביא לגוים נחתיך: ואמר
אחה ארני יהוה הגה לא ידעתי דבר
ז כי נער אנכי: ויאמר יהוה א' א
תאמר נער אנכי כי על כל אשר
אשליחך תלך ואת כל אשר אצו
א תדבר: א הורא מפניהם כי אתך
ע אני להצדך נאם יהוה: וישלה יהוה
את ידו ויגע ע' בי ויאמר יהוה א'
הנה נחתי דברי בסוף: ראה המקדש
היום היה על הגוים ועל הממלכות
לנחש ולנתחן ולהאביד ולהרוס
ז לבנה ולנטוע: ויהו דבר יהוה א'
לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר
ט מלך שקר אני ארצה: ויאמר יהוה
א' חישבת לראות כי שקר אני על
יז דברי לעשות: ויהו דבר יהוה א'
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר
נפוח אני ראה ופניו מפני צפונרי:
יז ויאמר יהוה א' טפחן טפחן הרעה
טז על כל ישיבי הארץ: כי הנני קרא
לכל משפחות ממלכות צפונה נאם
יהוה ובאו ונתנו איש כסאו מרח
שקרי וירושלם ועל כל חומתיה סביב
יז ועל כל ערי יהודה: ודברתי משפטי
אורם על כל רעתם אשר עובדני
ויקשרו לאלהים אחרים וישתחוו
יז לסעשי ויהם: ואחה חאזור מתניד
וקמתי ודברתי אליהם את כל אשר
אנכי אצו א החת מפניהם מן
יז אהרן לפניהם: ואני הגה נחתיך
היום לעיר סכצר ולעמוד ברזל
ולהמות נחשך על כל הארץ למלכו
ויהוה לשריה לכהניה ולקם הארץ:
יז ובלחמו אליר ולא יוכלו לך כי
אתך אני נאם יהוה להצילך:

2

ויהו דבר יהוה א' לאמר: הלוך א
וקראת באזני ירושלים לאמר כה
אמר יהוה זכרתי לך חסר נעורך
אחבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
ב כארץ לא זרועה: קרש ישרא
ג ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו
יאשמו רעת חבא איהם נאמיהוה:
ד שמעו דבר יהוה בית יעקב ובר
משפחות בית ישראל: כה אמר ה
יהוה מה מצאו אבותיכם כי
עזל כי רחוק מעלי וילכו אחרי
ההבל וההכלו: ולא אמרו
ארי יהוה המעלה אתנו מארץ
מצרים למולך אתנו במדבר כארץ
עברה ושוחה כארץ צור וזלמור
בארץ לא עבר בה איש ולא
יבש אדם שם: ואנביא אהכס
א ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה
וחבאו חמטאו את ארצו ונחלתו
שפחם לחזקה: הכהנים לא אמרו
איה יהוה ותפשי החרה לא ידענו
והרעם פשענו כי והנביאים נבאו
בבעל ואחרי לא יועלו הלכו: לכן
עז אריב אהכס נאם יהוה ואת בני
בניכם אריב: כי עברו איי כתיים
ויראו וקרר שלחו והתכוננו מאד
ויראו הן היחה כואת: ההיסור גוי
איהם והמה לא איהם ועמי המיר
כבוד בלוא יועיל: שמו שמים
על זאת ושערו הרבו מאר נאם יהוה:
כי שחיס רעת עשה עמי אתי עובר
מקור מים חיים לחצב להם בארות
בארת נשכרים אשר לא יכלו המים:
העבר ישראל אם יליד בית הוא
מוען היה לבי: עליו ישאגו כפרים
נתנו קולם וישיתו ארצו לשמרי
עירו נצחה מבלי ישב: גם בני וק
וחפסם ירעון קרקע: הלא
זאת תעשה לך עינך את יהוה
אלהיך בעת מולך בדרך: ועוה
מרו לך לרוד מצרים לשחות מו
שחור ומה לך לדרך אשר לשחות
מי נהר: תיסדך רעיו ומשבותיך
חובתך ודעי וראוי כירע ומר עונך
את יהוה אלהיך ולא פחתי א'ך
נאם ארני יהוה צנאות: כי מעולם כ
שברתי עלך נחתי מוסרתיך
האמרי לא אעזוב כי על כל נבעה
גבהתי והחתי כל עץ רענן
יר ב את

De septu Jeremia Hebraico cum versione Gra.
 in collato vid. Repertor. I. p. 141. ff. 3. Eich. Ind. III. p. 186.
 Adstante ad Placita argenti. Repert. I. p. 233.
 Jeremia Exegetis, ed. Splm. Eich. Bibl. VI. 2331.
 Quod mentione otate ad illust. Jacm. 3. Eich. Bibl. VIII. 6, 1092. ff. coll. Mich. X. 6r.
3. ff. IX. p. 236. Prof. Com. in Jac. Henk. Mag. 1. 3. 182.
 De duplici Jeremia editione comp. Dominus Heringa de Pr. ff.
 Nov. Can. Jacm. Cappell. Div. p. 520 ff. coll. 1. 3. 182. ff.

I.

5. Id. Op. Min. p. 293. Pott. Com. 2, 203.

6. Adman. Misc. 4, 96, 98, 103. n.

8. Senon. in Velt. Com. 2: 70.

12. Velt. Com. 2: 71. Pott. Com. 2, 205.

13. Scheid. ad 8m. Div. p. 34.

11-14. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.

15. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 294.

13. Mich. O. B. 15, 154. Schult. d. Le. Ham. p. 455.
& Orig. v. 1. p. 79.

16. Mich. O. B. 15, 156. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 312 ff. Pott. Com. 2, 207.

14. Schult. Orig. I. p. 49.

~~17. Pott. Com. 2, 208.~~

15. Mich. O. B. 15, 154. Heringa de Pr. p. 465.

18. Eich. Bibl. VI. 1, 148. Mich. O. B. 7, 121.

17. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 939.

IX. 5276. Pott. Com. 2, 209.
 sans doute que la propriété de ceci en partie
 "à cause des honneurs deins qu'on rendoit
 au Nil." Bruce, Voyage aux sources du Nil. T. 1. p. 631.
 Les habitants qui sont aux sources du Nil, ont
 élevé une espèce d'autel de gazon ou de paille
 auquel ils ont la source du Nil. Ils ont une
 admiration extrême pour ce fleuve, surtout
 qu'il n'est pas permis d'approcher de la
 source, à moins d'être de famille, & ils
 ont une prière sur le Nil. ibid. p. 508. & alibi
 = redemptum. Mich. 1. 135.

20-25. Cur. Coll. Div. p. 574. ff.

20. Mich. O. B. 15, 154.
 21. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.
 22. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.
 23. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.
 24. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.
 25. Nov. Theol. Div. v. 1. p. 936 ff.

11. Mich. O. B. 14. Anb. 210.

12. Eich. Bill. IX. 2. 199. 20.

15. Syll. Sig. II. 797.

16. Mich. H. O. B. 5. 13.

17-19. Mich. O. B. 14. Anb. 200 ff.

17. Mich. O. B. 22. 40. Nov. Bill. Brem. 2: 113 ff. Gedman

quid. 2: 48. Bachman de hipt. prop. p. 285.

Eich. Bill. IX. 2. 306. Hank. N. Mag. 3. 3. 87 ff.

LXVI.

3. Mich. O. B. 22. 40 b 44. Bachman de hipt. prop. p. 285.

19. Memorab. von Pauly, V. p. 110. 575 Ind. Kent. 1901

1. p. 456

4. Schult. Orig. 1. p. 199.

20. D. 0102 h. Sch. op. An. p. 289.

24. Mich. Mag. 4: 355 ff.

8. Mich. O. B. 14. Anb. 207. ff.

ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות
 והחושא בן מאה שנה יקלל:
 2 וזכו ברוח וישבו ונפעו פרמסם
 22 ואכלו פרים : לא יבנו ואחר
 ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי
 העץ ימי עמך ומעשרך ויהיהם
 23 יכלו בחורו: לא יענו לרוק ולא
 ילרו לכהלה כי רוע ברוי יהוה
 24 המה וצאצאיהם אתם : והיה
 פרס יקראו ואני אענה עוד הם
 מה מדברים ואני אשמע : ואב ושלח
 ירעו כאחיו ואירר כבקר יאכל
 תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו
 ולא ישתחו ככל הר קרשי
 אמר יהוה :

66 טו

א כה אמר יהוה השמים
 כסאי והארץ הרם רגלי אי זה
 ברת אשר תבנו לי ואי זה מקום
 2 מנוחתי : וארץ כל אלה ידי
 עשתה ויהיו כל אלה נאם
 יהוה ואלי נה אכיש 4 עני
 3 ונכרה רוח חרד על רבוי : שוחט
 השור מכה איש וזכה השנה ערף
 כלב מעלה מנהה דם חזיר מזכיר
 לבנה מברך און גם המה בחור
 ברכיהם ובשקוציהם נפשם
 4 הפצרי : גם אני אבחר בחתוליהם
 ומנורחם אביא להם יען קראתי
 ואין עונה דברתי ולא שמעו
 ויקשו הרע בעיני ובאשר לא
 ה הפצתי בחור : שמעו דבר יהוה
 החרדים 4 דברו אמרו אחיכם
 שנאיכם מנייכם למען שמו יכבו
 יהוה ונראו בשמחתכם והם
 6 ויבשו : קול שאון מעיר קול
 מחיכל קול יהוה משלם גמול
 7 לאיביו : בטרם תחול ולרה בטרם
 יבוא חבל לה והמליטה זכר :
 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היותל
 ארץ כיום אחר אם יולד גוי פעם
 אחת כי הלה גם יולדה ציון את
 9 כננה : האני אשביד ולא אוליד
 ואמר יהוה אסאני המוליד ועצרתו

חוק ונתחוק

דברי

1 מוליכם בתחמורת כמות כמדיבר
 2 לא יושלו : ככהמה בלמקרה
 3 חדר רוח יהוה הנהונו כן נהנת
 4 עקר לעשות לך שים חמארת :
 5 הבט משמים וראה כובול קרשך
 6 וחמארתך אורה קנאךך וגבורתךך
 7 המון כעורך והמין יא החאפקו :
 8 כי אתה אבינו כי אברהם לא
 9 ודענו וישראל לא יכרנו אהה
 10 יהוה אבינו נאלנו מעולם שםך :
 11 למה חתענו ויהוה מרדכיך הקשיה
 12 לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
 13 שבטי נחלחך : למצער וישו
 14 עם קרשך צרינו בוססו מקושך :
 15 היונו מעולם לא משלת כם לא
 16 נקרא שםך עליהם לוא קרשך
 17 שמים ירתה ממנך הרים גללו :

64 סו

1 א כקרה אש המסים מים חכמה
 2 אש להרוע שםך לצריך ממנך גלים
 3 ורגו : כעשותך גוראת לא
 4 נקוה ירתה ממנך הרים גללו :
 5 ומעולם לא שמעו לא האוינו עין
 6 לא ראתה איהם וולתך יעשרה
 7 למחבה לו : פנעת את שש
 8 ועשרה צוק ברביך וזכרך הן
 9 אתה קנפת ונחשאת בהם עולם
 10 ונשוע : ונתי כסמא כלנו וכבנר
 11 ערים כל צדקתנו ונבל עקלה
 12 כלנו ועננו כרוה ישאנו : ואין
 13 קורא בששך פתעורה להחוק בר
 14 כי הפתית מןך כמנו וחמוגנו
 15 ביד עונינו : ועתה יהוה
 16 אבינו אתה אנהו החסר ואחר
 17 זרנו ומקשרה ירך כלנו : אך
 18 תקצף יהוה עם מאר ואל לעד
 19 תזכר עון הן הכס לא עמך כלנו :
 20 ערי קרשך היו מרבר ציון מרבר
 21 היתה וישראל שםמה : בית
 22 קרשנו וחמארתנו אשר הללך
 23 אבתינו היתה לשרפת אש וכל
 24 מחמרתנו היתה לחרבה : העל
 25 אה חמאפק יהוה תחשה ותעננו
 26 עד מאר :

65 סו

1 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתו
 2 ללא כקשני אמרתי הנני הנני אל
 3 גני לא קרא בשמי : פרשתי
 4

1 יוד כל היום א עם סודר ההלטים
 2 הורד לא טוב אחר מןשבתהום :
 3 העם המכעסים אתי על פני מרדך
 4 וזכרים בגנות ומקמרים על הלבנוס :
 5 הישבים בקברים ובנצורים ילגו
 6 האכלים בשר החיור ופרק פגלים
 7 כליהם : האמרים קרב אליך ה
 8 תגש בו כי קרשמוך אלה עשן
 9 כאמו אש וקחת כל תוים : הנה
 10 כתובה לפני לא אחשה כי אם
 11 שלמתי ושלמתי על היקם : עונותי
 12 וענת אבותיכם יחרו אמר יהוה
 13 אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות
 14 הרמני ופרתי פתלחם ראשנה על
 15 היקם : כה אמר יהוה כאשר
 16 ימצא התרושבו בשבול ואמר אל
 17 השחיתוהו כי ברכה בו כן אעשרה
 18 למען עבדי לכלתי השחית הכל :
 19 והואצתי מיעקב זרע ומיהוה ויחש
 20 הרו וירשור בחירו ונעבדי ישבנו
 21 שפרה : והוה השרון ללוא צאו
 22 ועמך עכוו לרביץ בקר לעמי אשר
 23 רשוני : ואחם עובי יהוה
 24 השכחים את הר קרשי הערכים
 25 למר שלחן והמלאים לפני כמסי :
 26 ומנתי אותכם לחרב וכלכם
 27 לפתח חרבעו יען קראתי ולא עניכם
 28 הברתי ולא שמעתם וחעשו הרע
 29 בעינו ובאשר לא הפצתי כחרחם :
 30 לכן כה אמר ארני יהוה הנה
 31 עבדי ישחו ואחם תצאו הנה
 32 עבדי ישמחו ואחם חבשו : הנה
 33 עבדי ירנו משוב לב ואחם חצקו
 34 מכאב לב ומשבר רוח תיליו :
 35 והנחתם שמם לשבועה לבחורי מן
 36 והמתוך ארני יהוה ולעבדיו וקרא
 37 שם אחר : אשר הפתחך בארץ
 38 יחברך באלהי אמן והנשכע בארץ
 39 ישבח באלהי אמן כי נשכתו הצרות
 40 הראשונות וכי נפתרו מעוני : כי
 41 הנני בורא שמים חדשים וארץ
 42 חדשה ולא תעלגנה על לב : כי אם
 43 יששו וגילו ערי עד אשר אני
 44 בורא כי הנני בורא את ירושלים
 45 נילה ועשרה משוש : וגלתי
 46 בירושלים ושחתי בעמי ולא
 47 ישמעו בה עור לול בני וקול
 48 זקקה : לא יהוה משם עוד
 49 עול ימים וזמן אשר לא יכלא אח
 50 ימי

13, 14. Mich. O. B. 6, 213, 1.

14. Mich. O. B. 14. anh. 198. Schulrad Haus 2. p. 97.

4. Mich. O. B. 14. anh. 201. 11. - 22, 40.
O. B. 6, 93. Nov. Bibl. Brem. 2: 113 ff. Beckhaus
5. Mich. O. B. 6, 22. de temp. p. 285.

LXIV.

3-3 Greve Coimbr. p. 247-51.

1. Schulr. orig. T. 1. p. 65, 51.

3, 14. Mich. O. B. 14, anh. 198, 12.

4. Lich. Bibl. I. 5, Sdg. Mich. O. B. 22, 43.

5. ТЛД Кс. Шульц. Прин. p. 288 & 507.

6. Mich. O. B. 14, anh. 200.

11. 1375 Precht de mor. Ar. p. 92. - de utroque
Lakenard. Ob. 4. 19 ff. Nov. Inst. Dig. X. 1. p. 929 ff.
- Cappell. inv. T. p. 677.

18. Mich. O. B. 14. anh. 207.

LXV.

1. Hameltr. Bybl. Ved. 1530.

2. Lich. Bibl. X. 3, 525.

727 זכרון. Mich. O. B. 14^{an} 186. 42.

6. Mich. O. B. 19, 96.

12. Sequent. gen. uba. ^{LXI} p. 424 ff.
3. Ich. ad Pav. p. 231. Hamelin. B. D. 1. 329.

3. Mich. O. B. 14. ank. 186.

6. 474. Ich. op. min. p. 286.

^{LXIII} Mich. O. B. 22, 43.
1. Silv. orig. p. 45. Mich. O. B. 14. ank. 191.
1-6. Valt. Comm. 6, 7, 5, 12, 12, 19, 10. Mich. O. B. 19, 96.

2. 76c. Ich. op. min. p. 287 & 507.
Mich. O. B. 14. ank. 191.

5-7. Mich. O. B. 14. ank. 192. ff.
* 6. Syll. Dif. II. 964. Mich. O. B. 14. ank. 191.
VII. nr. p. 61. 463.

LXII.

345. Gataker. adatar. p. 690. ff.

9. Mich. O. B. 14. ank. 192. ff. Mich. O. B. 14. ank. 191.
Capellin v. T. p. 676.

והיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך
 21 ועמך כולם צדיקים לעולם וירשו
 ארץ לפרטנן מעשה ידי להחפאר :
 22 חמטן יהיה לאף והעקר לגוי עצום
 אני יהיה בעתה אחושנה :

סא 61

א רוח ארני יהיה עלי וען משח
 יהוה אתי לבשר עניים שבתני
 לחפש לנשברי לב להרא לשכובים
 2 דרוור ולאטורים פקח קוח : לקרא
 שנת רצון ליהוה ויום נקם לאחיני
 3 לנחם כל אבלים : לשום לאבלי
 ציון לתת להם פאר תחת אפר שכן
 ששון תחת אבל מעטת חלה תהיה
 רוח כחה וקרא להם אילו העדק
 4 משע יהיה להחפאר : ובנו הרבות
 עולם שממורת ראשנים יקסמן
 והדשו עיני חרב שממנת דור ודור
 ח ועמרו וריסורעו צאנכם ובני נכר
 6 אכריכם וברמיכם : ואחם כחני
 יהוה תקראו משרתי אלהינו ואמר
 לכם תול ניום תאכלו ובכבורם
 7 תחיסרו : תחת כנשתכם משנה
 וכלמה ורגו חלקם לכן בארצם
 משנה וירשו שפחת עולם ההיה
 8 להם : כי אני יהוה אהב משפט
 שגא גול בעולתי ונתתי פעלתם
 באמת וברית עולם אכרות להם :
 9 וגודע בנים זרעם וצאצאיהם בחוך
 העמים כל ראיהם יכירום כי הם
 10 זרע בוך יהוה : שוש אשיש
 ביהוה הגל נפשו באלהי כי
 הלבשוני בני ישע מעורף צדקה
 ועשני כהתן כהן פאר וככלה תקעה
 11 כלה : כי כארץ תוציא צמחה
 וכנה זרועה תצמיח כן ארני יהוה
 וצמית צדקה ותחלה נגר כל הגוים :

סב 62

א למען ציון לא אחשה ולמען
 ירושלים לא אשקוט עד יצא כנה
 2 צדקה וישקחה כל מור ובקר : וראו
 ניום צדקך וכל מלכים כבודך וקרא
 לך שם הרש אשר פי יהוה יקבנו :
 3 והיית עמרת תפארת בך יהוה
 4 ונזנה סלובה בנף אלהיך : לא
 יאמר לך עור עזובה ולא רצף לא
 יאמר עור שבתה כי לך וקרא חפני
 בה ולא רצף בעולה כי חפני יהוה
 ה בך וארצך הכעל : כי יבעל כהור

סג 63

מי זה בא מארזם חמוין בנדים
 א מבצרה זה הדרר בלבשו צנה ברב
 כחו אני מרבר בצדקה רב להושיע :
 2 מרוע ארם ללבושך ובגודך כרדך
 3 בנת : פורה רדכתי לבדי ומעמים
 אין איש אחי ואורכם כאפי וארסם
 4 בחסתי ננן נצחם עף כגרו וכר
 מלבשו אאלתו : כי וים נקם
 5 כלבו ושנת נאולי באה : ואביט
 6 ואין עור ואשתוקם ואין סוכך
 והושע לי ריעו ותמתי היא סכחתי
 7 ואבוס עינים כאפי ואשכום בחסתי
 8 ואוריד לארץ נצחם : חסתי
 9 יהוה אומר תחלות יהוה כעל כן
 אשר נמלנו יהוה ורב טוב לבית
 10 ישראל אשר נמלם כרחמי וכרב
 חסדיו : ויאמר אך עמי תמה בנים
 11 לא ישקרו והיו להם למושיע :
 12 בכל צדחם לא צר ומלאך פניו
 הושיעם כאהבתו ובחמלתו הוא
 נאלם ויגשם וינישאם כל ימי עולם :
 1 והמה מרו ועצמו ארץ רוח קדשו
 2 והפך להם לאיב הוא נלהם בס :
 3 ויכר ימי עולם משה עמו ארץ
 4 המעלים מיס ארץ רעה צאנו ארץ
 5 השם בקרבו את רוח קדשו : מולך
 6 לויטן משה זרוע תפארתו בוקק מים
 מפניהם לעשרתו לו שם עולם :
 7 מלכם

60

כחם ואצבעותיכם בעון שמחיתכם
 דברו שקר לשונכם עולרז החנניה:
 4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמנה
 בשוח על חנו וברשוא הרו עמרי
 ה וחוליו און : כיצי צפעניו בקעו
 וקרו עכביש יארנו האכל מבוניהם
 6 ימות והורה חבקע אפקה: קוריה
 לא היו לבגר ולא יתכסו בפעשיהם
 מעשיהם מעשי און ופעל חסם
 7 בכפיהם : רגליהם לרע ירצו
 וימהרו לשפך דם נקי מחשבתיהם
 מחשבות און שר ושבר במסלוחם:
 8 דרך שלום לא ירצו ואין משפט
 במעגלהם נתיבותיהם עקשו לרם
 9 כל דרך בה לא ירע שלום : על
 כן רחק משפט ממנו ולא תשיגו
 צדקה נקרה לאור והנה השך
 י לננות באפלות נהלך: נגששה
 בעוריה קיר וכאון עינים נגששה
 כשלו בצהרים נסיף באשמנים
 11 כסחיהם : נהמה כרבים כלנו
 וכיונים הנה נהגה נקוה למשפט
 12 ואין לישועה רחקה ממנו : כי
 רבו משעינו נרד והמאוהינו עננה
 בנו כי משעינו אהנו ועונתנו
 13 ידענום : פשע וכחש ביהוה ונסו
 מאחר אלהינו דבר עשקוסרה הרו
 14 והנו מלב דברי שקר : והסג
 אחור משפט וצדקה מרחוק העמד
 כי כשלה ברחוב אמת ונכרה לא
 15 חסר מרע משחולל וראו יהוה וירע
 16 בעיניו כי און משפט : וראו כי
 און איש וישחוסם כי אין ספגוע
 ורשע לו רצון וצדקה היא
 17 סמכיהו : וילבש צדקה כשרון
 וכבוע ישועה בראשו וילבש בגדי
 נקם תלבשה ויעש כמעיל קנאה:
 18 כעל גמלוה כעל ישלם חמה לצרו:
 גמול לאיביו לאיים גמול ישלם:
 19 ויראו ממערת את שם יהוה וממורה
 שמש אה כבויו כי יבואי כנהר צר
 רוח יהוה נכסה בו : ובא
 כ לציון נוהל ולשבי פשע בניעקב
 21 נאם יהוה : ואני זאת בריתי
 אורם אמר יהוה רוחי אשר
 עליך ודברי אשר שטהי בפיך לא
 ימושו ספיך ומפי דרעך ומפי
 זרע זרעך אמר יהוה מעתה
 ועד עולם :

קומי אורי כי בא אורך וכבוד א
 יהוה עליך זרח : כי הנה החשיך 2
 וכטה ארץ וערפל לאמים ועליך
 זרח יהוה וכבודו עליך וראוה :
 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגר 3
 זרח : שאו סבוב עיניך וראו 4
 כלם נקצו כאו לך בניך מרחוק
 יבאו ובגותך על צר האמנה : אז ה
 תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי
 יתפק עליך המון ים חיל גוים וכאו
 לך : שפעת גמלים חמק בברי 6
 מרון ועופה כלם משבא יבאו זהב
 ולבנה ישאו וההלות יהוה יבשרו:
 כל צאן קרד יקבצו לך אילו וביה 7
 ישראל ונהרן ועילו על רצון מכותי ובית
 המארחי אפאר : מי אלה קעב 8
 חתופניה וכיונים אל ארבותיהם:
 כי לי איים יקוו ואגירת חרשיש 9
 בראשנה להביא לך בניך מרחוק כספם
 וההבם אחם לשם יהוה אלהיך
 ולקדוש ישראל כי פארך : ובגו 10
 בני נכר חומתיך ומלכיהם ישראל ונהרן
 כי בקצפי הכיתוך וברצוני רחמתיך :
 11 ופתחו שעריך תמיד ופנס ויליה לא
 ופתחו וסגרו להביא אליך חיל גוים
 12 ומלכיהם נהגים : כי הגו
 והממלכה אשר לא יעברוך יאבדו
 והגוים הרב יחרבו : כבוד הלבנון 13
 אליך יבוא ברוש הרהר והאשור
 יחדו לסאר מקום מקדשי ומקום
 14 רגלו אכבר : והלכו אליך שחח
 בני מעניך והשהתו על כפות רגליך
 כל מנאצך וקראו לך קיר יהוה
 15 ציון קרוש ישראל : תחת היותך מ
 קוובה ושנוארי ואין עובר ושמתך
 16 לאונו עולם משוש דור דור : וינקת
 חלב גויכושד מלכים יתקו וידעת
 כי אני יהוה מושיעך ונאקך אביר
 17 תחת הנחשת אביא זהב
 ויהרת הברודי אביא כסף והחרת
 העצים נחשת ותחת האבנים ברוד
 18 ושמתו מפתח שלום ונגשיך צדקה:
 לא ישמע עוד חכם באישיך ושכר
 19 בגבולך וקראת ישועה חומתיך
 ושעריך תהלה : לא יהיה עוד
 20 השמש לאור יומם וללנה הירח לא
 יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
 ואלהיו לתפארתך : לא יבוא עוד
 21 שמשך ויהרך לא יאקף כי יהוה
 והיה

5. Misc. O. B. 14. anh. 182.

5. Misc. O. B. 11, 180. - 14, anh. 185.

6. Bedman. Misc. 5, 7.

8, 9. Heerens Vindien. 1. 2, 687. not.

15. 44 inwers Gll. Dig. II. 975.

13. Misc. Mag. 42. 67. 44.

17. Misc. O. B. 11, 181.

18. Misc. O. B. 14. anh. 183 4. Amriwill. Dig. p. 557.

20. Misc. O. B. 11, 187 44. - 14. anh. 184. Eind. in
st. T. p. 222 & suppl. p. 24. Handl. v. By 6. N. 2. 1. 328.
Handl. a. d. p. p. 227. Handl. gen. 1804. 2 p. 444.
 44.

2, 3. Misch. O. B. 14. ant. 178. 179.

3. Misch. O. B. 22, 40.

5, 6. Belknap's Trav. IV. 82. 179.

7. Misch. O. B. 14. ant. 180.

11. Misch. O. B. 14. ant. 181.

14. Misch. O. B. 14. ant. 181.

18, 19. Misch. O. B. 14. ant. 181.

3. Schult. Sep. p. 151. f.

6. p. Nium. Cap. V. p. 261.

7. Misch. O. B. 22, 42.

11. Syll. Inf. II. 1085.

12. Sched. 2da I^{ta} Doc. p. 13.

13, 14. Misch. O. B. 22, 40 & 42.

נח 58

א קרא בגרון אהל החשך כשובר א
 הרם קולך והגר לעמי משעם ולבית
 יעקב הטאהם : ואהי יום יום 2
 וירשוו ודערת דרכי וחפצון כגוי
 אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא
 עזב ישאלוני משפטי צדק קרבתי
 אלהים יחפצון : למה צמנו ולא 3
 ראינו ענינו נמשנו ולא חרעו חן ביום
 צדקם תמצאו חמץ וכל ענביכם
 נגנשו : הן לריב ומה תצטמו 4
 ולהבורת באגרות רשע לא תצטמו
 ביום להשימיע במיום קולכם :
 חכה יהיה צום אבהרתו יום עונות 5
 אדם נפשו הלכה כאגמן ראשו ושק
 ואפר יציעו הלוה תקרא צום יום
 רצין לוחות : הלא זה צום אבהרתו 6
 פתח חרצבורת רשע החר אגרות
 מוטה ושלח רצוצים חמשים וכל
 מוטה נתקח : הלא פרס לרעב 7
 לחמך ועניים מרודים חביא בורך
 כי תראה ערם וכסותו ומבשרך לא
 התעלם : או יבקע כשתר אורך 8
 וארכתך מהרה חצמה והולך לפניך
 צדקך כבוד יהוה יאספק : או 9
 תקרא והוה יענה תשוע ויאכר
 הנני אם תסיר מחוכך מוטה שלח
 אצבע ודבר און : והפק לרעב 1
 נפשך ונפש נענה השביע ורח
 בחשך אורך ואמלחך כצדורים :
 ונחך יהוה חמיר והשביע כצחצחות 11
 נפשך ועצמתך יחלוק והיית כנן
 רוח וכמוצא מים אשר לא יכובו
 מימיו : וכנו ממך חרבות עולם 12
 מוטי דור ודור תקום וקרא לך
 גר פרץ משוכך נתיבות לשברת :
 אם תשיב משבת רגלך עשות הפצך 13
 ביום קרשו וקראת לשבת ענג לקרוש
 יהוה מכבד וכבדתו מעשוח דרכיך
 כמוצא הפצך ודבר דבר : או התענג 14
 על יהוה והרכבתך על במוחי ארץ
 והאכלתך נחלת יעקב אביך כי מי
 יהוה דבר :

נט 59

א הן לא קצרה די יהוה מהושוע א
 ולא כבדת אנו משמוע : כי אם 2
 עונותיכם היו מכרילים בינכם לבין
 אלהים והטאוהכם הסתירו פנים
 מכם משמוע : כי נפיתם נאלו 3
 ברם

נז 57

א הצדיק אבד ואין איש שם על
 לב ואנשו חסר נאספים באין טובין
 2 כי מפני הרעה נאסף הצדיק : יבוא
 שלום ויגורו על משכבתם הלך
 3 נבחו : ואהם קרבו הנה בני עגנה
 4 זרע מנאף ותונה : על מי חתעננו
 על מי חרובו מה תאריכו לשון
 הלא אהם ילדי פשע זרע שקר :
 ה הנחמים באלים תהא כל עץ רענן
 שחטי הילדים בנהלים תחת סעפי
 6 הסלעים : בחלקי נחל חלקך הם
 הם נגורלך גם להם שפכת נסך העליות
 7 מנחה העל אלה אהם : ער הו
 נבה ונשא שמת משכבך גם שם
 8 עלית לובה ובה : ואחר הולדת
 והמוות שמת זכרונך כי מאתי
 גלית ונעלי הרחבת משכבך והברית
 לך מהם אהבת משכבך די חוורת
 9 והשירי למלך בשמן חרובי וקחך
 וחשלתו ציורך עד מחוקך ותשפילי
 י עד שאול : ברב דרכך יגעת לא
 אמרן נושא חית ודך מצארת על
 11 כן לא תלית : ואת מי דאמ
 ותוראי כי תבזי ואוחי לא זכרת
 לא שמת על לבך הלא אני מחשר
 12 ומעולם ואוחי לא תוראי : אני
 אגיד צדקתך וארץ מעשיך ולא
 13 ייעילוך : בוועקך יצילך קבוצך
 ואת כלם ישארו יקח הכל והחוסה
 14 כי ינחל ארץ וירש הר קרשו :
 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הריבו
 15 מו מכשול מדרך עמי : כי כה אמר
 הם ונשא שכן עד וקרוש שמו מרם
 וקרוש אשכון וארץ דכא ושפל הח
 16 להחיות רוח שפלים ולהחיות לב
 16 נדבאים : כי לא לעולם ארבי
 ולא לגעת אקטוף כי רוח מלפני
 17 ועמק ונשמחת אני עשיתי : בען
 18 בעני קצפתי ואבהו הסתר ואקטף
 18 ויולך שוכך בדרך לבו : דרכו
 ראינו וארפאהו ואנהו ואשלם
 19 נחמים לו ולאבליו : בוירא
 נב שפתים שלום שלום לחוק
 ולקרב אשר יהוה ורפאתו :
 20 והרשעים לים נגרש כי השקט
 לא יוכל ויגרשו מומו רפש ומיש :
 21 אין שלום אמר אלהו
 לרשעים :

יהוה צבאות שמו ונאלך קדושו
 6 ישראל אליו כל הארץ יקרא : כי
 כאשר עונתי ועצבתי רוח קראתי
 יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר
 7 אלהיך : ברנע קמן עונתיך
 8 וברחמי גדולים אקבצך : בשצף
 קפה הסרחתי פני רנע סמך זכרתי
 9 עולם רחמיך אמר נאלך יהוה :
 10 כי מי נח זארו לי אשר נשבעתי
 סעבר מי נח עור ערף הארץ כי
 11 נשבעתי מקנף עליך ומנערך : כי
 הירום ומישו והגבעות חמוטות
 וחמיו מאתך לא ימוש וברוך
 שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה :
 11 קניה סערה לא נחמרה הנה אנכי
 סרכיך כפוך אבניך ויסרחיך
 12 כספירי : ושמתי כרכר שמשתך
 וישעריך לאבני אסדה וכרל נבוכד
 13 לאבני הפץ : וכל בניך למדוי
 14 יהוה רוב שלום בניך : בצדקת
 תכונני רחמי מעשק כי לא תיראי
 15 ונמסחתה כי לא תקרב אליך : הן
 נר נור אפס מאותי מי נר אתך
 16 עלוך ימורל : הן אנכי בראתי
 הרש נפח באש פהם ומוציא כלי
 למעשהו ואנכי בראתי משהיר
 17 לחבל : כל כלי יוצר עלוך לא
 יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט
 הרשיע ואת נחלתך עבדי יהוה
 וצדקתם כאחי נאם יהוה :

55 נה

א הוי כל צמא לכו למים ואשר
 אין לו כסף לכו שברו ואכלו ודכו
 שברו בלוא כסף ובלוא כחור יון
 2 וחלב : למה תשקלו כסף בלוא
 לחם ויניעכם בלוא לשבעה שמעו
 3 שמוע אי ואכלו טוב ותתקנו ברשע
 4 גמשים : המו אונכם ולכו אי
 שמעו ותחי נפשכם ואבהיר לכם
 5 בריח עולם חסוי רוח הנאמנים :
 6 הן עד לאומים נתתיו נגד ומצור
 7 ה לאמים : הן נוי לא חרע הקרא
 8 גוי לא דעוך אלקי ורועו למען
 יהוה אלהיך ולקרוש ישראל כי
 9 סארך : דרשו יהוה בהמצאו
 10 קראוהו בהיותו קרוב : יעזב רשע
 11 דרכו ואיש און מחשבתו וישב
 יהוה וירחמנו וא אהנו כי ירבה
 12 לסנות : כי לא מחשבותי
 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי

נאם יהוה : כי נבהו שמים מארץ
 1 נן נבהו דרכי מדרוכים ומחשבותי
 מחשבותיכם : כי כאשר ודי
 2 הנשם והשלגמן השמים ושמה לא
 ישוב כי אם הרורה ארץ הארץ
 והולידה והצמיחה ונתן ויען ולרע
 ולחם לאכל : כן יהיה דברי אשר
 11 יאם מפילא ישוב אלי ויקם כיום
 קשה את אשר הפצתי והצלחתי אשר
 12 שלהתיו : כי בשמחה תצאו
 ובשלום תובלון החרים והגביעתי
 ופצחו לפניהם רנה וכל עצי השדה
 13 יפתחו קף : תחת הנעקוץ ועלר
 כרוש תחה חפרר יעלה חרם יהיה
 ליהוה לשם לאור עולם לא
 יכרה :

56 נו

כה אמר יהוה שמו שמש ועשו
 1 צדקה כי קרונה ישועתי לבוא
 2 וצדקתי והגלות : אשרי אגש וקשה
 זאת וכן ארסי הויקם בה שמר שברת
 מחילולו ועשור ודו מעשות כר רע :
 3 ואל יאמר בן הנגר הגלוח יהוה
 לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל
 4 עמו וארל יאמר ספרים הן אני עין
 5 יבש : כי כה אמר יהוה לסייסים
 אשר ישמרו ארץ שכתותי ובחרו
 באשר הפצתי ומחויקים כברתי :
 6 ונחתי להם כביתו ובחומותיו ירושם
 7 טוב מכנים ומבנות שם ירלם אתן
 לו אשר לא יכרת : ובני הנכר
 8 הגוים על יהוה לשרתו ולאברה
 9 אה שם יהוה להיורן לו לעבדים
 כל שמר שבת מחללו ומחויקים
 10 כברתי : והביאותים אי חר קרשי
 11 ומחוחים בבית חפלותי ועולותיהם
 ונחוחים לרצון על מזבחי כו ביהו
 12 בית המלה יקרא לכל העמים :
 נאם אנכי יהוה סקבן נחיי ישראל
 1 עור אקבן עליו לגנביו : כר
 2 חירו שדו אחיו לאכל כל לא ידעו
 3 ביער : צפו עורים כלם לא ידעו
 4 כלם כלבים אלפוסלא ויכלן לנבח
 5 הוים שכבים אחבי לנוס : והכביס
 6 עוי נפש לא ידעו שבעת והמה רעים
 7 לא ידעו הבין כלם לרובם פנו איש
 8 לבצעו סקצו : אחיו אקחה יון
 9 ונסבאר שבר יהוה כה יוש סחר
 10 גודל יתר מאד :

8. Op. Min. p. 285.

9. Mich. O.B. 14. an. 175.

11. Mich. or. Bill. 11, 178. Bill. Beun. 8: 791 ff.
Komp. ad act. p. 313 ff.

12. Mich. de ar. kl. Sr. II, 3 ed. no. ~~1000/1000~~

13. Mich. or. Bill. 14. an. 176.

I, VI.

15. Mich. or. Bill. 14. an. 176.

2. 179. Mich. O.B. 22, 39. Beckhaus de hipt. Prop.
p. 28 ff.

I, V.

1. Gatkar. Annotar. p. 687 ff.

3-5. Hamelte de Ved. 1. 327.

3. Mich. or. Bill. 14. an. 176.

10. Joch. Bill. VII. Q. 659. Mich. O.B. 14. an. 176.
de m. m. 5, 39 ff.

177.

14, 15. Mich. O. B. 14. Anh. 166 ff.

17. Mich. O. B. 15, 81. Nov. The. Dy. V. T. p. 906 ff.

D. Diet. reg. I. p. 226.

19, 20. Mich. O. B. 14. Anh. 160 ff.

I, III:

de. de cap. 52. com. 13. Supplicatio de morte uelita.
Hank. Mag. 3. 2. 295 ff.

20. Greve, ult. Cap. Job. I. p. 90. not. Nide. Dist. 1. 51 ff.

2. Rean. Synb. Liber. II. 176.

21. Com. 22. vt. 2.

I, II.

2. Mich. O. B. 14. Anh. 164.

7-10. Mich. O. B. 14. Anh. 169. ff.

7. Costat. advers. p. 348.

8. Greve, ult. Cap. Job. I. part. p. 16. Remis. Dif.
gan. p. 55. not. Nide. annot. Belg. ad Gen. p. 181 ff.
8. Has. Crit. ad J. p. 9.

5. Mich. O. B. 14. Anh. 164.

9. Billisch. Mag. II. 225 ff. La' canad. Stud. 205 ff.

7-12. Lib. Bibl. VI. 4, 651.

7. Milo. Gen. 1. 376 ff.

12. 77977 acc. Med. ad L. D. mag. II.

I, IV.

1. Rean. Synb. ad Pro. p. 476 ff.

13. Biff. Brem. 8: 982 ff. 1002 ff. Cappell. un. p. 1-65.

13. Interd. ad finem 5 cap. 53. Greve, ult. Cap. Job. II. p. 195.

Ed. Bibl. IV. 1, 159. VI. 1, 182 ff. A, 651. 199. C, 319 ff.

Memoral. III. 175 ff. Mich. O. B. 9. 292.

Ed. Bibl. VIII. 6, 108 6. 199. IX. 6, 1101. X. 3, 501.

Hamel. Sch. 72. 1. 323 ff. Nov. The. Lib. T. p. 911 ff.

Bochard. de imp. p. 237 ff. Mag. un. 1798. (2) 197 ff. 1804.

5) 205 ff. Rean. Synb. ad Pro. VII. 275 un. p. 82 ff.

כז משחת מאיש מראשו והארו
 מכני ארם : כן יזה נויס רבים טו
 עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר
 לא ספר להם ראו ואשר לא ישמעו
 החבוננו :

נג 53

טו האמין לשמעתי וודע יהוה א
 על מי נגלתה : ויקל כיונן למנוי 2
 וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא
 הדרי וגראו ולא מראה ונחמרהו :
 בזה ודחל אישים איש מכאברו 3
 וודע חלי וכספר פניס ממנו בזה
 ולא חשבנתו : אכן חלינו הוא 4
 נשא ומכאברו סכלים ואנהנו
 חשבנהו ננוע סכה אלהים ומענה :
 והוא סחלל מפשעינו מרכא ה
 מעונותינו מוסר שלובנו עליו
 ובחברתו נרפא לנו : כלנו כצאן 6
 חקינו איש לדרבו פנינו והיה
 המגיע בו את עין כלנו : נגשו ורוא 7
 נענה ולא יפתח פיו כשה לפסח
 ויבל וכרחל לפני נזויה נאלמה ולא
 יפתח פיו : מעד ומספיש לקח 8
 ואת דורו מי ישוחה כי נגור מארץ
 הים מפשע עמי נגע למו : ויהו 9
 את רשעים קברו ואת עשיר בפתלו
 על לא חסס עשה ולא מרמה בפיו :
 והיה חפץ דכאו החלו אם תשים 1
 אשם נפשו יראה ודע יאריך ימים
 וחפץ יהוה כירו יצלה : מענה 11
 נמשו יראה ישבע ברענו וצדיק
 צדיק עברי לרבים ועונתם הוא
 יסבל : לכן אהלק לו רבים ואח 12
 צנומים יחלק שלל תחת אשר הערה
 למות נמשו ואת פשעים נמנה והוא
 חטא רבים נשא ולפשעים ימלע :

נד 54

רני עקרה לא ולדה פתחי רנה א
 וצהלי לא חלה כי רבים בני שונמה
 מכני בעולה אמר יהוה : החבוי 2
 סקס אתוך וודיעות משכנותוך ושו
 החשבי האיובי פיתריך ויתחודך 4
 חוקי : כי ימנו ושמואל הפריז 3
 ורעד נויס וירש וערים נשמות
 יושבו : אל תרוא כי לא תבושי 4
 ואל תבלמו כי לא תתפירי כי בשש
 עלומך תשכחי והרפת אלמנתוך
 לא תוטרע עוד : כי בעליך עשיר ה
 יהוה

17 החשברי החשברי קימו וירושלם
 אשר שתי מיר יהוה את כוס חמרו
 את קבעה כוס התעלה שתי
 מצוה : אין מנהל לה מכל כנים 18
 ולדה ואין מחזיק בידה מכל בניס
 ולדה : שחם הנה קראתך מי 19
 יגור לך השר והשכר והיינב והחרב
 כ מי אנהבך : בניך עלפו שכבו
 בראש כל חוצות כחוא מכבר
 המלאים חסת יהוה נקרת אלתוך :
 21 לכן שמעו נא זאת עניה ושכרת ולא
 22 מין : כה אמר ארטיך יהוה
 ואלתוך יריב עמו הנה לקחתי מידך
 את כוס הזרעלר ארת קבעת כוס
 חמתי לא חוספי לשחתה עוד :
 23 ושמתה כיר מונך אשר אמרו
 לנפשך שחי ונעברה וחשמי כארץ
 נך וכחוצ לעברים :

נד 52

א עורי עורי לבשי עך ציון לפשי
 בני תפארתך וירושלם עוד הקיש
 כי לא וסוף יבא כך עוד ערר
 2 וסמא : החשברי מעפר קוסי שבי
 ירושלם התפתחו מוסרי צוארך
 3 שביה בת ציון : כי כה אמר יהוה
 חנט נמרתם ולא בבקת תגאלו :
 4 כי כה אמר ארני יהוה מצרים
 ירה עמי בראשנה לגורשם ואשור
 ה באפס עשקי : ועתה מה לי פרי
 גאם יהוה כי לקח עמי חנט משלו
 יהולילו גאם יהוה וחמיר כל היום
 6 שמי כנאץ : לכן ודע עמי שמי
 לכן ביום ההוא כי אני הוא המרבר
 7 הנני : מה נאו על ההרים רגלי
 מכשר משמיע שלום מכשר טוב
 משמיע ישועה אמר לציון מלך
 8 אלתך : קול צמד נשאו קול
 יהו ורגנו כי עין בעין יראו כשבש
 9 יהוה ציון : מצחו רגנו יהוה
 חרבות וירושלם כי נחם יהוה עמו
 1 ו גאל וירושלם : חשף יהוה את
 זרוע קישו לעיני כל הנוים ורוא
 כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
 11 סורו סורו צאו משם כמא אר
 הגעו צאו מטרור הכרו נשאו כלי
 12 יהוה : כי לא בתמון תגאו
 וכמנסה לא תלכו כי הלך לפניכם
 יהוה ומאמסכם אלהי ישראל :
 13 הנה ישכיל עברי ויום ונשא וגבר
 14 מאר : כאשר שמעו עלוך רבים

יהוה כי כלם כערו חלבישו ותקשרים
 19 ככלה : כי הרחיקו ושמתו
 וארץ הרחוק כי עתה תצוי מיושב
 20 ורחוקו מבלעיק : ערך ואמרו
 באוניך בנו שבלד צר לי המקום
 21 נשה לו ואשבה : ואמרת בלבכך
 מי ילד לי את אלה ואני שכולתי
 וגלסורה נלה וסורה ואלה מי גדל
 הן אני נשאתי לבדי אללה אפרה
 22 חם : כה אמר אדני יהוה הנה
 אשא אל גוים וידואל עמוס ארבים
 נסי והביאו בניך בהוצן ובנהוד ער
 23 כחף תנשאנה : והיו מלכים
 אמניך ושחיתיהם מיניקוהוד אפס
 ארץ ישחתו לך ועפר רגליך ילחטו
 וידעת כי אני יהוה אשף לא יבשי
 24 קוי : הוקח סגבור מלקוח ואם
 כה שבי צדוק ימלט : כי כה אמר
 יהוה גם שבי נבוך וקח ומלקוח
 ערוץ ימלט ואת וירבך אנכי ארבי
 26 את מוניך את בשרי אושוע : והאכלתי
 ושכרוך וודיע כל בשר כי אני יהוה
 מושיעך וגאלך אביר ועקב :

סו

א כה אמר יהוה אי הוה ספר כריתות
 אמנם אשר שלחתו או מי מנוש
 אשר מכרתו אחת לו הן בעונתיכם
 נמרתם ובפשעוכם שלחה אנכם :
 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין
 עונה הקצור קצרה ידי ספרות ואם
 אין בי כח להציל הן בגעתי אחרים
 ים אשים נחיות סובר תבאש רגתם
 3 מאין מים ותמת בצמא : אלכיש
 שמים קדרות ושק אשים כסותם :
 4 אדני יהוה נתן לי לשון למורים
 לדעת יעות את ינק דבר ועוד בבקר
 כבקר יעור לי און לשמע כלמורים :
 5 אדני יהוה פחה לי און ואנכי לא
 6 סרתי אהור לא נפוטתי : גוי
 נחתו למכים ורחוי למרמים פני
 7 לא הסרתני מכלמות ויק : ואדני
 יהוה יעור לי על כן לא נבלטתי על
 כן שמתי פני כחלמיש וארעני לא
 8 אבוש : קרוב מדקדקי מי ירוב אתי
 נעמרה יחד מי בעל משפטיו גש
 9 אדני : הן אדני יהוה ועור לי מי
 הוא ורשעני הן כלם כבני יבלו
 י עש יאכלם : מי בנס ירא יהוה
 שמע בקול עבדו אשר הלך השכים
 התעוררי

51 נא

שמעו אלו דרפי צדק סכלשי א
 יהוה הביטו אל צור הצבתם וארץ
 סרכת בור נקחתם : הבישו ארץ
 2 אברהם אביכם ואל שרה החוללתם
 כי אהר הראחיו ואברהם וארבתו :
 3 כי גם יהוה ציון גם כל הרבותיה
 וישם סדברה קרן וערבתה כנן
 יהוה ששון ושפחה ימא כה חודה
 וקול וסרה : הקשיבו אלו עמי
 4 ולאמי אלי האזינו כי תורה סאתי
 הצא ומשפטו לאור עמים ארצתי :
 קרוב צדקי יצא ישעי ורועי עמים ה
 ישפטו אלו איים יקו ואל רועי
 6 ויהלון : שאו לשמים עיניכם
 והביטו אל הארץ סהרת מי שמים
 כעשן נמלחו והארץ כנגד הבלה
 וישכרה כמו כן וסרותו וישועתי
 כעולם תהיה וצדקתי לא תחר :
 7 שמעו אלו וודיע צדק גם הורתי
 כלבים אל תראו חרפת אנוש
 8 ומטרפתם אל תחתו : כי כבוד
 יאכלם עש וכצמר ואכלם סם
 וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לומר
 9 דורים : עורי עורי לכשי עז ורוע
 יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים
 הלוא את היא המחצרת רהב
 10 מחוללת תנין : הלוא את היא
 המחרת יסמי תהום רבה השמרה
 מעקקי ים דרך לעבר גאולים :
 11 וסרתי יהוה ישובון ובאזינו ברנה
 ושמתח עולם ער ראשם ששון
 12 ושמה ישונן נסו וגו ואתה :
 אנכי אנכי הוא סתמכם מי את
 ותורא מאנוש ימות ומבן אדם חציה
 13 נתן : ותשבת יהוה עשך נשר
 שמים ויסר ארץ ותפחד סמור כר
 14 דיוס מפני חמת המצק כאשר כונן
 להשחית ואיה חמת המצק : סהר
 צעה להפחת ולא ימות לשחת ולא
 15 יחסר לחמו : ואנכי יהוה אלהיך
 רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
 16 שמו : ואשם דברי בפיך ובצד
 יוד כסיתך לנטע שמים ויסר
 ארץ ולאסר לציון עמי אחר :
 התעוררי

ואין ננה לו יכמה בשם יהוה וישען
 כאלהיו : הן כלכם ירחו אש
 מאורי זיקות לבו באור אשכם
 ובזיקת בערתם סודי החירה זאת
 לכם למעצבה תשכבון :

11. Schult. ad Mon. Val. ar. p. 68. Orig. l. p. 81.

II.

21. Mich. O. B. 14. ant. 155.

4-6. Mich. O. B. 14. ant. 156. ff.

24. Schult. ad ef. s. 224 ff.

Mich. O. B. 22, 36. II.
5. Mich. O. B. 14. ant. 155.

6. Mich. O. B. 14. ant. 155.

14. Schuld. orig. p. 43. Lich. B. H. VIII. 6, 1081.

16. Mich. O. B. 14. ant. 155.

כמענותו לא יכרת ולא ישמר שמו
 מלפני: צאו מכבל ברחו מכשרים
 בקול רגל הגידו השמיעו וארץ
 הוציאוהו עד קצה הארץ אמרו נאל
 יהור עבדו יעקב: ולא צמאו
 בחריבות הולכים מים מצור הויל
 לקו ויבקע צור ויזבו מים: אין
 שלום אמר יהוה לרשעים:

מט 49

א שמעו איום אלי והקשיבו לאמרים
 מרחוק יהור מבטן קראני שמעו
 אמי הזכיר שמי: וישם פי כחרב
 היה כצל ידו החביאני וישמני
 לחץ ברור באשפתו הסזירני:
 ויאמר לו עבדי איה ישראל אשר
 כך ארפאר: ואני אפחד לריק
 ינעתי לחתו והכל כחי כליתי אכן
 שפפטי את יהוה ופעלתי אחי:
 ועתה אמר יהור יצרי מבטן לעבד ה
 לו לשוב ויעקב אליו וישאר לא
 יאסף ואכבר בעיני יהור ואלה
 היה עני: ויאמר נקל מהיוחד ל
 עבד להקים את שכבתי יעקב ויצרי
 ישראל להשיב ויהחך לאור נים
 לחיות ישועתי עד קצה הארץ: בה
 אמר יהוה נאל ישראל קדושו לבזה
 נפש למחזק גוי לעבד משלום
 מלכים יראו וקמו שרים וישתחו
 למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל
 ויבחרך: בה אמר יהוה בעת רצון
 עניתיך וכוים ישועה עורתיך ואצרך
 ואתך לכרות עם להקים ארץ
 להגדיל נחלות שמורת: לאמר
 לאסירים צאו לאשר בחשך הגלו על
 דרכים ירעו ובכל שמים טרעוים:
 לא והעבו ולא יצמאו ולא יכפ שרב
 ושמש כי מרחמם ינהם ועל פבו
 מים ויגדלם: ושמתי כל הרי להר
 ומסלתי ירמון: הגה אלה מרחוק
 יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה
 מארץ סינים: רגו שמים וגילי
 ארץ ופצתו הרים רנה כי נהם יהוה
 עשו ועניו ירחם: ותאמר ציון
 עיבתי יהוה וארני שכחתי: התשכח
 אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה
 תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן
 על כפים הקחוך חוסחוך נגרי חסור:
 מהרו בניך מהרסוך ומחריבך ממך
 יצאו: שאי סביב עיניך וראי
 כלם נקבצו באו לך מי אני נאם
 יהוה

ווישעך חברו שמים החיים
 ככוכבים מרועים לחרשים מאשר
 14 ובאו עליך: הגה הו כקש איש
 שרפם לא יצילו את נפשם מיד
 להבה אין נחלה לחסם אור לשברת
 טו נגרו: כן הו לך אשר ינעת
 סהרין מעוריק איש לעברו תען
 אין מושיעך:

מח 48

א שמעו זאת בית יעקב הנקראים
 בשם ישראל ומני יהור יצאו
 הנשבעים בשם יהוה ובאלהו ישראל
 וזכירו לא באסת ולא בקדמה:
 2 כי מניר חרש נקראו ועל אלהו
 ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו:
 3 הראשונות מאן הטרחי ומפי יצאו
 ואשבעים פהאם קשתי וחבאנה:
 4 דרתי כי קשה ארתי ונדיר בורתי
 5 ערפך ומפתך נחושתי: ואנך לך
 מאו בשרים חבוא השמעתך פן
 תאמר עצבי עינם ופסליו ונספי צום:
 6 שמעת הוה כלח וארם הלוה הגידו
 השמעתך הירשור מנעה ונצורת
 7 ולא ידעום: ענה נבראו ולא
 סאו ולפני וסולא שמעתם פן תאמר
 8 הגה ידעתי: גם לא שמעת גם
 לא ידעת גם מאו לא פתחה אנך כי
 דרתי ענך הכנור ופשע מבטן קרא
 9 לך: למען שמי אארץ אפי והתלתי
 10 אהטם לך לבלתי חביתך: הגה
 צרפתיך ולא בנפסך בחרחיק ככור
 11 עני: למעני למעני אקשה כי אור
 12 תל ובכורו לארר לא אתך: שמע
 אלי יעקב וישאל מקראו אני הוא
 13 אני ראשון אף אני אחרון: אף
 ויו יסרה ארץ יומיני מפתח שמים
 קרא אני אליהם יעמדו יחדו:
 14 הקצו כלכם ושמעו פי בהם הגיד
 את אלה יהוה אהבו ועשרת חפצו
 15 מן כבל ורען כשרים: אני אני
 דברתי אף קראתיו חבאתו והצלתי
 16 דרכו: קרבו אלי שמעו זאת לא
 סראש כסתר דברתי מעת היותה
 שם אני וערה ארני יהור שליחי
 17 ורוחו: בה אמר יהור נאלך
 קדוש ישראל אני יהור אלהיך
 מלמדך להועיל סרדיך ברור
 18 הלך: לוא הקשבת למצותי ויהי
 כנהר שלוםך וצדקתך כגלי הים:
 19 ויהי בחתך ירען וצאצאי מעך

ואדם עליה בראתי אני רדו נמי
 13 שמים וכל צבאם צויתי : אנכי
 העריתו בדרך וכל דרכיו אישור
 הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא
 במדבר ולא בשדה אמר יהור
 14 צבאור : מה אמר יהור וגע
 כצרים וסחר ביש וסבאים אנשי
 טרה עליך יעברו ולך יהיו אחריך
 ולבו בוקים יעברו ואלוך ישנהו
 אלוך יתמללו או בד אל ואין עוד
 15 אקם אלהים : אכן איהו אל מסתתר
 16 אלתו ישראל מושיע : ביש וגם
 נכלמו כלם יהוה הליכו בכלפרי
 17 הרשי צירים : ישראל נשע
 ביהור השועת עולמים לא תבשו
 18 ולא תכלמו עד עולמי עד : כי
 כה אמר יהוה ברא השמים הוא
 האלהים יצר הארץ ועשה הוא
 כוננה לא חתו בראה לשבת יצור
 19 אני יהוה ואין עוד : לא כסתר
 דברתי בטקס ארץ השך לא אפתחי
 לזרע ועקב חתו בקשני אני יהור
 כ דבר צדק סגרי מישרים : תקצו
 ובאו התנשו יהוה פליטי הנוים
 לא ירעו הנשאים ארץ עץ פסלים
 וסחמללים אל אל לא וישע :
 21 הגירו והגישו אף וינעו יהורו מי
 השמיע ואח סקרב סמא הגידה הלוה
 אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי
 22 אל צדיק ומושיע אין זולתי : מני
 אלו והושעו כר אמסי ארץ בי אני
 23 אל ואין עוד : כי נשבעתי יצא
 סמי צדקה דבר ולא ישוב כי לי
 הכרע כל בך חשבנע כל לשון :
 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עיו
 כה יבוא ויבשו כל הנחרים בו : ביהור
 יצדקו והתחללו כל זרע ישראל :

46 כו

א ברע כל קרם נבו תיו ענביותם
 לחיה ולבהמה נשאתים עמוסורו
 2 קסא קלסור : קיסו כרעו יהור
 לא יכלו מלט משיא וגמשים נשבי
 3 הלכר : שמעו אלו ביר יעקב
 וכל שאריות בית ישראל העמסים
 4 סני כסן הנשאים מני רחם : וער
 זקנה אני הוא וער שיבה אני אסבל
 אני עשיתי ואני אשא ואני אכבר
 ה ואמלט : למי תרמוני ותשו
 6 ותמשרני וגרעה : הולים זכו

מנים וכסף בקרה ישקלו ישברו
 צורף ויעשורו ויסדו אף ישחרו :
 7 ישארו על סף יסבלהו וינהחו
 ותחיו ויעסר מסקומו לא ימוש אף
 יצעק אליו ולא יקנה כצרתו לא
 8 וישענו : זכרו זאת והחאישו
 השיבו מושעים ער לב : זכרו פ
 האשנה סעולם כי אנכי ארל ואין
 עוד אלהים ואפס כמוני : סגרי י
 מראשית אחרורו ומקום אשר לא
 נעשו אמר עמתי תקום וכל סמי
 11 אקשה : קרא סמורי ער סארק
 סרחק איש עמתי אף דברתי אף
 אכאנה יצרתי אף אענשה : שמעו י2
 אלו אבריו לב תרחוקים סצדקתי
 קרבתו צדקתי לא תרחקו וישועתי י3
 לא האתר ונתתי בציון תשועתי
 לישראל המארחי :

47 כו

רדו ושבי על עפר בחולה ברז א
 ככל שבי לרצין אין כסא בה כשרים
 כי לא תוסיפי ויטאו לך רכר
 2 וענתי : קחי רחם ושתני קמח
 גלי צמחך חשמי שבל גלי שוק עברי
 נהרות : הגל ערוחך גם תירארי
 3 תרפחך נקם אקח ולא אפגע ארם :
 נאלטו יהור צבאורט שמו קרש
 4 ישראל : שבו דונם ובאו בחשך
 בח כשרים כי לא תוסיפי יקראו לך
 5 נברת סמליות : קצפתו על עמי
 6 חללתי נהלתי ואתנס ביוך לא שמת
 להם רחמים על זקן הכנרת עלך
 7 סאר : ותאסרו לעולם אהיר
 נברת ער לא שמת אלה על לב לא
 8 זכרת אהריותה : וענה שמעו
 ואח עריתו חישבת לבטח האמרת
 בלבכר אני ואפסי עוד לא אשב
 9 אלתנה ולא ארע שכול : וחבאנה
 לך שחי אלה רגע כיום אחי שכול
 10 ואלמן כחמס כאו עליך ברב כשפוך
 בעצמת הבריו מאד : והלטהו
 11 רדעתי היא שובנחך והאסרי בלבך
 אני ואפסי עוד : זמא עלך רעה
 לא תרעו שחרה ותפל עליך הור
 12 לא תוכלי כפרה ותכא עליך סחאם
 שאה לא תרעו : עמרי נא בחברוך
 וברב כשפוך כאשר יערך מנעורוך
 אלו תוכלי הועיל אולו הערועו :
 13 גלאות ברב עצתך יעמרו נא
 ויושיע

14. Nov. Theat. Dif. v. T. p. 899/11.

11. Mich. O. B. 14. an. 148.

XLVII.

Grave. ult. Cap. Job. II. p. 167 ff. Edh. Bill. II. 4, 735.

2. Sch. Op. omi. p. 283.

21. Biblioth. Ang. 4:125.

24. Mich. O. B. 14. an. 147.

XLVI.

Schul. ang. Fl. p. 49.

11. Scheid. Sled. p. 103. f. Mich. O. B. 1, 129.

6. Mich. O. B. 14. an. 147.

2-4. Misch. O. B. 14. Anh. 142. pp.

5. Bedman. Misc. 3: 101.

8. Misch. O. B. 14. Anh. 144.

27. ד. ב. Bibl. II. C. 1044.

15. תארונו בשרד. Syll. Bif. II. ג. פ.

XLV.

2. Misch. O. B. 22, 32.

15. Misch. O. B. 14. Anh. 145.

4. Gataker. Akherac. p. 656. 10.

5. Misch. O. B. 11, 22.

7. Abi. fact. p. 42.

8. Misch. O. B. 14. Anh. 146.

11. Misch. O. B. 14. Anh. 147.

44 מ

אמר לב הוחל הטוה ולא יציל את
 נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני :
 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדו
 אהה יצרתוך עבד לי אהה ישראל
 לא הנשני : מהחיו כעב פשעוך
 22 וכענן סמאתוך שוכר אלו כי
 נאלחתיך : רנו שמום כי עשה יהוה
 23 הריעו חתנות ארץ פנחו הרים
 רנה יער וכל עץ כו כי גאל יהוה
 24 יעקב ובישראל יחפאר : כה
 אמר יהוה נאלך ויצרך מבטן אנכי
 יהוה עשה כל נטה שמום לבדו רקע
 הארץ מואתי : כפר אתות ברוסכה
 וקמטים יהולל משיב חכמים אהור
 ודעתם יסכל : מקים דבר עבדו
 26 ונצט' כולאניו ישלים האמר
 לירושלם חושב ולערי יהודה
 27 רבניה וחרכותיה אקוםס : האמר
 לצולה חרבי ונרחיק אוכיש :
 28 האמר לכורש רעו וכל חפני ישראל
 ולאמר לירושלם חבנה והיכל
 חוסד :

א ועשה שמע יעקב עבדו וישראל
 2 בחרתי בו : כה אמר יהוה עשך
 ויצרך מבטן יעורך אל חוריא עבדו
 3 יעקב וישראל בחרתי בו : כי אצק
 מים על צמא ונגולים על יבשה אצק
 רוחי על רועך וברכתי על צאצאיך :
 4 וצמחו כבין חציר כערבים ער
 ה יבלי מים : זה יאמר ליהוה אני
 יוה יקרא בשם יקבונה וכתב ידו
 6 ליהוה ובשם ישראל וכנה : כה
 אמר יהוה סלך ישראל ונאלו יהוה
 צבאות אני ראשון ואני אחרון
 7 וסבלערי אין אלהים : ומי
 כמוני יקרא ויגדר ויערבה לו
 משומי עם עולם ואחורתי ואשר
 8 חבאנה יגדו למו : אל חפדו
 ואל הרתו הלא מאו השמעתוך
 ורדתי ואהם ערי היש אלה
 9 סבלערי ואין צור כל ידעתי : יצרי
 פסל כולם מהו וחמודיהם כל ועיילו
 ועדיהם מהם כל יראו וכל ידעו
 י למען ובשו : מי יצר אל ופסל
 11 נסר לבלתי יעורר : מן כל
 חבריו ובשן ורשישים המה מאדם
 ותקבצו כלם יעטרו יפחדו ובשו
 12 וחד : חיש ברול מעצד ופעל בפהם
 ובמקבורת יצרתו ויפגלוו ברוע
 כהו גם רעב ואין כה לא שמה מים
 13 ויעק : חיש עמים נטה קו ובהארתו
 בשרד ונשחו במקצעות ובמחוגה
 והארתו ויעשהו כחבנרת איש
 14 כהמארז אדם לשבח בוח : לכת
 לו ארום ויקח חרודו ואלון ויאמן
 לו בנציער נטע ארץ וגוש זרע
 15 והיה לאדם לבניע ויקח מהם ויהם
 אף ישוק ואפה להם אף יפעל אל
 וישתחו עשתו פסל ונסגר למו :
 16 חציו שרף במו אש ער חציו בשר
 ואכל יצרה עליו וישבע אף יחם
 ויאמר האח חסרו ראותי אור :
 17 וישארתו לאל עשה לפסלו ויסגור לו
 וישחאו ויתפלא אליו ויאמר הצולני
 18 כי אלו אהה : לא ידעו ולא יבנו
 כי מה טראורת עיניהם מהשכר
 19 בתחם : ולא ישיב אל לבו ולא
 דעת ולא חבונה לאמר חציו שרפתי
 במו אש ואף אפיתי על חצולו להם
 אצלה בשר ואכל יהוה לחועקבה
 כ אעשה לבול עץ אסגור : רער

45 מ

כה אמר יהוה למשיחו לכורש א
 אשר החזקתי בימינו לרד לפניו
 2 גוים ומתגו מלכים אפתח לפתח
 לפניו ולהים וישערים לא יסגרו :
 3 אני לפניך אלך והדוריים אושר
 דלתות נחושא אישבר וכריחי ברול
 4 ארע : נתתי לך אוצרות חשר
 5 ובטמני מסתרים למען תדע כי אני
 יהוה הקורא בשם אלהי ישראל :
 6 למען עבדי יעקב וישראל בחירי
 ואקרא לך בשםך אבנך ולא ידעתני :
 7 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אהים
 8 אאורך ולא ידעתני : למען ודעו
 9 ממנה שמש ומסעיברה כי אפס
 בלעדי אני יהוה ואין עוד : ווצר
 10 אור ובורא חשך עשה שלום ובורא
 רע אני יחור עשה כל אלה :
 11 הרעים שטים ממעל ושחקים יזלו
 צדק הפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה
 12 חסמתי יחד אני יהוה בראתו :
 13 הו רב ארת יצרו חיש ארת הרשי
 14 ארמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה
 15 ומעלך אין ודים לו : הוי אמר
 16 לאב מה חוליד ולאשה מה החילוק :
 17 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו
 18 האתיות שאלוני על בנו ועל פעל
 19 יוי חצוני : אנכי עשיתי ארץ
 20 ואדם

אמר לב הוחל הטוה ולא יציל את
 נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני :
 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדו
 אהה יצרתוך עבד לי אהה ישראל
 לא הנשני : מהחיו כעב פשעוך
 22 וכענן סמאתוך שוכר אלו כי
 נאלחתיך : רנו שמום כי עשה יהוה
 23 הריעו חתנות ארץ פנחו הרים
 רנה יער וכל עץ כו כי גאל יהוה
 24 יעקב ובישראל יחפאר : כה
 אמר יהוה נאלך ויצרך מבטן אנכי
 יהוה עשה כל נטה שמום לבדו רקע
 הארץ מואתי : כפר אתות ברוסכה
 וקמטים יהולל משיב חכמים אהור
 ודעתם יסכל : מקים דבר עבדו
 26 ונצט' כולאניו ישלים האמר
 לירושלם חושב ולערי יהודה
 27 רבניה וחרכותיה אקוםס : האמר
 לצולה חרבי ונרחיק אוכיש :
 28 האמר לכורש רעו וכל חפני ישראל
 ולאמר לירושלם חבנה והיכל
 חוסד :

8 מבית בלא ישיבי חשך : אני יהוה
הוא י שמו וכבודי לאהר לא אתו
9 והתלתי לפסילים : הראשונות
תנה באו והחשנות אני מגיד בטיב
10 תצמחנה אשמיע אחכם : שירו
ליהוה שיר חדש תהלחו מקצרה
הארץ יורדי הים ומלאו איים
11 וישכיהם : ישאו מובר וערפו
הצורים תשב קרר ירגו ישבי סלע
12 מראש הרים יצוחו : ושיבו ליהוה
13 כבוד ותהלחו באיום וירי : יהוה
כנבור יצא כאיש מלחמות יעיר
קנאה ירוע אף יצריח עול איביו
14 תגבר : החשיהו מעולם אחריש
אחאמק כולדה אפקע אשם ואשאף
15 יחר : אדריב הרים ונקבות וכד
עשכם אוכוש ושמהי נהרות לאים
16 ואנמים אוכיש : והולכתי עורים
ברוך לא ירעו בנהיברת לא ירעו
17 אדריכס אשם מחשך לפניהם לאור
ושעקשים למישור אלה הרברים
18 עשיהם ולא עזבתם : נסנו אהור
יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים
19 למסכה אחם אלהינו : התרשים
שמצו והעורים הבישו לראות : מי
20 עור כי אם עבדי וחריש כמלאכי
אשלה מי עיר כמשלכ ועור כעבר
21 יהוה : ראית רבורר ולא חשבר
22 ספק אונים ולא ישמע : יהוה חפץ
לפען עזקו גירול תורה וואדור :
23 והוא עם בזוו ושמו הפת בחורים
כלם ובכתי בלאים תבאזו חיו לב
24 ואין מציל משפה ואין אמר השב :
25 מי ככם יאזין ארר יקשיב וישמע
לאהור : מי נתן למשופה יעקב
26 וישאל לבאים הלוא יהוה זו חטאנו
לו ולא אבו ברכיו הלך ולא
27 ששמעו בחורו : וישך עריו חטה
אמו ועוה מלחמה ותלהטו מסכיב
28 ולא ירע ותבער בו ולא ישום על לב :

43 מן

1 ועתה כה אמר יהוה בראך ועקב
ויצדך ישראל אל תירא כי גאלתיך
2 קראתי בשםך לי אחת : כי תעבר
במים ארץ אני ובנהרות לא ישטפוך
3 כי חלך במו אש לא תכה ולהבר
לא תבער בך : כי אני יהוה
4 אלהיך קרוש ישראל מושיעך נחתי
במפר מצרים מוש וסבא החתך
5 במאשר וקרת בעיני נבכתה ואני

האבתיך ואחן אדם תחתיך ולאמים
7 תחת נפשך : אל תירא כי אתך
אני מסורח אביא ורעך ומעורב
8 אקבך : אמר לצפון הני ולחוסן
אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובגור
9 סקצה הארץ : כל הנקרא בשמי
10 ולכבודי בראחו יצתו אף
11 עשיתו : הוציא עם עור ועינים
יש ותרשים ואזנים למו : כר
12 היום נקבצו יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד אתו וראשנת ושמיענו
13 עיהם ויצדקו וישמענו ויאסרו
אמת : אחם עדי נאם יהוה ועבדי
14 אשר בחרתי למען תרעו ותאספו
לו ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר
15 אל ואתרי לא יהיה : אני אנכי
16 יהוה ואין מבלעדי מושיע : אנכי
17 תהתי והושעתי והישמתי ואין
בכם זו אחם עדי נאם יהוה ואני
18 אל : גם כיום אני הוא ואין מורי
19 מצול אפקל ומי ישכרה : כר
20 אמר יהוה נאלכס קרוש ושרא
למענכם שלחתי בכרר והאירתי
21 ברחים כלם וכשרים באניות ריחם :
אני יהוה קרושכם כורא ישראל
22 סלכסם : כה אמר יהוה הנותן
23 בים דרך ובמים עוים נחוצר :
24 המוציא רכב וסוס חיל ועוה יחדו
ישכבו כל יקומו ורעכו כמשתה כבו :
25 אל חוכרו ראשנת וקרימיות אר
26 תתכנו : הנתן עשה חרשה עתה
27 תצמח הלוא תרעור אף אשם
במורר הרך בישיסן נהרות :
28 תכבדני חיה חשה תנים ובגורת
ענה כי נתתי כמברר מים נהרות
29 כישמן להשקות עמי בחורי : עם
30 זו יצתו לו תהלתו יספור : ולא
אחי קראתי ועקב כי יגעת בוישרא
31 לא תביאת לי שח עלתיך ובחתיך לא
כדחתי לא תעברתיך במטה ולא
32 בנקס קנה והלב ובחתיך לא הקויתני
התעורר בלבונה : לא קנית לי
33 אף העברתיני במטאותיך הונעתני
בעונתיך : אנכי אנכי הוא סדה כה
34 פשעוך למעני וחטאתיך לא אמר :
35 הוכיני נשפורה וחד ספר אחרי
36 למען תצדק : אבך הראשון חטא
37 ומליצוך פשעו כי : ואהלל שר
38 קרש ואתנה לחם ועקב וישרא
לגושים :

14. אפסרה כוילדה Sh. Op. Min. p. 283. Mich. O. B. 31. 10. Mich. O. B. 14. and. 141.

15. Mich. Spr. Geogr. p. 131-140. coll. O. B. 10.
and. p. 137.

14. Heaven's idem. .1. 2, 853.

19. Syll. Dif. II. 1179.

20-24. Mich. O. B. 14. and. 138.

22. Mich. O. B. 22, 31.

24. Mich. O. B. 14. and. 142.

XLI.

1, 2. Mich. O. B. 14. ant. 129. 41.

24, 25. Mich. O. B. 14. ant. 131. 41.

2. Sen. Op. min. p. 280. Gataker. aduers. p. 654 p.

26. p. 75 75221 Sen. Op. min. p. 280.

28. Mich. O. B. 14. ant. 134.

6, 7. collocat post cap. 40. com. 20. Kennis. Dig.

gen. p. 44.

1-4. Hamelt. Bylvad. 1. 321. ^{XII} Nov. Tit. Dig. V. P. 890 41.

7. mont. Geld. des Montel. VII. nos. p. 56 1/2.

3. Pott. Rom. 9, 276.

4. Mich. O. B. 14. ant. 136.

Mich. 6. Da utro Habr. §. 2-3. - mont. geld. des M. 14. nos. p. 11 1/2.

שליש בארץ גוים וגם נשף בהם
 כה ויבשו וסערה כקש השאם : ואלי
 מי תרמינו ואשה ואמר קדוש :
 26 שאו מרום עינותיכם וראו מי ברא
 אלה המוציא כספכם צבאם ללכת
 בשם יקרא מרב אונים ואמין בה
 27 אוש לא נעיר : למה חאמר ועקה
 ותברר ישיאל נסחיה ורבי מיתה
 28 ומאלהי משפטו יעבר : הלא
 ייעת אם לא שפטת אלהי עולם
 יהוה בודא קצות הארץ לא ייעת
 29 ולא ייען אין חקר לתבניתו : נחו
 ליעף כח ולואין אוניס עצמה ירבה :
 ל ויעמך נקדים וינעו ובהודים כשור
 31 ויבשלו : וקוי יהוה יחליפו כח
 ויעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייענו
 ולכו ולא יענפו :

מא 41

א החרישו אלו איים ולאמים
 יחליפו כח וישאו או יוכרו יהוה
 2 לקשפט נקרכה : מי העיר ממות
 צדק וקראו להגלו יחו לפניו גוים
 ומלכים ורדיתן כנפח חרבו קש
 3 נחף קשתו : ירדפט יעבור שלום
 4 ארח ברגליו לא יבוא : מי פער
 ונעשה קרא הדורות מראש אני יהוה
 ראשון ואת אחרים אני הוציא :
 ה ראו איים וייראו קצות הארץ
 6 וירדו קרכו ויאתוין : איש ארץ
 רעהו יעירו ולאחיו יאמר חזק :
 7 ויחזק ויחיש ארץ צדק מתחילת פטוש
 את הולם פנים אמר לדבק טוב הוא
 ויחוקרו במספרים לא יסוט :
 8 ואתה ישראל עברי יעקב אשר
 9 כחרחין ורע אברהם ארבי : אשר
 החזקתוך בקצות הארץ ומאציליה
 קראתוך ואמר לך עברי אתה
 י כחרחין ולא מאצין : אל תירא
 כי עמך אני ארל תשתען כי אני
 אלהיך אמנתיך אף עזרתוך אף
 11 תמכתוך בימין צדקי : הן יבשו
 ויכלמו כל הנהרים כד יהיו כאון
 12 ויאברו אנשי ריבך : הבקשם
 ולא תמנעם אנשי עמך ויחזכאין
 13 וכאפט אנשי סלחמחך : כי אני
 יהוה אלהיך סחזיק וימין האמר
 14 לך אל תירא אני עזרתך : ארל
 תדרא חולעת יעקב מתי ישראל אני
 עזרתך נאם יהוה וגאלך קדוש
 א וישראל : הגר שמתוך לפורג

חרוץ חרש בעל פמיפות תרוש הרים
 והתקן ובעקת כמץ השיים : תורם 16
 ורזה השאם וסערה חפין אחם
 ויבה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
 חתהלך : הענינים והאביונים 17
 מבקשים סוב ואין לשונם בצמא
 נשתה אני יהוה אקנס אקוי ישראל
 לא אעזבם : אפתח על שמיים 18
 נהרות ובתוך בקקות מנינת אשם
 מדבר לאנם סים וארין ציה למוצאי
 סים : אתן כמדבר ארו ששר 19
 והרם ועין שמן אשם בקיבה כרוש
 חדרר וחאשור יהוה : למען וראו 20
 וירעו וישימו וישכילו חזרו כי יד
 יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל
 כראו : קרכו ריבכם ואמר יהוה 21
 הנישו עצמותיכם ואמר מלך יעקב :
 יגישו ויגורו לנו את אשר חקר יגור 22
 הראשנות מה תנה הגדו ונשימה
 לכנו ונתעור אחריהן או הכאות
 השמיענו : הגדו אחריהם לאחור 23
 ונדעה כי אלהים אחם אף תישיבו
 וחרענו ונשתענה ונרא וחזו : הן 24
 אחם מאין ועלעלם מאפת חונניה
 יבחר בכס : הערותו מצפון ואת 25
 סמרה שמש יקרא בשבו ויכא סגנים
 כמו חמר וכמו יוצר רכס טיש :
 26 מי הגיר מראש ונדעה ומלפנים
 ותאמר צדוק אף אין סניד אף אין
 משמיען אף אין שמע אמריכם :
 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם 27
 מבשר אתן : וארא ואין איש ומאלה 28
 ואין ועין ואשאלם וישיבו דבר :
 הן כלם און אפט מעשיהם רוח וחתו 29
 נסכיהם :

מב 42

הן עבדי אתמך בו בחזרי רצחה א
 נפשו נתתי ווחי עליו משפט לנוים
 יוציא : לא יצעק ולא ישא ולא 2
 ישבע בחזין קולו : קנה רצון 3
 לא ישבור ופשתה כחה לא יכבנה
 לאסח ווציא משפט : לא יתהר 4
 ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט
 ולהורוה איים ויחלו : כה אמר ה 5
 האל יהוה כורא השמים ונושיהם
 רקע הארץ וצאצאיה נהן נשמה לקם
 עליה ורזה להלכים בה : אני יהוה 6
 קראתוך כצדק ואחזק בידך ואצרך
 ואתנך לכרית עם לאוריגים : למקח 7
 עינים עורוח להוציא ססטרי אמר
 סבית

בארץ החיים לא אביש אדם עור עם
 12 וישבו הדל : דורי נסע ונגלה
 מני כאהרן רעו קפדתי בארץ חוי
 סרלה יבצעני ימים עד לילה
 13 השליטני : שוחזי קד בקר כארץ
 כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
 14 השליטני : כסתי ענור כן אצפצף
 אהנה כיונה דלו עיני למרום יהיה
 15 עשקה לוי ערבני : מה ארבר ואמר
 לוי מהו עשה ארדה כל שנותי ער
 16 סר נמשי : ארני עליהם ותיו
 ולכל בהן חוי רחמי ותחלמיני
 17 והחיני : הנה לשלום סר לוי סר
 וארה חשקה נמשי משחרת בלויכי
 18 השלכת אחרי גוף כל המאי : כי
 לא שאור תודך סות ויהלך לא
 19 ישבו יורדי בור אל אמתך : חוי
 חוי הוא יודך כמני היום אב לכניס
 כ ודוע אל אמתך : יהיה להושיעני
 ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית
 20 יהוה : ויאמר ישעיהו ישאו
 דבלת האנים ויסרחו ער השחין
 21 יחי : ויאמר חזקיהו מה אור
 כי אעלה בית יהוה :

לט 39

א כעת החוי שלח מראד בלארן
 בן בלארן מלך בכל ספרים ובגדה
 אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחוק :
 ב וישמח עליהם חזקיהו ויראם ארץ
 בית נכחה את הכסף ואת הזהב ואת
 הכשמים ואת השמן המשוב ואת כר
 בית כליו וארץ כר אשר נמצא
 באוצרותיו לא היה דבר אשר לא
 הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו
 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
 חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
 האנשים האלה וטאון וטאו אלך
 ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו
 4 אלו מכבר : ויאמר מה ראו
 בביתך ויאמר חזקיהו ארץ כל אשר
 בביתך ראו לא היה דבר אשר לא
 הראיתים באוצרותי : ויאמר
 ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר והיה
 6 צבאות : הנה ימים באים ונשא
 כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך
 עד היום הזה בברך לא יותר דבר
 7 אמר יהוה : ומכניך אשר יצאו
 סמך אשר תוליד יקחו והיו סריסים
 8 בהיכל מלך בבל : ויאמר חזקיהו
 אדל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר
 N 7

דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת
 בימי :

מ 40

נחמו נחמו עמי ויאמר אלהיכם : א
 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה
 כי מלאה צבאה כי גרצה עונדה כי
 לקחרה סוד יהוה כפלים ככר
 3 חטאיה : קול קורא במדבר פגו
 דרך יהוה ישורו כעברת מסלה
 4 לאלהינו : כל גוא ינשא וכל הר
 ובעתה ישפלו יהיה העקב למישור
 5 והרכסים לבקעה : ונגלה כבוד ה
 יהוה וראו כל בשר יחדו כי מי יהוה
 6 דבר : קול אמר קרא ואמר מה
 אקרא כל הבשר חציר וכל הסרו
 7 כצין השדה : יבש חציר נבל
 ציץ כי רוח יהוה נשבה בן אבן
 8 חציר העם : יבש חציר נבל ציץ
 9 ודבר אלהינו יקום לעולם : על
 הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימו
 10 ככת קולך מכשח ירושלים הרימו
 אל תראי אמרו לעריות יהוה הגר
 11 אלהיכם : הנה ארני יהוה בחוק
 יבוא ורעיו משלה לו הנה שפתי
 12 אחרו ופעלתו לפני : טרעה עררו
 13 ורעה ברעיו יקבץ טלאים ובחיקו
 14 ישא עלות יגהל : מי סוד בשעלו
 15 מים ושמים בורת חכן וכל בשליש
 עמר הארץ ושקל בפלס היום
 16 ובעתה במאזנים : מי תכן ארץ
 רוח יהוה ואיש עצתו ורעיו :
 17 אח מי נועץ ויבינהו וילמדוהו בארץ
 משפט וילמדוהו דעת ודרך תבונות
 18 ורעיו : הן גוים כסר מרלו
 19 וכשחק סאונים נושבו הן אים טרק
 20 שול : ולבנתו און דו בער וחיתו
 21 און דו עולר : כל העוים כאין
 22 נגרו מאפס וזהו נחשבו לו : ואל
 23 מי תרמוין ומה דמות העריו לו :
 24 הפסל נטן הרשוצרף בזהב ורקענו
 וחקוהו כסף צורף : המסכן
 25 חוסרה עץ לא ירקב ובחר חרש
 הכס יבקש לו להכין פסל לא יטוש :
 26 הלוא תרעו הלוא תשמעו הלוא הגו
 מראש לכם הלוא הבינותם מוסות
 27 הארץ : הוישב ערף חוג הארץ
 וישבית כחגבים הנוטה כרק שמים
 28 ויסתחם כאהל לשבר : הגוהן
 29 רהיט לאון שגמשי ארץ בתהו עשה :
 30 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל
 שרש

12. קצתהי Syll. Dig. II. 871.
משנתו משנתה ad Prov. p. 182.

13-16. Mid. C. B. 1A. and. 125.
13. Mont. genl. des mens. VII. non p. 42. 4p.
14. Leh. ad Pr. p. 222.

16. quint. genl. des mens. l. l. p. 44.

21, 22. Pict. Jul. in 40. T. I. p. 170.

10. Mid. C. B. 1A. and. 127.

15. Druck ad Prov. p. 224.

16. Adman. Hist. 2: 195.

20. Mid. C. B. 1A. and. 128. - vid. quogue
ad cap. 41. com. 6, 7.

22. הארץ על דוג הארץ Nov. Hist. Bue. 6: 29
p. 114

XI. deq. Beckhant de hight
Prop. p. 199 77.

3-5. Hamelv. Ryb. Var. 1. 319. Hingulgen. 1804
2, 510.

13. Mich. O. B. 22, 28.

Ana et in magna eccles. jura episcopus
vient. Patriollik de Bogdan p. 784.

36. Pich. Bill. VI. 4, 7ⁿ. Mich. Inisb. 1, 18ⁿ 4.

XXXVII.

9, 10. Sif. Theol. II. 4.

10ⁿ Mich. O. B. 14. 28. 123. 4.

בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם
 11 ביד מלך אשור : זכה אהה שמעתי
 אשר עשו מלכו אשור לכל הארצות
 12 להחריסם ואתה הנצלה : ההצילו
 אותם אלהי הנגים אשר השחתו
 אבותי את נזון ואת חזן ורצף ובני
 13 עין אישר בתלשך : איה מלך חסתי
 ומלך ארפר ומלך צלצר ספרויים
 14 הנע ועזרי : ויקח חזקיהו את
 הספרים מיד המלאכים ויקראתו
 ויעל בית יהוה ויפרשוהו חזקיהו
 15 ולפני הקוים : ויתפלל חזקיהו אל
 16 יהוה : לאמר : יהוה צבאות אלהי
 ישראל ישב הכתובים אחריו והוא
 האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ
 אהה עשית את השמים ואת הארץ :
 17 ואת יהוה אנכי ושמעתי מפי יהוה :
 עיניך רואה ושמעך את כל דברי
 סתוים אשר שלח לחרות אלהים הוי
 18 אמנם יהוה חריובו מלכו אשור את
 19 כל הארצות ואת ארצם : ונתן את
 אלהיהם באש כי לא אלהים המה
 כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן
 כ ויאכרום : ועתה יהוה אלהי בני
 הושיענו מידו וירענו כל ממלכות
 21 הארץ כי אתה יהוה לבדך : וישלח
 ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר
 החמלתי אלו אל סנהרוב מלך
 22 אשור : זה הרבר אשר דבר יהוה
 עליו בזה לך לענה לך בחולת בתי
 ציון אחריו ראש הניערה בתי
 23 ירושלם : את מי הרפת וגרפת ועל
 כי הרימוחת קול וחשא מרום עיניך
 24 קדוש ישראל : ביד עבדך
 חרפת אבני ותאמר ברב רכבני אני
 עליתי מרום מרום הרים ויפתו לבנון
 זאכרת קומת אריון סנהר כרושיו
 כה ואבוא מרום קצו יער נרמלו : אני
 קרתי ושחיתו מיס ואחרב בכף פעמי
 26 כל וואודי מצור : תלולא שמעתי
 למרהוק אותה עשיתי מימי קרב
 ויצרתיה עתרה הבאתיה וחתיה
 להשאור נרים נצים ערים בצורת :
 27 וישביתן קצרי וי חתו ובשנו היו עשב
 שרה וירק דשא חציר נגוח ושרמה
 28 לפני קפרו : וישבתך וצאתך ובואך
 29 ידעתו ואת החרגוך אי : יען החרגוך
 אי ושאנגך עלה באזני ושכתי חתי
 באפך ומתי בשפתוך והשכתך
 ל בורך אשר באת כה : וזה לך האות

לח 38

כימים ההם הלה חזקיהו למות א
 ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא
 ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביחך
 כי מי מת אתה ולא תחזיר : ויסב
 חזקיהו מפניו אל הקיר ויחמלל אל
 יהוה : ויאמר אנה יהוה זכר נא
 את אשר החחלכתי לפניך באמרת
 ובלב שלם וחשוב בעיניך עשיתי
 ויכח חזקיהו בני גזול : ויהי דבר
 יהוה אל ישעיהו לאמר : תקנח ה
 ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה
 אלהי דוד אבך שמעתי את תפלתך
 ראיתי את דמעך הגני ווסף ער
 וסוף חמש עשרה שנה : ומכח
 מלך אשור אצריך ואת העיר הזאת
 ונגנתי על העיר הזאת : וזה לך
 האות כאת יהוה אשר יעשה יהוה
 את הרבר הזה אשר דבר : הנני
 משים את צל המעלות אשר יורד
 במעלות אהו בשמש אחרנית עשר
 מעלות והשב השמש עשר מעלות
 במעלות אשר יורד : מכתב
 לתקוהו מלך יהודה בחלותו ויהי
 כהליו : ואי אמרתי ברמי וסי אלכה
 בשערי שאור פקדתי יהוה שנותי :
 אמרתי לא אראתי יהוה ירד
 בארץ

ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם
ישון ושבתה וישנו ונסן יעון ואנהיה:

36 לו

א ויהי בארבע עשרה שנה למלך
חזקיהו עלה מנחיים מלך אשור על
כל ערי יהודה הנצרות והתשם:
2 וישלח מלך אשור ארם רבשקה
מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו
בחידי כבד ויעמד בתעלת הברכה
3 העליונה בסמלה שרז טובס: ונצא
אליו אליקים בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הספר יואח בן אסף
4 המזכיר: ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה הבשחון הזה
ד אשר בשחת: אמרתו אך דבר
שפתים יקנה וגבורה לנלחקה עתה
6 על מי בשחת כי מרתת כי הנרה
בשחת על משענת הקנה הרצוני
הזה על מצרים אשר יספך איש
עליו ונא כספו ונקמה בן פרעה
מלך מצרים לכל הנפחים עליו:
7 וכי תאמר אלו אל יהוה אלהינו
בשחנו הלא הוא אשר הסור חזקיהו
את כמתון וארץ מוכנתיו ויאמר
ל יהוה וליוזשלבם לפני המוכה הזה
8 חשתחו: ועתה החזיק נא את
ארני המלך אשור ואהנה לך אפים
מוסים אם תוכל לתת לך רכבים
9 עליוהם: ואך השיב את פני
פרח אחד עבריו ארני הקמנים
והבטת לך על מצרים לרכב
ד ולפרשים: ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על הארץ הזאת להשחיתה
יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת
11 והשחיתה: ויאמר אליקים
ושבנא ויואח 4 רבשקה דבר נא 4
עבדיך ארמות כי שמעונו אנהנו
ואל תרכב אלנו יהודים באוני העם
12 אשר על הזמרת: ויאמר רבשקה
האל ארניך ואלך שלהני ארני
לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה לאכל
את הראיהם ולשתות את שניהיהם
13 עמכם: ויעמד רבשקה ויקרא
בקול גדול יהודים ויאמר שמעו את
14 דברי המלך הגדול מלך אשור: כה
אמר המלך אל ושא לכם חזקיהו כי
טו לא יוכל להציל אתכם: ואל יבטח
אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר העל

יצילנו יהוה לא חתן העיר הזאת
כיד מלך אשור: אל תשמעו אל
חזקיהו כי כה אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה וצאו אלו ואכלו
איש גפנו ואיש הארנו ושחורו איש כי
כזו: עד באו ולקחתו אתכם 4
ארץ בארצכם ארץ דגן חירוש ארץ
לחם וכרמים: פן יסרת אתכם 8
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו
אלו הגוים איש את ארצו מיד מלך
אשור: ארד אלהי חמת וארפר 19
איה אלהי ספרים וכי הצילו את
שפרן סויר: כי נבל אלהי 3
הארצות האלה אשר הצילו את
ארצם סויר כי יציל יהוה את
ירושלם סויר: ויחירושו ולא עט 21
אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר
לא תעלו: ויבא יליקים בן חלקיהו 22
אשר על הבית ושבנא הספר ויואח
בן אסף המזכיר אל חזקיהו לרועי
בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה:

37 לו

א ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרא
את בניו ויחכם בשק ויבא ברת
יהוה: וישלח את אליקים אשר על
הבית ואת שבנא הספר ואת זקני
הכהנים כסמסם בשקים 4 ישעיהו
בן אסון הנביא: ויאמרו אליו כה 3
אמר חזקיהו יום צרה וחוכמה וגאון
היום הזה כי באו בנוס עה משבר
וכח אין ללרה: אולי ישמע יהוה 4
אין את דברי רבשקה אשר שלחו
מלך אשור ארניו לחרף אלהים
חי והוכיח בדברים אשר שטע
יהוה אלחין וגשארת הפלה בעד
השאריות הנמצאה: ויבאו עבדי ה
המלך חזקיהו אל ישעיהו: ויאמר 6
אליהם ישעיהו כה תאמרון אל
ארניכם כה אמר יהוה 4 חירא מפני
הברוס אשר שטעו אשר גרפו נערו
מלך אשור אותי: הנני נוהן בו 7
רוח ושטע שמועה ושכ אל ארצו
והפלתו בחרב כארצו: וישב 8
רבשקה ויבצא את מלך אשור
לחם על לבנה כי שטע כי נטע
מלכיש: וישמע על תרהק מלך כוש 9
לאמר וצא להלחם אתך וישמע
וישלח סלאכוס 4 חזקיהו לאמר: כה 11
תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהך אשר אתה
בומח 1

ib. Misc. Gen. III. 2477

XXXVI—XXXIX.

De homin. egypt. authentica id. Kinga de Cort.
T. p. 3497. Beckhaus de script. popul. p. 3877. 1198.

19. Fried. O. B. 22, 28.

XXXVII.

9. 5750. 7 Misc. Plat. vit. port. ^{noted in} Gen. p. 9.

7. Misch. O. B. 14. anh. 120. Pagnell. in v. T. p. 676.

7. Misch. H. O. B. 6, 22.

12. מ. ז. ק. ב. ש. ג. מ. י. נ. Sch. Op. min. p. 277 & 506.

9, 10. Bedman. Misch. 3, 127. 4. p. 100 p. 5.

19. Misch. O. B. 14. anh. 121.

20. מ. ז. ק. ב. ש. ג. מ. י. נ. Sch. Op. min. p. 277 & 506.

15. Misch. O. B. 14. anh. 123.

XXXV. Amelbr. by G. Mead 1. 317.

3, 2. Grave ult. Cap. Job. II. p. 223.

XXXIV.

2. Misch. Hag. 4: 29. Bedm. Mik. 2: 105.

4. Misch. O. B. 14. anh. 122. — 22, 27.

7. Sos. op. min. p. 278. Ann. ad Prov. p. 109. not.
Pitt. Com. 3, 414. Bedman. 1. 504. Gol. ad Hag. p. 93.

5. Misch. H. O. B. 6, 22.

8. Misch. O. B. 14. anh. 123.

ישועת חכמת ורצת וראת יהוה היא
 7 אוצרו: הן אראלם צעקו הצה מלאכי
 8 שלום סר יבכו: נשמו מסלות שבת
 9 עבר ארת הפר ברוח מאם נקריס לא
 10 חשב אנושאכל אמללה ארץ ההפוך
 11 לבנו קמל היה השרון כערכה ונער
 12 בשן וכרמל: עתה אקום ואמר וזהו
 13 עתה ארוםס עתה אנשא: התרו
 14 חשש תלרו קשרחכם אש האכלכם
 15 והיו עמים משרפוך שור קצים
 16 כסחים כשאי יצחו: שמעו החוקים
 17 אשר עשיתי והעו קרובים נברתי:
 18 פתחו בציון חמאים אהוה רערה
 19 הנפים מן גור לנו אש אוכלה כי
 20 יגור לנו מוקרי עולם: הך צדקות
 21 ודבר משרים מאם כנצע מעשקות
 22 נער כפוי חסדך בשחר אסם אנו
 23 משפע רמוס ועצם ענינו מראור
 24 ברע: הווא מרומים ישכן מצדו
 25 מלעים משגבו לחמו נתן מיטו
 26 נאמנים: מלך ביפיו החזינה ענינו
 27 תראנה ארץ מרחקים: לכן יהיה
 28 אומה איה ספר איה שקל איה ספר
 29 אח המטילים את עסנו על איה ספר
 30 עס עמקי שפה משטוע נלענלשו און
 31 כי ביה: תוה ציון קרית מועדנו ענינו
 32 תראנה ירושלם נוה שאנן אהל כל
 33 יצען כל יצע ותחתיו לנצה וכל
 34 תהבילו כל ינתקו: כי אם שם אריו
 35 יהוה לנו מקום נהרים יארים רהבי
 36 ידום כל חלך בו אנו שיש וצי אריו
 37 לא יקברנו: כי יהוה שפטנו יהוה
 38 מתקנו יהוה מלכנו הוא וישיענו:
 39 נמשו כחבלי כל יחוקו כן הרסם כל
 40 פרשו נס או הלק עד שילל מרבה
 41 פסחים כונו כו: וכל יאמר שכן
 42 תליתו העם הישב בה נשא עון:

לה 35

יששום מרבר וציה וחגל ערבה א
 2 ותפרח כחכעלת: פרח תפרח והגל 2
 3 אף גילת ורנו כבוד הלכנון נתן לה
 4 חרה חכרסל והשרון חבה וראו כבוד
 5 יהוה חור אלהינו: חוקו ירים
 6 רפח וברכים בשלות אסנו: אמרו
 7 למתרי לב חוקו אל תוראו הנה
 8 אלהים נקם יבוא גמול אלהים הוא
 9 יבוא וישעם: או חפקנה עניו
 10 עורים ואנו חרשים תפחהנה: או
 11 ודלג כאלו פסחורין לשון אלם כי
 12 נבקעו במרבר מים ונחלים בתרבה:
 13 והיה השרב לאנם וצמאון למכוע 7
 14 סיס בנות חנים רבצת חצור לקנה
 15 וגמא: והיה שם מסלול ודרך ודרך 8
 16 הקיש וקרא לה לא יעברנו סמא
 17 והיא לבו חלך ורך ואוילים לא
 18 יתעו: לא יהיה שם אריו ופרקי 9
 19 חייה כל יעלנה לא תמצא שם והלבו
 20 גאולים: ופדויו יהוה ישכון ובאו 1
 21 ציון

לד 34

א קרנו נויס לשמע ולאמים
 2 הקשבו חשמע הארץ ומלאה חבל
 3 וכל צאצאיה: כי קח ליהוה על
 4 כל הטיס והחמר על כר צבאם
 5 התימים נתנם לטבח: והללויהם
 6 ישלכו ויגריהם יעלה באשם ונמסו
 7 הרים מים: ונמסו כל צבא השמים
 8 ונלך כספר השמים וכל צבאם יובל
 9 כנבל עלה מנפון וכנבלת מתאנה: כי
 10 ורחה בשמים חרבי הנה עז אדם
 11 תרד ועל עם הרמי למשפט: חרב

כאור שבעת הימים ביום הכבוד והוא
 אף שבר עמו ומחין מכתו וירפא:
 27 הנה שם יחזה כבוד משהק בער אמו
 וכבר משארה שפריו מלאו זעם
 28 ולשוננו כנש אכלרת: ויהוה כנהל
 שוטף עד צואר יחזה להנשר נזים
 כנפת שואר ורסן מזעה על לחיו
 29 עמיה: השור יהיה לכם כחולד
 ההקיש חג ושמתח לבב כהולד
 בחולד לכוא בהר יהור: אל צור
 ל ישראל: והשמיע יהוה את הור
 קולו ונחח צויעו יראה בעוף אף
 ולהב אש אוכלה נפץ וזים ואכר
 32 ברד: כי מקול יהוה ירח אשור
 32 בשבת יכה: והיה כל מעבר מטה
 מוסדה אשר גיח יהוה עליו בתמים
 ובכנרת ובמלהמורת הגומה נלחב
 33 ברד: כי ערוך מאתמול הפחה גם
 הוא למלך הוכן העמיק הרחב
 מדרחה אש ועצום הרבה נשמת
 יהוה ננהל נפריה בערה ברד:

32 לב

הן לצדק ימלך מלך ולשרים א
 למשפט ישרו: והיה איש כמחבא 2
 רוח וסתר רום כמלני מוס בציון כצל
 סרע כבד בארץ עיפה: ולא השעינה 3
 עיני ראים ואוני שמעים תקשבנר:
 ולבב נמחרים יכין לדערת ולשון 4
 עלגים חסתר לדבר צחיה: לא יקרא 5
 עור לנבל נדיב ולכולו לא יאמר
 שוע: כי נכל נבלח דבר ולבו ועשה 6
 און לעשור חג ולדבר אל יהור
 הועה להרוץ נפש רעב ומשקה צמא
 יחסר: וכלי כליו רעים הוא ופוח 7
 יעץ לחבל עניים כאמרו שר וכדבר
 אביו משפט: ונדיב נריבות יעץ 8
 והוא על נריבות יקים: גשים 9
 שאנגות קמנה שמענה קולו כנורת
 בשמות האונה אמרתי: ימים על 1
 שנה רח: ונה בשמות כי כלה כציר
 אסף כלי יבוא: חדרו שאנגות 11
 הגוה בשמות משמה וערה והגרה על
 חלצים: על שדים ספרים על 12
 שדו חמד על נפן פירר: על ארמח 13
 עמי קין שמור תעלה כי על כל ברו
 משוש קריה עליוה: כי ארמון 14
 נמש המון עור עוב קפל ובחן היה
 כער מערות עד עולם משוש פראים
 מרעה ערדים: ער יערה עליו 15
 רוח סטורים והור סובר לטרמל
 ונצל ליער וחשב: ושכן כטרבר 16
 משפט וצדקה כרמל חשב: והיה 17
 מעשה הצדקה שלום וקבדת הצדקה
 השקט ובטה עד עולם: וישב עמי 18
 בנה שלום ובמשכנות מכשמים
 ובמנוח שאנגות: וכרד כרוח 19
 היער ובשלה השקל העיר:
 אשריכם רועי על כל מים משלתי כ
 רגל השור והחמור:

31 לא

הוא הידיום מערים לעורה ועל
 סיסים ישענו ויבטחו על רכב כירב
 ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שנו
 על קרוש ישראל ואת יהוה לא
 2 דרשו: זג הוא חכם ויבארע ואת
 דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים
 3 ועל עזרת פעלי און: ומצרים אדם
 ולא אל וסופיהם בשר ולא רוח
 ויהוה יטה ידו וכשל עורו נשל עור
 4 ויהוה כלם יכלוין: כי כה
 אמר יהוה אלי כאשר יתגר
 האריה והכפיר על טרפן אשר יקרא
 עליו מלא רעים מקולם לא יירא
 ומהמונם לא יענה כן ירד יהור
 צבאות לצבא על הר ציון וער
 5 ובעתה: כפירים עמח כן יג
 יהוה צבאות על ויודלם גגון והציל
 6 מסוה המלוט: שוכו לאשר הנמיק
 7 סרה בני ישראל: כי ביום ההוא
 וימסון איש איליו כספו ואלויה
 וזכו אשר עשו לכם יריגים חשא:
 8 ונפל אשור בהרב לא איש וחרב לא
 אים האכלנו גם לו סמני הרב
 9 ובחוריו למס יהיו: וסלעו סמנור
 יעבור וחתו מנס שריו נאם יהור
 אשר אור לו בציון ותגור לו
 בירושלים:
 N 5

33 לג

הו שורד ואתה לא שרוד א
 ובגור ולא בטרוד בך כהתוכך שורד
 חושר בגלתך לבגד יבגרו בך:
 יהור הגנו לך קונו יהור זועם 2
 לבקרים אף ישועתנו כעת צרר:
 מקול המון נדרו עמוס כרמחך 3
 נפצו נזים: ואסף שללכם אסף 4
 החסיל כמשק גבים שקק בו: נשגב 5
 יהוה כי שכן טרומ מלא ציון משפט
 וצדקה: והיה אפונה ערוך חסן 6
 ישתע

27. Mich. O. B. 14. anh. 105.

28. auripell. Disf. p. 556.

29. Bibl. Breth. 17: 105/11.

30. Mult. Orig. I. p. 105.

31-33. Mich. O. B. 14. anh. 105/11.

1. Mich. O. B. 14. anh. 109. 11.

3. Mich. O. B. 14. anh. 111. Preis. not. in Gen.
p. 72. 17. Mich. O. B. 11. 581/11.

5-8. Statuten. aducl. p. 667. 11.

6-8. Maringa de Lit. I. p. 456. 11.

35. 217 vel 277 h. l. accipit pro substant. Bare.
Phon. 14. ad. Par. p. 87.

XXXI.

Totum cop. Disf. Phil. I. 11. 9. p. 2/11.

11, 12. Mich. O. B. 14. anh. 112. 11.

12. Mich. H. O. B. 6, 22.

13. Mich. O. B. 22, 14.

3. Op. Sa. Tandimus & Tandimus. p. 128/11.

4. Mich. O. B. 14. anh. 108.

14, 15. Mich. O. B. 14. anh. 116.

6. Mich. O. B. 14. anh. 108.

19. Mich. O. B. 14. anh. 116.

XXXIII.

3, 2. Mich. O. B. 14. anh. 116. 11.

3, 7, 13, 17. Sh. Op. min. p. 276.

8, 9. Fac de interitu cogni. Turco Andiammes.
ii applicantes! Bibl. Brem. I. 2, 109. 11.

4. Mich. O. B. 22, 27. Schult. Def. S. 39, 40. Redm.
Prise. 2: 113.

6. Mich. O. B. 14. anh. 119. 11.

7. Misch. O. B. 11, 19A. - 14. anh. 97. 192.
D. mit orig. des diag. I. 397.
787 Misch. O. B. 14. anh. 99.

13, 14. Greve 1 Corinth. p. 237. 14.

14. Misch. O. B. 14. anh. 90.

12-14. Misch. O. B. 14. anh. 100. 4.

16. Schand. orig. p. 190.

17-20. Misch. O. B. 14. anh. 101. 11.

18. Sch. op. min. p. 274.

177. Syll. Dig. II. 1084.

21-23. Misch. O. B. 14. anh. 91.

20. 900. 172. Sch. op. min. p. 275. 172. 20. ad Hier III. 142.

XXX.

Misch. O. B. 22, 20.

2. Syll. Dig. II. 1083.

4, 5. Misch. O. B. 14. anh. 92. 11.

4. Booth. G. D. II. 1199.

29. Misch. O. B. 14. anh. 104.

11 כסדר : וחתה לכם חזות הכר
 כרברי הספר החתום אשר יתנו
 אותו אל ידוע הספר לאמר קרא נא
 זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא :
 12 ונזון הספר על אשר לא ידע ספר
 לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי
 ספר : ויאמר איני ידע כי נגש
 העם הזה בפיו ובשפתיו ככדויו ולכן
 רחק ממנו וחתה וראתם אותו מצורת
 14 אישים סלמיה : לכן הגנו ונסת
 להפליא את העם הזה הפלא ופלא :
 ואבדו חכמת חכמו ובינת
 16 ונבנו חסדו : הוי המעמיקים
 סיתור לסתר יצה והור כמחשך
 מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי
 16 רענו : הפגמם אם כחמי היצר
 וחשב כי ואמר מעשר לעשתו לא
 עשני וצד אמר ליצרו לא הבין :
 17 הלא עוד בעש מעור ושב לבנון
 18 לכרמל הכרמל ליער יחשב ועשנו
 ביום ההוא ההרשים דברי ספר
 ומאפל וכחשך עינו עורים תראוהו :
 19 ויפשו עינים כבוד שמה ואביוני
 כ אדם בקרוב ישראל יגילו : כי אפס
 ערץ וכלה לץ ונפרחו כל שקריו
 21 און : מחשיאי אדם כדבר ולטוביה
 בשעיר יקשו וישו כהנו צדוק :
 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב
 אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש
 23 יעקב ולא עתה פניו יחורו : כי
 בראתו ילדיו מעשה ידו בקרבו
 יקדישו שבו ותקדשו את קדשו
 24 ועקב ואת אלהי ישראל יעיד : וידעו
 העורח בונה היגוים ולמדו לקח :

30

א הוי בניס סודים נאם יהוה
 לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה
 ולא רוחי למען ספות השאט על
 2 האטאת : התיכס לרדת כשרים ופי
 3 כי שאלו לעון בעמון פרעה ולהסות
 לבשת מצרים : והיה לכם מעון פרעה
 4 כי היו כעמון שריו ומלאכי חנם
 ה יגיעו : כל הבאיש על עם לא ויעלו
 6 ושלחם : משא כחמות נכב בארץ
 צרה וצוקת לביא וליש מהם אפער
 ושרף מעופף ישאו על כהף עורים
 הילתם ועל רבשת גמלים אוצרותם
 7 על עם לא ויעלו : ובצרים הגל
 כאור

וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רחב
 הם שבת : עתה בוא כחנה על לוח
 8 ואתפועל ספר חקיה וחתה ליום אחרון
 9 לעד עי עולם : כי עם מרו הוא
 בניס כחשים בניס לא אבו שמוע
 1 תורת יהוה : אשר אמרו לראים
 לא תראו ולהוים לא תחוו לנו
 נבחרת דברו לנו הלקות הוא
 11 מתחלת : שורו מני דרך המנו
 מני ארח השביתו ממנינו את קדוש
 12 ישראל : לכן כה אמר קדוש
 ישראל יען מאסכם כדבר הזה
 ותבטחו בעשה גולו ותשענו עליו :
 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ
 נפרד נבער כחומר נשגבה אשר
 פתאום לפתע יבוא שבתה :
 14 ושברה כשבר נבל וצרים כחור
 לא יחמל ולא ימצא במכתחו חיש
 לחתוח אש מוקד וכחשף טיס
 15 כנבא : כי כה אמר אדני יהוה
 קדוש ישראל בשובה ונתח תושעו
 בהשקט ובבטחה חתיה נבחרתכם
 16 ולא אביתם : והאמרו לא כי
 קל טוס ננוס על כן תנסו ועל
 מל נרכב על כן יקלו רדפיכם :
 17 אלף אחד מפני נערת אחד מפני
 נערת הכשה נסו עד אם נותרתם
 כהרן על ראש ההר ובנס על
 הגבעה : ולכן יחכה יהוה לחונכם
 18 ולכן ירפם לרחמכם כי אלהי משפט
 יהוה אשוי כל וזני לו : כי עם
 19 בציון ישב בירושלם כמו לא תבנה
 חגון וחדן לקור זעקו כשמעתו
 עני : ונתן לכם אדני להם צד
 20 ויפס להק ולא יכנה עוד מוריד והיו
 עיניך ראוה את מוריד : ואזניך
 21 תשמענה דבר מאחרוך לאמר ורי
 הדרך לכו בו כי חאמינו וכי
 22 תשטאילו : ומטאתם את צפוי פסילו
 כספר ואת אפרח מסכת ותבך תורם
 23 כמו דוח צא האמר לו : ונתן
 ספר ירעך אשר תודע את האדמה
 ולחם תבואת האדמה והיור
 24 וישן ושמן ירעך מליך ביום
 הוא כר נחוב : והאלפים והעירים
 עבדו הארמה בליל המיץ יאכלו
 אשר זרה נרחת ובמרה : והיה על כה
 כל דר גבה ועל כל גבעה נשאר
 25 פלגים יבילו מים ביום הרגב כנגל
 מגולוב : והיה אור הלנה כאור
 26 החמה ואור החמה יהיה שבועתים
 כאור

נחל כערים ואחם תלקטו לאחרי
 13 אחר בני ישראל : והיה ביום
 ההוא יהא יתקן בשופר גדול וכאז
 האברים בארץ אשור והגדודים
 בארץ מצרים והשתחוו ליתוה כהר
 הקדש בירושלים :

כח 28

א הו עשרת נאות שכרי אפרים
 ואין נבל צבי הפארהו אשר על ראש
 2 גיא שמנים הלומי וון : הגה חזק
 ואמן לארני כורם ברד שער קמב
 3 לארץ בוד : ברנלים תרכסנה עפרת
 4 נאות שכרי אפרים : והיתה ציצרת
 נבל צבי הפארהו אשר על ראש גיא
 שמים בככורה בפרם קין אשר
 יראה הראה אותה בעודה בכפו
 ה ובלעגה : כיום ההוא יהיה
 יהיה צבאות לעפרת צבי ולצפירת
 6 הפארה לשאר עמו : ולרוח משפט
 ליושב על המשפט ולגבורה משיכי
 7 מלחמה שעורה : וגם אלה כיון
 שנו וכשכר תקו כהן וגביא שנו
 כשכר נבלעו מן היון העו מן השכר
 8 שנו בראה מקו פלולית : כי כל
 שלחנת מלאו קיא צאה בלי מקום :
 9 את מי יורר דעה ואת מי יבין
 שמועה נמולי סהלב עתיקי משדוכי :
 י כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו
 יא ועיר שם ועיר שם : כי בלעגי
 שפה ובלשון אהרת ירבר אל העם
 12 הוה אשר אמר אליהם וזה המנוחה
 הניתו לעיף ווארת המרגעה ולא
 13 אבוא שמוע : והיה להם דבר
 וההר צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו
 ועיר שם ועיר שם למען ילבו וכשלו
 14 אהור ונשכרו ונוקשו ונלכרו : לכן
 שמוע דבר יהודה אנשילעון משלו
 15 מן העם הזה אשר בירושלם : כי
 אסרחם כרתנו ברית את מות ועם
 שאול עשינו הוה שוש שומק כי עבר
 לא יבואו כי שמונו כוב מהטם
 16 ובשקר נסתרנו : לכן כרה אפר
 ארני יהוה הננו יסר בצוון אבן אבן
 כהן פנה יקרת מוסר מוסר המאמין
 17 לא יהוש : ושסתי משפט לקו
 וצדקה למשקלת ויעה ברד מחמה
 18 כוב וסתר מים ישטפו : וכפר
 כריתכם את מות וחזוהכ את שאול
 לא תקום שוש שוטף כי ועבר

והייתם לו למרסם : מרו עברו
 יקח ארכם כי בבקר בבקר יעבר
 ביום ובלילה והיה רק זועה הבין
 שמועה : כי קצר המעט מהשערע
 והמטכה צרה כהתכנס : כי כרר 21
 פרצים וקום יהוה כעמק בגבעון
 ירנו לקשות מעשהו ור מעשהו
 ולקבר עברתו נכריה עברתו : ועתה 22
 אל תתלוצצו מן יחזקו מוסריכם כי
 כלה ונחרצה שמעתי מאת ארני
 יהוה צבאות על כל הארץ : חאונו 23
 ושענו סולי הקשיבו ושמעו אמרהי :
 הכל היסיו יורש החרש לורע ופתח 24
 וישדר ארמתו : הלא אב שוה פניהכה
 והפיק קצה וכמן יורק ודם חסרה
 שורה ושערה נספו וכספת נבלתו :
 25 ויסרו למשפט אלהו וירנו : כי לא 26
 כחרץ וירש קצה ואופן עגלה על 27
 כמן ויסב כי כמטה יחבט קצחו וכמן
 כשבת : לחם יורק כי לא לגצח 28
 ארוש וירשנו והסם נלגל עגרתו
 29 ופרשו לא ידקנו : גם ואח כעס 29
 יהוה צבאות יצאה המלא עצה הגדול
 תושרי :

כט 29

א הו אריא אריא קרות הנה דור א
 ספו שנה על שנה דגים יתפסו :
 2 והציקוהו לאריאל והיתה האגורה
 ואניה והיתה לי כארואל : ותניעו 3
 כרוד עליך וצרתו עליך סנב
 4 והקישתו עליך סצרת : ושפלת מארץ
 הוכרי ומעפר הקש אמרתך והיה
 כאוב מארץ קלר ומעפר אמרתך
 הצפנף : והיה כאבך דק המון ודין ה
 וכמן עבר המון עקיצים והיה לפתע
 פחאם : מעם יהוה צבאות הפקר 6
 ברעם וברעש וקול גידול סופה וכערה
 ולהב אש אוכלה : והיה כהלים חוון 7
 לילת המון כל הגוים הצבאים ער
 אריא וכל צביה ומצודה והגמזקים
 לרה : והיה כאשר יחלב הרעב 8
 והגרה אוכלת והקין והגרה נפשו
 וכאשר יחלבם הצטא והגרה שהה
 והקין והגרה עוף ונפשו שוקקה
 כן יהיה המון כל הגוים הצבאים
 על הר ציון : והתמסחו והכחו 9
 השחשעו ושענו שכרו ולא יין נפו
 ולא שר : כי נסך עליכם יהוה 10
 רוח הרדיפה ויעצם את עיניכם את
 הנביאים וארר ראשיכם והייתם
 יג ד כחה :

20. 7874. Sch. op. min. p. 271.

23-29. Munt. Gesd. de Brabant 1780 p. 58-62

XXVIII. Tr. C. Biblioth. Hog. 1.253/1

1-14. Est. Bill. VI. 133.

144. Deed. orig. p. 157. S. 477. Nam. Cac. v. p. 40.

1. Lib. Bul. III. 126. Haringa de Cuth. l. p. 453.

2. Mich. O. B. 14. and. 82. 41.

4. Mich. O. B. 22. 22.

25. Repet. XIV. p. 277. Mich. O. B. 14. and. 86.
S. O. B. 4. 159.

28. Mich. O. B. 15. 76. Bull. orig. I. p. 145.

1-8. Bull. Brant III. 21. XXIX. Tr. C. Biblioth. Hog. 1.253/1

1. Mich. O. B. 14. and. 86. 22. 23. Bull. orig.
1. p. 338. 41.

3. Tr. C. Biblioth. Hog. 1.253/1 p. 273.

4. Sched. Med. p. 113. Note de k. de an. 1780 v. 2 p. 47.

9-13. Gene. 1 Corinth. p. 377-41.

10. Mich. O. B. 14. and. 84. - N. O. B. 8. 97.

Am. v. l. Orig. p. 595. Coppell. in Y. T. p. 675.

11, 12. Mich. O. B. 15. 74. Haringa de Cuth. 1804. 2. 320 ff.

5. Mich. O. B. 14. and. 89.

13. 172. ad com. 10.

9. Mich. O. B. 14. and. 89. Bull. ad Har. 2: 66.

16. Mich. O. B. 14. and. 89. Gene. in Ep. ad Jan. p. 297.
Pott. Com. 7. 275. Hamel. Hist. Ned. 1. 316 ff.

10. Mich. O. B. 22. 23. Coppell. in Y. T. p. 675.

Haringa de Cuth. 454.

18. Mich. O. B. 14. and. 89. Hist. Bull. II. s. p. 17 ff.

XXV.

1. 2. Mich. O. B. 14. ant. 56. 1/2.

2. Vander Palm ad Leclerkst. p. 148.

4 & 5. Syll. Dig. II. 1172. Luc. Ham. p. 424. Herz. 2. 146.

5. Schult. de For. II. p. 44. & Syll. Dig. I. p. 578.
Schult. de For. II. p. 31. coll. Mich. O. B. 2, 167. - 14, ant.
58. 1/2.

6, 7. Mich. O. B. 14. ant. 60. 1/2.

6. J. Davius de spulo puncti gentilis dandi.

11. Mich. O. B. 14. ant. 63.

XXVI. Volth. Comm. 1, 28 1/2.

1. Mich. O. B. 22, 20.

8.

0102. 72. sch. op. min. p. 271. Mich. O. B. 14. ant. 63. 9. Mich. O. B. 14. ant. 82.

4. 0. 2. Mich. O. B. 12, 165 1/2. aurivill. Dig. p. 546.

7. Mich. O. B. 14. ant. 64. 1/2. 22, 22.

9. Schult. de For. II. p. 37. Mich. O. B. 14. ant. 64. 1/2.

15, 16. Mich. O. B. 14. ant. 66. 1/2.

16. aurivill. Dig. p. 548.

18, 19. Mich. O. B. 14. ant. 68. 1/2. Motelok. de an. Inno.
4. v. T. p. 67. corp. Canon. VII. 58, 59.

XXVII. Schult. de For. II. p. 321. 49. 1/2.

3 - 8. Mich. O. B. 14. ant. 71 - 82.

1. Mich. O. B. 22, 13.

3. Mich. O. B. 6, 22.

6. sch. Lips. nov. 3: 5 1/2.

7. Mich. O. B. 6, 22.

8. Syll. Dig. II. 1178. aurivill. Dig. p. 549.

11. Mich. O. B. 14. ant. 82.

12. Mich. O. B. 8, 148.

23 ימים ימקרו : וחרפה הלבנה ובושה
החמה כי מלך יהוה צבאות בהר
ציון ובירושלים ונגד וקניו כבוד :

25 כה

א יהוה אלהי אתה ארוםמר אודה
שמך כי עשית פלא עוצר מרחק
2 אמונה אכן: כי שמת סעוד לגל קריה
בצורה למפלה ארמון זרים מעור
3 לעולם לא ובנה: על כן יכבדוך עם
4 עו קרית גוים קרוצים ויראוך: כי
היית מעוז לרל מעוז לאביון בצר לו
מחסה מורסצל מחרב כי רה קרוצים
ה כורס קור: כחריב בציון שאון זרים
הכניע חרב בצל עב זמר קרוצים
6 ונערה: ועשה יהוה צבאות לכל
העמים כהר הור משחרה שמנוב
משהה שמריסמשנים ממחים שמרים
7 מקלים: ובלע בהר הזח פני הלום
הלום ער כל העמים והמסכרה
8 הנטובה על כל הגויים: בלע המוח
לנצח ומחה ארני יהוה המעז מעל
כל מנים וחרפת עמו סור מעל כל
9 הארץ כי יהוה רבר: ואמר ביום
ההוא הגה אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה
1 ונשמחה בישועתו: כי תנה יד יהוה
בהר הזה ונגוש מואב החתיו כהדוש
11 סרכן במו מרמטה: ופרש ידיו
בקרבו כאשר יפרש השחה לשהורף
והשפיל גאוותו עם ארברו ידיו:
12 ומכר משגב המחרף השח השפיל
הגיע לארץ עד נפר:

27 כו
ביום ההוא יספר יהוה בהרבו המשה
והגדולה והחוקה על לויחן נחש ברה
ועל לויחן נחש עקלתון והרג את
התנין אשר בוס: ביום ההוא כרס
הפר עו לר: אני יהוה נצרה
לרגעם אשקנה פן יספר עליה לילה
יום אצנה: כמה און לי מי יתגני
4 שמרי שוח במלחמה אפשקה ברה
אציתנה יחד: או יחזק במעו יקשה ה
שלוס לו שלום יעשה לו: הבאים
6 וישרש יעקב ויציץ ופרח ישראל ומלאו
פני חבל הגבורה: הסמכת סכה
7 הכחו אם כתיג רגינו הרג: בסאסאה
8 בשלחה הריבנה הנה כרוחו הקשה
ביום קרים: לכן ביאת יכפר עו
9 יעקבוה כל פרי חסר הצאחו בשוכו
כל אבני מוכה כמבני גר מנמנות
לא ימנו אשרים והמנים: כי עור
בצורה ברה נה משלה ונעוב כמברג
שם ידעה עול ושם ריכך וכלה
11 סעיה: ביבש קצירה תשרנה
נשים באוה מאיריה אוהה כי לא עם
בינות הוא על לא ורחבנו עשה
ויצרו לא יחננו: והוה ביום
12 ההוא יחבט יהוה משכלת הגור עד
גחל

26 כו
א ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ
יהודה עיר עו לנו ישועה ישית חוסה
2 וחל: פחתו שקרים ויבא נוו צדיק
3 שמר אטנים: יר סמוך הצר שלום
4 שלום כי כך במות: כטהו ביהוה
עדי עי כי ביה יהוה צור עולמיים:
ה לו השח ישיבו מרס קריה נאבה
ישפילנה ישפלה עד ארץ יגינתה
6 עד עפר: חרמטה רגל רגלי עני
7 מפכו דליים: ארח לצדיק מושרים
8 וישר מעל צדיק המלס: אף ארח
משפטוך יהוה קויוך לשמן ולוכר
9 האות נפש: נפשו אויך כלידך
אף רוחו בקרבי אשרך כי כאשר
משפטך לארץ צדק למר ישיב
1 ותרשע על למר צדק

בארץ נכחות יעול וכל יראה גאות
יהוה: יהוה רמה ירך כר
11 יהוון יהו ויבשו קנאח עכ אף אש
צרוך האכלס: יהוה חשפת שלום
12 לנו כי נס כל מעשינו סעלה לנו:
יהוה אלהינו בעלנו ארנים וולתך
13 לבך כך נוכיר עשך: מתיס כר
14 יהיו רפאים כל יקמו לכן ספרת
וחשמירס ותאבר כל זכר למו: יספת
15 לגוי יהוה יספת לגוי נכבית רחקה
כל קצוי ארץ: יהוה בצר
16 סקרוד עקון לחש מוסרך למו: כמו
17 החרר חמריב ללדרו החויל תועק
כחבליה כו היינו מסנר יהוה:
הרינו חלנו כמו ולרגו רוח ישועת
18 כל נקשה ארץ וכל פלוי ישיבי תבל:
יהו סחוף נבלחו יקסון הקינו
19 וחננו שכני עפר כי טל אורר מלך
וארץ רפאים הפול: לך עמי בא
כ בחרוך וסר רלהך בעדך חבי
כמקט רגע עד יעבור זעם: כי תנה
21 יהוה יצא מסקופו לכקר עו ישב
הארץ עליו ונלחה הארץ את דמיה
ולא תכסה עוד על הרגורה:

27 כו
ביום ההוא יספר יהוה בהרבו המשה
והגדולה והחוקה על לויחן נחש ברה
ועל לויחן נחש עקלתון והרג את
התנין אשר בוס: ביום ההוא כרס
הפר עו לר: אני יהוה נצרה
לרגעם אשקנה פן יספר עליה לילה
יום אצנה: כמה און לי מי יתגני
4 שמרי שוח במלחמה אפשקה ברה
אציתנה יחד: או יחזק במעו יקשה ה
שלוס לו שלום יעשה לו: הבאים
6 וישרש יעקב ויציץ ופרח ישראל ומלאו
פני חבל הגבורה: הסמכת סכה
7 הכחו אם כתיג רגינו הרג: בסאסאה
8 בשלחה הריבנה הנה כרוחו הקשה
ביום קרים: לכן ביאת יכפר עו
9 יעקבוה כל פרי חסר הצאחו בשוכו
כל אבני מוכה כמבני גר מנמנות
לא ימנו אשרים והמנים: כי עור
בצורה ברה נה משלה ונעוב כמברג
שם ידעה עול ושם ריכך וכלה
11 סעיה: ביבש קצירה תשרנה
נשים באוה מאיריה אוהה כי לא עם
בינות הוא על לא ורחבנו עשה
ויצרו לא יחננו: והוה ביום
12 ההוא יחבט יהוה משכלת הגור עד
גחל

ב וממסרך יהרסך : והיה כיום
 חתה וקראתי לבדי לאליקים בן
 21 חלקיהו : הולבשתיו כחנףך
 ואבנשך אחזקנו וממשלתך אתן בידו
 והיה לאב ליושב ירושלים ולבית
 22 והיה : ונחתי מפתח בית דוד
 על שכמו ופתח ואין סגור ואין
 23 פתח : והקמחיו וחד במקום נאמן
 24 והיה לסמא כבוד לבית אביו : ותלו
 עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים
 והצמקות כל כלי הקטן ממלוי האננות
 כה ועד כל כלי הנבלים : ביום ההוא
 נאם יהוה צבאות חמוש היה
 החקוקה במקום נאמן ונגרעה ונפלה
 ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה
 דבר :

כג 23

א משא צר הילילו אניות חריש
 כי שרד מבית מנא מארץ בחים
 2 נגלה למו : רמו ישבי אר שר
 3 צידון עבר ים מלאך : ובמים
 רבים ורע שחר קצור יאור תבואתה
 4 ותחי סחר נויים : כושי צידון כי
 אמר ים סעון הים לאמר לא חלתו
 ולא ילדתי ולא גרלתי בהורים
 ה רוססתי בחלורת : כאשר שמעו
 6 למצרים ויהלן כשמע צר : עברו
 7 הרשישה הילולו וישבי אי : הארץ
 לבס עליוה מימי קדם קרסתי וכליה
 8 רגליה סרחוק לגור : מי יען זאח
 על צר המעשירה אשר סחריה שרים
 9 כנעניה נכבדי ארץ : יהוה צבאות
 יענה לחלל נאון כל צבי להקל כר
 י נכבדי ארץ : עברי ארץ כיאר
 11 בת תרשיש אין מוח עוד : ידו נמה
 על הים הרגזו ממלכות יתנה צורה
 12 אל כנען לשמר מעונתי : ויאמר
 לא הוסיפו עוד לעלות המעשקה
 בחולת בת צידון בחים קובי עברי
 13 גם שם לא ינחו לך : דן ארץ כשרים
 זה העם לא היה אשר יטרה לצוים
 הקומו בחוננו עוררו ארמנותיה
 14 שמה למפלח : הילילו אניות
 טו תרשיש כי שרד מעוכן : ותירה
 ביום ההוא ונשכחת צר שבועים
 שנה כושי מלך אחר מקץ שבועים
 שנה יהיה לצר כשירת חוננה :
 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה
 השיבי נון הרבי שר למען חוכרי :
 17 והיה מקץ שבועים שנה ימקר יהוה
 אסור על בור וסגרו על מסגר ומר
 ימים

אח צר ושבה לאתננה ונתנה את כל
 ממלכות הארץ על פני הארמור :
 והיה סתרה ואתננה קרש ליהוה לא 18
 יאצר ולא יחסן כי לישבס לפני
 יהוה יהיה סתרה לאכל לשבעה
 ולמכסה עתיק :

כר 24

הנה יהוה בוקק הארץ וכולקה א
 ועוה מניה והפסין ישביר : והיר 2
 כעס ככהן קעבר מאתן כשפתה
 מגריתה כקונה כמסר כמלוה כלוה
 כנשה כאשר נשא כו : הבוק 3
 תבוק הארץ והכבו חבו כי יהוה
 דבר את הדבר הזה : אבלה נבלה 4
 הארץ אמללה נבלה חבל אמללו
 מרום עס הארץ : והארץ ונפלה ה
 תחת ישיבה כי עברו חורת חלמו

חק הפרו בריח עולם : על כן 6
 אלה אבלה ארץ ויאשבו ישבי בה
 על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש
 מער : אבל תירוש אמללה נסך 7
 נאנחו כל שחתי לב : שבת משוש 8
 תפוס חרל שאון עליוס שבת משוש
 כנור : בשיר לא ישחו יין וסר 9
 שכר לשתינו : נשברה קרית תהו 1
 סר כל בית כנא : צוחה על 21
 היון בחוצות ערבה כל שמתהגה
 משוש הארץ : נשאר כעור שמה 22
 ושאיה יכת שען : כי נה יהיר 23
 כקרב הארץ בתוך העמס כנפק
 וזת כעלית אם כלה בצור : המר 24
 יצאו קולם ורנו בנאון יהוה צהלו
 מים : על כן בארים ככרו יהוה שו
 כאי הים שם יהוה אלהי ישראל :
 מבקף הארץ וסרת שמענו צבי לצדוק 26
 ואמר דוי לי רזו לי או לי בנרים
 כנרו ובגר בונרים כנרו : פחד ופחד 27
 ופח עקין וישב הארץ : והיה 28
 הגם מקול הפחד יפל אל המרות
 ותעולה מתוך הפחד וילכד בפת כי
 ארבות מרום נפתחו וירששו מוסרי
 ארץ : ירעה התרעה הארץ פור 29
 התפוררה ארץ מוש התמוטטה
 ארץ : גוע תנוע ארץ כשכור כ
 ותחנודה כמלוגה וכבר עליה
 משעה ונפלה ולא חוסף לום :
 והיה ביום ההוא ימקר יהוה על 21
 צבא המרום כמרום ועד מלכי
 הארמה על הארמור : ואספו אספה 22
 אסור על בור וסגרו על מסגר ומר
 ימים

XXIV—~~XXVII~~. Beckhaus de hipt. prop. p. 192 ff.

XXIV.

1. Greve, vntic. Noh. & Hnd. p. 82.

2. Gataker. abv. h. p. 640 ff.

XXIII.

De tuto cap. comp. Greve, vntic. Noh. & Hnd. p. 5. 201
Mus. O. B. 6, 201 ff. Beckhaus de hipt. prop. p. 192 ff.

1. Mus. O. B. 14, and. 45. Memm. 5, 114. Mus. O. B. 22, 19.

4. Mus. O. B. 14, and. 52.

6. Mus. O. B. 14, and. 53.

4. Mus. O. B. 22, 19.

5. Mus. O. B. 14, and. 46.

12. Mus. O. B. 14, and. 54.

10. Mus. O. B. 14, and. 46. ff.

12, 13. Lakemad. Olt. 10, 201 ff.

12. Гривинъ Сл. Диг. II. 1082.

15. Mus. O. B. 14, and. 54.

13. Greve, ult. cap. p. 62. Eich. Biblioth. 3, 45 ff.
Comm. gesd. document. III. not. p. 12 ff.

14. Mus. O. B. 14, and. 50. ff. Memm. 5, 114.

21-23. Biblioth. Hag. 4: 241.

22. Mus. O. B. 14, and. 56.

3. Talmud. Gaere, vatic. xoh. x hab. p. 9. noz 17. Misch. O. B. 14. and. 41.

4. Kump. ad Cor. p. 260.

1. Misch. O. B. 14. and. 41. Eick. Ind. III. p. 129.

2. קריה עייה שח. op. min. p. 266.

3. כזקשת אסדו שח. op. min. p. 267.

5. כזקדקד שח. op. min. p. 267.

16. Misch. O. B. 14. and. 41. 17.

8. Misch. O. B. 14. and. 42. Schult. Def. S. 262. 44.

Beckhaus de hiph. noz. p. 153 ff.
XXI. Misch. O. B. 22. 17. M. O. B.

1-10. Eick. Bibl. II. 6, 10 20. 44. Ind. III. p. 87. 11. 6, 16. 4.
1. Eick. Ind. III. p. 129. Oedm. Misch. 4. 9. 10.

3 44. Vellh. Com. 5, 67.
4. Misch. O. B. 6, 16.

5. Von Keaton ad Paul. Def. 5. Misch. O. B. 15, 72.

14, 15. Misch. O. B. 14. and. 43. 4.
15. Misch. O. B. 22, 18.

3. Misch. O. B. 14. and. 36. - 15, 72.

16. Sch. op. min. p. 267.

11. Duma Misch. Vengon. noz. p. 267. Misch. O. B. 14. and. 36. 17. Misch. O. B. 14. and. 44.

11-13. Misch. O. B. 14. and. 38. 42. Eick. Ind. III. p. 129. 18. q125 41. Sch. op. min. p. 269.

12. Schult. orig. I. p. 74. 44.

13. Heeren's Ideen. I 2, 871.

14 לראת צמא החיו מים ישבי ארץ
 15 חומא בלחמו קרמו נרד: כי ספני
 חרבות נדוספני חרבנשושה ומפני
 קשת דרובה ומפני כפר מלחמה:
 כי כה אמר ארני אלי בעור שנה 16
 כשני שכיר וכלה כל ככור קרר:
 ושאר מספר קשת נבורי בני קרר 17
 ומקטו כיהוה אלהי ישראל דבר:

ברכו יהוה צבאות לאמר כרוך
 עמי מצרים ומקשה ידי אשור
 ונחלתו ישראל:

20 כ

א בשנת בא החרץ אשוריה בשלה
 אהו סרגון מלך אשור וילחם
 2 באשור וילכדה: בעת ההיא
 דבר יהוה ביר ישעיהו בן אמוץ
 לאמר לך ופרחת השק מעל פתניך
 ונעלך החליץ מעל רגלך ויעש כן
 3 הלך קרם ויהף: ויאמר יהוה:
 כאשר הלך קברו ישעיהו קרם ויהף
 שלש שנים אהו וזמפת על מצרים
 4 ועל כוש: כן ונהג מלך אשור אה
 שכו מצרים ואה גלות כוש גערים
 וקנים קרם ויהף והשופי שת קרם
 ה מצרים: וחתו ובשו כמוש מבסס
 6 ומן מצרים הפארהם: ואמר ישע
 הא יהוה כיום ההוא הנה כן מכמנו
 אשר נגשו שם לקרעה להנצל מפני
 7 כך אשור ואך נמלט אנהו:

22 כב

א משא ניא חיון מה לך אמוא כי
 2 עלית כלך לגנור: תשאות מלאה
 עור הומיה קרית עלתה הלליך לא
 3 חללו הרב ולא סתי מלחמה: כך
 קצינך נדודו חרד ממשח אסרו כל
 נמצאוך אסרו יחרו מרהוק ברהו:
 4 על כן אסרתו שנינו בני אמרר בכבי
 אל תאיצו לחמנו על שר בת עמי:
 כי יום מכהם ומבוסת ומבושר 5
 לארני יהוה צבאות בני חיון
 6 מפרקך קר ושוע אל ההר: ועלים
 גשא אשפה ברבם אום פרישם וקור
 7 קרה מנן: ויהי מבחר עמלך
 מלאו רכב והפרישים שרת שחו
 8 השערה: ויגל את מסך והודרה:
 וחבט ביום ההוא א נשק בית חיון:
 9 ואח בקיעו עיר דור ראינם כי רבו
 וחקצו אה מו הכרנה החתונה:
 10 ואח בתו ירושלם ספרתם וחרצו
 הבתים לבצר החומה: ומקורה 11
 עשיהם בין החתמים למו הכרנה
 הושנה ולא הכמתם אל עשיה וצרה
 12 מרחוק לא ראיכם: ויקרא איני
 יחרר צבאות ביום ההוא רבבי
 13 ולמספר ולקרחת ולהנשיק: והנה
 אשון ושכחה הרג בקר ושחט צאן
 14 אכל בשיר ושחוח וין אכול ושירו כי
 סחי נסות: ונגלה באוני יהודה 14
 צבאות אסוכפר תקון הזה לכם ער
 15 חפתון אמר ארני יהוה צבאות:
 16 כה אמר ארני יהוה צבאות לך בא
 אל הסנן הזה על שבנא אשר על
 17 הברת: מה לך פה ומי לך פרה
 כי הצבת לך פרה קבר הצבי מרום
 17 קברו חקקי בסלע משכן לו: הנרי
 יהוה מלטיך מלטיה נבר וענך
 18 עמרי: צנף יצנף צנפרי כרוך
 אל ארץ רהבת ימים שמה חמרת
 19 ושמה מרכבות כבוד קלון בית
 ארץ: והדפחך ממנך 19
 וממנך

21 כא

א משא מדבר ים כסופת כנגב
 להלף ממורכר בא מארץ נורא:
 2 חוות קשה הגר לי הכוגר בוני
 והשודר שודר עלו עלים צורי מרי
 3 כל אנהתה השבתו: על כן מלאו
 מתני ההלה צורים אחוני כצירי
 4 יולדה נעויתו משמען נבהלתו
 מראות: העה לבני מלצות כעתני
 5 אה נשף השקי שם לי לחודה: ערך
 השלהן צפה הצפית אכול שחהקבו
 6 השרים משהו מנן: כי כה אמר
 7 אלו ארני לך העמר הטצפה אשר
 7 וירא עיר: וראה רכב צב
 פרישוכ רכב חמור רכב נמל והקשיש
 8 קשב רב קשב: ויקרא אריה ער
 מצפה ארני אנכי עמר תמוד יומם
 9 ועל משפחתו אנכי נגם כל הלולות:
 9 והנה זה בא רכב איש צמר פרישוכ
 ויקוויאמר נמלה נמלה בבר וכל
 10 פסילי אנהיה שבר לארץ: מדשתו
 10 וכן גרני אשר שמעתי מאת יהוה
 צבאות אלהי ישראל הגרתי לכם:
 11 משא דומה 11 קרא משעור שבר מה
 12 מילולה שבר מה מירי: אמר שבר
 אהא בקר וגם לילה אם הבועין בעין
 13 שבו אחו: משא בערב בינך
 בערב הליו ארחות דרנים:

14 וכן גרני אשר שמעתי מאת יהוה
 צבאות אלהי ישראל הגרתי לכם:
 11 משא דומה 11 קרא משעור שבר מה
 12 מילולה שבר מה מירי: אמר שבר
 אהא בקר וגם לילה אם הבועין בעין
 13 שבו אחו: משא בערב בינך
 בערב הליו ארחות דרנים:

8 וקנינו א קדוש ישראל הראינה : ולא
 ישעת א המנוחה מעשה דיו ואשר
 עשו אבנעתיו לא ראתה האשרים
 9 וההמנים : ביום ההוא יהיו ערו
 מעווי כעונות הררש והאמור אשר
 עזבו מפני בני ישראל והיתה שמתה:
 10 כי שחחתי אהי ישעך וצור מעוך לא
 זכרת על כן תטעו נטעו נעמנים
 11 וזמרת זה תורענו : ביום נשעך
 תשגיטו ובכרך זרעך תפריחו נד
 12 קצור ביום נחלה וכאב אנשי : הוי
 המון עקום רבים כהמות ימים יהמו
 ושאון לאמים כשאון מים כבדים
 13 ישאון : לאסום כשאון מים רבים
 ישאון ונער בו ונס מטרחק ורדף
 כמין הרים לפני רוח וכנגלג לפני
 14 סופת : לעת ערב והנה בלהה במרם
 בחר איננו זה הלך שוטינו ונורל
 לבוינו:

יח 18

א הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר
 2 לנהרי כוש : השלח בים צורים
 ובכלי נמא על מני מים לכו מלאכים
 קלים אל גוי ממשך ומורש אל עם
 נורא מן הוא והלאה גוי קן קן
 ומבוסה אשר בואו נהרים ארצו :
 3 כל יושביהבל ושכני ארץ בנשא נס
 הרים תראו ונתקע שופר
 4 תישענו : כי כה אמר יהוה אלו
 אשקומה ואביטה בסמני כחם צח
 5 עלי אור כעב טל בחם קציר : כי
 לפני קצור כחם מרח ובסר נמל יהיה
 6 נצה וכרת הולולים בממורת ואת
 הגטישות הסיר התו : יעובו יחדו
 7 לעיש הרים ולבחת הארץ וקן עליו
 העיט וכל בהמם הארץ עליו תחרף :
 8 כעת ההיא ובל שי ליהוה צבאות
 עם ממשך ומורש ומעם נורא מן הוא
 והלאה גוי קן קן ומבוסה אשר בואו
 נהרים ארצו אל מקום שם יהוה
 צבאות הר ציון :

יט 19

א משא מצרים הנה יהוה רכב על
 עב קל ובא מצרים ונקו אילוי מצרים
 2 סגנו ולבב מצרים יסס בקרבנו :
 3 וסנסכתי מצרים במצרים ונלחמו
 איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר
 4 סמלכה בממלכה ונבכה רוח מצרים
 בקרבו ועצתו אכלע ורדשו אל
 האלילים ואל האשים ואל האבות
 N 2

ואל הירענים : וסברתי את מצרים 4
 ביר אדנים קשה ומלך עז ימשל בם
 נאס הארון יהוה צבאות : ונישחו מים 5
 מהם ובה יחרב ויבש : והאזנתן 6
 נהרות דללו וחרבו וארו מצור קנה
 וסוף קמלו : ערות על יאור על פי 7
 יאור וכר סרע יאור יבש נדף
 ואינו : ואנו הרינים ואבלו בך 8
 משלמי ביאור חנה ומרשי מכמרת
 על פני מים אמללו : ובשו עברי 9
 פשתים שריקה ואדנים חורי : והוי 10
 שוחתה סדכאים כל עשי שכה אנמי
 נפש : אך אולים שרי צען חכמי יעני 11
 פרעה עצה נבכרה איך תאמרו אל
 אים אפוא חכמין ויגידו נא לך 12
 וידעו מר יעץ יהוה צבאות ער
 מצרים : נואלו שרי צען נשאו שרי 13
 נף והתעו ארת מצרים מרת
 שבטיה : יהוה ספר בקריבה 14
 רוח ענים והתעו ארת מצרים
 בכר מעשקו כהתעור שבו 15
 בקוא : ולא יהיה למצרים 16
 מעשה אשר ועשה ראשו ונב כפה
 ואמנו : ביום ההוא יהי 17
 מצרים כנשים וחרד ופחד מפני
 חנפות יד יהוה צבאות אשר
 הוא מנף עליו : והיתה אדמה 18
 יהודה למצרים להנא כל אשר
 יזכור אתה אילוי ופחד מפני עצרת
 יהוה צבאות אשר הוא וועץ
 עליו : ביום ההוא יהיו חמשת 19
 ערים בארץ מצרים מדברות שפת
 כען ונשבעות ליהוה צבאות עיר
 החרס יאמר לאחת : ביום ההוא 20
 יהיה מנבה ליהוה בחור ארץ
 מצרים ומצבת אצל נבולה ליהוה :
 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות 21
 בארץ מצרים כי יעקלו אל יהוה
 מפני לחציו שלח להם מושיע ורב
 והצילם : וטרע יהוה למצרים 22
 וירעו מצרים את יהודה ביום ההוא
 ועקרו ובה ומנחה וטרעו נר ליהוה
 ושלמו : ונגף יהוה את מצרים 23
 נגף ורפוא ושבו ער יהוה ונעתר
 להם ורפאם : ביום ההוא יהיה 24
 מסלה למצרים אשרה ונא אשר
 נלמרים ומצרים באשור ונכדו
 מצרים את אשר : ביום ההוא 25
 יהיה ישראל שלי שיר למצרים
 ולאשור ברכה בקרב הארץ : אשר כה
 יג ב ברכו

8. Mid. O. B. 22, 15.

9. Mid. O. B. 14, and. 21, 11.

10, 11. Repat. XV. p. 215.

11. Mid. O. B. 14, and. 23.

Nov. Tris. Dig. V. T. p. 883 ff. XVIII, totum cap. illustratur

1. Greve ult. Cap. Joh. II. p. 60. Dispositio 11. 3.

2. Mid. O. B. 14, and. 25, 11. - 23, 134. Si. H. Brem. 7: 485 ff.

4. Mid. O. B. 14, and. 29.

5. David. orig. p. 133 ff.

7. Mid. O. B. 14, and. 29.

1. Eich. Sal. III. p. 129.

1. ff. Greve, ult. Cap. Joh. II. p. 240. Mid.

O. B. 5, 196. 4. 22, 16.

XIX. Boeckhaus' de script. prop. p. 247, 11.

5, 6. Redmann. 1. 47 ff.

5. Repat. XIV. p. 264

6. 1772 in Bond. Orig. p. 75. and. H. S. 3.

7. 1772 S. l. Dig. #. 1080.

8. Redman. Mid. 3, 177.

10. Repat. XV. p. 217. Mid. O. B. 14, and. 29, 16, 15, 71.

12. Mid. O. B. 14, and. 31.

13. Mid. O. B. 14, 90, and. 32.

17. Sch. op. min. p. 26 A. Mid. O. B. 14, and. 23.

18. Repat. XIII. p. 7. Mid. O. B. 14, and. 33, 11.

19. 25. Vid. Bill. VI. 4, 603. Remic. Dig. p. 40. and. Mid. O. B. 20, 32. Rich. l. l.

19, 20. Mid. O. B. 15, 136.

III. p. 126. Just.

Opusc. Dig. p. 95. and. ill. p. 355. and.

Han. Dig. 1, 258 ff.

Haring adu. Cudo

p. 432 ff.

21. Mém. A. Geste des Mém. VII. n. p. 56.

XVI.

22. Mém. O. B. 18, 10.

1-5. Mém. O. B. 5, 19^d 49.

23. Mém. de Lang. p. 38.

1. Mém. O. B. 14, aut. 7. 15.

3, Mém. O. B. 14, aut. 13, 4.
14.

29. Mém. O. B. 1, 50. n. S. Publ. ad h. Hamp. 422.

7-9. Mém. O. B. 14, aut. 12^{pp}.
7. Mém. O. B. 15, 70. - N. O. B. 5, 243.

30. Mém. O. B. 14, 153.

9. Velt. Com. 5, 67.

31, 32. Lid. Bull. II. 6, 1038.

11, 12. Mém. O. B. 14, aut. 17.

31. Mém. O. B. 21, 56.

32. Mém. O. B. 14, 154. Sled. Plac. post. Jan. p. 10.

3. Mém. O. B. 14, 154. de exp. 15 & 16 in univ. hunc n. d. J. p. hinc an 4

13, 14. Lid. Jul. III. p. 76. Beckman's de triph. Regl. p. 24.

3. Sch. ad Inv. p. 223.

5. Mém. O. B. 14, aut. 5. - N. O. B. 1, 162. Lid.
Bull. VIII. 6, 1006. Velt. Com. 5, 67.

14. Mém. O. B. 14, aut. 18.

XVII.

1. Lid. Jul. III. p. 128.

2, 3. Mém. O. B. 14, aut. 12.

7. Mém. O. B. 14, aut. 7.

9. Mém. O. B. 5, 195. - 14, aut. 7.

16 ין

ירשו ארץ ומלאו מני הבקל
 22 ערים : ומסתי עליהם נאם
 יהוה צבאות והכרתי לכבל שנים
 23 ושאר ונין ונכר נאם יהוה : ושפתיה
 למורש קפר ואנמו מים וטאטאניה
 במטאטא השכר נאם יהוה צבאות :
 24 נשבעתי יהוה צבאות לאמר אם לא
 כאשר רמיהו כן היתה וכאשר יעצתי
 בה היא תקום : לשבר אשור בארצי
 ועל קרי אבוטנו וסר מעליהם עלו
 26 וסבלו מעל שכמו יסור : זאת העצה
 היעוצה על כל הארץ וזאת הוד
 27 הנבואה על כל הגוים : כי יהוה
 צבאות יקין ומי יפר ורוי הנטויה
 28 ומי ישיכר : בשנת מות המלך
 29 אחז היה המשא הוד : אל תשמחו
 פלשת כלך כי נשבר שבט מלך כי
 משרש נחש יצא צפנן ופריו שרף
 30 משופף : ורעו בכרוי רלוים
 ואבינוים לבמה ירכצו והמתי ברעב
 31 שרשך ושאריתך והרג : הלולי
 שער ועקו עיר נמוג פלשת כלך כי
 32 כצפון עשן בא ואין בודד כמותיו :
 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה וסר
 ציון ובה יחטו עניי עמו :

15 טו

א משא מואב כי כליל שרף ער
 מואב נדמה כי כליל שרף קור מואב
 2 נדמה : ענה הכות והכותן הבמורת
 לבכי על נבו ועל מידבא מואב יילול
 3 בכל ראשיו קרחה כל וקן נדועיה :
 בחוצותיו הגרו שק ער גנותיה
 4 וברחבתיה כלה יילול יוד בכבי :
 והנעק השבון ואלעלה ער יהק נשמע
 קולטם על כן הלצו מואב ריעו נפשו
 5 והרעה לו : לבי למואב יעקם ברחיה
 ער צער עגלתו שלשירי כי מעלה
 הלוהויה בכבי יעלה בו כי דרך
 6 חרנים ועקרת שבר יעצרו : כי
 מי נפרים משמורת יהו כי יבש
 הצור כלרה ושא ירק לא הוד :
 7 ער כן יחרה עשה ופקחתם ער
 8 נחול הערבים ישאום : כי הקיפה
 הזעקה את נבול מואב ער
 9 אגלים יללה ובר אריום
 יללה : כי מי דימת מלאו
 10 רם כי אשר על דימתו נוספה
 למליטת מואב אריו ולשארית
 ארמו :

17 ין

א משא דמשק הגה דמשק מוסר
 2 מוקר והיחה מעו ספלה : עיבות ערי
 ערער לערדים ההינה ורבעו ואין
 3 מחרדי : ונשבת מבצר טאפרים
 וממלכה סרמשק ושאר ארם ככור
 4 בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות :
 והיה כיום ההוא יול ככור יעקב
 5 ומשפן בשרו יהוה : והיה כאספק קצר
 6 קמה ורעו שבליים יקצור והיה
 כמלקטם שבליים בעמק קראימושא
 7 בו עלולה כנקף וית שנים שלשה
 נגרים כראש אמיר ארבעה חמשה
 8 בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל
 9 כיום ההוא ישקה הארם על עשורו
 ועינו :

כי עזי וזמרתו יה יהור ויהי לו
3 לישועתי : ושאתם מים בישועתי
4 ממעיני הישועתי : ואמרתם ביום
ההוא הורו ליהור קרא בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי
ה נשגב שמו : זמרו יהוה כי נארת
6 עשה מידערת זאת בכל הארץ : צהלי
ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך
קרוש ישראל :

13 י

א משא בכל אשר הזה ישעיהו בן
2 אמוי : על הר נשפה שאו גם הרימו
קול להם הניפו יד ויבאו פתחי
3 גדיבים : אני צויתי למקדשי גם
קראתי גבורי לאפי עליו נאותי :
4 קול המון בהרים רמות עשרב קול
שאון ממלכות גוים נאספם יהור
ה צבאות ממקד צבא מלחמה : באים
מארץ מרחק מקצה השמים יהור
6 וכלי זקמו לחבל כל הארץ : הלילו
כי קרוב יום יהוה כשר משוי יבואו :
7 על כל כלי ידים תרפינה וכל לבב
8 אגוש יפס : ונבהלו צרים וחבלים
יאחזון כילדתי וחולון איש אד
רעהו ותחמו פני לחבים מניחם :
9 הנה יום יהור בא אכזרי ועברתי
ותרוץ אף לשום הארץ לשמה
10 והשאתי ישמיר ממנר : כי גבלי
השמים וכפליהם לא יהלו אורם
השך השמש בצאתו וירח לא יגה
11 אורו : ופקדתי על חבל רעה ועל
רשעים עונם והשבתי גאון דים
12 ונאות קריוס אשפיל : אוקר
13 אגוש מפוארם מכהם אומר : ער
כן שמים ארגו ותרעש הארץ
ממקומה בעברת יהוה צבאות וביים
4 עתרון אמו : והיה ככבי מרח וכאש
ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש
10 אל ארצו ינוס : כל הנמצא ויקר
16 וכל הנספה יפול בהרב : ועלליהם
ירששו לעוניהם יפשו בתיהם
17 ונשיהם השגלגרי : הנוני מעור
עליהם את סדי אשר נסף לא יחשבו
18 והב לא יחמזו כו : ומקשרות
נערים הרצאשנה ופרי בטן לא ירחבו
19 על גוים לא החום עינם : והיותה
בכל צבי ממלכות הפארת נאון
כשיום סמחמסך אלהים את סרם
כ ואת עתרה : לא תשב לנצה ולא
תשכון ער דור ודור ולא יהל שם
N

ערבי ורעים לא ירבו שם :
ורבצו שם צים ומלאו בתיהם אחים 21
ושכנו שם בנות יענר וישעירים
ירקו שם : וענה אים באלמנותיו 22
ותנים בהיכלי ענן וקרוב לבוא
עתה וימיה לא ימשכו :

14 יד

כי ירחם יהור אח יעקב ובחר א
עוד בישראל ותנחם על אדמתם
וגלוח הגר עליהם ונספחו על בית
יעקב : ולקחום עמם והביאום אל
2 מקום ותנחלום בית ישראל על
ארמת יהור לעברים ולשפחות
והיו שבים לשביחם ורדו בנגשותם :
3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך
ומרגן ומן העברה הקשה אשר עבר
4 כן : ונשאת המשל הזה על מלך
ככל ואמרת איה שבה נש שבתה
מהכר : שבר יהוה מטה רשעים ה
שבט משלים : סכה עמם בעברה 6
מנת בלתי סרה ררה באף גוים
7 מרדף בני חשך : נחה שקפה כל
הארץ פצחו רגל : גם ברושים 8
שטחו לך ארזי לבנו מאו שכבת לא
ועלה הכרת עליו : שאול מחתרת 9
רגה לך לקראת בואך עורר לך
רפאים כר עתרו ארץ הקום
מסמאותם כל מלכי גוים : כרם
וענן וואמר איה גם אתה חלית
כמונו אלנו ומשיר : הורר 11
שאל גאונך המת נבליך חתהך
וער רמה ומכסך חולעי : איה 12
נפלת משמים הליל בן שחר נערעת
לארץ חולש על גוים : ואתה 13
אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל
לכונני אל אים כסאי ואשב בהר
מוקד בירכתי צמון : אעלה עך כמתי 14
עב ארסה לעיוני : אך אל שאול סו
חודי אל ירכתי בור : ראיה איהך 16
ושגורו איהך ותגוננו הוה האיש
פרגו הארץ פרניש ממלכות : שם 17
חבל כסדרב וערוי חרם אמיוו לא
פתח בחתו : כל מלכי גוים כרם 18
ישכנו ככבור איש כביתו : ואתה 19
השלכת ממקדך מנפר נחעך רביש
הרגים משעני חרב וירדי אל אכני
בור כמני מוס : לא תחד אחים כ
בקבורה כי ארץ שחת עמך הרג
לא יקרא לעולם ורע פרעו : הכינו 21
לכנו ממנה בעין אבתם כל יקמו
ויישו ין

21. De animalibus his ad Aurivill. Diss. p. 294
41.

22. Mil. O. B. 18, 92. Adm. Mil. 2: 41.

XIII.

For cap. totum & leg. ut ad com. 2d. felis
non esse admittenda, eximiam Stenmuller,
apparet in Leib. Bibl. IV. 5. 469. comp. ibid.
X. 3, 396. Beckl. de hist. prog. p. 118 ff.

XIV.
3. Mil. O. B. 14, 148.

2. Leib. Bibl. II. 6, 1037.

4-14. Aurivill. Diss. p. 389-41. & 449.
4. J. v. Sch. Op. Min. p. 262. J. Greer,
Mil. O. B. 33, 153-14, 148-18, 99 / Act. Cap. II p. 177 ff.

2. Mil. O. B. 14, 147. Geat. adu. p. 679 ff.

6. Mil. O. B. 33, 154. - 14, 150.

7.

177 1755 St. Op. Min. p. 263.

5. Mil. O. B. 14, 147.

9-15. adust. voca. Reu.
9. Mil. O. B. 14, 150. - pro aris pro focis
Ex. Hum. p. 182

10. Mil. O. B. 24, 54.

12. Mil. O. B. 14, 152. Stucker op. Munt. ad
Tab. p. 214.

15. Mil. O. B. 14, 148. Stult. org. I. p. 353. ff.

13. Mil. O. B. 5, 190 ff.

14. Capell. ad r. t. p. 675.

19. Munt. Geld. der Munt. VII. nr. p. 55

20. Memor. 5, 157.

20. Mil. O. B. 18, 92.

XI. XII. Beckl. d. L. p. 104
 XI. XII. Veltl. Com. 6, 472 ff.
 Mich. N. O. B. 6, 141 ff.
 1. Nov. Hist. Bremen. 6, 3, 187 ff.
 3. 4. Mich. O. B. 14, 144, 7. - 18, 91.
 3. Mich. N. O. B. 8, 97. Memor. 7, 151. no. Misc. Lips.
 cur. 5: 613 ff.

13. Mich. O. B. 14, 137.

14. Syll. Diff. I. p. 388. Mich. O. B. 21, 53.

15. Mich. O. B. 14, 138. - 21, 53.

16. Mich. O. B. 14, 138.

18. Mich. O. B. 14, 138. f. Mich. N. O. B. 8, 94.

18. Schmid. sig. p. 128. coll. Schulh. sig. I. p. 142.

20-23. Veltl. Com. 5, 388 ff.

25. Mich. O. B. 14, 140.

27. 28. Mich. O. B. 14, 141, 11.

29. Mich. O. B. 15, 68.

30. Mich. O. B. 14, 142.

6-g. Nov. Thes. Diff. V. T. p. 873 ff.

6-g. Amley's Lec. Lectures in Reg. Candem
 expung. in Journ. Pol. A. Lat. p. 380-382.

8. Odman. Mich. 4, 47, 97. not.

9. Eich. Bibl. X. 3, 392. 11.

10. Mich. O. B. 14, 146. Einl. in N. T. I. p. 232.

13. Sch. op. Min. p. 262.

15. Mich. O. B. 14, 146. - 15, 69. - 18, 92.

35. Mich. O. B. 14, 143. - 18, 81698. ~~16. O. B. 8.~~

הקמה נרעים והגבהים ישמלו :
 ונקם סכמי היקר כבודו והלבנון
 בארץ יפול :

י א

1 ויצא חסר מנוע ישי ונצר
 2 מ'שרשיו יפרח : ונחה עליו רוח
 3 יהוה וזה חספ' וכינה רוח עצרה
 4 ובוררה רוח דעת ויראת יהוה :
 5 והיחיו כיראת יהוה ולא למראיה
 6 ינינו ישמחו ולא למשמע אוזנו
 7 ויכחו : ושפט בצדק דלים והושיע
 8 כפישר לעניו ארץ והביר ארץ
 9 כשפט פיו וברוח שפחו יסויה ושפט
 10 וזורה צדק אזור סתניו והאמורה
 11 אזור חלציו : ונר זאב עם כבש
 12 וזכר עם נדי ורביץ ועקר וכפיר
 13 ומריא יחיו ונער קשן נהג כבש
 14 ופרה רוב תרעינה יחיו ורביצו
 15 לדיהן וארירי כבקר יאכל חבן :
 16 ושעשע וזנח על הרפתח ועל סאורה
 17 צפענו גמול ידו הרה : לא ירעו
 18 ולא ישחיתו בכל הר קרשיו כי מלאה
 19 הארץ דעה את יהוה כמים לים
 20 מכסים : והיה ביום ההוא שרש
 21 ישי אשר עמד למס עמים אליו נזים
 22 ודרשו והיתה מנחמו כבוד : והיה
 23 ביום ההוא ויטף אדני שנות ידו
 24 לקנות ארץ שאר עמו אשר ישאר
 25 מאשור ומצרים ומפתחים ומכוש
 26 ומעילם ומשינער וכחמרת ומאי
 27 הים : ונשא נס לגוים ואסף גרתי
 28 ישראל ונפצות יהודה יתכן מארבע
 29 כנפות הארץ : ופרח קנאר
 30 אפרים וצרי יהודה יכרהו אפרים
 31 לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר
 32 את אפרים : ועפו בכרף מלשחיתים
 33 וכה יהיו יבנו את בני קדם ארזים
 34 ומואב בשלות ידם ובני עמון
 35 משענעם : והחרים יהודה את
 36 לשון ומצרים והנף ידו על הנחר
 37 בעים רוחו וקחור לשבעה נחלים
 38 והיריד בנגלים : ומתה סכלה
 39 לשאר עמו אשר ישאר מאשור
 40 כאשר היתה לישראל ביום עלתו
 41 מארץ מצרים :

י ב

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה
 2 כי אנת בי ישכ אפק ותחמני :
 3 הגה את ישועתי אבטח ולא אפחד
 4 כי

11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולבבליה
 12 כי אקשה לירושלם ולעמבתי :
 13 והיה כי ובעד ארמי את כל מעשהו
 14 בהר ציון וכירושלם אפקר על
 15 פרו גרל לבב מלך אשור ועל
 16 המארת רום עניו : כי אמר ככה
 17 ידו עשיתי ובחכמתי כי נגמתי
 18 ואסיר גבולת עמים ועתידיתיים
 19 שושתי ואוריד כאביר וישובים :
 20 ותמצא כן וי להלל העמים וכאפק
 21 ביצים עובדה כל הארץ אני אספתי
 22 ולא היה נדך כנה מפצה מה ומצפצה :
 23 וא היחפאר הגרון על החצב בו אב
 24 ויחגר המשור על מפניו כהניק
 25 שבט את סרמיו כחרים מצה לא עין
 26 לכן ישלח הארון אדני צבאות
 27 במשמני רוח וחמת כבודו יד יקר
 28 יתקד אש : והיה אור ישראל
 29 לאש וקרשו ללהבה ובקרה ואכלה
 30 שיתו ושמירו ביום אחד : ובכור
 31 יקרו וכרמלו סגפשו ועד בשר וכלה
 32 והיה כמסס נסם : ושאר עץ יער
 33 כ מסס יהיו ונער יתחבם : והיה
 34 ביום ההוא לא יוסף עוד שאר
 35 ישראל ופליטר ביתו עקב להשען
 36 על מכה ונשען על יהוה קיוש
 37 ישראל באמת : שאר ישוב שאר
 38 יתקב אל אל נבור : כי אם יהיה
 39 עמך ישראל כחול הים שאר ישוב
 40 בו כליון הרון שטף צדקה : כי
 41 כלה ונחרבה אדני יהוה צבאות
 42 עשה בקרב כל הארץ : לכן נה
 43 אמר אדני יהוה צבאות ארל תירא
 44 עמי ישב ציון מאשור בשבט וכמרה
 45 ומכרה ושא עלך בדרך מצרים :
 46 כה כי עוד סעף סוער וכלה ועם ואפי
 47 על חבליהם : ועורר עליו יהוה
 48 צבאות שוט כמכת מדין בצור עורר
 49 ומטחו על הים ונשאו בדרך מצרים :
 50 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל
 51 שכתך ועלו מעל צוארך וחבל על
 52 מפני שמן : כה על עית עבר
 53 כמרון למכמש ופקד כליו : וכרו
 54 סעברה נבע מלון לנו חרדה חרמה
 55 ל נבעת שאול נמרה : צדלי קולך
 56 בת גלום הקשבו לישר עניתי
 57 ענתורי : נדה מרמרה ישי
 58 הגיבס העיו : עוד היום כנב
 59 לעשר ינפף ידו הר כיה ציון נבעת
 60 ירושלים : הגה הארון יהוה
 61 צבאות כמען פארה כמערה רומי

1 התאדו והתו: עני ענה ותמר דברו
 2 דבר ולא יקום כי עשנו את: כי
 3 כה אמר יהוה אלי בחוקיך הוד
 4 וימיני מלכת ברך העם הזה לאמר:
 5 לא תאמרו קשר לכל אשר ואמר
 6 העם הזה קשר וארץ מוראו לא
 7 תוראו ולא תעריצו: את יהוה
 8 צבאות אתו הקרישו והוא מוראכם
 9 והוא מעריצכם: והיה למקדש
 10 ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בני
 11 ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלים:
 12 וישלחו בם רבים ונפלו ונשברו
 13 ונוקשו ונלכדו: צור תעוורה
 14 חתום תוררה בלפני: והביתו
 15 לתורה: המספיר פניו מבית יעקב
 16 ותחיתו לו: הגה אנכי והילדים
 17 אשר נתן לי יהוה לאחור
 18 ולמפתחים בישראל מעם יהוה
 19 צבאות השכן בהר ציון: וכל
 20 יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל
 21 הירענים המצפצים והמהגים הלא
 22 עש אל אלהיו ודרש בער החיים אל
 23 המתים: לתורה ולתעוורה אם
 24 לא יאמרו כדבר הור אשר אין לו
 25 דעש: ועבר בה נקשה ורעב והיה
 26 כי ורעב והתקף וקלה במלכו
 27 וכאלהיו ופגה למעלה: ואל ארץ
 28 יביט והנה צרה וחשכה מקוף צוקה
 29 וואפלה מגדה: כי לא מועף לאשר
 30 טועה לה כעת הראשון הלה ארצה
 31 ובלון וארצה נפתלי והאחרון הכבד
 32 דרך הים עבר הורן גליל הגוים:

9 ט

א העם ההלכים בהשך ראו אור
 ב גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה
 ג עליהם: הרבות הגו לא הגדלת
 ד השמחה שמחו למגד בשמחת בקצור
 ה כאשר ינילו בחלקם שלל: כי
 ואת על סבלו ואת מטה שבמו שבת
 ז הגיש בו התחת כיום מרון: כי
 ח כל סאון סאן ברקש וטמלה מגוללה
 ט ברמים והיתה לשרפה מאכלת אש:
 י כי ידך וידך לנו בן נתן לנו ותהו
 יא המשרה על שבמו ויקרא שמו פלא
 יב ויקץ אל גבור אבו ער שר שלום:
 יג למרבה המשרה ולשלום אין קץ על
 יד כסא רדו ועל ממלכתו להכין אתה
 יה ונסעיה במשפט ובצדקה מעתה ועד
 יז עולם קנאת יהוה צבאות תעשר
 יח ואת: דבר שלח אנני ביעקב
 יט הלא

10 יא

היו החקקים חקקי און ומכתיבי א
 ב עמל כתבו: להטות מרון דלים
 ג ולגול משפט עניי עמי להיות אמת
 ד שללם זאת יתומים יבוי: ומרה
 ה העשו ליום פקדה ולשוואה ממרחק
 ו תבוא על מי תטפו לעוורה ואנה
 ז חנוכו כבורם: בלתי כרע תחת
 ח לא שב אפו ועוד ירו נטויה: היו ה
 ט אשר שבט אפו ומטה הוא בידם
 י זעמו: בגו הגף אשלחנ ועד
 יא עס עברתי אצוננו לשלל שלל ולבו
 יב בו ולשימו מרמס כחמר הנות: והוא
 יג לא כן ירסה ולבכו לא כן תשב כי
 יד להשמיר בלבבו ולהכיר נזים דא
 יה מעט: כי ואמר הלא שרי ידו
 יז מלכים: הלא ככרמיש כלנו אם לא
 יח כאשר מצאה רדי לממלכת האלוי:
 יט ומסלוחם מירושלים ומשמרון:
 כ הלא

קול ארני אמר ארן מי אשלח ומי
 ע ילך לנו ואמר חנני שלחני : ויאמר
 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע
 ואל חבניו וראו ראו נא חדעו :
 י השמן לב העם הזה ואנני הכבר
 ועניו הישע פן יראה בעיניו ובאנניו
 ישמע ולבבו יזין וישב ורפא לו :
 II ואמר ערמתי ארני ויאמר עד אשר
 אכשאו ערים מאין יושב ובתים
 מאין אדם והארמה חשאת שממה :
 I2 ורחק יהיה את האדם ורבה העונות
 I3 בקרב הארץ : ועוד בה עשיריה
 ושבה והיחזר לבקר כאלה וכאלון
 אשר בשלטר מצנח גם ורע קדש
 מצנחה :

7

א ויהי כיומי אהו בן יוחס בן עזיהו
 מלך יהודה עלה רצין מלך ארם
 ופקח בן רמליהו מלך ישראל
 ויזשלם למלחמה עליה ולא יוכל
 ז להלחם עליה : ויגר לבית דוד
 לאמר נהא ארם עול אפרים ויגע
 לבבו ולבב עמו כנעו עזיו וקר מפניו
 3 רוח : ויאמר יהוה אל ישעיהו
 4 נא לקראת אהו אהו ושאר
 ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה
 הנלוויה אל טמלת שדה כונס :
 4 ואמרת אליו השמר והשקט 4 חריא
 ולבבך אל ידך משיני ונכות האודים
 העשנים האלה בחרי אף רעני וארם
 ה וכן רמליהו : יען כי יעין עליך
 ארם רעה אפרים וכן רמליהו לאמר :
 6 נעלה ביהודה ונקצצה ונקבענר
 אליו ונמליך מלך בחוכה ארם בן
 7 טבאל : כה אמר ארני יהוה
 8 לא תקום ולא תהיר : כי ראש
 ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד
 ששים וחמש שנה יהיה אפרים
 9 מעק : וראש אפרים שמרון וראש
 שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו
 י כי לא תאמנו : ויוסף יהוה דבר
 II אל אהו לאמר : שאל לך אורח
 מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או
 I2 הגבה למעלה : ויאמר אהו לא
 I3 אשאל ולא אנסה את יהוה : ויאמר
 שמעו נא בירת דוד המעש סכס
 הלאות אנשים כי תלאו גם את
 I4 אלהי : לכן יתן ארני הוא לכם
 את הגה העלמה הרה וילודת בן
 5 וקראת שמו עמנואר : המאר

8

ובש ואבד לדעו מאוס ברע
 ובחור כשוב : כי בשרם ידע הנער
 מאוס ברע ובחור כשוב תעזב
 האדמה אשר אתרה קץ מפני שני
 פלביה : יביא יהוה עליך ועל
 עמך ועל בית אביך ימים אשר לא
 כאו למיום סור אפרים מעל יהודה
 את מלך אשור : והיה כיום ההוא
 ישק יהוה ליבוב אשר בקצה יארו
 מצרים ולבנורה אשר בארץ אשור :
 ובאו וגו' כלם בנחלי הבתרות
 ובנקיקי המלעים ובכל הנעצוצים
 ובכל הגהלים : כיום ההוא כ
 יגלה ארני בחער השכירה בעברו
 נהר במלך אשור ארם הראש ושער
 חרגלים ונסאת הזקן חסמה : והיה
 כיום ההוא יהיה איש עגלת בקר
 ושתי צאן : והיה מיב עשות חלב
 יאכל המאה כי חמאה ורביש יאכל
 כל הנותר בקרב הארץ : והיה
 כיום ההוא יהיה כל מקום אשר
 יהיה שם אלה גפן באלף קף
 לשמיד ולשית יהיה : בהצים
 ובקשור יבא שמה כי שמיר ושית
 תהיה כל הארץ : וכל ההרים כה
 אשר במקדש יעדרון לא תבוא שמה
 יראת שמיר ושיר והיה למשכה
 שור ולמרמס שה :

ח

ויאמר יהוה אליו כה לך גליון א
 גדול וכחב עליו בחרש אנוש למחר
 שלל חש בו : ואעזרה לי עדים
 נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו
 בן יבוכיחיו : ואקרב 4 הנביאה
 ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אליו
 קרא שמו מרש שלל חש בו : כי
 בשרם ידע הנער קרא אביו ואמו ישא
 את חילד דמשק וארם שלל שמרון
 לפני מלך אשור : ויוסף יהוה ה
 דבר אליו עוד לאמר : יען כי
 סאס העקבה אח מי השלה החלבים
 לאט ומשוש את רצין וכן רמליהו :
 ולכן הגה ארני מעלה עליהם את מי
 הלך העצומים והיבים את מלך
 אשור ואת כל כבורו ועלה על כל
 אפיקו והלך על כל גדותיו : והלך
 ביהודה ששף ועבר עד צואר יגיע
 והיה מסות כנפיו מלא רחב ארצך
 עמנו אל : רעו עמים וחתו והאזינו
 כל מרחיקי ארץ המאורו וחתו
 החארז

אדני את צאת כנרת ציון ואת רמז
 ירושלים ויהי מקרבה כרוח משפט
 ה וברוח בער : וברא יהוה על כל
 סבון הר ציון ועל מקראת ענן יומם
 ועשן ונתה אש להבה לילה כי עך
 6 כל כבוד הפה : וסכה תהיה לצל
 יומם מתרב ולמהרה ולמסתור מזרם
 וממטר :

ה 5

א אשירה נא לירדני שירת הודי
 לכרמו כרם הירד לירדני בקרן בן
 2 שפן : ויעקתו ויסקלוהו וישעוהו
 שרק ויבן סגדל כרוכו וגם יקב
 הצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש
 3 באשים : ועתה יושב ירושלים
 ואיש יהודה שפטו נא בני ויבן
 4 כרמי : מה לעשות עור לכרמי
 ולא עשייתו בו מדוע קויתי לעשות
 ה ענבים ויעש באשים : ועתה
 אויערה נא אתכם ארז אשן אני
 עשיר לכרמי הפר משונתו והירד
 לבער פרץ נדרו והיה לטריס :
 6 ואשיתהו בחר לא יזכר ולא יעד
 ועלה כשיר ושיח ועל העבים אצה
 7 מהמשיח עליו ממטר : כי כרם יהוה
 צבאות בית ישראל ואיש יהודה
 גמץ שעשועיו ויקו למשפט הגדל
 משפט לצדקה והנה צעקה :
 8 הוי מניע בית כנרת שדה בשירה
 יקריבו עד אפס סקום והושחרם
 9 לבתים בקרב הארץ : באזני יהוה
 צבאות אמ לא בחים רבים לשמר
 יהיו נרים וטובים מאין יושב :

א כי קשרת צמדי כרם ועשן בת אחת
 1 וזרע חמר ועשר איפר : הוי
 משכמי בבקר שבו ירדמו מאחרי
 2 כנשף וין ודליקם : והיה כנור
 ונבל תף וחליל ויין משתרים ואת
 פעל יהודה לא ויכינו ומעשר ידו
 3 לא ראו : לכן נלה עמי סבלי
 דעת וכברו מתי רעב והמונו צפה
 4 צמא : לכן תרחיבה שאול נשמה
 ופערה פיה לכלי חק וירד הורדה
 מה והמונה ושאוה ועלו בה : וישח
 אדם וישפיל איש ועיניו נבהים
 6 תשפלנה : וינבה יהוה צבאות
 במשפט והא הקדוש נקדש בצדקה
 7 רעו ככשים כדברים ותרחבות סחים
 8 נרים ואכמו : הוי משכי העין
 כחבלי השואו וכעבות העגלה הנטאה
 קול

האמרים יסחר יחיה מעשהו
 למען נראה והקרב וחבואר : עזר
 3 קדוש ישראל ונרעה : הוי האמרים
 לרע טוב ולשוב רע שמים חשך
 לאור ואור לחשך שמים מר למחוק
 ומחוק למר : הוי חכמים בעיניהם
 21 ונגד פניהם נבונים : הוי נכרים
 22 לשחות ויין ואנשי חיל לסכך שכר :
 23 מניקו רשע עקב שחר ועזקה
 24 צדיקים יסירו טמנו : לכן כאכל
 קיש לשון אש וחשש להבה ורפר
 שקשם כספ יהודי ופרחם כאכס
 יעלה כי מאסו את תורת יהוה
 צבאות ואת אמרת קדוש ישראל
 נאפו : על כן הנה אף יהודה
 בעמו ויש ידו עליו ויבה ורמו
 הדמים והוי נבלתם כשחיה בקרב
 חצות בכל זאת לא שב אפו וקוד
 ורו נסויה : ונשא נם לגוים
 26 מרחוק ושרק לו מקנה הארץ והנה
 מהרה קל יבוא : אץ עוף ואין
 27 כושך בולא וגם ולא יושן ולא
 נפתח אזור חלצו ולא נתק שרוד
 נעלו : אשר חציו שנוגים ובר
 28 קשתחו ורכבת פרסתו סוסיו כצר
 נחשבו וגלגלו כספר : שאנה
 29 לו כלבוא ושגן ככפרים ונתם
 ויאוזו טרף ופליט ואין מציל :
 ונתם עליו ביום ההוא כנהמת ים
 5 ונבט לארץ והנה חשך צר ואור
 חשך בעריפיה :

ו 6

א בשנת מות המלך עויהו ואראה
 את אדני יושב על כסא רם ונישא
 וישולו מלאים את ההיכל : שרפים
 עמרים ממעל לו שש כנפים שש
 2 כנפים לאחד בשתים וכסא מנוז
 ובשמים יבסה גלגליו ובשמים יעופף :
 וקרא זה ארץ זה אמר קדוש קדוש
 3 קדוש יהוה : צבאות מלא כל הארץ
 כבודו : ונענו אמות הסמים מקול
 4 הקרא והבית ימלא עשן : ואמר
 ה או לו כי נרמיתו כי איש טמא
 שפתים אנכי ובחך עס טמא שפתים
 אנכי ושב כי את המלך יהוה צבאות
 וראו עיני : ויעף אלך אהי סן
 6 השרפים ובקדו רצפה כמלקחים לקח
 מעל המזבח : ויגע על פי ויאמר
 7 הנה נגעה ער שפתך וסר עינך
 והסתחך חכמי : ואשבע ארץ
 8 קול

3. Mid. N.O.B. 3, 126.

23. Mid. N.O.B. 3, 127.

24. Mid. O.B. 14, 110.

1. Mid. O.B. 14, 110. - 21, 46.

2. 177197 Ar. Sch. Op. min. p. 255 & 505.
Mid. O.B. 10, 72.

7. Verdwin. Dief. p. 177. Kon. Synod. Act. 11. 176.
1771 Ke. Sch. Op. min. p. 255 & 506.

26. Mid. O.B. 21, 47. Memor. V. 181. 010.
Sched. Tied. post. notat. in Jani. adj. p. 10.

28. Bedm. Mide. 5, 128. n.

29. Mid. O.B. 14, 111. Memor. V. 131-32.

9. Mid. O.B. 14, 110. Memor. V. 127.

VI.

12. Syll. Dief. II. 1034. Cent. XVI. p. 258. 11.

1-3. Nov. Ties. Dief. V. 7. p. 803-4.

2. Mid. O.B. 5, 187. - 10, 127.

2. Mem. & Op. de. Mich. VII. no. p. 46.

2, 3. Outak. O.B. 14, 112. 1/2.

2. 43375 Biff. Beam. 1. 3, 312.

4. Mid. O.B. 21, 47.

13. 11115 Mich. O.B. 14, 110.

1335 1115 Sch. Op. min. p. 256. Lette ad Caes.
p. 107.

5. Mich. O.B. 10, 212. 14, 115. - 18, 78.

15, 16. Mid. O.B. 14, 110.

18. Memor. V. 129. 128.

4 ודבר יהוה מירושלם : ושפטו בין הגוים , והוכיחו לעמים רבים וכתתו חרבנותם לאיזים : ותגורותיהם למסרות לא יושא נוי גו חרב ולא ה ילמדו עור מלחמה : ברת יעקב 6 לבו ונלכה באור יהוה : כי נמשחר עמך בית יעקב כי מלאו מקום ונגנים כפלשתים ובילדי 7 נבזים ישפוקו : ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצרה לאצרתו והמלא ארצו כוסים ואין קצרה 8 למרכבתיו : ותמלא ארצו אילנים למעשה : ודיו ישתחו לאשר עשו 9 אצבעותיו : וישח אדם וישפל איש ואל תשא לחם : בוא בצור ותשכן 10 כעפר סמני סחר יהוה ומחר נאנו : עיני נבהות אדם שפלי ושתרום 11 אנשים ונשגב חזק לברו כיום ההוא : כי יום ליהוה צבאות 12 ער כל גאר ורם ועל כל נשא 13 ושפלי : ועל כל ארני הלכנו הרמים והנשאים ועל כל אלוני 14 הביטן : ועל כל התרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות : ועל 15 כל פגול גבר ועל כל חומה בצורה : ועל כל אניות תרשיש 16 ועל כל שניות החמרה : ושה גבורת האדם ושפל רום אנשים 17 ונשגב יהוה לברו ביום ההוא : והאלילים כלבי יהלך : ובאו 18 במערות צרים ובמחלות עמי ספני סחוד יהוה ומחר נאנו בקטנו 19 לערין הארץ : ביום ההוא ישלך האדם את אלולו כספו ואח אלולו זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר 20 פרות ולעסלפים : לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הטלעים נספני פחד יהוה ומחר נאנו בקטנו לערין 21 הארץ : חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי כמה נחשב הוא :

3 ג

א כי תנה הארון יהוה צבאות ספור מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען להב וכל משען מים : 2 נבור ואיש מלחמה שופט ונביא 3 וקטם וזקן : שר חמשים ונשוא פנים רועין והכס תרשים ונבון לחש : 4 ונחתי נערים שריהם ותעלולים ה ימשלו בם : ונשחקה איש באיש ואיש כרעהו וירבו הער בקו :

והנקלה בנכבד : כי יתמס איש 6 באחו בירת אביו שמלה לכה קצין תהיה לנו והכשלה הזאת תתן ירך : ישא ביום ההוא לאמר לא 7 אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שפלה לא תשימני קצין עממי כשלה 8 ירושלם ויהודה נפדי כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עמי כסרו : הכרת פניהם ענתה בם 9 והטאתם כסדם הערו לא כחרו אוי לפגעים כי נמלו להם רעים : אמרו 10 צדיק כי טוב כיפרי מעלליהם יאכלו : אוי לרשע ער כי נמול ידיו וקשה לו : 11 עמי ננשו מעולל ונשים משל בן 12 עמי כאשר יך סתעים ורך ארצה רך בלעו : נצב לריב יהוה ועמדי לדון 13 עמים : יהוה במשפט יבוא עם 14 זמני עמו ושריו ואחס בערהם חכום גולת העני בכתיובם : מלכס חרובא 15 עמי ופני עמים תשחנו נאם ארני יהוה צבאות : ויאמר יהוה 16 יען כי נבהו בנות ציון והלכנה נטוות רגון ומשקרות עינים הלך וספת חלכנה וברגליהם תעסמנה : 17 ושפט ארני סרדק בנות ציון ויהוה 18 פתח יערה : ביום ההוא יסור ארני את תפארת העקסים והשביסים 19 והשרנים : תטפות והשורות והעלולות : הפארים והצעות 20 והקשרים ובתי הנפש והלחשים : הטבעות וזמני האף : המחלצות 21 והמעטפות והמטפחות וההרישום : הגלגלים והכרנים והצנפות 22 והריריים : והיה תחת כשם מק יהודי ותחת הגורה נקפרי ותחת 23 מעשה מקשרה קרחה ותחת פחיגול פרגות ישק כי תחת יפוי סתך בהרב 24 יפלו וגמרתך במלחמה : ואנו 25 ואכלו פתחיה ונקרה לארץ תשב : ארני

4 ד

והחיוקו שבע נשים באיש א אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכר ושמתנו נלבש רק יקרא 2 שדך עלינו אסף הרפתנו : ביום 3 ההוא יהיה צמח יהוה לצני ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולהפארת לפליטה 4 ישראל : והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש ואמר לו כל 5 הכתוב לחיים בירושלם : אסרתי ארני

חנוכה

א וישעיהו בן אמוץ אשר חזק על יהודה וירושלם
 ב כי עתה יורם אתה וחקיה
 ג מלכי יהודה : שמעו שמים
 ד והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים
 ה גרלתו ורומפתו ותם משעו בו : ידע
 ו שר קנהו חמור יאבוס בעליו
 ז ישראל לא ידע עמי לא התנונו
 ח הויו נוחט עם כבר עין ודע מרעים
 ט בנים משהחיים עובו את יהוה נאצו
 י ה את קדוש ישראל נזרו אחרו : עז
 יא מה חכו עור תוסיפו טיה כל ראש
 יב לחלו וכל לכב דוי : מכף רגלי
 יג ועד ראש אין בו מהם פצע וחכורה
 יד ומכה טריף לא זרו ולא חבשו
 טו ולא רכבו בשמן : ארצם
 טז קטטה עריכם שרפות אש אדמתכם
 יז לנגרסו זרים אכלים אהה ושמטה
 יח כמהמכת זרים : ונחרה בת ציון
 יט כמה בכרם כמלוגה במקשה כעיר
 כ נצורה : לולי יהוה צבאות הוחר
 כא לנו שרד כמעט כסים היינו
 כב לעמרה דמינו : שמעו דבר
 כג יהוה קנני סרם האזינו חוררת
 כד אלהינו עם עמרה : למת לי
 כה רב ובתיכם יאמר יהוה שבעתי
 כו עלות אולים והלב מרואים וים
 כז סרום וכבשים ועחורים לא חמפתי :
 כח כי הבאו לראות נמימי במש ארת
 כט מירם רמס הצרי : לא תוסיפו
 ל הביא מנחת שוא קטרת תועבה
 לא לא ליהושע ושבת קרא מקרא לא
 לב אוכל און ועצרה : הרשימים
 לג דמקריכם שנהא נפשיהו עליו למרה
 לד נלאחיו נשאי : ובפרשכם כפיכם
 לה אעלים עיני מכם גם כי הרבו הפלה
 לו אינני שמע ויכם המים מלאו :
 לו רחצו חוכו הסירי רע מעלליכם
 לז שנגר עיני הדלו הרע : לפרו
 חדר

הויב דרשו משפט אשר המין
 שפטו יהוס ריבו אלמנה : לכו נא
 ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו
 חמאיקם בשנים כשלג ילבינו אם
 יאזימו כחולע כצמר יהיו : אם
 יאבו ושבעתם טוב הארץ האכלו :
 יאס תמאנו ומרחם חרב האכלו כי
 יא יהוה דבר : איבה החרה
 יב לונר קריה נאמנה מלאחי משפט
 יג עק ילן בה ועתה מרצחים :
 יד כספך הירח לפנים סכאד כהור
 יה כמים : שרד סודרים והברי
 יז ננבים כלו אהב שחר ורוף שלכנים
 יח יהוס לא ישפטו וריב אלמנה לא
 יט יבוא אליהם : לכן נאם האזין
 כ יהוה צבאות אביר ישראל הוי
 כא אנהם מצרי ואנקמה מאויבי :
 כב ואשיבה ידי עליון ואצרף כנר טהור בה
 כג ואסירה כל בודליך : ואשיבה
 כד שפטיו ככראשונה ויעצן ככחלה
 כה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה
 כו נאמנה : ציון כמשפט המרה ושביה
 כז כצדקה : ושבר פשעים והטאים
 כח יחזו וקובי יהוה יכלו : כי יבשו
 כט מאולים אשר חמדכם ותהפירו
 ל מתגנת אשר בחרהם : כי תחיו
 ל כאלה נבלה עתה וכנהא אשר מים
 ל אץ לר : והיזה החסן לעפרת
 לו ופעלו לניצוץ ובערו שניהם חדו
 לז ואין מכבר :
 א ב

הדבר אשר הזה ישעיהו בן אמוץ
 על יהודה וירושלם : והיה באחרית
 המים נכון יהוה הר בית יהוה
 כראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו
 אלו כל הגוים : והלכו עמים רבים
 ואמרו לנו ונעלה א הרי יהוה א בית
 אלהי יעקב וירגו מרוביו ונלכר
 בארחתו כי סניון תנא הורר
 ודבר

Jesaja vari sermones ad quod tempus referend sint, ex argumentis saepe potest colligi. Nam. Cap. V. p. 402.

De Jesaja oraculis Judaeorum exilium Babylonicum spectantibus eorumque reditum in patriam vid. ap. Eich. Bibl. VII. 1. 106. ff.

Memor. IV. 139. ff. ubi ingreditur, ubi reversa Jesaja auctori potest attribui.

Nam. Cap. V. p. 402.

I.

Argumentum vid. Mich. O. B. 5, 185. - 21, 37.

De toto cap. Memor. 5, 21. ff. Eich. Bibl. III. p. 133.

1. Eich. Bibl. III. p. 133.

2. ff. Gene. lib. Cap. II. p. 107.

3. Mem. 9. d. de Mand. VII. no. p. 534.

4. Eich. Bibl. V. 2, 346, 347.

7. Eich. Bibl. V. 2, 347. Mich. O. B. 8, 93.

8. Eich. Bibl. VII. 3, 559. ff. Mich. O. B. 21, 39.

9. Mich. O. B. 8, 96. Eich. Bibl. X. 3, 525. Supra Cap. Memor. p. 129.

9. Eich. Bibl. V. 2, 347.

11. Mich. O. B. 14, 99. - 21, 40.

13. Mich. O. B. 21, 41. Sch. ad Rom. p. 330.

17. Eich. Bibl. V. 2, 347.

Plura esse in Jesaja libros ex potestate atate interpolata, tenent Kopp in Germa. nation. Jesaja et Anglica Lectori, Joehel. Theol. B. Bl. l. praesentis. Vienn.

Lein. in 4 St. T., quem sequuntur P. St. T.

Rosenmuller Liphentis (filius Joh. Georg. Rosenmulleri) Tholia in v. St. Tom. 3. Sect. 1.

(Lip. 1791.) et nuper d. J. C. Justi (not. purgati) liber die orakel des Jesaja

in memorabilia Paulus (Lip. 1793) Pat. 4. p. 139. Jesaja defensores nactus est

J. D. Hebraeum in versione germ. v. T. - C. J. Henslerum in nova versione prima germ.

(Hamb. 1788.) et latine prof. Piper gypsiensis

waldia in diffinitione de hoc argumento

vid. Nam. Sup. Inf. v. T. p. 840 ff.

22. 7220 an. Sch. Ep. min. p. 252.

ו'ג'ו'ל' Gene. ubi Cap. Job. II. p. 280.

ו'ג'ו'ל' 4775. Mich. d. d. ling. Lyr. p. 39.

24. Eich. Bibl. V. 2, 348.

27. Mich. O. B. 14, 160.

28. Eich. Bibl. VII. 3, 560. Mich. O. B. 14, 101.

29. Mich. O. B. 18, 75.

31. Mich. O. B. 14, 101.

II.

Cap. 2-4. nem unum sermonem con h. neant. Mich. O. B. 21, 42. Beckh. ubi supra p. 224.

2-11. Boekhuysen de tempore. p. 87 ff.

2-4. Eich. Bibl. III. p. 123. Haringa de Cant. p. 450.

2. ו'ג'ו'ל' propofnata recantare habet in carta epiz Palmarum (non d. P. Jesaja), que est in Biblioth. Cinea. tra Theol. St. 1805. N. 1. p. 521.

Jesais versio Arabica R. Saadio. Leh. Bibl. III. 2, g. 47. 3, 455. 47.
De caps. que Jesais noni attribuenda sunt Leh. Bibl. IV. 3, 469. IX. 3, 548^{1/2}.
Lus ad J. Syr. a Graecam Jesais p̄ment & recantiae etate ad
examen vocata aut Illustrata fuerit Leh. Bibl. VIII. 6, 1074.

ad pap. seq. Integritas Jesais a recentiorum comitibus indicata (1793.)
Deniq; a. 1796. ap. Societatem Haganam pro Rel. Christ. defensione institutam
premiu obtinuit & vulgata e publica Dissertatio H. J. H. Beckhaus,
V. D. min. hoc titulo: Ordeelkundige Verdediging van de Echtheid
en ongeschondenheid der Profetieën schrifta des O. S. que Dissertatio laeta
dignissima est.

Jesais versio Graeca omnium perfima est, & arabica ex illa confecta. Mid. O. B.
3, 173.

Commentationes, Dictiones recantiores, ut & Obsev. phil & Criticae,
que ab A. 1787 - 1797 p̄dant Leh. Bibl. VIII. 6, 1075^{1/2}.

1872 3/21/1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

1872

גביאים אחרונים

ישעיה

ירמיה

יחזקאל

נחום

חבקוק

צפניה

חגי

זכריה

מלאכי

הושע

יואל

עמוס

עובדיה

יונה

מיכה

Scripta quaedam recentiora ad proprietarum meliorem intelligenti-
am prout illustrationem pertinentia vid. Bibl. v. 6, 1069. ff.
Quae spectant prout ad Proprietates minores ibid. 1100. ff.

